

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/78

URBROJ: 65-21-07

Zagreb, 25. studenoga 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/78*65-21-07**Hs

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o zaštiti potrošača***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 24. studenoga 2021. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra gospodarstva i održivog razvoja dr. sc. Tomislava Čorića i državne tajnike Natašu Mikuš Žigman, Ivu Milatića, dr. sc. Marija Šiljega i Milu Horvata.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/29
URBROJ: 50301-05/31-21-13

Zagreb, 24. studenoga 2021.

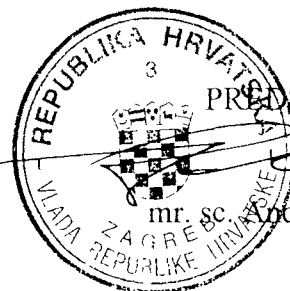
PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o zaštiti potrošača

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o zaštiti potrošača.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra gospodarstva i održivog razvoja dr. sc. Tomislava Čorića i državne tajnike Natašu Mikuš Žigman, Ivu Milatića, dr. sc. Marija Šiljega i Milu Horvata.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O ZAŠTITI POTROŠAČA

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O ZAŠTITI POTROŠAČA

DIO PRVI TEMELJNE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje zaštita osnovnih prava potrošača pri kupnji proizvoda, kao i pri drugim oblicima stjecanja proizvoda na tržištu, i to:

1. pravo na zaštitu ekonomskih interesa potrošača
2. pravo na zaštitu od opasnosti za život, zdravlje i imovinu
3. pravo na pravnu zaštitu potrošača
4. pravo na informiranje i izobrazbu potrošača
5. pravo na udruživanje potrošača u svrhu zaštite njihovih interesa
6. pravo na predstavljanje potrošača i sudjelovanje predstavnika potrošača u radu tijela koja rješavaju pitanja od njihova interesa.

Usklađivanje s pravnim aktima Europske unije

Članak 2.

Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju sljedeći akti Europske unije:

1. Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, 21. 4. 1993.)
2. Direktiva 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, 18.3.1998.)
3. Direktiva 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (SL L 271, 9.10.2002.)
4. Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i

Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi“) (Tekst značajan za EGP) (SL L 149, 11.6.2005.)

5. Direktiva 2008/122/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. siječnja 2009. o zaštiti potrošača u odnosu na određene aspekte ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, o dugoročnim proizvodima za odmor, preprodaji i razmjeni (Tekst značajan za EGP) (SL L 33, 3.2.2009.)

6. Direktiva 2009/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača (kodificirana verzija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 110, 1.5.2009.)

7. Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (Tekst značajan za EGP) (SL L 304, 22.11.2011.)

8. Direktiva (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (Tekst značajan za EGP) (SL L 136, 22.5.2019.)

9. Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 136, 22.5.2019.)

10. Direktiva (EU) 2019/2161 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i direktiva 98/6/EZ, 2005/29/EZ te 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu boljeg izvršavanja i modernizacije pravila Unije o zaštiti potrošača (Tekst značajan za EGP) (SL L 328, 18.12.2019.).

Odnos prema drugim zakonima

Članak 3.

(1) Ako su odredbe ovoga Zakona u suprotnosti s odredbama zakona kojima se uređuju pojedina upravna područja, na odnose između potrošača i trgovaca primarno se primjenjuju odredbe tih posebnih zakona.

(2) Ako posebnim zakonima iz stavka 1. ovoga članka ili ovim Zakonom nije drukčije određeno, na obveznopravne odnose između potrošača i trgovca primjenjuju se odredbe propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi.

Pojmovi

Članak 4.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. „*cijena za jedinicu mjere*“ je konačna cijena u službenoj valuti Republike Hrvatske, za jedan kilogram, jednu litru, jedan metar, jedan četvorni metar ili jedan kubni metar proizvoda ili neka druga jedinica količine koja se općenito ili uobičajeno koristi kod prodaje proizvoda na području Republike Hrvatske, a koja uključuje poreze i druga javna davanja
2. „*digitalna usluga*“ je usluga kojom se potrošaču omogućuje stvaranje, obrada i pohrana podataka u digitalnom obliku ili pristup njima; ili usluga kojom se omogućuje dijeljenje ili bilo koja druga interakcija s podacima u digitalnom obliku koje učitava ili stvara potrošač ili drugi korisnici te usluge, kao što su usluge za dijeljenje videozapisa i audiozapisa te druge usluge pohranjivanja datoteka na poslužitelje (file hosting), pohrana podataka u oblaku, elektronička pošta, društveni mediji i aplikacije u oblaku
3. „*digitalni sadržaj*“ jesu podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku
4. „*financijska usluga*“ je bankovna usluga, usluga kreditiranja, usluga osiguranja, usluga dobrovoljnog mirovinskog osiguranja, investicijska usluga ili platna usluga
5. „*funkcionalnost*“ je mogućnost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge izvršavati funkcije s obzirom na svoju svrhu
6. „*internetsko tržište*“ je usluga kojom se upotrebom softvera, uključujući mrežne stranice, dio mrežnih stranica ili aplikacija kojima upravlja trgovac ili kojima se upravlja u njegovo ime, potrošačima omogućuje sklapanje ugovora na daljinu s drugim trgovcima ili potrošačima
7. „*interoperabilnost*“ je sposobnost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge funkcionirati s hardverom ili softverom različitim od onih pomoću kojih se obično koriste digitalni sadržaj ili digitalne usluge iste vrste
8. „*javna dražba*“ je prodaja kod koje trgovac nudi proizvode potrošačima u okviru koje potrošači osobno sudjeluju ili imaju mogućnost osobno sudjelovati, a koja se provodi kroz transparentan postupak nadmetanja koji provodi voditelj dražbe, a u kojem je najuspješniji sudionik dražbe obvezan kupiti proizvod
9. „*komercijalno jamstvo*“ je svaka obveza trgovca ili proizvođača koju, osim odgovornosti za materijalne nedostatke stvari, oni preuzimaju, a temeljem koje su dužni izvršiti povrat plaćenog ili zamijeniti, popraviti odnosno servisirati robu ako roba ne odgovara specifikacijama ili zahtjevima postavljenima u ispravi o jamstvu, odnosno u oglašavanju dostupnom prije ili u vrijeme sklapanja ugovora
10. „*kompatibilnost*“ je sposobnost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge djelovati s hardverom ili softverom pomoću kojih se obično koriste digitalni sadržaj ili digitalne usluge iste vrste, a da taj digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu pritom nije potrebno konvertirati
11. „*maloprodajna cijena*“ je konačna cijena u službenoj valuti Republike Hrvatske za pojedini proizvod, odnosno određenu količinu proizvoda, uključujući poreze i druga javna davanja

12. „*nedopušteni utjecaj*“ je iskorištavanje premoći u odnosu prema potrošaču i to uporabom pritiska, bez obzira na to jesu li pritom uporabljene sila ili prijetnja, na način kojim se u znatnoj mjeri ograničava sposobnost potrošača da donese odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti (informiranu odluku)

13. „*nositelj pravila postupanja trgovaca*“ je svaki subjekt, uključujući pojedinog trgovca ili skupinu trgovaca, koji je odgovoran za sastavljanje i izmjenu pravila postupanja i/ili nadzor nad provođenjem tih pravila od strane onih koji su se obvezali provoditi ga

14. „*odluka o kupnji*“ je svaka odluka koju donosi potrošač, a koja se odnosi na to hoće li, kako i pod kojim uvjetima kupovati, hoće li cijenu platiti u cijelosti ili u obrocima, hoće li proizvod zadržati ili njime dalje raspolagati, hoće li se koristiti pravima koja ima na temelju ugovora, bez obzira na to je li potrošač odlučio djelovati ili suzdržati se od djelovanja

15. „*operator sredstava daljinske komunikacije*“ je bilo koja osoba čiji posao, zanimanje ili djelatnost uključuje i omogućavanje trgovcu uporabu jednog ili više sredstava daljinske komunikacije

16. „*osobni podaci*“ jesu svi podaci kako su uređeni člankom 4. točkom 1. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (Tekst značajan za EGP) (SL L 119, 4.5.2016.)

17. „*označavanje*“ je navođenje bilo koje riječi, podataka, trgovačkih naziva, žiga, slikovnog prikaza ili simbola koji se odnose na proizvod, a nalazi se na proizvodu, ambalaži, obavijesti, etiketi ili privjesnici koji prate ili se odnose na taj proizvod

18. „*pisani prigovor potrošača*“ je prigovor kojim potrošač iznosi svoje nezadovoljstvo u odnosu na kupljenu robu, pruženu uslugu ili poslovanje trgovca s potrošačem, koji potrošač upućuje trgovcu na trajnom mediju ili sredstvom mrežne komunikacije koje omogućuje pohranu vremena i sadržaja komunikacije, na trajnom mediju, ako je trgovac omogućio takav oblik komunikacije

19. „*poslovna praksa trgovca prema potrošaču*“ (u daljnjem tekstu: poslovna praksa) je svaka radnja, propuštanje, način ponašanja ili predstavljanja, poslovna komunikacija, uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište, koju je poduzeo trgovac, a izravno je povezana s promidžbom, prodajom ili isporukom proizvoda potrošaču

20. „*poslovne prostorije*“ jesu prodajni prostor u nekretnini u kojem trgovac trajno obavlja svoju djelatnost, odnosno prodajni prostor u pokretnini u kojem trgovac uobičajeno obavlja svoju djelatnost

21. „*potrošač*“ je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti

22. „*povezani ugovor*“ je ugovor kojim se potrošaču pružaju usluge povezane s ugovorom:

- o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) ili

- o dugotrajnom turističkom proizvodu ili

- sklopljenim na daljinu ili

- sklopljenim izvan poslovnih prostorija,

a koje pruža trgovac ili treća osoba, na temelju dogovora između treće osobe i trgovca

23. „*poziv na kupnju*“ je svaki oblik poslovne komunikacije kojim se navode osnovna obilježja proizvoda i njegova cijena, i to na način koji je prikladan sredstvu poslovne komunikacije koje se koristi, a čime se potrošaču daje mogućnost kupnje proizvoda

24. „*pravila postupanja trgovaca*“ jesu sporazum ili skup pravila koji nije donesen u obliku zakona ili nekog drugog propisa, a kojim je uređen način postupanja trgovaca koji su se obvezali poštovati ta pravila postupanja u odnosu na jednu ili više poslovnih praksi ili gospodarskih sektora

25. „*profesionalna pažnja*“ je standard strukovnih sposobnosti i stupanj pažnje za koje se razumno očekuje da će ih trgovac primjenjivati u odnosu s potrošačem, a koje su u skladu s poštenom poslovnom praksom i načelom savjesnosti i poštenja na području djelovanja trgovca

26. „*proizvod*“ je svaka roba ili usluga, uključujući nekretnine, digitalne usluge i digitalni sadržaj, prava i obveze

27. „*proizvod u rasutom stanju*“ je proizvod koji je ponuđen na prodaju potrošačima, a koji nije prethodno zapakiran i koji je izmjeren u nazočnosti potrošača

28. „*pružatelj internetskog tržišta*“ je trgovac koji pruža uslugu internetskog tržišta

29. „*rangiranje*“ je relativna vidljivost proizvoda koji se nude potrošačima s obzirom na način na koji ih trgovac predstavlja, organizira ili obavještava, neovisno o tehnološkim sredstvima upotrijebljenima za takvo predstavljanje, organiziranje ili obavješćivanje

30. „*roba*“ je tjelesna pokretna stvar, osim onih koje su prodane u ovršnom ili drugom prisilnom postupku, uključujući vodu, plin i električnu energiju ako se prodaju u ograničenom obujmu ili utvrđenoj količini te stvar s ugrađenim digitalnim sadržajem ili digitalnom uslugom ili je povezana s istima na način da bez digitalnog sadržaja ili digitalne usluge roba ne bi bila funkcionalna („roba s digitalnim elementima”)

31. „*roba izrađena po specifikaciji potrošača*“ je roba koja nije unaprijed proizvedena, već je izrađena na temelju individualnog izbora ili odluke potrošača

32. „*sredstva daljinske komunikacije*“ jesu sva sredstva koja se bez istodobne fizičke prisutnosti trgovca i potrošača mogu koristiti za sklapanje ugovora na daljinu, kao što su adresirani i

neadresirani tiskani materijal, univerzalna pisma i dopisnice, tiskane promidžbene poruke s narudžbenicom, katalogi, telefoni s ljudskim posredovanjem i bez njega, radio, videofon, videotekst, telefaks, televizija, internet i elektronička pošta

33. „*trajni medij*“ je svako sredstvo koje omogućava potrošaču ili trgovcu da pohrani informacije koje su njemu namijenjene tako da budu dostupne za kasniju uporabu toliko dugo koliko je potrebno s obzirom na svrhu informacije i koje omogućava nepromijenjenu reprodukciju podataka, kao što je papir, elektronička pošta, CD, DVD, memorijska kartica, memorijski štapić i čvrsti disk računala

34. „*trgovac*“ je bilo koja osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, uključujući i osobu koja nastupa u ime ili za račun trgovca

35. „*ugovor na daljinu*“ je ugovor sklopljen između trgovca i potrošača u okviru organiziranog sustava prodaje ili pružanja usluge bez istodobne fizičke prisutnosti trgovca i potrošača na jednome mjestu pri čemu se do trenutka sklapanja ugovora te za sklapanje ugovora isključivo koristi jedno ili više sredstava daljinske komunikacije

36. „*ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija*“ je ugovor između trgovca i potrošača:

- koji je sklopljen uz istodobnu fizičku prisutnost trgovca i potrošača na jednome mjestu koje ne predstavlja poslovne prostorije trgovca, čak i kad je potrošač dao ponudu

- koji je sklopljen u poslovnim prostorijama trgovca ili putem sredstava daljinske komunikacije neposredno nakon što je trgovac pristupio potrošaču osobno i individualno na mjestu koje nisu njegove poslovne prostorije, a u kojem su trgovac i potrošač bili istodobno fizički prisutni ili

- koji je sklopljen za vrijeme izleta koji je organizirao trgovac s namjerom ili ciljem promocije ili prodaje robe ili usluga potrošaču

37. „*ugovor o kupoprodaji*“ je ugovor kojim trgovac prenosi ili se obvezuje prenijeti potrošaču robu u vlasništvo, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti mu cijenu, uključujući bilo koji ugovor koji za predmet istodobno ima robu i uslugu

38. „*ugovor o usluzi*“ je ugovor kojim trgovac pruža ili se obvezuje pružiti uslugu potrošaču, uključujući digitalnu uslugu, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti mu cijenu

39. „*ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare)*“ je ugovor sklopljen na razdoblje duže od godine dana kojim potrošač, uz naknadu, stječe pravo korištenja jednog ili više noćenja kroz više razdoblja korištenja

40. „*ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu*“ je ugovor sklopljen na razdoblje duže od godine dana kojim potrošač, uz naknadu, prvenstveno stječe pravo na popust ili druge pogodnosti vezane uz smještaj, odvojeno ili zajedno s putovanjem ili drugim uslugama

41. „*ugovor o ponovnoj prodaji*“ je ugovor kojim trgovac, uz naknadu, pomaže potrošaču pri prodaji ili kupnji prava na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) ili drugog dugotrajnog turističkog proizvoda

42. „*ugovor o zamjeni*“ je ugovor kojim se potrošač, uz naknadu, uključuje u sustav zamjene koji mu omogućuje noćenje ili druge usluge, u zamjenu za omogućavanje drugim osobama privremenog korištenja pogodnosti koje potrošač ima na temelju svoga prava na vremenski ograničenu uporabu (timeshare)

43. „*uređena profesija*“ je profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti za čije pokretanje, obavljanje ili određeni način obavljanja zakon ili drugi propis izravno ili neizravno zahtijeva određenu profesionalnu kvalifikaciju

44. „*važan utjecaj na ekonomsko ponašanje potrošača*“ je korištenje poslovne prakse radi znatnog umanjivanja sposobnosti potrošača da donese odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti, što dovodi do toga da potrošač donosi odluku o kupnji koju inače ne bi donio.

Korištenje pojmova s rodnim značenjem

Članak 5.

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod.

DIO DRUGI POSLOVANJE TRGOVACA S POTROŠAČIMA

GLAVA I. OPĆE ODREDBE

Označavanje proizvoda

Članak 6.

(1) Proizvodi koji se na području Republike Hrvatske nude potrošačima moraju na ambalaži, privjesnici, naljepnici ili na samom proizvodu sadržavati:

1. osnovna obilježja proizvoda u mjeri koja je potrebna da bi potrošač donio odluku o kupnji kao što su naziv proizvoda, tip i model proizvoda, naziv pod kojim se proizvod prodaje, sastav proizvoda, svojstva i tehnička obilježja proizvoda

2. naziv i sjedište proizvođača ili uvoznika koji ima sjedište na području Europske unije.

(2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka moraju biti jasni, vidljivi i čitljivi te napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom, što ne isključuje mogućnost istodobne uporabe drugih jezika, a mogu uključivati znakove i piktograme lako razumljive potrošaču.

(3) Ako su napisani na više jezika, podaci iz stavka 1. ovoga članka moraju biti napisani na isti način.

(4) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na proizvode čije je označavanje uređeno posebnim propisom.

Isticanje cijena proizvoda

Članak 7.

(1) Trgovac mora jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti iznos maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda koju pruža.

(2) Na proizvodu ili na prodajnom mjestu, osim cijena iz stavka 1. ovoga članka, ne smiju se istaknuti druge cijene, osim u slučajevima iz članka 8. stavka 4. i glave II. ovoga dijela Zakona.

(3) Cijenu za jedinicu mjere nije potrebno istaknuti ako je istovjetna s maloprodajnom cijenom proizvoda.

(4) Kod proizvoda u rasutom stanju ističe se samo cijena za jedinicu mjere na prodajnome mjestu proizvoda.

(5) Trgovac cijenu mora istaknuti tako da ne oštećuje proizvod.

(6) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na javnu dražbu i prodaju umjetničkih djela i antikviteta te na cijene usluga uređene posebnim propisima.

(7) Trgovac se mora pridržavati istaknute maloprodajne cijene.

(8) Pri oglašavanju u kojem se navodi maloprodajna cijena proizvoda mora biti navedena i cijena za jedinicu mjere, sukladno odredbama ovoga članka.

(9) Ministar nadležan za područje zaštite potrošača pravilnikom propisuje način isticanja maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere iz stavka 1. ovoga članka.

Uvjeti prodaje

Članak 8.

(1) Trgovac je dužan uvjete prodaje istaknuti jasno, vidljivo i čitljivo.

(2) Trgovac je dužan pridržavati se uvjeta prodaje.

(3) Posebne uvjete prodaje trgovac može odobriti za:

- pojedine proizvode ili skupinu proizvoda

- pojedine skupine potrošača

- pojedine oblike plaćanja.

(4) Ako trgovac, kao poseban uvjet prodaje, odobrava popust za pojedine proizvode ili skupine proizvoda, dužan je istaknuti maloprodajnu cijenu sukladno članku 19. ovoga Zakona, osim ako nije drukčije uređeno posebnim zakonima.

(5) Trgovac može odbiti sklapanje ugovora o kupoprodaji proizvoda samo ako to proizlazi iz okolnosti slučaja.

Račun

Članak 9.

(1) Trgovac je dužan potrošaču omogućiti provjeru ispravnosti zaračunatog iznosa u odnosu na kupljene proizvode.

(2) Ispostavljanje računa nije dopušteno naplaćivati.

(3) Na ispostavljanje i sadržaj računa na odgovarajući se način primjenjuju odredbe propisa kojima se uređuje obveza ispostavljanja računa.

Pisani prigovor

Članak 10.

(1) Trgovac je dužan omogućiti potrošaču podnošenje pisanog prigovora u svojim poslovnim prostorijama, putem pošte i elektroničke pošte.

(2) Trgovac može omogućiti potrošaču podnošenje pisanog prigovora i putem drugih sredstava mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju.

(3) Trgovac je dužan bez odgađanja u pisanom obliku putem pošte, elektroničke pošte ili na način određen stavkom 2. ovoga članka ako je trgovac iskoristio mogućnost podnošenja pisanog prigovora i putem drugih sredstava mrežne komunikacije, potvrditi primitak prigovora iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Trgovac je dužan jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora iz stavaka 1. i 2. ovoga članka u svojim poslovnim prostorijama i na mrežnoj stranici ako je uspostavljena.

(5) Osim obveze iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, trgovac koji pruža javnu uslugu dužan je na ispostavljenom računu vidljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora.

(6) Trgovac je dužan u pisanom obliku putem pošte, elektroničke pošte ili na način određen stavkom 2. ovoga članka ako je trgovac iskoristio mogućnost podnošenja pisanog prigovora i putem drugih sredstava mrežne komunikacije, odgovoriti na prigovore iz stavaka 1. i 2. ovoga članka u roku od 15 dana od dana zaprimanja prigovora sukladno obavijesti trgovca o načinu podnošenja pisanog prigovora iz stavka 4. ovoga članka, jasno se izjašnjavajući prihvaća li osnovanost prigovora potrošača.

(7) Trgovac je dužan voditi i čuvati evidenciju pisanih prigovora potrošača iz stavaka 1. i 2. ovoga članka na trajnom mediju godinu dana od dana primitka pisanog prigovora potrošača.

Raspodaganje osobnim podacima potrošača

Članak 11.

Trgovcu se zabranjuje davanje osobnih podataka potrošača bilo kojoj trećoj osobi protivno propisima kojima je uređena zaštita osobnih podataka.

Neželjene komunikacije putem telefona i/ili poruka

Članak 12.

(1) Zabranjeno je upućivati pozive i/ili poruke putem telefona potrošačima koji su se upisali u registar potrošača koji ne žele primati pozive i/ili poruke u okviru promidžbe i/ili prodaje putem telefona.

(2) Registar iz stavka 1. ovoga članka vodi se pri Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti.

(3) Upis i/ili ispis iz registra iz stavka 1. ovoga članka obavljaju trgovci - operatori elektroničkih komunikacija.

(4) Ministar nadležan za područje zaštite potrošača pravilnikom propisuje postupak upisa i ispisa te način korištenja registra iz stavka 1. ovoga članka.

Popravak i/ili održavanje proizvoda

Članak 13.

(1) Za usluge popravaka i održavanja proizvoda, ako je vrijednost usluge veća od 500,00 kuna, trgovac je dužan potrošaču ispostaviti ponudu na papiru ili nekom drugom trajnom mediju s opisom radova te potrebnog materijala i dijelova za popravak.

(2) Ako se tijekom popravka pojavi potreba za dodatnim radovima i ugradnjom dodatnih dijelova, trgovac je dužan postaviti u skladu s člankom 51. ovoga Zakona.

(3) Teret dokaza o ispostavljanju ponude iz stavka 1. ovoga članka je na trgovcu.

Plaćanje predujmom

Članak 14.

(1) Ako trgovac zahtijeva ili izričito uvjetuje kupnju robe ili pružanje usluge djelomičnim ili ukupnim jednokratnim ili obročnim predujmom, dužan je potrošaču nakon predaje robe ili pružene usluge obračunati i isplatiti kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od dana primljenog predujma do dana predaje robe ili ispunjenja usluge, ako je rok isporuke robe ili ispunjenja usluge dulji od 30 dana, osim ako nije drukčije ugovoreno.

(2) Ako trgovac nije ispunio ugovor, dužan je vratiti potrošaču uplaćeni predujam uvećan za zakonske zatezne kamate, računajući od dana primitka predujma do dana isplate, što je moguće prije, a najkasnije u roku od sedam dana od dana raskida ugovora.

Plaćanje novčanih obveza

Članak 15.

Novčana obveza koju potrošač plaća putem pružatelja platne usluge smatrat će se namirenom s danom kada je pružatelj platne usluge primio od potrošača nalog za plaćanje i kada je taj nalog postao neopoziv u skladu s odredbama propisa kojim se uređuje platni promet.

Neplaćene dospjele novčane tražbine

Članak 16.

(1) Izdavanje opomene radi naplate neplaćenih dospjelih novčanih tražbina nije dopušteno naplaćivati.

(2) Trgovac koji pruža javnu uslugu dužan je na računu istaknuti iznos neplaćenih dospjelih novčanih tražbina za prethodna razdoblja.

(3) U vezi s osporenim neplaćenim dospjelim novčanim tražbinama, trgovcu koji pruža javnu uslugu, nije dopušteno pokretanje postupka prisilne naplate do okončanja sudskog ili izvansudskog postupka.

Ambalaža

Članak 17.

(1) Ambalaža ne smije dovoditi potrošača u zabludu u vezi s masom i veličinom robe te mora biti sukladna s propisima kojima se propisuju zahtjevi za ambalažu.

(2) U slučaju ponude zamatanja posebnim papirom za zamatanje i dodatnim ukrasima, cijena te robe i usluge zamatanja mora biti istaknuta jasno, vidljivo i čitljivo.

(3) Trgovac mora na zahtjev potrošača zadržati ambalažu prodane robe i zbrinuti je sukladno posebnim propisima.

Ostavljanje oglasnih poruka i materijala

Članak 18.

(1) Zabranjeno je ostavljanje oglasnih poruka i materijala u ili na poštanskim sandučićima te na ili ispred kućnih vrata potrošača ako je takva zabrana na njima jasno napisana.

(2) Za ostavljanje oglasnih poruka i materijala odgovoran je trgovac čiji se proizvodi oglašavaju na oglasnim porukama i materijalima.

GLAVA II. POSEBNI OBLICI PRODAJE

Opće odredbe

Članak 19.

(1) Posebnim oblicima prodaje smatra se prodaja proizvoda po cijenama nižim od cijena u redovnoj prodaji.

(2) Prodaja iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća, među ostalim, akcijsku prodaju, rasprodaju, sezonsko sniženje, prodaju proizvoda s greškom i prodaju proizvoda kojima istječe rok uporabe.

(3) Prilikom obavljanja posebnog oblika prodaje iz stavka 1. ovoga članka, a koji nije uređen ovom glavom Zakona, trgovac može koristiti i druge nazive različite od onih navedenih u stavku 2. ovoga članka.

(4) Tijekom trajanja posebnog oblika prodaje iz ove glave Zakona trgovac je dužan istaknuti cijenu koju primjenjuje tijekom trajanja prodaje iz stavka 1. ovoga članka i najnižu cijenu koju je trgovac primjenjivao za isti proizvod tijekom razdoblja od 30 dana prije provođenja posebnog oblika prodaje.

(5) Odredbe stavka 4. ovoga članka primjenjuju se i na oglašavanje proizvoda.

Akcijska prodaja

Članak 20.

Akcijska prodaja je prodaja određenih proizvoda po cijeni koja je niža od cijene tog proizvoda u redovnoj prodaji.

Rasprodaja

Članak 21.

Rasprodaja je prodaja proizvoda po nižoj cijeni u slučaju:

- prestanka poslovanja trgovca
- prestanka poslovanja u dosadašnjim poslovnim prostorijama
- prestanka prodaje određenog proizvoda iz predmeta poslovanja trgovca
- kada je poslovanje trgovca ozbiljno ugroženo
- obavljanja složenijih građevinskih radova unutar ili na poslovnim prostorijama.

Sezonsko sniženje

Članak 22.

(1) Sezonskim sniženjem smatra se prodaja proizvoda po sniženoj cijeni nakon proteka sezone.

(2) Ministar nadležan za područje zaštite potrošača pravilnikom propisuje način provođenja sezonskog sniženja iz stavka 1. ovoga članka.

Roba s greškom

Članak 23.

Ako trgovac prodaje robu koja ima grešku, mora jasno, vidljivo i čitljivo označiti na robu ili na prodajnom mjestu da je riječ o prodaji robe s greškom te upoznati potrošača u čemu se sastoji greška na robu.

Roba kojoj istječe rok uporabe

Članak 24.

Roba koja se prodaje po nižoj cijeni od cijene u redovnoj prodaji jer joj istječe rok uporabe mora imati dodatno jasno, vidljivo i čitljivo istaknut krajnji rok uporabe.

GLAVA III.
JAVNE USLUGE KOJE SE PRUŽAJU POTROŠAČIMA

Opće odredbe

Članak 25.

(1) Javnim uslugama u smislu ovoga Zakona smatraju se:

1. distribucija električne energije
2. distribucija prirodnog plina
3. distribucija toplinske energije
4. elektroničke komunikacijske usluge
5. javna vodoopskrba i javna odvodnja
6. opskrba plinom u javnoj usluzi
7. obavljanje dimnjačarskih poslova
8. opskrba električnom energijom u univerzalnoj usluzi
9. poštanske usluge
10. prijevoz putnika u javnom prometu
11. sakupljanje komunalnog otpada
12. usluge parkiranja na uređenim javnim površinama i u javnim garažama.

(2) Prilikom ispostavljanja računa za pružanje javnih usluga potrošačima trgovac mora primjenjivati obračun i cijene uređene posebnim propisima kojima se uređuju javne usluge iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Uslugu očitavanja mjernih uređaja nije dopušteno naplaćivati, osim u slučajevima koji su određeni posebnim propisom.

(4) Trgovac mora potrošaču prije sklapanja ugovora omogućiti upoznavanje sa svojim općim uvjetima poslovanja te uvjetima korištenja javnih usluga i javno ih objaviti na svojim mrežnim stranicama.

(5) O svakoj promjeni uvjeta iz stavka 4. ovoga članka trgovac je dužan unaprijed pisanim putem obavijestiti potrošača.

Savjetodavno tijelo i povjerenstvo za reklamacije potrošača

Članak 26.

(1) Javnopravno tijelo koje obavlja regulatorne poslove u pogledu javnih usluga iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona dužno je osnovati savjetodavno tijelo u čijem radu sudjeluje i predstavnik udruge za zaštitu potrošača te na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, nakon mišljenja savjetodavnog tijela, donositi odluke koje se odnose na zaštitu prava potrošača - korisnika javnih usluga iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave koja odlučuje o pravima i obvezama potrošača - korisnika javnih usluga iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona dužno je osnovati savjetodavno tijelo u čijem radu sudjeluje i predstavnik udruge za zaštitu potrošača, a jedinica lokalne samouprave će na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, nakon mišljenja savjetodavnog tijela, donositi odluke koje se odnose na zaštitu prava potrošača - korisnika javnih usluga iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Predstavnik udruge za zaštitu potrošača iz stavka 2. ovoga članka imenuje udruga za zaštitu potrošača, koja djeluje i ima sjedište na području jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem se području nalazi jedinica lokalne samouprave iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, pojedine jedinice lokalne samouprave mogu osnovati zajedničko savjetodavno tijelo iz stavka 2. ovoga članka ako isti trgovac pruža javne usluge iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona na području tih jedinica lokalne samouprave.

(5) Trgovac koji pruža javne usluge iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona dužan je osnovati povjerenstvo za reklamacije potrošača u čijem radu sudjeluje i predstavnik udruge za zaštitu potrošača.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, za pojedine djelatnosti koje obavljaju trgovci koji imaju do pet zaposlenih može se pri Hrvatskoj obrtničkoj komori ili Hrvatskoj gospodarskoj komori osnovati povjerenstvo za reklamacije potrošača u čijem sastavu mora biti i predstavnik udruge za zaštitu potrošača.

(7) Predstavnik udruge za zaštitu potrošača iz stavaka 1. do 6. ovoga članka imenuju udruga za zaštitu potrošača na razdoblje i po postupku sukladno aktima iz stavka 10. ovoga članka.

(8) Udruge za zaštitu potrošača objavljuju na svojim mrežnim stranicama popis javnopravnih tijela iz stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka i popis trgovaca iz stavaka 5. i 6. ovoga članka.

(9) Hrvatska obrtnička komora i Hrvatska gospodarska komora objavljuju na svojim mrežnim stranicama popis povjerenstava za reklamacije potrošača koja su osnovale u skladu s odredbom stavka 6. ovoga članka.

(10) Postupak osnivanja, način rada te prava i obveze članova savjetodavnog tijela odnosno povjerenstva za reklamacije potrošača uređuju se aktima javnopravnih tijela iz stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka odnosno trgovaca iz stavaka 5. i 6. ovoga članka.

Reklamacije potrošača - korisnika javnih usluga

Članak 27.

(1) Nakon primitka odgovora na pisani prigovor iz članka 10. ovoga Zakona, odnosno po isteku roka za dostavu odgovora trgovca na pisani prigovor ako trgovac potrošaču nije dostavio odgovor na pisani prigovor u roku iz članka 10. stavka 6. ovoga Zakona, potrošač može podnijeti reklamaciju povjerenstvu iz članka 26. stavka 5. ili stavka 6. ovoga Zakona.

(2) Trgovac je dužan omogućiti podnošenje reklamacije iz stavka 1. ovoga članka osobno u poslovnim prostorijama, putem pošte i elektroničke pošte.

(3) Trgovac je dužan bez odgađanja u pisanom obliku putem pošte ili elektroničke pošte potvrditi zaprimanje reklamacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Trgovac je dužan jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja reklamacije iz stavka 1. ovoga članka u svojim poslovnim prostorijama i na mrežnoj stranici ako je uspostavljena.

(5) Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka mora odgovoriti potrošaču na zaprimljene reklamacije putem pošte ili elektroničke pošte u roku od 30 dana od dana zaprimanja reklamacije.

(6) U vezi s prigovorom odnosno reklamacijom koja se odnosi na javne usluge potrošač može pokrenuti sudski ili izvansudski postupak tek nakon što je iscrpio pravni put iz stavka 1. ovoga članka ili postupak utvrđen zakonom kojim se uređuje opći upravni postupak u odnosu na zaštitu od postupanja pružatelja javnih usluga te posebnim zakonom koji se primjenjuje na pružatelja javnih usluga.

Priključak na distribucijsku mrežu

Članak 28.

Trgovac koji pruža javnu uslugu putem distribucijske mreže mora omogućiti potrošačima priključak na distribucijsku mrežu i uporabu priključka i mreže te pružanje usluga u skladu s posebnim propisima, koncesijskim ugovorima ili općim aktima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave na čijem području se usluga pruža, pod nediskriminirajućim, unaprijed poznatim i ugovorenim uvjetima.

Obustavljanje pružanja javne usluge

Članak 29.

(1) Ako se račun trgovca koji pruža javnu uslugu osporava u sudskom ili izvansudskom postupku, a potrošač uredno podmiruje sve sljedeće nesporne račune, trgovac koji pruža javnu uslugu ne smije potrošaču obustaviti pružanje usluge do okončanja navedenoga sudskog ili izvansudskog postupka, osim u slučaju da je potrošač raskinuo ugovor s trgovcem koji pruža javnu uslugu.

(2) Ako je trgovac koji pruža javnu uslugu obustavio pružanje usluge prije nego što je od nadležnog tijela ili osobe obaviješten o pokrenutom postupku iz stavka 1. ovoga članka, dužan je, bez naknade, ponovo započeti i nastaviti pružati uslugu potrošaču do okončanja sudskog ili izvansudskog postupka, osim u slučaju da je potrošač raskinuo ugovor s trgovcem koji pruža javnu uslugu.

(3) Obveza iz stavaka 1. i 2. ovoga članka odnosi se i na slučaj kada trgovac koji pruža javnu uslugu pokrene postupak prisilne naplate protiv potrošača.

(4) Sudskim ili izvansudskim postupkom iz stavaka 1. i 2. ovoga članka smatra se svaki postupak uređen propisima, kao i svaki postupak predviđen općim uvjetima ili drugim pravilima trgovca koji pruža javnu uslugu.

(5) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na pružanje javne usluge iz članka 25. stavka 1. točaka 7. i 11. ovoga Zakona.

Održavanje kvalitete javne usluge

Članak 30.

Trgovac koji pruža javnu uslugu mora održavati kvalitetu javne usluge u skladu s posebnim propisima kojima se uređuju javne usluge iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona i pravilima struke.

Obveze tijela koja dodjeljuju ovlaštenje za pružanje javnih usluga

Članak 31.

(1) Javnopravna tijela koja dodjeljuju ovlaštenje za pružanje javnih usluga dužna su osigurati, svako u djelokrugu svojih zakonskih ovlasti, da nositelj navedenog ovlaštenja pruža javnu uslugu vodeći računa o sigurnosti, redovitosti i kvaliteti javne usluge te da je javna usluga dostupna svim potrošačima.

(2) Javnopravna tijela iz stavka 1. ovoga članka dužna su omogućiti uvjete za tržišno natjecanje na području javnih usluga, osim ako nije drukčije uređeno posebnim propisom.

**GLAVA IV.
NEPOŠTENA POSLOVNA PRAKSA**

**POGLAVLJE I.
OPĆE ODREDBE**

Područje primjene

Članak 32.

(1) Odredbe ove glave Zakona primjenjuju se na nepoštenu poslovnu praksu trgovca u odnosu prema potrošaču, a koju trgovac koristi prije, u vrijeme i nakon sklapanja pravnog posla u vezi s određenim proizvodom.

(2) Odredbe ove glave Zakona ne utječu na:

1. primjenu pravila ugovornog prava, kao što su pravila o sklapanju, valjanosti i pravnim učincima ugovora
2. primjenu propisa kojima se uređuje zdravstvena ispravnost i sigurnost proizvoda
3. primjenu propisa kojima se određuje nadležnost sudova
4. primjenu propisa kojima se određuju uvjeti zasnivanja ili sustavi odobravanja uređenih profesija, kao ni na primjenu propisom predviđenih deontoloških pravila određenih profesija ili nekih drugih pravila kojima se uređuju uređene profesije, a kojima je svrha održati visok stupanj profesionalnog integriteta tih profesija.

(3) Odredbe ove glave Zakona ne odnose se na primjenu zakona i drugih propisa kojima se uređuje izdavanje potvrda i označavanje čistoće predmeta izrađenih od plemenitih kovina.

Zabrana nepoštene poslovne prakse

Članak 33.

Nepoštena poslovna praksa je zabranjena.

Pojam nepoštene poslovne prakse

Članak 34.

(1) Poslovna praksa je nepoštena:

- ako je suprotna zahtjevima profesionalne pažnje i

- ako, u smislu određenog proizvoda, bitno utječe ili je vjerojatno da će bitno utjecati na ekonomsko ponašanje prosječnog potrošača kojemu je takva praksa namijenjena ili do kojega ona dopire, odnosno prosječnog člana određene skupine potrošača na koju je ta praksa usmjerena.

(2) Poslovna praksa koja će vjerojatno bitno utjecati na ekonomsko ponašanje samo jasno određive skupine potrošača koji su zbog tjelesnih ili duševnih mana, dobi ili lakomislenosti posebno osjetljivi na određenu poslovnu praksu ili određeni proizvod, i to na način koji je trgovac mogao razumno predvidjeti, procjenjivat će se iz perspektive prosječnog člana te skupine potrošača.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne utječe na dopuštenost korištenja uobičajene i zakonite promidžbene prakse preuveličavanja ili davanja izjava za koje se ne očekuje da budu shvaćene doslovno.

(4) Nepoštenom poslovnom praksom posebno se smatra:

- zavaravajuća poslovna praksa, kako je uređena u člancima 35. do 37. ovoga Zakona i

- agresivna poslovna praksa, kako je uređena u člancima 38. do 40. ovoga Zakona.

POGLAVLJE II. ZAVARAVAJUĆA POSLOVNA PRAKSA

Zavaravajuće radnje

Članak 35.

(1) Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako sadrži netočne informacije, zbog čega je neistinita ili ako na neki drugi način, uključujući njezino cjelokupno predstavljanje, pa čak ako je informacija činjenično točna, zavarava ili je vjerojatno da će zavarati prosječnog potrošača u vezi s nekom od okolnosti navedenih u stavku 2. ovoga članka, čime ga navodi ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio.

(2) Okolnosti iz stavka 1. ovoga članka na koje se zavaravajuća poslovna praksa odnosi jesu:

1. postojanje ili priroda proizvoda

2. osnovna obilježja proizvoda, kao što su njegova dostupnost, koristi, rizici, izvedba, sastav, pripadci, postojanje postprodajne pomoći potrošaču i sustava rješavanja pritužbi, metode i datum izrade ili nabave, dostava, podobnost za ostvarivanje svrhe, način korištenja, količina, specifikacija, zemljopisno ili tržišno podrijetlo, rezultati koji se očekuju od njegove uporabe ili rezultati i bitni pokazatelji testova ili provjera provedenih na proizvodu

3. opseg obveza trgovca, motivi poslovne prakse te priroda postupka prodaje, bilo koja izjava ili simbol koji se odnosi na izravno ili neizravno sponzorstvo ili odobrenje trgovca ili proizvoda

4. cijena proizvoda ili način na koji je ona izračunata ili postojanje određene pogodnosti u odnosu na cijenu
5. potreba servisiranja, rezervnih dijelova, zamjene ili popravka
6. priroda, obilježja i prava trgovca ili njegova zastupnika, kao što su njegov identitet, imovina, kvalifikacije, status, odobrenja, članstvo u određenim udruženjima ili povezanost s nekim drugim subjektima, njegovo industrijsko, komercijalno ili drugo intelektualno vlasništvo, nagrade i priznanja
7. prava potrošača, uključujući prava koja potrošač ima na temelju pravila o odgovornosti za materijalne nedostatke
8. rizici kojima potrošač može biti izložen.

(3) Poslovna praksa se smatra zavaravajućom ako, u konkretnom slučaju uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, prosječnog potrošača navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio, a uključuje:

1. bilo koji oblik stavljanja proizvoda na tržište, uključujući i usporedno oglašavanje koje dovodi do poistovjećivanja tog proizvoda s nekim drugim proizvodom, žigom, zaštićenim imenom ili drugim znakom raspoznavanja konkurenta na tržištu
2. nepoštivanje obveza, od strane trgovca, koje proizlazi iz pravila postupanja trgovaca koja ga obvezuju, uz pretpostavku da ta obveza ne predstavlja tek namjeru već je riječ o čvrstoj obvezi koju je moguće provjeriti te uz pretpostavku da je trgovac u okviru poslovne prakse naznačio da je vezan tim pravilima postupanja
3. svako stavljanje robe na tržište Republike Hrvatske uz tvrdnju da je identična robi stavljenom na tržište u drugim državama članicama iako se ta roba značajno razlikuje po sastavu ili obilježjima, osim ako je to opravdano legitimnim i objektivnim kriterijima.

Zavaravajuća propuštanja

Članak 36.

(1) Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, kao i ograničenja konkretnog sredstva komunikacije, ne sadrži važne obavijesti koje su, ovisno o kontekstu, potrebne prosječnom potrošaču kako bi mogao donijeti odluku o kupnji utemeljenu na potpunoj obavijesti i time ga navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio.

(2) Uzimajući u obzir okolnosti iz stavka 1. ovoga članka, zavaravajućim se propuštanjem smatra:

1. ako trgovac skriva obavijesti iz stavka 1. ovoga članka ili ako su pružene obavijesti nejasne, nerazumljive, dvosmislene ili nepravodobne te

2. ako trgovac ne navede poslovnu svrhu poslovne prakse, a ona nije razvidna iz konteksta, a u oba slučaja, takva praksa, prosječnog potrošača navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio.

(3) Kada trgovac pri prenošenju poslovne prakse koristi konkretno sredstvo komunikacije koje je ograničeno vremenom ili prostorom, prilikom ocjene je li određena važna obavijest izostavljena vodit će se računa o tim ograničenjima, kao i o ostalim mjerama koje je trgovac poduzeo kako bi se te obavijesti dostavile potrošaču na neki drugi način.

(4) U slučaju poziva na kupnju, ako to već nije razvidno iz konteksta, bitnima će se smatrati informacije o:

1. osnovnim obilježjima proizvoda u mjeri koja je prikladna proizvodu i komunikacijskom sredstvu koje se koristi

2. sjedištu i identitetu trgovca, kao što su njegova tvrtka, naziv ili ime te, ako je to potrebno, adresa i identitet osobe u čije ime nastupa

3. maloprodajnoj cijeni proizvoda, ili kad proizvod ne omogućava da cijena bude izračunata unaprijed, o načinu na koji će cijena biti izračunata, kao i, gdje je potrebno, o dodatnim poštanskim troškovima te troškovima prijevoza i dostave, a kada ti troškovi ne mogu biti izračunati unaprijed, naznaku da se plaćaju i ti dodatni troškovi

4. uvjetima plaćanja, dostave, ostalim elementima ispunjenja ugovora, ako ti elementi odstupaju od zahtjeva profesionalne pažnje

5. postojanju prava na raskid ili otkaz ugovora, ako je riječ o proizvodima ili pravnim poslovima u vezi s kojima su predviđena i ta prava

6. tome da je treća osoba koja nudi proizvode na internetskim tržištima trgovac ili nije trgovac, temeljem izjave te osobe pružatelju internetskog tržišta.

(5) Bitnima se smatraju i:

1. one informacije koje je, na temelju ovoga Zakona i drugih propisa usklađenih s pravilima Europske unije, trgovac dužan pružiti potrošaču prilikom bilo koje vrste poslovne komunikacije, uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište

2. opće informacije o najvažnijim parametrima kojima se određuje rangiranje proizvoda prikazanih potrošaču kao rezultat upita u obliku ključne riječi, izraza ili drugog unosa, i o relativnoj važnosti tih parametara u odnosu na ostale parametre, koje su dostupne u posebnom dijelu internetskog sučelja koji je izravno i lako dostupan sa stranice na kojoj su prikazani rezultati upita, ako se

potrošačima omogućuje pretraživanje proizvoda koje nude temeljem upita korištenjem ključne riječi, izraza ili drugog unosa, neovisno o tome gdje se sklapa ugovor

3. informacije o tome osigurava li trgovac, i na koji način, da objavljene recenzije potječu od potrošača koji su proizvod doista koristili ili kupili, ako trgovac pruža pristup potrošačkim recenzijama proizvoda.

(6) Odredba iz stavka 5. točke 2. ovoga članka ne primjenjuje se na pružatelje internetskih tržišta uređenih Uredbom (EU) 2019/1150 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o promicanju pravednosti i transparentnosti za poslovne korisnike usluga internetskog posredovanja (Tekst značajan za EGP) (SL L 186, 11.7.2019).

Postupci koji predstavljaju zavaravajuću poslovnu praksu

Članak 37.

Zavaravajućom poslovnom praksom smatraju se sljedeći postupci:

1. tvrdnja trgovca da je potpisnik određenog pravila postupanja trgovaca, iako to nije slučaj
2. isticanje žigova, znakova kvalitete ili sličnih znakova bez potrebnog odobrenja
3. tvrdnja da je pravila postupanja trgovaca koja taj trgovac primjenjuje odobrilo ovlašteno tijelo, iako to nije slučaj
4. tvrdnja trgovca da je njegovu djelatnost, njegovu poslovnu praksu ili njegov proizvod odobrilo, preporučilo ili dopustilo ovlašteno tijelo ili privatno tijelo, iako to nije slučaj ili ista takva tvrdnja u slučaju kada njegova poslovna praksa ili proizvod ne udovoljava zahtjevima za izdavanje tog odobrenja, preporuke ili dopuštenja
5. pozivanje na kupnju proizvoda po određenoj cijeni, bez isticanja činjenice da trgovac ima opravdane razloge vjerovati da neće biti u mogućnosti ponuditi isporuku tog ili sličnog proizvoda po navedenoj cijeni, u vrijeme i u količini koji su razumni s obzirom na proizvod, opseg oglašavanja proizvoda i ponuđenu cijenu, odnosno da neće biti u mogućnosti osigurati da drugi trgovac isporuči taj ili sličan proizvod po navedenoj cijeni, u vremenu i u količini koji su razumni s obzirom na navedene okolnosti
6. pozivanje na kupnju proizvoda po određenoj cijeni, a zatim odbijanje da se potrošaču pokaže oglašavani proizvod ili odbijanje prihvaćanja narudžbe potrošača, odnosno dostave proizvoda u razumnom roku ili pokazivanje neispravnog primjerka proizvoda, a sve s namjerom promidžbe nekog drugog proizvoda
7. lažno tvrditi da će proizvod biti dostupan samo u vrlo ograničenom razdoblju ili da će biti dostupan jedino pod posebnim uvjetima u vrlo ograničenom razdoblju, a radi navođenja potrošača da odmah donese odluku o kupnji, čime mu se uskraćuje mogućnost ili vrijeme potrebno da donese odluku utemeljenu na saznanju o svim relevantnim okolnostima

8. obvezati se potrošaču na pružanje nekih postprodajnih usluga, komunicirajući prije odluke o kupnji s potrošačem na jeziku koji nije službeni jezik države članice Europske unije u kojoj se trgovac nalazi, a zatim omogućiti pružanje tih usluga samo na nekom drugom jeziku, a da potrošač na to nije bio jasno upozoren prije sklapanja ugovora
9. tvrditi ili na drugi način stvarati dojam da se proizvod može zakonito prodati, kada to nije slučaj
10. predstavljati potrošaču prava koja mu po zakonu i inače pripadaju kao posebnost ponude trgovca
11. koristiti uredničke sadržaje u medijima radi plaćene promidžbe proizvoda, a da u tim sadržajima nije jasno izraženo riječima, znakovima ili zvukovima koje potrošač može jasno prepoznati, da je riječ o promidžbi
12. pružanje rezultata pretraživanja kao odgovor na mrežni upit potrošača bez jasnog navođenja svakog plaćenog oglašavanja ili plaćanja upravo u svrhu postizanja višeg ranga proizvoda u rezultatima pretraživanja
13. iznositi netočne tvrdnje u vezi s prirodom i obujmom rizika kojem bi mogla biti izložena osobna sigurnost potrošača ili članova njegove obitelji u slučaju da potrošač ne kupi proizvod
14. oglašavati proizvod koji je sličan proizvodu koji je proizveo neki drugi proizvođač i to na način da se namjerno navodi potrošača na pogrešan zaključak da je oglašavani proizvod proizveo taj drugi proizvođač
15. uspostavljanje, vođenje ili promidžba piramidalnog sustava promidžbe, pri čemu potrošač mora dati određenu činidbu kako bi mogao dobiti određenu naknadu, i to prije svega zbog toga jer je uveo u sustav nove potrošače, a ne zbog toga jer je kupio ili konzumirao proizvod
16. tvrditi da će trgovac uskoro prestati sa svojom djelatnošću ili da će se preseliti u druge poslovne prostorije, iako to nije slučaj
17. tvrditi da proizvod može olakšati dobitak u igrama na sreću
18. lažno tvrditi da proizvod može izliječiti bolest, disfunkcionalnost ili malformaciju
19. prenošenje netočnih obavijesti u vezi sa stanjem na tržištu ili dostupnosti proizvoda, s namjerom da se navede potrošača da kupi proizvod pod uvjetima koji su nepovoljniji od uobičajenih tržišnih uvjeta
20. tvrditi u okviru poslovne prakse da se raspisuje nagradna igra ili promocija, a da se ne dodijeli opisana nagrada ili njezin razuman ekvivalent

21. označavanje proizvoda oznakama „gratis“, „besplatno“, „bez naknade“ ili sličnim oznakama ako potrošač mora za taj proizvod platiti bilo koji iznos različit od nužnih troškova odgovaranja na poslovnu praksu, troškova dostave ili primitka proizvoda
22. uvrštavanje u promidžbene materijale računa ili nekog drugog zahtjeva za plaćanje kojim se kod potrošača stvara dojam da je već naručio oglašavani proizvod koji se nudi, iako to nije slučaj
23. lažno tvrditi ili stvarati dojam da trgovac ne djeluje u okviru svoje poslovne djelatnosti, odnosno djelatnosti slobodnog zanimanja ili lažno predstavljanje trgovca kao potrošača
24. stvaranje lažnog dojma da su postprodajne usluge u vezi s proizvodom dostupne i u državi članici Europske unije koja je različita od one u kojoj je proizvod prodan
25. preprodaja ulaznica za događanja potrošačima ako ih je trgovac nabavio upotrebom automatiziranih sredstava za zaobilaženje bilo kojeg ograničenja u pogledu broja ulaznica koje jedna osoba može kupiti ili bilo kojih drugih pravila primjenjivih na kupnju ulaznica
26. navođenje da su recenzije proizvoda dali potrošači koji su doista koristili ili kupili proizvod bez poduzimanja razumnih i proporcionalnih koraka kako bi se provjerilo da te recenzije doista potječu od takvih potrošača
27. podnošenje lažnih potrošačkih recenzija ili preporuka, ili naručivanje od druge pravne ili fizičke osobe da ih podnese, ili pogrešno predstavljanje potrošačkih recenzija ili društvenih preporuka radi promocije proizvoda.

POGLAVLJE III. AGRESIVNA POSLOVNA PRAKSA

Pojam

Članak 38.

Poslovna praksa smatra se agresivnom ako u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja korištenjem uznemiravanja, prisile, uključujući fizičku silu ili prijetnju te nedopušten utjecaj, u bitnoj mjeri umanjuje ili je vjerojatno da će umanjiti slobodu izbora ili postupanja prosječnog potrošača u vezi s proizvodom te ga time navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio.

Uznemiravanje, prisila i nedopušten utjecaj

Članak 39.

Prilikom odlučivanja o tome je li u poslovnoj praksi korišteno uznemiravanje, prisila, uključujući silu ili prijetnju, ili nedopušten utjecaj, vodit će se računa o:

1. vremenu, mjestu ili prirodi poslovne prakse, kao i ustrajnosti koju je trgovac pritom iskazao

2. tome je li se trgovac koristio prijetećim ili uvredljivim rječnikom ili ponašanjem
3. tome je li trgovac iskorištavao nesretne ili druge okolnosti u kojima se potrošač nalazio, a koje su bile tolikog značenja da su umanjile sposobnost potrošača da razumno rasuđuje, a trgovac je bio svjestan da će te okolnosti utjecati na odluku potrošača u odnosu na proizvod
4. postojanju bilo kojeg otežavajućeg ili nerazmjernog ograničenja izvanugovorne prirode koje je trgovac nametnuo potrošaču za slučaj da potrošač želi ostvariti neko svoje pravo iz ugovora, uključujući pravo na raskid ili pravo na otkaz ugovora ili pravo da izabere drugi proizvod ili drugog trgovca
5. korištenju bilo kakve prijetnje o poduzimanju radnji koje se po zakonu ne mogu poduzeti.

Postupci koji predstavljaju agresivnu poslovnu praksu

Članak 40.

(1) Agresivnom poslovnom praksom smatraju se sljedeći postupci:

1. stvaranje dojma da potrošač ne može napustiti poslovne prostorije sve dok ne sklopi ugovor
2. posjećivanje potrošača u njegovu domu, ignorirajući pritom zahtjev potrošača da se napusti njegov dom ili da ga se više ne posjećuje, osim u slučaju i u mjeri u kojoj je to opravdano radi propisima predviđenog prisilnog ispunjenja ugovorne obveze
3. ustrajno i neželjeno komuniciranje s potrošačem putem telefona, telefaksa, elektroničke pošte ili drugog sredstva daljinske komunikacije, osim u slučajevima i u mjeri u kojoj je to opravdano zbog propisima predviđenog prisilnog ispunjenja ugovorne obveze
4. traženje od potrošača koji postavlja odštetni zahtjev na temelju police osiguranja da dostavi određene dokumente koji, po razumnoj ocjeni, nisu relevantni za ocjenu opravdanosti tog zahtjeva ili sustavno izbjegavanje davanja odgovora na ustrajno dopisivanje potrošača, s namjerom da ga se odvрати od ostvarivanja prava koja mu pripadaju na temelju ugovora
5. oglašavanje kojim se djecu izravno navodi na to da kupe oglašavani proizvod ili da nagovore svoje roditelje ili druge punoljetne osobe da im kupe oglašavani proizvod
6. zahtijevanje plaćanja proizvoda odmah ili s odgodom ili vraćanja ili čuvanja proizvoda koji je trgovac isporučio, a potrošač ga uopće nije naručio
7. izravno obavješćavanje potrošača da će posao ili opstanak trgovca biti ugrožen ako potrošač ne kupi proizvod
8. stvaranje lažne predodžbe da je potrošač osvojio, ili da će osvojiti, bezuvjetno ili uz ispunjenje određene činidbe, određenu nagradu ili neku drugu odgovarajuću korist, kada u stvarnosti nikakva

nagrada ili druga odgovarajuća korist nije predviđena ili kada je u stvarnosti poduzimanje bilo kakve radnje usmjerene na ostvarivanje te nagrade ili druge koristi uvjetovano određenim plaćanjem od strane potrošača ili potrošaču uzrokuje troškove.

(2) Odredba stavka 1. točke 3. ovoga članka ne utječe na primjenu pravila ovoga Zakona ili drugih propisa o ograničenju ili zabrani korištenja određenih sredstava daljinske komunikacije u određenim okolnostima, koji su usklađeni s pravilima Europske unije.

Pravo na naknadu štete uslijed nepoštene poslovne prakse

Članak 41.

Potrošači koji su pretrpjeli štetu zbog ugovora koji je sklopljen uslijed nepoštene poslovne prakse imaju pravo na naknadu štete i ostala prava regulirana općim pravilima ugovornog prava.

Teret dokaza

Članak 42.

Teret dokaza o točnosti činjeničnih tvrdnji u vezi s poslovnom praksom je na trgovcu.

DIO TREĆI POTROŠAČKI UGOVORNI ODNOSI

GLAVA I. OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 43.

Ako drukčije nije određeno, odredbe glave I. i glave III. poglavlje I. ovoga dijela Zakona primjenjuju se na svaki ugovor sklopljen između trgovca i potrošača, uključujući:

1. ugovore o isporuci toplinske energije, ugovore o isporuci vode, plina i električne energije bez obzira na to prodaju li se u ograničenom obujmu ili utvrđenoj količini ili ne
2. ugovore temeljem kojih trgovac potrošaču isporučuje ili se obvezuje isporučiti digitalni sadržaj koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ili digitalnu uslugu, a potrošač ne plaća cijenu niti se obvezuje platiti cijenu, već dostavlja ili se obvezuje dostaviti osobne podatke trgovcu, osim ako trgovac osobne podatke koje je dostavio potrošač obrađuje isključivo u svrhu isporuke digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ili digitalne usluge ili kako bi se trgovcu omogućilo usklađivanje s obvezama kojima podliježe trgovac, a trgovac te podatke ne obrađuje ni u koje druge svrhe.

Iznimke od primjene

Članak 44.

(1) Odredbe glave I. i glave III. poglavlje I. ovoga dijela Zakona ne primjenjuju se na ugovore:

1. o pružanju socijalnih usluga, uključujući usluge socijalnog stanovanja, skrbi o djeci, skrbi o osobama ili obiteljima kojima je potrebna stalna ili privremena pomoć, uključujući i dugoročnu skrb
2. o korištenju zdravstvene zaštite sukladno propisima kojima se uređuje zdravstvena zaštita
3. o igrama na sreću koje uključuju novčani ulog, uključujući lutriju, igre u casinima i klađenje
4. o financijskim uslugama
5. o stjecanju ili prijenosu nekretnina ili prava na nekretninama
6. za izgradnju novih građevina ili rekonstrukciju postojećih građevina, te najam stambenih prostorija
7. putovanju u paket-aranžmanu i povezanom putnom aranžmanu sukladno odredbama propisa kojim se uređuje pružanje usluga u turizmu
8. iz odredaba glave IV. ovoga dijela Zakona
9. sklopljene pred javnopravnim tijelom koje je zakonom obvezno biti neovisno i nepristrano te koje je, pružanjem potrošaču sveobuhvatne obavijesti, dužno osigurati da potrošači prije sklapanja ugovora pažljivo pravno razmotre taj ugovor te da budu upoznati s njegovim pravnim posljedicama
10. o periodičnoj dostavi hrane, pića ili drugih proizvoda namijenjenih dnevnoj uporabi u kućanstvu koji se putem pokretne prodaje na malo isporučuju u pravilnim vremenskim razmacima
11. o pružanju usluga putničkoga prijevoza, s time da se i na ove ugovore primjenjuje odredba članka 51., članka 52. i članka 74. ovoga Zakona i odredba propisa koji uređuje platni promet, a koja se odnosi na naplatu naknada u vezi s pružanjem i korištenjem platnih usluga
12. sklopljene putem automata za prodaju ili automatiziranih prodajnih prostora
13. sklopljene s operatorom elektroničkih komunikacija putem javne govornice radi njezine uporabe ili radi uspostavljanja jedne pojedinačne veze putem telefona, interneta ili telefaksa od strane potrošača.

(2) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na prodaju robe u ovršnom postupku ili u drugom postupku prema zakonskom ovlaštenju.

Pravna priroda zakonskih odredbi kojima se uređuju potrošački ugovori

Članak 45.

(1) Potrošač se ne može odreći niti mu se mogu ograničiti prava koja ima na temelju ovoga Zakona ili drugih zakona kojima se štite prava potrošača.

(2) Ugovorne odredbe koje su za potrošača nepovoljnije od onih propisanih ovim Zakonom ili drugim zakonima kojima se uređuje zaštita potrošača ništetne su.

(3) Ako je za ugovore iz ovoga dijela Zakona mjerodavno strano pravo, potrošač koji ima boravište u Republici Hrvatskoj ne može biti lišen zaštite na koju ima pravo po ovom Zakonu i drugim zakonima kojima se štite potrošači.

(4) Ako je za ugovore iz glave IV. ovoga dijela Zakona mjerodavno strano pravo, potrošač ne može biti lišen zaštite na koju ima pravo po ovome Zakonu, ako ima boravište u Republici Hrvatskoj, ako se nekretnina koja je predmet ugovora nalazi na području Republike Hrvatske ili ako trgovac obavlja svoju djelatnost na području Republike Hrvatske, odnosno ako na neki način usmjerava svoje poslovanje na Republiku Hrvatsku, a ugovor ulazi u okvir tog poslovanja.

Obveza obavještavanja

Članak 46.

(1) Prije nego što potrošač sklopi ugovor ili bude obavezan odgovarajućom ponudom, trgovac ga mora na jasan i razumljiv način obavijestiti o:

1. glavnim obilježjima proizvoda, u mjeri u kojoj je to prikladno s obzirom na proizvod te medij koji se koristi za prijenos obavijesti
2. nazivu i sjedištu trgovca, telefonskom broju te, ako postoji, adresi elektroničke pošte
3. maloprodajnoj cijeni proizvoda, a ako priroda proizvoda ne omogućava da cijena bude razumno izračunata unaprijed, o načinu izračuna cijene te, ostalim troškovima prijevoza, dostave ili poštanskih usluga, odnosno o tome da ti troškovi mogu biti naplaćeni, ako ih nije moguće razumno izračunati unaprijed
4. uvjetima plaćanja, uvjetima isporuke robe ili pružanja usluge, roku isporuke robe ili pružanja usluge te načinu rješavanja potrošačkih pritužbi od strane trgovca
5. tome da je, uz odgovornost za materijalne nedostatke za određenu robu ili odgovornost za usklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge s ugovorom, izdano komercijalno jamstvo te uvjetima njegova korištenja, ako je komercijalno jamstvo izdano

6. ispravama koje je proizvođač priredio radi lakše i sigurnije uporabe proizvoda kao što su komercijalno jamstvo, tehničke upute, upute za sklapanje, upute za uporabu, popis ovlaštenih servisa, upozorenje o mogućoj opasnosti pri uporabi, a koje moraju biti istovjetne s izvornikom i napisane jasno, vidljivo i čitljivo na hrvatskom jeziku i latiničnim pismom

7. postojanju usluga koje se nude nakon prodaje te uvjetima korištenja tih usluga, ako trgovac pruža takve usluge

8. trajanju ugovora te, ako je ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme ili ako je predviđeno da bude automatski produžen, o uvjetima otkaza ili raskida ugovora

9. funkcionalnosti robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga, uključujući primjenjive mjere tehničke zaštite

10. kompatibilnost i interoperabilnost robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga za koju trgovac zna ili bi morao znati

11. mehanizmima izvansudskog rješavanja sporova, odnosno o sustavima za obeštećenje, te načinu kako ih potrošač može koristiti.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne odnose se na svakodnevne poslove između trgovaca i potrošača koji se ispunjavaju u trenutku njihova sklapanja.

Ispunjenje ugovora

Članak 47.

(1) Trgovac je dužan potrošaču ispuniti ugovor u skladu s odredbama ugovora, ovoga Zakona i propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi.

(2) U slučaju materijalnog nedostatka na robi na odnose potrošača i trgovca primjenjuju se odredbe propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari.

(3) Ako trgovac ili proizvođač daje komercijalno jamstvo dužan je ispuniti obveze uređene propisom kojim se uređuju obveznopravni odnosi o komercijalnom jamstvu, kao i obveze preuzete takvim jamstvom.

(4) Materijalni nedostatak na robi i neusklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge s ugovorom, kada je to nužno, dokazuje se vještačenjem u za to ovlaštenim ustanovama ili uz pomoć ovlaštenog sudskog vještaka.

(5) Ako se materijalni nedostatak na robi pojavi u roku od godine dana od dana prijelaza rizika na potrošača, a trgovac smatra da nedostatak u tom trenutku nije postojao, troškove vještačenja predujmljuje trgovac, a konačno ih snosi trgovac ili potrošač, ovisno o rezultatu vještačenja.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, trgovac predujmljuje troškove vještačenja, a konačno ih snosi trgovac ili potrošač, ovisno o rezultatu vještačenja, ako je ugovorom o kupoprodaji robe s digitalnim elementima ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge:

- tijekom određenog razdoblja, a nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge se pojavi u roku od dvije godine od dana prijelaza rizika na potrošača i trgovac smatra da nedostatak nije postojao tijekom razdoblja isporuke

- na rok dulji od dvije godine, tijekom kojeg se pojavio nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge, a trgovac smatra da nedostatak nije postojao tijekom razdoblja isporuke.

(7) Ako se neusklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge s ugovorom kojim je ugovorena jednokratna isporuka ili niz pojedinačnih isporuka pojavi u roku od godine dana od dana prijelaza rizika na potrošača, a trgovac smatra da neusklađenost u tom trenutku nije postojala, troškove vještačenja predujmljuje trgovac, a konačno ih snosi trgovac ili potrošač, ovisno o rezultatu vještačenja.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, ako je ugovorom predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja, a neusklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge se pojavila tijekom razdoblja unutar kojeg se digitalni sadržaj ili digitalna usluga isporučuju u skladu s ugovorom i trgovac smatra da neusklađenost nije postojala u tom razdoblju, trgovac predujmljuje troškove vještačenja, a konačno ih snosi trgovac ili potrošač, ovisno o rezultatu vještačenja.

(9) Ako se materijalni nedostatak na robi ili neusklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge s ugovorom pojavi nakon isteka roka iz stavka 5. ovoga članka, ali ne kasnije od dvije godine od dana prijelaza rizika na potrošača, troškove vještačenja predujmljuje potrošač, a konačno ih snosi trgovac ili potrošač, ovisno o rezultatu vještačenja.

Rok za ispunjenje ugovora o kupoprodaji

Članak 48.

(1) Osim ako je drukčije ugovoreno, trgovac je dužan ispuniti ugovor o kupoprodaji bez odgađanja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana sklapanja ugovora.

(2) Ako trgovac ne ispuni ugovor u roku iz stavka 1. ovoga članka, dužan je o tome, bez odgađanja, pisanim putem obavijestiti potrošača.

(3) Potrošač ima pravo na raskid ugovora samo ako je dao trgovcu naknadni razumni rok za ispunjenje ugovora, osim ako iz okolnosti slučaja proizlazi da trgovac neće moći ugovor ispuniti niti u naknadnom roku.

(4) Odredbe ovoga članka ne odnose se na ugovore o isporuci vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini, ugovore o isporuci toplinske energije, niti na ugovore koji imaju za predmet digitalni sadržaj koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka.

Prelazak rizika kod ugovora o kupoprodaji

Članak 49.

(1) Kod ugovora o kupoprodaji rizik slučajne propasti ili oštećenja robe prelazi na potrošača u trenutku kada je njemu ili osobi koju je on naveo, a koja nije prijevoznik, roba predana u posjed.

(2) Ako je prijevoznik bio izabran na prijedlog potrošača, rizik slučajne propasti ili oštećenja robe prelazi na potrošača u trenutku kada roba bude predana u posjed prijevozniku.

(3) Odredbe ovoga članka ne odnose se na ugovore o isporuci vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini, ugovore o isporuci toplinske energije, niti na ugovore koji imaju za predmet digitalni sadržaj koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka.

Slanje proizvoda bez narudžbe potrošača

Članak 50.

(1) Isporuka robe ili pružanje usluge koje potrošač nije naručio, a za koje bi bio obvezan izvršiti bilo kakvo plaćanje, predstavlja nepoštenu poslovnu praksu u smislu odredbi dijela drugog glave IV. ovoga Zakona.

(2) Ako trgovac suprotno stavku 1. ovoga članka pošalje potrošaču određenu robu ili izvrši određenu uslugu, ta roba ili usluga smatraju se promidžbenim darom trgovca.

(3) Ništetna je odredba u općim uvjetima trgovca, ponudi, narudžbenici ili bilo kojem drugom dokumentu koji je trgovac dostavio potrošaču uz nenaručenu robu ili uslugu kojom bi bilo predviđeno da šutnja potrošača znači prihvatanje ponude.

(4) Odredbama stavaka 1. do 3. ovoga članka ne dovode se u pitanje odredbe ovoga Zakona ili drugih zakona o prešutnom obnavljanju ugovora.

Dodatna plaćanja

Članak 51.

(1) Prije nego što potrošač sklopi ugovor ili bude obvezan odgovarajućom ponudom, trgovac mora zatražiti njegov izričit pristanak za bilo koje dodatno plaćanje koje bi potrošač bio dužan izvršiti osim plaćanja koje je ugovoreno kao protučinidba za glavnu činidbu trgovca.

(2) U slučaju da potrošač nije dao izričit pristanak, već se trgovac poslužio opcijom prešutnog prihvata od strane potrošača, potrošač ima pravo zatražiti povrat bilo kojeg dodatnog iznosa koji je platio temeljem takve opcije.

Troškovi telefonske komunikacije

Članak 52.

Ako je trgovac uspostavio telefonsku liniju kako bi ga potrošači mogli telefonski kontaktirati u vezi sa sklopljenim ugovorom, potrošač koji kontaktira trgovca na taj način plaća poziv po tarifi koja ne smije biti viša od one za komunikaciju uobičajenom fiksnom geografskom linijom ili mobilnom linijom.

GLAVA II. NEPOŠTENE ODREDBE U POTROŠAČKIM UGOVORIMA

Pojam nepoštene ugovorne odredbe

Članak 53.

(1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

(2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

(3) Ako se pojedinačno pregovaralo o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi, a cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da je riječ o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, to neće utjecati na mogućnost da se ostale odredbe toga ugovora ocijene nepoštenima.

(4) Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

(5) Odredbe ove glave Zakona ne primjenjuju se na ugovorne odredbe kojima se u ugovor unose zakonske odredbe prisilne prirode, odnosno kojima se u ugovor unose odredbe i načela konvencija koje obvezuju Republiku Hrvatsku.

Pojedine ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenima

Članak 54.

Ugovorne odredbe koje bi se, uz ispunjenje pretpostavki iz članka 53. ovoga Zakona, mogle smatrati nepoštenima, jesu:

1. odredba o ograničenju ili isključenju odgovornosti trgovca za štetu uzrokovanu smrću ili tjelesnom ozljedom potrošača, ako je šteta posljedica štetne radnje trgovca
2. odredba o ograničenju ili isključenju prava koja potrošač ima prema trgovcu ili nekoj trećoj osobi u slučaju potpunog ili djelomičnog neispunjenja ugovora, uključujući i odredbu o isključenju prijeboja potrošačeva duga s dugom koji trgovac ima prema potrošaču
3. odredba kojom se potrošač obvezuje na ispunjenje ugovorne činidbe, dok je ispunjenje obveze trgovca uvjetovano okolnošću čije ispunjenje ovisi isključivo o volji trgovca
4. odredba kojom se predviđa da trgovac zadrži plaćeno od strane potrošača kada ovaj odluči da neće sklopiti, odnosno ne ispuni ugovor, dok se isto pravo ne predviđa za potrošača u slučaju da trgovac ne želi sklopiti, odnosno ne ispuni ugovor
5. odredba kojom se potrošač obvezuje platiti naknadu štete zbog neispunjenja koja je znatno veća od stvarne štete
6. odredba kojom se trgovca ovlašćuje na raskid ugovora na temelju njegove diskrecijske ocjene, dok isto pravo nije predviđeno i za potrošača
7. odredba kojom se trgovca ovlašćuje da, u slučaju kada raskine ugovor, zadrži plaćeno za usluge koje još nije obavio
8. odredba kojom se trgovca ovlašćuje na otkaz ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme bez ostavljanja razumnog otkaznog roka, osim u slučajevima kada postoje opravdani razlozi za otkaz
9. odredba kojom se određuje da će se ugovor na određeno vrijeme produjiti ukoliko potrošač ne izjavi prije prestanka ugovora da ne želi produjtenje ugovora, a rok u kojem potrošač to može izjaviti je nerazumno kratak
10. odredba kojom se potrošaču nameću određene obveze, a da potrošač prije sklapanja ugovora nije bio u mogućnosti upoznati se s tom odredbom
11. odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja ugovorne odredbe bez valjanog, ugovorom predviđenog razloga
12. odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja obilježja proizvoda koji su predmet ugovora, bez valjanog razloga

13. odredba kojom se cijena proizvoda utvrđuje u vrijeme isporuke robe, odnosno pružanja usluge ili odredba kojom se trgovcu dopušta povećanje cijene, u oba slučaja ne priznajući pritom potrošaču pravo na raskid ugovora, ako je stvarna cijena znatno viša od cijene dogovorene u vrijeme sklapanja ugovora
14. odredba kojom se trgovcu daje pravo ocijeniti je li prodana roba ili pružena usluga u skladu s ugovorom
15. odredba kojom se trgovcu daje isključivo pravo tumačenja svih ili pojedinih odredaba ugovora
16. odredba kojom se isključuje ili ograničava odgovornost trgovca za obveze koje je za njega preuzeo njegov zastupnik ili odredba kojom se dužnost poštovanja tih obveza uvjetuje ispunjenjem određenih formalnosti
17. odredba kojom se obvezuje potrošača na ispunjenje njegovih ugovornih obveza čak i u slučajevima kada trgovac nije ispunio svoje ugovorne obveze
18. odredba kojom se trgovcu dopušta da, bez prethodnog pristanka potrošača, prenese prava i obveze iz ugovora na treću osobu, ako se potrošač time dovodi u nepovoljniji položaj
19. odredba kojom se isključuje, ograničava ili otežava pravo potrošača da prava iz ugovora ostvari pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, a poglavito odredba kojom se obvezuje potrošača na rješavanje spora pred arbitražom koja nije predviđena mjerodavnim pravom, odredba koja onemogućava izvođenje dokaza koji idu u prilog potrošaču ili odredba kojom se teret dokaza prebacuje na potrošača kada bi, prema mjerodavnom pravu, teret dokaza bio na trgovcu.

Utvrđivanje i ocjena nepoštenosti ugovornih odredaba

Članak 55.

(1) Nepoštenost ugovornih odredaba utvrđuje nadležni sud pravomoćnom sudskom presudom.

(2) Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba nepoštena uzimat će se u obzir priroda proizvoda koji predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji, s obzirom na ugovor koji se ocjenjuje, predstavlja glavni ugovor.

Nedopuštenost ocjene pojedinih ugovornih odredaba

Članak 56.

Nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i primjerenosti cijene nepošteno ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive.

Odredbe ugovora u pisanom obliku

Članak 57.

Ako na temelju zakona ili sporazuma stranaka ugovor mora biti u pisanom obliku, njegove odredbe moraju biti napisane jasno i razumljivo te moraju biti lako uočljive.

Tumačenje ugovora

Članak 58.

(1) Dvojbene ili nerazumljive ugovorne odredbe tumače se u smislu koji je povoljniji za potrošača.

(2) Odredba iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u postupcima pokrenutim na temelju članka 114. ovoga Zakona.

Posljedice nepoštenosti ugovorne odredbe

Članak 59.

(1) Nepoštena ugovorna odredba je ništetna.

(2) Ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništetnost i samog ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe.

GLAVA III.

SKLAPANJE UGOVORA IZVAN POSLOVNIH PROSTORIJA I UGOVORA NA DALJINU

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE O UGOVORIMA SKLOPLJENIM IZVAN POSLOVNIH PROSTORIJA I UGOVORIMA SKLOPLJENIM NA DALJINU

ODJELJAK 1.

PREDUGOVORNE OBAVIJESTI

Opće odredbe

Članak 60.

(1) Prije nego što potrošač sklopi ugovor izvan poslovnih prostorija, odnosno ugovor na daljinu ili bude obavezan odgovarajućom ponudom, trgovac ga mora na jasan i razumljiv način obavijestiti o:

1. glavnim obilježjima proizvoda, u mjeri u kojoj je to prikladno s obzirom na proizvod te medij koji se koristi za prijenos obavijesti
2. svojem nazivu i sjedištu, telefonskom broju, adresi elektroničke pošte te o drugim sredstvima mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i komunikacije na trajnom mediju
3. nazivu i sjedištu trgovca u čije ime i/ili za čiji račun nastupa
4. adresi mjesta svojeg poslovanja, odnosno adresi mjesta poslovanja trgovca u čije ime i/ili za čiji račun on nastupa, a na koju potrošač može nasloviti svoje pritužbe, ako je to mjesto različito od sjedišta iz točke 2. ovoga članka
5. maloprodajnoj cijeni proizvoda, a ako priroda proizvoda ne omogućava da cijena bude izračunata unaprijed, o načinu izračuna cijene te ostalim troškovima prijevoza, dostave ili poštanskih usluga, odnosno o tome da ti troškovi mogu biti naplaćeni, ako ne mogu biti razumno izračunati unaprijed
6. informaciji da je maloprodajna cijena personalizirana na osnovi sustava automatiziranog donošenja odluka
7. troškovima uporabe sredstava daljinske komunikacije u svrhu sklapanja ugovora, ako se ti troškovi ne zaračunavaju po osnovnoj tarifi
8. uvjetima plaćanja, uvjetima isporuke robe ili pružanja usluge, vremenu isporuke robe ili pružanja usluge te, ako postoji, načinu rješavanja potrošačkih pritužbi od strane trgovca
9. uvjetima, rokovima i postupku izvršavanja prava na jednostrani raskid ugovora u slučajevima u kojima to pravo postoji
10. o obrascu za jednostrani raskid ugovora sukladno članku 81. stavku 1. ovoga Zakona, u slučajevima u kojima postoji pravo na jednostrani raskid
11. tome da je potrošač dužan snositi troškove povrata robe u slučaju da iskoristi svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona, odnosno, o troškovima povrata robe, u slučaju da kod ugovora sklopljenih na daljinu povrat robe zbog svoje prirode ne može biti izvršen poštom na uobičajen način
12. tome da će, u slučaju da iskoristi svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona nakon što je postavio zahtjev u skladu s člankom 68. ili člankom 77. ovoga Zakona, potrošač biti dužan platiti trgovcu razumni dio cijene sukladno članku 84. stavku 8. ovoga Zakona
13. tome da se potrošač ne može koristiti pravom na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona, u slučajevima u kojima je, temeljem članka 86. ovoga Zakona to pravo isključeno, odnosno o pretpostavkama pod kojima potrošač gubi pravo na jednostrani raskid ugovora

14. postojanju odgovornosti za materijalne nedostatke robe, odnosno odgovornosti za usklađenost digitalnog sadržaja i digitalnih usluga s ugovorom

15. uslugama ili pomoći koji se potrošaču nude nakon prodaje te uvjetima korištenja tih usluga ili pomoći, ako ih trgovac pruža, kao i o eventualnim komercijalnim jamstvima koja su izdana uz robu

16. postojanju odgovarajućih pravila postupanja trgovca

17. trajanju ugovora, ako je ugovor sklopljen na određeno vrijeme, odnosno uvjetima otkaza ili raskida ugovora koji je sklopljen na neodređeno vrijeme, odnosno koji se automatski produžuje

18. minimalnom roku u kojem je potrošač vezan ugovorom, ako postoji

19. pologu ili drugom financijskom osiguranju koje je potrošač na zahtjev trgovca dužan platiti ili pribaviti, kao i o uvjetima plaćanja toga pologa, odnosno uvjetima pribavljanja drugog financijskog osiguranja

20. funkcionalnosti robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga, uključujući potrebnim mjerama tehničke zaštite tih sadržaja

21. kompatibilnost i interoperabilnost robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga, za koju trgovac zna ili bi morao znati

22. mehanizmima izvansudskog rješavanja sporova, odnosno o sustavima za obeštećenje, te načinu kako ih potrošač može koristiti.

(2) Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka čine sastavni dio ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija ili ugovora sklopljenog na daljinu i ne mogu se mijenjati osim ako su se strane izrijekom drukčije sporazumjele.

(3) Ako je ugovor izvan poslovnih prostorija ili ugovor na daljinu sklopljen na neodređeno vrijeme ili je njime ugovorena pretplata, ukupna cijena iz stavka 1. točke 5. ovoga članka odnosi se na ukupne troškove u pojedinom obračunskom razdoblju.

(4) Ako je u ugovoru iz stavka 3. ovoga članka ugovorena fiksna naknada, ukupna cijena iz stavka 1. točke 5. ovoga članka uključuje i ukupne mjesečne troškove.

(5) Ako u ugovoru iz stavka 3. ovoga članka ukupna cijena ne može biti razumno izračunata unaprijed, potrošač mora biti obaviješten o načinu izračuna cijene.

(6) Ako trgovac ne obavijesti potrošača o dodatnim troškovima predviđenima u stavku 1. točkama 5. i 11. ovoga članka, te stavicima 3. do 5. ovoga članka, potrošač nije dužan snositi te troškove.

(7) Obavijest iz ovoga članka mora biti napisana na hrvatskom jeziku i latiničnim pismom, što ne isključuje mogućnost istodobne uporabe drugih jezika.

Obveze obavještanja pružatelja internetskih tržišta

Članak 61.

(1) Prije nego što potrošač sklopi ugovor na internetskom tržištu ili bude obvezan odgovarajućom ponudom, pružatelj internetskog tržišta mora ga na jasan i razumljiv način koji je primjeren sredstvima komunikacije na daljinu obavijestiti o:

1. općim informacijama o najvažnijim parametrima kojima se određuje rangiranje ponuda proizvoda, koje su dostupne u posebnom dijelu internetskog sučelja koji je izravno i lako dostupan sa stranice na kojoj su prikazane ponude koje se potrošaču prikazuju u obliku rezultata upita korištenjem ključne riječi, izraza ili drugog unosa i o relativnoj važnosti tih parametara u odnosu na druge parametre
2. da je treća osoba koja nudi proizvode trgovac ili nije trgovac, temeljem izjave te osobe pružatelju internetskog tržišta
3. da se prava potrošača uređena propisima koji su usklađeni s pravnom stečevinom Europske unije ne primjenjuju na sklopljeni ugovor u slučaju kada treća osoba koja nudi proizvode nije trgovac
4. da se ugovorne obveze prema potrošaču dijele između treće osobe koja nudi proizvode i pružatelja internetskog tržišta, pri čemu se takvim informacijama ne dovodi u pitanje odgovornost koja za pružatelja internetskog tržišta ili treće osobe proizlazi iz prava Europske unije ili nacionalnog prava ako je primjenjivo.

(2) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se ispunjenom ako su potrošaču obavijesti iz stavka 1. ovoga članka istaknute samo u općim uvjetima poslovanja.

Obveza obavještanja sukladno posebnim propisima

Članak 62.

(1) Obveza obavještanja iz ovoga poglavlja dopunjuje obvezu obavještanja sukladno propisima kojima se uređuju sve usluge i propisima kojima se uređuje elektronička trgovina.

(2) Ako su odredbe propisa kojima se uređuju sve usluge i kojima se uređuje elektronička trgovina u vezi sa sadržajem i načinom pružanja obavijesti u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, primarno se primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

Sklapanje ugovora izvan poslovnih prostorija ili ugovora na daljinu putem javne dražbe

Članak 63.

U slučaju sklapanja ugovora izvan poslovnih prostorija ili ugovora na daljinu putem javne dražbe, obavijesti iz članka 60. stavka 1. točaka 2. do 4. ovoga Zakona mogu biti zamijenjene odgovarajućim pojedinostima o voditelju dražbe.

Teret dokazivanja

Članak 64.

U vezi s obvezom obavještavanja iz ovoga poglavlja, teret dokaza je na trgovcu.

Način obavještavanja potrošača o pravu na jednostrani raskid ugovora

Članak 65.

(1) Obavijesti iz članka 60. stavka 1. točaka 9. do 12. ovoga Zakona mogu biti pružene u obliku informativnog obrasca o pravu na jednostrani raskid ugovora iz članka 81. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Smatra se da je trgovac obvezu iz stavka 1. ovoga članka ispunio ako je potrošaču predao ispravno popunjen informativni obrazac.

ODJELJAK 2.

SKLAPANJE UGOVORA IZVAN POSLOVNIH PROSTORIJA

Opće odredbe

Članak 66.

U slučaju sklapanja ugovora izvan poslovnih prostorija, obavijest iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona potrošaču mora biti dana na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju te mora biti čitljiva i napisana jednostavno i razumljivo.

Potvrda o sklopljenom ugovoru

Članak 67.

(1) U slučaju sklapanja ugovora izvan poslovnih prostorija, trgovac mora dostaviti potrošaču primjerak ugovora ili pisanu potvrdu usmeno sklopljenog ugovora na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju.

(2) Ako je potrebno, ugovor ili pisana potvrda sklopljenog ugovora iz stavka 1. ovoga članka moraju sadržavati i potvrdu prethodne suglasnosti potrošača iz članka 86. stavka 1. točke 13. ovoga Zakona.

Oblik zahtjeva za izvršenje ugovorene usluge

Članak 68.

(1) Zahtjev potrošača da izvršenje ugovorene usluge ili isporuke vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini, odnosno isporuke toplinske energije za koje potrošač ugovorom preuzima obvezu plaćanja, započne prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona mora biti dan na trajnom mediju.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati i potvrdu potrošača da je upoznat s činjenicom da će izgubiti pravo na jednostrani raskid ugovora iz ovoga odjeljka ako usluga bude ispunjena u potpunosti.

Oblik obavijesti u slučaju sklapanja ugovora o pružanju usluge popravka ili održavanja

Članak 69.

(1) Ako se ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija odnosi na usluge popravka ili održavanja, a sklopljen je na izričit zahtjev potrošača, a iznos koji je potrošač dužan platiti ne prelazi 1.500,00 kuna te je predviđeno da strane svoje ugovorne obveze ispune odmah, trgovac mora potrošaču dati na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju obavijesti iz članka 60. stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga Zakona, kao i obavijest o cijeni ili načinu izračuna cijene s procjenom ukupne cijene, dok obavijesti iz članka 60. stavka 1. točaka 1., 9., 10. i 12. ovoga Zakona trgovac može dati u usmenom obliku samo uz izričitu suglasnost potrošača.

(2) U slučaju sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka, pisana potvrda usmeno sklopljenog ugovora mora sadržavati sve obavijesti iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona.

Događanja koje trgovac organizira radi prodaje ili promocije proizvoda

Članak 70.

(1) U pozivu potrošaču za sudjelovanje na događanju u organizaciji trgovca čija je svrha promocije ili prodaje proizvoda potrošaču, poput izleta i svečanih večera, trgovac je dužan jasno i razumljivo informirati potrošača o toj svrsi te o svim uvjetima sudjelovanja na događanju.

(2) Poziv potrošaču iz stavka 1. ovog članka mora biti dostavljen na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju.

(3) Obvezivanje potrošača na kupnju proizvoda ili na bilo kakvo drugo plaćanje tijekom besplatnog izleta koji je organizirao trgovac radi promocije ili prodaje proizvoda, predstavlja nepoštenu poslovnu praksu u smislu odredbi dijela drugog glave IV. ovoga Zakona.

Nezatraženi posjeti trgovaca potrošačevu domu

Članak 71.

(1) Nezatražene posjete trgovaca potrošačevu domu mogu se provoditi radnim danima između 8 i 20 sati.

(2) Potrošač može istaknuti dodatno vremensko ograničenje posjete iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Zabranjene su posjete trgovaca koje se provode suprotno stavcima 1. i 2. ovoga članka te posjete domovima potrošača na kojima je jasno istaknuta zabrana.

(4) Osoba koja provodi posjetu iz stavka 1. ovoga članka dužna je na početku komunikacije istaknuti i dokazati svoj identitet i navesti svrhu posjete.

(5) Dokazivanje identiteta trgovca iz stavka 4. ovoga članka provodi se na način kojim je moguće utvrditi identitet trgovca, a osobito službenim iskaznicama i značkama trgovca.

(6) Teret dokazivanja o vremenu kada se provela nezatražena posjeta potrošačevu domu je na trgovcu.

ODJELJAK 3.

FORMALNE PRETPOSTAVKE PRI SKLAPANJU UGOVORA NA DALJINU

Opće odredbe

Članak 72.

(1) U slučaju sklapanja ugovora na daljinu, obavijest iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona mora biti prilagođena sredstvu daljinske komunikacije koje se koristi te mora biti priopćena jednostavnim i razumljivim jezikom, a ako se daje na trajnom mediju, mora biti i čitljiva.

(2) Ako se ugovor sklapa putem sredstva daljinske komunikacije koje omogućava ograničen prostor ili ograničeno vrijeme za prikaz obavijesti, trgovac je dužan na tom sredstvu ili putem toga sredstva daljinske komunikacije obavijestiti potrošača barem o podacima iz članka 60. stavka 1. točaka 1., 2., 5., 11. i 19. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona.

(3) Ako u svrhu sklapanja ugovora trgovac kontaktira potrošača putem telefona dužan je na početku komunikacije navesti svoj identitet, odnosno identitet osobe u čije ime i/ili za čiji račun nastupa te komercijalnu svrhu poziva, što ne isključuje obvezu trgovca iz stavka 2. ovoga članka.

Sklapanje ugovora o uslugama na daljinu putem telefona

Članak 73.

(1) U slučaju sklapanja ugovora o uslugama na daljinu putem telefona trgovac je dužan potrošaču dostaviti ponudu na trajnom mediju na način kojim će nedvojbeno biti moguće utvrditi trenutak zaprimanja ponude.

(2) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka smatra se sklopljenim kad potrošač, nakon primitka ponude, dostavi trgovcu potvrdu svoje suglasnosti o sklapanju ugovora.

(3) Teret dokaza o zaprimanju potvrde suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka je na trgovcu.

Obavještavanje o obvezi plaćanja

Članak 74.

(1) Ako bi temeljem ugovora sklopljenog elektroničkim putem potrošač bio u obvezi izvršiti određeno plaćanje, trgovac mora, prije nego što potrošač izvrši narudžbu, na jasan i lako uočljiv način obavijestiti potrošača o podacima iz članka 60. stavka 1. točaka 1., 5., 17. i 18. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, trgovac je dužan omogućiti potrošaču da u trenutku izvršenja narudžbe jasno izjavi da je upoznat s tim da narudžba uključuje obvezu plaćanja.

(3) Ako je za narudžbu potrebno aktivirati polje na ekranu ili sličnu funkciju, to polje na ekranu ili slična funkcija moraju biti obilježeni na lako uočljiv način riječima „narudžba s obvezom plaćanja“ ili sličnim nedvojbenim izrazom kojim se objašnjava da narudžba uključuje obvezu plaćanja.

(4) Ako trgovac ne ispuni svoje obveze predviđene ovim člankom ugovor je ništetan, odnosno narudžba potrošača je neobvezujuća.

Ograničenja u dostavi i sredstva plaćanja

Članak 75.

Na mrežnim stranicama trgovca mora se, najkasnije na početku postupka naručivanja, jasno i čitljivo naznačiti postoje li određena ograničenja u dostavi te koja su sredstva plaćanja prihvaćena.

Potvrda o sklopljenom ugovoru

Članak 76.

(1) U razumnom roku nakon sklapanja ugovora na daljinu, a najkasnije u trenutku isporuke robe ili početka izvršavanja usluge trgovac je dužan dostaviti potrošaču potvrdu o sklopljenom ugovoru na trajnom mediju.

(2) Potvrda iz stavka 1. ovoga članka mora uključivati obavijest o svim podacima iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako su ti podaci potrošaču već dostavljeni na trajnom mediju prije sklapanja ugovora, kao i potvrdu prethodne suglasnosti potrošača iz članka 86. stavka 1. točke 13. ovoga Zakona.

Oblik zahtjeva za izvršenje ugovorene usluge

Članak 77.

(1) Zahtjev potrošača da izvršenje ugovorene usluge ili isporuke vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini, odnosno isporuka toplinske energije za koje potrošač ugovorom preuzima obvezu plaćanja, započne prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona mora biti izričito izjavljen.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati i potvrdu potrošača da je upoznat s činjenicom da će izgubiti pravo na jednostrani raskid ugovora iz ovoga odjeljka ako usluga bude ispunjena u potpunosti.

Primjena posebnih propisa

Članak 78.

Odredbe ovoga odjeljka ne utječu na primjenu propisa kojima se uređuje elektronička trgovina u vezi sa sklapanjem ugovora i isporukom narudžbi elektroničkim putem.

ODJELJAK 4. JEDNOSTRANI RASKID UGOVORA SKLOPLJENOG IZVAN POSLOVNIH PROSTORIJA ILI NA DALJINU

Opće odredbe

Članak 79.

(1) Potrošač ima pravo, ne navodeći razloge za to, jednostrano raskinuti ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija ili sklopljen na daljinu od dana sklapanja istog, a najkasnije u roku od 14 dana.

(2) U slučaju sklapanja ugovora o kupoprodaji, rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana kada je potrošaču ili trećoj osobi određenoj od strane potrošača, a koja nije prijevoznik, roba koja čini predmet ugovora predana u posjed.

(3) Ako je jednom narudžbom naručio više komada robe koji trebaju biti isporučeni odvojeno, odnosno ako je riječ o robi koja se dostavlja u više komada ili više pošiljki, rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana kada je potrošaču ili trećoj osobi određenoj od strane potrošača, a koja nije prijevoznik, predan u posjed zadnji komad ili zadnja pošiljka robe.

(4) Ako je ugovorena redovita isporuka robe kroz određeni period, rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana kada je potrošaču ili trećoj osobi određenoj od strane potrošača, a koja nije prijevoznik, predan u posjed prvi komad ili prva pošiljka robe.

(5) U slučaju sklapanja ugovora o uslugama, ugovora o isporuci vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini te isporuci toplinske energije, kao i u slučaju sklapanja ugovora kojemu je predmet digitalni sadržaj koji nije isporučen na materijalnom nosaču podataka, rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana sklapanja ugovora.

Neispunjenje obveze obavještanja o pravu na jednostrani raskid ugovora

Članak 80.

(1) Ako trgovac nije obavijestio potrošača o njegovu pravu na jednostrani raskid ugovora sukladno članku 60. stavku 1. točkama 9. i 10. ovoga Zakona, pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona prestaje po isteku godine dana od isteka roka za raskid iz članka 79. ovoga Zakona.

(2) Ako je trgovac dostavio potrošaču obavijest iz stavka 1. ovoga članka u roku od godine dana, računajući od rokova određenih u članku 79. ovoga Zakona, pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona prestaje po isteku 14 dana od dana kada je potrošač primio tu obavijest.

Način korištenja prava na jednostrani raskid ugovora

Članak 81.

(1) Potrošač je dužan prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona obavijestiti trgovca o svojoj odluci da raskine ugovor i to putem obrasca za jednostrani raskid ugovora ili putem bilo koje druge nedvosmislene izjave kojom izražava svoju volju da raskine ugovor.

(2) Ako trgovac na svojoj mrežnoj stranici omogućí potrošaču jednostrani raskid ugovora, potrošač može jednostrano raskinuti ugovor tako da obrazac za jednostrani raskid ili drugu nedvosmislenu izjavu o raskidu ispuni i pošalje trgovcu elektroničkim putem.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka trgovac je dužan, bez odgađanja, dostaviti potrošaču potvrdu o primitku izjave o raskidu na trajnom mediju.

(4) Izjavu o raskidu ugovora potrošač je dužan poslati prije isteka roka za raskid ugovora predviđenog u člancima 79. i 80. ovoga Zakona.

(5) Potrošač je dužan dokazati da je svoje pravo na jednostrani raskid ugovora ostvario u skladu s odredbama ovoga članka.

(6) Sadržaj i oblik obrasca iz stavka 1. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za područje zaštite potrošača.

Učinak jednostranog raskida ugovora

Članak 82.

(1) Iskoristi li potrošač svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona, strane nisu dužne ispuniti svoje obveze iz ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija i ugovora sklopljenog na daljinu, odnosno u slučaju da je ponudu za sklapanje ugovora dao potrošač, strane nisu dužne sklopiti ugovor.

(2) U slučaju raskida ugovora, svaka je strana dužna vratiti drugoj ono što je primila na temelju ugovora, u skladu s odredbama ovoga odjeljka.

(3) Potrošač nije dužan naknaditi nikakve troškove koji bi bili posljedica korištenja njegova prava na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona, osim onih predviđenih člankom 83. stavkom 2. i člankom 84. ovoga Zakona.

Obveze trgovca u slučaju jednostranog raskida ugovora

Članak 83.

(1) Iskoristi li potrošač svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona, trgovac mora bez odgađanja, a najkasnije u roku od 14 dana od dana kad je zaprimio obavijest o odluci potrošača da raskida ugovor sukladno članku 81. ovoga Zakona, vratiti potrošaču sve što je ovaj platio na temelju ugovora.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, trgovac nije u obvezi izvršiti povrat dodatnih troškova koji su rezultat potrošačeva izričitog izbora vrste prijevoza koji je različit od najjeftinije vrste standardnog prijevoza koji je ponudio trgovac.

(3) Kod ugovora o kupoprodaji, osim ako nije ponudio da robu koju potrošač vraća sam preuzme, trgovac mora izvršiti povrat plaćenog tek nakon što mu roba bude vraćena, odnosno, nakon što mu potrošač dostavi dokaz da je robu poslao natrag trgovcu, ako bi o tome trgovac bio obaviješten prije primitka robe.

(4) Trgovac mora izvršiti povrat plaćenoga iz stavka 1. ovoga članka služeći se istim sredstvima plaćanja kojim se koristio potrošač prilikom plaćanja osim ako potrošač izričito ne pristane na neko drugo sredstvo plaćanja, te uz pretpostavku da potrošač ne bude obvezan platiti nikakve dodatne troškove za takav povrat.

(5) Obrada osobnih podataka provodi se u skladu s odredbama propisa kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

(6) Trgovac ne smije koristiti sadržaj koji ne podrazumijeva osobne podatke, a koji je potrošač pružio ili stvorio pri korištenju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koju isporučuje trgovac, osim ako:

1. je taj sadržaj neupotrebljiv izvan konteksta digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koje isporučuje trgovac
2. taj sadržaj isključivo odnosi na aktivnost potrošača pri korištenju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koje isporučuje trgovac
3. je trgovac taj sadržaj objedinio s drugim podacima i ne može ga razdvojiti, ili bi takvo razdvajanje zahtijevalo nerazmjerne napore
4. su taj sadržaj proizveli potrošač i druge osobe te ga drugi potrošači mogu nastaviti upotrebljavati.

(7) Iznimno od stavka 6. točaka 1., 2. i 3. ovoga članka, trgovac na zahtjev potrošača stavlja na raspolaganje sadržaj koji ne podrazumijeva osobne podatke, a koji je potrošač pružio ili stvorio korištenjem digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji je trgovac isporučio potrošaču.

(8) Sadržaj iz stavka 7. ovoga članka, potrošač ima pravo preuzeti besplatno, bez ograničenja trgovca, u razumnom roku i strojno čitljivom formatu koji se uobičajeno upotrebljava.

(9) U slučaju jednostranog raskida ugovora trgovac može spriječiti potrošača od daljnje upotrebe digitalnog sadržaja ili digitalne usluge, posebice tako da mu onemogući pristup digitalnom sadržaju ili digitalnoj usluzi ili ugasi korisnički račun potrošača.

Obveze potrošača u slučaju jednostranog raskida ugovora

Članak 84.

(1) Osim ako je trgovac ponudio da robu koju potrošač vraća sam preuzme, potrošač mora izvršiti povrat robe bez odgađanja, a najkasnije u roku od 14 dana od kada je, sukladno članku 81. ovoga Zakona, obavijestio trgovca o svojoj odluci da raskine ugovor.

(2) Smatra se da je potrošač izvršio svoju obvezu iz stavka 1. ovoga članka na vrijeme ako prije isteka roka iz stavka 1. ovoga članka pošalje robu ili je preda trgovcu, odnosno osobi koju je trgovac ovlastio da primi robu.

(3) Potrošač ne smije koristiti digitalni sadržaj ili digitalne usluge te ih ne smije stavljati na raspolaganje trećim osobama.

(4) Potrošač mora snositi samo izravne troškove povrata robe, osim ako je trgovac pristao snositi te troškove ili ako je trgovac propustio obavijestiti potrošača o tome da je dužan snositi te troškove.

(5) Ako je, kod ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija, roba u trenutku sklapanja ugovora bila dostavljena potrošaču u njegov dom, trgovac mora preuzeti robu na svoj trošak ako robu, zbog njezine prirode, nije moguće vratiti na uobičajeni način poštom.

(6) Potrošač je odgovoran za svako umanjene vrijednosti robe koje je rezultat rukovanja robom, osim onog koje je bilo potrebno za utvrđivanje prirode, obilježja i funkcionalnosti robe.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, ako trgovac nije obavijestio potrošača o njegovu pravu na jednostrani raskid ugovora u skladu s člankom 60. stavkom 1. točkama 9. i 10. ovoga Zakona, potrošač ne odgovara za umanjene vrijednosti robe, bez obzira na uzrok umanjena.

(8) Ako jednostrano raskine ugovor nakon što je sukladno člancima 68. i 77. ovoga Zakona izričito zahtijevao da pružanje usluge ili ispunjenje ugovora o isporuci vode, plina, električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini te isporuci toplinske energije započne prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora, potrošač je dužan platiti trgovcu dio ugovorene cijene koji je razmjernan onome što je trgovac ispunio potrošaču do trenutka kada ga je potrošač obavijestio o tome da koristi svoje pravo na jednostrani raskid ugovora, s tim da se proporcionalni iznos cijene koji je potrošač dužan platiti izračunava na temelju ukupne ugovorene cijene, a ako je ta cijena neumjerena, na temelju tržišne vrijednosti onoga što je trgovac ispunio potrošaču.

(9) Ako jednostrano raskine ugovor o uslugama ili ugovor o isporuci vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini te isporuci toplinske energije, potrošač neće biti obvezan platiti dio cijene razmjernan onom što je trgovac ispunio potrošaču za vrijeme trajanja roka za jednostrani raskid ugovora, ako trgovac potrošaču nije dostavio obavijesti predviđene odredbama članka 60. stavka 1. točaka 9., 10. i 12. ovoga Zakona, odnosno ako potrošač nije sukladno člancima 68. ili 77. ovoga Zakona izričito zahtijevao da pružanje usluge započne prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora.

(10) Ako jednostrano raskine ugovor koji za predmet ima digitalni sadržaj koji nije isporučen na materijalnom nosaču podataka, potrošač neće biti u obvezi platiti dio cijene ili troškova razmjernih onome što je trgovac ispunio potrošaču za vrijeme trajanja roka za jednostrani raskid ugovora, ako nije dao svoj izričit pristanak na to da ispunjenje ugovora započne prije isteka roka iz članka 79. ovoga Zakona, ako nije potvrdio da je upoznat s činjenicom da davanjem takvog pristanka gubi pravo na jednostrani raskid ugovora ili ako je trgovac propustio obavijestiti ga sukladno člancima 67. ili 76. ovoga Zakona.

Utjecaj jednostranog raskida ugovora na povezane ugovore

Članak 85.

Ako potrošač jednostrano raskine ugovor sukladno odredbama ovoga odjeljka, ujedno će se raskinuti bilo koji povezan ugovor i to bez ikakvih troškova za potrošača, osim onih koji su predviđeni odredbama ovoga odjeljka.

Isključenje prava na jednostrani raskid ugovora

Članak 86.

(1) Potrošač nema pravo na jednostrani raskid ugovora iz ovoga odjeljka ako je:

1. u potpunosti ispunjen ugovor o uslugama za koji potrošač preuzima obvezu platiti cijenu, a ispunjenje je započelo uz izričit prethodni pristanak potrošača te uz njegovu potvrdu da je upoznat s činjenicom da će izgubiti pravo na jednostrani raskid ugovora iz ovoga odjeljka ako usluga bude u potpunosti ispunjena
2. predmet ugovora proizvod čija je cijena ovisna o promjenama na financijskom tržištu koje su izvan utjecaja trgovca, a koje se mogu pojaviti za vrijeme trajanja prava potrošača na jednostrani raskid ugovora
3. predmet ugovora roba koja je izrađena po specifikaciji potrošača ili koja je jasno prilagođena potrošaču
4. predmet ugovora lako pokvarljiva roba ili roba kojoj brzo istječe rok uporabe
5. predmet ugovora zapečaćena roba koja zbog zdravstvenih ili higijenskih razloga nije pogodna za vraćanje, ako je bila otpečaćena nakon dostave
6. predmet ugovora roba koja je zbog svoje prirode nakon dostave nerazdvojivo pomiješana s drugim stvarima
7. predmet ugovora isporuka alkoholnih pića čija je cijena ugovorena u trenutku sklapanja ugovora, a dostava može uslijediti tek nakon 30 dana, ako je cijena ovisna o promjenama na tržištu koje su izvan utjecaja trgovca
8. potrošač posebno zahtijevao posjet trgovca radi obavljanja hitnih popravaka ili poslova održavanja, s time da ako prilikom takvog posjeta, uz one usluge koje je potrošač izrijekom zahtijevao, trgovac pruži i neke druge usluge, odnosno isporuči i neku drugu robu osim one koja je nužna za obavljanje hitnih popravaka ili poslova održavanja, potrošač ima pravo na jednostrani raskid ugovora u vezi s tim dodatnim uslugama ili robom

9. predmet ugovora isporuka zapečaćenih audiosnimaka ili videosnimaka, odnosno računalnih programa, koji su otpečaćeni nakon isporuke

10. predmet ugovora isporuka novina, periodičnog tiska ili magazina, s iznimkom pretplatničkih ugovora za takve publikacije

11. ugovor sklopljen na javnoj dražbi

12. predmet ugovora pružanje usluge smještaja koji nije namijenjen stanovanju, pružanje usluge prijevoza robe, usluge najma vozila, usluge pripremnice obroka (*catering*) ili usluga vezanih uz slobodno vrijeme, ako je ugovoreno da usluga bude pružena određenog datuma ili u određenom razdoblju

13. predmet ugovora isporuka digitalnog sadržaja za koji potrošač preuzima obvezu platiti cijenu, koji nije isporučen na materijalnom nosaču podataka, ako je ispunjenje ugovora započelo uz izričit prethodni pristanak potrošača te uz njegovu potvrdu da je upoznat s činjenicom da će time izgubiti pravo na jednostrani raskid ugovora, a trgovac mu je dostavio potvrdu sklopljenog ugovora sukladno članku 67. ili članku 76. ovoga Zakona

14. potrošač posebno zahtijevao posjet trgovca radi obavljanja usluge popravaka za koje se plaća cijena, a ugovor, čije ispunjenje je započelo uz izričit prethodni pristanak potrošača, je ispunjen u potpunosti.

(2) Odredbe stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 5. ovoga članka ne primjenjuju se na ugovore sklopljene tijekom nezatraženih posjeta trgovca potrošačevu domu ili tijekom izleta koje je trgovac organizirao radi promocije ili prodaje proizvoda potrošaču.

POGLAVLJE II. SKLAPANJE NA DALJINU UGOVORA O PRODAJI FINANCIJSKIH USLUGA

Pojam

Članak 87.

(1) Ugovor o prodaji financijskih usluga sklopljen na daljinu je ugovor između trgovca i potrošača, čiji je predmet pružanje financijskih usluga, a sklopljen je u okviru organiziranog sustava prodaje na daljinu proizvoda trgovca koji prije i u vrijeme sklapanja ugovora, za potrebe sklapanja takvih ugovora, isključivo koristi jedno ili više sredstava daljinske komunikacije.

(2) Financijske usluge na koje se odnosi ugovor iz stavka 1. ovoga članka jesu bankovne usluge, usluge kreditiranja, usluge osiguranja, uključujući usluge dobrovoljnoga mirovinskog osiguranja, investicijske usluge, usluge stambene štednje te platne usluge.

(3) U slučaju da se na temelju ugovora o financijskim uslugama potrošaču sukcesivno pruža određena usluga, odnosno da mu se pruža niz odvojenih usluga iste prirode, odredbe ovoga poglavlja odnose se samo na početni ugovor.

Prethodna obavijest

Članak 88.

(1) U razumnom roku prije sklapanja ugovora potrošač mora biti obaviješten o trgovcu, financijskoj usluzi koja je predmet ugovora, pojedinostima ugovora te načinu rješavanja sporova.

(2) Prethodna obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati podatke koji su propisani člancima 89. do 92. ovoga Zakona.

(3) Prethodna obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati jasno istaknutu komercijalnu namjeru trgovca, mora biti jednoznačna, jasna, lako razumljiva i prilagođena sredstvu daljinske komunikacije koje se upotrebljava.

(4) U slučaju uporabe telefona, identitet trgovca, kao i komercijalna svrha poziva moraju biti izričito navedeni prilikom početka razgovora.

(5) Uz izričit pristanak potrošača, osoba koja u ime trgovca kontaktira s potrošačem dužna je obavijestiti ga o svom identitetu, kao i o prirodi odnosa između nje i trgovca te podacima predviđenim člankom 90. točkama 1., 2. i 5. i člankom 91. točkom 1. ovoga Zakona.

(6) Osoba koja kontaktira s potrošačem obavijestit će ga o tome da mu na njegov zahtjev mogu biti dostavljene daljnje obavijesti te će ga obavijestiti o tome kakve su prirode te obavijesti.

(7) U svakom slučaju, trgovac je dužan dostaviti potrošaču obavijest koja sadrži sve podatke iz članaka 89. do 92. ovoga Zakona prilikom ispunjenja svoje obveze iz članka 93. ovoga Zakona.

(8) Obavijesti o ugovornim obvezama potrošača, koje su mu dostavljene prije sklapanja ugovora, moraju biti sukladne ugovornim obvezama koje bi za potrošača proizlazile iz primjene prava koje će biti mjerodavno za taj ugovor, ako on naknadno bude sklopljen.

(9) Uz podatke koji su navedeni u odredbama ovoga članka te u člancima 89. do 92. ovoga Zakona, potrošač mora biti obaviješten i o svim ostalim podacima predviđenim propisima kojima se uređuju pojedine financijske usluge koje su predmet ugovora između potrošača i trgovca.

Obavijest o trgovcu

Članak 89.

(1) Obavijest o trgovcu sadrži: njegovo ime, naziv ili tvrtku, njegovu djelatnost, punu adresu njegova prebivališta ili sjedište, bilo koju drugu adresu koja utječe na njegov odnos s potrošačem te njegov matični broj i registar u kojem je upisan.

(2) Ako je djelatnost trgovca podložna izdavanju određene dozvole ili dopuštenja od strane javnopravnog tijela, obavijest o trgovcu uključuje i navođenje pojedinosti te dozvole ili dopuštenja, poput navođenja tijela koje je izdalo dozvolu ili dopuštenje, na koji je rok i s kojim sadržajem izdana ta dozvola ili dopuštenje.

(3) Ako trgovac u Republici Hrvatskoj ima svog predstavnika, obavijest o trgovcu uključuje i ime, naziv ili tvrtku tog predstavnika, kao i adresu koja utječe na odnos potrošača s tim predstavnikom.

(4) Ako potrošač stupa u ugovorni odnos s trgovcem putem neke druge osobe, koja nije njegov predstavnik, obavijest o trgovcu uključuje i ime, naziv ili tvrtku te osobe, svojstvo u kojem ona djeluje te sjedište ili drugu adresu koja utječe na odnos potrošača s tom osobom.

Obavijest o financijskoj usluzi

Članak 90.

Obavijest o financijskoj usluzi koja je predmet ugovora sadrži:

1. opis osnovnih obilježja financijske usluge
2. ukupnu cijenu koju je potrošač dužan platiti za tu uslugu, uključujući sve poreze, pristojbe, naknade i ostale troškove, odnosno, kad točan iznos ukupne cijene nije moguće utvrditi, elemente za izračun ukupne cijene koji omogućavaju potrošaču da sam utvrdi cijenu
3. naznaku da financijska usluga uključuje financijske instrumente povezane s posebnim rizikom koji proizlazi iz specifičnosti tog instrumenta, odnosno financijske usluge koja se nudi
4. naznaku da cijena ili rezultati financijske usluge ovise o promjenama na financijskom tržištu na koje trgovac nema utjecaja te naznaku da dosadašnja cijena i rezultati financijske usluge nisu pokazatelj buduće cijene i budućih rezultata te financijske usluge
5. naznaku o postojanju mogućnosti da potrošač bude obavezan na plaćanje nekih dodatnih poreza ili troškova, u skladu s poreznim propisima koje ne plaća trgovcu, odnosno koje ne plaća putem trgovca
6. vremensko ograničenje valjanosti obavijesti
7. pojedinosti u odnosu na plaćanje cijene i ispunjenje financijske usluge
8. naznaku svakog dodatnog troška koji je potrošač dužan platiti za uporabu sredstava daljinske komunikacije.

Obavijest o pojedinostima ugovora

Članak 91.

Obavijest o pojedinostima ugovora sadrži:

1. naznaku postoji li ili ne postoji, pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora iz članka 95. ovoga Zakona te, kada to pravo postoji, naznaku roka u kojem se to pravo može ostvariti, pretpostavke pod kojima se ono može ostvariti, uključujući i naznaku iznosa na čije bi plaćanje potrošač mogao biti obavezan na temelju članka 98. stavka 3. ovoga Zakona, kao i naznaku posljedica neostvarivanja prava na jednostrani raskid ugovora
2. minimalno trajanje ugovora o financijskoj usluzi, ako je riječ o usluzi koja se pruža trajno ili ponavljano
3. naznaku o pravu na jednostrani raskid ili otkaz ugovora prije isteka vremena na koje je ugovor sklopljen, kao i naznaku ugovorne kazne ili bilo kojeg drugog oblika obeštećenja predviđenog ugovorom za te slučajeve
4. praktične upute za ostvarivanje prava na jednostrani raskid iz članka 95. ovoga Zakona, uključujući adresu na koju se obavijest o raskidu dostavlja
5. naznaku države čije je pravo mjerodavno za uređenje odnosa trgovca i potrošača prije sklapanja ugovora
6. naznaku ugovorne odredbe o određivanju prava mjerodavnog za ugovor o financijskoj usluzi, kao i naznaku ugovorne odredbe o određivanju suda nadležnog za rješavanje sporova iz tog ugovora
7. naznaku jezika na kojem ili na kojima su sastavljeni ugovor i prethodna obavijest te naznaku jezika na kojem ili na kojima će, uz pristanak potrošača, trgovac za vrijeme trajanja ugovora komunicirati s potrošačem.

Obavijest o načinu rješavanja sporova

Članak 92.

Obavijest o načinu rješavanja sporova sadrži:

1. naznaku je li predviđen određeni mehanizam izvansudskog rješavanja sporova i naknade štete koji je predviđen ugovorom sklopljenim na daljinu te na koji se način i pod kojim pretpostavkama potrošač može koristiti tim mehanizmom
2. naznaku je li predviđen određeni jamstveni fond ili neki drugi oblik obeštećenja potrošača koji nije određen propisima o kreditnim institucijama i propisima o tržištu kapitala.

Oblik prethodne obavijesti

Članak 93.

(1) U razumnom roku prije sklapanja ugovora ili predugovora trgovac će dostaviti potrošaču ugovorne odredbe i uvjete te prethodnu obavijest iz članka 88. ovoga Zakona koja sadrži sve podatke navedene u člancima 89. do 92. ovoga Zakona, u pisanom obliku ili na drugom, potrošaču dostupnom, trajnom mediju.

(2) Ako je na izričit zahtjev potrošača ugovor sklopljen uporabom sredstva daljinske komunikacije koje ne omogućava da mu se ugovorne odredbe i uvjeti te prethodna obavijest iz članka 88. ovoga Zakona dostave u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, trgovac će ispuniti svoju obvezu iz stavka 1. ovoga članka odmah nakon sklapanja ugovora.

(3) U svakom slučaju, potrošač je u bilo kojem trenutku tijekom trajanja ugovornog odnosa ovlašten zahtijevati da mu se dostavi primjerak ugovora koji je sklopio s trgovcem.

(4) Potrošač je ovlašten promijeniti sredstvo daljinske komunikacije kojim se koristi, osim ako je to nespojivo sa sklopljenim ugovorom ili prirodom financijske usluge koja mu se pruža.

Sukcesivno pružanje usluga

Članak 94.

(1) U slučaju da se potrošaču sukcesivno pružaju određene usluge, odnosno da mu se pruža niz odvojenih usluga iste prirode, a da između njega i trgovca nije sklopljen početni ugovor, odredbe članka 88. do 93. ovoga Zakona primjenjivat će se samo kada se ta usluga pruža prvi put.

(2) Ako, u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, usluga određene vrste potrošaču nije pružena u razdoblju od godinu dana, sljedeća usluga iste vrste smatrat će se prvom uslugom te će se na tu uslugu primjenjivati odredbe članka 88. do 93. ovoga Zakona.

Pravo na jednostrani raskid ugovora

Članak 95.

(1) Svaki ugovor o financijskim uslugama sklopljen sredstvom daljinske komunikacije potrošač može, ne navodeći za to razloge, raskinuti u roku od 14 dana, odnosno u roku od 30 dana ako je riječ o ugovoru o životnom osiguranju i dobrovoljnom mirovinskom osiguranju.

(2) Rok za raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana sklapanja ugovora, odnosno u slučaju sklapanja ugovora o životnom osiguranju i dobrovoljnom mirovinskom osiguranju od dana kada je potrošač obaviješten da je ugovor sklopljen.

(3) Ako je, sukladno odredbi članka 93. stavka 2. ovoga Zakona, ugovor sklopljen prije nego što su potrošaču dostavljene ugovorne odredbe i uvjeti te prethodna obavijest sa svim

podacima iz članaka 89. do 92. ovoga Zakona, rok za raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana kad su mu ugovorne odredbe i uvjeti te prethodna obavijest dostavljeni sukladno članku 93. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona.

(4) Potrošač nema pravo na jednostrani raskid ugovora predviđen stavkom 1. ovoga članka ako je:

1. sklopljen ugovor o financijskim uslugama čija cijena ovisi o promjenama na financijskom tržištu koje su izvan utjecaja trgovca do čega može doći tijekom trajanja roka za raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka, kao što su usluge koje se odnose na kupoprodaju strane valute, instrumente novčarskog tržišta, prenosive obveznice, udjele u investicijskim fondovima, ročnice uključujući usporedive instrumente s ugovorenom gotovinskom namirom; kamatni terminski ugovor; kamatne, valutne i dioničke zamjene te opcije stjecanja ili otuđenja nekog od prethodno navedenih instrumenata, uključujući ekvivalentne instrumente koji se namiruju gotovinskim sredstvima, a posebice opcije na valute i kamatne stope

2. sklopljen ugovor o osiguranju putnika i prtljage ili neka druga kratkoročna polica osiguranja koja se sklapa na rok kraći od mjesec dana

3. ugovor kojeg su obje ugovorne strane u potpunosti ispunile na izričit zahtjev potrošača prije nego što je potrošač iskoristio svoje pravo na raskid ugovora iz ovoga članka.

Oblik jednostranog raskida ugovora

Članak 96.

(1) Ugovor se raskida obaviješću u pisanom obliku ili na drugom, potrošaču dostupnom, trajnom mediju, poslanom prije isteka roka za raskid ugovora, predviđenog člankom 95. ovoga Zakona, s tim da je potrošač dužan slijediti upute za ostvarivanje prava na jednostrani raskid koje su mu dane u prethodnoj obavijesti iz članka 88. ovoga Zakona.

(2) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme ako je obavijest o raskidu upućena unutar rokova iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ugovor je raskinut u trenutku kad je trgovac ili od njega određena osoba primila obavijest o raskidu.

Početak ispunjenja ugovora

Članak 97.

(1) Trgovac može započeti s ispunjenjem ugovora prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 95. ovoga Zakona jedino uz izričit pristanak potrošača.

(2) Trgovac nije ovlašten zahtijevati ispunjenje potrošačeve obveze iz ugovora prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora, predviđenog člankom 95. ovoga Zakona.

Posljedice jednostranog raskida ugovora

Članak 98.

(1) U slučaju jednostranog raskida ugovora iz članka 95. ovoga Zakona, potrošač ne odgovara za štetu koju je trgovac zbog toga pretrpio te nije dužan platiti nikakvu kaznu ili naknadu za raskid ugovora.

(2) U slučaju raskida ugovora, svaka je strana dužna vratiti drugoj ono što je na temelju tog ugovora primila od druge strane.

(3) Ako se priroda pružene usluge protivi vraćanju, potrošač je dužan platiti cijenu dijela usluge koja mu je pružena do trenutka raskida ugovora.

(4) Iznos koji bi potrošač bio dužan platiti trgovcu na temelju stavka 3. ovoga članka mora biti proporcionalan pruženoj usluzi te ni u kojem slučaju ne smije biti takav da ga se može ocijeniti kao kaznu ili naknadu za raskid ugovora.

(5) Trgovac nema pravo zahtijevati od potrošača plaćanje bilo kojeg iznosa na temelju stavka 3. ovoga članka ako nije u stanju dokazati da je o mogućnosti toga plaćanja potrošač bio obaviješten u prethodnoj obavijesti iz članka 88. ovoga Zakona, na način predviđen člankom 91. točkom 1. ovoga Zakona.

(6) Trgovac nema pravo zahtijevati od potrošača plaćanje cijene dijela usluge koja je ispunjena prije jednostranog raskida ugovora iz članka 95. ovoga Zakona, ako je usluga pružena suprotno odredbi članka 97. stavka 1. ovoga Zakona.

(7) Raskine li potrošač ugovor na temelju članka 95. ovoga Zakona, trgovac je dužan bez odgađanja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana kad je trgovac ili od njega određena osoba obaviještena o raskidu ugovora, vratiti potrošaču sve što je na temelju tog ugovora od njega primio, umanjeno za iznos koji je trgovac ovlašten, na temelju stavka 3. ovoga članka, naplatiti od potrošača.

(8) Raskine li potrošač ugovor na temelju članka 95. ovoga Zakona, dužan je bez odgađanja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana odašiljanja obavijesti o raskidu, vratiti trgovcu ono što je od njega primio na temelju tog ugovora.

Utjecaj raskida potrošačkog ugovora o financijskoj usluzi na druge ugovore

Članak 99.

Iskoristi li potrošač svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 95. ovoga Zakona, raskidom ugovora o financijskoj usluzi raskida se i svaki drugi ugovor koji je, na temelju ili u vezi s ugovorom o financijskoj usluzi, potrošač sklopio s trgovcem ili nekom drugom osobom koja je ugovor s potrošačem sklopila na temelju prethodnog sporazuma s trgovcem.

Postupanje protivno odredbama ovoga poglavlja

Članak 100.

(1) Ako trgovac ne ispuni bilo koju obvezu predviđenu ovim poglavljem, potrošač ima pravo raskinuti ugovor u bilo kojem trenutku.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, potrošač neće biti dužan naknaditi trgovcu štetu koju je ovaj zbog raskida pretrpio, niti mu platiti bilo koju drugu naknadu za raskid ugovora.

Teret dokaza

Članak 101.

(1) Trgovac je dužan dokazati da je ispunio svoju obvezu prethodnog obavještanja potrošača te da je potrošač pristao sklopiti ugovor, odnosno pristao na to da mu trgovac započne pružati ugovorenu uslugu prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 95. ovoga Zakona.

(2) Ugovorna odredba kojom je predviđeno da će teret dokaza u odnosu na činjenice navedene u stavku 1. ovoga članka biti na potrošaču, smatrat će se nepoštenom ugovornom odredbom, u smislu odredbi glave II. ovoga dijela Zakona.

Odgovarajuća primjena

Članak 102.

Odredbe članka 50. ovoga Zakona i propisa kojim se uređuju elektroničke komunikacije u dijelu koji se odnosi na neželjene elektroničke komunikacije na odgovarajući se način primjenjuju i na ugovore iz ovoga poglavlja.

GLAVA IV.

UGOVOR O PRAVU NA VREMENSKI OGRANIČENU UPORABU (TIMESHARE), UGOVOR O DUGOTRAJNOM TURISTIČKOM PROIZVODU, UGOVOR O PONOVNOJ PRODAJI I UGOVOR O ZAMJENI

Područje primjene

Članak 103.

(1) Odredbama ove glave Zakona uređuje se ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni, sklopljen između potrošača i trgovca.

(2) Pri izračunavanju trajanja ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) ili ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu, uzima se u obzir svaka ugovorna odredba koja dopušta prešutno obnavljanje ili produženje ugovora.

Opće odredbe

Članak 104.

(1) Ugovori iz ove glave Zakona moraju biti sklopljeni u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju.

(2) Ugovori iz ove glave Zakona moraju biti sastavljeni na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države u kojoj potrošač boravi ili čiji je državljanin, po njegovu izboru, s tim da ako potrošač boravi u, ili je državljanin neke države članice Europske unije, može izabrati službeni jezik te države jedino ako je to ujedno službeni jezik Europske unije.

(3) Ako potrošač boravi u Republici Hrvatskoj ili ako trgovac obavlja svoju prodajnu djelatnost na području Republike Hrvatske, ugovori iz ove glave Zakona moraju u svakom slučaju biti sastavljeni na hrvatskom jeziku.

(4) Ako se ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) odnosi na određenu nekretninu, trgovac je dužan dostaviti potrošaču ovjereni prijevod ugovora na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države u kojoj se nekretnina nalazi, s time da, ako se nekretnina nalazi u nekoj državi članici Europske unije, ugovor mora biti preveden na službeni jezik ili jedan od službenih jezika te države koji je ujedno i službeni jezik Europske unije.

(5) Ako bi ugovori iz ove glave Zakona bili sastavljeni u više jezičnih inačica, svaka se jezična inačica smatra izvornikom.

(6) Potrošač mora primiti najmanje dva primjerka ugovora iz ove glave Zakona.

Oglašavanje

Članak 105.

(1) U svakom oglasu koji se odnosi na ugovore iz ove glave Zakona mora biti jasno naznačeno pravo dobivanja prethodne obavijesti iz članka 106. ovoga Zakona, kao i mjesto na kojem se ta obavijest može dobiti.

(2) Ako se sklapanje ugovora iz ove glave Zakona potrošaču nudi osobno, na promotivnom ili prodajnom događanju, trgovac mora u pozivu jasno navesti komercijalnu svrhu i prirodu događanja.

(3) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka potrošaču mora biti dostupna tijekom čitavog trajanja događanja iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Zabranjeno je vremenski ograničenu uporabu (timeshare) i dugotrajni turistički proizvod oglašavati i/ili nuditi na tržištu kao ulaganje.

Prethodna obavijest

Članak 106.

(1) U razumnom roku prije prihvaćanja ponude ili sklapanja bilo kojeg ugovora iz ove glave Zakona trgovac je dužan, u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju, potrošaču na jasan i razumljiv način pružiti točnu i potpunu obavijest o ugovoru iz ove glave Zakona, i to putem standardnog informacijskog obrasca.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka potrošaču mora biti besplatno stavljena na raspolaganje.

(3) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora biti sastavljena na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države u kojoj potrošač ima boravište ili čiji je državljanin, prema njegovu izboru, a ako potrošač ima boravište ili je državljanin neke države članice Europske unije, može izabrati službeni jezik te države jedino ako je to ujedno službeni jezik Europske unije.

(4) Sadržaj i oblik obavijesti iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za područje zaštite potrošača.

Sadržaj ugovora

Članak 107.

(1) Podaci navedeni u prethodnoj obavijesti iz članka 106. ovoga Zakona čine sastavni dio ugovora iz ove glave Zakona i ne mogu se izmijeniti, osim ako se ugovorne strane izričito ne sporazume drukčije ili ako izmjene proizađu iz neuobičajenih i nepredvidljivih okolnosti koje su izvan kontrole trgovca, a čije se posljedice nisu mogle spriječiti niti uz uporabu dužne pažnje.

(2) Trgovac je dužan prije sklapanja ugovora obavijestiti potrošača pisanim putem, na papiru ili drugom trajnom mediju, o izmjenama svakog podatka navedenog u prethodnoj obavijesti, a u ugovoru te izmjene moraju biti izričito navedene.

(3) Osim podataka navedenih u prethodnoj obavijesti iz članka 106. ovoga Zakona, ugovori iz ove glave Zakona također moraju sadržavati:

- podatke o identitetu, prebivalištu ili sjedištu ugovornih strana, kao i njihove potpise i
- datum i mjesto sklapanja ugovora.

(4) Prije sklapanja ugovora iz ove glave Zakona trgovac je dužan potrošača izričito upozoriti na postojanje prava na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona, dužinu roka za taj raskid, kao i na zabranu plaćanja unaprijed za vrijeme trajanja tog roka za raskid.

(5) Svaki ugovor iz ove glave Zakona mora sadržavati zaseban standardni obrazac za jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona.

(6) Ugovorne odredbe o postojanju prava na jednostrani raskid ugovora, dužini tog roka te zabrani plaćanja unaprijed za vrijeme trajanja roka za jednostrani raskid, potrošač mora zasebno potpisati.

(7) Sadržaj i oblik standardnog obrasca iz stavka 5. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za područje zaštite potrošača.

Pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora

Članak 108.

(1) Potrošač može, ne navodeći razlog, pisanim putem, na papiru ili drugom trajnom mediju, raskinuti ugovore iz ove glave Zakona, u roku od 14 dana.

(2) Rok za jednostrani raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od:

- dana sklapanja ugovora ili predugovora

- dana kad je potrošač primio primjerak ugovora ili predugovora, ako je primitak uslijedio nakon sklapanja ugovora ili predugovora.

(3) Pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora ili predugovora iz ove glave Zakona prestaje:

- istekom jedne godine i 14 dana računajući od dana iz stavka 2. ovoga članka, ako trgovac nije popunio standardni obrazac za jednostrani raskid ugovora iz članka 107. ovoga Zakona i dostavio ga potrošaču u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju

- istekom tri mjeseca i 14 dana računajući od dana iz stavka 2. ovoga članka, ako prethodna obavijest iz članka 106. ovoga Zakona nije dostavljena potrošaču u pisanom obliku, na papiru ili nekom drugom trajnom mediju.

(4) Ako je trgovac ispunio i predao potrošaču u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju, standardni obrazac za jednostrani raskid ugovora u roku od godine dana od dana iz stavka 2. ovoga članka, rok za jednostrani raskid ugovora počinje teći od dana kada potrošač zaprimi taj obrazac.

(5) Ako je prethodna obavijest iz članka 106. ovoga Zakona dostavljena potrošaču u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju, u roku od tri mjeseca od dana iz stavka 2. ovoga članka, rok za jednostrani raskid ugovora počinje teći od dana kada potrošač zaprimi prethodnu obavijest.

(6) Ako je potrošaču istodobno s ugovorom o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) ponuđen ugovor o zamjeni, na oba ugovora primjenjuje se samo jedan rok za jednostrani raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka, s tim da se rok za jednostrani raskid vezano za oba ugovora računa u skladu s odredbom stavka 2. ovoga članka.

(7) Potrošač jednostrano raskida ugovor iz ove glave Zakona obaviješću u pisanom obliku, na papiru ili na drugom trajnom mediju, pri čemu koristi standardni obrazac za jednostrani raskid ugovora iz članka 107. stavka 5. ovoga Zakona.

(8) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme ako je potrošač obavijest o raskidu iz stavka 7. ovoga članka poslao trgovcu prije isteka roka za jednostrani raskid.

Učinak korištenja prava na jednostrani raskid ugovora

Članak 109.

(1) U slučaju jednostranog raskida ugovora iz članka 108. ovoga Zakona potrošač nije dužan trgovcu naknaditi nikakve troškove niti je dužan platiti vrijednost usluge koja mu je na temelju ugovora bila ispunjena prije nego što je iskoristio svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona.

(2) U slučaju jednostranog raskida ugovora iz članka 108. ovoga Zakona potrošač ne odgovara za štetu koja nastane trgovcu zbog toga što je potrošač iskoristio svoje pravo na jednostrani raskid ugovora.

Plaćanje unaprijed

Članak 110.

(1) Prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona zabranjeno je od potrošača zahtijevati bilo kakvo plaćanje unaprijed, davanje jamstava, rezervaciju novca na računu, izričito priznanje duga ili izvršenje bilo koje druge financijske transakcije u vezi s ugovorom o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovorom o dugotrajnom turističkom proizvodu te ugovorom o zamjeni.

(2) U vezi s ugovorom o ponovnoj prodaji, zabranjeno je zahtijevati od potrošača bilo kakvo plaćanje unaprijed, davanje jamstava, rezervaciju novca na računu, izričito priznanje duga ili izvršenje bilo koje druge financijske transakcije prije nego što ponovna prodaja prava bude izvršena, odnosno ugovor o ponovnoj prodaji prestane na neki drugi način.

Posebna pravila o ugovorima o dugotrajnom turističkom proizvodu

Članak 111.

(1) Kod ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu plaćanje se obavlja isključivo na temelju plana obročne otplate.

(2) Zabranjeno je bilo kakvo plaćanje na temelju ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu koje nije utemeljeno na planu obročne otplate.

(3) Sva plaćanja na temelju ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu, uključujući plaćanje bilo koje članarine, moraju biti podijeljena na jednake godišnje obroke.

(4) Za svako plaćanje na temelju ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu trgovac je dužan uputiti potrošaču pisani zahtjev za plaćanje, na papiru ili drugom trajnom mediju, najkasnije 14 dana prije datuma dospijeca pojedinog obroka.

(5) Od drugog obroka nadalje potrošač može raskinuti ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu bez plaćanja bilo kakve naknade ili kazne, i to upućivanjem obavijesti trgovcu u roku od 14 dana od dana primitka zahtjeva za plaćanje pojedinog obroka.

(6) Pravo potrošača iz stavka 5. ovoga članka ne utječe na njegovo pravo da raskine ugovor ili na drugi način dovede do prestanka ugovora, koje ima na temelju ovoga ili drugih zakona.

Raskid povezanih ugovora

Članak 112.

(1) Jednostranim raskidom ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare) ili ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu raskida se i bilo koji, s njima povezani ugovor o zamjeni ili bilo koji drugi povezani ugovor, bez ikakvih troškova za potrošača.

(2) Ako je radi potpune ili djelomične isplate cijene iz ugovora iz ove glave Zakona potrošaču odobren kredit od strane trgovca ili treće osobe, na temelju sporazuma te osobe i trgovca, raskidom nekog od tih ugovora raskida se i ugovor o kreditu.

(3) U slučaju raskida ugovora o kreditu iz stavka 2. ovoga članka potrošač nije dužan platiti davatelju kredita nikakvu naknadu, troškove, kamatu ili kaznu niti mu je dužan popraviti štetu.

(4) Povezani ugovor raskida se u trenutku kad trgovac primi obavijest iz članka 108. ovoga Zakona, bez obzira na to je li povezani ugovor sklopljen s trgovcem ili trećom osobom, na temelju njezina sporazuma s trgovcem.

(5) Ako je povezani ugovor sklopljen s trećom osobom, na temelju njezina sporazuma s trgovcem, potrošač nije dužan obavijestiti tu osobu o raskidu ugovora, već je to dužan učiniti trgovac.

(6) Trgovac ili treća osoba s kojom je potrošač sklopio povezani ugovor dužna je potrošaču vratiti sve što je na temelju povezanog ugovora primila od njega, i to u roku od 30 dana od dana kada je trgovac primio obavijest iz članka 108. ovoga Zakona.

**DIO ČETVRTI
PROCESNOPRAVNA ZAŠTITA PRAVA POTROŠAČA**

**GLAVA I.
ALTERNATIVNO RJEŠAVANJE POTROŠAČKIH SPOROVA**

Pokretanje postupka

Članak 113.

Potrošač može pokrenuti postupak za rješavanje sporova protiv trgovaca pred tijelom za alternativno rješavanje potrošačkih sporova u skladu s propisom kojim se uređuje alternativno rješavanje potrošačkih sporova.

**GLAVA II.
ZAŠTITA KOLEKTIVNIH INTERESA I PRAVA POTROŠAČA**

Tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača

Članak 114.

(1) Svako ovlašteno tijelo ili osoba ima pravo pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača protiv osobe čije je postupanje u suprotnosti s odredbama:

1. članka 3. stavka 1., članka 7., članaka 34. do 44., članka 46. i članaka 48. do 112. ovoga Zakona
2. zakona kojim se uređuju obvezni odnosi u dijelu koji se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke i komercijalno jamstvo
3. zakona kojim se uređuje pružanje usluga u turizmu u dijelu koji se odnosi na ugovor o putovanju u paket-aranžmanu i ugovor o povezanom putnom aranžmanu
4. zakona kojim se uređuje elektronička trgovina
5. zakona kojim se uređuju elektronički mediji u dijelu koji se odnosi na audiovizualnu medijsku uslugu
6. zakona kojim se uređuje potrošačko kreditiranje
7. zakona kojim se uređuju usluge
8. zakona kojim se uređuju lijekovi
9. pravilnika kojim se uređuje način oglašavanja o lijekovima

10. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) br. 181/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o pravima putnika u autobusnom prijevozu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst značajan za EGP) (SL L 55, 28.2.2011.)

11. zakona kojim se uređuje alternativno rješavanje potrošačkih sporova

12. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) 2018/302 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. veljače 2018. o rješavanju pitanja neopravdanoga geografskog blokiranja i drugih oblika diskriminacije na unutarnjem tržištu na temelju državljanstva, mjesta boravišta ili mjesta poslovnog nastana klijenata te o izmjeni uredbi (EZ) br. 2006/2004 i EU 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 60I, 2.3.2018.).

(2) Postupak iz stavka 1. ovoga članka može se pokrenuti protiv pojedinog trgovca ili skupine trgovaca iz istoga gospodarskog sektora čije je postupanje u suprotnosti s propisima iz stavka 1. ovoga članka, komorskih i interesnih udruga trgovaca koje promiču protupravno postupanje ili protiv nositelja pravila postupanja trgovaca kojima se promiče korištenje nepoštenih poslovnih prakse, kako je ona definirana odredbama dijela drugog glave IV. ovoga Zakona.

Tijela i osobe ovlaštene pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača

Članak 115.

(1) Postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona mogu tužbom za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača pokrenuti ovlaštena tijela ili osobe koje imaju opravdani interes za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača, kao što su udruge za zaštitu potrošača te nadležna javnopravna tijela.

(2) Ako je postupanje određenog trgovca ili skupine trgovaca sa sjedištem u Republici Hrvatskoj u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji su navedeni u članku 114. stavku 1. ovoga Zakona i utječe ili može utjecati na položaj potrošača u nekoj državi članici Europske unije, postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona može pokrenuti udruga za zaštitu potrošača iz te države ili neovisno javnopravno tijelo koje je po propisima te države ovlašteno pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača.

(3) Postupak iz stavka 2. ovoga članka može se pokrenuti i protiv trgovaca sa sjedištem izvan Republike Hrvatske, a čije ponašanje dovodi do povrede propisa iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Strane osobe iz stavka 2. ovoga članka ovlaštene su pokrenuti postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona, ako su uvrštene na popis tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača koji je objavljen u Službenom listu Europske unije.

(5) Vlada Republike Hrvatske će odlukom odrediti tijela ili osobe ovlaštene za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona pred nadležnim sudom iz članka 118. ovoga Zakona.

(6) Vlada Republike Hrvatske će odlukom iz stavka 5. ovoga članka odrediti tijela i osobe ovlaštene za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača pred nadležnim tijelom neke od država članica Europske unije.

(7) Odluka iz stavka 5. ovoga članka bit će dostavljena Europskoj komisiji na zahtjev tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz stavka 6. ovoga članka.

Postupci koji prethode pokretanju sudskog postupka

Članak 116.

(1) Prije pokretanja postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona ovlašteno tijelo ili osoba iz članka 115. ovoga Zakona dužna je trgovca ili drugu osobu iz članka 114. stavka 2. ovoga Zakona u pisanom obliku prethodno upozoriti da će u slučaju da ne prekine s nedopuštenim ponašanjem protiv njega pokrenuti postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ovlašteno tijelo ili osoba ne može pokrenuti postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona prije isteka roka od 14 dana od dana dostave prethodnog upozorenja iz stavka 1. ovoga članka.

Pokretanje postupka mirenja

Članak 117.

(1) Prije pokretanja postupka iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona, stranke mogu pokrenuti postupak mirenja pred centrom za mirenje radi postizanja nagodbe.

(2) Mirenje iz stavka 1. ovoga članka provodi se sukladno odredbama propisa kojim se uređuje mirenje.

Stvarna i mjesna nadležnost suda

Članak 118.

(1) Za suđenje u postupcima iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona stvarno je nadležan trgovački sud.

(2) Za suđenje u postupcima iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona mjesno je nadležan trgovački sud prema mjestu sjedišta, odnosno podružnice tuženika, a ako tuženik nema sjedište ni podružnicu, mjesno je nadležan trgovački sud na čijem se području nalazi prebivalište tuženika.

(3) Ako se mjesna nadležnost ne može odrediti na način propisan u stavku 2. ovoga članka, niti se mogu primijeniti opće odredbe o mjesnoj nadležnosti sudova, za suđenje u postupcima iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona mjesno je nadležan trgovački sud na čijem području je došlo ili je moglo doći do povrede propisa iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno mjesno je nadležan trgovački sud na području kojeg su nastale štetne posljedice, odnosno povrede.

Teret dokaza

Članak 119.

(1) Ako je postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredbi članka 3. stavka 1., članka 43. i 44., članka 46., članka 48. do 52. i članka 60. do 86. ovoga Zakona, trgovac je dužan dokazati da je potrošaču dostavio prethodnu obavijest, odnosno da se pridržavao rokova za ispunjenje ugovora.

(2) Ako je postupak iz članka 114. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredbi članka 87. do 102. ovoga Zakona, trgovac je dužan dokazati da je ispunio svoju obvezu prethodnog obavještanja potrošača te da je potrošač pristao sklopiti ugovor, odnosno pristao na to da mu trgovac počne pružati ugovorenu uslugu prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 95. ovoga Zakona.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, ugovorna odredba kojom je predviđeno da će teret dokaza u odnosu na činjenice navedene u stavku 2. ovoga članka biti na potrošaču smatra se nepoštenom ugovornom odredbom, u smislu odredbi dijela trećeg glave II. ovoga Zakona.

Povrede uslijed nepoštene poslovne prakse

Članak 120.

Ako je postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredbi članka 32. do 40. ovoga Zakona, prilikom odlučivanja o tome je li poslovna praksa nepoštena neće se uzimati u obzir je li tom praksom nekome prouzročena šteta, odnosno je li vjerojatno da će nekome biti prouzročena šteta, kao niti je li trgovac protiv kojeg se vodi postupak kriv za nedopuštenost poslovne prakse.

Predmnijeva netočnosti činjeničnih navoda

Članak 121.

(1) Ako je postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredbi članka 32. do 40. ovoga Zakona, nadležni sud iz članka 118. ovoga Zakona, ako je to primjereno s obzirom na okolnosti slučaja te uzimajući u obzir opravdane interese trgovca, će zahtijevati od trgovca protiv kojeg se postupak vodi da u roku od sedam dana dostavi dokaze koji potvrđuju istinitost činjeničnih navoda iznesenih u okviru poslovne prakse.

(2) Ako dokazi iz stavka 1. ovoga članka ne budu dostavljeni u roku predviđenom stavkom 1. ovoga članka ili ako nadležni sud iz članka 118. ovoga Zakona smatra da su dostavljeni dokazi nepotpuni ili nedovoljni, smatra se da su činjenični navodi izneseni u okviru poslovne prakse neistiniti.

Odluka suda

Članak 122.

Ako utvrdi da je tužbeni zahtjev osnovan, sud će odlukom:

1. utvrditi čin povrede propisa o zaštiti potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona i precizno ga definirati
2. narediti tuženiku da prekine s postupanjem koje je protivno propisima o zaštiti potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona, te mu narediti da, ako je to moguće, usvoji mjere koje su potrebne za uklanjanje štetnih posljedica koje su nastale zbog njegova protupravnog ponašanja i
3. zabraniti mu takvo ili slično ponašanje ubuduće.

Objava sudske odluke

Članak 123.

Sud će naložiti tuženiku da o svom trošku objavi cijelu ili dio odluke ako njezino objavljivanje može pridonijeti da se ublaže ili u potpunosti isključe štetne posljedice povrede propisa o zaštiti potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona.

Sankcije za nepostupanje po odluci suda

Članak 124.

(1) Odlukom iz članka 122. ovoga Zakona kojom se usvaja tužbeni zahtjev, sud određuje rok za ispunjenje odluke.

(2) Sud će na zahtjev tijela ili osobe ovlaštene za pokretanje postupka iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona odrediti u svojoj odluci novčanu kaznu za slučaj da tuženik dobrovoljno ne ispuni obvezu iz sudske odluke, odnosno ako je obvezu ispunio sa zakašnjenjem, za svaki dan zakašnjenja, i to ovisno o ozbiljnosti povrede prava zaštite potrošača.

(3) Na određivanje novčane kazne iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući će se način primijeniti odredbe propisa kojim se uređuje ovršni postupak kojima se uređuju odmjeravanje i odlučivanje o novčanoj kazni kao osnovnom sredstvu ovrhe.

(4) Ako sud odlukom obveže tuženika na isplatu određenog novčanog iznosa iz stavka 2. ovog članka, taj će iznos biti uplaćen u korist državnog proračuna Republike Hrvatske.

Učinak sudske odluke prema trećima

Članak 125.

(1) Odluka kojom sud usvaja tužbeni zahtjev obvezuje tuženika da se u budućnosti suzdrži od istog ili sličnog protupravnog ponašanja u odnosu na sve potrošače.

(2) Ovrhu na temelju odluke iz stavka 1. ovoga članka može, osim tužitelja i ovlaštenog tijela ili osobe iz članka 115. stavka 5. ovoga Zakona, tražiti i svaki potrošač.

Obvezujuća snaga sudske odluke za ostale sudove

Članak 126.

Odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač ili osoba koja ima pravni interes pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika ili radi isplate.

Privremene mjere

Članak 127.

(1) Sud može, do donošenja konačne odluke, odrediti privremenu mjeru kojom će narediti prekid određenog postupanja koje je suprotno odredbama članka 114. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Privremena mjera iz stavka 1. ovoga članka može se odrediti bez dokazivanja pretpostavki za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine sukladno propisu kojim se uređuje ovršni postupak.

Pokretanje postupka za naknadu štete

Članak 128.

Pokretanje ili vođenje postupka pokrenutog na temelju članka 114. stavka 1. ovoga Zakona ne sprječava osobu kojoj je, postupanjem trgovca koje je suprotno odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji su navedeni u članku 114. stavku 1. ovoga Zakona, prouzročena šteta da pokrene pred nadležnim sudom postupak za naknadu štete protiv trgovca koji joj je nedopuštenim postupanjem prouzročio štetu, da pred sudom pokrene postupak za poništenje ili utvrđivanje ništetnosti ugovora koji je sklopljen pod utjecajem nedopuštenog postupanja, odnosno da pred sudom pokrene bilo koji drugi postupak kojim će zahtijevati ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju pravila sadržanih u ovom ili drugim zakonima.

Dobrovoljna kontrola

Članak 129.

(1) Pokretanje postupka iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona ne isključuje mogućnost dobrovoljne kontrole postupanja trgovaca od strane određenih samostalnih organizacija niti isključuje mogućnost da ovlašteno tijelo ili osoba navedena u članku 115. ovoga Zakona pokrene pred tim samostalnim organizacijama odgovarajući postupak protiv onih članova tih organizacija koji postupaju suprotno odredbama ovoga i drugih zakona, navedenih u članku 114. stavku 1. ovoga Zakona.

(2) Ako se postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona pokreće zbog povrede odredbi članaka 32. do 40. ovoga Zakona, pokretanje tog postupka ne isključuje mogućnost kontrole nepoštene poslovne prakse od strane nositelja pravila postupanja trgovaca niti isključuje mogućnost da ovlašteno tijelo ili osobe navedene u članku 115. ovoga Zakona pokrenu pred nositeljem pravila postupanja trgovaca ili nekim njegovim tijelom odgovarajući postupak protiv onih trgovaca koji postupaju suprotno pravilima postupanja trgovaca.

(3) Pokretanje postupaka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ni u kojem slučaju ne predstavlja odricanje od prava da se protiv određenog trgovca, skupine trgovaca ili interesnih udruga trgovaca pokrene postupak predviđen člankom 114. ovoga Zakona.

Podredna primjena općih propisa procesnog prava

Članak 130.

U postupku povodom tužbe iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona nadležni će sud primjenjivati na odgovarajući način odredbe propisa kojim se uređuje parnični postupak i propisa kojima se uređuje ovršni postupak, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

DIO PETI INSTITUCIONALNI OKVIR ZAŠTITE POTROŠAČA

GLAVA I. NOSITELJI ZAŠTITE POTROŠAČA

Nositelji

Članak 131.

Nositelji zaštite potrošača su: Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske, ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošača, nadležne inspekcije, Nacionalno vijeće za zaštitu potrošača, poslovna udruženja, udruge za zaštitu potrošača, jedinice lokalne samouprave i ostala javnopravna tijela.

POGLAVLJE I.
NACIONALNO VIJEĆE ZA ZAŠTITU POTROŠAČA I JEDINICE LOKALNE
SAMOUPRAVE

Nacionalno vijeće za zaštitu potrošača

Članak 132.

(1) Vlada Republike Hrvatske odlukom osniva Nacionalno vijeće za zaštitu potrošača (u daljnjem tekstu: Vijeće).

(2) Odlukom iz stavka 1. ovoga članka uredit će se sastav Vijeća.

(3) Vijeće je savjetodavno tijelo Vlade Republike Hrvatske.

(4) Vijeće sudjeluje u izradi Nacionalnog programa zaštite potrošača i Izvješća o provedbi Nacionalnog programa zaštite potrošača, potiče izmjene i dopune propisa, donošenje novih propisa iz područja zaštite potrošača te sudjeluje u kreiranju politike zaštite potrošača.

(5) Rad Vijeća je javan.

(6) Vijeće donosi poslovnik o svom radu.

(7) Vijeće podnosi Vladi Republike Hrvatske godišnje izvješće o svom radu najkasnije do kraja drugog kvartala tekuće godine, za prethodnu godinu.

(8) Vijeće ima tajnika koji obavlja stručne poslove za potrebe Vijeća.

(9) Stručne i administrativne poslove za Vijeće obavlja ministarstvo nadležno za područje zaštite potrošača.

Jedinice lokalne samouprave

Članak 133.

Jedinice lokalne samouprave dužne su na svom području poduzimati mjere i aktivnosti iz svoje nadležnosti u području zaštite potrošača, a posebno:

1. informirati i provoditi izobrazbu potrošača
2. organizirati savjetovanje potrošača
3. inicirati i podupirati projekte udruga koji unapređuju i promiču prava potrošača
4. sudjelovati u provedbi Nacionalnog programa zaštite potrošača na lokalnoj razini

5. obavljati i druge poslove u skladu s posebnim propisima.

POGLAVLJE II. UDRUGE ZA ZAŠTITU POTROŠAČA

Opće odredbe

Članak 134.

(1) Udruge za zaštitu potrošača osnivaju potrošači radi promicanja i zaštite svojih prava i interesa.

(2) Na udruge za zaštitu potrošača na odgovarajući način primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje djelovanje udruga.

(3) Udruge za zaštitu potrošača u Republici Hrvatskoj mogu se udruživati u saveze radi provođenja politike zaštite potrošača, uzajamne potpore i ostvarivanja zajedničkih interesa na nacionalnoj i međunarodnoj razini.

Neovisnost udruga za zaštitu potrošača

Članak 135.

(1) Udruge za zaštitu potrošača moraju u svojem djelovanju biti neovisne o trgovcima.

(2) Osoba ovlaštena za zastupanje udruge, član tijela udruge ili bilo koji drugi član udruge ne smije koristiti djelovanje udruge za ostvarivanje privatnog, poslovnog ili drugog interesa.

Poslovi udruga

Članak 136.

Udruge za zaštitu potrošača mogu na području zaštite potrošača obavljati sljedeće poslove:

1. pružati preventivnu zaštitu putem informiranja, izobrazbe i savjetovanja potrošača o njihovim pravima i obvezama
2. provoditi, putem akreditiranih laboratorija, usporedne testove proizvoda i rezultate objavljivati u medijima
3. provoditi preko akreditiranih laboratorija u zemlji, a po potrebi i u inozemstvu, naknadna ispitivanja proizvoda stavljenih na tržište
4. pružati pomoć oštećenom potrošaču u nastupu prema trgovcu
5. davati primjedbe i prijedloge pri donošenju propisa koji se odnose na područje zaštite potrošača

6. obavljati i druge poslove iz područja zaštite potrošača.

GLAVA II. NACIONALNI PROGRAM ZAŠTITE POTROŠAČA

Opće odredbe

Članak 137.

(1) Nacionalnim programom zaštite potrošača određuju se ciljevi, mjere, prioriteta područja te aktivnosti u provođenju politike zaštite potrošača u određenom razdoblju.

(2) Nacionalni program zaštite potrošača odlukom donosi Vlada Republike Hrvatske za razdoblje od četiri godine.

(3) Ministarstvo nadležno za područje zaštite potrošača izvješćuje Vladu Republike Hrvatske o ostvarivanju politike zaštite potrošača iz Nacionalnog programa zaštite potrošača najkasnije do kraja drugog kvartala tekuće godine, za prethodno razdoblje.

Provođenje politike zaštite potrošača

Članak 138.

Aktivnosti vezane za provođenje politike zaštite potrošača i koordinaciju rada svih nositelja zaštite potrošača u vezi s provedbom Nacionalnog programa zaštite potrošača provodi ministarstvo nadležno za područje zaštite potrošača.

Savjetovanje, informiranje i izobrazba potrošača

Članak 139.

(1) Aktivnosti na području zaštite potrošača određene Nacionalnim programom zaštite potrošača, osobito savjetovanje, informiranje i izobrazbu potrošača mogu obavljati udruge za zaštitu potrošača ili druge fizičke ili pravne osobe na temelju javnog natječaja.

(2) Javni natječaj za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka raspisuje ministar nadležan za područje zaštite potrošača, odgovorna osoba u javnopravnom tijelu nadležnom za pojedino područje zaštite potrošača, odnosno izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave.

(3) Aktivnosti iz stavka 1. ovoga članka sufinanciraju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske, odnosno proračuna jedinica lokalne samouprave.

(4) Jedinice lokalne samouprave dužne su osigurati prostor za obavljanje poslova savjetovanja potrošača iz Nacionalnog programa zaštite potrošača udrugama ili drugim fizičkim

ili pravnim osobama za zaštitu potrošača koji su odabrani temeljem javnog natječaja iz stavka 2. ovoga članka tijekom provedbe istog.

Edukacija učenika

Članak 140.

(1) Ministarstvo nadležno za područje zaštite potrošača zajedno sa ministarstvom nadležnim za područje obrazovanja sudjeluje u pripremanju projekata koji se odnose na zaštitu potrošača u skladu s kurikulumom međupredmetne teme Građanski odgoj i obrazovanje.

(2) Ministarstvo nadležno za područje zaštite potrošača i udruge za zaštitu potrošača surađuju s odgojno-obrazovnim institucijama te provode druge odgojno-obrazovne aktivnosti informiranja i izobrazbe iz područja zaštite potrošača.

DIO ŠESTI INSPEKCIJSKI NADZOR

Opće odredbe

Članak 141.

(1) Inspekcijski nadzor nad provođenjem ovoga Zakona, osim u slučajevima iz stavaka 2., 3., 4. i 5. ovoga članka, obavljaju tržišni inspektori Državnog inspektorata sukladno zakonu kojim se uređuju poslovi i ovlasti tržišnih inspektora.

(2) Nadzor nad provođenjem ovoga Zakona kod trgovaca - kreditnih institucija i kreditnih unija kojima je Hrvatska narodna banka izdala odobrenje za rad, kod institucija za platni promet i institucija za elektronički novac u dijelu odnosa s potrošačima koji proizlaze iz pružanja usluga temeljem odobrenja Hrvatske narodne banke za pružanje platnih usluga i izdavanje elektroničkog novca obavlja Hrvatska narodna banka na način propisan posebnim zakonima kojima se uređuje poslovanje tih trgovaca.

(3) Nadzor nad provođenjem ovoga Zakona koji se odnosi na postupanje trgovca kojima je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga izdala odobrenje za rad obavlja Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga na način propisan posebnim zakonima kojima se uređuje poslovanje tih trgovaca.

(4) Nadzor nad provođenjem ovoga Zakona glede upisa i ispisa iz Registra iz članka 12. ovoga Zakona obavlja Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti.

(5) Nadzor nad provođenjem ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na nepoštenu poslovnu praksu iz članka 35. stavka 3. točke 3. ovoga Zakona vezano za hranu obavljaju poljoprivredni inspektori Državnog inspektorata sukladno zakonu kojim se uređuju poslovi i ovlasti poljoprivrednih inspektora.

Predstavke potrošača

Članak 142.

(1) Nadležni inspektor će uzeti u obzir predstavku potrošača tek nakon što je potrošač iscrpio pravni put iz članka 10. ili članka 27. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Predstavka iz stavka 1. ovog članka podnosi se pisanim putem te mora sadržavati sljedeće podatke:

- ime, prezime i adresu potrošača

- podatke o trgovcu za kojeg se tvrdi da je povrijedio pojedinačno pravo potrošača te navođenje činjenica koje ukazuju na povredu pojedinačnog prava potrošača

- odgovor trgovca na pisani prigovor i/ili reklamaciju potrošača, odnosno pisani prigovor i/ili reklamaciju podnesenu trgovcu ako trgovac nije odgovorio u propisanom roku

- datum i potpis potrošača, odnosno njegova punomoćnika.

(3) Ako nadležni inspektor zaprimi predstavku potrošača u kojoj nisu dostavljeni podaci iz stavka 2. ovoga članka, pisanim putem će obavijestiti potrošača da nadopuni predstavku u roku koji odredi nadležni inspektor, ali koji ne može biti dulji od deset dana, uz upozorenje na pravne posljedice iz stavka 4. ovoga članka ako potrošač dopunu predstavke ne dostavi u roku.

(4) Ako potrošač ne dopuni predstavku u roku iz stavka 3. ovoga članka, a po predstavi se ne može postupati zbog nedovoljno informacija o tvrdnji o povredama ovoga Zakona, nadležni inspektor neće postupati po predstavi potrošača.

Izjašnjavanje trgovca

Članak 143.

(1) Nadležni inspektor može na osnovu zaprimljene predstavke potrošača iz članka 142. stavka 1. ovoga Zakona, prije pokretanja inspekcijskog postupka nad trgovcem, pisanim putem zatražiti izjašnjavanje trgovca u odnosu na sadržaj predstavke potrošača, odnosno izjašnjavanje hoće li će udovoljiti zahtjevu potrošača.

(2) Trgovac je dužan u roku koji odredi nadležni inspektor, ali koji ne može biti dulji od deset dana od dana zaprimanja zatraženog izjašnjavanja, pisanim putem dostaviti očitovanje na zahtjev nadležnog inspektora iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Ako se trgovac u svom očitovanju izjasni da nije suglasan sa zahtjevom potrošača, odnosno da neće ispuniti zahtjev potrošača, nadležni inspektor može pokrenuti inspekcijski postupak po službenoj dužnosti.

Kupnja proizvoda s tajnim identitetom

Članak 144.

(1) Radi utvrđivanja nepravilnosti u provedbi ovoga Zakona, nadležni inspektor može izvršiti kupnju proizvoda, ako je potrebno, s tajnim identitetom.

(2) Ako se tijekom postupka nadzora odnosno kupnje iz stavka 1. ovoga članka utvrdi povreda odredaba ovoga Zakona, trgovac je dužan snositi trošak kupljenog proizvoda i troškove postupka.

(3) Ako se tijekom postupka nadzora pokaže potreba za ispitivanjem ili vještačenjem proizvoda koji je kupljen u okviru kupnje iz stavka 1. ovoga članka, troškove ispitivanja ili vještačenja snosi trgovac ako se utvrdi da uzorci ne ispunjavaju zahtjeve uređene propisima.

(4) Troškove ispitivanja snosi Državni inspektorat ako se utvrdi da uzorci ispunjavaju zahtjeve uređene propisima.

(5) Ovlašt nadležnog inspektora iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se i na fizičke i pravne osobe koje obavljaju neregistriranu djelatnost.

(6) Ako se tijekom postupka nadzora odnosno kupnje iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da osobe iz stavka 5. ovoga članka obavljaju neregistriranu djelatnost, troškove postupka iz stavka 2. ovoga članka snosi fizička ili pravna osoba koja obavlja neregistriranu djelatnost.

Privremena mjera uklanjanja sadržaja ili ograničenja pristupa internetskom sučelju

Članak 145.

(1) Kada se u inspekcijskom postupku utvrdi da pravna ili fizička osoba sklapa ugovore na daljinu te proizlazi da ista namjerno skriva identitet i čini povrede ovoga Zakona i/ili kada odbija suradnju s nadležnom inspekcijom, a postoji rizik od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača, nadležni inspektor može donijeti privremeno rješenje kojim će naložiti privremene mjere.

(2) Privremena mjera iz stavka 1. ovoga članka može biti:

1. naložiti operatorima javnih komunikacijskih usluga i/ili davateljima usluga pristupa internetu (ISP) i/ili pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone sadržaj ili ograniče pristup internetskom sučelju ili da se krajnjim korisnicima, odnosno potrošačima prilikom pristupa internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje razmjerno prirodi povrede i/ili

2. naložiti svim pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone, onemoguće ili ograniče pristup internetskom sučelju razmjerno prirodi povrede i/ili

3. naložiti svim registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omogućće nadležnom tijelu da je registrira i/ili
4. naložiti nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija da uklone sadržaj iz kojeg proizlazi povreda ovoga Zakona i/ili
5. svaka druga mjera kojom se postiže svrha otklanjanja rizika od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača.

(3) Privremene mjere traju do isteka roka na koji su određene, a najdulje do okončanja inspekcijskog postupka.

(4) Ako je nastala šteta operatorima javnih komunikacijskih usluga, davateljima usluga pristupa internetu (ISP), pružateljima usluga smještaja i registrima za domene, nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija temeljem privremenih mjera iz stavka 2. ovoga članka, isti imaju pravo tražiti od trgovca naknadu štete sukladno općim pravilima naknade štete.

(5) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu Državnog inspektorata.

Rješenje o uklanjanju sadržaja ili ograničenja pristupa internetskom sučelju

Članak 146.

(1) Ako trgovac ni tijekom trajanja privremene mjere iz članka 145. ovoga Zakona ne ukloni nepravilnost, nadležni inspektor će rješenjem zabraniti trgovcu postupanje protivno propisima iz ovoga Zakona razmjerno prirodi povrede.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka nadležni inspektor će ukinuti privremeno rješenje iz članka 145. stavka 1. ovoga Zakona i:

1. naložiti operatorima javnih komunikacijskih usluga i/ili davateljima usluga pristupa internetu (ISP), i/ili pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone sadržaj ili ograniče pristup internetskom sučelju ili da se krajnjim korisnicima, odnosno potrošačima prilikom pristupa internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje razmjerno prirodi povrede i/ili
2. naložiti svim pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone, onemogućće ili ograniče pristup internetskom sučelju razmjerno prirodi povrede i/ili
3. naložiti svim registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omogućće nadležnom tijelu da je registrira i/ili
4. naložiti nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija da uklone sadržaj iz kojeg proizlazi povreda ovoga Zakona i/ili

5. odrediti svaku mjeru kojom se postiže svrha otklanjanja rizika od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, u slučaju kada pravna ili fizička osoba nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, a u postupku inspekcijskog postupka se utvrdi da sklapa ugovore na daljinu te iz predmetnog proizlazi da ista namjerno skriva identitet te čini povrede ovoga Zakona i/ili kada odbija suradnju s nadležnog inspekcijom, te postoji rizik od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača, inspektor može donijeti rješenje kojim će:

1. naložiti operatorima javnih komunikacijskih usluga i/ili davateljima usluga pristupa internetu (ISP) i/ili pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone sadržaj ili ograniče pristup internetskom sučelju ili da se krajnjim korisnicima, odnosno potrošačima prilikom pristupa internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje razmjerno prirodi povrede i/ili

2. naložiti svim pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone, onemoguće ili ograniče pristup internetskom sučelju razmjerno prirodi povrede i/ili

3. naložiti svim registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omoguće nadležnom tijelu da je registrira i/ili

4. naložiti nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija da uklone sadržaj iz kojeg proizlazi povreda ovoga Zakona.

(4) Ako je nastala šteta operatorima javnih komunikacijskih usluga, davateljima usluga pristupa internetu, pružateljima usluga smještaja i registrima za domene, nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija temeljem rješenja iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, isti imaju pravo tražiti od trgovca naknadu štete sukladno općim pravilima naknade štete.

(5) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. i stavka 3. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu Državnog inspektorata.

Ovlasti nadležnog inspektora

Članak 147.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor će rješenjem trgovcu privremeno zabraniti prodaju roba i pružanje usluga do otklanjanja nalazom utvrđenih nepravilnosti ako:

1. ne označi proizvode sukladno članku 6. ovoga Zakona

2. maloprodajna cijena proizvoda i cijena za jedinicu mjere nije istaknuta jasno, vidljivo, čitljivo i na način propisan člankom 7. ovoga Zakona

3. uvjeti prodaje nisu istaknuti jasno, vidljivo i čitljivo (članak 8. stavak 1. ovoga Zakona)

4. prilikom odobravanja popusta za pojedine proizvode ili skupine proizvoda trgovac nije istaknuo cijenu tijekom trajanja posebnog oblika prodaje i najnižu cijenu koju je primjenjivao za isti proizvod u razdoblju od 30 dana prije provođenja posebnog oblika prodaje (članak 8. stavak 4. ovoga Zakona)

5. tijekom trajanja posebnih oblika prodaje trgovac nije istaknuo cijenu koju primjenjuje tijekom trajanja posebnog oblika prodaje i najnižu cijenu koju je primjenjivao za isti proizvod u razdoblju od 30 dana prije provođenja posebnog oblika prodaje (članak 19. stavak 4. ovoga Zakona)

6. trgovac u oglašavanju posebnog oblika prodaje ne istakne cijenu tijekom trajanja posebnog oblika prodaje i najnižu cijenu koju je primjenjivao za isti proizvod u razdoblju od 30 dana prije provođenja posebnog oblika prodaje (članak 19. stavak 5. ovoga Zakona)

7. postupuje suprotno odredbama pravilnika iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona

8. prodaje proizvod koji ima grešku, a nije jasno, vidljivo i čitljivo označio na proizvodu ili na prodajnome mjestu da je riječ o prodaji proizvoda s greškom te upoznao potrošača u čemu se sastoji greška na proizvodu (članak 23. ovoga Zakona)

9. proizvod koji se prodaje po nižoj cijeni od cijene u redovnoj prodaji jer mu uskoro istječe rok uporabe nema dodatno jasno, vidljivo i čitljivo istaknut krajnji rok uporabe (članak 24. stavak 1. ovoga Zakona).

(2) Nadležni inspektor će trgovcu rješenjem zabraniti obavljanje poslovne prakse koja se u smislu članaka 34. do 40. i članka 70. stavka 3. ovoga Zakona smatra nepoštenom.

(3) Nadležni inspektor će rješenjem narediti trgovcu otklanjanje utvrđene nepravilnosti, određujući rok u kojem se ta nepravilnost mora ukloniti, ako tijekom inspekcijskog nadzora utvrdi da:

1. se ne pridržava uvjeta prodaje (članak 8. stavak 2. ovoga Zakona)

2. nije potrošaču obračunao ni isplatio kamate sukladno članku 14. stavku 1. ovoga Zakona

3. prilikom ispostavljanja računa za pružanje javnih usluga ne primjenjuje obračun i cijene uređene posebnim propisima (članak 25. stavak 2. ovoga Zakona)

4. nije potrošača na jasan i razumljiv način obavijestio o ispravama iz članka 46. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona

5. potrošaču nije ispunio ugovor u skladu s odredbama ugovora, ovoga Zakona i propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi (članak 47. stavak 1. ovoga Zakona)

6. u slučaju robe s materijalnim nedostatkom, nije ispunio obvezu sukladno odredbama propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi o odgovornosti za materijalne nedostatke (članak 47. stavak 2. ovoga Zakona)

7. u slučaju robe za koju je dano jamstvo, nije ispunio obvezu sukladno odredbama propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi o komercijalnom jamstvu (članak 47. stavak 3. ovoga Zakona)

8. nije na jasan i razumljiv način obavijestio potrošača o podacima iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona prije nego što potrošač sklopi ugovor izvan poslovnih prostorija ili ugovor na daljinu ili bude obavezan odgovarajućom ponudom

9. u razumnom roku prije sklapanja ugovora na daljinu o prodaji financijskih usluga nije dostavio potrošačima prethodnu obavijest, ugovorene odredbe i uvjete u pisanom obliku ili drugom, potrošaču dostupnom, trajnom mediju ili prethodna obavijest ne sadrži sve podatke koji su predviđeni člancima 88. do 92. ovoga Zakona

10. pri oglašavanju postupka suprotno odredbama članka 105. ovoga Zakona

11. potrošaču nije predao obavijest sukladno članku 106. ovoga Zakona

12. nije obavijestio potrošača sukladno odredbi članka 106. stavaka 1. i 3. te članka 107. stavaka 2. i 4. ovoga Zakona

13. ugovor ne sadrži podatke sukladno članku 107. ovoga Zakona.

(4) Nadležni inspektor će rješenjem narediti pružatelju internetskog tržišta otklanjanje utvrđene nepravilnosti, određujući rok u kojem se ta nepravilnost mora ukloniti, ako tijekom inspekcijskog nadzora utvrdi da, prije nego što potrošač sklopi ugovor na internetskom tržištu ili bude obavezan odgovarajućom ponudom, nije obavijestio potrošača o podacima iz članka 61. ovoga Zakona.

(5) Nadležni inspektor će rješenjem narediti trgovcu:

1. vraćanje više naplaćenog iznosa oštećenom potrošaču ako utvrdi da se nije pridržavao istaknute maloprodajne cijene (članak 7. stavak 7. ovoga Zakona)

2. vraćanje više naplaćenog iznosa oštećenom potrošaču ako utvrdi da se ne pridržava uvjeta prodaje (članak 8. stavak 2. ovoga Zakona)

3. vraćanje uplaćenog predujma uvećanog za zakonske zatezne kamate, računajući od dana primitka predujma do dana isplate, što je moguće prije, a najkasnije u roku od sedam dana od dana raskida ugovora (članak 14. stavak 2. ovoga Zakona)

4. vraćanje novčanog iznosa oštećenom potrošaču ako utvrdi da je naplatio izdavanje opomene (članak 16. stavak 1. ovoga Zakona)

5. vraćanje više naplaćenog iznosa oštećenom potrošaču ako utvrdi da nije primijenio obračun i cijenu uređenu posebnim propisom (članak 25. stavak 2. ovoga Zakona)

6. vraćanje dodatno naplaćenog novčanog iznosa oštećenom potrošaču bez njegova izričitog pristanka vezano uz dodatna plaćanja (članak 51. ovoga Zakona)

7. vraćanje potrošaču uplaćenog iznosa na temelju ugovora, a ako je potrebno i plaćene troškove dostave, ako utvrdi da je potrošač jednostrano raskinuo ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija ili na daljinu, a trgovac mu nije vratio plaćeni iznos (članak 83. stavci 1. i 3. ovoga Zakona).

(6) Žalba izjavljena protiv rješenja iz ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu Državnog inspektorata.

(7) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka nadležni inspektor neće donositi ako su utvrđene nepravilnosti otklonjene tijekom inspekcijskog nadzora, odnosno do donošenja rješenja, što će nadležni inspektor utvrditi i navesti u zapisniku o obavljenom inspekcijskom nadzoru.

Načelo oportuniteta

Članak 148.

(1) Nadležni inspektor neće podnijeti optužni prijedlog, odnosno izdati prekršajni nalog ako:

- nadzirana pravna ili fizička osoba tijekom inspekcijskog nadzora odnosno do donošenja rješenja otkloni nepravilnosti i nedostatke, odnosno posljedice tih nepravilnosti i nedostataka, utvrđenih u inspekcijskom nadzoru, što će nadležni inspektor utvrditi u zapisniku

- za utvrđene nepravilnosti doneseno je rješenje i nadzirana osoba postupila je po izvršnom rješenju inspektora ili je postupila po rješenju prije nego što je ono postalo izvršno

- nadzirana osoba očitovanjem na zapisnik preuzme obvezu da u određenom roku otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru za koje nije propisana upravna mjera, a inspektor utvrdi da je počinjen prekršaj.

(2) Radi ispunjenja obveze iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka nadležni inspektor će nadziranoj osobi izdati pisanu naredbu u kojoj će točno odrediti preuzetu obvezu i rok za izvršenje, ovisno o prirodi preuzete obveze.

(3) Ako nadzirana osoba ne postupi na način opisan u stavku 1. ovoga članka odnosno ne ispunji obvezu u određenom roku iz naredbe iz stavka 2. ovoga članka, nadležni inspektor je dužan bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana završetka nadzora, odnosno u roku od 15 dana od isteka roka za ispunjenje obveze iz naredbe podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka odnosno izdati prekršajni nalog.

(4) Iznimno od odredbi ovoga članka, nadležni inspektor dužan je bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od završetka inspekcijskog nadzora, podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka, odnosno izdati prekršajni nalog:

- u svim slučajevima kada je propisana mjera zabrane, izuzev privremene mjere zabrane iz članka 145. stavka 1. ovoga Zakona
- u slučajevima utvrđenja prekršaja iz članka 149. stavka 1. točke 48. i članka 150. ovoga Zakona
- u svim slučajevima ponavljanja istog prekršaja u roku od godine dana.

DIO SEDMI PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji

Članak 149.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac - pravna osoba ako:

1. ne označi proizvode sukladno članku 6. stavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona
2. jasno, vidljivo i čitljivo ne istakne iznos maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda koje pruža (članak 7. stavak 1.)
3. na proizvodu ili prodajnom mjestu, osim cijena iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona, istakne druge cijene, osim u slučajevima iz članka 8. stavka 4. i glave II. dijela drugog ovoga Zakona (članak 7. stavak 2.)
4. kod proizvoda u rasutom stanju ne istakne cijenu za jedinicu mjere na prodajnom mjestu proizvoda (članak 7. stavak 4.)
5. se ne pridržava istaknute maloprodajne cijene (članak 7. stavak 7.)
6. pri oglašavanju u kojem se navodi maloprodajna cijena proizvoda ne navede i cijenu za jedinicu mjere (članak 7. stavak 8.)
7. uvjete prodaje ne istakne jasno, vidljivo i čitljivo (članak 8. stavak 1.)
8. se ne pridržava uvjeta prodaje (članak 8. stavak 2.)
9. prilikom odobravanja popusta za pojedine proizvode ili skupine proizvoda nije istaknuo cijenu sukladno članku 19. ovoga Zakona (članak 8. stavak 4.)
10. ne omogući provjeru ispravnosti zaračunatog iznosa u odnosu na kupljene proizvode (članak 9. stavak 1.)
11. naplati ispostavljanje računa (članak 9. stavak 2.)

12. ne omogući podnošenje pisanog prigovora sukladno članku 10. stavku 1. ovoga Zakona
13. vidljivo i čitljivo ne istakne obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora iz članka 10. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona u poslovnim prostorijama i na mrežnoj stranici ako je uspostavljena (članak 10. stavak 4.)
14. na računu ispostavljenom za javnu uslugu vidljivo ne istakne obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora (članak 10. stavak 5.)
15. u pisanom obliku ne odgovori na zaprimljeni pisani prigovor potrošača iz članka 10. ovoga Zakona najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora jasno se izjašnjavajući prihvaća li osnovanost prigovora potrošača (članak 10. stavak 6.)
16. ne vodi i ne čuva evidenciju pisanih prigovora potrošača iz članka 10. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona na trajnom mediju godinu dana od dana primitka pisanog prigovora potrošača (članak 10. stavak 7.)
17. upućuje pozive i/ili poruke putem telefona u okviru promidžbe i/ili prodaje potrošačima koji su se upisali u registar iz članka 12. ovoga Zakona
18. ne ispostavi ponudu na papiru ili drugom trajnom mediju s opisom radova te potrebnog materijala i dijelova za popravak za usluge popravaka i održavanja proizvoda ako je vrijednost usluge veća od 500,00 kuna (članak 13. stavak 1.)
19. ne postupi sukladno članku 51. ovoga Zakona ako se tijekom popravka pojavi potreba za dodatnim radovima i ugradnjom dodatnih dijelova (članak 13. stavak 2.)
20. nije potrošaču obračunao ni isplatio kamate sukladno članku 14. stavku 1. ovoga Zakona
21. nije potrošaču vratio iznos uplaćenog predujma uvećanog za zakonske zatezne kamate, računajući od dana primitka predujma do dana isplate, što je moguće prije, a najkasnije u roku od sedam dana od dana raskida ugovora (članak 14. stavak 2.)
22. potrošaču ne prizna da je račun plaćen sukladno odredbama članka 15. ovoga Zakona
23. potrošaču naplati izdavanje opomene radi naplate neplaćenih dospelih novčanih tražbina (članak 16. stavak 1.)
24. na računu za javnu uslugu ne istakne iznos neplaćenih dospelih novčanih tražbina za prethodna razdoblja (članak 16. stavak 2.)
25. pokrene postupak prisilne naplate prije okončanja sudskog ili izvansudskog postupka glede osporenih neplaćenih dospelih novčanih tražbina (članak 16. stavak 3.)
26. ambalaža dovodi potrošača u zabludu glede mase i veličine proizvoda te ako nije sukladna posebnim zahtjevima za ambalažu (članak 17. stavak 1.)

27. ne istakne jasno, vidljivo i čitljivo cijenu robe i usluge zamatanja (članak 17. stavak 2.)
28. na zahtjev potrošača ne zadrži ambalažu prodanog proizvoda (članak 17. stavak 3.)
29. ostavlja oglasne poruke i materijale u ili na poštanskim sandučićima te na ili ispred kućnih vrata potrošača ako je takva zabrana na njima jasno napisana (članak 18. stavak 1.)
30. tijekom trajanja posebnog oblika prodaje proizvode prodaje po cijeni koja nije niža od cijene tih proizvoda u redovnoj prodaji (članak 19. stavak 1.)
31. tijekom trajanja posebnog oblika prodaje nije istaknuo cijenu sukladno članku 19. stavcima 4. i 5. ovoga Zakona tijekom trajanja posebnog oblika prodaje i najnižu cijenu koju je primjenjivao za isti proizvod u razdoblju od 30 dana prije provođenja posebnog oblika prodaje
32. u slučaju prodaje proizvoda po nižoj cijeni oglašavajući rasprodaju postupi suprotno odredbama članka 21. ovoga Zakona
33. postupa suprotno odredbama pravilnika iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona
34. nije jasno, vidljivo i čitljivo označio na proizvodu ili na prodajnom mjestu da je riječ o prodaji proizvoda s greškom niti je upoznao potrošača u čemu se sastoji greška na proizvodu (članak 23.)
35. za proizvode kojima istječe rok uporabe nije dodatno jasno, vidljivo i čitljivo istaknuo krajnji rok uporabe (članak 24.)
36. ne primjenjuje obračun i cijene uređene posebnim propisima (članak 25. stavak 2.)
37. naplati uslugu očitavanja mjernih uređaja, osim u slučajevima koji su određeni posebnim propisom (članak 25. stavak 3.)
38. ne omogući potrošaču upoznavanje unaprijed sa svojim općim uvjetima poslovanja te uvjetima korištenja javnih usluga i javno ih ne objavi na svojim mrežnim stanicama (članak 25. stavak 4.)
39. pisanim putem ne obavijesti potrošača o svakoj promjeni svojih općih uvjeta poslovanja i uvjeta korištenja javnih usluga (članak 25. stavak 5.)
40. ne osnuje povjerenstvo za reklamacije potrošača ili u sastavu povjerenstva nema predstavnika udruga za zaštitu potrošača (članak 26. stavak 5.)
41. ne omogući podnošenje reklamacije iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona na način uređen u članku 27. stavku 2. ovoga Zakona
42. jasno, vidljivo i čitljivo ne istakne obavijest o načinu podnošenja reklamacije iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona u svojim poslovnim prostorijama i na mrežnoj stranici ako je uspostavljena (članak 27. stavak 4.)

43. povjerenstvo za reklamacije potrošača ne odgovori pisanim putem na zaprimljenu reklamaciju u roku od 30 dana od dana zaprimanja reklamacije (članak 27. stavak 5.)
44. ne omogući priključak na distribucijsku mrežu i uporabu priključka i mreže te pružanje usluga pod nediskriminirajućim, unaprijed poznatim i ugovorenim uvjetima (članak 28.)
45. obustavi pružanje javne usluge prije okončanja navedenoga sudskog ili izvansudskog postupka, ako se račun trgovca osporava u sudskom ili izvansudskom postupku, a potrošač uredno podmiruje sve sljedeće nesporne račune (članak 29. stavak 1.)
46. ponovno, bez naknade, ne započne i ne nastavi pružati uslugu potrošaču do okončanja sudskog ili izvansudskog postupka u slučaju da je obustavio pružanje usluge prije nego što je od nadležnog tijela ili osobe obaviješten o pokrenutom sudskom ili izvansudskom postupku, osim ako je potrošač raskinuo ugovor s trgovcem koji pruža javnu uslugu (članak 29. stavak 2.)
47. obustavi pružanje javne usluge radi pokretanja postupka prisilne naplate (članak 29. stavak 3.)
48. se koristi praksom koja je nepoštena u smislu članaka 34. do 40. ovoga Zakona
49. potrošaču nije na jasan i razumljiv način pružio informacije iz članka 46. stavka 1. ovoga Zakona
50. potrošaču nije ispunio ugovor u skladu s odredbama ugovora, ovoga Zakona i propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi (članak 47. stavak 1.)
51. u slučaju robe s materijalnim nedostatkom, nije ispunio obvezu sukladno odredbama propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari (članak 47. stavak 2.)
52. u slučaju robe za koju je dano jamstvo, nije ispunio obvezu sukladno odredbama propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi o komercijalnom jamstvu (članak 47. stavak 3.)
53. nije ispunio ugovor sukladno članku 48. stavku 1. ovoga Zakona
54. pisanim putem ne obavijesti potrošača da nije ispunio ugovor (članak 48. stavak 2.)
55. ne zatraži izričit pristanak potrošača za bilo koje dodatno plaćanje koje bi potrošač bio dužan izvršiti osim iznosa koji je ugovoren kao protučinidba za glavnu činidbu trgovca prije nego što potrošač sklopi ugovor ili bude obavezan odgovarajućom ponudom (članak 51. stavak 1.)
56. ako je uspostavio telefonsku liniju kako bi ga potrošači mogli telefonski kontaktirati u vezi sa sklopljenim ugovorom, a pozivi se naplaćuju po tarifi koja je viša od one za komunikaciju uobičajenom fiksnom geografskom linijom ili mobilnom linijom (članak 52.)

57. je s potrošačem sklopio ugovor čije odredbe sadrže nepoštenu ugovornu odredbu ili više njih iz članka 53. stavka 1. ovoga Zakona, što je utvrđeno pravomoćnom sudskom presudom (članak 55. stavak 1.)

58. nije na jasan i razumljiv način obavijestio potrošača o podacima iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona prije nego što potrošač sklopi ugovor izvan poslovnih prostorija ili ugovor na daljinu ili bude obvezan odgovarajućom ponudom

59. ako nije na jasan i razumljiv način koji je primjeren sredstvima komunikacije na daljinu obavijestio potrošača o podacima iz članka 61. ovoga Zakona prije nego što potrošač sklopi ugovor na internetskom tržištu ili bude obvezan odgovarajućom ponudom

60. ne preda potrošaču obavijest iz članka 60. ovoga Zakona na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju te ako obavijest nije čitljiva i napisana jednostavnim i razumljivim jezikom (članak 66.)

61. ne dostavi potrošaču primjerak ugovora ili pisanu potvrdu usmeno sklopljenog ugovora na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju (članak 67. stavak 1.)

62. nije dao potrošaču obavijesti sukladno članku 69. stavku 1. ovoga Zakona

63. nije potrošaču dostavio poziv iz članka 70. stavka 1. ovoga Zakona na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju (članak 70. stavak 2.)

64. provodi nezatražene posjete potrošačevu domu suprotno članku 71. stavcima 1. do 5. ovoga Zakona

65. u slučaju sklapanja ugovora na daljinu obavijest iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona nije prilagođena sredstvu daljinske komunikacije koje se koristi te nije priopćena jednostavnim i razumljivim jezikom i nije čitljiva ako se daje na trajnom mediju (članak 72. stavak 1.)

66. ne dostavi potrošaču ponudu na trajnom mediju na način kojim će nedvojbeno biti moguće utvrditi trenutak zaprimanja ponude (članak 73. stavak 1.)

67. nije jasno i vidljivo istaknuo podatke iz članka 60. stavka 1. točaka 1., 5., 17. i 18. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona prije nego što potrošač izvrši narudžbu elektroničkim putem (članak 74. stavak 1.)

68. nije omogućio potrošaču da u trenutku izvršenja narudžbe jasno izjavi da je upoznat s tim da narudžba uključuje obvezu plaćanja, odnosno nije omogućio potrošaču aktivno polje na ekranu ili sličnu funkciju koja ga upozorava da je to narudžba s obvezom plaćanja (članak 74. stavci 2. i 3.)

69. nije na mrežnim stranicama naznačio postoje li ograničenja u dostavi te koja su sredstva plaćanja prihvaćena (članak 75.)

70. u razumnom roku nakon sklapanja ugovora na daljinu, a najkasnije u trenutku isporuke robe ili početka izvršavanja usluge nije dostavio potrošaču potvrdu o sklopljenom ugovoru na trajnom mediju (članak 76. stavak 1.)

71. nije, bez odgađanja, u slučaju iz članka 81. stavka 2. ovoga Zakona, dostavio potrošaču potvrdu o primitku izjave o raskidu na trajnom mediju (članak 81. stavak 3.)

72. nije izvršio potrošaču povrat plaćenog iznosa sukladno članku 83. stavku 1. ovoga Zakona

73. nije izvršio potrošaču povrat plaćenog iznosa sukladno članku 83. stavku 3. ovoga Zakona

74. ne raskine bilo koji povezani ugovor u slučaju raskida ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija ili ugovora sklopljenog na daljinu (članak 85.)

75. potrošaču ne uputi prethodnu obavijest ili ako je prethodna obavijest upućena nepravodobno (članak 88. stavak 1.)

76. prethodna obavijest ne sadržava podatke propisane člancima 89. do 92. ovoga Zakona (članak 88. stavak 2.)

77. ne vrati potrošaču sve što je na temelju ugovora od njega primio, umanjeno za iznos koji je ovlašten naplatiti od potrošača, najkasnije u roku od 30 dana od dana zaprimanja obavijesti o raskidu ugovora (članak 98. stavak 7.)

78. ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni nije sklopljen u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju (članak 104. stavak 1.)

79. ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni nije sastavljen na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države u kojoj potrošač boravi ili čiji je državljanin, po njegovu izboru, s tim da ako potrošač boravi u nekoj državi članici Europske unije ili je državljanin neke države članice Europske unije, može izabrati službeni jezik te države jedino ako je to ujedno službeni jezik Europske unije (članak 104. stavak 2.)

80. potrošač boravi u Republici Hrvatskoj ili ako trgovac obavlja svoju prodajnu djelatnost na području Republike Hrvatske, a ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni nije sastavljen na hrvatskom jeziku (članak 104. stavak 3.)

81. ako se ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) odnosi na određenu nekretninu, ne dostavi potrošaču ovjereni prijevod ugovora na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države u kojoj se nekretnina nalazi, s tim da, ako se nekretnina nalazi u nekoj državi članici Europske unije, ugovor mora biti preveden na službeni jezik ili jedan od službenih jezika te države koji je ujedno i službeni jezik Europske unije (članak 104. stavak 4.)

82. potrošaču ne uruči najmanje dva primjerka ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovora o ponovnoj prodaji i ugovora o zamjeni (članak 104. stavak 6.)
83. u svakom oglasu koji se odnosi na ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni nije jasno naznačeno pravo dobivanja prethodne obavijesti iz članka 106. ovoga Zakona, kao i mjesto na kojem se ta obavijest može dobiti (članak 105. stavak 1.)
84. se sklapanje ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovora o ponovnoj prodaji i ugovora o zamjeni potrošaču nudi osobno, na promotivnom ili prodajnom događanju, a trgovac u pozivu jasno ne navede komercijalnu svrhu i prirodu događanja (članak 105. stavak 2.)
85. obavijest iz članka 105. stavka 1. ovoga Zakona nije dostupna tijekom čitavog trajanja događanja iz članka 105. stavka 2. ovoga Zakona (članak 105. stavak 3.)
86. vremenski ograničenu uporabu (timeshare) i dugotrajni turistički proizvod oglašava i/ili nudi na tržištu kao ulaganje (članak 105. stavak 4.)
87. potrošaču na jasan i razumljiv način ne pruži točnu i potpunu obavijest o ugovoru o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovoru o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovoru o ponovnoj prodaji i ugovoru o zamjeni, putem standardnog informacijskog obrasca u razumnom roku prije prihvaćanja ponude ili sklapanja ugovora (članak 106. stavak 1.)
88. obavijest iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona nije potrošaču besplatno stavljena na raspolaganje (članak 106. stavak 2.)
89. obavijest iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona nije sastavljena sukladno članku 106. stavku 3. ovoga Zakona
90. ne obavijesti potrošača pisanim putem, na papiru ili drugom trajnom mediju, prije sklapanja ugovora, o izmjenama svakog podatka navedenog u prethodnoj obavijesti ili u ugovoru te izmjene nije izričito naveo (članak 107. stavak 2.)
91. potrošač prije sklapanja ugovora nije izričito upozoren na postojanje prava na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona, dužinu roka za taj raskid, kao i na zabranu plaćanja unaprijed za vrijeme trajanja tog roka za raskid (članak 107. stavak 4.)
92. potrošaču dostavi ugovor koji ne sadrži zaseban obrazac za jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona (članak 107. stavak 5.)
93. zahtijeva od potrošača naknadu troškova i/ili plaćanje vrijednosti usluge koja mu je na temelju ugovora bila ispunjena prije nego što je iskoristio svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona (članak 109. stavak 1.)

94. tereti potrošača za štetu koja nastane zbog toga što je potrošač iskoristio svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona (članak 109. stavak 2.)

95. prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona od potrošača zahtijeva bilo kakvo plaćanje unaprijed, davanje jamstava, rezervaciju novca na računu, izričito priznanje duga ili izvršenje bilo koje druge financijske transakcije u vezi s ugovorom o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovorom o dugotrajnom turističkom proizvodu te ugovorom o zamjeni (članak 110. stavak 1.)

96. zahtijeva od potrošača bilo kakvo plaćanje unaprijed, davanje jamstava, rezervaciju novca na računu, izričito priznanje duga ili izvršenje bilo koje druge financijske transakcije prije nego što ponovna prodaja prava bude izvršena, odnosno ugovor o ponovnoj prodaji prestane na neki drugi način (članak 110. stavak 2.)

97. zahtijeva bilo kakvo plaćanje na temelju ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu koje nije utemeljeno na planu obročne otplate (članak 111. stavak 2.)

98. ne uputi potrošaču pisani zahtjev za plaćanje, na papiru ili drugom trajnom mediju, najkasnije 14 dana prije datuma dospijeca pojedinog obroka za svako plaćanje na temelju ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu (članak 111. stavak 4.)

99. zahtijeva od potrošača, od drugog obroka nadalje, plaćanje bilo kakve naknade ili kazne ako potrošač raskine ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu (članak 111. stavak 5.)

100. u slučaju jednostranog raskida ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare) i ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu zahtijeva od potrošača bilo kakvu naknadu kod raskida povezanog ugovora o zamjeni ili bilo kojeg drugog povezanog ugovora ili ugovora o kreditu (članak 112. stavci 1. i 3.)

101. potrošaču ne vrati sve što je na temelju povezanog ugovora primio od njega, on ili treća osoba s kojom je potrošač sklopio povezani ugovor, i to u roku od 30 dana od dana kada je trgovac primio obavijest iz članka 108. ovoga Zakona (članak 112. stavak 6.)

102. nije postupio sukladno obvezi iz članka 143. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se trgovac - fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

Prekršaji kojima je nanescna šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača

Članak 150.

(1) Za prekršaj iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i 49., 53. do 62. i 64. do 74. ovoga Zakona, a:

1. kojim je nanescna, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanescna šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača koji borave u najmanje dvjema državama članicama Unije koje nisu država članica u kojoj:

(a) je činjenje ili propuštanje nastalo ili se dogodilo

(b) trgovac odgovoran za činjenje ili propuštanje ima sjedište ili

(c) se nalaze dokazi ili imovina trgovca koji su povezani s činjenjem ili propuštanjem.

2. kojima je nanescna, kojima se nanosi ili će vjerojatno biti nanescna šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača i koja imaju zajedničke značajke, uključujući istu nezakonitu praksu, povredu istog interesa i do kojih dolazi istodobno, a počinio ih je isti trgovac u najmanje trima državama članicama

kaznit će se trgovac - pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 0,5 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 1.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

(2) Za prekršaj iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i 49., 53. do 62. i 64. do 74. ovoga Zakona, a kojim je nanescna, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanescna šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača u najmanje dvjema trećinama država članica koje zajedno čine najmanje dvije trećine stanovništva Unije kaznit će se trgovac - pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 2 do 5 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 5.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

(3) Odgovorna osoba u pravnoj osobi kaznit će se za prekršaje iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i 49., 53. do 62. i 64. do 74. ovoga Zakona:

1. koji su počinjeni na način opisan u stavku 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna

2. koji su počinjeni na način opisan u stavku 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 150.000,00 kuna.

(4) Trgovac - fizička osoba kaznit će se za prekršaje iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i 49., 53. do 62. i 64. do 74. ovoga Zakona:

1. koji su počinjeni na način opisan u stavku 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 0,1 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

2. koji su počinjeni na način opisan u stavku 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

Prekršaj odgovorne osobe u pravnoj osobi s javnim ovlastima ili jedinici lokalne samouprave

Članak 151.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba u javnopravnom tijelu ili jedinici lokalne samouprave ako:

1. javnopravno tijelo koje obavlja regulatorne poslove u pogledu javnih usluga iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona ne osnuje savjetodavno tijelo u čijem sastavu mora biti i predstavnik udruge za zaštitu potrošača i ako donosi odluke bez mišljenja savjetodavnog tijela ili ih donosi na netransparentan, neobjektivan i diskriminirajući način (članak 26. stavak 1.)

2. jedinica lokalne samouprave koja odlučuje o pravima i obvezama potrošača korisnika - javnih usluga iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona ne osnuje savjetodavno tijelo u čijem sastavu mora biti i predstavnik udruge za zaštitu potrošača, ako djeluje i ima sjedište na području jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem se području nalazi jedinica lokalne samouprave iz članka 26. stavka 2. ovoga Zakona i ako donosi odluke bez mišljenja savjetodavnog tijela ili ih donosi na netransparentan, neobjektivan i diskriminirajući način (članak 26. stavci 2. i 3.)

3. jedinica lokalne samouprave ne osigura prostor za obavljanje poslova savjetovanja potrošača iz Nacionalnog programa zaštite potrošača udrugama ili drugima fizičkim ili pravnim osobama za zaštitu potrošača koji su odabrani temeljem javnog natječaja iz stavka 2. ovoga članka tijekom provedbe istog (članak 139. stavak 4.).

Prekršaj trgovca - operatora elektroničkih komunikacija

Članak 152.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac - operator elektroničkih komunikacija ako obavlja upis i/ili ispis iz registra suprotno odredbama pravilnika iz članka 12. ovoga Zakona.

Pravilo o izboru vrste i mjere kazne

Članak 153.

Određujući vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti, sud će uzeti u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža (olakotne i otegotne okolnosti) kao što su:

- narav
- težina
- opseg i trajanje povrede
- svaku radnju koju je trgovac poduzeo kako bi ublažio ili popravio štetu koju su potrošači pretrpjeli
- ranije utvrđene povrede trgovca
- financijsku dobit koju je ostvario ili gubici koje je izbjegao zbog povrede prava potrošača, ako su ti podaci dostupni i
- sankcije izrečene za istu povredu u drugim državama članicama u prekograničnim slučajevima ako su informacije o takvim sankcijama dostupne putem mehanizma uzajamne pomoći uspostavljenog Uredbom (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisâ o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst značajan za EGP) (SL L 345, 27.12.2017.).

DIO OSMI PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 154.

(1) Vlada Republike Hrvatske donijet će odluku iz članka 115. stavka 5. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Vlada Republike Hrvatske donijet će odluku o osnivanju Nacionalnog vijeća za zaštitu potrošača iz članka 132. stavka 1. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Vlada Republike Hrvatske donijet će odluku iz članka 137. stavka 2. ovoga Zakona do 31. prosinca 2024.

Članak 155.

Ministar nadležan za područje zaštite potrošača donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 156.

(1) Hrvatska gospodarska komora dužna je u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti s odredbama ovoga Zakona Pravilnik o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori („Narodne novine“, broj 67/20.).

(2) Hrvatska obrtnička komora dužna je u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti s odredbama ovoga Zakona Pravilnik Suda časti Hrvatske obrtničke komore („Narodne novine“, broj 22/17.).

Članak 157.

Postupci pokrenuti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, br. 41/14., 110/15. i 14/19.) ili ovoga Zakona, ovisno o tome koji je blaži za počinitelja.

Članak 158.

Do dana stupanja na snagu propisa i drugih akata iz članaka 154. i 155. ovoga Zakona ostaju na snazi podzakonski propisi i drugi akti doneseni na temelju Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, br. 41/14., 110/15. i 14/19.):

1. Odluka o određivanju tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača („Narodne novine“, broj 105/14.)
2. Odluka o osnivanju Nacionalnog vijeća za zaštitu potrošača („Narodne novine“, broj 57/19.)
3. Pravilnik o načinu isticanja maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda i usluga („Narodne novine“, br. 66/14. i 16/15.)
4. Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o pravu potrošača na jednostrani raskid ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare), dugotrajnom turističkom proizvodu, ponovnoj prodaji i zamjeni („Narodne novine“, broj 66/14.)
5. Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o ugovoru o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare), dugotrajnom turističkom proizvodu, ponovnoj prodaji i zamjeni („Narodne novine“, broj 66/14.)

6. Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o pravu potrošača na jednostrani raskid ugovora sklopljenih na daljinu i ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostorija („Narodne novine“, broj 72/14.)
7. Pravilnik o uvjetima i načinu provođenja sezonskog sniženja („Narodne novine“, broj 135/15.)
8. Pravilnik o Registru „Ne zovi“ („Narodne novine“, broj 47/16.)
9. Nacionalni program zaštite potrošača za razdoblje od 2021. do 2024. godine („Narodne novine“, broj 29/21.).

Članak 159.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti potrošača („Narodne novine“, br. 41/14., 110/15. i 14/19.).

Članak 160.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 28. svibnja 2022.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Razlozi donošenja novog Zakona o zaštiti potrošača prvenstveno su preuzimanje Direktive (EU) 2019/2161 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i direktiva 98/6/EZ, 2005/29/EZ te 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu boljeg izvršavanja i modernizacije pravila Unije o zaštiti potrošača (Tekst značajan za EGP) (SL L 328, 18.12.2019.) (u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2019/2161), kao i poboljšanje pojedinih odredbi važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, br. 41/14., 110/15. i 14/19.) za koje se tijekom provedbe pokazalo da ih je potrebno drugačije urediti.

Naime, člankom 169. stavkom 1. i člankom 169. stavkom 2. točkom (a) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU) predviđeno je da Europska unija treba doprinositi ostvarivanju visokog stupnja zaštite potrošača mjerama usvojenima na temelju članka 114. UFEU-a. Člankom 38. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (2016/C 202/02) predviđeno je da politike Europske unije trebaju osigurati visoku razinu zaštite potrošača. Međutim, prilikom sveobuhvatne provjere prikladnosti potrošačkog i tržišnog prava koju je Europska komisija provela 2016. i 2017. u okviru Programa za prikladnost i učinkovitost propisa (u daljnjem tekstu: REFIT) zaključeno je da je djelotvornost prava Europske unije u području zaštite potrošača ugrožena zbog nedostatka osviještenosti trgovaca i potrošača, radi čega se i postojeći mehanizmi pravne zaštite nedovoljno koriste. Unatoč nizu mjera koje je Europska unija poduzela u cilju unaprjeđenja sustava sankcija te u cilju postizanja veće razine informiranosti trgovaca i potrošača o pravima potrošača i postojećoj pravnoj zaštiti, i dalje su prisutni znatni nedostaci u pogledu učinkovitih i proporcionalnih sankcija za povrede prava Europske unije u državama članicama Europske unije. Osim navedenog, u okviru REFIT-a utvrđen je i niz drugih područja u kojima se pokazalo nužnim osuvremeniti postojeća pravila Europske unije o zaštiti potrošača.

Kako bi se premostile navedene poteškoće te osigurala ujednačena primjena prava među državama članicama, 7. siječnja 2020. na snagu je stupila Direktiva (EU) 2019/2161. Sukladno članku 7. stavku 1. Direktive (EU) 2019/2161, države članice do 28. studenog 2021. donose i objavljuju mjere koje su potrebne radi usklađivanja s predmetnom Direktivom, a koje se primjenjuju od 28. svibnja 2022.

Direktiva (EU) 2019/2161 sadrži izmjene četiri postojeće potrošačke direktive, i to, kako slijedi:

1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, 21.4.1993.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 93/13/EEZ)
2. Direktive 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, 18.3.1998.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 98/6/EZ)
3. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni

Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi“) (Tekst značajan za EGP) (SL L 149, 11.6.2005.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2005/29/EZ)

4. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (Tekst značajan za EGP) (SL L 304, 22.11.2011.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2011/83/EU).

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Konačnim prijedlogom zakona transponiraju se odredbe Direktive (EU) 2019/2161. Jedna od najvažnijih izmjena predviđena Direktivom (EU) 2019/2161 odnosi se na propisivanje učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih novčanih kazni trgovcima koji su odgovorni za raširene povrede ili raširene povrede s dimenzijom Unije, koje su definirane Uredbom (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisa o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst značajan za EGP) (SL L 345, 27.12.2017) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2017/2394). Kako se u tim slučajevima radi o prekograničnim povredama koje obuhvaćaju kršenje potrošačkih prava velikog broja potrošača, kako bi se osigurao odvraćajući efekt na trgovce, sankcije će se određivati s obzirom na godišnji promet trgovaca. Međutim najviša kazna bi bila najmanje 4 % godišnjeg prometa trgovca. Kako bi se olakšala dosljednija primjena sankcija, osobito u slučajevima povreda unutar Unije, raširenih povreda i raširenih povreda s dimenzijom Unije kako su definirane u Uredbi (EU) 2017/2394, u direktive 93/13/EEZ, 98/6/EZ, 2005/29/EZ i 2011/83/EU trebalo bi uključiti zajedničke, netaksativne i indikativne kriterije za primjenu sankcija. Ti kriteriji trebali bi obuhvatiti, na primjer, narav, težinu, opseg i trajanje povrede te pravnu zaštitu koju trgovac pruži potrošačima za uzrokovanu štetu.

Nadalje, Direktivom (EU) 2019/2161 uređeni su i drugi aspekti potrošačkog prava koji su se pokazali posebno izazovnim u praksi nadzornih tijela. Primjerice, propisana su nova pravila koja se odnose na zahtjeve transparentnosti informacija o osobi s kojom se ugovor sklapa, te o odgovornosti takvih osoba i internetskih posrednika.

Osim navedenoga, s obzirom na kontinuiran razvoj digitalnih alata, izvršena je prilagodba odgovarajućih definicija i drugih odredbi u odnosu na ranije pravno uređenje, kako bi se u primjenu propisa uključio i digitalni segment sklapanja ugovora u većoj mjeri nego je to bio slučaj dosad.

Direktivom (EU) 2019/2161 predviđena je mogućnost da se određene prakse trgovaca koje dosad nisu bile regulirane, a kojima su se kršila potrošačka prava u određenim sektorima (primjerice, u slučaju dvojne kvalitete robe), pod određenim uvjetima budu definirane kao nepoštena poslovna praksa, a sve kako bi se osigurao najviši stupanj zaštite potrošača prilikom kupovine roba i usluga.

Osim gore navedenih odredbi Direktive (EU) 2019/2161 koje će se prenijeti u pravni sustav Republike Hrvatske putem ovoga Konačnog prijedloga zakona, pojedine odredbe predmetnog prijedloga propisa bit će na odgovarajući način izmijenjene ili dopunjene, a sve u svrhu osuvremenjivanja predmetnog propisa. Nadalje, kako su pojedine odredbe rezultirale poteškoćama u primjeni, takve će se odredbe brisati.

Ovim Konačnim prijedlogom zakona, u odnosu na važeći Zakon o zaštiti potrošača, uzimajući u obzir nove oblike komunikacije potrošača i trgovaca, uz obvezu omogućavanja podnošenja pisanog prigovora osobno u poslovnim prostorijama trgovca, putem pošte i e-pošte, propisuje se pravo trgovca i da omogući potrošaču podnošenje pisanog prigovora i putem sredstava mrežne komunikacije uz obvezu da navedeno sredstvo komunikacije omogućuje pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju. Primjena takvih sredstava komunikacije zahtjeva određenu infrastrukturu, stoga kako se trgovcima (osobito mikropoduzećima) ne bi nametalo nerazmjerno opterećenje, primjena takvih sredstava nije obveza trgovaca, već trgovci sami, ovisno o svojim mogućnostima mogu omogućiti potrošačima podnošenje prigovora i tim sredstvima. Osim toga, trgovac se obvezuje odgovoriti na prigovor potrošača u roku od 15 dana od dana zaprimanja prigovora jasno se izjašnjavajući prihvaća li osnovanost prigovora potrošača iz razloga što je u postupcima nadzora uočeno kako trgovci često nejasno odgovaraju na prigovor potrošača i ne izjašnjavaju se o meritumu potrošačkog prigovora.

Vezano uz odredbe koje se odnose na posebne oblike prodaje, dodane su odgovarajuće odredbe kao rezultat prenošenja Direktive (EU) 2019/2161, sukladno kojima su trgovci tijekom trajanja posebnog oblika prodaje, dužni istaknuti sniženu cijenu koju primjenjuje tijekom trajanja posebnog oblika prodaje (tijekom sezonskog sniženja, rasprodaje, akcijske prodaje, prodaje proizvoda s greškom, kao i tijekom ostalih posebnih ponuda trgovaca u okviru kojih potrošači mogu kupovati proizvode po nižim cijenama od onih u redovnoj prodaji) i najnižu cijenu koju je trgovac primjenjivao za isti proizvod tijekom razdoblja od 30 dana prije provođenja posebnog oblika prodaje.

Nadalje, vezano za usluge koje se u smislu ovoga Konačnog prijedloga zakona smatraju javnim, na popis javnih usluga dodano je i pružanje usluge parkiranja na uređenim javnim površinama i u javnim garažama, kako bi se povećala djelotvornost sustava rješavanja prigovora u predmetnom području.

Vezano uz odredbe ovoga Konačnog prijedloga zakona kojima je uređena nepoštena poslovna praksa, jedna od važnijih novina, koja je rezultat usklađivanja s odredbama Direktive (EU) 2019/2161, je propisivanje zabrane stavljanja robe na tržište Republike Hrvatske uz tvrdnju da je identična robi na tržištima drugih država članica iako se u stvarnosti značajno razlikuje po sastavu ili obilježjima. Navedeno bi se smatralo zavaravajućom nepoštenom poslovnom praksom, ali povreda će se utvrđivati u svakom konkretnom slučaju. Naime, razlike u robi mogu se opravdati legitimnim i objektivnim očekivanjima. Prilikom ocjenjivanja, nadležno tijelo trebalo bi uzeti u obzir mogu li potrošači lako primijetiti takve razlike, postoje li neka ograničenja propisana nacionalnim pravima, dostupnosti ili sezonskog karaktera sirovina. Također, potrošači se moraju informirati o postojanju razlika među robom zbog legitimnih i objektivnih čimbenika. Nadalje, usklađivanje s odredbama Direktive (EU) 2019/2161 rezultiralo je i proširenjem tzv. „crne liste“ okolnosti koje čine zavaravajuću nepoštenu poslovnu praksu, odnosno detaljnijim uređenjem

poslovne prakse trgovaca koji se u svakom slučaju smatraju nepoštenom. Primjerice, propisuje se zabrana podnošenja lažnih potrošačkih recenzija ili preporuka. Kako bi se potrošačima izrijekom osiguralo pravo na obeštećenje sukladno odredbama članka 3. stavka 5. Direktive (EU) 2019/2161, u ovom Prijedlogu zakona izrijekom se propisuje kako potrošači koji su pretrpjeli štetu zbog ugovora koji je sklopljen uslijed nepošteno poslovne prakse imaju pravo na naknadu štete i ostala prava regulirana općim pravilima ugovornog prava.

Nadalje, vezano za dio ovoga Konačnog prijedloga zakona kojim je uređeno područje primjene odredbi dijela trećeg glave I. i glave III. poglavlja I. kojima se uređuju potrošački ugovorni odnosi, izvršene su odgovarajuće izmjene popisa ugovora na koje se ne primjenjuju gore navedene odredbe, kao i određene izmjene propisa koje određuju kada se ne primjenjuju odredbe ovoga Zakona, a sukladno zahtjevima propisanim Direktivom (EU) 2019/2161. Također, obveza obavještavanja potrošača u predugovornom stadiju usklađena je sa odredbama Direktive (EU) 2019/2161.

Neke od odredbi ovoga Konačnog prijedloga zakona koje nisu rezultat usklađivanja s Direktivom (EU) 2019/2161, jesu i odredbe kojima se uređuje pitanje snošenja troškova vještačenja koje se nužno provodi radi utvrđivanja postoji li materijalni nedostatak na robi. Naime, odgovarajuća odredba važećeg Zakona o zaštiti potrošača propisivala je kako trgovac snosi troškove vještačenja utvrđivanja nedostatka za sporove između trgovca i potrošača kada se materijalni nedostatak pojavio u roku od šest mjeseci od dana prijelaza rizika na potrošača, što je u skladu i s predmnijevom iz članka 400. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18.) koja navodi da je nedostatak koji se pojavio u roku od šest mjeseci od prijelaza rizika postojao i u vrijeme prijelaza rizika iz čega proizlazi da je na prodavatelju teret dokazivanja drugačijeg. Ako bi nalaz vještačenja ukazivao da ne postoji materijalni nedostatak na robi, trgovac koji je snosio troškove vještačenja, morao bi pokrenuti parnični postupak pred nadležnim sudom protiv potrošača kako bi naknadio štetu za koju tvrdi da mu je nastala prema pravilima općeg obveznog prava. Međutim, u praksi se često postavljalo pitanje dosega opisane odredbe Zakona o zaštiti potrošača i ograničava li Zakon o zaštiti potrošača trgovca u ostvarivanju prava na štetu. Propisivanje obveze trgovca na snošenje troškova vještačenja i u slučajevima kada nalaz vještačenja ne ukazuje na postojanje materijalnog nedostatka na robi predstavljalo bi nesrazmjerno opterećenje za trgovca. Iz tog razloga, ovim Prijedlogom zakona izrijekom se propisuje kako trgovac isključivo predujmljuje te troškove. Nadalje, kako bi se ovaj Konačni prijedlog zakona uskladio s budućim izmjenama Zakona o obveznim odnosima, potrebno je na odgovarajući način izmijeniti i odredbe važećeg Zakona o zaštiti potrošača te se produljuje rok tijekom kojeg trgovac predujmljuje troškove vještačenja sa šest mjeseci na godinu dana od dana prijelaza rizika na potrošača.

U odnosu na važeći Zakon o zaštiti potrošača, ovim Konačnim prijedlogom zakona dopunjuje se odredba koja uređuje pravo potrošača na raskid ugovora zbog neispunjenja ugovora u roku. Predmetnom odredbom omogućuje se potrošaču raskinuti ugovor bez prethodnog omogućavanja naknadnog roka za ispunjenje, ako iz okolnosti slučaja proizlazi da trgovac neće moći ugovor ispuniti ni u naknadnom roku. Primjerice, navedeno bi obuhvatilo slučajeve kada trgovac ni u naknadnom roku neće moći dostaviti robu koja je predmet ugovora iz razloga što predmetne robe više nema na tržištu, a nije moguće istu proizvesti i/ili nabaviti s drugih tržišta tijekom naknadnog roka.

Nadalje, ovim Konačnim prijedlogom zakona uređene su i obveze trgovca koji organizira događanja radi prodaje ili promocije proizvoda kao i nezatraženih posjeta potrošačevu domu, što je rezultat prenošenja Direktive (EU) 2019/2161, kojom je predviđena mogućnost da države članice donesu odgovarajuće odredbe za zaštitu legitimnih interesa potrošača u pogledu agresivne ili zavaravajuće marketinške ili prodajne prakse u kontekstu nezatraženih posjeta trgovca potrošačevu domu ili izleta koje trgovac organizira s ciljem ili učinkom promidžbe ili prodaje proizvoda potrošačima. Naime, iako je prodaja izvan poslovnih prostorija zakonit i dobro uhodan prodajni kanal, kao i prodaja u poslovnim prostorijama trgovca i prodaja na daljinu, pojedinom posebno agresivnom ili zavaravajućom marketinškom ili prodajnom praksom u kontekstu posjeta potrošačevu domu ili izleta, može se na potrošače izvršiti pritisak da donesu odluku o kupnji robe ili usluge koju inače ne bi donijeli. Takva praksa često je usmjerena na starije osobe ili druge ranjive skupine potrošača, radi čega su ovim Konačnim prijedlogom zakona detaljnije uređeni uvjeti pod kojima se takva prodaja smije obavljati.

Također, izvršene su i odgovarajuće izmjene i dopune odredaba koje uređuju sklapanje ugovora na daljinu i izvan poslovnih prostorija, u skladu s odredbama predviđenim Direktivom (EU) 2019/2161, a koje se odnose na usklađivanje s digitalnim trendovima, dodatne zahtjeve u pogledu transparentnosti vezano uz sklapanje ugovora i pružanje obavijesti pružatelja internetskih tržišta, te odredbe koje se odnose na to da pisana potvrda mora sadržavati i potvrdu prethodne suglasnosti koja se odnosi na slučajeve u kojima je predmet ugovora isporuka digitalnog sadržaja koji nije isporučen na materijalnom nosaču podataka, a za koji potrošač preuzima obvezu platiti cijenu, u slučaju ako je ispunjenje ugovora započelo uz izričit prethodni pristanak potrošača te uz njegovu potvrdu da je upoznat s činjenicom da će time izgubiti pravo na jednostrani raskid ugovora.

Osim navedenoga, ovim se Konačnim prijedlogom zakona mijenja način donošenja Nacionalnog programa zaštite potrošača (u daljnjem tekstu: Nacionalni program) na način da se propisuje donošenje istog od strane Vlade Republike Hrvatske na prijedlog ministarstva nadležnog za zaštitu potrošača, a ne Hrvatskoga sabora, kao što je propisano odredbama važećeg Zakona o zaštiti potrošača. Osim navedenoga, a radi tehničkih razloga i razloga oportunističke prirode, obveza izvještavanja o provedbi Nacionalnog programa stavlja se u nadležnost ministarstva nadležnog za zaštitu potrošača, a ne u nadležnost Vlade Republike Hrvatske, kao što je bio slučaj sukladno odredbama važećeg Zakona o zaštiti potrošača.

U odnosu na važeći Zakon o zaštiti potrošača, iz ovoga Konačnog prijedloga zakona brisan je članak 132.a kojim je uređena obveza polaganja stručnog ispita za obavljanje poslova savjetovanja, informiranja i izobrazbe potrošača na temelju javnog natječaja za provedbu kojeg su sredstva osigurana u državnom proračunu Republike Hrvatske. Time prestaje važiti i Pravilnik o stručnom ispitu za obavljanje poslova savjetovanja, informiranja i izobrazbe potrošača („Narodne novine“, broj 123/19.), koji je uređivao postupak ocjenjivanja stručne osposobljenosti osoba za obavljanje poslova savjetovanja, informiranja i izobrazbe potrošača. Potaknuti nemogućnošću održavanja stručnih ispita radi okolnosti uzrokovanih pandemijom bolesti COVID-19 te provođenjem detaljne analize oportunističke prirode uvedenog sustava stručnih ispita, zaključeno je kako propisivanje obveze polaganja stručnog ispita ne bi doprinijelo svrsi radi koje je predmetna odredba i uvedena u važeći Zakon o zaštiti potrošača, a to je osiguravanje visokog stupnja

stručnosti i kompetencija osoba koje, ispred udruga za zaštitu potrošača, obavljaju poslove savjetovanja, informiranja i izobrazbe iz područja zaštite prava potrošača. Naime, uspješno polaganje stručnog ispita ne bi rezultiralo stvaranju utemeljenog stava o stupnju kompetencija i stručnosti pojedinog člana udruge te bi stoga obvezivanje članova udruge na polaganje stručnog ispita predstavljalo administrativno opterećenje koje ne bi doprinijelo svrsi samog ispita. Naime, kompetencije pojedinog člana udruge mogu se ustanoviti i na druge, egzaktnije načine, kao što je, primjerice, životopis člana udruge iz kojeg je razvidno radno iskustvo i stručnost za obavljanje poslova savjetovanja, informiranja i izobrazbe potrošača.

U odnosu na odgovarajuću odredbu važećeg Zakona o zaštiti potrošača, kojom su ovlast za nadzor imali tržišni inspektori tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove (Državni inspektorata), Hrvatska narodna banka te Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti i čiji se djelokrug nije izmijenio ovom odredbom, Konačnim prijedlogom zakona izrijekom se propisuju i nadležnost Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga (u daljnjem tekstu: HANFA) u provedbi nadzora nad trgovcima kojima je HANFA izdala odobrenje za rad te poljoprivredne inspekcije Državnog inspektorata u odnosu na provođenje nadzora koji se odnosi na pitanje dvojne kvalitete hrane.

Nadalje, ovim Konačnim prijedlogom zakona dodatno se uređuju pretpostavke za podnošenje prijave potrošača nadležnoj inspekciji, način postupanja s prijavom te određeni rokovi unutar kojih se trgovcima ostavlja mogućnost izjašnjavanja o tvrdnjama potrošača iznesenima u podnesenoj prijavi. Svrha navedenih dopuna je brže osiguravanje zaštite potrošačkih prava, posebice u slučajevima kada se trgovac, na poziv inspektora, ipak izjasni da će udovoljiti zahtjevima potrošača, bez da se pokreće inspekcijski postupak. Ako se trgovac ne izjasni u danom roku, nakon proteka istog, postupak se pokreće po službenoj dužnosti. Osim navedenoga, opisana procedura prethodnog izjašnjavanja trgovca utjecat će na smanjenje opterećenja tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove.

Još jednu novinu u ovom Konačnom prijedlogu zakona predstavljaju i odredbe kojima se propisuju ovlasti inspektora tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove za provođenjem kupnje s tajnim identitetom prilikom provedbe nadzora nad primjenom odredaba ovoga Konačnog prijedloga zakona, kao i odredbe o naknadi troškova koji su posljedica primjene tog načina postupanja, ovisno o tome je li utvrđeno kršenje potrošačkih prava od strane trgovca ili ne.

Nadalje, propisane su i dodatne ovlasti tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove koje se odnose na mjere onemogućavanja pristupa sadržaju, odnosno ograničavanje pristupa mrežnom sučelju koje provode pružatelji usluge pristupa internetu za određena kršenja odredaba ovoga Konačnog prijedloga zakona koja se provode mrežno. Predmetna mjera izriče se isključivo u slučajevima kada je riječ o povredi koja predstavlja rizik ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača. Riječ je o slučajevima mrežnog protupravnog postupanja kada trgovac namjerno skriva svoj identitet zbog čega je otežano ostvarenje zaštite potrošačkih prava. Ograničavanjem pristupa mrežnim stranicama trgovaca putem kojih se provodi takva zabranjena praksa onemogućit će se daljnja kršenja potrošačkih prava.

Ovim Konačnim prijedlogom zakona propisane su prekršajne odredbe te kriteriji koji se primjenjuju pri odlučivanju o vrsti i mjeri kazne koja se izriče za počinjeni prekršaj. Kako bi se udovoljilo zahtjevima koji su propisani u Direktivi (EU) 2019/2161, a koji se odnose na propisivanje učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih sankcija, kroz konzultacije s tijelom državne uprave nadležnim za inspekcijske poslove, povećan je raspon iznosa novčane kazne od 10.000,00 kuna do 200.000,00 kuna za sve prekršaje koji se odnose na trgovce - pravne osobe. Također, u odnosu na odredbe važećeg Zakona o zaštiti potrošača, ovim Konačnim prijedlogom zakona posebno se uređuju prekršajne odredbe za prekogranične povrede kojima se povrjeđuju kolektivni interesi i prava potrošača. Predmetne odredbe su predmet usklađivanja s odredbama Direktive (EU) 2019/2161 koja propisuje minimalne visine zapriječenih kazni za opisane prekogranične povrede. Visine zapriječenih prekršajnih sankcija ovise o tome radi li se u konkretnom slučaju o raširenoj povredi (povreda koja obuhvaća potrošače koji borave u najmanje dvije države članice koje su različite od države članice u kojoj je došlo do povrede ili se nalazi sjedište ili imovina trgovca odgovornog za povredu) ili raširenoj povredi s dimenzijom Unije (povreda kojom se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača u najmanje dvjema trećinama država članica koje zajedno čine najmanje dvije trećine stanovništva Unije). Kako bi se osigurao odvraćajući efekt na trgovce, sankcije će se određivati s obzirom na godišnji promet trgovaca. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, primijenit će se zapriječeni posebni minimum i maksimum novčane kazne. Osim navedenoga, propisuju se i okolnosti pod kojima nadležni inspektor neće podnijeti optužni prijedlog, odnosno izdati prekršajni nalog, kao i iznimke kada je inspektor dužan u vrlo kratkom roku podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka, odnosno izdati prekršajni nalog. Osim navedenoga, izrijekom se navodi na koji način nadležni sud određuje vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti u konkretnom slučaju, a sve kako bi se osiguralo da izrečene kazne budu učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

Konačno, u prijelaznim odredbama ovoga Konačnog prijedloga zakona propisuje se donošenje podzakonskih akata - pravilnika, kojima se razrađuju odredbe ovoga Konačnog prijedloga zakona koje donosi ministar nadležan za područje zaštite potrošača, kao i obveza donošenja uredbe Vlade Republike Hrvatske kojom će se odrediti osobe koje imaju aktivnu legitimaciju za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača, i odluke o osnivanju Nacionalnog vijeća za zaštitu potrošača. Također, propisuju se rokovi u kojima je potrebno donijeti navedene podzakonske akte. U završnim odredbama uređuje se stupanje na snagu ovoga Konačnog prijedloga zakona te primjena odredaba važećeg Zakona o zaštiti potrošača, podzakonskih propisa i drugih akata do stupanja na snagu odredaba ovoga Konačnog prijedloga zakona. Kako se ovim Konačnim prijedlogom zakona prenose odredbe Direktive (EU) 2019/2161, a čije odredbe se, sukladno članku 7. iste, primjenjuju od 28. svibnja 2022., ne primjenjuje se uobičajeni, osmodnevni *vacatio legis* i odredbe ovoga Konačnog prijedloga zakona stupaju na snagu 28. svibnja 2022. Odgoda u primjeni ovoga Konačnog prijedloga zakona omogućit će i trgovcima dovoljno vremena za prilagodbu svog poslovanja novim obvezama koje se propisuju ovim Prijedlogom zakona.

Zaključno, ovim Konačnim prijedlogom zakona o zaštiti potrošača postići će se visoka razina zaštite potrošača, bolje funkcioniranje unutarnjeg tržišta, stvaranje veće dodane vrijednosti u gospodarstvu i viša razina pravne sigurnosti potrošača i trgovaca. Osim navedenoga, pravovremenim prenošenjem Direktive (EU) 2019/2161 u dogovarajuće odredbe Zakona o zaštiti

potrošača, Republika Hrvatska će postupiti sukladno obvezama koje ima kao država članica Europske unije.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom je propisan predmet uređenja ovoga Konačnog prijedloga zakona.

Uz članak 2.

Ovim člankom uređuje se usklađivanje s pravnim aktima Europske unije, odnosno navode se direktive pravne stečevine Europske unije u području zaštite potrošača koje su preuzete ovim Konačnim prijedlogom zakona u zakonodavstvo Republike Hrvatske.

Uz članak 3.

Ovim člankom propisan je odnos ovoga Konačnog prijedloga zakona prema drugim zakonima.

Uz članak 4.

Ovim člankom uređeno je značenje pojmova koji se koriste u ovom Konačnom prijedlogu zakona na način kako je to uređeno Direktivom Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, 21.4.1993.), Direktivom 98/6/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, 18.3.1998.), Direktivom 2009/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača (kodificirana verzija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 110, 1.5.2009.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2009/22/EZ), Direktivom 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (SL L 271, 9.10.2002.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2002/65/EZ), Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 149, 11.6.2005.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2005/29/EZ), Direktivom 2008/122/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. siječnja 2009. o zaštiti potrošača u odnosu na određene aspekte ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, o dugoročnim proizvodima za odmor, preprodaji i razmjeni (SL L 33, 3.2.2009.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2008/122/EZ), Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (Tekst značajan za EGP) (SL L 304, 22.11.2011.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2011/83/EU) te Direktivom (EU) 2019/2161 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i direktiva 98/6/EZ, 2005/29/EZ te 2011/83/EU Europskog

parlamenta i Vijeća u pogledu boljeg izvršavanja i modernizacije pravila Unije o zaštiti potrošača (SL L 328, 18.12.2019.) (u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2019/2161).

Uz članak 5.

Ovim člankom uređuje se rodna jednakost.

Uz članak 6.

Odredbe ovoga članka propisuju koji se podaci moraju nalaziti na proizvodu, ambalaži ili naljepnici proizvoda koji se nude potrošačima na području Republike Hrvatske čije označavanje nije uređeno posebnim propisom.

Uz članak 7.

Odredbe ovoga članka uređuju obvezu isticanja maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda koje pruža. Način isticanja maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda ministar nadležan za područje zaštite potrošača propisat će pravilnikom.

Uz članak 8.

Odredbe ovoga članka propisuju prava i obveze trgovca vezano za odobravanje prodajnih uvjeta i obavještanje potrošača o istima.

Uz članak 9.

Ovim člankom propisuje se da trgovac mora omogućiti potrošaču provjeru ispravnosti zaračunatog iznosa kupljene robe ili pružene usluge te da izdavanje računa nije dopušteno naplaćivati.

Uz članak 10.

Ovim člankom propisuje se obveza trgovca vezano za podnošenje pisanih prigovora potrošača. U odnosu na važeći Zakon o zaštiti potrošača („Narodne novine“, br. 41/14., 110/15. i 14/19.), odredba se mijenja uzimajući u obzir nove oblike komunikacije potrošača i trgovca. Tako se, uz obvezu omogućavanja podnošenja pisanog prigovora osobno u poslovnim prostorijama trgovca, putem pošte i e-pošte, propisuje pravo trgovca da omogući potrošaču podnošenje pisanog prigovora i putem sredstava mrežne komunikacije, uz obvezu da navedeno sredstvo komunikacije omogućuje pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju. Budući da primjena potonjih sredstava komunikacije zahtjeva određene tehničke preduvjete, a kako se trgovcima (osobito mikropoduzećima) ne bi nametalo nerazmjerno opterećenje, primjena takvih sredstava nije obveza trgovca, već trgovci sami, ovisno o svojim mogućnostima i poslovnoj odluci, mogu omogućiti potrošačima podnošenje prigovora i tim sredstvima.

U postupcima nadzora primijetilo se kako trgovci često nejasno odgovaraju na prigovor potrošača i ne izjašnjavaju se o meritumu potrošačkog prigovora ili čak smatraju da su svoju obvezu ispunili time što su potrošaču u roku od 15 dana dostavili potvrdu o primitku. Stoga odredbama ovoga članka trgovac se obvezuje potvrditi primitak prigovora bez odgađanja pisanim putem. Rok za meritorno očitovanje na zaprimljeni prigovor ostaje 15 dana od dana zaprimanja prigovora, međutim u samom odgovoru trgovac je dužan jasno se izjasniti prihvaća li osnovanost prigovora potrošača.

Uz članak 11.

Ovim člankom propisana je zabrana davanja osobnih podataka potrošača od strane trgovca trećim osobama bez prethodnog odobrenja potrošača.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisuje se zabrana upućivanja poziva i/ili poruka putem telefona u okviru promidžbe i/ili prodaje potrošačima koji su se upisali u registar potrošača koji ne žele primati pozive i/ili poruke u okviru promidžbe i/ili prodaje putem telefona. Predmetni Registar vodi se pri Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti (HAKOM).

Uz članak 13.

Ovim člankom propisana je obveza trgovca za ispostavljanje ponude potrošaču za usluge popravaka i/ili održavanje proizvoda čija je vrijednost veća od 500,00 kuna, kao i postupanje trgovca ako se pojavi potreba za dodatnim radovima i ugradnjom dodatnih dijelova.

Uz članak 14.

Ovim člankom uređuje se plaćanje predujmom, na način da, ako nije drukčije ugovoreno, trgovac koji zahtijeva kupnju robe ili pružanje usluge s predujmom dužan je prilikom isporuke robe, odnosno ispunjenja usluge obračunati i isplatiti kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od dana primljenog predujma do dana isporuke robe, odnosno ispunjenja usluge, ako je rok isporuke robe, odnosno ispunjenja usluge dulji od 30 dana.

Nadalje, propisano je da u slučaju, ako trgovac ne može ispuniti uslugu, dužan je potrošaču vratiti uplaćeni predujam te obračunati i isplatiti kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od dana primljenog predujma do dana isplate.

Uz članak 15.

Odredbom ovoga članka propisano je da novčana obveza potrošača koju plaća putem pošte, banke ili neke druge ustanove za platni promet smatra namirenom s danom kad je takva ustanova zaprimila nalog za plaćanje.

Uz članak 16.

Ovim člankom propisuje se da trgovac prilikom dostave obavijesti potrošaču za dospjela potraživanja ne smije potrošača teretiti troškom opomene. Svrha propisivanja ove odredbe, odnosno zabrane naplaćivanja opomene, je u tome što trgovac zaračunava potrošaču zakonsku zateznu kamatu za vremensko razdoblje od dana dospeljeća potraživanja do naplate istog, a čime pokriva trošak potrošačevog kašnjenja u naplati potraživanja, dok naplaćivanje troškova opomene predstavlja za potrošača samo dodatni trošak.

Nadalje, propisuje se da je trgovac koji pruža javnu uslugu dužan na računu izvijestiti potrošača o iznosu neplaćenih dospjelih novčanih potraživanja za prethodna razdoblja, a kako bi potrošač imao informaciju o stanju duga, slijedom čega bi mogao izvršiti svoju obvezu plaćanja.

Također, propisuje se da u slučaju osporavanja neplaćenih dospjelih novčanih potraživanja od strane potrošača u sudskom ili izvansudskom postupku nije dopušteno pokretanje postupka prisilne naplate do okončanja istih. Na ovaj način spriječili bi se dodatni troškovi za potrošače.

Uz članak 17.

Odredbama ovoga članka propisuju se obveze trgovca u vezi s ambalažom proizvoda na način da ista ne smije potrošača dovoditi u zabludu u pogledu mase i veličine proizvoda, kao i da trgovac na zahtjev potrošača mora zadržati ambalažu prodanog proizvoda. Također, propisano je da, u slučaju zamatanja posebnim papirom, trgovac mora takvu uslugu jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti.

Uz članak 18.

Ovim člankom zabranjuje se trgovcu ostavljanje oglasnih poruka i materijala u i na poštanskim sandučićima te na ili ispred kućnih vrata potrošača te se propisuje odgovornost trgovca za nepropisno ostavljanje oglasnih poruka i materijala.

Uz članke 19. do 24.

Ovim člancima uređuju se posebni oblici prodaje. Posebnim oblicima prodaje smatra se prodaja proizvoda po cijenama nižim od cijena u redovnoj prodaji.

U skladu s odredbama Direktive (EU) 2019/2161, trgovci su dužni tijekom trajanja posebnog oblika prodaje istaknuti sniženu cijenu koju primjenjuju tijekom trajanja posebnog oblika prodaje (tijekom sezonskog sniženja, rasprodaje, akcijske prodaje, prodaje proizvoda s greškom, kao i tijekom ostalih posebnih ponuda trgovaca u okviru kojih potrošači mogu kupovati proizvode po nižim cijenama od onih u redovnoj prodaji) i najnižu cijenu koju su primjenjivali za isti proizvod tijekom razdoblja od 30 dana prije provođenja tog posebnog oblika prodaje. Ovo pravilo primjenjuje se i prilikom odobravanja popusta kao uvjeta prodaje iz članka 8. ovoga Konačnog prijedloga zakona.

Člankom 20. ovoga Konačnog prijedloga zakona definirana je akcijska prodaja kao prodaja određenih proizvoda po cijeni koja je niža od cijene tog proizvoda u redovnoj prodaji.

Nadalje, člankom 21. ovoga Konačnog prijedloga zakona uređuje se rasprodaja, koja predstavlja poseban oblik prodaje samo u taksativno određenim slučajevima: prestanak poslovanja trgovca, prestanak poslovanja u prodajnom objektu, prestanak prodaje određenog proizvoda iz predmeta poslovanja trgovca, viša sila kada je poslovanje trgovca ozbiljno ugroženo, obavljanje složenijih građevinskih radova unutar ili na prodajnom prostoru.

U članku 22. ovoga Konačnog prijedloga zakona sezonsko se sniženje definira kao prodaja proizvoda po sniženoj cijeni nakon proteka sezone, a svi uvjeti provedbe sezonskog sniženja uređuju se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za područje zaštite potrošača.

U slučaju da trgovac prodaje proizvod koji ima grešku, mora jasno, vidljivo i čitljivo obilježiti na proizvodu ili na prodajnom mjestu da je riječ o prodaji proizvoda s greškom te upoznati potrošača u čemu se sastoji greška na proizvodu, što je uređeno člankom 23. ovoga Konačnog prijedloga zakona.

Člankom 24. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisano je da, ako prodaje proizvod jer mu istječe rok uporabe, trgovac je dužan dodatno jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti krajnji rok uporabe toga proizvoda.

Uz članak 25.

Odredbama ovoga članka uređuju se usluge koje se u smislu ovoga Konačnog prijedloga zakona smatraju javnim uslugama. Odredbama ovoga Konačnog prijedloga zakona, u odnosu na važeći Zakon o zaštiti potrošača, taksativni popis javnih usluga dopunjuje se uslugom parkiranja na uređenim javnim površinama i u javnim garažama. Uzimajući u obzir brojne sporove koji se odnose na pružanje usluge parkiranja na uređenim javnim površinama i u javnim garažama, predmetnu uslugu potrebno je regulirati kao javnu uslugu kako bi se povećala djelotvornost sustava rješavanja potrošačkih prigovora u ovom području. Sukladno važećim propisima, većina prigovora na uslugu parkiranja rješavali su se u okviru upravnog postupka/spora. Kako je vođenje tih postupaka, a osobito upravnog spora, otežano za potrošače, potrebno je stvoriti jednostavan sustav rješavanja pritužbi potrošača, odnosno omogućiti vođenje reklamacijskog postupka za isto te time i smanjiti opterećenje upravnih sudova.

Također, propisano je da trgovac mora potrošaču omogućiti upoznavanje unaprijed sa općim uvjetima poslovanja i uvjetima korištenja javnih usluga i te uvjete javno objaviti na svojim mrežnim stranicama, kao i da je o svakoj izmjeni uvjeta korištenja javnih usluga dužan pisano obavijestiti potrošača.

Uz članak 26.

Ovim člankom uređuje se obveza javnopravnih tijela koje obavljaju regulatorne poslove u pogledu javnih usluga osnovati savjetodavno tijelo u čijem radu mora sudjelovati predstavnik udruge za zaštitu potrošača. Naime, udruge za zaštitu potrošača imaju neposredan kontakt s

potrošačima, radi čega je potrebno osigurati njihovo sudjelovanje pri donošenju javnih politika i propisa.

Važnost djelovanja i aktivnog sudjelovanja udruga za zaštitu potrošača potrebno je osigurati i na lokalnoj razini te se stoga ovim člankom uređuje i obveza osnivanja savjetodavnih tijela jedinica lokalne samouprave te mogućnost sudjelovanja predstavnika udruge koja ima sjedište na području županije u kojoj se nalazi jedinica lokalne samouprave u radu savjetodavnog tijela.

Međutim, analizom aktivnosti jedinica lokalne samouprave u području provedbe politike zaštite potrošača provedenoj tijekom 2018. utvrđeno je da u određenom broju jedinica lokalne samouprave nema udruga koje djeluju na lokalnom području, slijedom čega predmetna savjetodavna tijela nisu imala imenovane članove ispred udruga za zaštitu potrošača. Isto tako, analiza je pokazala da, osim nepostojanja udruga za zaštitu potrošača na lokalnom području, kao razlozi neosnivanja savjetodavnog tijela pri pojedinim jedinicama lokalne samouprave navode se i nedostatak kako ljudskih tako i financijskih kapaciteta. Stoga se propisalo kako se u savjetodavno tijelo jedinice lokalne samouprave predstavnika potrošača imenuje ona udruga za zaštitu potrošača koja djeluje i ima sjedište na području jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem se području nalazi jedinica lokalne samouprave koja je dužna osnovati savjetodavno tijelo. Propisivanje zahtjeva da u savjetodavnom tijelu jedinice lokalne samouprave sudjeluju samo predstavnici udruge koja ima sjedište na području županije u kojoj se nalazi jedinica lokalne samouprave osigurava sudjelovanje predstavnika udruga koje su izravno zainteresirane za probleme potrošača na lokalnom području i aktivne u zaštiti potrošača tog područja te temeljem stečenog znanja i iskustva mogu unaprijediti lokalnu potrošačku politiku.

Kako bi se onemogućili prijepori nadležnosti predstavničkog i izvršnog tijela u odnosu na pitanje osnivanja predmetnog savjetodavnog tijela, odredbom članka 26. stavka 2. Konačnog prijedloga zakona izrijekom se propisuje obveza predstavničkog tijela osnovati isto.

Nadalje, ovim člankom propisuje se da su trgovci koji pružaju javnu uslugu dužni osnovati povjerenstvo za reklamacije potrošača u kojem trebaju biti zastupljeni predstavnici udruga za zaštitu potrošača. U cilju transparentnosti odredbi ovoga članka, a kako bi potrošači bili informirani, propisuje se obveza udruga za zaštitu potrošača objavljivati na svojim mrežnim stranicama popis jedinica lokalne samouprave i popis trgovaca i u radu čijih savjetodavnih tijela, odnosno povjerenstava, sudjeluju njihovi predstavnici.

Isto tako, Hrvatska obrtnička komora i Hrvatska gospodarska komora moraju na svojim mrežnim stranicama objaviti popis povjerenstava za reklamacije potrošača osnovana za pojedine djelatnosti koje obavljaju trgovci koji imaju do pet zaposlenih.

Uz članak 27.

Ovim člankom propisan je reklamacijski postupak koji se odnosi na prigovore potrošača - korisnika javnih usluga.

Važeći Zakon o zaštiti potrošača nije pobliže propisivao način podnošenja reklamacije te je trgovac mogao ograničavati potrošača na samo pojedine oblike komuniciranja s povjerenstvom

za reklamacije, primjerice trgovac je svojim uvjetima mogao predvidjeti da se reklamacija podnosi samo putem pošte. Odredbama ovoga članka izrijeком se uređuju dopušteni načini podnošenja reklamacije koji obuhvaćaju podnošenje reklamacije osobno u poslovnim prostorijama trgovaca, putem pošte i putem e-pošte. Također, propisan je način obavješćavanja potrošača o mogućnostima podnošenja iste.

Uz članak 28.

Odredbama ovoga članka obvezuju se trgovci koji pružaju javnu uslugu putem distribucijske mreže da potrošačima omoguće priključak na distribucijsku mrežu i uporabu priključka, mreže i usluga u skladu s posebnim propisima, koncesijskim ugovorima i općim aktima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Uz članak 29.

Odredbama ovoga članka trgovcu se ograničava mogućnost obustave pružanje javne usluge koje pruža potrošaču. Obveza trgovca se odnosi i na slučaj kada pružatelj javne usluge pokrene postupak prisilne naplate prema potrošaču.

Uzimajući u obzir kako se u članku 63. stavku 2. Zakona o gospodarenju otpadom („Narodne novine“, broj 84/21.) javna usluga sakupljanja komunalnog otpada smatra uslugom od općeg interesa te da istim zakonom nije predviđena mogućnost obustave te usluge, iz primjene članka 29. ovoga Konačnog prijedloga zakona isključene su usluge sakupljanja komunalnog otpada.

Uz članak 30.

Ovim člankom obvezuje se trgovac koji pruža javnu uslugu da mora održavati kvalitetu pružene javne usluge u skladu sa zakonom, posebnim propisima i pravilima struke.

Uz članak 31.

Odredbom ovoga članka propisuje se da su tijela koja dodjeljuju ovlaštenje za obavljanje javne usluge dužna osigurati, svaki u svom djelokrugu da nositelj spomenutog ovlaštenja vodi računa o sigurnosti, redovitosti i kvaliteti pri pružanju javne usluge. Isto tako, propisuje se da su nadležna tijela dužna omogućiti uvjete za tržišno natjecanje na području javnih usluga.

Uz članke 32. do 40.

Odredbama ove glave Konačnog prijedloga zakona uređuje se nepoštena poslovna praksa te su iste rezultat usklađivanja s Direktivom 2005/29/EZ i Direktivom (EU) 2019/2161. Tako se ovim Konačnim prijedlogom zakona definira koje je područje primjene ovoga dijela Konačnog prijedloga zakona te se izrijeком navodi da se zabranjuje nepoštena poslovna praksa.

Nadalje, definira se koja se poslovna praksa smatra nepoštenom, koja se poslovna djelovanja i propuštanja smatraju zavaravajućim te se navode postupci koji se u svakom slučaju smatraju zavaravajućim.

Isto tako, definira se koja se poslovna praksa smatra, te o čemu će se voditi računa prilikom odlučivanja o tome je li u poslovnoj praksi korišteno uznemiravanje, prisila ili nedopušteni utjecaj i postupci koji predstavljaju agresivnu poslovnu praksu.

Ova glava Konačnog prijedloga zakona propisuje opću obvezu svim trgovcima da svoje poslovanje prema potrošačima obavljaju pošteno. Konkretno, obvezuje trgovce da ne zavaravaju potrošače u određenim radnjama ili propuštanjima u svojoj poslovnoj praksi te da ih ne podvrgavaju agresivnoj poslovnoj praksi. Opseg odredbi ove glave Konačnog prijedloga zakona ograničen je na zaštitu ekonomskih interesa potrošača i ne ulazi u reguliranje ostalih neekonomskih interesa potrošača (zdravlje i sigurnost ili dobar ukus, odnosno pristojnost - npr. koriste li se u reklami dijelovi obnaženog tijela ili ne).

Rezultat usklađivanja s odredbama Direktive (EU) 2019/2161 je propisivanje zabrane stavljanja robe na tržište Republike Hrvatske uz tvrdnju da je identična robi na tržištima drugih država članica iako se u stvarnosti značajno razlikuje po sastavu ili obilježjima. Navedeno bi se smatralo zavaravajućom nepoštenom poslovnom praksom, ali povreda će se utvrđivati u svakom konkretnom slučaju. Naime, razlike u robi mogu se opravdati legitimnim i objektivnim očekivanjima. Prilikom ocjenjivanja postoji li konkretna povreda ili ne, nadležno tijelo trebalo bi uzeti u obzir mogu li potrošači lako primijetiti razlike u sastavu ili obilježjima, postoje li neka ograničenja propisana nacionalnim pravom, dostupnosti ili sezonskog karaktera sirovina. Također, potrošači se moraju informirati o postojanju razlika među robom zbog legitimnih i objektivnih čimbenika. Trgovci bi trebali imati slobodu davanja takvih informacija na različite načine, ali bi osim sitnih informacija na etiketama proizvoda općenito trebali dati prednost nekom alternativnom načinu davanja informacija (reklame itd.).

Također, usklađivanje s odredbama Direktive (EU) 2019/2161 dovest će do proširenja tzv. „crne liste“ zavaravajuće nepoštene poslovne prakse, odnosno detaljnijeg uređenja poslovne prakse trgovaca koji se u svakom slučaju smatraju povredom. Primjerice, propisuje se zabrana podnošenja lažnih potrošačkih recenzija ili preporuka uzimajući u obzir kako se potrošači, pri donošenju odluka o kupnji, sve više oslanjaju na potrošačke recenzije i preporuke. Iz tog razloga, trgovci bi, kada pružaju pristup potrošačkim recenzijama proizvođača, trebali informirati potrošače o tome postoje li postupci kojima se osigurava da objavljene recenzije potječu od potrošača koji su proizvode doista koristili ili kupili. Ako takvi postupci postoje, trgovci bi trebali pružiti informacije o tome kako se provode provjere te, na primjer, objavljuju li se sve recenzije, i pozitivne i negativne, i jesu li te recenzije sponzorirane ili je na njih utjecao ugovorni odnos s trgovcem.

Također, nepoštenom poslovnom praksom smatra se propuštanje pružanja rezultata pretraživanja kao odgovor na mrežni upit potrošača bez jasnog navođenja svakog plaćenog oglašavanja ili plaćanja upravo u svrhu postizanja višeg ranga proizvođača u rezultatima pretraživanja. Kada je trgovac izravno ili neizravno platio pružatelju usluge internetskog pretraživanja za viši rang pojedinog proizvoda u rezultatima pretraživanja, pružatelj usluge

internetskog pretraživanja trebao bi obavijestiti potrošače o toj činjenici u sažetom, lako dostupnom i razumljivom obliku. Neizravno plaćanje moglo bi se sastojati od povećane provizije po poslu kao i od različitih modela kompenzacije koji konkretno dovode do višeg ranga. Uslugu internetskog pretraživanja mogu pružati različite vrste internetskih trgovaca, što obuhvaća i posrednike, kao što su internetska tržišta, tražilice i internetske stranice za usporedbu.

Nadalje, trgovcima se propisuje zabrana preprodaje ulaznica za razna događanja potrošačima (koncerti, izložbe i slična događanja) ako su ih nabavili upotrebom automatiziranih sredstava za zaobilaženje bilo kojeg ograničenja u pogledu broja ulaznica koje jedna osoba može kupiti ili bilo kojih drugih pravila primjenjivih na kupnju ulaznica. Navedena praksa trgovca smatrala bi se nepoštenom poslovnom praksom te se također uređuje tzv. „crnom listom“ zavaravajuće poslovne prakse. Ovom zabranom uređuju se slučajevi kod kojih trgovac nabavlja ulaznice za razna događanja upotrebom softvera kao što su „botovi“, kojima im se omogućuje kupnja većeg broja ulaznica od tehničkih ograničenja koja je postavio primarni prodavač ulaznica ili zaobilaženje bilo kojeg drugog tehničkog sredstva koje je primarni prodavač uveo kako bi osigurao dostupnost ulaznica svim osobama.

Uz članak 41.

Ovom odredbom izrijeком se propisuje kako potrošači koji su pretrpjeli štetu zbog ugovora koji je sklopljen uslijed nepoštene poslovne prakse imaju pravo na naknadu štete i ostala prava regulirana općim pravilima ugovornog prava.

Uz članak 42.

Ovom odredbom uređuje se teret dokazivanja nepoštene poslovne prakse trgovca. Naime, nepoštenu poslovnu praksu trgovca je često teško dokazati, osobito kada je riječ o agresivnoj poslovnoj praksi korištenjem prisile ili uznemiravanja, a katkada samo trgovac i raspoložive odlučujućim dokazima za utvrđivanje radi li se o nepoštenoj poslovnoj praksi u konkretnom slučaju. Stoga se ovim člankom propisuje odredba o obrnutom teretu dokazivanja radi utvrđivanja nepoštene poslovne prakse, u svrhu pojednostavljenja postupka dokazivanja i olakšavanja položaja potrošača kada se postupak vodi radi zaštite pojedinačnih interesa potrošača.

Uz članke 43. do 50.

Člankom 43. uređeno je područje primjene odredbi dijela trećeg glave I. i glave III. poglavlja I. ovoga Konačnog prijedloga zakona kojima se uređuju potrošački ugovorni odnosi. Tako je tim člankom određeno da se te opće odredbe odnose općenito na sve potrošačke ugovore, pa čak i na one temeljem kojih se potrošačima pružaju tzv. javne usluge (voda, plin, električna energija i toplinska energija). Ovako široka formulacija članka 43. omogućava da se predmetnim pravilima kojima se uređuju potrošački ugovorni odnosi obuhvate svi ugovori, bez obzira na status trgovca, dakle bez obzira je li riječ o osobama javnog ili privatnog prava, kao i na sve vrste ugovora, bez obzira na to što predstavlja predmet ugovora. Međutim, člankom 44. ovoga Konačnog prijedloga zakona taksativno su navedeni ugovori na koje se ne primjenjuju opće odredbe dijela trećeg glave I. i glave III. poglavlja I. ovoga Konačnog prijedloga zakona, u skladu

s odgovarajućom odredbom Direktive 2011/83/EU sukladno Direktivi (EU) 2019/2161, a sadrži one ugovore koji, bilo zbog naravi robe ili usluge koji predstavljaju predmet ugovora, bilo zbog načina njihova sklapanja, nisu pogodni za uređivanje ovim dijelom Konačnog prijedloga zakona.

Člankom 45. ovoga Konačnog prijedloga zakona definira se pravna priroda odredbi kojima se uređuju potrošački ugovori. Stavkom 1. predmetnoga članka određeno je da se potrošači ne mogu valjano odreći niti mogu valjano ograničiti prava koja imaju na temelju potrošačkog zakonodavstva, da bi se stavkom 2. istoga članka propisala pravna posljedica ugovornih odredaba kojima bi se, protivno zabrani iz stavka 1. ovoga članka, prava potrošača ipak ograničavala. Budući da su ugovorne odredbe koje su za potrošača nepovoljnije zabranjene, sukladno općim pravilima ugovornog prava, stavkom 2. predmetnoga članka propisano je da će takve odredbe biti ništetne. Međutim, ugovornim bi se odredbama moglo odstupiti od onoga što je predviđeno ovim Konačnim prijedlogom zakona, ali jedino ako bi se tom promjenom potrošaču davalo više prava nego što je to predviđeno zakonskim pravilima. Člankom 45. stavcima 3. i 4. ovoga Konačnog prijedloga zakona predviđena su posebna pravila međunarodnog privatnog prava koja će se primjenjivati u slučaju ugovora s međunarodnim elementom. Navedenim odredbama ne dovodi se u pitanje pravo ugovornih strana da ugovore mjerodavno pravo. Kako se izborom mjerodavnog prava potrošača ne bi lišilo zaštite koja mu je ovim Konačnim prijedlogom zakona i drugim zakonima pružena, navedenim je odredbama ovoga Konačnog prijedloga zakona predviđeno da se izborom mjerodavnog prava hrvatskog potrošača ne može lišiti one zaštite na koju ima pravo temeljem ovoga Konačnog prijedloga zakona i drugih zakona. U tom smislu, ako bi u konkretnom slučaju ugovorne strane ipak ugovorile mjerodavno pravo, sud koji odlučuje o eventualnom sporu između trgovca i potrošača morao bi prethodno utvrditi pruža li izabrano pravo hrvatskom potrošaču istu razinu zaštite koju mu pruža hrvatsko pravo te bi trebao primijeniti to strano pravo jedino ako bi došao do zaključka da hrvatskom potrošaču to strano pravo pruža istu razinu zaštite kao i hrvatsko pravo. U suprotnom, morao bi odbiti primijeniti strano izabrano pravo i primijeniti hrvatsko pravo.

Odredbom članka 46. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisana je opća obveza obavještanja potrošača u predugovornom stadiju. Tom su odredbom taksativno navedene informacije koje je trgovac dužan dostaviti potrošaču prije sklapanja ugovora, odnosno prije nego što potrošač prihvati ponudu trgovca. Navedena odredba usklađena je sa člankom 5. Direktive 2011/83/EU i člankom 4. Direktive (EU) 2019/2161.

Odredba članka 47. ovoga Konačnog prijedloga zakona sadrži temeljno pravilo ugovornog prava, pravilo *pacta sunt servanda*, koje određuje da se ugovor mora ispuniti onako kako glasi i u skladu s kogentnim odredbama zakona. Povrh toga, navedenom je odredbom upućeno na podrednu primjenu Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18.) u slučaju materijalnog nedostataka na robu te u slučajevima ostvarivanja prava temeljem danog komercijalnog jamstva.

Odredbama ovoga članka mijenjaju se i odredbe koje uređuju snošenje troškova vještačenja koje se provodi radi utvrđivanja postoji li materijalni nedostatak na robu. Odgovarajuća odredba važećeg Zakona o zaštiti potrošača propisivala je kako trgovac snosi troškove vještačenja utvrđivanja nedostatka za sporove između trgovca i potrošača kada se materijalni nedostatak pojavio u roku od šest mjeseci od dana prijelaza rizika na potrošača što je u skladu i s predmnijevom iz članka 400. Zakona o obveznim odnosima koja navodi da je nedostatak koji se

pojavio u roku od šest mjeseci od prijelaza rizika postojao i u vrijeme prijelaza rizika iz čega proizlazi da je na prodavatelju teret dokazivanja drugačijeg. Ako bi nalaz vještačenja ukazivao da ne postoji materijalni nedostatak na robi, trgovac koji je snosio troškove vještačenja, mogao je pokrenuti postupak odgovornosti za štetu za koju tvrdi da mu je nastala prema pravilima općeg obveznog prava, o čemu bi odlučivao nadležni sud.

Međutim, u praksi se često postavljalo pitanje dosega opisane odredbe važećeg Zakona o zaštiti potrošača i ograničava li predmetni Zakon trgovca u ostvarivanju prava na štetu. Propisivanje obveze trgovca snositi troškove vještačenja i u slučajevima kada nalaz vještačenja ne ukazuje na postojanje materijalnog nedostatka na robi predstavljalo bi nerazmjerno opterećenje za trgovca, posebice za mikropoduzeća, koja takve troškove ne mogu amortizirati. Iz tog razloga, odredbom članka 47. stavka 5. ovoga Konačnog prijedloga zakona izrijekom se propisuje kako trgovac samo predujmljuje te troškove kako bi se otklonile eventualne nejasnoće vezano za primjenu predmetne odredbe.

Kako bi se rok predujmljivanja troškova uskladio s produljenjem roka propisanim Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 136, 22.5.2019) koji će u pravni sustav Republike Hrvatske biti prenesen odredbama Konačnog prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima koji stupa na snagu 1. siječnja 2022., potrebno je na odgovarajući način izmijeniti i odredbe ovoga Konačnog prijedloga zakona. Stoga se člankom 47. stavcima 5. i 9. ovoga Konačnog prijedloga zakona produljuje rok tijekom kojeg trgovac predujmljuje troškove vještačenja sa šest mjeseci na godinu dana od dana prijelaza rizika na potrošača u odnosu na odredbe važećeg Zakona o zaštiti potrošača. Uzimajući u obzir kako za potrošača visina troškova vještačenja može biti odlučujuća pri pokretanju postupka zaštite prava pred nadležnim tijelima (sud, inspekcija), produljenje roka o obrnutom teretu dokazivanja znatno će olakšati položaj potrošača i potaknuti ih na korištenje dostupnih instrumenata zaštite prava.

Nadalje, kako se Konačnim prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima posebno uređuje pitanje nedostatka stvari (robe) s digitalnim elementima, člankom 47. stavkom 6. Konačnog prijedloga zakona propisuju se iznimke od gore opisanog pravila o snošenju troškova vještačenja na robi radi utvrđivanja odgovornosti za materijalni nedostatak te se predmetna odredba uskladila s člankom 7. Konačnog prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima.

Također, odredbama članka 47. stavaka 7. i 8. posebno se uređuje pitanje snošenja troškova vještačenja koje se provodi radi utvrđivanja postoji li neusklađenost digitalnog sadržaja ili usluge s ugovorom o isporuci istog. Predmetne odredbe usklađene su s člankom 13. Zakona o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga („Narodne novine“ 110/21) kojim se uređuje teret dokazivanja u odnosu na isto pitanje i koja stupa na snagu 1. siječnja 2022. godine.

Odredbom članka 48. ovoga Konačnog prijedloga zakona predviđeno je posebno pravilo o vremenu ispunjenja ugovora koje je usklađeno s odredbom članka 18. stavka 1. Direktive 2011/83/EU, a prema kojem je u slučaju nepostojanja drukčijeg sporazuma trgovac dužan ispuniti

ugovor odmah, a najkasnije u roku od 30 dana. U odnosu na važeći Zakon o zaštiti potrošača, ovim Konačnim prijedlogom zakona dopunjuje se odredba članka 47. stavka 3. koja uređuje pravo potrošača na raskid ugovora zbog neispunjenja ugovora u naknadno danom roku. Predmetnom odredbom omogućuje se potrošaču raskinuti ugovor bez prethodnog omogućavanja naknadnog roka za ispunjenje, ako iz okolnosti slučaja proizlazi da trgovac neće moći ugovor ispuniti niti u naknadnom roku. Primjerice, navedeno bi obuhvatilo slučajeve kada trgovac niti u naknadnom roku neće moći dostaviti robu koja je predmet ugovora iz razloga što predmetne robe više nema na tržištu, a nije moguće istu proizvesti i/ili nabaviti s drugih tržišta tijekom naknadnog roka.

Odredbom članka 49. ovoga Konačnog prijedloga zakona uređeno je pitanje prijelaza rizika s trgovca na potrošača u slučaju sklapanja ugovora o kupoprodaji. Navedena odredba slijedi klasično pravilo o prijelazu rizika prema kojem do prijelaza rizika dolazi u trenutku prenošenja posjeda stjecatelju, odnosno u trenutku prenošenja stvari u posjed stjecateljeva zastupnika.

Odredbom članka 50. ovoga Konačnog prijedloga zakona uređeno je pitanje pravnog uređenja vezanog za proizvod koji je dostavljen potrošaču bez njegove narudžbe. Navedenom je odredbom preuzeto pravilo članka 27. Direktive 2011/83/EU kojim je propisano kako slanje proizvoda bez narudžbe potrošača predstavlja nepoštenu poslovnu praksu, koja je ovim Konačnim prijedlogom zakona zabranjena te da će se svaki takav proizvod smatrati promidžbenim darom trgovca, koji potrošač može zadržati bez naplate. Povrh toga, propisana je ništetnost ugovorne odredbe kojom bi se predvidjelo da šutnja potrošača na dostavljeni proizvod predstavlja prihvaćanje ponude. Na taj način je spriječeno da svojom pasivnošću, odnosno izostankom reakcije na nenaručeni proizvod potrošači budu obvezani na kupnju proizvod koji nisu naručili.

Uz članke 51. i 52.

Odredbama članaka 51. i 52. ovoga Konačnog prijedloga zakona uređena su pitanja plaćanja posebnih troškova i to dodatnih plaćanja prije preuzimanja obveze te naplate troškova telefonske komunikacije prilikom sklapanja ugovora. Navedenim odredbama su u pravni poredak Republike Hrvatske prenesene odredbe članaka 21. i 22. Direktive 2011/83/EU.

Uz članke 53. do 59.

Odredbama ove glave Konačnog prijedloga zakona uređene su nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima. Tako je definirano koja ugovorna odredba se smatra nepoštenom te su navedene pojedine ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenima i okolnosti koje se uzimaju u obzir prilikom ocjene ugovora.

Nadalje, propisano je kako nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu i cijeni ugovora poštene, zatim oblik ugovora, tumačenje ugovora i posljedice nepoštenosti ugovorne odredbe. Isto tako, određeno je da svaka ovlaštena osoba ima pravo zahtijevati od suda da se zabrani korištenje nepoštenih ugovornih odredbi te određuje koje su osobe ovlaštene za pokretanje postupka.

Ove odredbe su rezultat usklađivanja s Direktivom Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 095, 21.4.1993.).

Uz članke 60. do 86.

Odredbama članaka 60. do 86. ovoga Konačnog prijedloga zakona uređeno je sklapanje ugovora na daljinu i sklapanje ugovora izvan poslovnih prostorija i to u skladu s relevantnim odredbama Direktive 2011/83/EU, kao i u skladu s izmjenama i dopunama predmetne Direktive koje su predviđene Direktivom (EU) 2019/2161.

Naime, Direktivom 2011/83/EU jedinstveno se uređuju dva temeljna prava potrošača prilikom sklapanja ugovora na daljinu, odnosno izvan poslovnih prostorija trgovca i to pravo na obaviještenost i pravo na raskid ugovora bez navođenja razloga.

Odredbama članaka 60. do 65. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisana je i detaljno uređena obveza trgovca da prije sklapanja ugovora na daljinu ili izvan njegovih poslovnih prostorija obavijesti potrošača o svemu što je ovome potrebno da bi donio informiranu obavijest o kupnji. Pravila iz ovoga članka usklađena su s odredbom članka 6. Direktive 2011/83/EU, kao i s dopunama predviđenim Direktivom (EU) 2019/2161, koje se odnose na odgovarajuću primjenu na situacije kada je predmet ugovor digitalni sadržaj ili digitalna usluga sukladno Direktivi (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (Tekst značajan za EGP) (SL L 136, 22.5.2019.).

Nadalje, odredbama članka 60. stavka 1. ovoga Konačnog prijedloga zakona naveden je taksativni popis obavijesti koje je trgovac dužan prenijeti potrošaču. Taj je popis usklađen s odredbom članka 6. stavkom 2. Direktive 2011/83/EU te s dopunama predviđenim Direktivom (EU) 2019/2161 i sadrži niz elemenata koji se odnose na samoga trgovca, robu, način isporuke ili predaje robe, pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora, trajanje ugovora, eventualna sredstva osiguranja, i slično. Osim usklađivanja koja se odnose na primjenu ugovora u kojima je predmet istog digitalni sadržaj ili digitalna usluga, potrebno je istaknuti izmjenu stavka 1. točke 2., gdje je, obzirom na tehnološki razvoj, uklonjeno upućivanje na broj telefaksa s popisa sredstava komunikacije koje je bilo predviđeno u članku 6. stavku 1. točki (c) Direktive 2011/83/EU, budući da se telefaks danas rijetko upotrebljava i uvelike je zastario. Tako je sada trgovac dužan obavijestiti potrošača o, među ostalim, i adresi elektroničke pošte te o drugim sredstvima komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i komunikacije na trajnom mediju. Kako bi se osiguralo da obavijesti koje je trgovac dao potrošaču prije sklapanja ugovora budu točne, odnosno da ih trgovac ne može mijenjati bez pristanka potrošača koristeći svoj položaj jače ugovorne strane, odredbom članka 60. stavka 2. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisano je da se ugovorom sadržaj te obavijesti može izmijeniti jedino uz izričit pristanak obje strane.

Nadalje, odredbama članka 60. stavcima 3., 4. i 5. ovoga Konačnog prijedloga zakona uređena su posebna pravila o obavještavanju potrošača o cijeni proizvoda u situacijama u kojima je ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme, odnosno u kojim je ugovorena pretplata.

Člankom 60. stavkom 6. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisuje se posljedica propuštanja trgovca da potrošaču dostavi obavijesti o dodatnim troškovima iz stavka 1. točaka 1. i 5. te stavaka 4. do 6. ovoga Konačnog prijedloga zakona, na način da u tom slučaju potrošač nije dužan snositi te dodatne troškove.

Odredbom članka 6. stavka 7. Direktive 2011/83/EU dopušteno je državama članicama da zadrže ili usvoje neka dodatna pravila u pogledu obavještavanja proizvoda. Republika Hrvatska iskoristila je tu opciju te je u članku 60. stavku 7. ovoga Konačnog prijedloga zakona predvidjela posebno pravilo koje se odnosi na jezik obavijesti, a prema kojem obavijest iz toga članka mora biti napisana na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu, što ne isključuje mogućnost korištenja drugih jezika ili potrošaču lako razumljivih znakova.

Člankom 61. ovoga Konačnog prijedloga zakona prenesene su odredbe članka 4. stavka 5. Direktive (EU) 2019/2161, koje se odnose na obveze obavještavanja pružatelja internetskih tržišta. Sukladno stavku 1. predmetnog članka, pružatelji internetskih tržišta obvezni su informirati potrošače o tome je li treća osoba koja nudi robu, usluge ili digitalni sadržaj trgovac ili osoba koja nije trgovac, na temelju izjave koju pružateljima internetskih tržišta daje ta treća osoba. Kada treća osoba koja nudi robu, usluge ili digitalni sadržaj izjavi da nije trgovac u smislu ovoga Zakona, pružatelji internetskih tržišta imaju obvezu obavijestiti potrošače o tome da se prava potrošača uređena propisima koji su usklađeni s pravnom stečevinom Europske unije ne primjenjuju na sklopljeni ugovor. Osim toga, potrošače je obvezno informirati o tome da se ugovorne obveze dijele između treće osobe koja nudi proizvode i pružatelja internetskog tržišta, u slučaju da postoji podijeljena odgovornost internetskog tržišta i treće osobe. Primjerice, pružatelj internetskog tržišta može naznačiti da je za osiguravanje prava potrošača isključivo odgovoran treći trgovac ili opisati svoje posebne odgovornosti u slučajevima u kojima preuzima odgovornost za određene aspekte ugovora, na primjer, isporuku ili ostvarivanje prava odustajanja. Također, člankom 61. stavkom 1. točkom 1. prenesena je i odredba članka 3. stavka 4. točke (b) Direktive (EU) 2019/2161, sukladno kojoj je potrošača potrebno obavijestiti o općim informacijama o najvažnijim parametrima kojima se određuje rangiranje ponuda proizvoda, koje su dostupne u posebnom dijelu internetskog sučelja koji je izravno i lako dostupan sa stranice na kojoj su prikazane ponude koje se potrošaču prikazuju u obliku rezultata upita korištenjem ključne riječi, izraza ili drugog unosa i o relativnoj važnosti tih parametara u odnosu na druge parametre. Stavkom 2. predmetnog članka navodi se da nije dovoljno da obavijesti iz stavka 1. budu istaknute samo u općim uvjetima poslovanja ili sličnim ugovornim dokumentima, budući da se smatra iznimno bitnim da informacije iz stavka 1. budu pružene na što jasniji i na razumljiv način, bez bojazni da će potrošač propustiti obratiti pozornost na sadržaj tih obavijesti radi ostalih odredbi koje trgovci obično navode u općim uvjetima, a koje su često opsežne.

Člankom 62. ovoga Konačnog prijedloga zakona uređen je međusobni odnos obveze obavještavanja iz ovoga Konačnog prijedloga zakona i obveze obavještavanja sadržane u Zakonu o uslugama („Narodne novine“, broj 80/11.) i Zakonu o elektroničkoj trgovini („Narodne novine“, br. 173/03., 67/08., 36/09., 130/11., 30/14. i 32/19.).

Člankom 63. ovoga Konačnog prijedloga zakona predviđena su neka posebna pravila obavještavanja u situacijama u kojima se ugovor sklapa putem javne dražbe.

Člankom 64. ovoga Konačnog prijedloga zakona teret dokaza u pogledu ispunjenja obveze obavještavanja prebačen je na trgovca. Na taj način u značajnoj je mjeri olakšan položaj potrošača jer će u stvarnosti trgovac morati voditi računa o tome da sačuva dokaze o tome je li prije sklapanja ugovora potrošača obavijestio na način propisan ovim Konačnim prijedlogom zakona.

Člankom 65. ovoga Konačnog prijedloga zakona predviđena je mogućnost da neke, tim člankom taksativno navedene, obavijesti potrošaču budu dostavljene u obliku tzv. informativnog obrasca.

Člancima 66. do 69. ovoga Konačnog prijedloga zakona predviđene su formalne pretpostavke u pogledu ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostorija. Navedene su odredbe usklađene s odredbama članka 7. Direktive 2011/83/EU.

Tako je člankom 66. ovoga Konačnog prijedloga zakona predviđeno da predugovorna obavijest kojom trgovac obavještava potrošača o važnim elementima njihova budućeg ugovora mora biti dana u pisanom obliku, bilo na papiru ili nekom drugom trajnom mediju te napisana na jednostavan i razumljiv način.

Člankom 67. ovoga Konačnog prijedloga zakona isto pravilo predviđeno je i pogledu samog ugovora. Tako je stavkom 1. ovoga članka predviđeno da ugovor mora biti sklopljen u pisanom obliku ili da potrošač mora dobiti pisanu potvrdu o usmeno sklopljenom ugovoru, kako bi potrošač, ali i trgovac, imali uvid u sve ugovorne odredbe i modalitete njihova ispunjenja. Nadalje, stavkom 2. predmetnog članka predviđeno je da ugovor i pisana potvrda moraju sadržavati i potvrdu prethodne suglasnosti koja se odnosi na slučajeve u kojima je predmet ugovora isporuka digitalnog sadržaja koji nije isporučen na materijalnom nosaču podataka, a za koji potrošač preuzima obvezu platiti cijenu, u slučaju ako je ispunjenje ugovora započelo uz izričit prethodni pristanak potrošača, te uz njegovu potvrdu da je upoznat s činjenicom da će time izgubiti pravo na jednostrani raskid ugovora, a trgovac mu je dostavio potvrdu sklopljenog ugovora sukladno članku 67. ili članku 76. ovoga Konačnog prijedloga zakona. Naime, potrošači često nisu svjesni da će u potonjem slučaju izgubiti pravnu zaštitu koju im daje institut jednostranog raskida, radi čega je bilo potrebno posebno im skrenuti pažnju na isto, kako bi svojim nedvosmislenim očitovanjem potvrdili da je odluka o započinjanju ispunjenja ugovora koja je donesena na osnovi svih relevantnih činjenica te da je potrošač bio upoznat sa svim posljedicama takve odluke.

Člankom 68. ovoga Konačnog prijedloga zakona predviđeno je da zahtjev kojim potrošač traži otpočinjanje isporuke nekih usluga prije proteka roka za jednostrani raskid također mora biti dan u pisanom obliku.

Člankom 69. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisane su formalne pretpostavke u pogledu ugovora o pružanju usluga održavanja ili popravaka male vrijednosti (iznos koji ne prelazi 1.500,00 kuna) koji su sklopljeni na izričit zahtjev potrošača.

Člancima 72. do 78. ovoga Konačnog prijedloga zakona predviđene su formalne pretpostavke u pogledu ugovora sklopljenih na daljinu. Navedene su odredbe usklađene s odredbama članka 8. Direktive 2011/83/EU.

Člankom 72. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisana su neka temeljna pravila u pogledu oblika obavijesti danih putem sredstava daljinske komunikacije. Tako je predviđeno da obavijest mora biti prilagođena sredstvu komunikacije koje se koristi, a da svakako mora biti jasna i lako razumljiva. Nadalje, isti članak posebno uređuje situacije u kojima se koristi sredstvo

komunikacije ograničena prostora ili vremena te situacije u kojima trgovac kontaktira potrošača putem telefona, određujući pritom posebne obveze koje trgovac ima u takvim situacijama, kako vezano uz dužnost obavještavanja potrošača o određenim podacima, tako i o obvezi navođenja identiteta trgovca, odnosno osobe u čije ime i/ili za čiji račun ta osoba nastupa, te komercijalnu svrhu poziva.

Člankom 73. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisani su specifični zahtjevi vezani za sklapanje ugovora na daljinu putem telefona, i to dužnost dostave ponude na trajnom mediju na način kojim će potrošač moći bez ikakve sumnje utvrditi trenutak kada je ponuda zaprimljena, trenutak sklapanja takvog ugovora, koji se smatra sklopljenim kad potrošač, nakon što je ponudu primio, dostavio potvrdu suglasnosti o sklapanju ugovora; te da je teret dokazivanja zaprimanja takve potvrde na trgovcu. Razlog uvođenja takve odredbe u tekst ovoga Konačnog prijedloga zakona je to što je praksa pokazala da je ugovore o uslugama koji se između trgovaca i potrošača sklapaju putem telefona potrebno jasnije urediti u dijelu koji se odnosi na trenutak sklapanja ugovora. Naime, u telefonskoj komunikaciji trgovaca i potrošača, vezano uz prodaju pojedinih usluga, potrošači vrlo često nisu ni svjesni činjenice da su sklopili ugovor, čega postaju svjesni tek kad im usluga bude pružena ili kad im za istu bude ispostavljen račun. Takvom su praksom često pogođene ranjive skupine potrošača (posebice osobe starije životne dobi.). Obzirom da Direktiva 2011/83/EU daje mogućnost državama članicama da u ovakvim slučajevima propiše dodatne zahtjeve, Republika Hrvatske je iskoristila tu mogućnost.

Članak 74. ovoga Konačnog prijedloga zakona posebno propisuje obveze trgovca u pogledu obavještavanja potrošača u situacijama u kojima je potrošač dužan nešto platiti. Pritom je posebno predviđeno da će u slučaju da trgovac ne postupi u skladu s onim što je predviđeno tom odredbom, ugovor koji on sklopi s potrošačem biti ništetan, odnosno da će potrošačeva ponuda biti neobvezujuća.

Člankom 75. ovoga Konačnog prijedloga zakona predviđena je obveza trgovca da unaprijed obavijesti potrošača o svakom eventualnom ograničenju u dostavi te o prihvaćenim sredstvima plaćanja.

Člankom 76. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisana je obveza trgovca da u određenom trenutku dostavi potrošaču obavijest o sklopljenom ugovoru na nekom trajnom mediju kako bi, u slučaju potrebe, potrošač mogao dokazivati postojanje, sadržaj i vrijeme sklapanja ugovora sklopljenog na daljinu.

Članak 77. ovoga Konačnog prijedloga zakona uređuje formalne pretpostavke obveze obavještavanja trgovca u slučaju da potrošač zahtijeva otpočinjanje pružanja određenih usluga prije proteka roka za jednostrani raskid ugovora na način da takav zahtjev mora biti izričito izjavljen. Stavkom 2. ovoga članka prenesena je odredba članka 4. stavka 7.(b) Direktive (EU) 2019/2161 kojim je propisano i to da izjava iz stavka 1. mora sadržavati i potvrdu potrošača da je isti upoznat s činjenicom da će izgubiti pravo na jednostrani raskid ugovora iz ovoga odjeljka ako usluga bude ispunjena u potpunosti.

Konačno, člankom 78. ovoga Konačnog prijedloga zakona uređen je odnos pravila ovoga poglavlja i pravila propisa kojima se uređuje elektronička trgovina.

Odredbama članaka 79. do 86. ovoga Konačnog prijedloga zakona predviđena su posebna pravila o jednostranom raskidu ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostorija trgovca i ugovora sklopljenih na daljinu. Navedene su odredbe usklađene s odredbama članaka od 9. do 16. Direktive 2011/83/EU. Riječ o je specifičnom načinu raskida ugovora koji ovlašćuje potrošača da u određenom, relativno kratkom vremenskom periodu promijeni mišljenje u pogledu ugovora kojeg je sklopio i prekine taj ugovorni odnos jednostranom izjavom volje, bez ikakvih negativnih posljedica po njega. Ovim raskidom potrošač se može poslužiti bez obzira na razloge koji su ga naveli da raskine ugovor i tom pogledu on predstavlja značajno odstupanje od načela *pacta sunt servanda*, kojim je obilježeno ugovorno pravo pa tako i ugovorno potrošačko pravo. Ovo pravo na jednostrani raskid ugovora opravdava se činjenicom da u slučaju sklapanja ugovora izvan poslovnih prostorija i na daljinu na potrošača djeluje tzv. faktor iznenađenja, zbog čega potrošač sklapa ugovor koji uistinu ne želi, odnosno kupuje proizvod koji ne treba ili koji odudara od predodžbe koju je potrošač imao u pogledu toga proizvoda.

Člankom 79. ovoga Konačnog prijedloga zakona ustanovljeno je to pravo potrošača na jednostrani, bezrazložni raskid ugovora te je definirano da rok za raskid traje 14 dana.

Odredbom članka 80. ovoga Konačnog prijedloga zakona definirane su posljedice neobavještavanja potrošača od strane trgovca o njegovom pravu na jednostrani raskid ugovora pa je predviđeno da se u takvom slučaju rok za raskid produljuje na godinu dana.

Člankom 81. ovoga Konačnog prijedloga zakona precizno je propisano na koji se način ugovor raskida.

Člankom 82. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisani su učinci jednostranog raskida ugovora na trgovca i potrošača, odnosno posljedice koje iz takvog raskida proizlaze vezano za ispunjavanje ugovornih obveza, vraćanje onog što su i trgovac i potrošač primili na temelju ugovora te odredbe o naknadi troškova koji su posljedica prava potrošača da jednostrano raskine ugovor.

Člankom 83. ovoga Konačnog prijedloga zakona detaljno se propisuju obveze trgovca u slučaju jednostranog raskida ugovora, od rokova u kojim trgovac mora vratiti potrošaču sve što je potrošač platio na temelju ugovora, iznimki od takvog pravila, do vremena i sredstava izvršenja povrata. Nadalje, odredbe članka 4. stavka 10. Direktive (EU) 2019/2161 prenesene su u predmetni članak ovoga Konačnog prijedloga zakona, i to stavcima 5. (način obrade osobnih podataka), 6. - 8. (način korištenja sadržaja od strane trgovca koji ne podrazumijeva osobne podatke stvorene ili pružene od potrošača prilikom korištenja digitalnog sadržaja) i 9. (način sprečavanje daljnje uporabe digitalnog sadržaja ili digitalne usluge nakon što je ugovor jednostrano raskinut od strane potrošača).

Člankom 84. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisane su obveze potrošača u slučaju da se potrošač posluži svojim pravom na jednostrani raskid ugovora, gdje su propisani rokovi izvršenja povrata, način raspolaganja, povrata te odgovornosti potrošača za robu/uslugu nakon jednostranog raskida ugovora, ovisno o kakvoj se vrsti robe ili usluge radi. U stavku 2. predmetnog članka prenesena je odredba članka 4. stavka 10. Direktive (EU) 2019/2161 koja propisuje zabranu

potrošača da koristi digitalni sadržaj i digitalne usluge te zabranu stavljanja na raspolaganje takvog sadržaja ako je potrošač iskoristio pravo na jednostrani raskid ugovora čiji su predmet digitalni sadržaj ili digitalne usluge.

Člankom 85. ovoga Konačnog prijedloga zakona uređen je utjecaj jednostranog raskida ugovora sklopljenog na daljinu ili izvan poslovnih prostorija trgovca na tzv. povezane ugovore pa je predviđeno da će jednostranim raskidom ugovora sklopljenog na daljinu ili izvan poslovnih prostorija ujedno doći i do automatskog raskida povezanih ugovora.

Konačno, člankom 86. ovoga Konačnog prijedloga zakona taksativno su navedene situacije u kojima potrošač nema pravo na jednostrani raskid ugovora sklopljen izvan poslovnih prostorija ili na daljinu. Uz već postojeće situacije predviđene Direktivom 2011/83/EU, kao rezultat mogućnosti koja je dana državama članicama odredbom članka 4. stavka 12. (b) alineje 2. Direktive (EU) 2019/2161, dodana je točka 14. u stavku 1. predmetnog članka, sukladno kojoj je isključeno pravo na jednostrani raskid ugovora kada je potrošač posebno zahtijevao posjet trgovca radi obavljanja usluge popravaka za koje se plaća cijena, a ugovor, čije ispunjenje je započelo uz izričit prethodni pristanak potrošača, je ispunjen u potpunosti. Nadalje, stavkom 2. ovoga članka prenesena je odredba članka 4. stavka 12. (b) alineje 1. Direktive (EU) 2019/2161, kojom je propisano da se odredbe stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 5. ovoga članka ne primjenjuju na ugovore sklopljene tijekom nezatraženih posjeta trgovca potrošačevu domu ili tijekom izleta koje je trgovac organizirao radi promocije ili prodaje proizvoda potrošaču.

Uz članke 87. do 102.

Ovim odredbama uređeni su potrošački ugovori o financijskim uslugama koji su sklopljeni na daljinu. Tako je definiran pojam potrošačkog ugovora o financijskim uslugama sklopljenog na daljinu, o pravu potrošača na dobivanje prethodne obavijesti o davatelju financijske usluge, o financijskoj usluzi koja je predmet ugovora, o načinu rješavanja sporova i drugim pojedinostima ugovora te oblik prethodne obavijesti.

Nadalje, propisano je pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora u roku od 14, odnosno 30 dana ako je riječ o ugovoru o životnom osiguranju, oblik jednostranog raskida ugovora, početak ispunjenja ugovora, posljedice jednostranog raskida ugovora, utjecaj raskida potrošačkog ugovora o financijskoj usluzi na druge ugovore, teret dokaza u parničnom postupku pokrenutom protiv trgovca glede sporova vezanih za ugovore o financijskim uslugama na daljinu.

Sukladno ovim odredbama, trgovac je obvezan potrošača u slučaju sklapanja ugovora o financijskim uslugama na daljinu unaprijed u pisanoj formi obavijestiti o davatelju financijske usluge, financijskoj usluzi koja je predmet ugovora, daljnjim pojedinostima ugovora te načinu rješavanja sporova. Isto tako, potrošač ima pravo u roku od 14, odnosno 30 dana ako je riječ o ugovoru o životnom osiguranju, od sklapanja ugovora taj ugovor raskinuti bez navođenja razloga.

Ove odredbe usklađuju se s Direktivom 2002/65/EZ.

Uz članak 103.

Ovim odredbama uređuje se ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (*timeshare*), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji, te ugovor o zamjeni.

Konačnim prijedlogom zakona uređuje se samo zaštita potrošača prilikom sklapanja ovih ugovora, a ne i ostala pravna pitanja vezana uz te ugovore, te se predloženim odredbama ne dovodi u pitanje primjena općih pravila ugovornog prava, pravila koja se odnose na upis nekretnina ili pokretnina, kao i pravila o prijenosu prava vlasništva na nekretninama, pravila utvrđivanja tržišne vrijednosti nekretnina sukladno posebnom propisu o procjeni vrijednosti nekretnina, pravila koja se odnose na uvjete osnivanja, odobrenja i licenciranja i pravila kojima se utvrđuje pravna narav prava koja su predmet ugovora obuhvaćenih ovim odredbama.

Ugovor o vremenski ograničenoj uporabi (*timeshare*) je dugotrajni ugovor (u svakom slučaju dužem od godine dana) kojim potrošač za sebe stječe pravo noćenja u više navrata i to bez obzira o kojem je smještajnom objektu riječ. Predmet ugovora o vremenski ograničenoj uporabi može biti nekretnina (npr. turistički apartman, soba u hotelu, itd.) ili pokretnina (npr. jahta, jedrilica, soba u *cruiser*-u, auto-kamper i sl.).

Ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu je ugovor koji je također sklopljen na razdoblje duže od godine dana kojim potrošač uz naknadu primarno stječe pravo na popust ili druge pogodnosti u pogledu smještaja, vezano ili nevezano uz putovanje ili ostale usluge. U tom smislu, pod dugotrajnim turističkim proizvodima misli se poglavito na tzv. „*Discount Holiday Clubs*“, odnosno klubove koji potrošačima nude povoljnije cijene pojedinih turističkih usluga. Temeljene karakteristike tih „klubova popusta“ vrlo su slične temeljnim karakteristikama ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (*timeshare*): potrošač unaprijed plaća značajan iznos da bi se učlanio u klub te da bi mu se omogućilo korištenje pogodnosti kluba, poput servisa rezerviranja smještaja, unajmljivanja automobila, rezervacije letova, osiguranja i ostalih turističkih usluga po znatno sniženim cijenama; odnose se na vremenski ponavljano korištenje turističkih usluga kroz duže vremensko razdoblje; oglašavaju se i prodaju istim prodajnim kanalima i istim prodajnim metodama kao i ugovor o vremenski ograničenoj uporabi (*timeshare*).

Ugovor o ponovnoj prodaji je ugovor temeljem kojeg trgovac uz naplatu pomaže potrošaču pri prodaji ili kupnji prava na vremenski ograničenu uporabu (*timeshare*) ili nekog drugog dugotrajnog turističkog proizvoda, dok je ugovor o zamjeni ugovor temeljem kojeg se potrošač uz naplatu uključuje u sustav zamjene koji mu omogućava pristup smještaju za noćenje ili drugim uslugama s time da za uzvrat potrošač omogućava drugim osobama privremeni pristup pravima koje on ima na temelju ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (*timeshare*). Ovi ugovori prvenstveno služe boljem i jednostavnijem korištenju ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (*timeshare*) i ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu. Ugovor o zamjeni i ugovor ponovnoj prodaji nisu novost u kontekstu *timeshare*-a. Naime, vrlo često mnogi *timeshare* sustavi predviđaju neke posebne sustave zamjene ili ponovne prodaje. Na taj način, primjerice, potrošač ima mogućnost da, ustupajući drugim osobama svoj smještajni kapacitet, ujedno u određenom vremenskom razdoblju koristi smještajne kapacitete drugih osoba uključenih u sustav razmjene, uglavnom na nekom drugom kraju svijeta. Ti specifični ugovori nisu bili posebno uređeni Direktivom 94/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 1994. o zaštiti kupaca u

odnosu na određene aspekte ugovora koji se odnose na kupnju prava za korištenje nepokretne imovine po načelu *time-share* (SL L 280, 29.10.1994.), što je dovelo do značajnih devijacija u poslovanju te značajnih povreda prava potrošača. Zbog toga su novom Direktivom 2008/122/EZ izrijekom uređene i takve vrste ugovora.

Nadalje, propisuje se da se posebnim propisima uređuje niz drugih pitanja vezanih uz ugovore iz ovoga članka, poput pitanja njihove pravne naravi, pitanja pretpostavaka koje je potrebno ostvariti da bi se netko mogao baviti djelatnošću nuđenja na tržištu dugotrajnih turističkih proizvoda, pitanja pretpostavaka upisa stečenoga prava u zemljišne knjige ili druge javnopravne ili privatnopravne registre te da pravila dijela trećeg glave IV. ovoga Konačnog prijedloga zakona niti na koji način ne utječu na sadržaj i primjenu tih posebnih propisa. Primjerice, pravo na vremenski ograničenu uporabu (*timeshare*) može biti stvarnopravne naravi (npr. kupnja etažnog vlasništva ili suvlasničkog dijela) ili obveznopravne naravi (zakup ili najam prostora). Nadalje, neki oblici *timeshare*-a pretpostavljaju ulazak u određenu zajednicu, npr. ortaštvo ili trgovačko društvo, u državama koje to omogućavaju. To pitanje pravne naravi *timeshare*-a nije uređeno ovim propisom.

Uz članak 104.

Ove odredbe propisuju da ugovor mora biti sklopljen u pisanom obliku, i to bilo na papiru ili nekom drugom trajnom mediju (npr. u obliku elektroničkog zapisa). Pritom mora biti sastavljen na jednom od jezika koje potrošač razumije (po njegovom izboru, bilo službenom jeziku države njegovog boravišta ili službenom jeziku države čije državljanstvo potrošač ima), s time da ugovor o vremenski ograničenoj uporabi (*timeshare*) nužno mora biti sastavljen i na hrvatskom jeziku ako se odnosi na nekretninu koja se nalazi na teritoriju Republike Hrvatske ili ako trgovac obavlja svoju prodajnu djelatnost na području Republike Hrvatske. Ako je riječ o potrošaču čije je boravište u nekoj državi Europske unije ili koji je državljanin neke države članice Europske unije, potrošač može izabrati da ugovor bude sastavljen na službenom jeziku te države članice jedino ako je riječ o jeziku koji je ujedno i službeni jezik Europske unije. Ako se ugovor o vremenski ograničenoj uporabi (*timeshare*) odnosi na određenu nekretninu, tada mora biti sastavljen i na službenom jeziku, odnosno jednom od službenih jezika, države u kojoj se nekretnina nalazi. Budući da kod ovih ugovora postoji mogućnost da ugovor bude sklopljen u više jezičnih inačica, posebno je propisano da će u takvom slučaju svaka jezična inačica imati svojstvo izvornika, a kako bi se omogućilo potrošaču da zadrži za sebe primjerak ugovora, u svrhu dokazivanja sklopljenog ugovora te prava i obveza koja iz njega proizlaze, a da mu istodobno bude omogućeno da na temelju takvog ugovora eventualno upiše stečeno pravo u neke registre, predviđeno je da potrošač mora primiti najmanje dva primjerka ugovora iz ove glave Konačnog prijedloga zakona.

Uz članak 105.

Ovim odredbama propisano je da prilikom svakog oglašavanja koje se odnosi na ugovore uređene ovim odredbama mora jasno biti navedeno pravo potrošača da dobije prethodnu obavijest, kao i mjesto gdje se ta obavijest može dobiti. Na taj će način potrošač, prije nego li uopće stupi u kontakt s trgovcem koji nudi takav proizvod, biti upoznat s činjenicom da unaprijed, prije nego li odluči sklopiti ugovor, mora i može dobiti određene obavijesti o temeljnim karakteristikama proizvoda koji mu se nudi kao i uvjetima ugovora pod kojima može steći taj proizvod, a koje će

mu omogućiti da donese odluku o tome hoće li ili ne sklopiti takav ugovor. U slučajevima da se ovi turistički proizvodi potrošačima nude osobno, na različitim promotivnim i prodajnim događajima trgovac je dužan u pozivu na takav događaj jasno navesti komercijalnu svrhu i prirodu događaja. Kako se potrošači ne bi dovodili u zabludu u pogledu naravi proizvoda koji im se nudi, posebno je zabranjeno da se ovi turistički proizvodi nude ili oglašavaju kao ulaganje.

Uz članak 106.

Ovim odredbama propisano je da u primjerenom roku prije sklapanja ugovora iz ove glave Konačnog prijedloga zakona, potrošač mora dobiti prethodnu obavijest kojom će biti obaviješten o svim pojedinostima ugovora koji mu se nudi tj. o trgovcu koji nudi proizvod, osnovnim karakteristikama ponuđenog proizvoda, pravima i obavezama potrošača i sl. Kako bi ova obavijest bila jednaka na području čitave Europske unije, po uzoru na Direktivu 2008/122/EZ, predviđeno je da ova prethodna obavijest bude dana u obliku posebnog standardnog informacijskog obrasca čiji će sadržaj i oblik propisati ministar nadležan za područje zaštite potrošača.

Uz članak 107.

Ovim odredbama propisano je da sadržaj ugovora iz ove glave Konačnog prijedloga zakona mora odgovarati prethodnoj obavijesti, odnosno da promjene u odnosu na prethodnu obavijest moraju biti posebno navedene, kako bi se potrošač pravovremeno obavijestio o njima, a kako prilikom sklapanja ovih ugovora ne bi dolazilo do dovođenja potrošača u zabludu.

Pritom, posebno je propisano da do promjene sadržaja ugovora u odnosu na prethodnu obavijest može doći isključivo na temelju sporazuma strana. Iznimno do promjene sadržaja može doći i bez sporazuma strana, ali jedino ako potreba izmjene sadržaja ugovora u odnosu na prethodnu obavijest ne proizlazi iz neuobičajenih i nepredvidivih okolnosti koje su izvan kontrole trgovca, a čije se posljedice nisu mogle spriječiti niti uz uporabu dužne pažnje.

Prilikom sklapanja ugovora potrošaču mora biti posebno skrenuta pozornost na postojanje prava na jednostrani raskid ugovora te je, kako bi se osiguralo da potrošač doista bude obaviješten o toj činjenici, propisano da potrošač mora posebno potpisati ugovorne odredbe kojima ga trgovac obavještava o postojanju toga prava, o njegovu trajanju i o zabrani plaćanja unaprijed, prije isteka roka za raskid ugovora. Kako bi se potrošaču olakšalo korištenje njegovog prava na jednostrani raskid ugovora, svaki ugovor iz ove glave Konačnog prijedloga zakona mora sadržavati i poseban standardizirani obrazac za jednostrani raskid ugovora, čiji će oblik i sadržaj pravilnikom propisati ministar nadležan za područje zaštite potrošača.

Korištenjem standardnog obrasca za jednostrani raskid ugovora na području čitave Europske unije trebala bi se povećati transparentnost i predvidljivost postupanja potrošača prilikom raskida toga ugovora, što bi trebalo pozitivno utjecati na povjerenje potrošača prema ovim proizvodima te posljedično na povećanje broja korištenja ovih turističkih proizvoda u prekograničnim transakcijama.

Uz članak 108.

Ovim odredbama predviđeno je pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora. Pravo na jednostrani raskid ugovora posebno je pravo koje se potrošačima daje u situacijama kada na njih djeluje tzv. faktor iznenađenja. Sklapanje ugovora iz ove glave Konačnog prijedloga zakona, kojima su u pravilu predviđena iznimno značajna financijska izdvajanja na strani potrošača i to u pravilu neposredno prije sezone godišnjih odmora, kada potrošači, često dovedeni u zabludu zavaravajućom praksom trgovaca ili navedeni na sklapanje ugovora pod utjecajem agresivne prakse trgovaca, nepromišljeno i bez prethodne konzultacije pravnih, ekonomskih i ostalih stručnjaka sklapaju takve ugovore. Položaj potrošača tim je teži ako je ova vrsta ugovora obilježena prekograničnim elementom, bilo da se nekretnina nalazi u inozemstvu ili se usluge pružanju u inozemstvu ili pak trgovac djeluje u inozemstvu. Zbog tih se razloga potrošaču daje pravo da u određenom, relativno kratkom, vremenskom periodu, jednostrano raskine ugovor, bez potrebe da pritom navodi bilo kakve razloge za takav raskid. Pravo na jednostrani raskid ugovora potrošač, u pravilu, može koristiti u roku od 14 dana od dana sklapanja ugovora ili predugovora, odnosno od dana kad je potrošač primio primjerak ugovora i predugovora, ako je primitak uslijedio nakon sklapanja ugovora. Pritom, predviđeni su posebni, produženi rokovi za korištenje prava na jednostrani raskid ugovora u slučaju da potrošaču nije dostavljena prethodna obavijest, odnosno da mu nije dostavljen standardni obrazac za jednostrani raskid ugovora kao i posebni rokovi za slučaj kad je potrošaču istovremeno s ugovorom o pravu na vremenski ograničenu uporabu (*timeshare*) ponuđeno sklapanje ugovora o zamjeni. Također, propisano je da potrošač jednostrano raskida ugovor u pisanom obliku.

Uz članak 109.

Ovim odredbama propisano je da, u slučaju da iskoristi svoje pravo na jednostrani raskid ugovora, potrošač ne može trpjeti nikakve negativne financijske posljedice, odnosno ne mora snositi nikakve troškove niti druge financijske obveze zbog raskida ugovora, a sve kako bi se potrošačima omogućilo da mogu nesmetano koristiti svoje pravo na jednostrani raskid ugovora.

Uz članak 110.

Ovim odredbama propisano je da se prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora od potrošača ne smije zahtijevati nikakvo plaćanje unaprijed niti bilo koja druga vrsta ispunjenja financijskih obveza, a u pogledu ugovora o ponovnoj prodaji, niti bilo kakvo davanje jamstva, rezervacije u novcu, izričitog priznanja duga ili bilo koje druge financijske transakcije prije nego ponovna prodaja prava bude izvršena ili ugovor o ponovnoj prodaji prestane na neki drugi način.

Uz članak 111.

Ovim odredbama propisana su posebna pravila o plaćanju i otkazu ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu. Kod takvih ugovora mora biti izrađen plan obročnog plaćanja te bilo kakvo plaćanje mora biti usklađeno s tim planom. Nakon plaćanja drugog obroka, potrošač ima pravo raskinuti takav ugovor bez potrebe plaćanja bilo kakve naknade, kazne ili neke druge financijske obveze.

Uz članak 112.

Ovim odredbama propisano je da ako potrošač jednostrano raskida ugovor o vremenski ograničenoj uporabi (*timeshare*) i ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu ujedno dolazi i do raskida povezanih ugovora (ugovor na temelju kojeg potrošač stječe usluge koje su povezane s ugovorom o vremenski ograničenoj uporabi (*timeshare*) ili s ugovorom o dugotrajnom turističkom proizvodu, a koje se pružaju od strane trgovca ili treće osobe na temelju sporazuma između te treće osobe i trgovca) i to bez ikakvih troškova za potrošača, a sve kako bi se potrošač dodatno zaštitio. Također je propisan i način raskida povezanog ugovora, a posebno ugovora o kreditu koji je sklopljen kao takav ugovor.

Uz članak 113.

Ovim člankom propisana je upućujuća odredba na Zakon o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova („Narodne novine“, br. 121/16. i 32/19.), budući da je materija alternativnog rješavanja potrošačkih sporova propisana predmetnim Zakonom. Iz tog se razloga mijenja i naziv glave I. dijela četvrtog ovoga Konačnog prijedloga zakona.

Uz članke 114. do 129.

Ovim odredbama uređuje se postupak zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača, što je usklađeno s odredbama Direktive 2009/22/EZ.

Odredbom članka 114. ovoga Konačnog prijedloga zakona definiraju se propisi o zaštiti potrošača u pogledu čije se povrede može podnijeti tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača.

Također, jasno se određuje krug pasivno legitimiranih osoba protiv kojih se može podnijeti tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača.

Vezano za aktivno legitimirane osobe za podnošenje predmetne tužbe, propisuje se kako će Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra nadležnog za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača odlukom odrediti tijela ili osobe ovlaštene za podnošenje predmetnih tužbi.

Nadalje, propisano je koji postupci prethode pokretanju sudskog postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača, kao i mogućnost dogovora stranke o pokušaju rješavanja spora mirenjem prije podnošenja tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača.

Članak 118. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisuje da je za suđenje u postupcima pokrenutim povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača stvarno nadležan trgovački sud, budući da se postupci povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača *rationae materiae* odnose na materiju koja i inače spada u nadležnost trgovačkih sudova, a to isto vrijedi kada se postupci za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača određuju *rationae materiae*. Naime, postupke za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača ne pokreću fizičke osobe već aktivnu legitimaciju za podnošenje tužbe imaju samo tijela ili osobe koje imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu interesa i prava potrošača, kao što su udruge za zaštitu

potrošača. Ovlaštena tijela za podnošenje ove tužbe imaju tijela koje određuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra nadležnog za područje zaštite potrošača odlukom. S druge strane, postupak se pokreće uvijek protiv trgovca, odnosno skupine trgovaca te je stoga opravdano da zbog *rationae materiae* polja primjene tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača o tim tužbama odlučuju trgovački sudovi.

Osim što je predloženo da je za rješavanje po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača stvarno nadležan trgovački sud, predlažu se i kriteriji opće i posebne mjesne nadležnosti trgovačkog suda.

Kriteriji opće mjesne nadležnosti su sjedište, odnosno podružnica trgovca, a kada se radi o tuženiku koji nema sjedište već isključivo prebivalište, tada se mjesna nadležnost trgovačkog suda određuje prema prebivalištu tuženika.

Pri ustanovljavanju posebnog kriterija mjesne nadležnosti trgovačkog suda u postupku protiv osobe koja nema opću mjesnu nadležnost u Republici Hrvatskoj pošlo od specifičnosti koncepta zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača. Kako se zaštita kolektivnih interesa i prava potrošača garantira kako u području ugovornih tako i izvanugovornih odnosa te kako je osnovna svrha tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača isključivo preventivna, kao kriterij posebne mjesne nadležnosti trgovačkog suda ustanovljava se mjesto na kojem je došlo do povrede prava potrošača iz članka 106. stavka 1. ovoga Konačnog prijedloga zakona, odnosno mjesto na kojem su se mogle manifestirati štetne posljedice odnosno povrede.

Što se tiče odluke kojom sud usvaja kao osnovanu tužbu za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača, pri definiranju elementa iste polazilo se prvenstveno od specifičnosti odnosno svrsi ove tužbe, a taj je da se njome prvenstveno ide ka zabrani ponašanja trgovca koje je protivno propisima o zaštiti potrošača, odnosno da se njome pruži preventivna zaštita kolektivnih interesa i prava potrošača. Odluka kojom sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev osnovan mora u svojem dispozitivu sadržavati tri elementa: utvrđenje da je došlo do povrede propisa o zaštiti potrošača, kondemnaciju, odnosno naredbu tuženiku da prekine s protupravnim postupanjem te konačno zabranu takvog ili sličnog ponašanja ubuduće.

Poseban značaj za zaštitu individualnih interesa potrošača ima rješenje kojim se predlaže da odluka suda djeluje *erga omnes* na sve potrošače (članak 125. ovoga Konačnog prijedloga zakona) te rješenje kojim se određuje da odluka suda kojom se utvrđuje povreda prava o zaštiti potrošača obvezuje ostale sudove pred kojim će se voditi postupci za zaštitu individualnih prava potrošača (članak 126. ovoga Konačnog prijedloga zakona), odnosno postupci radi isplate ili za naknadu štete koju potrošač pretrpi zbog protupravnog ponašanja trgovca. *Ratio* obiju odredbi treba gledati u kontekstu svrhe zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača koja je prvenstveno preventivna. Kako se predlaže da se odluka suda, između ostalog, zabrani trgovcu protupravno ponašanje ubuduće, logično je da takvoj odluci treba priznati učinak u odnosu na sve potrošače. S druge strane, odredbom članka 126. ovoga Konačnog prijedloga zakona, koja nalaže da odluka suda po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača obvezuje ostale sudove pred kojima je potrošač u svoje ime pokrenuo postupak radi isplate ili naknade štete uzrokovane ponašanjem trgovca koje je sud okvalificirao kao protupravno, nastoji se *res judicata* učinak sudske odluke proširiti i na osobe/potrošače koji nisu bili stranka u postupku povodom tužbe za zaštitu

kolektivnih interesa i prava potrošača. Osnovna svrha takvog rješenja jest pojednostaviti rješavanje u postupku povodom isplate ili naknade individualne štete potrošača na način da sud ne mora ulaziti u odlučivanje o tome da li je ponašanje trgovca protupravno, ako je o tome odluku već donio sud odlučujući po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača. Odnosno, rješenje ne samo da pojednostavljuje odlučivanje o naknadi štete ili o isplati, već smanjuje troškove postupka čime se potrošaču omogućuje ekonomičniji pristup pravosuđu. Time se osigurava pravna sigurnost i uniformnost sudskih odluka, što je od posebnog značaja za ostvarivanje osnovne svrhe tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača, koja se očituje u preventivnoj djelovanju na ponašanja trgovaca, odnosno i njenom djelomičnom regulatorom karakteru.

Člankom 124. ovoga Konačnog prijedloga zakona određuje se mogućnost da sud odlukom kojom se usvaja tužbeni zahtjev odredi i rok za ispunjenje odluke, a da na zahtjev osobe koja je ovlaštena na pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača odredi i novčanu kaznu za slučaj da tuženik dobrovoljno ne ispuni svoju obvezu iz odluke odnosno ako obvezu izvrši sa zakašnjenjem. U tom se smislu upućuje na odredbe Ovršnog zakona („Narodne novine“, br. 112/12., 25/13., 93/14., 55/16. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 73/17. i 131/20.) kojim se uređuje novčana kazna kao posredno sredstvo ovrhe ako tuženik ne postupi sukladno nalogu suda. Ovakvo rješenje veoma je važno za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača, budući da novčana kazna treba djelovati preventivno navodeći trgovca da u budućnosti odustane od sličnih protupravnih aktivnosti ili pasivnog ponašanja koja su protivna pravu zaštite potrošača. Odnosno, rješenje predviđa i spomenuta Direktiva 2009/22/EZ i prepušta državama članica odluku o tome da li će ga transponirati u svoje nacionalno zakonodavstvo. Brojne su države članice Europske unije transponirajući u svoje nacionalno zakonodavstvo, a s ciljem ustanovljavanja što učinkovitijeg mehanizma zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača, prihvatile rješenje iz Direktive o sudskim nalogima (na primjer, Italija, Njemačka, Austrija).

I konačno, uzimajući u obzir specifičnosti zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača, predlaže se mogućnost određivanja privremene mjere od strane suda i bez ispunjenja pretpostavki za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine sukladno Ovršnom zakonu, odnosno dokazivanja potrebe sprečavanja nastanka nenadoknadive štete. Naime, kako je svrha tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača prvenstveno usmjerena ka zabrani protupravnoga ponašanja trgovca, a nije usmjerena ka obeštećenju, predlagatelj je mišljenja da sud može odrediti privremenu mjeru i ako nije ispunjena i pretpostavka ili vjerojatnost nastanka nenadoknadive štete.

Uz članak 130.

Ovim člankom propisuje se da se u postupku zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača podredno primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 70/19.) i Ovršnog zakona, kao općih propisa kojima se uređuju parnični i ovršni postupak.

Uz članak 131.

Odredbom ovoga članka definirani su nositelji zaštite potrošača i to: Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske, ministarstvo nadležno za područje zaštite potrošača, nadležne inspekcije, Nacionalno vijeće za zaštitu potrošača, poslovna udruženja, udruge za zaštitu potrošača, jedinice lokalne samouprave i ostala javnopravna tijela, svatko iz svoje nadležnosti.

Uz članak 132.

Ovim člankom propisuje se osnivanje, određivanje sastava i uloga Nacionalnog vijeća za zaštitu potrošača (u daljnjem tekstu: Nacionalno vijeće), kao i rok u kojem će se donijeti izvješće o radu Nacionalnog vijeća. Nacionalno vijeće je savjetodavno tijelo Vlade Republike Hrvatske i ima tajnika koji obavlja sve stručne poslove vezane za, primjerice, organiziranja sastanaka, sastavljanje poziva, pisanja zapisnika i slično. Administrativne i stručne poslove navedenog tijela obavlja ministarstvo nadležno za područje zaštite potrošača.

Uz članak 133.

Ovim člankom propisuje se obveza tijela lokalne samouprave na sustavno promicanje zaštite potrošača na svom području, kao i na provođenje aktivnosti koje su ista dužna provoditi.

Uz članak 134.

Ovim člankom propisuje se osnivanje i načini udruživanja udruga za zaštitu potrošača.

Uz članak 135.

Ovim člankom propisuje se neovisnost djelovanja udruga za zaštitu potrošača od trgovaca. Naime, udruge za zaštitu potrošača su nepolitičke, nestranačke, neprofitne i nevladine udruge građana udruženih sa ciljem pružanja pomoći građanima Republike Hrvatske u zaštiti njihovih potrošačkih prava i interesa.

Uz članak 136.

Odredbom ovoga članka propisuje se koje poslove na području zaštite potrošača mogu obavljati udruge za zaštitu potrošača.

Uz članke 137. i 138.

Člankom 137. propisuje se donošenje i sadržaj Nacionalnog programa zaštite potrošača (u daljnjem tekstu: Nacionalni program).

Nacionalni program je provedbeni dokument kojim se određuju ciljevi potrošačke politike svih dionika zaštite potrošača u kratkoročnom razdoblju, odnosno za razdoblje od četiri godine. Odredbom članka 137. ovoga Konačnog prijedloga zakona propisuje se kako Nacionalni program donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministarstva nadležnog za zaštitu potrošača.

Djelokrug Vlade Republike Hrvatske odnosi se na provedbu politika i programa te u tu svrhu Vlada Republike Hrvatske predlaže i donosi strategije.

Odgovarajuća odredba važećeg Zakona o zaštiti potrošača propisivala je da Hrvatski sabor donosi Nacionalni program, međutim, uzimajući u obzir nadležnost Vlade Republike Hrvatske u kreiranju i provedbi unutarnje politike te kako Zakon o sustavu strateškog planiranja i upravljanja razvojem Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 123/17.) u članku 2. propisuje kako Hrvatski sabor donosi strategije koje predstavljaju dugoročne akte strateškog planiranja od nacionalnog značaja. Kako se dugoročni akti donose za razdoblje od najmanje deset godina, dok se Nacionalni program donosi za znatno kraće vremensko razdoblje (četiri godine) te uzimajući u obzir činjenicu da je Nacionalni program akt kojim se donose kratkoročni ciljevi politike zaštite potrošača, a ne zakonodavne mjere čije donošenje je u nadležnosti Hrvatskoga sabora, ovom odredbom propisuje se ovlast Vlade Republike Hrvatske za donošenje Nacionalnog programa. Naime, kako je Nacionalni program specifičan provedbeni dokument u kojem su razrađeni i određeni elementi strateškog okvira (ciljevi, odnosno mjere i aktivnosti planirane u svrhu ostvarenja tih ciljeva), te se odnosi na razradu ciljeva i mjera svih dionika politike zaštite potrošača (a ne samo Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja), u ovom Konačnom prijedlogu zakona je, radi važnosti Nacionalnog programa za čitav niz resora, predviđeno donošenje istog od strane Vlade Republike Hrvatske.

Također, potrebno je naglasiti da donošenje dugoročne strategije politike zaštite potrošača nije prikladno za ovo područje, uzimajući u obzir kontinuirani rast i razvoj trgovine, posebice vezano za sveopću digitalizaciju i zahtjeve održivosti koji mijenjaju navike potrošača i neprekidno stvaraju nove oblike kupovine proizvoda te je stoga potrebno ažurno i pravovremeno usmjeravati te predviđati mjere provedbe iste.

Obveza izvještavanja o provedbi Nacionalnog programa stavlja se u nadležnost ministarstva nadležnog za zaštitu potrošača, u čijoj je nadležnosti provedba aktivnosti vezanih za provedbu politike zaštite potrošača i koordinacija rada svih nositelja zaštite potrošača te se naznačuje rok u kojem je potrebno donijeti predmetno izvješće.

Uz članak 139.

Odredbom ovoga članka uređuju se osobe ovlaštene za provedbu aktivnosti utvrđenih Nacionalnim programom te način dodjeljivanja financijskih sredstava ovlaštenim osobama za provedbu tih aktivnosti.

U odnosu na odredbe važećeg Zakona o zaštiti potrošača, dopunjena je odredba kojom se propisuje obveza jedinica lokalne samouprave omogućiti korištenje prostora za savjetovanja iz Nacionalnog programa, te se pojasnilo kako se predmetna obveza ograničava na poslove savjetovanja koje provode udruge za zaštitu potrošača ili druge fizičke ili pravne osobe temeljem projekata koji su odabrani na javnom natječaju koje je raspisao ministar nadležan za područje zaštite potrošača ili odgovorna osoba u javnopravnom tijelu nadležnom za pojedino područje zaštite potrošača, odnosno izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave radi provedbe aktivnosti utvrđenih Nacionalnim programom. Obveza se ograničava na vrijeme provedbe tog projekta sukladno javnom natječaju.

Uz članak 140.

Ovim člankom uređuje se informiranje i edukacija potrošača na način da ministarstvo nadležno za područje zaštite potrošača zajedno sa ministarstvom nadležnim za područje obrazovanja sudjeluje u pripremanju projekata koji se odnose na zaštitu potrošača u skladu s kurikulumom međupredmetne teme Građanski odgoj i obrazovanje. Osim navedenoga, propisana je obveza suradnje ministarstva nadležnog za područje zaštite potrošača i udruga za zaštitu potrošača s odgojno-obrazovnim ustanovama u svrhu informiranja i edukacije iz područja zaštite potrošača.

Uz članak 141.

Ovim člankom propisan je nadzor nad provođenjem odredbi ovoga Konačnog prijedloga zakona.

U odnosu na odgovarajuću odredbu važećeg Zakona o zaštiti potrošača kojom su ovlast za nadzor imali tržišni inspektori tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove, Hrvatska narodna banka te Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti i čiji se djelokrug nije izmijenio ovom odredbom, ovim Konačnim prijedlogom zakona izrijeком se propisuje i nadležnost Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga (HANFA) u provedbi nadzora nad trgovcima kojima je HANFA izdala odobrenje za rad te poljoprivredne inspekcije vezano za pitanje nadzora dvojne kvalitete hrane, dok se za pitanja načina provedbe nadzora upućuje na primjenu posebnih propisa.

Uz članak 142.

Odredbama ovoga članka uređuju se pretpostavke za podnošenje prijave u kojoj potrošač tvrdi kako je trgovac počinio povredu odredaba ovoga Konačnog prijedloga zakona i koja je utjecala na njegova prava. Praksa je pokazala kako prijave potrošača često sadrže nejasne informacije o tvrdnji o povredi trgovca te o samom trgovcu i njegovom sjedištu zbog čega je teško utvrditi u čijoj nadležnosti je provedba nadzora (u nadležnosti hrvatskih inspekcijskih tijela, tijela Unije ili je riječ o trgovcu sa sjedištem izvan Unije). Kako bi se osigurala učinkovitost u rješavanju potrošačkih prijava propisuju se minimalne informacije o tvrdnji povrede koje potrošač mora dostaviti u svojoj prijavi. Ako predstavka potrošača ne sadrži nužne informacije o trgovcu i tvrdnji o povredama ovoga Konačnog prijedloga zakona bez kojih se ne može pokrenuti inspekcijski postupak, nadležna inspekcija zatražit će dopunu prijave potrošača i za to odrediti rok koji ne može biti dulji od 15 dana. Ako potrošač propusti dopuniti prijavu u roku i na odgovarajući način, postupak se neće pokrenuti, međutim o navedenoj posljedici, inspekcija će unaprijed obavijestiti potrošača u zahtjevu za dopunom prijave.

Uz članak 143.

Ovim člankom uređuje se postupanje nadležne inspekcije tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove po zaprimljenoj prijavi potrošača.

Nadležnim inspektorima propisuje se mogućnost zatražiti izjašnjavaње trgovca o tvrdnjama potrošača iznesenima u podnesenoj prijavi te o njegovoj spremnosti ispuniti zahtjev potrošača. Ako bi se trgovac u svom očitovanju suglasio sa zahtjevom potrošača, ne bi se pokretao inspekcijski postupak. Time bi se osigurala brža i efikasnija zaštita potrošačkih prava, uzimajući u obzir prosječno trajanje inspekcijskih postupaka u ovom području i troškove koji mogu proizaći tijekom istog (troškovi vještačenja i dokazivanja primjenom drugih sredstava).

Očekuje se kako će opisana procedura prethodnog izjašnjavaња trgovca utjecati na smanjenje opterećenja tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove i ubrzati ostvarenje zaštite potrošačkih prava.

Uz članak 144.

Ovim se člankom propisuje ovlast nadležne inspekcije tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove provoditi tzv. tajne kupnje, odnosno kupovinu s tajnim identitetom prilikom provedbe nadzora nad primjenom odredaba ovoga Konačnog prijedloga zakona.

Nadalje, uređuje se pitanje snošenja troškova proizašlih primjenom predmetne metode utvrđivanja povreda odredaba ovoga Konačnog prijedloga zakona.

Uz članke 145. do 147.

Ovim člancima uređuju se ovlasti tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove u provedbi inspekcijskog nadzora.

Digitalizacija je dovela do jačanja mrežne kupovine, međutim brojne su i povrede potrošačkih prava. Potrošači često kupuju s vizualno primamljivih mrežnih stranica, ne provjeravajući podatke o trgovcu, odnosno da li su uopće istaknuti podaci o trgovcu. Iako postoji razvijen i učinkovit sustav nadzora trgovaca koji prodaju putem interneta, ako nije moguće utvrditi identitet i sjedište trgovca nije moguće utvrditi u čijoj nadležnosti je provedba nadzora niti primijeniti inspekcijske mjere i/ili prekršajne sankcije. Kako bi se osigurala zaštita potrošača od trgovaca koji skrivaju svoj identitet, odredbama ovoga Konačnog prijedloga zakona u odnosu na važeći Zakon o zaštiti potrošača propisuje se mogućnost izricanja privremene mjere onemogućavanja pristupa sadržaju, odnosno ograničavanje pristupa mrežnom sučelju koje provode pružatelji usluge pristupa internetu za određena kršenja odredaba ovoga Konačnog prijedloga zakona koja se provode mrežno. Predmetna mjera bi se izricala samo u slučajevima kada je riječ o povredi koja predstavlja rizik ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača. Nadalje, uređuju se i ovlasti tržišnog inspektora u slučaju utvrđivanja povreda obveza trgovaca te pravo na žalbu na rješenje tržišnog inspektora.

Uz članak 148.

Ovim se člankom propisuju okolnosti pod kojima nadležni inspektor neće podnijeti optužni prijedlog, odnosno izdati prekršajni nalog, a odnose se na situacije u kojima trgovac otkloni utvrđene nepravilnosti ili se na isto obveže u određenom roku te ako postupi po rješenju inspektora. Osim toga, propisuje se postupak vezan za određivanje roka za otklanjanje nepravilnosti, kao i

posljedice da trgovac isto propusti učiniti u navedenom roku. Nadalje, kako bi se osigurao odvraćajući učinak na trgovce te osigurala primjerena zaštita u slučajevima posebno teških kršenja prava potrošača, propisane su i iznimke kada je inspektor dužan u vrlo kratkom roku podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka, odnosno izdati prekršajni nalog.

Uz članke 149. do 153.

Ovim člancima propisane su prekršajne odredbe te kriteriji koji se primjenjuju pri odlučivanju o vrsti i mjeri kazne koja se izriče za počinjeni prekršaj.

Kako bi se udovoljilo zahtjevima koji su propisani u Direktivi (EU) 2019/2161, a koji se odnose na propisivanje učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih sankcija, kroz konzultacije s tijelom državne uprave nadležnim za inspekcijske poslove, povećan je raspon iznosa novčane kazne od 10.000,00 kn do 200.000,00 kn za sve prekršaje koji se odnose na trgovce - pravne osobe. Naime, sukladno saznanjima koja su zaprimljena od osoba koje obavljaju inspekcijske poslove u tijelu državne uprave nadležnom za inspekcijske poslove (inspektori Državnog inspektorata), raspon sankcija koji je predviđen za trgovce - pravne osobe u važećem Zakonu o zaštiti potrošača nije bio adekvatan, budući da nije imao odvraćajući učinak na počinitelje prekršaja da se ubuduće suzdrže od kršenja potrošačkih prava.

U odnosu na odredbe važećeg Zakona o zaštiti potrošača, odredbama članka 150. ovoga Konačnog prijedloga zakona posebno se uređuju prekršajne odredbe za prekogranične povrede kojima se povrjeđuju kolektivni interesi i prava potrošača. Predmetna odredba je predmet usklađivanja s odredbama Direktive (EU) 2019/2161 koja propisuje minimalne visine zapriječenih kazni za opisane prekogranične povrede. Naime, tijekom 2016. i 2017. u okviru Programa za prikladnost i učinkovitost propisa (REFIT), Europska komisija provela je analizu potrošačkog zakonodavstva i zaključeno je da su se važeće sankcije država članica za prekogranične povrede pokazale nedjelotvornima.

Visine zapriječenih prekršajnih sankcija ovise o tome radi li se u konkretnom slučaju o raširenoj povredi (povreda koja obuhvaća potrošače koji borave u najmanje dvije države članice koje su različite od država članica u kojoj je došlo do povrede ili se nalazi sjedište ili imovina trgovca odgovornog za povredu) ili raširenoj povredi s dimenzijom Unije (povreda kojom se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača u najmanje dvjema trećinama država članica koje zajedno čine najmanje dvije trećine stanovništva Europske unije). Kako bi se osigurao odvraćajući efekt na trgovce, sankcije će se određivati s obzirom na godišnji promet trgovaca. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni primijenit će se zapriječeni posebni minimum i maksimum novčane kazne.

Osim navedenoga, izrijekom se navodi na koji način nadležni sud određuje vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti u konkretnom slučaju, a sve kako bi se osiguralo da izrečene kazne budu učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

Uz članke 154. do 160.

Ovim člancima propisane su prijelazne i završne odredbe.

Ovim člancima propisuje se donošenje podzakonskih akata - pravilnika kojima se razrađuju odredbe ovoga Konačnog prijedloga zakona koje donosi ministar nadležan za područje zaštite potrošača i to u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga propisa, kao i obveza donošenja odluka Vlade Republike Hrvatske, kojom će se odrediti osobe koje imaju aktivnu legitimaciju za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača; odluke o osnivanju Nacionalnog vijeća za zaštitu potrošača, za koje je rok donošenja također 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Konačnog prijedloga zakona i odluke o donošenju Nacionalnog programa zaštite potrošača. Nacionalni program zaštite potrošača za razdoblje od 2021. do 2024. godine („Narodne novine“ broj 29/21.) ostaje na snazi, stoga se razdoblje primjene važećeg Nacionalnog programa zaštite potrošača uzelo u obzir pri propisivanju roka za donošenje novog programa te se propisalo da se novi Nacionalni program zaštite potrošača donosi do 31. prosinca 2024.

Također, propisano je da su Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora dužne u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti s odredbama ovoga Zakona Pravilnik o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori („Narodne novine“, broj 67/20.) i Pravilnik Suda časti Hrvatske obrtničke komore („Narodne novine“, broj 22/17.).

Nadalje, člankom 160. ovoga Konačnog prijedloga zakona uređuje se stupanje na snagu istog. Kako se ovim zakonom prenose odredbe Direktive (EU) 2019/2161, a čije odredbe se sukladno članku 7. primjenjuju od 28. svibnja 2022., ne primjenjuje se uobičajeni, osmodnevni *vacatio legis* te odredbe ovoga Zakona stupaju na snagu 28. svibnja 2022.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Provedbom ovoga Zakona očekuju se promjene u prihodima i primicima ili rashodima i izdacima državnog proračuna Republike Hrvatske, odnosno očekuje se pozitivan fiskalni učinak na državni proračun Republike Hrvatske jer se kod prekršajnih odredbi povećao raspon propisanih kazni, istovremeno na rashodovnoj strani očekuju se troškovi sufinanciranja iz državnog proračuna Republike Hrvatske za provođenje aktivnosti na području zaštite potrošača određene Nacionalnim programom zaštite potrošača za razdoblje od 2021. do 2024. godine te provođenja inspeksijskog nadzora u slučaju kada je provedena kupnja s tajnim identitetom, a nije utvrđena povreda potrošačkih prava, međutim kod svega naprijed navedenog nije moguće procijeniti iznos. Napominjemo da nije potrebno osigurati dodatna sredstva, budući da su sredstva osigurana u okviru redovnih aktivnosti Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja i tijela nadležnih za provedbu ovoga Zakona.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

15. listopada 2021. na 8. sjednici Hrvatskoga sabora donesen je zaključak kojim se prihvaća Prijedlog zakona o zaštiti potrošača (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona). Hrvatski sabor uputio je predlagatelju primjedbe, prijedloge i mišljenje radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

U nastavku se iznose nova rješenja koja se predlažu Konačnim prijedlogom zakona u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona koja su posljedica prihvaćenih pravnih i nomotehničkih primjedbi Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora na Prijedlog zakona:

kroz cijeli Konačni prijedlog zakona je usklađeno pisanje brojeva na način da su brojevi zaključno do broja deset napisani slovima, a brojevi od 11 na više napisani brojevima.

Članak 3. – briše se dio izričaja iz stavka 1. koji glasi: „a koji su usklađeni s pravnom stečevinom Europske unije“.

Članak 4. – briše se riječ: „primjerice“ u točki 2., te riječ: „osobno“ u točki 33. Riječ „primjerice“ izbrisana je i u članku 54.

Članak 6. – upotpunjen je naziv članka na način da isti glasi: „Označavanje proizvoda“. U stavku 1. riječ: „najmanje“ je brisana kao suvišna.

Članak 10. – u stavku 4. iza riječi: „čitljivo“ brisana je riječ: „vidljivo“ kao suvišna.

Članak 14. – izričaj stavka 1. preformuliran je na način da bude jasniji te isti sada glasi: „Ako trgovac zahtijeva ili izričito uvjetuje kupnju robe ili pružanje usluge djelomičnim ili ukupnim jednokratnim ili obročnim predujmom, dužan je potrošaču nakon predaje robe ili pružene usluge obračunati i isplatiti kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od dana primljenog predujma do dana predaje robe ili ispunjenja usluge, ako je rok isporuke robe ili ispunjenja usluge dulji od 30 dana, osim ako nije drukčije ugovoreno.“.

Članak 25. – u stavku 4. dopunjen je izričaj na način da isti glasi: „Trgovac mora potrošaču prije sklapanja ugovora omogućiti upoznavanje sa svojim općim uvjetima poslovanja te uvjetima korištenja javnih usluga i javno ih objaviti na svojim mrežnim stranicama.“.

Članak 26. – u stavku 3. riječ: “ako“ je zamijenjena riječju: „koja“. Nadalje, odredba stavka 8. je premještena iza stavka 5.

Članak 27. – stavak 1. je dopunjen pozivanjem na članak 10. stavak 6. u kojem je sadržan rok za dostavu odgovora na pisani prigovor, te isti glasi: „Nakon primitka odgovora na pisani prigovor iz članka 10. ovoga Zakona, odnosno po isteku roka za dostavu odgovora trgovca na pisani prigovor ako trgovac potrošaču nije dostavio odgovor na pisani prigovor u roku iz članka 10. stavka 6. ovoga Zakona, potrošač može podnijeti reklamaciju povjerenstvu iz članka 26. stavka 5. ili stavka 6. ovoga Zakona.“.

Članak 32. – brisano je pozivanje na odredbe članaka kojima se uređuje sadržaj ove glave u stavku 1. Osim navedenoga, u stavku 2. točki 1. riječ: „poglavito“ je brisana kao suvišna. Nadalje, odredba stavka 4. također je brisana, budući da je ista obuhvaćena u odredbi članka 3.

Članak 35. – u stavku 3 riječ: „isto tako“ briše se. Nije primjerena normativnom izričaju Konačnog prijedloga zakona. Navedeno se briše i u članku 36. stavku 2. i članku 94. stavku 4.

Članak 44. – u stavku 1. točki 8. dopunjen je izričaj na način da predmetna točka glasi: „iz odredaba glave IV. ovoga dijela Zakona“. U točki 11. propisano je općenito pozivanje na Zakon o platnom prometu na način da predmetna točka glasi: „o pružanju usluga putničkoga prijevoza, s time da se i na ove ugovore primjenjuje odredba članka 51., članka 52. i članka 74. ovoga Zakona i odredba propisa koji uređuje platni promet, a koja se odnosi na naplatu naknada u vezi s pružanjem i korištenjem platnih usluga“.

Članak 45. – preformuliran je tekst stavka 4. na način da isti glasi: „Ako je za ugovore iz glave IV. ovoga dijela Zakona mjerodavno strano pravo, potrošač ne može biti lišen zaštite na koju ima pravo po ovome Zakonu, ako ima boravište u Republici Hrvatskoj, ako se nekretnina koja je predmet ugovora nalazi na području Republike Hrvatske ili ako trgovac obavlja svoju djelatnost na području Republike Hrvatske, odnosno ako na neki način usmjerava svoje poslovanje na Republiku Hrvatsku, a ugovor ulazi u okvir tog poslovanja.“

Članak 46. – riječi: „ako je primjenjivo“ izbrisane su iz svih točaka predmetnog članka, kao i iz članaka 61., 77. i 144.

Članak 48. – u stavku 4. riječ: „tjelesni medij“ radi jasnoće izričaja je zamijenjena riječju: „materijalni nosač podataka“, kao izrazu koji se koristi u ostalim srodnim propisima (primjerice, u Zakonu o obveznim odnosima).

Članak 52. – pojam „osnovna tarifa“ objašnjen je u skladu s tumačenjem koje je dano od strane suda EU u postupku povodom prethodnog pitanja u predmetu C-568/15. Slijedom istog, navedeni članak sada glasi: „Ako je trgovac uspostavio telefonsku liniju kako bi ga potrošači mogli telefonski kontaktirati u vezi sa sklopljenim ugovorom, potrošač koji kontaktira trgovca na taj način plaća poziv po tarifi koja ne smije biti viša od one za uobičajenu komunikaciju na fiksnu geografsku liniju ili mobilnu liniju.“.

Članak 54. - odredba točke 9. preformulirana je kako bi ista bila razumljivija te sada navedena odredba glasi: „odredba kojom se određuje da će se ugovor na određeno vrijeme produljiti ukoliko potrošač ne izjavi prije prestanka ugovora, da ne želi produljenje ugovora, a rok u kojem potrošač to može izjaviti je nerazumno kratak“.

Članak 60. – je brisan kao suvišan.

Članak 61. (sadašnji članak 60.) – u stavku 1. točki 16. brisane su riječi: „kako su definirani člankom 4. točkom 24. ovoga Zakona“ kao suvišne.

Članak 62. (sadašnji članak 61.) – u stavku 1. riječi: „ne dovodeći u pitanje“ brisane su, a navedeno je brisano i iz odredbi članka 84., 86. i 112.

Članak 63. (sadašnji članak 62.) – u stavku 1. razjašnjeno je da se radi o svim uslugama, te je isto i izriječno navedeno te slijedom toga predmetna odredba glasi: „Ako su odredbe propisima kojima se uređuju sve usluge i kojima se uređuje elektronička trgovina u vezi sa

sadržajem i načinom pružanja obavijesti u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, primarno se primjenjuju odredbe ovoga Zakona.“.

Članak 88. (sadašnji članak 87.) – odredbe stavaka 4. i 5. premještene su u zaseban članak koji je pozicioniran iza članka 94.

Članak 89. (sadašnji članak 88.) – dorađen je izričaj odredbe stavka 2. na način da je riječ: „predviđeni“ zamijenjena riječju: „propisani“ te odredba sada glasi: Prethodna obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati podatke koji su propisani člancima 89. do 92. ovoga Zakona.“. Nadalje, nomotehnički je dorađen izričaj u stavku 9. na način da je brisano navođenje svih stavaka toga članka, a isto je brisano i u članku 153. (sadašnji članak 148.)

Članak 91. (sadašnji članak 90.) – dorađen je izričaj predmetnog članka te su slijedom istog brisane riječi: „ako je potrebno“ i riječi: „bilo koje“.

Članak 103. –stavak 3. je brisan kao suvišan.

Članak 114. – kroz cijeli tekst Konačnog prijedloga zakona izraz: „zaštita kolektivnih interesa“ izmijenjen je u izraz: „zaštita kolektivnih interesa i prava“.

Članak 115. – korigirano je upućivanje u stavku 4. predmetnog članka te je izraz: „strane osobe iz stavka 5.“ izmijenjen u izraz: „strane osobe iz stavka 2.“.

Članak 125. – u stavku 2. iza riječi: „svaki potrošač“ riječi: „iz stavka 1. ovoga Zakona“ brisane su kao suvišne.

Članak 131. – u stavku 1. riječi: „svatko iz svoje nadležnosti“ su brisane kao suvišne.

Članak 136. – u uvodnoj rečenici riječ: „osobito“ je brisana kao suvišna, a isto je izvršeno i u člancima 145., 146. i 154. (sadašnji članak 153.)

Članak 142. – u stavku 2. riječ: „najmanje“ je brisana kao suvišna.

Članak 147. – sadržaj predmetnog članka uvršten je u odredbe članka 145. i 146.

Članak 148. (sadašnji članak 147.) – kroz cijeli tekst članka je, uz navođenje članaka u zagradi, dodan naziv propisa, odnosno ovoga Zakona.

Članak 153. (sadašnji članak 148.) – pozicioniran je iza članka 148.

Članak 154. (sadašnji članak 153.) – odredba je radi preglednosti razrađena na način da su okolnosti podijeljene u podstavke.

Dodatno, predlagatelj je zaprimio prijedlog dopune teksta Prijedloga zakona od strane odvjetničkog društva Borić & Toš. Naime, odvjetničko društvo zatražilo je doradu članka 126. Prijedloga zakona navodeći da je potrebno navedenu odredbu uskladiti s člankom 502.c. važećeg

Zakona o parničnom postupku („Službeni list SFRJ“, br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., „Narodne novine“, br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. i 70/19.), kao i sa praksom Suda EU pri tumačenju Direktive Vijeća 93/13/EEZ . U skladu s tim, rješenje **članka 126.** koje se predlaže Konačnim prijedlogom zakona razlikuje se od rješenja iz Prijedloga zakona i glasi: „Odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač ili osoba koja ima pravni interes pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika ili radi isplate“.

Ostale izmjene Konačnog prijedloga zakona u odnosu na Prijedlog zakona rezultat su usvajanja primjedbi tijela državne uprave i socijalnih partnera kojima je Konačni prijedlog zakona dostavljen na mišljenje. U nastavku iznosimo prihvaćene primjedbe sadržajne naravi:

Članak 26. stavak 2. Konačnog prijedloga zakona dopunjuje se na način da se propisuje obveza predstavničkog tijela jedinica lokalne samouprave osnovati savjetodavno tijelo.

Članak 47. Konačnog prijedloga zakona dopunjuje se na način da sada uređuje pitanje snošenja troškova vještačenja robe s digitalnim elementima te neusklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge s ugovorom ovisno o tome da li je ugovorena jednokratna, niz pojedinačnih isporuka ili kontinuirana isporuka istog.

U članku 79. Konačnog prijedloga zakona rok za jednostrani raskid ugovora sklopljenog na daljinu ili izvan poslovnih prostorija ograničava se na 14 dana, neovisno o načinu prodaje te se brišu odredbe koje su potrošačima omogućavale raskid ugovora sklopljenog tijekom nezatraženih posjeta trgovaca u roku od 30 dana.

U članku 139. stavku 4. Konačnog prijedloga zakona dodatno je pojašnjeno kako se obveza osiguranja prostora za obavljanje poslova savjetovanja potrošača iz Nacionalnog programa zaštite potrošača ograničava na poslove savjetovanja koje provode udruge za zaštitu potrošača ili druge fizičke ili pravne osobe temeljem projekata koji su odabrani na javnom natječaju koje je raspisao ministar nadležan za područje zaštite potrošača ili odgovorna osoba u javnopravnom tijelu nadležnom za pojedino područje zaštite potrošača, odnosno izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave radi provedbe aktivnosti utvrđenih Nacionalnim programom.

U članku 149. Konačnog prijedloga zakona najviša visina zapriječene kazne za prekršaje za trgovce – pravne osobe ograničena je na 200.000,00 kuna.

Članak 157. Konačnog prijedloga zakona dopunjuje se načelom primjene blažeg propisa i vremenskog važenja prekršajnog zakonodavstva.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, TE RAZLOZI NEPRIHVATANJA

U raspravi sjednice Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora iznesene su određene primjedbe koje predlagatelj nije u mogućnosti prihvatiti, kako slijedi:

- **vezano za prijedlog da se ujednači izričaj pri pisanju rokova (30 dana/mjesec dana, godina dana/12 mjeseci)**, isti je djelomično prihvaćen. Izmjena roka koji je određen u trajanju od 12 mjeseci na način da se određuje u trajanju od godine dana je prihvaćen. Međutim, nismo u mogućnosti prihvatiti izmjenu rokova određenih u trajanju od 30/60/90 dana na način da se određuju u mjesecima jer bi se u tom slučaju utjecalo na duljinu trajanja roka. Uzimajući u obzir da rok određen na mjesec istječe onoga dana u mjesecu koji po svom broju odgovara danu od kojeg se računa trajanje roka (iznimno, ako toga dana nema u mjesecu u kojem rok istječe, rok istječe posljednjeg dana toga mjeseca), a da se trajanje rokova određenih na dane računa od prvog sljedećeg dana od dana početka roka, istek roka od 30 dana ne mora se podudarati s danom kada bi taj rok istekao da je utvrđen u mjesecima. Odnosno, predložena izmjena rokova u trajanju od 30 dana na način da se njihovo trajanje određuje na mjesec dana, dovelo bi do skraćivanja ili produljenja istih rokova. Uzimajući u obzir kako potrošači često nisu informirani o svojim pravima i obvezama, skraćivanje rokova utvrđenih u Konačnom prijedlogu zakona dovelo bi do smanjenja njihovih prava što nije cilj ovoga propisa. Također, u pojedinim odredbama Konačnog prijedloga zakona trajanje roka rezultat je transpozicije odredaba pravne stečevine navedenih u članku 2. Konačnog prijedloga zakona te nije dopušteno mijenjati trajanje rokova odredbama nacionalne mjere kojom se isti prenosi, u suprotnosti bi se protiv Republike Hrvatske mogao pokrenuti postupak povrede prava Unije.

- nadalje, **prijedlog za brisanjem riječi „vjerojatno“ u članku 34. Prijedloga zakona kao suvišne predlagatelj nije u mogućnosti prihvatiti**. Naime, nepoštenu poslovnu praksu neće predstavljati samo one okolnosti za koje je sa sigurnošću utvrđeno da će bitno utjecati na ekonomsko ponašanje određive skupine potrošača, već čak i one situacije u kojima je vjerojatno da će bitno utjecati na ekonomsko ponašanje takve skupine potrošača, što predstavlja puno veći stupanj zaštite potrošača i posljedično zahtijeva puno veći stupanj pažnje prilikom postupanja trgovaca. Isto je i u skladu s intencijom članka 5. stavka 2. točke (b) Direktive 2005/29/EZ, koji je odredbom članka 34. Konačnog prijedloga zakona prenesen u nacionalno zakonodavstvo Republike Hrvatske.

- vezano za **primjedbu na članak 115. stavak 3., prijedlog se djelomično prihvaća** te su korigirane nomotehničke omaške u predmetnom članku na način da je ispravljena referenca na odgovarajući stavak, a to je stavak 2., a ne stavak 1. kako je to predloženo u zaprimljenoj primjedbi, budući da upravo stavak 2. uređuje pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača od strane udruga za zaštitu potrošača iz druge države članice Unije ili neovisnog javnopravnog tijela koje je po propisima te države ovlašteno pokrenuti isti postupak.

- u pogledu **primjedbe da se u članku 141. stavku 1. suvišno pozivati na naredne stavke predmetnog članka** kojima će se navedena materija urediti, **predlagatelj nije u mogućnosti prihvatiti navedenu primjedbu**, budući da bi se, u slučaju izostavljanja formulacije „osim u

slučajevima iz stavaka 2., 3., 4. i 5. ovoga članka“, neopravdano smatralo da inspekcijski nadzor nad provođenjem svih odredbi Konačnog prijedloga zakona obavljaju tržišni inspektori Državnog inspektorata, što svakako nije intencija ovoga Konačnog prijedloga zakona.

- **vezano za primjedbu na članak 142. da je u stavku 1. veznike: „i/ili“ potrebno zamijeniti veznikom: „i“, ista se djelomično prihvaća.** Predmetnu odredbu potrebno je izmijeniti na način da se u stavku 1. veznici: „i/ili“ mijenjaju veznikom: „i“ uzimajući u obzir kako se predmetnom odredbom omogućuje podnošenje predstavki potrošača nakon što je iscrpio pravni put sporazumnog rješavanja spora s trgovcem, a koji se razlikuje ovisno o tome da li je trgovac pružatelj javne usluge (članak 27. stavak 1.) ili drugi trgovac (članak 10.).

- **primjedbu da se članak 150. stavci 2. do 4. nadopune na način da se navede kako se radi o „prekršajima iz stavka 1. ovoga članka“ nije moguće prihvatiti,** budući da stavak 1. predmetnog članka ne uređuje istovrsne prekršaje koji su propisani stavcima 2. do 4. . Naime, stavak 1. uređuje tzv. „raširene povrede“ (povrede koje obuhvaćaju potrošače iz najmanje dvije države članice Europske unije koje su različite od država članica sjedišta trgovca - prekršitelja), dok stavak 2. uređuje tzv. „raširene povrede s dimenzijom Unije“ (povrede koje obuhvaćaju potrošače u najmanje dvije trećine država članica, a koje čine dvije trećine stanovništva Europske unije).

Nadalje, u raspravi sjednice Odbora za gospodarstvo Hrvatskoga sabora iznesene su određene primjedbe predstavnika Hrvatske udruge poslodavaca, gospodina Ivana Mišetića, koje predlagatelj nije u mogućnosti prihvatiti, kako slijedi:

- **prijedlog izmjene članka 8. koji se odnosi na navođenje maloprodajne cijene za određene skupine potrošača,** nismo u mogućnosti prihvatiti. Naime, trgovac je, sukladno članku 7. stavku 2. ovoga zakonskog prijedloga, prvenstveno dužan istaknuti maloprodajnu cijenu proizvoda. Od ovoga pravila predviđena je jedna iznimka, i to u okviru članka 8. stavka 4. prilikom odobravanja popusta za pojedine proizvode ili skupine proizvoda pri čemu je trgovac dužan istaknuti maloprodajnu cijenu sukladno članku 19. predmetnoga Zakona. Propisivanje drugih iznimaka od primjene članka 7. stavka 2. moglo bi potrošače dovesti u zabludu oko maloprodajne cijene proizvoda, osobito u slučajevima istodobnog odobravanja posebnog uvjeta prodaje za pojedine skupine potrošača i provedbe posebnog oblika prodaje (gdje bi se moralo isticati nekoliko cijena za isti proizvod). Stoga se u slučaju odobravanja drugih uvjeta prodaje primjenjuje obveza trgovca koja se ograničava na odgovarajuće obavještanje potrošača o posebnom uvjetu prodaje sukladno članku 8. stavku 1.. Nadalje, prilikom procjene oportuniti svakog prijedloga odredbe pojedinog članka, potrebno je procijeniti hoće li se određenim prijedlogom kojim se detaljnije definiraju prava i obveze jedne skupine potrošača nanijeti šteta drugoj skupini. Prilikom procjene oportuniti predložene odredbe, zaključeno je da je mogućnost dovođenja u zabludu veće skupine potrošača u odnosu na korist koju bi ostvarila manja skupina (koja ostvaruje određene pogodnosti temeljem posebnih uvjeta prodaje) izvjesna, radi čega izmjena navedenog članka nije prihvaćena te je članak 8. Konačnog prijedloga zakona ostao neizmjenjen.

- **vezano za prijedlog dopune članka 95. stavka 4. na način da se u Konačnom prijedlogu zakona onemogućiti potrošačima pravo na jednostrani raskid ugovora o obveznim osiguranjima u prometu,** potrebno je istaknuti kako je spomenuta odredba rezultat transpozicije

članka 6. stavka 2. Direktive 2002/65/EZ te radi toga prijedlog nije moguće prihvatiti. Naime, radi se o direktivi maksimalne harmonizacije, koja mora biti prenesena u nacionalno pravo onako kako glasi, bez dodavanja novih odredbi kojima bi se na bilo koji način utjecalo na prava i obveze adresata direktive, izuzev ako je samom direktivom propisano drukčije. Dodatno, Direktiva 2002/65/EZ omogućuje i dopušta državama članicama da prošire popis slučajeva u kojima se pravo na jednostrani raskid ne primjenjuje, međutim te su okolnosti taksativno navedene u članku 6. stavku 3. predmetne Direktive, međutim, nijedna od opcija koja je u predmetnom stavku navedena ne odnosi se na ugovor o obveznim osiguranjima u prometu, koji se predlaže uvrstiti u članak 95. stavak 4. Konačnog prijedloga zakona

- **primjedba na članak 149.** koja se odnosi na neutemeljenost izmjene maksimalnog iznosa zapriječene prekršajne kazne za trgovce - pravne osobe (Prijedlogom zakona maksimalan iznos kazne povećan je sa 100.000,00 kuna na 500.000,00 kuna) te na potrebu kategoriziranja prekršajnih sankcija, djelomično prihvaćena. Izmjene prekršajnih kazni u odnosu na odredbe važećeg Zakona o zaštiti potrošača rezultat su potrebe za učinkovitom transpozicijom Direktive (EU) 2019/2161. Naime, upravo je jedan od ključnih razloga donošenja predmetne Direktive potreba za uspostavljanjem strožeg sustava sankcija, budući da je na razini Europske komisije uočeno (i izrijekom navedeno u predmetnoj Direktivi) da postojeće sankcije u nacionalnom pravu nisu dovoljno učinkovite i proporcionalne kako bi odvratile trgovce od povreda potrošačkih prava. Vezano za odluku o konkretnom iznosu povećanja maksimalne kazne, navedeni je iznos rezultat konzultacija s Državnim inspektoratom, kao provedbenim tijelom koje je, sukladno iskustvu u praksi, zauzelo stajalište da je potrebno povećati maksimalne iznose kazni u predloženom iznosu, posebice iz razloga što iznosi ne bi djelovali odvraćajuće na one trgovce sa iznimno velikom platežnom moći. Međutim, nakon razmjena mišljenja s poslovnom zajednicom i kako bi se osigurala primjena načela razmjernosti pri propisivanju sankcija, odredbama Konačnog prijedloga zakona najviša visina zapriječene kazne za prekršaje za trgovce – pravne osobe ograničena je na 200.000,00 kuna. Propisivanje maksimalnog iznosa u većem iznosu nego je to bio slučaj u važećem Zakonu o zaštiti potrošača ne znači automatski izricanje najvišeg iznosa kao prekršajne sankcije, već visina navedenog iznosa ima za cilj ispunjenje obveza iz Direktive (EU) 2019/2161. za propisivanjem takvih sankcija koje će djelovati odvraćajuće na trgovce kako bi postupali s većim stupnjem pažnje. Naime, sankcije će sud i dalje izricati na način koji je izrijekom propisan člankom 153. Konačnog prijedloga zakona, gdje će uzeti u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža, a osobito ove: narav, težina, opseg i trajanje povrede; svaku radnju koju je trgovac poduzeo kako bi ublažio ili popravio štetu koju su potrošači pretrpjeli; ranije utvrđene povrede trgovca; financijsku dobit koju je ostvario ili gubici koje je izbjegao zbog povrede prava potrošača. Nadalje, u pogledu primjedbe koja se odnosi na potrebu kategorizacije postojećih sankcija, potrebno je naglasiti da su postojećim člancima Konačnog prijedloga zakona prekršaji već adekvatno kategorizirani („vrlo teški“ prekršaji su oni koji su propisani člankom 150. Konačnog prijedloga zakona, a koji se odnose na raširene povrede i na povrede s dimenzijom Unije, odnosno na povrede koje pogađaju velik broj potrošača u dvije ili više država članica EU; dok su „ostali“ prekršaji oni koji su navedeni u članku 149. Konačnog prijedloga zakona). Daljnje kategoriziranje prekršaja iz članka 149. Konačnog prijedloga zakona rezultiralo bi time da prekršajne kazne koje se u određenim situacijama kršenja potrošačkih prava mogu izreći pojedinom trgovcu ne bi bile niti proporcionalne niti odvraćajuće. Štoviše, kategorizacijom sankcija mogli bi se u znatnoj mjeri oštetiti pojedini trgovci u odnosu na postojeće odredbe Konačnog prijedloga zakona: primjerice, određenog trgovca koji bi počinio prekršaj koji bi

Zakonom bio kategoriziran kao težak, moglo bi se sankcionirati puno većom novčanom kaznom od one koja bi mu bila zapriječena po sadašnjem prijedlogu Konačnog prijedloga zakona, unatoč tome što su okolnosti slučaja takve da bi se odvracajući efekt postigao i s puno nižom kaznom, a koju sud ne bi bio u mogućnosti izreći radi kategorizacije određene povrede. S tim u vezi, a upravo kako bi se osigurala pravičnost u postupanju te kako bi se postigao odvracajući učinak na trgovce bez da ih se sankcionira na teži način nego što okolnosti slučaja zahtijevaju (ili obratno – da se tzv. „recidiviste“ može adekvatno sankcionirati kada opetovano čine „lakše“ prekršaje), potrebno je zadržati kategorizaciju prekršaja kako je već navedeno u Konačnom prijedlogu zakona..

Tijekom rasprave za vrijeme prvog čitanja u Hrvatskome saboru, uvažene zastupnice i zastupnici su, sudjelujući u raspravi, iznosili komentare i prijedloge.

U svojoj replici i kasnijem izlaganju, uvažena saborska zastupnica Sandra Benčić **predložila je da se odredbama ovoga zakonskog prijedloga uredi određeni aspekti rada agencija za naplatu potraživanja prema građanima** koji su korisnici određenih usluga, posebno usluga koje nisu obuhvaćene potrošačkim kreditiranjem. Predlagatelj nije u mogućnosti prihvatiti navedeni prijedlog iz razloga što se poslovanje agencija za naplatu potraživanja prvenstveno uređuje Zakonom o faktoringu („Narodne novine“, br. 94/14., 85/15. i 41/16). Sam ustup tražbine vjerovnika prema dužniku uređen je odredbama Zakona o obveznim odnosima o cesiji/ustupu tražbine te se sva ograničenja tog pravnog odnosa uređuju predmetnim propisom.

Uvažena saborska zastupnica Barbara Antolić Vupora predložila je **izmjene prekršajnih odredaba Prijedloga zakona, navodeći da se važećim odredbama ne može izreći opomena prekršiteljima odredaba istog, te da su zapriječene kazne suviše visoke te da najviše pogađaju obrtnike** i stavljaju ih u neravnopravan položaj u odnosu na velika trgovačka društva. Predmetna izmjena nije prihvaćena iz razloga što se već odredbama važećeg Zakona o zaštiti potrošača, kao i u odgovarajućim odredbama članaka 149. i 150. Konačnog prijedloga zakona propisuju različiti okviri visine zapriječene prekršajne sankcije ovisno da li je trgovac, počinitelj prekršaja pravna ili fizička osoba (obrtnici, nositelji obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva i dr.), te su, primjerice, zapriječene prekršajne kazne za povrede iz članka 149. Konačnog prijedloga zakona za pravne osobe u visini od 10.000,00 do 200.000,00 kuna sukladno članku 149. stavku 1. Konačnog prijedloga zakona, međutim, ukoliko je počinitelj istog prekršaja fizička osoba, sukladno članku 149. stavku 3. Konačnog prijedloga zakona zapriječena je kazna u visini 5.000,00 do 15.000,00 kuna. Također, ovim Konačnim prijedlogom zakona u članku 148. (prijašnji članak 154.) propisani su slučajevi kada nadležni inspektor neće podnijeti optužni prijedlog, odnosno izdati prekršajni nalog, te u tom smislu ukoliko trgovac (bilo mali ili veliki) u međuvremenu otkloni utvrđene nepravilnosti i nedostatke, odnosno posljedice tih nepravilnosti i nedostataka ili preuzme obvezu da u određenom roku otkloni nepravilnosti i nedostatke, neće doći do kažnjavanja trgovca. Također, u odnosu na odredbe važećeg Zakona o zaštiti potrošača, člankom 153. Konačnog prijedloga zakona (prijašnji članak 153.) definira se pravilo o izboru vrste i mjere kazne te se jasnije uređuju otegotne i olakotne okolnosti odlučujuće za utvrđivanje same visine kazne koju će sud izreći za određenu povredu odredaba Zakona o zaštiti potrošača u okviru raspona prekršajnih kazni uređenog odredbama članaka 149. do 152. Konačnog prijedloga zakona. Predmetnim izmjenama u odnosu na odredbe važećeg Zakona o zaštiti potrošača osigurava se prekršajno kažnjavanje uz primjenu načela razmjernosti sukladno težini počinjenog prekršaja.

U svojoj replici, uvaženi saborski zastupnik Marin Miletić, tražio je **pojašnjenje odredbi članka 137. Prijedloga zakona kojima se uređuju pitanja ovlaštenog tijela za donošenje Nacionalnog programa zaštite potrošača te kome se podnosi izvješće o provedbi istog**, odnosno pojašnjenje razloga zašto se u odnosu na odredbe važećeg Zakona o zaštiti potrošača Prijedlogom zakona propisuje kako Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada RH), donosi Nacionalni program zaštite potrošača, a ne Hrvatski sabor, a samim time se i izvješće o provedbi istog dostavlja Vladi RH.

Članak 130. važećeg Zakona o zaštiti potrošača mijenja se člankom 137. Konačnog prijedloga zakona, uzimajući u obzir nadležnost Vlade RH u kreiranju i provedbi unutarnje politike te odredbu članka 2. Zakona o sustavu strateškog planiranja i upravljanja razvojem Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 123/17.) koja propisuje kako Hrvatski sabor donosi strategije koje predstavljaju dugoročne akte strateškog planiranja od nacionalnog značaja koji se donose se za razdoblje od najmanje deset godina. Uzimajući u obzir multidisciplinarnost potrošačke politike, česte izmjene tržišta, a osobito razvoj digitalnog tržišta, predloženo razdoblje na koje se donosi Nacionalni program zaštite potrošača je četiri godine. Time se osigurava pravovremena prilagodba potrošačke politike uvjetima na tržištu, međutim u tom smislu potrebno je izmijeniti odredbe članka 130. važećeg Zakona o zaštiti potrošača na način da Vlada RH, a ne Hrvatski sabor donosi predmetni akt, odnosno Nacionalni program zaštite potrošača.

Tijekom svog izlaganja, uvaženi saborski zastupnik Ante Kujundžić **istaknuo je brisanje članka 132.a važećeg Zakona o zaštiti potrošača iz teksta Prijedloga zakona kojim se uređuje obveza polaganja stručnog ispita za obavljanje poslova savjetovanja, informiranja i izobrazbe potrošača**, navodeći kako se ukida polaganje tih ispita, a „Hrvati su na samome dnu među članicama EU po poznavanju prava potrošača“. Vezano za predmetno, potrebno je naglasiti kako se predmetnom odredbom ne uređuje izravno informiranje potrošača, već se uređuje samo pitanje utvrđivanja osposobljenosti predstavnika udruga za zaštitu potrošača za obavljanje poslova savjetovanja, informiranja i izobrazbe potrošača na temelju javnog natječaja za provedbu kojeg su sredstva osigurana u državnom proračunu Republike Hrvatske. Potaknuti nemogućnošću održavanja stručnih ispita radi okolnosti uzrokovanih pandemijom bolesti COVID-19 te provođenjem detaljne analize oportuniti uvedenog sustava stručnih ispita, zaključeno je kako propisivanje obveze polaganja stručnog ispita ne bi doprinijelo svrsi radi koje je predmetna odredba i uvedena u važeći Zakon o zaštiti potrošača, a to je osiguravanje visokog stupnja stručnosti i kompetencija osoba koje, ispred udruga za zaštitu potrošača, obavljaju poslove savjetovanja, informiranja i izobrazbe iz područja zaštite prava potrošača. Naime, uspješno polaganje stručnog ispita ne bi rezultiralo stvaranju utemeljenog stava o stupnju kompetencija i stručnosti pojedinog člana udruge te bi stoga obvezivanje članova udruge na polaganje stručnog ispita predstavljalo administrativno opterećenje koje ne bi doprinijelo svrsi samog ispita. Naime, kompetencije pojedinog člana udruge mogu se ustanoviti i na druge, egzaktnije načine, kao što je, primjerice, životopis člana udruge iz kojeg je razvidno radno iskustvo i stručnost za obavljanje poslova savjetovanja, informiranja i izobrazbe potrošača.

Također, uvaženi saborski zastupnik Kujundžić i uvažena saborska zastupnica Martina Vlašić Iljkić **prigovorili su ukidanju savjetovišta za zaštitu potrošača**. U rujnu 2018., provedeno je istraživanje javnog mnijenja koje je pokazalo da se 63,4 % hrvatskih građana, u slučaju ako smatraju da su njihova potrošačka prava ugrožena, obratilo direktno

trgovcu/proizvođaču, 6,8 % je kontaktiralo institucije koje se bave zaštitom prava potrošača, 4,0 % je kontaktiralo udruge koje se bave zaštitom prava potrošača, 1,7 % je kontaktiralo savjetovanište za potrošače, dok 33,1 % građana nije poduzelo ništa. Navedeni rezultati pokazali su da su udruge za zaštitu potrošača koje su obavljale poslove informiranja bile nedovoljno prepoznate radi čega je bilo potrebno izmijeniti način financiranja udruga za zaštitu potrošača. Osim navedenog razloga, svrha izmjena modaliteta financiranja udruga za zaštitu potrošača bila je potrebna kako bi se osnažio veći broj udruga za zaštitu potrošača, a ne samo onih koje su obavljale poslove informiranja potrošača. Stoga je Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja započeo s dodjeljivanjem financijskih podrški udrugama za zaštitu potrošača, ali za inovativne i održive projekte koji informiraju i educiraju građane o njihovim potrošačkim pravima. Potrošači svoje upite mogu postaviti putem brojnih alata za zaprimanje upita, kao što je Centralni informacijski sustav za zaštitu potrošača.

Uvažena saborska zastupnica Anka Mrak Taritaš, zamolila je **razjašnjenje završne odredbe - članka 160. Prijedloga zakona, odnosno zašto se istom propisuje kako Zakon stupa na snagu 28. svibnja 2022.** Kako se ovim Zakonom prenose odredbe Direktive (EU) 2019/2161, a čije odredbe se sukladno članku 7. primjenjuju od 28. svibnja 2022., ne primjenjuje se uobičajeni, osmოდневni vacatio legis te odredbe ovoga Zakona stupaju na snagu 28. svibnja 2022.. Time se osigurava dovoljno vremena trgovcima da prilagode svoje poslovanje novim obvezama koje se propisuju predmetnim Zakonom, ali i samim potrošačima da se upoznaju sa svojim pravima i obvezama i kako ih ostvariti.

Uvaženi saborski zastupnik Žarko Tušek **naglasio je važnost članka 139. stavka 4. Prijedloga zakona kojim se propisuje obveza jedinica lokalne samouprave osigurati prostor za obavljanje poslova savjetovanja potrošača iz Nacionalnog programa zaštite potrošača i propisivanja odgovarajuće prekršajne odredbe.** Međutim, naveo je kako je potrebno dodatno razmotriti sa stajališta koji je „*optimalni broj takvih pozicija kako bi imali transparentnost u komunikaciji i mogućnost da što više građana pristupi svojim potrošačkim informacijama*“. Uvažena zastupnica Anka Mrak Taritaš u svojoj replici je također postavila isto pitanje.

Uzimajući u obzir kako je vođenje politike zaštite potrošača obveza svih jedinica lokalne samouprave te da je riječ o obvezi propisanoj i odredbama važećeg Zakona o zaštiti potrošača ovim Konačnim prijedlogom zakona potrebno je propisati sankcije za nepostupanje po istoj te se time želi potaknuti jedinice lokalne samouprave da potiču rad udruga za zaštitu potrošača. Međutim, u cilju dodatnog razjašnjenja na koje se slučajeve predmetna obveza odnosi, u tekst članka 139. stavka 4. dodano je da se obveza osiguravanja prostora za obavljanje poslova savjetovanja ograničava samo na slučaj kada udruga za zaštitu potrošača ili druge fizičke ili pravne osobe provode poslove savjetovanja temeljem projekata koji su odabrani na javnom natječaju koje je raspisao ministar nadležan za područje zaštite potrošača ili odgovorna osoba u javnopravnom tijelu nadležnom za pojedino područje zaštite potrošača, odnosno izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave radi provedbe aktivnosti utvrđenih Nacionalnim programom. Obveza se ograničava na vrijeme provedbe tog projekta sukladno javnom natječaju.

U plenarnoj raspravi pred Hrvatskim saborom od strane Kluba zastupnika SDSS-a, uvaženi saborski zastupnik Milorad Pupovac, istaknuo je primjedbu vezanu **uz članak 3. Prijedloga zakona, odnosno odnosa Prijedloga zakona prema drugim zakonima.** U tom smislu predlažu

razmatranje dodavanja odredbe koja će propisivati da će se primjenjivati odredbe onog zakona koji propisuje povoljnije uvjete za potrošača. Predlagatelj navedenu primjedbu nije mogao prihvatiti budući da oba stavka članka 3. Prijedloga zakona, već sadrže dostatnu primjenu načela *lex specialis derogat legi generali*.

Konačni prijedlog zakona sadrži upućivanje na druge propise u svim odredbama koje takvo upućivanje zahtijevaju, odnosno gdje je takvo upućivanje nužno, bilo iz razloga što je određena materija već uređena postojećim propisom općenitije prirode ili što postoji određeni sektorski propis koji detaljnije uređuje određeno područje, a sve u skladu s načelom pravne sigurnosti i određenosti pravne norme.

Nadalje, saborski zastupnik Milorad Pupovac istaknuo je primjedbu **vezano uz članak 35. Prijedloga zakona, odnosno zavaravajuću poslovnu praksu, gdje predlaže da se lista zavaravajućih propuštanja proširi**. Navedeni prijedlog predlagatelj nije mogao prihvatiti budući da je lista postupaka koji će se smatrati zavaravajućom poslovnom praksom rezultat transpozicije odredbi Direktive 2005/29/EZ.

Međutim, predlagatelj navodi kako stavak 1. članka 36. ovoga zakonskog prijedloga ostavlja mogućnost da se, uzimajući u obzir sva obilježja i sve okolnosti slučaja i za određene druge postupke utvrdi da se radi o zavaravajućoj poslovnoj praksi.

Dodatno, saborski zastupnik Milorad Pupovac predložio je **da se za udruge za zaštitu potrošača uvede opći kriterij reprezentativnosti kao što on postoji kod sindikata**. Predlagatelj ne može prihvatiti navedenu primjedbu, budući da smatra da bi isto bilo suviše općenito te da posebni kriteriji reprezentativnosti, ovisno o temi javnog natječaja koji se provodi (opća potrošačka prava, održivi razvoj, digitalizacija itd.), omogućuju kvalitetnije prijavitelje na isti što u konačnici doprinosi boljoj informiranosti i educiranosti potrošača o njihovim konkretnim pravima, što smatra jednim od ključnih ciljeva u unapređenju politike zaštite prava potrošača. U tom smislu, predlagatelj dodatno napominje da je člankom 137. Ovoga zakonskog prijedloga predviđeno da se Nacionalnim programom zaštite potrošača uređuju ciljevi, mjere, prioriteta područja i aktivnosti u provođenju politike zaštite potrošača u određenom razdoblju. U skladu s tim, Nacionalnim programom zaštite potrošača za razdoblje od 2021. do 2024. godine („Narodne novine“, broj 29/21.) razrađuje se pitanje provedbe projekata namijenjenih potrošačima u suradnji s udrugama za zaštitu potrošača te se predviđa održivi sustav financiranja i djelovanja udruga za zaštitu potrošača.

Od strane Kluba zastupnika zeleno - lijevog bloka, uvažena saborska zastupnica Sandra Benčić predložila je **da se postupanja agencija za naplatu potraživanja barem djelomično reguliraju i ovim zakonskim prijedlogom**. Predlagatelj nije u mogućnosti prihvatiti primjedbu radi toga što prodaja dugovanja nije predmet uređivanja odredbama Zakona o zaštiti potrošača. Naime, riječ je o pitanju uređenja načina postupanja trgovačkih društava – vjerovnika prema dužniku radi ispunjenja tražbine, a sva pitanja ostvarenja tražbine utvrđuju se posebnim propisima, osobito propisima kojima se uređuju obvezni odnosi te propisima kojima se uređuje ovršno pravo. Također, postupanja vjerovnika radi ostvarenja tražbine koja imaju narav kaznenog djela uređuju se kaznenopravnim propisom. Također, poslovanje agencija za naplatu potraživanja prvenstveno uređuje Zakonom o faktoringu

Nadalje, saborska zastupnica Sandra Benčić istaknula je **primjedb**u vezanu uz sklapanje ugovora na daljinu, odnosno putem telefona. Naglasila je da trgovci (posebice iz sektora telekomunikacija) smatraju ugovor sklopljenim od trenutka kada su potrošaču poslali ponudu. Predlagatelj napominje kako je stavkom 2. članka 73. ovoga zakonskog prijedloga jasno naglašeno da se ugovor smatra sklopljenim kada potrošač, nakon primitka ponude, dostavi trgovcu potvrdu svoje suglasnosti o sklapanju ugovora te u tom smislu smatra da nema potrebe intervenirati u predmetnu odredbu.

U okviru pojedinačne rasprave, uvažena saborska zastupnica Barbara Antolić Vupora iznijela je komentar **da bi u slučajevima gdje su Prijedlogom zakona umanjena prava potrošača, trebalo primijeniti Zakon o obveznim odnosima**. Predlagatelj ovim putem naglašava kako se ovim zakonskim prijedlom osigurava sveobuhvatan i učinkovit pravni okvir kojim se želi postići veća razina pravne sigurnosti potrošača i trgovaca, kao i bolje funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

Također, ovaj Konačni prijedlog zakona u članku 3. sadrži upućivanje na druge propise u svim odredbama koje takvo upućivanje zahtijevaju, odnosno gdje je takvo upućivanje nužno, bilo iz razloga što je određena materija već uređena postojećim propisom općenitije prirode ili što postoji određeni sektorski propis koji detaljnije uređuje određeno područje, a sve u skladu s načelom pravne sigurnosti i određenosti pravne norme.

Dodatno, vezano uz odredbu članka 139. stavka 4. ovoga zakonskog prijedloga, uvažena saborska zastupnica Barbara Antolić Vupora, **predložila je da predlagatelj osigura sredstva kako bi se financirali troškovi djelatnika koji bi u okviru jedinice lokalne samouprave davali savjete potrošačima**. Predlagatelj nije u mogućnosti prihvatiti navedeni prijedlog, budući da se prijedlog odnosi na predmet odlučivanja koji ulazi u samoupravni djelokrug jedinica lokalne samouprave i koji ovisi o raspoloživim financijskim sredstvima istih.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti potrošača (II.čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO GOSPODARSTVA I ODRŽIVOG RAZVOJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2021. godinu.

Rok: IV. kvartal 2021.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 169.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (Tekst značajan za EGP.) (SL L 136, 22.5.2019.)

32019L0770

- Članci 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22. i 24. preuzeto: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (NN 110/2021)

Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP.) (SL L 136, 22.5.2019.)

32019L0771

- Članci 2., 3., 6., 7., 8., 10., 11., 13., 14., 16., 17., 18. i 24. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (II. čitanje) (20.09.2021)
- Članci 5., 9., 12., 15. i 21. preuzeto: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18)

Direktiva (EU) 2019/2161 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i direktiva 98/6/EZ, 2005/29/EZ te 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu boljeg izvršavanja i modernizacije pravila Unije o zaštiti potrošača (Tekst značajan za EGP) (SL L 328, 18.12.2019.)

32019L2161

- Članak 2. bit će preuzeto: Pravilnik o uvjetima i načinu provođenja sezonskog sniženja (31.03.2022)
- Članak 4. bit će preuzeto: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o pravu potrošača na jednostrani raskid ugovora sklopljenih na daljinu i ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostorija (31.03.2022)

Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, 21.4.1993.)

31993L0013

- Članak 7. bit će preuzeto: Odluka o određivanju tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača (31.03.2022)

Direktiva 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, 18.3.1998.)

31998L0006

- Članci 4., 5. i 6. bit će preuzeto: Pravilnik o načinu isticanja maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda i usluga (31.03.2022)

Direktiva 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (SL L 271, 9.10.2002.)

32002L0065

- Članak 13. bit će preuzeto: Odluka o određivanju tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača (31.03.2022)
- Članak 10. preuzeto: Zakon o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" br. 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17.) (NN 73/08 90/11 133/12 80/13 71/14 72/17)

Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) Tekst značajan za EGP (SL L 149, 11.6.2005.)

32005L0029

Direktiva 2008/122/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. siječnja 2009. o zaštiti potrošača u odnosu na određene aspekte ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, o dugoročnim proizvodima za odmor, preprodaji i razmjeni Tekst značajan za EGP (SL L 33, 3.2.2009.)

32008L0122

- Članak 4. Prilozi 1., 2., 3. i 4. bit će preuzeto: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o ugovoru o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare), dugotrajnom turističkom proizvodu, ponovnoj prodaji i zamjeni (31.03.2022)
- Članak 5. Prilog 5. bit će preuzeto: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o pravu potrošača na jednostrani raskid ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare), dugotrajnom turističkom proizvodu, ponovnoj prodaji i zamjeni (31.03.2022)

Direktiva 2009/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o sudskim nalozima za zaštitu interesa potrošača (kodificirana verzija) Tekst značajan za EGP (SL L 110, 1.5.2009.)

3200910022

- Članak 3. bit će preuzeto: Odluka o određivanju tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača (31.03.2022)

Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća Tekst značajan za EGP (SL L 304, 22.11.2011.)

3201110083

- Članak 11. Prilog 1. bit će preuzeto: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o pravu potrošača na jednostrani raskid ugovora sklopljenih na daljinu i ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostorija (31.03.2022)
- Članak 18. preuzeto: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18)
- Članak 19. preuzeto: Zakon o platnom prometu (NN 66/18)
- Članak 23. bit će preuzeto: Odluka o određivanju tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača (31.03.2022)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

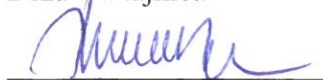
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Nataša Mikuš Žigman

Državna tajnica

(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

državna tajnica za Europu

(potpis)

R

20

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (Tekst značajan za EGP.)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti potrošača (II.čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odr edb e prij edlo ga pro pisa	Je li sadr žaj odre dbe pro pisa Eur ops ke	Obra zlože nje (ako sadr žaj odre dbe prop isa

		unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Europske unije preuzet ili je djelo mično preuzet u odredbu prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet i svrha</p> <p>Svrha je ove Direktive doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta uz istovremeno osiguravanje visokog stupnja zaštite potrošača utvrđivanjem zajedničkih pravila o određenim zahtjevima u pogledu ugovora između trgovaca i potrošača o isporuci digitalnog sadržaja ili digitalnih usluga, posebno pravila o:</p> <ul style="list-style-type: none"> — usklađenosti digitalnog sadržaja ili digitalne usluge s ugovorom, — pravnim sredstvima u slučaju neusklađenosti ili neisporuke te načinima ostvarivanja tih pravnih sredstava, i — preinaci digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. 	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadrž	

			aja i digita lnih uslug a (NN 110/2 021) člana k/čla nci Član ak 1.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „digitalni sadržaj” znači podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku;</p> <p>2. „digitalna usluga” znači:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) usluga kojom se potrošaču omogućuju stvaranje, obrada i pohrana podataka u digitalnom obliku ili pristup njima; ili (b) usluga kojom se omogućuje dijeljenje ili bilo koja druga interakcija s podacima u digitalnom obliku koje učitava ili stvara potrošač ili drugi korisnici te usluge; <p>3. „roba s digitalnim elementima” znači bilo koja materijalna pokretnina koja ima ugrađen digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu ili je povezana s njima tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te robe;</p> <p>4. „integracija” znači povezivanje i ugradnja digitalnog sadržaja ili digitalne usluge s komponentama digitalnog okružja potrošača kako bi se digitalni sadržaj ili digitalna usluga mogli upotrebljavati u skladu sa zahtjevima u pogledu usklađenosti predviđenima ovom Direktivom;</p> <p>5. „trgovac” znači svaka fizička ili pravna osoba, neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu, koja djeluje, među ostalim preko drugih osoba koje djeluju u ime ili za račun te fizičke ili pravne osobe, u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću u vezi s ugovorima obuhvaćenima ovom Direktivom;</p>	Nije preu zeto	Preuz eto u: Zako n o određ enim aspek tima ugov ora o ispor uci digita lnog sadrž aja i digita lnih uslug	

<p>6. „potrošač” znači svaka fizička osoba koja u vezi s ugovorima obuhvaćenima ovom Direktivom djeluje u svrhe koje ne ulaze u okvir njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;</p> <p>7. „cijena” znači novčani iznos ili digitalno iskazana vrijednost koje je potrebno platiti u zamjenu za isporuku digitalnog sadržaja ili digitalne usluge;</p> <p>8. „osobni podaci” znači osobni podaci kako su definirani u članku 4. točki 1. Uredbe (EU) 2016/679;</p> <p>9. „digitalno okružje” znači hardver, softver i svaki mrežni priključak kojima se potrošač koristi kako bi pristupio digitalnom sadržaju ili digitalnoj usluzi ili se njima služio;</p> <p>10. „kompatibilnost” znači sposobnost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge da funkcioniraju s hardverom ili softverom s pomoću kojih se obično koriste digitalni sadržaj ili digitalne usluge iste vrste, a da taj digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu pritom nije potrebno konvertirati;</p> <p>11. „funkcionalnost” znači sposobnost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge da izvršavaju funkcije s obzirom na svoju svrhu;</p> <p>12. „interoperabilnost” znači sposobnost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge da funkcioniraju s hardverom ili softverom drukčijim od onih s pomoću kojih se obično koriste digitalni sadržaj ili digitalne usluge iste vrste;</p> <p>13. „trajni nosač podataka” znači svako sredstvo koje potrošaču ili trgovcu omogućuje da informacije, koje su toj osobi osobno upućene, pohrani tako im može naknadno pristupiti tijekom razdoblja koje odgovara svrhama za koje su te informacije namijenjene i koje omogućuje nepromijenjeno reproduciranje pohranjenih informacija.</p>			<p>a (NN 110/2 021) člana k/čla nci Član ak 3.</p>
<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na svaki ugovor na temelju kojeg trgovac isporučuje ili se obvezuje isporučiti digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu potrošaču, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti određenu cijenu.</p> <p>Ova se Direktiva također primjenjuje ako trgovac isporučuje ili se obvezuje isporučiti digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu potrošaču, a potrošač dostavlja ili se obvezuje dostaviti osobne podatke trgovcu, osim ako osobne podatke koje dostavi potrošač trgovac obrađuje isključivo u svrhu isporuke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u skladu s ovom Direktivom ili kako bi se trgovcu omogućilo usklađivanje s pravnim zahtjevima kojima trgovac podliježe, a trgovac te podatke ne obrađuje ni u koje druge svrhe.</p> <p>2. Ova se Direktiva primjenjuje i ako su digitalni sadržaj ili digitalna usluga razvijeni u skladu sa specifikacijama potrošača.</p> <p>3. Uz iznimku članka 5. i 13., ova se Direktiva primjenjuje i na sve materijalne nosače podataka koji služe isključivo kao nosači digitalnog sadržaja.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih</p>

<p>4. Ova se Direktiva ne primjenjuje na digitalni sadržaj ili digitalne usluge koji su ugrađeni u robu ili su povezani s robom u smislu članka 2. točke 3. i koji se isporučuju zajedno s robom na temelju ugovora o kupoprodaji te robe, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu prodavatelj ili treća strana. U slučaju dvojbe o tome čini li isporuka ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili ugrađene ili povezane digitalne usluge dio ugovora o kupoprodaji, predmnijeva se da su digitalni sadržaj ili digitalna usluga obuhvaćeni ugovorom o kupoprodaji.</p> <p>5. Ova se Direktiva ne primjenjuje na ugovore o:</p> <p>(a) pružanju usluga koje nisu digitalne usluge, neovisno o tome je li trgovac upotrijebio digitalne oblike ili sredstva kako bi proizveo krajnji proizvod usluge ili ga isporučio ili prenio potrošaču;</p> <p>(b) elektroničkim komunikacijskim uslugama kako su definirane u članku 2. točki 4. Direktive (EU) 2018/1972, uz iznimku brojno neovisnih interpersonalnih komunikacijskih usluga kako su definirane u članku 2. točki 7. te direktive;</p> <p>(c) zdravstvenoj zaštiti kako je definirana u članku 3. točki (a) Direktive 2011/24/EU;</p> <p>(d) uslugama kockanja, odnosno uslugama koje uključuju klađenje na uloge s novčanom vrijednošću u igrama na sreću, uključujući one s elementom vještine, poput lutrijskih igara, igara u kasinima, pokera i oklada, elektroničkim putem ili putem bilo koje druge tehnologije za olakšavanje komunikacije te na pojedinačan zahtjev primatelja takvih usluga;</p> <p>(e) financijskim uslugama kako su definirane u članku 2. točki (b) Direktive 2002/65/EZ;</p> <p>(f) softveru koji trgovac nudi na temelju besplatne i otvorene licence, pri čemu potrošač ne plaća cijenu, a osobne podatke koje potrošač dostavi trgovac obrađuje isključivo u svrhu poboljšanja sigurnosti, kompatibilnosti ili interoperabilnosti tog konkretnog softvera;</p> <p>(g) isporuci digitalnog sadržaja kada je digitalni sadržaj stavljen na raspolaganje javnosti tehnologijom različitom od prijenosa signala kao dio nastupa ili događanja, poput digitalnih kinematografskih projekcija;</p> <p>(h) digitalnom sadržaju koji pružaju tijela javnog sektora država članica u skladu s Direktivom 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (21).</p> <p>6. Ne dovodeći u pitanje stavak 4. ovog članka, ako jedan ugovor između istog trgovca i istog potrošača u paketu uključuje elemente isporuke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge i elemente pružanja drugih usluga ili robe, ova Direktiva primjenjuje se samo na elemente ugovora koji se tiču digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.</p> <p>Članak 19. ove Direktive ne primjenjuje se ako paket u smislu Direktive (EU) 2018/1972 uključuje elemente usluge pristupa internetu kako je definirana u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća (22) ili brojno utemeljene interpersonalne komunikacijske usluge kako je definirana u članku 2. točki 6. Direktive (EU) 2018/1972.</p>			<p>usluga (NN 110/2 021) člana k/čla nci Član ak 5.</p>
---	--	--	---

<p>Ne dovodeći u pitanje članak 107. stavak 2. Direktive (EU) 2018/1972, učinci koje raskid jednog elementa iz paketa ugovora može imati na druge elemente paketa ugovora uređuju se nacionalnim pravom.</p> <p>7. Ako je bilo koja odredba ove Direktive proturječna odredbi nekog drugog akta Unije kojim se uređuje posebni sektor ili predmet, odredba tog drugog akta Unije ima prednost nad ovom Direktivom.</p> <p>8. Pravo Unije o zaštiti osobnih podataka primjenjuje se na sve osobne podatke koji se obrađuju u vezi s ugovorima iz stavka 1.</p> <p>Ovom se Direktivom osobito ne dovode u pitanje Uredba (EU) 2016/679 i Direktiva 2002/58/EZ. U slučaju proturječnosti između odredaba ove Direktive i prava Unije o zaštiti osobnih podataka, potonje ima prednost.</p> <p>9. Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje propisi Unije i nacionalni propisi o autorskom pravu i srodnim pravima, uključujući Direktivu 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (23).</p> <p>10. Ovom se Direktivom ne utječe na slobodu država članica da uređuju aspekte općeg ugovornog prava kao što su pravila o sklapanju, valjanosti, ništetnosti ili učincima ugovora, uključujući posljedice raskida ugovora, u mjeri u kojoj oni nisu uređeni ovom Direktivom, ili pravu na naknadu štete.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Razina usklađivanja</p> <p>Države članice u nacionalnom pravu ne zadržavaju ni u njega uvode odredbe koje odstupaju od onih utvrđenih ovom Direktivom, uključujući i blaže ili strože odredbe kojima se osigurava različita razina zaštite potrošača, osim ako je ovom Direktivom drukčije predviđeno.</p>		<p>Nije potrebno preuzimati</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje budućih nacionalnih akata ne sadrži odredbe</p>

			koje odstu paju od onih utvrđ enih ovom Direk tivo m.
<p>Članak 5.</p> <p>Isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge</p> <p>1. Trgovac isporučuje digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu potrošaču. Ako se ugovorne strane ne dogovore drukčije, trgovac bez nepotrebne odgode isporučuje digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu nakon sklapanja ugovora.</p> <p>2. Smatra se da je trgovac ispunio svoju obvezu u pogledu isporuke u trenutku:</p> <p>(a) kada su digitalni sadržaj ili bilo koje sredstvo prikladno za pristup digitalnom sadržaju ili njegovo preuzimanje stavljeni na raspolaganje ili učinjeni dostupnim potrošaču ili fizičkom ili virtualnom uređaju koji je potrošač odabrao u tu svrhu;</p> <p>(b) kada je digitalna usluga učinjena dostupnom potrošaču ili fizičkom ili virtualnom uređaju koji je potrošač odabrao u tu svrhu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (NN 110/2

			021) člana k/čla nci Član ak 6.
<p>Članak 6</p> <p>Usklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge</p> <p>Trgovac potrošaču isporučuje digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu koji ispunjavaju zahtjeve navedene u člancima 7., 8. i 9., ako je primjenjivo, ne dovodeći u pitanje članak 10.</p>		Nije preu zeto	Preuz eto u: Zako n o određ enim aspek tima ugov ora o ispor uci digita lnog sadrž aja i digita lnih uslug a (NN 110/2 021) člana k/čla nci

			Članak 7.
<p>Članak 7.</p> <p>Subjektivni zahtjevi u pogledu usklađenosti</p> <p>Kako bi bili u skladu s ugovorom, digitalni sadržaj ili digitalna usluga osobito moraju, ako je primjenjivo:</p> <p>(a) odgovarati opisu, količini i kvaliteti te posjedovati funkcionalnost, kompatibilnost, interoperabilnost i druge značajke kako je utvrđeno ugovorom;</p> <p>(b) biti prikladni za bilo koju posebnu namjenu za koju su potrebni potrošaču i s kojom je potrošač upoznao trgovca najkasnije u trenutku sklapanja ugovora te u odnosu na koju je trgovac dao pristanak;</p> <p>(c) biti isporučeni sa svom dodatnom opremom, uputama, uključujući upute za instalaciju, i korisničkom podrškom, kako je utvrđeno ugovorom; i</p> <p>(d) ažurirati se kako je utvrđeno ugovorom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (NN 110/2021) člana k/članci

			Članak 8.
<p>Članak 8</p> <p>Objektivni zahtjevi u pogledu usklađenosti</p> <p>1. Pored ispunjavanja svih subjektivnih zahtjeva u pogledu usklađenosti, digitalni sadržaj ili digitalna usluga moraju:</p> <p>(a) biti prikladni za upotrebu u svrhe za koje bi se digitalni sadržaj ili digitalna usluga iste vrste obično koristili, uzimajući u obzir, ako je primjenjivo, sve postojeće propise Unije i nacionalne propise, tehničke standarde ili, ako takvih tehničkih standarda nema, primjenjive kodekse ponašanja u dotičnom sektoru;</p> <p>(odgovarati količini i posjedovati svojstva i radne značajke, uključujući one koji se odnose na funkcionalnost, kompatibilnost, bdostupnost, kontinuitet i sigurnost, koji su uobičajeni za digitalni sadržaj ili digitalne usluge iste vrste i koje potrošač može) razumno očekivati s obzirom na prirodu digitalnog sadržaja ili digitalne usluge te uzimajući u obzir sve javne izjave koje su dali trgovac ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označivanju, osim ako trgovac dokaže:</p> <p>i. da trgovac nije znao niti je razumno mogao znati za predmetnu javnu izjavu;</p> <p>ii. da je do trenutka sklapanja ugovora javna izjava ispravljena na jednak ili usporediv način kao i kada je dana; ili</p> <p>iii. da ta javna izjava nije mogla utjecati na odluku o nabavi digitalnog sadržaja ili digitalne usluge;</p> <p>(c) ako je primjenjivo, biti isporučeni zajedno sa svom dodatnom opremom i uputama čiji primitak potrošač može razumno očekivati; i</p> <p>(d) biti usklađeni sa svakom pokusnom verzijom ili pretpregledom digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koje je trgovac stavio na raspolaganje prije sklapanja ugovora.</p> <p>2. Trgovac osigurava da potrošač bude obaviješten o ažuriranjima, uključujući sigurnosna ažuriranja, koja su potrebna kako bi digitalni sadržaj ili digitalna usluga ostali usklađeni te da mu se ta ažuriranja isporučuju, tijekom razdoblja:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (NN 110/2021) članka/članci

<p>(a) unutar kojeg se digitalni sadržaj ili digitalna usluga moraju isporučivati u skladu s ugovorom, ako je ugovorom predviđena kontinuirana isporuka tijekom određenog razdoblja; ili</p> <p>(b) unutar kojeg potrošač to može razumno očekivati s obzirom na vrstu i svrhu digitalnog sadržaja ili digitalne usluge i uzimajući u obzir okolnosti i prirodu ugovora, ako je ugovorom predviđena jednokratna isporuka ili niz pojedinačnih isporuka.</p> <p>3. Ako potrošač u razumnom roku ne instalira ažuriranja koja je isporučio trgovac u skladu sa stavkom 2., trgovac nije odgovoran za neusklađenost koja proizlazi isključivo iz propuštanja instalacije relevantnog ažuriranja, pod sljedećim uvjetima:</p> <p>(a) trgovac je obavijestio potrošača o raspoloživosti ažuriranja i posljedicama propuštanja potrošača da ga instalira; i</p> <p>(b) propuštanje instalacije ili nepravilna instalacija ažuriranja od strane potrošača nisu posljedica nedostataka u uputama za instalaciju koje je dostavio trgovac.</p> <p>4. Ako je ugovorom predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja, taj digitalni sadržaj ili digitalna usluga moraju biti usklađeni tijekom cijelog tog razdoblja.</p> <p>5. Neusklađenost u smislu stavka 1. ili 2. ne postoji ako je, u trenutku sklapanja ugovora, potrošač bio posebno obaviješten da određena značajka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge odstupa od objektivnih zahtjeva u pogledu usklađenosti utvrđenih u stavku 1. ili 2. te ako je potrošač izričito i zasebno prihvatio to odstupanje pri sklapanju ugovora.</p> <p>6. Ako se ugovorne strane ne dogovore drukčije, digitalni sadržaj ili digitalna usluga isporučuju se u najnovijoj verziji koja je bila dostupna u trenutku sklapanja ugovora.</p>			Članak 9.
<p>Članak 9.</p> <p>Nepravilna integracija digitalnog sadržaja ili digitalne usluge</p> <p>Svaka neusklađenost koja je posljedica nepravilne integracije digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u digitalno okruženje potrošača smatra se neusklađenošću digitalnog sadržaja ili digitalne usluge ako je:</p> <p>(a) integraciju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge izvršio trgovac ili je to izvršeno pod njegovom odgovornošću; ili</p> <p>(b) integraciju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge trebao izvršiti potrošač te je nepravilna integracija posljedica nedostataka u uputama za integraciju koje je dostavio trgovac.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci

			digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (NN 110/2021) člana k/članci Članak 10.
<p>Članak 10.</p> <p>Prava trećih strana</p> <p>Ako ograničenje koje je posljedica povrede prava treće strane, osobito pravâ intelektualnog vlasništva, onemogućava ili ograničava korištenje digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u skladu s člancima 7. i 8., države članice osiguravaju da potrošač ima pravo na pravna sredstva u pogledu neusklađenosti predviđena člankom 14., osim ako je nacionalnim pravom predviđena ništetnost ili pobjnost ugovora o isporuci digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u takvim slučajevima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja

			<p>aja i digita lnih uslug a (NN 110/2 021) člana k/čla nci Član ak 11.</p>
<p>Članak 11.</p> <p>Odgovornost trgovca</p> <p>1. Trgovac je odgovoran za svaku neisporuku digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u skladu s člankom 5.</p> <p>2. Ako je ugovorom predviđena jednokratna isporuka ili niz pojedinačnih isporuka, trgovac je odgovoran za svaku neusklađenost u skladu s člancima 7., 8. i 9. koja postoji u trenutku isporuke, ne dovodeći u pitanje članak 8. stavak 2. točku (b).</p> <p>Ako je u skladu s nacionalnim pravom trgovac odgovoran samo za neusklađenost koja postane očita u određenom roku nakon isporuke, taj rok ne smije biti kraći od dvije godine od trenutka isporuke, ne dovodeći u pitanje članak 8. stavak 2. točku (b).</p> <p>Ako u skladu s nacionalnim pravom prava utvrđena u članku 14. podliježu i roku zastare ili pak podliježu samo roku zastare, države članice osiguravaju da taj rok zastare potrošaču omogućuje korištenje pravnih sredstava utvrđenih u članku 14. za svaku neusklađenost koja postoji u trenutku navedenom u prvom podstavku i koja postane očita unutar roka navedenog u drugom podstavku.</p>		<p>Nije preu zeto</p>	<p>Preuz eto u: Zako n o određ enim aspek tima ugov ora o ispor uci digita lnog sadrž aja i digita lnih</p>

<p>3. Ako je ugovorom predviđena kontinuirana isporuka tijekom određenog razdoblja, trgovac je odgovoran za neusklađenost u skladu s člancima 7., 8. i 9. koja se pojavi ili postane očita tijekom razdoblja unutar kojeg se digitalni sadržaj ili digitalna usluga moraju isporučivati u skladu s ugovorom.</p> <p>Ako u skladu s nacionalnim pravom prava utvrđena u članku 14. podliježu i roku zastare ili pak podliježu samo roku zastare, države članice osiguravaju da taj rok zastare potrošaču omogućuje korištenje pravnih sredstava utvrđenih u članku 14. za svaku neusklađenost koja se pojavi ili postane očita tijekom razdoblja navedenog u prvom podstavku.</p>			usluga (NN 110/2 021) članci Članak 12.
<p>Članak 12.</p> <p>Teret dokazivanja</p> <p>1. Teret dokazivanja u odnosu na to jesu li digitalni sadržaj ili digitalna usluga isporučeni u skladu s člankom 5. je na trgovcu.</p> <p>2. U slučajevima iz članka 11. stavka 2. teret dokazivanja u odnosu na to jesu li isporučeni digitalni sadržaj ili digitalna usluga bili usklađeni u trenutku isporuke je na trgovcu za onu neusklađenost koja postane očita u roku od godinu dana od trenutka isporuke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.</p> <p>3. U slučajevima iz članka 11. stavka 3. teret dokazivanja u odnosu na to jesu li isporučeni digitalni sadržaj ili digitalna usluga bili usklađeni tijekom razdoblja unutar kojeg se digitalni sadržaj ili digitalna usluga moraju isporučivati u skladu s ugovorom je na trgovcu za onu neusklađenost koja postane očita tijekom tog razdoblja.</p> <p>4. Stavci 2. i 3. ne primjenjuju se ako trgovac dokaže da digitalno okruženje potrošača nije kompatibilno s tehničkim zahtjevima za digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu te ako je trgovac na jasan i razumljiv način obavijestio potrošača o tim zahtjevima prije sklapanja ugovora.</p> <p>5. Potrošač surađuje s trgovcem, u mjeri u kojoj je to razumno moguće i potrebno, kako bi se utvrdilo je li uzrok neusklađenosti digitalnog sadržaja ili digitalne usluge, u trenutku utvrđenom u članku 11. stavku 2. ili 3., ovisno o slučaju, digitalno okruženje potrošača. Obveza suradnje ograničena je na ona tehnički dostupna sredstva koja su najmanje nametljiva za potrošača. Ako potrošač ne surađuje i ako je trgovac o tom zahtjevu potrošača obavijestio na jasan i razumljiv način prije sklapanja ugovora, teret</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (NN

<p>dokazivanja u odnosu na to je li neusklađenost postojala u trenutku utvrđenom u članku 11. stavku 2. ili 3., ovisno o slučaju, je na potrošaču.</p>			<p>110/2021) člana k/članci Članak 13.</p>
<p>Članak 13.</p> <p>Pravno sredstvo u slučaju neisporuke</p> <p>1. Ako trgovac nije isporučio digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu u skladu s člankom 5., potrošač poziva trgovca da mu isporuči digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu. Ako trgovac nakon toga ne isporuči digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu bez nepotrebne odgode ili unutar dodatnog roka koji su ugovorne strane izričito dogovorile, potrošač ima pravo raskinuti ugovor.</p> <p>2. Stavak 1. ne primjenjuje se i potrošač ima pravo odmah raskinuti ugovor:</p> <p>(a) ako je trgovac izjavio da neće isporučiti digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu ili je to iz okolnosti slučaja očito;</p> <p>(b) ako su se potrošač i trgovac dogovorili ili je iz okolnosti sklapanja ugovora očito da je određeno vrijeme isporuke ključno za potrošača, a trgovac ne isporuči digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu do tog trenutka ili u tom trenutku.</p> <p>3. Ako potrošač raskine ugovor u skladu sa stavkom 1. ili 2. ovog članka, na odgovarajući se način primjenjuju članci od 15. do 18.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (NN 110/2021) člana</p>

			k/član ci Član ak 14.
<p>Članak 14.</p> <p>Pravna sredstva u slučaju neusklađenosti</p> <p>1. U slučaju neusklađenosti potrošač ima pravo na usklađivanje digitalnog sadržaja ili digitalne usluge ili na razmjerno sniženje cijene ili na raskid ugovora, u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Potrošač ima pravo na usklađivanje digitalnog sadržaja ili digitalne usluge, osim ako bi to bilo nemoguće ili bi time trgovcu nastali nerazmjerni troškovi, uzimajući u obzir sve okolnosti pojedinog slučaja, uključujući sljedeće:</p> <p>(a) vrijednost koju bi digitalni sadržaj ili digitalna usluga imali da ne postoji neusklađenost; i</p> <p>(b) značaj neusklađenosti.</p> <p>3. Trgovac usklađuje digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu u skladu sa stavkom 2. u razumnom roku od trenutka kada je potrošač obavijestio trgovca o neusklađenosti, besplatno i bez ikakvih znatnih neugodnosti za potrošača, uzimajući u obzir prirodu tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge i svrhu za koju su potrošaču taj digitalni sadržaj ili ta digitalna usluga bili potrebni.</p> <p>4. Potrošač ima pravo ili na razmjerno sniženje cijene u skladu sa stavkom 5., ako su digitalni sadržaj ili digitalna usluga isporučeni u zamjenu za plaćanje određene cijene, ili na raskid ugovora u skladu sa stavkom 6., u bilo kojem od sljedećih slučajeva:</p> <p>(a) otklanjanje neusklađenosti digitalnog sadržaja ili digitalne usluge nije moguće ili je nerazmjerno u skladu sa stavkom 2.;</p> <p>(b) trgovac nije uskladio digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu u skladu sa stavkom 3.;</p> <p>(c) neusklađenost postoji unatoč pokušaju trgovca da uskladi digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu;</p> <p>(d) neusklađenost je tako ozbiljna da su trenutačno sniženje cijene ili raskid ugovora opravdani; ili</p> <p>(e) trgovac je izjavio ili je iz okolnosti očito da neće otkloniti neusklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u razumnom roku ili bez znatnih neugodnosti za potrošača.</p>	Nije preu zeto	Preuz eto u: Zako n o određ enim aspek tima ugov ora o ispor uci digita lnog sadrž aja i digita lnih uslug a (NN 110/2 021) člana k/čla nci	

<p>5. Sniženje cijene razmjerno je smanjenju vrijednosti digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji su isporučeni potrošaču u usporedbi s vrijednošću koju bi digitalni sadržaj ili digitalna usluga imali da su usklađeni.</p> <p>Ako je ugovorom predviđeno da se digitalni sadržaj ili digitalna usluga isporučuju tijekom određenog razdoblja u zamjenu za određenu cijenu, sniženje cijene primjenjuje se na razdoblje tijekom kojeg digitalni sadržaj ili digitalna usluga nisu bili usklađeni.</p> <p>6. Ako se digitalni sadržaj ili digitalna usluga isporučuju u zamjenu za određenu cijenu, potrošač ima pravo raskinuti ugovor samo ako neusklađenost nije neznatna. Teret dokazivanja u odnosu na to je li neusklađenost neznatna je na trgovcu.</p>			<p>Član ci 15. i 16.</p>
<p>Članak 15.</p> <p>Ostvarivanje prava na raskid</p> <p>Potrošač ostvaruje pravo na raskid ugovora putem izjave trgovcu u kojoj se izražava odluka potrošača o raskidu ugovora.</p>		<p>Nije preu zeto</p>	<p>Preuz eto u: Zako n o određ enim aspek tima ugov ora o ispor uci digita lnog sadrž aja i digita lnih uslug a (NN 110/2 021) člana</p>

			k/član ci Član ak 16.
<p>Članak 16</p> <p>Obveze trgovca u slučaju raskida</p> <p>1. U slučaju raskida ugovora trgovac potrošaču nadoknađuje sve iznose koje je platio na temelju ugovora.</p> <p>Međutim, u slučajevima kada se ugovorom predviđa isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u zamjenu za određenu cijenu i tijekom određenog razdoblja, a digitalni sadržaj ili digitalna usluga bili su usklađeni tijekom određenog razdoblja prije raskida ugovora, trgovac potrošaču nadoknađuje samo razmjerni dio plaćene cijene koji odgovara razdoblju tijekom kojeg su digitalni sadržaj ili digitalna usluga bili neusklađeni i svaki dio cijene koji je potrošač platio unaprijed za bilo koje razdoblje ugovora koje bi bilo preostalo da ugovor nije bio raskinut.</p> <p>2. U odnosu na osobne podatke potrošača, trgovac je dužan pridržavati se primjenjivih obveza iz Uredbe (EU) 2016/679.</p> <p>3. Trgovac se suzdržava od korištenja svakog sadržaja koji ne podrazumijeva osobne podatke, a koji je potrošač pružio ili stvorio pri korištenju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koje isporučuje trgovac, osim ako:</p> <p>(a) takav sadržaj nije koristan izvan konteksta digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koje isporučuje trgovac;</p> <p>(b) takav se sadržaj odnosi samo na aktivnost potrošača pri korištenju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koje isporučuje trgovac;</p> <p>(c) trgovac je objedinio takav sadržaj s drugim podacima i ne može ga od njih razdvojiti, ili bi takvo razdvajanje zahtijevalo nerazmjerne napore; ili</p> <p>(d) takav su sadržaj zajednički ga proizveli potrošač i druge osobe te ga drugi potrošači mogu nastaviti upotrebljavati.</p>		Nije preu zeto	Preuz eto u: Zako n o određ enim aspek tima ugov ora o ispor uci digita lnog sadrž aja i digita lnih uslug a (NN 110/2 021) člana k/čla nci

<p>4. Osim u situacijama navedenima u stavku 3. točki (a), (b) ili (c), trgovac potrošaču na njegov zahtjev stavlja na raspolaganje svaki sadržaj koji ne podrazumijeva osobne podatke, a koji je potrošač pružio ili stvorio pri korištenju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koje isporučuje trgovac.</p> <p>Potrošač ima pravo preuzeti taj digitalni sadržaj besplatno, bez ometanja od strane trgovca, u razumnom roku i strojno čitljivom formatu koji se uobičajeno upotrebljava.</p> <p>5. Trgovac može spriječiti da potrošač nastavi upotrebljavati digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu, posebice tako da potrošaču onemogući pristup digitalnom sadržaju ili digitalnoj usluzi ili ugasi korisnički račun potrošača, ne dovodeći u pitanje stavak 4.</p>			Članak 17.
<p>Članak 17</p> <p>Obveze potrošača u slučaju raskida</p> <p>1. Potrošač se nakon raskida ugovora suzdržava od upotrebe digitalnog sadržaja ili digitalne usluge te od njihova stavljanja na raspolaganje trećim stranama.</p> <p>2. Ako je digitalni sadržaj isporučen na materijalnom nosaču podataka, potrošač, na zahtjev i na trošak trgovca, bez nepotrebne odgode vraća trgovcu materijalni nosač podataka. Ako trgovac odluči zatražiti povrat materijalnog nosača podataka, taj zahtjev podnosi u roku od 14 dana od dana kada je trgovac obaviješten o odluci potrošača da raskine ugovor.</p> <p>3. Potrošač nije odgovoran za plaćanje upotrebe digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u razdoblju koje je prethodilo raskidu ugovora, a tijekom kojeg su digitalni sadržaj ili digitalna usluga bili neusklađeni.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (NN 110/2021)

			člana k/čla nci Član ak 18.
<p>Članak 18</p> <p>Rokovi i načini na koje trgovac vraća plaćeno</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Svaki iznos koji je trgovac dužan vratiti potrošaču u skladu s člankom 14. stavcima 4. i 5. ili člankom 16. stavkom 1. zbog sniženja cijene ili raskida ugovora vraća se bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju u roku od 14 dana od dana kada je trgovac obaviješten o odluci potrošača da se pozove na svoje pravo na sniženje cijene ili na raskid ugovora. 2. Trgovac vraća plaćeno istim sredstvom plaćanja koje je potrošač upotrijebio pri plaćanju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge, osim ako potrošač izrijekom pristane na drukčiji način povrata i pod uvjetom da potrošač ne snosi nikakve troškove zbog tog vraćanja. 3. Trgovac potrošaču ne smije zaračunati nikakvu pristojbu u pogledu vraćanja plaćenog. 		Nije preu zeto	Preuz eto u: Zako n o određ enim aspek tima ugov ora o ispor uci digita lnog sadrž aja i digita lnih uslug a (NN 110/2 021) člana k/čla nci

			člana k 19.
<p>Članak 19.</p> <p>Preinaka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge</p> <p>1. Ako je ugovorom predviđeno da se digitalni sadržaj ili digitalna usluga isporučuju ili čine dostupnim potrošaču tijekom određenog razdoblja, trgovac može preinačiti digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu izvan okvira onoga što je potrebno kako bi digitalni sadržaj ili digitalna usluga i dalje bili usklađeni sukladno člancima 7. i 8., ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) ugovorom je dopuštena takva preinaka te se u njemu navodi valjan razlog za nju;</p> <p>(b) takva preinaka izvršena je bez dodatnih troškova za potrošača;</p> <p>(c) potrošač je o preinaci obaviješten na jasan i razumljiv način; i</p> <p>(d) u slučajevima iz stavka 2. potrošač je u razumnom roku prije preinake na trajnom nosaču podataka obaviješten o značajkama i trenutku preinake te o pravu na raskid ugovora u skladu sa stavkom 2. ili o mogućnosti zadržavanja digitalnog sadržaja ili digitalne usluge bez takve preinake u skladu sa stavkom 4.</p> <p>2. Potrošač ima pravo raskinuti ugovor ako se preinakom negativno utječe na pristup potrošača digitalnom sadržaju ili digitalnoj usluzi ili korištenje njima, osim ako je takav negativan utjecaj neznatan. U tom slučaju, potrošač ima pravo na besplatan raskid ugovora u roku od 30 dana od primitka informacije ili od trenutka kada je trgovac preinačio digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu, ovisno o tome što je nastupilo kasnije.</p> <p>3. Ako potrošač raskine ugovor u skladu sa stavkom 2. ovog članka, na odgovarajući se način primjenjuju članci od 15. do 18.</p> <p>4. Stavci 2. i 3. ovog članka ne primjenjuju se ako je trgovac omogućio potrošaču da bez dodatnih troškova zadrži digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu bez preinake te ako su digitalni sadržaj ili digitalna usluga i dalje usklađeni.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (NN 110/2021) članak/članici

			Članak 20.
<p>Članak 20.</p> <p>Pravo na pravnu zaštitu</p> <p>Ako trgovac odgovara potrošaču zato što digitalni sadržaj ili digitalna usluga nisu isporučeni ili zbog neusklađenosti do kojih je došlo činjenjem ili propustom određene osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, trgovac ima pravo na pravna sredstva protiv odgovorne osobe ili odgovornih osoba u nizu komercijalnih transakcija. Osoba protiv koje trgovac može ostvarivati pravna sredstva i odgovarajući postupci i uvjeti ostvarenja određuju se nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (NN 110/2021) člana k/članci

			Članak 21.
<p>Članak 21.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice osiguravaju postojanje prikladnih i učinkovitih sredstava za osiguravanje usklađenosti s ovom Direktivom.</p> <p>2. Sredstva navedena u stavku 1. uključuju odredbe u skladu s kojima jedno od tijela navedenih u nastavku ili više njih, kako je određeno nacionalnim pravom, mogu pokrenuti postupak pred sudovima ili nadležnim upravnim tijelima za osiguranje primjene nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva:</p> <p>(a) javna tijela ili njihovi predstavnici;</p> <p>(b) organizacije potrošača koje imaju legitiman interes za zaštitu potrošača;</p> <p>(c) profesionalne organizacije s legitimnim interesom za djelovanje;</p> <p>(d) neprofitna tijela, organizacije ili udruženja koji su aktivni u području zaštite prava i sloboda ispitanika kako su utvrđeni u članku 80. Uredbe (EU) 2016/679.</p>	<p>Članak 115.</p> <p>5) Vlada Republike Hrvatske će odlukom odrediti tijela ili osobe ovlaštene za pokr</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (NN 110/2021) člana k/članici</p>

	etan je post upk a za zašti tu kole ktiv nih inter esa i prav a potr ošač a iz član ka 114. stav ka 1. ovo ga Zak ona pred nagl ežni m sud om iz		Član ci 23., 24., 25. i 26.
--	---	--	--

	član ka 118. ovo ga Zak ona.		
	6) Vla da Rep ubli ke Hrv atsk e će odlu kom iz stav ka 5. ovo ga član ka odre diti tijel a i oso		

	be ovla šten e za pokr etan je post upk a za zašti tu kole ktiv nih inter esa i prav a potr ošač a pred nagl ežni m tijel om nek e od drža va član ica		
--	---	--	--

	Eur ops ke unij e.		
<p>Članak 22.</p> <p>Obvezujuća narav</p> <p>1. Ako ovom Direktivom nije predviđeno drukčije, sve ugovorne odredbe kojima se, na štetu potrošača, isključuje primjena nacionalnih mjera kojima se prenosi ova Direktiva, odstupa od njih ili mijenjaju njihovi učinci prije no što potrošač obavijesti trgovca o neisporuci ili neusklađenosti ili prije no što trgovac obavijesti potrošača o preinaci digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u skladu s člankom 19. nisu obvezujuće za potrošača.</p> <p>2. Ova Direktiva ne sprečava trgovca da potrošaču ponudi ugovorna rješenja koja nadilaze okvir zaštite predviđen u ovoj Direktivi.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (NN 110/2021) člana k/članci

			Članak 22.
<p>Članak 23.</p> <p>Izmjene Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ</p> <p>1. U Prilogu Uredbi (EU) 2017/2394 dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„28.Direktiva (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (SL L 136, 22.5.2019., str. 1.)”.</p> <p>2. U Prilogu I. Direktivi 2009/22/EZ dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„17.Direktiva (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (SL L 136, 22.5.2019., str. 1.)”.</p>		Nije potrebno preuzimati	Nije predmet usklađivanja budućih članaka 23. Direktive govori o izmjenama Izmjene Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive

			2009/22/EZ, koje odredbe nije potrebno preuzimati u nacionalni akt.
<p>Članak 24.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 1. srpnja 2021. donose i objavljuju odredbe potrebne radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2022.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p> <p>2. Odredbe ove Direktive primjenjuju se na isporuku digitalnog sadržaja ili digitalnih usluga koja se provodi od 1. siječnja 2022., uz iznimku članaka 19. i 20. ove Direktive, koji se primjenjuju samo na ugovore sklopljene od tog datuma.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih

			usluga (NN 110/2 021) člana k/čla nci Član ak 27. i 28.
<p>Članak 25.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>Komisija najkasnije 12. lipnja 2024. preispituje primjenu ove Direktive te podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru. U tom se izvješću razmatra, među ostalim, potreba usklađivanja pravila koja se primjenjuju na ugovore o isporuci digitalnog sadržaja ili digitalnih usluga osim onih obuhvaćenih ovom Direktivom, među ostalim u zamjenu za oglase.</p>		Nije potr ebno preu zima nje	Odre dba nije pred met uskla đivan ja
<p>Članak 26.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potr ebno preu zima nje	Odre dba nije pred met preuz imanj a

<p>Članak 27.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potr ebno preu zima nje</p>	<p>Odre dba nije pred met uskal đivan ja</p>
---	--	---	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP.)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti potrošača (II.čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet i svrha</p> <p>Svrha je ove Direktive doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta uz istodobno osiguravanje visokog stupnja zaštite potrošača utvrđivanjem zajedničkih pravila o određenim zahtjevima u pogledu ugovora o kupoprodaji sklopljenih između prodavatelja i potrošača, posebno pravila o usklađenosti robe s ugovorom, pravnim sredstvima u slučaju neusklađenosti, načinima ostvarivanja tih pravnih sredstava i komercijalnim jamstvima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet preuzimanja.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „ugovor o kupoprodaji” znači svaki ugovor kojim prodavatelj prenosi ili se obvezuje prenijeti vlasništvo nad robom potrošaču, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti njezinu cijenu;</p> <p>2. „potrošač” znači svaka fizička osoba koja u vezi s ugovorima obuhvaćenima ovom Direktivom djeluje u svrhe koje ne ulaze u okvir njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;</p>	<p>Članak 4.</p> <p>30. „roba“ je tjelesna pokretna stvar, osim onih koje su prodane u ovršnom ili drugom prisilnom postupku, uključujući vodu, plin i električnu energiju ako se prodaju u ograničenom obujmu ili utvrđenoj količini te stvar s ugrađenim digitalnim sadržajem ili digitalnom uslugom ili je povezana s istima na način da bez digitalnog sadržaja ili digitalne usluge roba ne bi bila funkcionalna („roba s digitalnim elementima”)</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)</p>

<p>3.,,prodavatelj” znači svaka fizička ili pravna osoba, neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu, koja djeluje, među ostalim preko drugih osoba koje djeluju u ime ili za račun te fizičke ili pravne osobe, u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću u vezi s ugovorima obuhvaćenima ovom Direktivom;</p> <p>4.,,proizvođač” znači onaj koji je izradio robu, uvoznik robe na područje Unije ili bilo koja osoba koja se predstavlja kao proizvođač time što na robu stavlja svoje ime, zaštitni znak ili drugi razlikovni znak;</p> <p>5.,,roba” znači:</p> <p>(a)bilo koja materijalna pokretnina; voda, plin i električna energija trebaju se smatrati robom u smislu ove Direktive kad se nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj količini;</p> <p>(b)bilo koja materijalna pokretnina koja ima ugrađen digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu ili je povezana s njima tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te robe („roba s digitalnim elementima”);</p> <p>6.,,digitalni sadržaj” znači podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku;</p> <p>7.,,digitalna usluga” znači:</p>			
---	--	--	--

<p>(a)usluga kojom se potrošaču omogućuju stvaranje, obrada i pohrana podataka u digitalnom obliku ili pristup njima; ili (b)usluga kojom se omogućuje dijeljenje ili bilo koja druga interakcija s podacima u digitalnom obliku koje učitava ili stvara potrošač ili drugi korisnici te usluge;</p> <p>8.,„kompatibilnost” znači sposobnost robe da funkcionira s hardverom ili softverom s kojima se obično koristi roba iste vrste, a da tu robu, hardver ili softver pritom nije potrebno konvertirati;</p> <p>9.,„funkcionalnost” znači sposobnost robe da izvršava funkcije s obzirom na svoju svrhu;</p> <p>10.,„interoperabilnost” znači sposobnost robe da funkcionira s hardverom ili softverom drukčijim od onih s pomoću kojih se obično koristi roba iste vrste;</p> <p>11.,„trajni nosač podataka” znači svako sredstvo koje potrošaču ili prodavatelju omogućuje da informacije, koje su toj osobi osobno upućene, pohrani tako im može naknadno pristupati tijekom razdoblja koje odgovara svrhama za koje su te informacije namijenjene i koje omogućuje nepromijenjeno reproduciranje pohranjenih informacija;</p> <p>12.,„komercijalno jamstvo” znači svaka obveza kojom se prodavatelj ili proizvođač (davatelj jamstva), povrh zakonske obveze prodavatelja koja se odnosi na jamstvo usklađenosti,</p>			
---	--	--	--

<p>obvezuje potrošaču vratiti plaćenu cijenu ili zamijeniti, popraviti ili servisirati robu na bilo koji način ako ona ne zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve koji nisu povezani s usklađenošću, a navedeni su u izjavi o jamstvu ili u relevantnom reklamnome materijalu koji je dostupan u trenutku ili prije sklapanja ugovora;</p> <p>13. „trajnost” znači sposobnost robe da zadrži svoje funkcije i radne značajke tijekom uobičajene upotrebe;</p> <p>14. „besplatno” znači bez troškova potrebnih za usklađivanje robe, a posebno bez poštanskih troškova te troškova prijevoza, rada ili materijala;</p> <p>15. „javna dražba” znači metoda prodaje kod koje prodavatelj nudi robu ili usluge potrošačima koji sudjeluju ili imaju mogućnost osobno sudjelovati na dražbi, u transparentnom postupku nadmetanja na tržišnoj osnovi koji vodi dražbovatelj i u kojem je uspješni ponuđač obvezan kupiti robu ili usluge.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na ugovore o kupoprodaji između potrošača i prodavatelja.</p> <p>2. Ugovori između potrošača i prodavatelja za isporuku robe koju je potrebno izraditi ili proizvesti također se</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)

<p>smatraju ugovorima o kupoprodaji za potrebe ove Direktive.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na ugovore o isporuci digitalnog sadržaja ili digitalnih usluga. Ona se, međutim, primjenjuje na digitalni sadržaj ili digitalne usluge koji su ugrađeni u robu ili su povezani s robom u smislu članka 2. točke 5. podtočke (b) i koji se isporučuju zajedno s robom na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu prodavatelj ili treća strana. U slučaju dvojbe o tome čini li isporuka ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili ugrađene ili povezane digitalne usluge dio ugovora o kupoprodaji, predmnijeva se da su digitalni sadržaj ili digitalna usluga obuhvaćeni ugovorom o kupoprodaji.</p> <p>4. Ova se Direktiva ne primjenjuje na:</p> <p>(a) materijalne nosače podataka koji služe isključivo kao nosači digitalnog sadržaja; ili</p> <p>(b) robu koja se prodaje u okviru ovrhe ili na drugi način prema zakonskom ovlaštenju.</p> <p>5. Države članice mogu iz područja primjene ove Direktive isključiti ugovore o kupoprodaji:</p>			
--	--	--	--

<p>(a)rabljene robe koja se prodaje na javnoj dražbi; i</p> <p>(b) živih životinja.</p> <p>U slučaju iz točke (a) potrošačima se čine lako dostupnima jasne i sveobuhvatne informacije o tome da se ne primjenjuju prava koja proizlaze iz ove Direktive.</p> <p>6. Ovom se Direktivom ne utječe na slobodu država članica da uređuju aspekte općeg ugovornog prava kao što su pravila o sklapanju, valjanosti, ništetnosti ili učincima ugovora, uključujući posljedice raskida ugovora, u mjeri u kojoj oni nisu uređeni ovom Direktivom, ili pravu na naknadu štete.</p> <p>7. Ovom se Direktivom ne utječe na slobodu država članica da potrošačima dopuste odabir određenog pravnog sredstva ako neusklađenost robe postane očita u određenom roku nakon isporuke koji nije dulji od 30 dana. Osim toga, ovom se Direktivom ne utječe na nacionalna pravila koja se ne odnose posebno na potrošačke ugovore i kojima se predviđaju posebna pravna sredstva za određene vrste nedostataka koji nisu bili očiti u trenutku sklapanja ugovora o kupoprodaji.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Razina usklađivanja</p> <p>Države članice u svojem nacionalnom pravu ne zadržavaju ni u njega uvode odredbe koje odstupaju od onih utvrđenih ovom Direktivom, uključujući i blaže ili strože odredbe kojima se osigurava različita razina zaštite potrošača, osim ako je ovom Direktivom drukčije predviđeno.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba Direktive uređuje razinu usklađivanja.
<p>Članak 5.</p> <p>Usklađenost robe</p> <p>Prodavatelj potrošaču isporučuje robu koja ispunjava zahtjeve navedene u člancima 6., 7. i 8., ako je primjenjivo, ne dovodeći pritom u pitanje članak 9.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 400. stavak 1. i Članak 430. stavak 1.
<p>Članak 6.</p> <p>Subjektivni zahtjevi u pogledu usklađenosti</p> <p>Kako bi bila u skladu s ugovorom o kupoprodaji, roba osobito mora, ako je primjenjivo:</p> <p>(a)odgovarati opisu, vrsti, količini i kvaliteti te posjedovati funkcionalnost, kompatibilnost, interoperabilnost i druge</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)

<p>značajke kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji;</p> <p>(b) biti prikladna za bilo koju posebnu namjenu za koju je potrebna potrošaču i s kojom je potrošač upoznao prodavatelja najkasnije u trenutku sklapanja ugovora te u odnosu na koju je prodavatelj dao pristanak;</p> <p>(c) biti isporučena sa svom dodatnom opremom i uputama, uključujući upute za instalaciju, kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji; i</p> <p>(d) biti isporučena s ažuriranjima kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Objektivni zahtjevi u pogledu usklađenosti</p> <p>1. Pored ispunjavanja svih subjektivnih zahtjeva u pogledu usklađenosti, roba mora:</p> <p>(a) biti prikladna za upotrebu u svrhe za koje bi se roba iste vrste uobičajeno koristila, uzimajući u obzir, ako je primjenjivo, sve postojeće propise Unije i nacionalne propise, tehničke standarde ili, ako takvih tehničkih standarda nema, primjenjive kodekse ponašanja u dotičnom sektoru;</p> <p>(b) ako je primjenjivo, odgovarati kvaliteti i opisu uzorka ili modela koji je prodavatelj stavio na raspolaganje potrošaču prije sklapanja ugovora;</p> <p>(c) ako je primjenjivo, biti isporučena s dodatnom opremom, uključujući</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)</p>

<p>ambalažu, upute za instalaciju ili druge upute, čiji primitak potrošač može razumno očekivati; i</p> <p>(d) odgovarati količini i posjedovati ona svojstva i druge značajke, uključujući one koje se odnose na trajnost, funkcionalnost, kompatibilnost i sigurnost, koji su uobičajeni za robu iste vrste i koje potrošač može razumno očekivati s obzirom na prirodu robe te uzimajući u obzir sve javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označivanju.</p> <p>2. Prodavatelja ne obvezuju javne izjave, kako je navedeno u stavku 1. točki (d), ako dokaže:</p> <p>(a) da prodavatelj nije znao niti je razumno mogao znati za predmetnu javnu izjavu;</p> <p>(b) da je do trenutka sklapanja ugovora javna izjava bila ispravljena na jednak ili usporediv način kao i kada je dana; ili</p> <p>(c) da ta javna izjava nije mogla utjecati na donošenje odluke o kupnji robe.</p> <p>3. U slučaju robe s digitalnim elementima, prodavatelj osigurava da potrošač bude obaviješten o ažuriranjima, uključujući sigurnosna ažuriranja, koja su potrebna</p>			
---	--	--	--

<p>kako bi ta roba ostala usklađena te da mu se ta ažuriranja isporučuju, tijekom razdoblja:</p> <p>(a) unutar kojeg potrošač to može razumno očekivati s obzirom na vrstu i svrhu robe i digitalnih elemenata te uzimajući u obzir okolnosti i prirodu ugovora o kupoprodaji, ako je ugovorom o kupoprodaji predviđena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge; ili</p> <p>(b) navedenog u članku 10. stavku 2. ili 5., ovisno o slučaju, ako je ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja.</p> <p>4. Ako potrošač u razumnom roku ne instalira ažuriranja koja su mu isporučena u skladu sa stavkom 3., prodavatelj nije odgovoran za neusklađenost koja proizlazi isključivo iz propuštanja instalacije relevantnog ažuriranja, pod sljedećim uvjetima:</p> <p>(a) prodavatelj je obavijestio potrošača o raspoloživosti ažuriranja i posljedicama propuštanja potrošača da ga instalira; i</p> <p>(b) propuštanje instalacije ili nepravilna instalacija ažuriranja od strane potrošača nisu posljedica nedostataka u uputama za instalaciju koje su dostavljene potrošaču.</p> <p>5. Neusklađenost u smislu stavka 1. ili 3. ne postoji ako je, u trenutku sklapanja</p>			
--	--	--	--

<p>ugovora o kupoprodaji, potrošač bio posebno obaviješten da određena značajka robe odstupa od objektivnih zahtjeva u pogledu usklađenosti utvrđenih u stavku 1. ili 3. te ako je potrošač izričito i zasebno prihvatio to odstupanje pri sklapanju ugovora o kupoprodaji.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Nepravilna instalacija robe</p> <p>Svaka neusklađenost koja proizlazi iz nepravilne instalacije robe smatra se neusklađenošću robe ako:</p> <p>(a) instalacija čini dio ugovora o kupoprodaji i obavio ju je prodavatelj ili je to učinjeno pod njegovom odgovornošću; ili</p> <p>(b) instalaciju, za koju je predviđeno da je obavi potrošač, obavio je potrošač, a nepravilna instalacija posljedica je nedostataka u uputama za instalaciju koje je dostavio prodavatelj ili, u slučaju robe s digitalnim elementima, koje je dostavio prodavatelj ili dobavljač digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)</p>

<p>Članak 9.</p> <p>Prava trećih strana</p> <p>Ako ograničenje koje je posljedica povrede prava treće strane, osobito pravâ intelektualnog vlasništva, onemogućava ili ograničava korištenje robe u skladu s člancima 6. i 7., države članice osiguravaju da potrošač ima pravo na pravna sredstva u pogledu neusklađenosti predviđena člankom 13., osim ako je nacionalnim pravom predviđena ništetnost ili pobožnost ugovora o kupoprodaji u takvim slučajevima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 430. i 437.
<p>Članak 10.</p> <p>Odgovornost prodavatelja</p> <p>1. Prodavatelj je odgovoran potrošaču za svaku neusklađenost koja postoji u trenutku isporuke robe i koja postane očita u roku od dvije godine od tog trenutka. Ne dovodeći u pitanje članak 7. stavak 3., ovaj se stavak primjenjuje i na robu s digitalnim elementima.</p> <p>2. U slučaju robe s digitalnim elementima, ako je ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja, prodavatelj je odgovoran i za svaku neusklađenost digitalnog sadržaja ili</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)

<p>digitalne usluge koja se pojavi ili postane očita u roku od dvije godine od trenutka isporuke robe s digitalnim elementima. Ako je ugovorom predviđena kontinuirana isporuka na rok dulji od dvije godine, prodavatelj je odgovoran za svaku neusklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koja se pojavi ili postane očita u razdoblju u kojem se digitalni sadržaj ili digitalna usluga trebaju isporučivati na temelju ugovora o kupoprodaji.</p> <p>3. Države članice mogu zadržati ili uvesti dulje rokove od onih navedenih u stavcima 1. i 2.</p> <p>4. Ako u skladu s nacionalnim pravom pravna sredstva predviđena u članku 13. podliježu i roku zastare, države članice osiguravaju da taj rok zastare potrošaču omogućuje korištenje pravnih sredstava utvrđenih u članku 13. za svaku neusklađenost za koju je prodavatelj odgovoran u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka i koja postane očita unutar roka navedenog u tim stavcima.</p> <p>5. Neovisno o stavcima 1. i 2. ovog članka, države članice mogu zadržati ili uvesti samo rok zastare za pravna sredstva predviđena člankom 13. Države članice osiguravaju da taj rok zastare potrošaču omogućuje korištenje pravnih sredstava utvrđenih u članku 13. za svaku</p>			
---	--	--	--

<p>neusklađenost za koju je prodavatelj odgovoran u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka i koja postane očita tijekom roka navedenog u tim stavcima.</p> <p>6. U slučaju rabljene robe države članice mogu predvidjeti mogućnost da se prodavatelj i potrošač dogovore o ugovornim uvjetima ili sporazumima s kraćim rokom odgovornosti ili rokom zastare od onih iz stavaka 1., 2. i 5., pod uvjetom da ti kraći rokovi nisu kraći od godinu dana.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Teret dokazivanja</p> <p>1. Predmnijeva se da je svaka neusklađenost koja postane očita u roku od godinu dana od trenutka isporuke robe postojala i u trenutku isporuke robe, osim ako se dokaže suprotno ili ako ta predmnijeva nije spojiva s prirodom robe ili prirodom neusklađenosti. Ovaj stavak primjenjuje se i na robu s digitalnim elementima.</p> <p>2. Umjesto jednogodišnjeg roka utvrđenog u stavku 1., države članice mogu zadržati ili uvesti rok od dvije godine od trenutka isporuke robe.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)

<p>3. U slučaju robe s digitalnim elementima, ako je ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja, teret dokazivanja u odnosu na to jesu li digitalni sadržaj ili digitalna usluga bili usklađeni tijekom razdoblja iz članka 10. stavka 2. je na prodavatelju za onu neusklađenost koja postane očita tijekom razdoblja navedenog u tom članku.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Obveza obavješćivanja</p> <p>Države članice mogu zadržati ili uvesti odredbe kojima se propisuje da potrošač, kako bi iskoristio svoja prava, mora obavijestiti prodavatelja o neusklađenosti u roku od najmanje 2 mjeseca od dana kada je potrošač otkrio takvu neusklađenost.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 403. stavak 4.
<p>Članak 13.</p> <p>Pravna sredstva u slučaju neusklađenosti</p> <p>1. U slučaju neusklađenosti potrošač ima pravo na usklađivanje robe ili na razmjerno sniženje cijene ili na raskid ugovora, u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)

<p>2. Kako bi se roba uskladila, potrošač može birati između popravka i zamjene, osim ako bi odabrano pravno sredstvo bilo nemoguće ili ako bi njime, u odnosu na drugo pravno sredstvo, prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi, uzimajući u obzir sve okolnosti, uključujući sljedeće:</p> <p>(a) vrijednost koju bi roba imala da ne postoji neusklađenost;</p> <p>(b) značaj neusklađenosti; i</p> <p>(c) pitanje može li se alternativno pravno sredstvo pružiti bez znatnih neugodnosti za potrošača.</p> <p>3. Prodavatelj može odbiti usklađivanje robe ako su popravak i zamjena nemogući ili bi mu time nastali nerazmjerni troškovi, uzimajući u obzir sve okolnosti, uključujući one navedene u stavku 2. točkama (a) i (b).</p> <p>4. Potrošač ima pravo ili na razmjerno sniženje cijene u skladu s člankom 15. ili na raskid ugovora o kupoprodaji u skladu s člankom 16. u bilo kojem od sljedećih slučajeva:</p> <p>(a) prodavatelj nije dovršio popravak ili zamjenu ili, ako je primjenjivo, nije dovršio popravak ili zamjenu u skladu s člankom 14. stavcima 2. i 3. ili je prodavatelj odbio uskladiti robu u skladu sa stavkom 3. ovog članka;</p> <p>(b) neusklađenost postoji unatoč pokušaju prodavatelja da uskladi robu;</p>			
--	--	--	--

<p>(c) neusklađenost je tako ozbiljna da su trenutačno smanjenje cijene ili raskid ugovora o kupoprodaji opravdani; ili</p> <p>(d) prodavatelj je izjavio ili je iz okolnosti očito da neće otkloniti neusklađenost robe u razumnom roku ili bez znatnih neugodnosti za potrošača.</p> <p>5. Potrošač nema pravo raskinuti ugovor ako je neusklađenost samo neznatna. Teret dokazivanja u odnosu na to je li neusklađenost neznatna je na prodavatelju.</p> <p>6. Potrošač ima pravo uskratiti plaćanje bilo kojeg nepodmirenog dijela cijene ili njegova dijela, sve dok prodavatelj ne ispuni svoje obveze na temelju ove Direktive. Države članice mogu odrediti uvjete u skladu s kojima i načine na koje potrošač može iskoristiti pravo na uskraćivanje plaćanja.</p> <p>7. Države članice mogu uređivati utječe li doprinos potrošača neusklađenosti na njegovo pravo na pravna sredstva te u kojoj mjeri.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 14.</p> <p>Popravak ili zamjena robe</p> <p>1. Popravci ili zamjene provode se:</p> <p>(a) besplatno;</p> <p>(b) u razumnom roku od trenutka kada je potrošač obavijestio prodavatelja o neusklađenosti; i</p> <p>(c) bez ikakvih znatnih neugodnosti za potrošača, uzimajući u obzir prirodu robe i svrhu za koju je potrošaču ta roba bila potrebna.</p> <p>2. Ako se neusklađenost treba otkloniti popravkom ili zamjenom robe, potrošač stavlja robu na raspolaganje prodavatelju. Prodavatelj zamijenjenu robu preuzima na svoj trošak.</p> <p>3. Ako popravak zahtijeva uklanjanje robe koja je bila instalirana na način koji je u skladu s njezinom prirodom i namjenom prije nego što je neusklađenost postala očita ili ako takvu robu treba zamijeniti, obveza popravka ili zamjene takve robe uključuje uklanjanje neusklađene robe i instalaciju zamjenske robe ili popravljene robe ili snošenje troškova tog uklanjanja i instalacije.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)
---	--	---------------	---

<p>4. Potrošač nije odgovoran za plaćanje uobičajene upotrebe zamijenjene robe tijekom razdoblja prije njezine zamjene.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Sniženje cijene</p> <p>Sniženje cijene razmjerno je smanjenju vrijednosti robe koju je primio potrošač u usporedbi s vrijednošću koju bi roba imala da je usklađena.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 420.</p>
<p>Članak 16.</p> <p>Raskid ugovora o kupoprodaji</p> <p>1. Potrošač ostvaruje pravo na raskid ugovora o kupoprodaji putem izjave prodavatelju u kojoj se izražava odluka potrošača o raskidu ugovora o kupoprodaji.</p> <p>2. Ako se neusklađenost odnosi samo na dio robe isporučene na temelju ugovora o kupoprodaji i ako postoji razlog za raskid ugovora o kupoprodaji u skladu s člankom 13., potrošač može raskinuti ugovor o kupoprodaji samo u odnosu na tu robu i u odnosu na svu drugu robu koju je potrošač stekao zajedno s neusklađenom robom ako</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)</p>

<p>se od potrošača ne može razumno očekivati da će pristati zadržati samo usklađenu robu.</p> <p>3. Ako potrošač raskine cijeli ugovor o kupoprodaji ili, u skladu sa stavkom 2., samo u odnosu na dio robe isporučene na temelju ugovora o kupoprodaji:</p> <p>(a) potrošač vraća robu prodavatelju na trošak prodavatelja; i</p> <p>(b) prodavatelj potrošaču nadoknađuje cijenu koju je platio za robu nakon što primi tu robu ili od potrošača primi dokaz da je poslao natrag robu.</p> <p>Za potrebe ovog stavka, države članice mogu odrediti načine povrata robe i vraćanja plaćenog.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Komercijalna jamstva</p> <p>1. Svako komercijalno jamstvo obvezujuće je za davatelja jamstva u skladu s uvjetima utvrđenima u izjavi o komercijalnom jamstvu i povezanom reklamnome materijalu dostupnima u trenutku ili prije sklapanja ugovora. U skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku i ne dovodeći u pitanje bilo koje druge primjenjive odredbe prava Unije ili nacionalnog prava, ako proizvođač nudi potrošaču komercijalno jamstvo trajnosti za određenu robu tijekom</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)</p>

<p>određenog razdoblja, proizvođač je odgovoran izravno potrošaču tijekom cijelog razdoblja komercijalnog jamstva trajnosti u pogledu popravka ili zamjene robe u skladu s člankom 14. Proizvođač potrošaču može ponuditi povoljnije uvjete u izjavi o komercijalnom jamstvu trajnosti.</p> <p>Ako su uvjeti utvrđeni u izjavi o komercijalnom jamstvu manje povoljni za potrošača od uvjeta utvrđenih u povezanom reklamnome materijalu, komercijalno jamstvo obvezujuće je prema uvjetima utvrđenima u reklamnome materijalu koji se odnosi na komercijalno jamstvo, osim ako je prije sklapanja ugovora povezani reklamni materijal bio ispravljen na jednak ili usporediv način kao i kada je dan.</p> <p>2. Izjava o komercijalnom jamstvu dostavlja se potrošaču na trajnom nosaču podataka najkasnije u trenutku isporuke robe. Izjava o komercijalnom jamstvu mora biti izražena na jednostavan i razumljiv način. Ona uključuje sljedeće:</p> <p>(a) jasnu izjavu da potrošač ima zakonsko pravo na pravna sredstva prema prodavatelju besplatno u slučaju neusklađenosti robe te da na ta pravna sredstva ne utječe komercijalno jamstvo;</p> <p>(b) naziv i adresu davatelja jamstva;</p> <p>(c) postupak koji potrošač mora slijediti kako bi se komercijalno jamstvo provelo;</p>			
--	--	--	--

<p>(d)navođenje robe na koju se primjenjuje komercijalno jamstvo; i</p> <p>(e) uvjete komercijalnog jamstva.</p> <p>3. Neusklađenost sa stavkom 2. nema utjecaja na obvezujuću narav komercijalnog jamstva za davatelja jamstva.</p> <p>4. Države članice mogu utvrditi pravila o drugim aspektima komercijalnih jamstava koji nisu uređeni ovim člankom, uključujući pravila o jeziku ili jezicima na kojima se izjava o komercijalnom jamstvu stavlja na raspolaganje potrošaču.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Pravo na pravnu zaštitu</p> <p>Ako prodavatelj odgovara potrošaču zbog neusklađenosti do koje je došlo činjenjem ili propustom određene osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući nepružanje ažuriranja za robu s digitalnim elementima u skladu s člankom 7. stavkom 3., prodavatelj ima pravo na pravna sredstva protiv odgovorne osobe ili odgovornih osoba u lancu transakcija. Osoba protiv koje prodavatelj može ostvarivati pravna sredstva i odgovarajući postupci i uvjeti ostvarenja određuju se nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)

<p>Članak 19.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice osiguravaju postojanje prikladnih i učinkovitih sredstava za osiguravanje usklađenosti s ovom Direktivom.</p> <p>2. Sredstva navedena u stavku 1. uključuju odredbe u skladu s kojima jedno od tijela navedenih u nastavku ili više njih, kako je određeno nacionalnim pravom, mogu pokrenuti postupak pred sudovima ili nadležnim upravnim tijelima za osiguranje primjene nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva:</p> <p>(a) javna tijela ili njihovi predstavnici; (b) organizacije potrošača koje imaju legitiman interes za zaštitu potrošača; (c) profesionalne organizacije s legitimnim interesom za djelovanje.</p>	<p>Članak 47.</p> <p>(2) U slučaju materijalnog nedostatka na robi na odnose potrošača i trgovca primjenjuju se odredbe propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari.</p> <p>(3) Ako trgovac ili proizvođač daje jamstvo za ispravnost prodane robe dužan je ispuniti obveze uređene propisom kojim se uređuju obveznopravni odnosi o komercijalnom jamstvu, kao i obveze preuzete takvim jamstvom.</p> <p>Članak 147.</p> <p>(3) Nadležni inspektor će rješenjem narediti trgovcu otklanjanje utvrđene nepravilnosti, određujući rok u kojem se ta nepravilnost mora ukloniti, ako tijekom inspekcijskog nadzora utvrdi da:</p> <p>6. u slučaju robe s materijalnim nedostatkom, nije ispunio obvezu</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

sukladno odredbama propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi o odgovornosti za materijalne nedostatke (članak 47. stavak 2. ovoga Zakona)

7. u slučaju robe za koju je dano jamstvo, nije ispunio obvezu sukladno odredbama propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi o komercijalnom jamstvu (članak 47. stavak 3. ovoga Zakona)

Članak 149.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac - pravna osoba ako:

51. u slučaju robe s materijalnim nedostatkom, nije ispunio obvezu sukladno odredbama propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari (članak 47. stavak 2.)

52. u slučaju robe za koju je dano jamstvo, nije ispunio obvezu sukladno odredbama propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi o komercijalnom jamstvu (članak 47. stavak 3.)

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se trgovac - fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

Članak 114.

(1) Svako ovlašteno tijelo ili osoba ima pravo pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača protiv osobe čije je postupanje u suprotnosti s odredbama:

2. zakona kojim se uređuju obvezni odnosi u dijelu koji se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke i komercijalno jamstvo

Članak 115.

(1) Postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona mogu tužbom za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača pokrenuti ovlaštena tijela ili osobe koje imaju opravdani interes za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača, kao što su udruge za zaštitu potrošača te nadležna javnopravna tijela.

(2) Ako je postupanje određenog trgovca ili skupine trgovaca sa sjedištem u Republici Hrvatskoj u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji su navedeni u članku 114. stavku 1. ovoga Zakona i utječe ili može utjecati na položaj potrošača u nekoj državi članici Europske unije, postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona može pokrenuti udruga za zaštitu potrošača iz te

države ili neovisno javnopravno tijelo koje je po propisima te države ovlašteno pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača.

(5) Vlada Republike Hrvatske će odlukom odrediti tijela ili osobe ovlaštene za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona pred nadležnim sudom iz članka 118. ovoga Zakona.

(6) Vlada Republike Hrvatske će odlukom iz stavka 5. ovoga članka odrediti tijela i osobe ovlaštene za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača pred nadležnim tijelom neke od država članica Europske unije.

(7) Odluka iz stavka 5. ovoga članka bit će dostavljena Europskoj komisiji na zahtjev tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz stavka 6. ovoga članka.

<p>Članak 20.</p> <p>Informiranje potrošača</p> <p>Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi potrošačima osigurale dostupnost informacija o pravima potrošača na temelju ove Direktive, kao i informacije o načinima provedbe tih prava.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Ne radi se o zakonodavnoj mjeri.
<p>Članak 21.</p> <p>Obvezujuća narav</p> <p>1. Ako ovom Direktivom nije predviđeno drukčije, sve ugovorne odredbe kojima se, na štetu potrošača, isključuje primjena nacionalnih mjera kojima se prenosi ova Direktiva, odstupa od njih ili mijenja njihov učinak prije no što potrošač obavijesti prodavatelja o neusklađenosti robe, nisu obvezujuće za potrošača.</p> <p>2. Ova Direktiva ne sprečava prodavatelja da potrošaču nudi ugovorna rješenja koja</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 2.

<p>nadilaze okvir zaštite predviđen u ovoj Direktivi.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Izmjene Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ</p> <p>1. U Prilogu Uredbi (EU) 2017/2394 točka 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3.Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28).”.</p> <p>2. U Prilogu I. Direktivi 2009/22/EZ točka 7. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„7.Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe se odnose na izmjenu pravnih akata EU</p>

<p>1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28).”.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Stavljanje izvan snage Direktive 1999/44/EZ</p> <p>Direktiva 1999/44/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2022.</p> <p>Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbom se stavlja izvan snage Direktiva 1999/44/EZ</p>
<p>Članak 24.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 1. srpnja 2021. donose i objavljuju odredbe potrebne radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2022.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (20.09.2021)</p>

<p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p> <p>2. Odredbe ove Direktive ne primjenjuju se na ugovore sklopljene prije 1. siječnja 2022.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>Komisija najkasnije 12. lipnja 2024. preispituje primjenu ove Direktive, uključujući njezine odredbe o pravnim sredstvima i teretu dokazivanja, također s obzirom na rabljenu robu i robu koja se prodaje na javnim dražbama, kao i o komercijalnom jamstvu proizvođača u pogledu trajnosti, te podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru. U izvješću se posebno ocjenjuje osigurava li se primjenom ove Direktive i Direktive (EU) 2019/770 dosljedan i koherentan okvir za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta u pogledu isporuke digitalnog sadržaja, digitalnih usluga i robe</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba se odnosi na obveze EK</p>

<p>s digitalnim elementima u skladu s načelima kojima se uređuju politike Unije. Izvješću se prema potrebi prilažu zakonodavni prijedlozi.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p> <p>Međutim, članak 22. primjenjuje se od 1. siječnja 2022.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet preuzimanja.</p>
<p>Članak 27.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet preuzimanja.</p>

<p>PRILOG</p> <p>KORELACIJSKA TABLICA</p> <p>Direktiva 1999/44/EZ Ova Direktiva</p> <p>članak 1. stavak 1. Članak 1.</p> <p>članak 1. stavak 2. članak 2. točka 2. točka (a)</p> <p>članak 1. stavak 2. članak 3. stavak 4. točka (b), prva alineja točka (b)</p> <p>članak 1. stavak 2. članak 2. točka 5. točka (b), druga i podtočka (a) treća alineja</p> <p>članak 1. stavak 2. članak 2. točka 3. točka (c)</p> <p>članak 1. stavak 2. članak 2. točka 4. točka (d)</p> <p>članak 1. stavak 2. članak 2. točka 12. točka (e)</p> <p>članak 1. stavak 3. članak 2. točka 15. i članak 3. stavak 5. točka (a)</p> <p>članak 1. stavak 4. članak 3. stavak 2.</p> <p>članak 2. stavak 1. Članak 5.</p> <p>članak 2. stavak 2. članak 6. točka (a) i točka (a) članak 7. stavak 1. točka (b)</p> <p>članak 2. stavak 2. članak 6. točka (b) točka (b)</p> <p>članak 2. stavak 2. članak 7. stavak 1. točka (c) točka (a)</p> <p>članak 2. stavak 2. članak 7. stavak 1. točka (d) točka (d)</p> <p>članak 2. stavak 3. članak 7. stavak 5.</p> <p>članak 2. stavak 4. članak 7. stavak 2.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet preuzimanja.</p>
---	--	--------------------------------------	--

<p>članak 2. stavak 5. članak 3. stavak 1. članak 3. stavak 2. članak 3. stavak 3. prvi podstavak</p> <p>članak 3. stavak 3. drugi podstavak članak 3. stavak 3. treći podstavak članak 3. stavak 4. članak 3. stavak 5. članak 3. stavak 6. Članak 4. članak 5. stavak 1.</p> <p>članak 5. stavak 2. članak 5. stavak 3. članak 6. stavak 1. članak 6. stavak 2. članak 6. stavak 3. članak 6. stavak 4. članak 6. stavak 5. članak 7. stavak 1. prvi podstavak članak 7. stavak 1. drugi podstavak članak 7. stavak 2. članak 8. stavak 1. članak 8. stavak 2. Članak 9. Članak 10. članak 11. stavak 1. prvi podstavak</p>	<p>Članak 8. članak 10. stavak 1. članak 13. stavak 1. članak 13. stavak 2. i članak 14. stavak 1. točka (a) članak 13. stavak 2.</p> <p>članak 14. stavak 1. točke (b) i (c) članak 2. točka 14. članak 13. stavak 4. članak 13. stavak 5. Članak 18. članak 10. stavci 1., 2., 3., 4. i 5. Članak 12. Članak 11. članak 17. stavak 1. članak 17. stavak 2. članak 17. stavak 2. članak 17. stavak 4. članak 17. stavak 3. članak 21. stavak 1.</p> <p>članak 10. stavak 6.</p> <p>—</p> <p>članak 3. stavci 6. i 7. Članak 4. članci 19. i 20. Članak 22. članak 24. stavak 1. prvi podstavak</p>			
--	---	--	--	--

članak 11. stavak 1. drugi podstavak članak 11. stavak 2.	članak 24. stavak 1. treći podstavak članak 24. stavak 1. četvrti podstavak Članak 25. Članak 26. Članak 27.			
---	--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/2161 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i direktiva 98/6/EZ, 2005/29/EZ te 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu boljeg izvršavanja i modernizacije pravila Unije o zaštiti potrošača (Tekst značajan za EGP)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti potrošača (II.čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene Direktive 93/13/EEZ</p> <p>U Direktivu 93/13/EEZ umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 8.b</p> <p>1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na povrede nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p> <p>2. Države članice mogu te sankcije ograničiti na situacije u kojima su ugovorne odredbe u nacionalnom pravu izričito definirane kao nepoštene u svim okolnostima ili u kojima prodavatelj robe ili pružatelj usluga nastavlja koristiti ugovorne odredbe za koje je pravomoćnom odlukom donesenom u skladu s člankom 7. stavkom 2. utvrđeno da su nepoštene.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se, prema potrebi, pri izricanju sankcija u obzir uzimaju sljedeći netaksativni i indikativni kriteriji:</p> <p>(a) narav, težina, opseg i trajanje povrede; (b) svaka radnja koju je prodavatelj robe ili pružatelj usluga poduzeo kako bi ublažio</p>	<p style="text-align: center;">Prekršaji</p> <p style="text-align: center;">Članak 149.</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac - pravna osoba ako:</p> <p>57. je s potrošačem sklopio ugovor čije odredbe sadrže nepoštenu ugovornu odredbu ili više njih iz članka 53. stavka 1. ovoga Zakona, što je utvrđeno pravomoćnom sudskom presudom (članak 55. stavak 1.)</p> <p>(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.</p> <p>(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se trgovac - fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>ili popravio štetu koju su potrošači pretrpjeli;</p> <p>(c) sve prethodne povrede koje je prodavatelj robe ili pružatelj usluga počinio;</p> <p>(d) financijska dobit koju je prodavatelj robe ili pružatelj usluga ostvario ili gubici koje je izbjegao zbog povrede, ako su relevantni podaci dostupni;</p> <p>(e) sankcije izrečene prodavatelju robe ili pružatelju usluga za istu povredu u drugim državama članicama u prekograničnim slučajevima ako su informacije o takvim sankcijama dostupne putem mehanizma uspostavljenog Uredbom (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća (*1);</p> <p>(f) sve ostale otegotne ili olakotne okolnosti koje su primjenjive na slučaj.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. ovog članka, države članice osiguravaju da sankcije, kada se moraju izreći u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) 2017/2394, uključuju mogućnost izricanja novčanih kazni putem upravnih postupaka ili pokretanja sudskih postupaka za izricanje novčanih kazni, ili oboje, pri čemu je najveći iznos takvih novčanih kazni najmanje 4 % godišnjeg prometa prodavatelja robe ili pružatelja usluga u dotičnoj državi članici ili dotičnim državama članicama.</p>	<p>kuna.</p> <p style="text-align: center;">Članak 150.</p> <p>(1) Za prekršaj iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i 49., 53. do 62. i 64. do 74. ovoga Zakona, a:</p> <p>1. kojim je nanesena, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača koji borave u najmanje dvjema državama članicama Unije koje nisu država članica u kojoj:</p> <p>(a) je činjenje ili propuštanje nastalo ili se dogodilo</p> <p>(b) trgovac odgovoran za činjenje ili propuštanje ima sjedište ili</p> <p>(c) se nalaze dokazi ili imovina trgovca koji su povezani s činjenjem ili propuštanjem.</p>		
---	---	--	--

<p>5. Za slučajeve u kojima se mora izreći novčana kaznu u skladu sa stavkom 4., ali informacije o godišnjem prometu prodavatelja robe ili pružatelja usluga nisu dostupne, države članice uvode mogućnost izricanja novčanih kazni u najvećem iznosu od najmanje 2 milijuna EUR.</p> <p>6. Države članice do 28. studenoga 2021. obavješćuju Komisiju o pravilima i mjerama iz stavka 1. te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.</p>	<p>2. kojima je nanesena, kojima se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača i koja imaju zajedničke značajke, uključujući istu nezakonitu praksu, povredu istog interesa i do kojih dolazi istodobno, a počinio ih je isti trgovac u najmanje tri država članicama</p> <p>kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 0,5 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 1.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna.</p>		
--	--	--	--

(2) Za prekršaj iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i 49., **53. do 62.** i 64. do 74. ovoga Zakona, a kojim je nanesena, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača u najmanje dvjema trećinama država članica koje zajedno čine najmanje dvije trećine stanovništva Unije kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2 do 5 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 5.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

(3) Odgovorna osoba u pravnoj osobi kaznit će se za prekršaje iz članka 149. stavka 1.

točaka 48. i 49., **53. do 62.** i 64. do 74. ovoga Zakona:

1. koji su počinjeni na način opisan u stavku 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna

2. koji su počinjeni na način opisan u stavku 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 150.000,00 kuna.

(4) Trgovac - fizička osoba kaznit će se za prekršaje iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i 49., **53. do 62.** i 64. do 74. ovoga Zakona:

1. koji su počinjeni na način opisan u stavku 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 0,1 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje

računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

2. koji su počinjeni na način opisan u stavku 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

Članak 153.

Određujući vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti, sud će uzeti u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža (olakotne i otegotne okolnosti) kao što su:

- narav
- težina
- opseg i trajanje povrede
- svaku radnju koju je trgovac poduzeo kako bi ublažio ili popravio štetu koju su potrošači pretrpjeli
- ranije utvrđene povrede trgovca
- financijsku dobit koju je ostvario ili gubici koje je izbjegao zbog povrede prava potrošača, ako su ti podaci dostupni i
- sankcije izrečene za istu povredu u drugim državama članicama u prekograničnim slučajevima ako su informacije o takvim sankcijama dostupne putem mehanizma uzajamne pomoći uspostavljenog Uredbom

	<p>(EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisâ o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst značajan za EGP) (SL L 345, 27.12.2017.).</p>		
<p>Članak 2.</p> <p>Izmjene Direktive 98/6/EZ</p> <p>Direktiva 98/6/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 6.a</p> <p>1. U svakoj najavi sniženja cijene mora se navesti prethodna cijena koju je trgovac primjenjivao tijekom određenog razdoblja prije primjene sniženja cijene.</p> <p>2. Prethodna cijena znači najniža cijena koju je trgovac primijenio tijekom razdoblja koje nije kraće od 30 dana prije primjene sniženja cijene.</p>	<p>Članak 19.</p> <p>(4) Tijekom trajanja posebnog oblika prodaje iz ove glave Zakona trgovac je dužan istaknuti cijenu koju primjenjuje tijekom trajanja prodaje iz stavka 1. ovoga članka i najnižu cijenu koju je trgovac primjenjivao za isti proizvod tijekom razdoblja od 30 dana prije provođenja posebnog oblika prodaje.</p> <p>(5) Odredbe stavka 4. ovoga članka primjenjuju se i na oglašavanje proizvoda</p> <p>Članak 22.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o uvjetima i načinu provođenja sezonskog sniženja (10.03.2022)</p>

<p>3. Države članice mogu predvidjeti drukčija pravila za lako pokvarljivu robu ili robu s kratkim rokom trajanja.</p> <p>4. Ako je proizvod na tržištu kraće od 30 dana, države članice mogu odrediti i kraće razdoblje od razdoblja navedenog u stavku 2.</p> <p>5. Države članice mogu predvidjeti da u slučaju kada se sniženje cijene progresivno povećava prethodna cijena jest cijena bez sniženja prije prve primjene sniženja cijene.”;</p> <p>2.članak 8. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 8.</p> <p>1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na povrede nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se, prema potrebi, pri izricanju sankcija u obzir uzimaju sljedeći netaksativni i indikativni kriteriji:</p> <p>(a) narav, težina, opseg i trajanje povrede;</p> <p>(b) svaka radnja koju je trgovac poduzeo kako bi ublažio ili popravio štetu koju su potrošači pretrpjeli;</p>	<p>(2) Ministar nadležan za područje zaštite potrošača pravilnikom propisuje način provođenja sezonskog sniženja iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p style="text-align: center;">Članak 155.</p> <p>Ministar nadležan za područje zaštite potrošača donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p> <p style="text-align: center;">Članak 149.</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac - pravna osoba ako:</p> <p>2. jasno, vidljivo i čitljivo ne istakne iznos maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda koje pruža (članak 7. stavak 1.)</p>		
--	--	--	--

<p>(c)sve prethodne povrede koje je trgovac počinio;</p> <p>(d)financijska dobit koju je trgovac ostvario ili gubici koje je izbjegao zbog povrede ako su relevantni podaci dostupni;</p> <p>(e)sankcije izrečene trgovcu za istu povredu u drugim državama članicama u prekograničnim slučajevima, ako su informacije o takvim sankcijama dostupne putem mehanizma uspostavljenog Uredbom (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća (*2);</p> <p>(f)sve ostale otegotne ili olakotne okolnosti koje su primjenjive na slučaj.</p> <p>3. Države članice do 28. studenoga 2021. obavješćuju Komisiju o pravilima i mjerama iz stavka 1. te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.</p> <p>(*2) Uredba (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisâ o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (SL L 345, 27.12.2017., str. 1.).”."</p>	<p>4. kod proizvoda u rasutom stanju ne istakne cijenu za jedinicu mjere na prodajnom mjestu proizvoda (članak 7. stavak 4.)</p> <p>5. se ne pridržava istaknute maloprodajne cijene (članak 7. stavak 7.)</p> <p>6. pri oglašavanju u kojem se navodi maloprodajna cijena proizvoda ne navede i cijenu za jedinicu mjere (članak 7. stavak 8.)</p> <p>(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.</p> <p>(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se trgovac - fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.</p> <p style="text-align: center;">Članak 153.</p>		
---	--	--	--

Određujući vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti, sud će uzeti u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža (olakotne i otegotne okolnosti) kao što su:

- narav
- težina
- opseg i trajanje povrede
- svaku radnju koju je trgovac poduzeo kako bi ublažio ili popravio štetu koju su potrošači pretrpjeli
- ranije utvrđene povrede trgovca
- financijsku dobit koju je ostvario ili gubici koje je izbjegao zbog povrede prava potrošača, ako su ti podaci dostupni i
- sankcije izrečene za istu povredu u drugim državama članicama u prekograničnim slučajevima ako su informacije o takvim sankcijama dostupne putem mehanizma uzajamne pomoći uspostavljenog Uredbom (EU) 2017/2394

	<p>Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisa o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst značajan za EGP) (SL L 345, 27.12.2017.).</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Izmjene Direktive 2005/29/EZ</p> <p>Direktiva 2005/29/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1. u članku 2. prvi stavak mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(c) „proizvod” znači sva roba ili usluge, uključujući nepokretnu imovinu, digitalne usluge i digitalni sadržaj, te prava i obveze;”;</p> <p>(b) dodaju se sljedeće točke:</p> <p>„(m) „rang” znači relativna vidljivost dana proizvodima, kako ih trgovac</p>	<p>Članak 4.</p> <p>Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:</p> <p>6. „<i>internetsko tržište</i>“ je usluga kojom se upotrebom softvera, uključujući mrežne stranice, dio mrežnih stranica ili aplikacija kojima upravlja trgovac ili kojima se upravlja u njegovo ime, potrošačima omogućuje sklapanje ugovora na daljinu s drugim trgovcima ili potrošačima</p> <p>26. „<i>proizvod</i>“ je svaka roba ili usluga, uključujući nekretnine,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>predstavlja, organizira ili o njima obavješćuje, neovisno o tehnološkim sredstvima upotrijebljenima za takvo predstavljanje, organiziranje ili obavješćivanje;</p> <p>(n) „internetsko tržište” znači usluga kojom se upotrebom softvera, uključujući internetske stranice, dio internetskih stranica ili aplikaciju kojima upravlja trgovac ili kojima se upravlja u njegovo ime, potrošačima omogućuje sklapanje ugovora na daljinu s drugim trgovcima ili potrošačima.”;</p> <p>2. u članku 3. stavci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„5. Ovom se Direktivom ne sprečavaju države članice da donose odredbe za zaštitu legitimnih interesa potrošača u pogledu agresivne ili zavaravajuće marketinške ili prodajne prakse u kontekstu nezatraženih posjeta trgovca potrošačevu domu ili izleta koje trgovac organizira s ciljem ili učinkom promidžbe ili prodaje proizvoda potrošačima. Takve odredbe moraju biti proporcionalne, nediskriminirajuće i opravdane razlozima zaštite potrošača.</p> <p>6. Države članice bez odgode obavješćuju Komisiju o svim nacionalnim odredbama donesenima na temelju stavka 5. te o svim naknadnim izmjenama.</p>	<p>digitalne usluge i digitalni sadržaj, prava i obveze</p> <p>29. „rangiranje“ je relativna vidljivost proizvoda koji se nude potrošačima s obzirom na način na koji ih trgovac predstavlja, organizira ili obavještava, neovisno o tehnološkim sredstvima upotrijebljenima za takvo predstavljanje, organiziranje ili obavješćivanje</p> <p style="text-align: center;">Članak 70.</p> <p>(3) Obvezivanje potrošača na kupnju proizvoda ili na bilo kakvo drugo plaćanje tijekom besplatnog izleta koji je organizirao trgovac radi promocije ili prodaje proizvoda, predstavlja nepoštenu poslovnu praksu u smislu odredbi dijela II. glave IV. ovoga Zakona.</p> <p style="text-align: center;">Članak 71.</p> <p>(1) Nezatražene posjete trgovca potrošačevu domu mogu se provoditi radnim danima između 8 i 20 sati.</p>		
---	--	--	--

<p>Komisija te informacije čini lako dostupnima potrošačima i trgovcima na posebnim internetskim stranicama.”;</p> <p>3.u članku 6. stavku 2. dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„(c)svako stavljanje robe na tržište u jednoj državi članici uz tvrdnju da je identična robi stavljenoj na tržište u drugim državama članicama iako se ta roba značajno razlikuje po sastavu ili obilježjima, osim ako je to opravdano legitimnim i objektivnim čimbenicima.”;</p> <p>4.članak 7. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 4. mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.točka (d) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(d)način plaćanja, dostave i rada proizvoda, ako odstupa od zahtjeva u pogledu profesionalne pažnje;”;</p> <p>ii.dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„(f)za proizvode koji se nude na internetskim tržištima, informacije o tome je li treća strana koja nudi proizvode trgovac ili ne, na temelju izjave koju ta treća strana daje pružatelju internetskog tržišta.”;</p> <p>(b)umeće se sljedeći stavak:</p>	<p>(2) Potrošač može istaknuti dodatno vremensko ograničenje posjete iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>(3) Zabranjene su posjete trgovaca koje se provode suprotno stavcima 1. i 2. ovoga članka te posjete domovima potrošača na kojima je jasno istaknuta zabrana.</p> <p>(4) Osoba koja provodi posjetu iz stavka 1. ovoga članka dužna je na početku komunikacije istaknuti i dokazati svoj identitet i navesti svrhu posjete.</p> <p>(5) Dokazivanje identiteta trgovca iz stavka 4. ovoga članka provodi se na način kojim je moguće utvrditi identitet trgovca, a osobito službenim iskaznicama i značkama trgovca.</p> <p>(6) Teret dokazivanja o vremenu kada se provela nezatražena posjeta potrošačevu domu je na</p>		
--	--	--	--

<p>„4.a Kada se potrošačima daje mogućnost pretraživanja proizvoda koje nude razni trgovci ili potrošači na temelju upita u obliku ključne riječi, izraza ili drugog unosa, neovisno o tome gdje se poslovi na kraju sklapaju, opće informacije o najvažnijim parametrima kojima se određuje rang proizvoda prikazanih potrošaču kao rezultat upita i o relativnoj važnosti tih parametara u odnosu na druge parametre, koje se čine dostupnima u posebnom dijelu internetskog sučelja koji je izravno i lako dostupan sa stranice na kojoj su prikazani rezultati upita, smatraju se bitnima. Ovaj se stavak ne primjenjuje na pružatelje internetskih tražilica kako su definirani u članku 2. točki 6. Uredbe (EU) 2019/1150 Europskog parlamenta i Vijeća (*3).</p> <p>(*3) Uredba (EU) 2019/1150 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o promicanju pravednosti i transparentnosti za poslovne korisnike usluga internetskog posredovanja (SL L 186, 11.7.2019., str. 57.).”;</p> <p>(c)dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„6. Ako trgovac pruža pristup potrošačkim recenzijama proizvoda, informacije o tome osigurava li trgovac, i na koji način, da objavljene recenzije potječu od potrošača koji su</p>	<p>trgovcu.</p> <p style="text-align: center;">Zavaravajuće radnje</p> <p style="text-align: center;">Članak 35.</p> <p>(3) Poslovna praksa se smatra zavaravajućom ako, u konkretnom slučaju uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, prosječnog potrošača navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio, a uključuje:</p> <p>3. svako stavljanje robe na tržište Republike Hrvatske uz tvrdnju da je identična robi stavljenom na tržište u drugim državama članicama iako se ta roba značajno razlikuje po sastavu ili obilježjima, osim ako je to opravdano legitimnim i objektivnim kriterijima.</p> <p style="text-align: center;">Članak 36.</p> <p>(4) U slučaju poziva na kupnju, ako to već nije razvidno iz</p>		
--	--	--	--

<p>proizvod doista koristili ili kupili smatraju se bitnima.”;</p> <p>5.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 11.a</p> <p>Pravna zaštita</p> <p>1. Potrošači koji su pretrpjeli štetu zbog nepoštene poslovne prakse imaju pristup proporcionalnim i djelotvornim pravnim sredstvima, što obuhvaća i naknadu štete koju je potrošač pretrpio i, kada je to relevantno, sniženje cijene i raskid ugovora. Države članice mogu utvrditi uvjete za primjenu pravnih sredstava i učinke tih pravnih sredstava. Države članice mogu, prema potrebi, uzeti u obzir težinu i narav nepoštene poslovne prakse, štetu koju je potrošač pretrpio i druge relevantne okolnosti.</p> <p>2. Tim se pravnim sredstvima ne dovodi u pitanje primjena drugih pravnih sredstava dostupnih potrošačima na temelju prava Unije ili nacionalnog prava.”;</p> <p>6.članak 13. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 13.</p> <p>Sankcije</p> <p>1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na</p>	<p>konteksta, bitnima će se smatrati informacije o:</p> <p>1. osnovnim obilježjima proizvoda u mjeri koja je prikladna proizvodu i komunikacijskom sredstvu koje se koristi</p> <p>2. sjedištu i identitetu trgovca, kao što su njegova tvrtka, naziv ili ime te, ako je to potrebno, adresa i identitet osobe u čije ime nastupa</p> <p>3. maloprodajnoj cijeni proizvoda, ili kad proizvod ne omogućava da cijena bude izračunata unaprijed, o načinu na koji će cijena biti izračunata, kao i, gdje je potrebno, o dodatnim poštanskim troškovima te troškovima prijevoza i dostave, a kada ti troškovi ne mogu biti izračunati unaprijed, naznaku da se plaćaju i ti dodatni troškovi</p> <p>4. uvjetima plaćanja, dostave, ostalim elementima ispunjenja ugovora, ako ti elementi odstupaju od zahtjeva profesionalne pažnje</p>		
---	--	--	--

<p>povrede nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se, prema potrebi, pri izricanju sankcija u obzir uzimaju sljedeći netaksativni i indikativni kriteriji:</p> <p>(a) narav, težina, opseg i trajanje povrede;</p> <p>(b) svaka radnja koju je trgovac poduzeo kako bi ublažio ili popravio štetu koju su potrošači pretrpjeli;</p> <p>(c) sve prethodne povrede koje je trgovac počinio;</p> <p>(d) financijska dobit koju je trgovac ostvario ili gubici koje je izbjegao zbog povrede, ako su relevantni podaci dostupni;</p> <p>(e) sankcije izrečene trgovcu za istu povredu u drugim državama članicama u prekograničnim slučajevima, ako su informacije o takvim sankcijama dostupne putem mehanizma uspostavljenog Uredbom (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća (*4);</p> <p>(f) sve ostale otegotne ili olakotne okolnosti koje su primjenjive na slučaj.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da sankcije, kada se moraju izreći u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) 2017/2394,</p>	<p>5. postojanju prava na raskid ili otkaz ugovora, ako je riječ o proizvodima ili pravnim poslovima u vezi s kojima su predviđena i ta prava</p> <p>6. tome da je treća osoba koja nudi proizvode na internetskim tržištima trgovac ili nije trgovac, temeljem izjave te osobe pružatelju internetskog tržišta.</p> <p>(5) Bitnima se smatraju i:</p> <p>1. one informacije koje je, na temelju ovoga Zakona i drugih propisa usklađenih s pravilima Europske unije, trgovac dužan pružiti potrošaču prilikom bilo koje vrste poslovne komunikacije, uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište</p> <p>2. opće informacije o najvažnijim parametrima kojima se određuje rangiranje proizvoda prikazanih</p>		
---	---	--	--

<p>uključuju mogućnost izricanja novčanih kazna putem upravnih postupaka ili pokretanja sudskih postupaka za izricanje novčanih kazni, ili oboje, pri čemu je najveći iznos takvih novčanih kazni najmanje 4 % godišnjeg prometa trgovca u dotičnoj državi članici ili dotičnim državama članicama. Ne dovodeći u pitanje tu uredbu, države članice zbog nacionalnih ustavnopravnih razloga mogu izricanje novčanih kazna ograničiti na:</p> <p>(a) povrede članaka 6., 7., 8. i 9. te Priloga I. ovoj Direktivi; i</p> <p>(b) trgovčevu trajnu primjenu poslovne prakse za koju su nadležno nacionalno tijelo ili sud utvrdili da je nepoštena, ako ta poslovna praksa nije povreda iz točke (a).</p> <p>4. Za slučajeve u kojima se mora izreći novčana kazna u skladu sa stavkom 3., ali informacije o godišnjem prometu trgovca nisu dostupne, države članice uvode mogućnost izricanja novčanih kazni u najvećem iznosu od najmanje 2 milijuna EUR.</p> <p>5. Države članice do 28. studenoga 2021. obavješćuju Komisiju o pravilima i mjerama iz stavka 1. te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.</p>	<p>potrošaču kao rezultat upita u obliku ključne riječi, izraza ili drugog unosa, i o relativnoj važnosti tih parametara u odnosu na ostale parametre, koje su dostupne u posebnom dijelu internetskog sučelja koji je izravno i lako dostupan sa stranice na kojoj su prikazani rezultati upita, ako se potrošačima omogućuje pretraživanje proizvoda koje nude temeljem upita korištenjem ključne riječi, izraza ili drugog unosa, neovisno o tome gdje se sklapa ugovor</p> <p>3. informacije o tome osigurava li trgovac, i na koji način, da objavljene recenzije potječu od potrošača koji su proizvod doista koristili ili kupili, ako trgovac pruža pristup potrošačkim recenzijama proizvoda.</p> <p>(6) Odredba iz stavka 5. točke 2. ovoga članka ne primjenjuje se na pružatelje internetskih tržišta uređenih Uredbom (EU) 2019/1150 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o promicanju pravednosti i transparentnosti za</p>		
---	--	--	--

<p>(*4) Uredba (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisa o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (SL L 345, 27.12.2017., str. 1.);"</p> <p>7.Prilog I. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)umeće se sljedeća točka:</p> <p>„11.aPružanje rezultata pretraživanja kao odgovor na internetski upit potrošača bez jasnog navođenja svakog plaćenog oglašavanja ili plaćanja upravo u svrhu postizanja višeg ranga proizvoda u rezultatima pretraživanja.”;</p> <p>(b)umeću se sljedeće točke:</p> <p>„23.aPreprodaja ulaznica za događanja potrošačima ako ih je trgovac nabavio upotrebom automatiziranih sredstava za zaobilaženje bilo kojeg ograničenja u pogledu broja ulaznica koje jedna osoba može kupiti ili bilo kojih drugih pravila primjenjivih na kupnju ulaznica.</p> <p>23.bNavođenje da su recenzije proizvoda dali potrošači koji su doista koristili ili kupili proizvod bez poduzimanja razumnih i proporcionalnih koraka kako bi se</p>	<p>poslovne korisnike usluga internetskog posredovanja (Tekst značajan za EGP) (SL L 186, 11.7.2019).</p> <p>Članak 41.</p> <p>Potrošači koji su pretrpjeli štetu zbog ugovora koji je sklopljen uslijed nepoštene poslovne prakse imaju pravo na naknadu štete i ostala prava regulirana općim pravilima ugovornog prava.</p> <p>Prekršaji</p> <p>Članak 149.</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac - pravna osoba ako:</p> <p>48. se koristi praksom koja je nepoštena u smislu članka 34. do 40. ovoga Zakona</p>		
---	--	--	--

<p>provjerilo da te recenzije doista potječu od takvih potrošača.</p> <p>23.c Podnošenje lažnih potrošačkih recenzija ili preporuka, ili naručivanje od druge pravne ili fizičke osobe da ih podnese, ili pogrešno predstavljanje potrošačkih recenzija ili društvenih preporuka kako bi se promicali proizvodi.”.</p>	<p>64. provodi nezatražene posjete potrošačevu domu suprotno članku 71. stavcima 1. do 5. ovoga Zakona</p> <p>(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.</p> <p>(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se trgovac - fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.</p> <p>Članak 150.</p> <p>(1) Za prekršaj iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i 49., 53. do 62. i 64. do 74. ovoga Zakona, a:</p> <p>1. kojim je nanosena, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanosena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača koji borave u najmanje dvjema državama članicama Unije koje nisu država članica u kojoj:</p>		
--	---	--	--

(a) je činjenje ili propuštanje nastalo ili se dogodilo

(b) trgovac odgovoran za činjenje ili propuštanje ima sjedište ili

(c) se nalaze dokazi ili imovina trgovca koji su povezani s činjenjem ili propuštanjem.

2. kojima je nanesena, kojima se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača i koja imaju zajedničke značajke, uključujući istu nezakonitu praksu, povredu istog interesa i do kojih dolazi istodobno, a počinio ih je isti trgovac u najmanje trima državama članicama

kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 0,5 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim

financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 1.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

(2) Za prekršaj iz članka 149. stavka 1. točaka **48.** i 49., 53. do 62. i **64.** do 74. ovoga Zakona, a kojim je nanesena, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača u najmanje dvjema trećinama država članica koje zajedno čine najmanje dvije trećine stanovništva Unije kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2 do 5 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje

financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 5.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

(3) Odgovorna osoba u pravnoj osobi kaznit će se za prekršaje iz članka 149. stavka 1. točaka **48.** i 49., 53. do 62. i **64.** do 74. ovoga Zakona:

1. koji su počinjeni na način opisan u stavku 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna

2. koji su počinjeni na način opisan u stavku 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 150.000,00 kuna.

(4) Trgovac - fizička osoba kaznit će se za prekršaje iz članka

149. stavka 1. točaka **48.** i 49., 53. do 62. i **64.** do 74. ovoga Zakona:

1. koji su počinjeni na način opisan u stavku 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 0,1 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

2. koji su počinjeni na način opisan u stavku 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno

propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

Članak 153.

Određujući vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti, sud će uzeti u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža (olakotne i otegotne okolnosti) kao što su:

- narav
- težina
- opseg i trajanje povrede
- svaku radnju koju je trgovac poduzeo kako bi ublažio ili popravio štetu koju su potrošači pretrpjeli
- ranije utvrđene povrede trgovca
- financijsku dobit koju je ostvario ili gubici koje

je izbjegao zbog povrede prava potrošača, ako su ti podaci dostupni i

- sankcije izrečene za istu povredu u drugim državama članicama u prekograničnim slučajevima ako su informacije o takvim sankcijama dostupne putem mehanizma uzajamne pomoći uspostavljenog Uredbom (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisa o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst značajan za EGP) (SL L 345, 27.12.2017.).

Članak 37.

Zavaravajućom poslovnom praksom smatraju se sljedeći postupci:

12. pružanje rezultata pretraživanja kao odgovor na mrežni upit potrošača bez jasnog navođenja svakog plaćenog oglašavanja ili plaćanja upravo u svrhu postizanja višeg ranga proizvoda u rezultatima pretraživanja

26. navođenje da su recenzije proizvoda dali potrošači koji su doista koristili ili kupili proizvod bez poduzimanja razumnih i proporcionalnih koraka kako bi se provjerilo da te recenzije doista potječu od takvih potrošača

27. podnošenje lažnih potrošačkih recenzija ili preporuka, ili naručivanje od druge pravne ili fizičke osobe da ih podnese, ili pogrešno predstavljanje potrošačkih recenzija ili društvenih preporuka radi promocije proizvoda.

<p>Članak 4.</p> <p>Izmjene Direktive 2011/83/EU</p> <p>Direktiva 2011/83/EU mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.u članku 2., prvi stavak mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)točka 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(3),,roba” znači roba kako je definirana u članku 2. točki 5. Direktive (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća (*5);</p> <p>(*5) Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28.);”</p> <p>(b)umeće se sljedeća točka:</p> <p>„(4.a),,osobni podaci” znači osobni podaci kako su definirani u članku 4. točki 1. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća (*6);</p>	<p>Članak 4.</p> <p>Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:</p> <p>2. „<i>digitalna usluga</i>“ je usluga kojom se potrošaču omogućuje stvaranje, obrada i pohrana podataka u digitalnom obliku ili pristup njima; ili usluga kojom se omogućuje dijeljenje ili bilo koja druga interakcija s podacima u digitalnom obliku koje učitava ili stvara potrošač ili drugi korisnici te usluge, kao što su usluge za dijeljenje videozapisa i audiozapisa te druge usluge pohranjivanja datoteka na poslužitelje (file hosting), pohrana podataka u oblaku, elektronička pošta, društveni mediji i aplikacije u oblaku</p> <p>3. „<i>digitalni sadržaj</i>“ jesu podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku</p> <p>5. „<i>funkcionalnost</i>“ je mogućnost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge izvršavati funkcije s obzirom na svoju svrhu</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o pravu potrošača na jednostrani raskid ugovora sklopljenih na daljinu i ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostorija (31.03.2022)</p>
--	---	----------------------------	---

<p>(*6) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.);"</p> <p>(c)točke (5) i (6) zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„(5),„kupoprodajni ugovor” znači svaki ugovor prema kojem trgovac prenosi ili se obvezuje prenijeti vlasništvo nad robom na potrošača, uključujući svaki ugovor čiji su predmet i roba i usluge;</p> <p>(6),„ugovor o uslugama” znači svaki ugovor osim kupoprodajnog ugovora prema kojem trgovac isporučuje ili se obvezuje isporučiti uslugu potrošaču, uključujući digitalnu uslugu;”;</p> <p>(d)točka (11) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(11),„digitalni sadržaj” znači digitalni sadržaj kako je definiran u članku 2. točki 1. Direktive (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća (*7);</p> <p>(*7) Direktiva (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima</p>	<p>6. „<i>internetsko tržište</i>“ je usluga kojom se upotrebom softvera, uključujući mrežne stranice, dio mrežnih stranica ili aplikacija kojima upravlja trgovac ili kojima se upravlja u njegovo ime, potrošačima omogućuje sklapanje ugovora na daljinu s drugim trgovcima ili potrošačima</p> <p>7. „<i>interoperabilnost</i>“ je sposobnost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge funkcionirati s hardverom ili softverom različitim od onih pomoću kojih se obično koriste digitalni sadržaj ili digitalne usluge iste vrste</p> <p>10. „<i>kompatibilnost</i>“ je sposobnost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge djelovati s hardverom ili softverom pomoću kojih se obično koriste digitalni sadržaj ili digitalne usluge iste vrste, a da taj digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu pritom nije potrebno konvertirati</p> <p>16. „<i>osobni podaci</i>“ jesu svi podaci kako su uređeni člankom 4. točkom 1.</p>		
---	---	--	--

<p>ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (SL L 136, 22.5.2019., str. 1.).”;</p> <p>(e)dodaju se sljedeće točke:</p> <p>„(16)„digitalna usluga” znači digitalna usluga kako je definirana u članku 2. točki 2. Direktive (EU) 2019/770;</p> <p>(17)„internetsko tržište” znači usluga kojom se upotrebom softvera, uključujući internetske stranice, dio internetskih stranica ili aplikaciju kojima upravlja trgovac ili kojima se upravlja u njegovo ime, potrošačima omogućuje sklapanje ugovora na daljinu s drugim trgovcima ili potrošačima;</p> <p>(18)„pružatelj internetskog tržišta” znači svaki trgovac koji potrošačima pruža internetsko tržište;</p> <p>(19)„kompatibilnost” znači kompatibilnost kako je definirana u članku 2. točki 10. Direktive (EU) 2019/770;</p> <p>(20)„funkcionalnost” znači funkcionalnost kako je definirana u članku 2. točki 11. Direktive (EU) 2019/770;</p> <p>(21)„interoperabilnost” znači interoperabilnost kako je definirana u članku 2. točki 12. Direktive (EU) 2019/770.”;</p>	<p>Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (Tekst značajan za EGP) (SL L 119, 4.5.2016.)</p> <p>28. „<i>pružatelj internetskog tržišta</i>“ je trgovac koji pruža uslugu internetskog tržišta</p> <p>30. „<i>roba</i>“ je tjelesna pokretna stvar, osim onih koje su prodane u ovršnom ili drugom prisilnom postupku, uključujući vodu, plin i električnu energiju ako se prodaju u ograničenom obujmu ili utvrđenoj količini te stvar s ugrađenim digitalnim sadržajem ili digitalnom uslugom ili je povezana s istima na način da bez digitalnog sadržaja ili digitalne usluge roba ne bi bila funkcionalna („roba s digitalnim elementima”)</p> <p>37. „<i>ugovor o kupoprodaji</i>“ je ugovor kojim trgovac prenosi ili se obvezuje prenijeti potrošaču robu u vlasništvo, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti mu cijenu, uključujući bilo koji</p>		
---	--	--	--

<p>2.članak 3. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Ova se Direktiva primjenjuje, pod uvjetima i u mjeri određenoj u njezinim odredbama, na svaki ugovor sklopljen između trgovca i potrošača, ako potrošač plaća ili se obvezuje platiti cijenu. Primjenjuje se na ugovore za isporuku vode, plina, električne energije ili centraliziranoga grijanja, uključujući i kada ih isporučuju javni davatelji usluga, u mjeri u kojoj se ta dobra isporučuju na ugovornoj osnovi.”;</p> <p>(b)umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„1.a Ova se Direktiva također primjenjuje ako trgovac potrošaču isporučuje ili se obvezuje isporučiti digitalni sadržaj koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ili digitalnu uslugu, a potrošač dostavlja ili se obvezuje dostaviti osobne podatke trgovcu, osim ako trgovac osobne podatke koje je dostavio potrošač obrađuje isključivo u svrhu isporuke digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ili digitalne usluge u skladu s ovom Direktivom ili kako bi se trgovcu omogućilo usklađivanje s pravnim zahtjevima kojima trgovac podliježe, a</p>	<p>ugovor koji za predmet istodobno ima robu i uslugu</p> <p>38. „<i>ugovor o usluzi</i>“ je ugovor kojim trgovac pruža ili se obvezuje pružiti uslugu potrošaču, uključujući digitalnu uslugu, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti mu cijenu</p> <p style="text-align: center;">Članak 43.</p> <p style="text-align: center;">Ako drukčije nije određeno, odredbe glave I. i glave III. poglavlje I. ovoga dijela Zakona primjenjuju se na svaki ugovor sklopljen između trgovca i potrošača, uključujući:</p> <p>1. ugovore o isporuci toplinske energije, ugovore o isporuci vode, plina i električne energije bez obzira na to prodaju li se u ograničenom obujmu ili utvrđenoj količini ili ne</p> <p>2. ugovore temeljem kojih trgovac potrošaču isporučuje ili se obvezuje isporučiti digitalni sadržaj koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ili digitalnu uslugu, a</p>		
--	--	--	--

<p>trgovac te podatke ne obrađuje ni u koje druge svrhe.”;</p> <p>(c)stavak 3. mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.točka (k) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(k)za usluge prijevoza putnika, s izuzetkom članka 8. stavka 2. i članka 19., 21. i 22.”;</p> <p>ii.dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„(n)koji se odnose na svu robu koja se prodaje u okviru ovrhe ili na drugi način prema zakonskom ovlaštenju.”;</p> <p>3.u članku 5. stavak 1. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)točka (e) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(e)povrh podsjetnika na postojanje zakonskog jamstva o sukladnosti robe, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga, postojanje i uvjeti postprodajnih usluga i komercijalnih jamstava, kada je to primjenjivo;”;</p> <p>(b)točke (g) i (h) zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„(g)kada je to primjenjivo, funkcionalnost robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga, uključujući primjenjive mjere tehničke zaštite;</p>	<p>potrošač ne plaća cijenu niti se obvezuje platiti cijenu, već dostavlja ili se obvezuje dostaviti osobne podatke trgovcu, osim ako trgovac osobne podatke koje je dostavio potrošač obrađuje isključivo u svrhu isporuke digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ili digitalne usluge ili kako bi se trgovcu omogućilo usklađivanje s obvezama kojima podliježe trgovac, a trgovac te podatke ne obrađuje ni u koje druge svrhe.</p> <p>Članak 44.</p> <p>(1) Odredbe glave I. i glave III. poglavlje I. ovoga dijela Zakona ne primjenjuju se na ugovore:</p> <p>11. o pružanju usluga putničkoga prijevoza, s time da se i na ove ugovore primjenjuje odredba članka 51., članka 52. i članka 74. ovoga Zakona i odredba propisa koji uređuje platni promet a koja se odnosi na naplatu naknada u vezi s pružanjem i korištenjem platnih usluga</p> <p>(2) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na prodaju robe u ovršnom postupku ili u drugom</p>		
---	---	--	--

<p>(h)kada je to primjenjivo, relevantnu kompatibilnost i interoperabilnost robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga s kojom je trgovac upoznat ili se opravdano može očekivati da je trebao biti upoznat.”;</p> <p>4.Članak 6. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.točka (c) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(c)geografsku adresu na kojoj trgovac ima poslovni nastan te broj telefona i adresu e-pošte trgovca; osim toga, ako trgovac stavi na raspolaganje druga sredstva internetske komunikacije koja jamče da potrošač može pohraniti prepisku s trgovcem na trajnom nosaču podataka, što uključuje datum i vrijeme te prepiske, informacije sadržavaju i detalje o tim drugim sredstvima; sva ta sredstva komunikacije koja je trgovac stavio na raspolaganje omogućuju potrošaču da brzo stupi u kontakt s trgovcem i da s njim učinkovito komunicira; kada je to primjenjivo, trgovac također navodi geografsku adresu i identitet trgovca u čije ime on djeluje.”;</p>	<p>postupku prema zakonskom ovlaštenju.</p> <p style="text-align: center;">Članak 46.</p> <p>(1) Prije nego što potrošač sklopi ugovor ili bude obvezan odgovarajućom ponudom, trgovac ga mora na jasan i razumljiv način obavijestiti o:</p> <p>5. tome da je, uz odgovornost za materijalne nedostatke za određenu robu ili odgovornost za usklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge s ugovorom, izdano komercijalno jamstvo te uvjetima njegova korištenja, ako je komercijalno jamstvo izdano</p> <p>9. funkcionalnosti robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga, uključujući primjenjive mjere tehničke zaštite</p> <p>10. kompatibilnost i interoperabilnosti robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga za koju trgovac zna</p>		
---	--	--	--

<p>ii.umeće se sljedeća točka:</p> <p>„(ea)kada je to primjenjivo, informacije da je cijena personalizirana na osnovi automatiziranog donošenja odluka;”;</p> <p>iii.točka (l) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(l) podsjetnik na postojanje zakonskog jamstva o sukladnosti robe, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga;”;</p> <p>iv.točke (r) i (s) zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„(r)kada je to primjenjivo, funkcionalnost robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga, uključujući primjenjive mjere tehničke zaštite;</p> <p>(s)kada je to primjenjivo, relevantnu kompatibilnost i interoperabilnost robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga s kojom je trgovac upoznat ili se opravdano može očekivati da je trebao biti upoznat.”;</p> <p>(b)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. Informacije iz stavka 1. točaka (h), (i) i (j) ovog članka mogu se pružiti tako da se ispuni uzorak uputa o odustajanju naveden u Prilogu I.A.</p>	<p>ili bi morao znati</p> <p style="text-align: center;">Članak 60.</p> <p>(1) Prije nego što potrošač sklopi ugovor izvan poslovnih prostorija, odnosno ugovor na daljinu ili bude obvezan odgovarajućom ponudom, trgovac ga mora na jasan i razumljiv način obavijestiti o:</p> <p>2. svojem nazivu i sjedištu, telefonskom broju, adresi elektroničke pošte te o drugim sredstvima mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i komunikacije na trajnom mediju</p> <p>6. informaciji da je maloprodajna cijena personalizirana na osnovi sustava automatiziranog donošenja odluka</p> <p>12. tome da će, u slučaju da iskoristi svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona nakon što je postavio zahtjev u skladu s člankom 68. ili člankom 77. ovoga Zakona, potrošač biti dužan platiti</p>		
--	---	--	--

<p>Smatra se da je trgovac ispunio zahtjeve u vezi s informiranjem utvrđene u stavku 1. točkama (h), (i) i (j) ovog članka ako je obrazac s uzorkom uputa točno popunio i dostavio potrošaču. Upućivanja na rok za odustajanje od 14 dana u uzorku uputa o odustajanju navedenom u Prilogu I.A zamjenjuje se upućivanjem na rok za odustajanje od 30 dana u slučajevima kada su države članice donijele pravila u skladu s člankom 9. stavkom 1.a.”;</p> <p>5.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 6.a</p> <p>Dodatni specifični zahtjevi u vezi s informiranjem za ugovore sklopljene na internetskim tržištima</p> <p>1. Prije nego što se potrošač na internetskom tržištu obveže ugovorom na daljinu ili odgovarajućom ponudom, pružatelj internetskog tržišta, ne dovodeći u pitanje Direktivu 2005/29/EZ, pruža potrošaču sljedeće informacije na jasan i razumljiv način koji je primjeren sredstvima komunikacije na daljinu:</p> <p>(a)opće informacije, učinjene dostupnima u posebnom dijelu internetskog sučelja koji je izravno i lako dostupan sa stranice na kojoj su prikazane ponude, o najvažnijim parametrima kojima se</p>	<p>trgovcu razumni dio cijene sukladno članku 84. stavku 8. ovoga Zakona</p> <p>13. tome da se potrošač ne može koristiti pravom na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona, u slučajevima u kojima je temeljem članka 86. ovoga Zakona, to pravo isključeno, odnosno o pretpostavkama pod kojima potrošač gubi pravo na jednostrani raskid ugovora</p> <p>14. postojanju odgovornosti za materijalne nedostatke robe, odnosno odgovornosti za usklađenost digitalnog sadržaja i digitalnih usluga s ugovorom</p> <p>20. funkcionalnosti robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga, uključujući potrebnim mjerama tehničke zaštite tih sadržaja</p> <p>21. kompatibilnost i interoperabilnosti robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga, za koju trgovac zna ili bi morao znati</p> <p style="text-align: center;">Članak 61.</p>		
--	---	--	--

<p>određuje rang ponuda, kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (m) Direktive 2005/29/EZ, koje se potrošaču prikazuju u obliku rezultata upita i relativnoj važnosti tih parametara u odnosu na druge parametre;</p> <p>(b) je li treća strana koja nudi robu, usluge ili digitalni sadržaj trgovac ili ne, na temelju izjave koju ta treća strana daje pružatelju internetskog tržišta;</p> <p>(c) kada treća strana koja nudi robu, usluge ili digitalni sadržaj nije trgovac, informacije o tome da se prava potrošača koja proizlaze iz Unijina prava zaštite potrošača ne primjenjuju na ugovor;</p> <p>(d) kada je to primjenjivo, informacije o tome kako se obveze u vezi s ugovorom dijele između treće strane koja nudi robu, usluge ili digitalni sadržaj i pružatelja internetskog tržišta, pri čemu se takvim informacijama ne dovodi u pitanje odgovornost koju pružatelj internetskog tržišta ili treći trgovac imaju u vezi s ugovorom na temelju prava Unije ili nacionalnog prava.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2000/31/EZ, ovim se člankom ne sprečavaju države članice da za pružatelje internetskih tržišta uvedu dodatne zahtjeve u vezi s informiranjem. Takve</p>	<p>(1) Prije nego što potrošač sklopi ugovor na internetskom tržištu ili bude obvezan odgovarajućom ponudom, pružatelj internetskog tržišta mora ga na jasan i razumljiv način koji je primjeren sredstvima komunikacije na daljinu obavijestiti o:</p> <p>1. općim informacijama o najvažnijim parametrima kojima se određuje rangiranje ponuda proizvoda, koje su dostupne u posebnoj dijelu internetskog sučelja koji je izravno i lako dostupan sa stranice na kojoj su prikazane ponude koje se potrošaču prikazuju u obliku rezultata upita korištenjem ključne riječi, izraza ili drugog unosa i o relativnoj važnosti tih parametara u odnosu na druge parametre</p> <p>2. da je treća osoba koja nudi proizvode trgovac ili nije trgovac, temeljem izjave te osobe pružatelju internetskog tržišta</p>		
--	---	--	--

<p>odredbe moraju biti proporcionalne, nediskriminirajuće i opravdane razlozima zaštite potrošača.”;</p> <p>6.u članku 7. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3. Kada potrošač želi da izvršenje usluga ili isporuka vode, plina ili električne energije koji se ne nude na prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj količini, ili centraliziranoga grijanja započne prije isteka roka za odustajanje predviđenog u članku 9. stavku 2., a potrošač ugovorom preuzima obvezu plaćanja, trgovac od potrošača zahtijeva da takav izričit zahtjev podnese na trajnom nosaču podataka i traži od potrošača da potvrdi da, nakon što trgovac u potpunosti ispuni ugovor, potrošač više neće imati pravo odustajanja.”;</p> <p>7.članak 8. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. Ako se ugovor sklapa putem sredstva daljinske komunikacije koje za prikazivanje informacija omogućuje ograničeni prostor ili vrijeme, trgovac na tom konkretnom sredstvu ili putem njega prije sklapanja takvog ugovora pruža barem predugovorne informacije o glavnim karakteristikama robe ili usluga, identitetu trgovca, ukupnoj cijeni, pravu odustajanja, trajanju ugovora i, ako se ugovor sklapa na</p>	<p>3. da se prava potrošača uređena propisima koji su usklađeni s pravnom stečevinom Europske unije ne primjenjuju na sklopljeni ugovor u slučaju kada treća osoba koja nudi proizvode nije trgovac</p> <p>4. da se ugovorne obveze prema potrošaču dijele između treće osobe koja nudi proizvode i pružatelja internetskog tržišta, pri čemu se takvim informacijama ne dovodi u pitanje odgovornost koja za pružatelja internetskog tržišta ili treće osobe proizlazi iz prava Europske unije ili nacionalnog prava ako je primjenjivo.</p> <p>(2) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se ispunjenom ako su potrošaču obavijesti iz stavka 1. ovoga članka istaknute samo u općim uvjetima poslovanja.</p> <p style="text-align: center;">Članak 68.</p>		
--	--	--	--

<p>neodređeno vrijeme, uvjetima raskida ugovora iz članka 6. stavka 1. točaka (a), (b), (e), (h), odnosno točke (o), osim uzorka obrasca za odustajanje navedenog u Prilogu I.B na koji se upućuje u točki (h). Ostale informacije iz članka 6. stavka 1., uključujući uzorak obrazac za odustajanje, trgovac mora pružiti potrošaču na primjeren način u skladu sa stavkom 1. ovog članka.”;</p> <p>(b)stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„8. Ako potrošač želi da izvršenje usluga ili isporuka vode, plina ili električne energije koji se ne nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj količini, ili centraliziranoga grijanja započne prije isteka roka za odustajanje predviđenog u članku 9. stavku 2., a potrošač ugovorom preuzima obvezu plaćanja, trgovac od potrošača zahtijeva da podnese izričit zahtjev i traži od potrošača da potvrdi da, nakon što trgovac u potpunosti ispuni ugovor, potrošač više neće imati pravo odustajanja.”;</p> <p>8.članak 9. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„1.a Države članice mogu donijeti pravila kojima se rok za odustajanje od 14 dana iz stavka 1. produljuje na 30 dana za ugovore sklopljene u kontekstu</p>	<p>(1) Zahtjev potrošača da izvršenje ugovorene usluge ili isporuke vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini, odnosno isporuke toplinske energije za koje potrošač ugovorom preuzima obvezu plaćanja, započne prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona mora biti dan na trajnom mediju.</p> <p>(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati i potvrdu potrošača da je upoznat s činjenicom da će izgubiti pravo na jednostrani raskid ugovora iz ovoga odjeljka ako usluga bude ispunjena u potpunosti.</p> <p>Članak 81.</p> <p>(6) Sadržaj i oblik obrasca iz stavka 1. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za područje zaštite potrošača.</p> <p>Članak 155.</p>		
--	--	--	--

<p>nezatraženih posjeta trgovca potrošačevu domu ili izleta koje trgovac organizira s ciljem ili učinkom promidžbe ili prodaje proizvoda potrošačima, a u svrhu zaštite legitimnih interesa potrošača s obzirom na agresivnu ili zavaravajuću marketinšku ili prodajnu praksu. Takva pravila moraju biti proporcionalna, nediskriminirajuća i opravdana razlozima zaštite potrošača.”;</p> <p>(b)u stavku 2. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Ne dovodeći u pitanje članak 10., rok za odustajanje iz stavka 1. ovog članka istječe nakon 14 dana, odnosno, u slučajevima kada su države članice donijele pravila u skladu sa stavkom 1.a ovog članka, nakon 30 dana od:”;</p> <p>9.u članku 10. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Ako je trgovac potrošaču pružio informacije predviđene u stavku 1. ovog članka u roku od 12 mjeseci od dana na koji se upućuje u članku 9. stavku 2., rok za odustajanje istječe nakon 14 dana, odnosno, u slučajevima kada su države članice donijele pravila u skladu s člankom 9. stavkom 1.a, nakon 30 dana od dana na koji je potrošač primio te informacije.”;</p> <p>10.u članku 13. dodaju se sljedeći stavci:</p>	<p>Ministar nadležan za područje zaštite potrošača donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p> <p>Članak 77.</p> <p>(1) Zahtjev potrošača da izvršenje ugovorene usluge ili isporuke vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini, odnosno isporuka toplinske energije za koje potrošač ugovorom preuzima obvezu plaćanja, započne prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona mora biti izričito izjavljen.</p> <p>(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati i potvrdu potrošača da je upoznat s činjenicom da će izgubiti pravo na jednostrani</p>		
---	--	--	--

<p>„4. Kada je riječ o osobnim podacima potrošača, trgovac mora poštovati obveze koje su primjenjive u skladu s Uredbom (EU) 2016/679.</p> <p>5. Trgovac se suzdržava od korištenja svakog sadržaja koji ne podrazumijeva osobne podatke, a koji je potrošač pružio ili stvorio pri korištenju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koju isporučuje trgovac, osim ako:</p> <p>(a) takav sadržaj nije koristan izvan konteksta digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koje isporučuje trgovac;</p> <p>(b) takav se sadržaj odnosi samo na aktivnost potrošača pri korištenju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koje isporučuje trgovac;</p> <p>(c) trgovac je objedinio takav sadržaj s drugim podacima i ne može ga od njih razdvojiti, ili bi takvo razdvajanje zahtijevalo nerazmjerne napore; ili</p> <p>(d) takav su sadržaj zajednički proizveli potrošač i druge osobe te ga drugi potrošači mogu nastaviti upotrebljavati.</p> <p>6. Osim u situacijama navedenima u stavku 5. točki (a), točki (b) ili točki (c), trgovac potrošaču na njegov zahtjev stavlja na raspolaganje svaki sadržaj koji ne podrazumijeva osobne podatke, a koji je potrošač pružio ili stvorio pri</p>	<p>raskid ugovora iz ovoga odjeljka ako usluga bude ispunjena u potpunosti.</p> <p style="text-align: center;">Članak 79.</p> <p>(1) Potrošač ima pravo, ne navodeći razloge za to, jednostrano raskinuti ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija ili sklopljen na daljinu od dana sklapanja istog, a najkasnije u roku od 14 dana, odnosno u roku od 30 dana ako je riječ o ugovoru sklopljenom tijekom nezatraženih posjeta trgovca potrošačevu domu ili tijekom izleta koje je trgovac organizirao radi promocije ili prodaje proizvoda potrošaču.</p> <p>(2) U slučaju sklapanja ugovora o kupoprodaji, rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana kada je potrošaču ili trećoj osobi određenoj od strane potrošača, a koja nije prijevoznik, roba koja čini predmet ugovora predana u posjed.</p> <p>(3) Ako je jednom narudžbom naručio više komada robe koji trebaju</p>		
--	--	--	--

<p>korištenju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koje isporučuje trgovac.</p> <p>7. Potrošač ima pravo preuzeti taj digitalni sadržaj besplatno, bez ometanja od strane trgovca, u razumnom roku i strojno čitljivom formatu koji se uobičajeno upotrebljava.</p> <p>8. U slučaju odustajanja od ugovora trgovac može spriječiti da potrošač nastavi upotrebljavati digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu, posebice tako da potrošaču onemogući pristup digitalnom sadržaju ili digitalnoj usluzi ili ugasi korisnički račun potrošača, ne dovodeći u pitanje stavak 6.”;</p> <p>11.članak 14. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„2.a U slučaju odustajanja od ugovora potrošač se suzdržava od upotrebe digitalnog sadržaja ili digitalne usluge te od njihova stavljanja na raspolaganje trećim stranama.”;</p> <p>(b)u stavku 4. točka (b) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„i.potrošač nije dao svoj prethodni izričiti pristanak za početak izvršavanja ugovora prije isteka 14-dnevnog ili 30-dnevnog roka iz članka 9.”;</p>	<p>biti isporučeni odvojeno, odnosno ako je riječ o robi koja se dostavlja u više komada ili više pošiljki, rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana kada je potrošaču ili trećoj osobi određenoj od strane potrošača, a koja nije prijevoznik, predan u posjed zadnji komad ili zadnja pošiljka robe.</p> <p>(4) Ako je ugovorena redovita isporuka robe kroz određeni period, rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana kada je potrošaču ili trećoj osobi određenoj od strane potrošača, a koja nije prijevoznik, predan u posjed prvi komad ili prva pošiljka robe.</p> <p>(5) U slučaju sklapanja ugovora o uslugama, ugovora o isporuci vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini te isporuci toplinske energije, kao i u slučaju sklapanja ugovora kojemu je predmet digitalni sadržaj nije isporučen na materijalnom nosaču podataka, rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana sklapanja ugovora.</p>		
---	--	--	--

<p>12.članak 16. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)prvi stavak mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a)ugovora o uslugama nakon što je usluga u potpunosti izvršena ali, ako potrošač ugovorom preuzima obvezu plaćanja, samo ako je izvršavanje počelo uz prethodni izričiti pristanak potrošača i uz potvrdu potrošača da će svoje pravo odustajanja izgubiti čim trgovac u potpunosti izvrši ugovor;”;</p> <p>ii.točka (m) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(m)ugovora o isporuci digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ako je izvršavanje počelo i, ako potrošač ugovorom preuzima obvezu plaćanja, ako je:</p> <p>i.potrošač dao prethodni izričiti pristanak za početak izvršavanja ugovora prije isteka roka za odustajanje;</p> <p>ii.potrošač dao potvrdu da time gubi svoje pravo odustajanja;</p> <p>i</p> <p>iii.trgovac dao potvrdu u skladu s člankom 7. stavkom</p>	<p style="text-align: center;">Članak 80.</p> <p>(1) Ako trgovac nije obavijestio potrošača o njegovu pravu na jednostrani raskid ugovora sukladno članku 60. stavku 1. točkama 9. i 10. ovoga Zakona, pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona prestaje po isteku godine dana od isteka roka za raskid iz članka 79. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Ako je trgovac dostavio potrošaču obavijest iz stavka 1. ovoga članka u roku od godine dana, računajući od rokova određenih u članku 79. ovoga Zakona, pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona prestaje po isteku 14 dana, odnosno po isteku 30 dana ako je riječ o ugovoru sklopljenom tijekom nezatraženih posjeta trgovca potrošačevu domu ili tijekom izleta koje je trgovac organizirao radi promocije ili prodaje proizvoda potrošaču od dana kada je potrošač primio tu obavijest.</p> <p style="text-align: center;">Članak 83.</p>		
---	---	--	--

<p>2. ili člankom 8. stavkom 7.”;</p> <p>(b) dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„Države članice mogu odstupiti od izuzeća od prava odustajanja navedenih u prvom stavku točkama (a), (b), (c) i (e) za ugovore sklopljene u kontekstu nezatraženih posjeta trgovca potrošačevu domu ili izleta koje trgovac organizira s ciljem ili učinkom promidžbe ili prodaje proizvoda potrošačima, a u svrhu zaštite legitimnih interesa potrošača s obzirom na agresivnu ili zavaravajuću marketinšku ili prodajnu praksu. Takve odredbe moraju biti proporcionalne, nediskriminirajuće i opravdane razlozima zaštite potrošača.</p> <p>U slučaju ugovora o uslugama kojima potrošač preuzima obvezu plaćanja, ako je potrošač izričito zatražio dolazak trgovca radi izvođenja popravaka, države članice mogu predvidjeti da potrošač gubi pravo odustajanja nakon što je usluga u potpunosti izvršena, pod uvjetom da je izvršavanje počelo uz prethodni izričiti pristanak potrošača.”;</p> <p>13.članak 24. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 24.</p>	<p>(5) Obrada osobnih podataka provodi se u skladu s odredbama propisa kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.</p> <p>(6) Trgovac ne smije koristiti sadržaj koji ne podrazumijeva osobne podatke, a koji je potrošač pružio ili stvorio pri korištenju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koju isporučuje trgovac, osim ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. je taj sadržaj neupotrebljiv izvan konteksta digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koje isporučuje trgovac 2. taj sadržaj isključivo odnosi na aktivnost potrošača pri korištenju digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koje isporučuje trgovac 3. je trgovac taj sadržaj objedinio s drugim podacima i ne može ga razdvojiti, ili bi takvo razdvajanje zahtijevalo nerazmjerne napore 		
---	---	--	--

<p>Sankcije</p> <p>1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na povrede nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se, prema potrebi, pri izricanju sankcija u obzir uzimaju sljedeći netaksativni i indikativni kriteriji:</p> <p>(a) narav, težina, opseg i trajanje povrede;</p> <p>(b) svaka radnja koju je trgovac poduzeo kako bi ublažio ili popravio štetu koju su potrošači pretrpjeli;</p> <p>(c) sve prethodne povrede koje je trgovac počinio;</p> <p>(d) financijska dobit koju je trgovac ostvario ili gubici koje je izbjegao zbog povrede ako su relevantni podaci dostupni;</p> <p>(e) sankcije izrečene trgovcu za istu povredu u drugim državama članicama u prekograničnim slučajevima ako su informacije o takvim sankcijama dostupne putem mehanizma uspostavljenog Uredbom (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća (*8);</p>	<p>4. su taj sadržaj proizveli potrošač i druge osobe te ga drugi potrošači mogu nastaviti upotrebljavati.</p> <p>(7) Iznimno od stavka 6. točaka 1., 2. i 3. ovoga članka, trgovac na zahtjev potrošača stavlja na raspolaganje sadržaj koji ne podrazumijeva osobne podatke, a koji je potrošač pružio ili stvorio korištenjem digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji je trgovac isporučio potrošaču.</p> <p>(8) Sadržaj iz stavka 7. ovoga članka, potrošač ima pravo preuzeti besplatno, bez ograničenja trgovca, u razumnom roku i strojno čitljivom formatu koji se uobičajeno upotrebljava.</p> <p>(9) U slučaju jednostranog raskida ugovora trgovac može spriječiti potrošača od daljnje upotrebe digitalnog sadržaja ili digitalne usluge, posebice tako da mu</p>		
---	---	--	--

<p>(f)sve ostale otegotne ili olakotne okolnosti koje su primjenjive na slučaj.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da sankcije, kada se moraju izreći u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) 2017/2394, uključuju mogućnost izricanja novčanih kazni putem upravnih postupaka ili pokretanja sudskih postupaka za izricanje novčanih kazni, ili oboje, pri čemu je najveći iznos takvih novčanih kazni najmanje 4 % godišnjeg prometa trgovca u dotičnoj državi članici ili dotičnim državama članicama.</p> <p>4. Za slučajeve u kojima se mora izreći novčana kazna u skladu sa stavkom 3., ali informacije o godišnjem prometu trgovca nisu dostupne, države članice uvode mogućnost izricanja novčanih kazna u najvećem iznosu od najmanje 2 milijuna EUR.</p> <p>5. Države članice do 28. studenoga 2021. obavješćuju Komisiju o pravilima i mjerama iz stavka 1. te je bez odgovode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.</p> <p>(*8) Uredba (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisa o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan</p>	<p>onemogućiti pristup digitalnom sadržaju ili digitalnoj usluzi ili ugasi korisnički račun potrošača.</p> <p>Članak 84.</p> <p>(3) Potrošač ne smije koristiti digitalni sadržaj ili digitalne usluge te ih ne smije stavljati na raspolaganje trećim osobama</p> <p>(10) Ako jednostrano raskine ugovor koji za predmet ima digitalni sadržaj koji nije isporučen na materijalnom nosaču podataka, potrošač neće biti u obvezi platiti dio cijene ili troškova razmjernih onome što je trgovac ispunio potrošaču za vrijeme trajanja roka za jednostrani raskid ugovora, ako nije dao svoj izričit pristanak na to da ispunjenje ugovora započne prije isteka roka iz članka 79. ovoga Zakona, ako nije potvrdio da je upoznat s činjenicom da davanjem takvog pristanka gubi pravo na jednostrani raskid ugovora ili ako je trgovac propustio obavijestiti ga sukladno člancima 67. ili 76. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 86.</p>		
---	--	--	--

<p>snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (SL L 345, 27.12.2017., str. 1.).”;</p> <p>14.u članku 29. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Ako država članica koristi neku od regulatornih mogućnosti iz članka 3. stavka 4., članka 6. stavka 7., članka 6. stavka 8., članka 7. stavka 4., članka 8. stavka 6., članka 9. stavka 1.a, članka 9. stavka 3. i članka 16. drugog i trećeg stavka, ona o tome obavješćuje Komisiju do 28. studenoga 2021., kao i o svim naknadnim izmjenama.”;</p> <p>15.Prilog I. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)dio A. mijenja se kako slijedi:</p> <p>i.treći odlomak pod podnaslovom „Pravo odustajanja” zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Da biste ostvarili pravo odustajanja, o svojoj odluci da odustanete od ugovora morate nas obavijestiti [2] nedvosmislenom izjavom (npr. pismom poslanim poštom ili e-poštom). Možete se koristiti priloženim uzorkom obrasca za odustajanje, ali to nije obvezno. [3]”;</p> <p>ii.točka 2. pod podnaslovom „Upute za popunjavanje” zamjenjuje se sljedećim:</p>	<p>(1) Potrošač nema pravo na jednostrani raskid ugovora iz ovoga odjeljka ako je:</p> <p>1. u potpunosti ispunjen ugovor o uslugama za koji potrošač preuzima obvezu platiti cijenu, a ispunjenje je započelo uz izričit prethodni pristanak potrošača te uz njegovu potvrdu da je upoznat s činjenicom da će izgubiti pravo na jednostrani raskid ugovora iz ovoga odjeljak ako usluga bude u potpunosti ispunjena</p> <p>13. predmet ugovora isporuka digitalnog sadržaja za koji potrošač preuzima obvezu platiti cijenu, koji nije isporučen na materijalnom nosaču podataka, ako je ispunjenje ugovora započelo uz izričit prethodni pristanak potrošača te uz njegovu potvrdu da je upoznat s činjenicom da će time izgubiti pravo na jednostrani raskid ugovora, a trgovac mu je dostavio potvrdu sklopljenog ugovora sukladno članku 67. ili članku 76. ovoga Zakona</p> <p>14. potrošač posebno zahtijevao posjet trgovca radi obavljanja usluge</p>		
--	--	--	--

<p>„[2.] Umetnite svoje ime, geografsku adresu, broj telefona i adresu e-pošte.”;</p> <p>(b)u dijelu B. prva alineja zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>Prima [ovdje trgovac umeće svoje ime, geografsku adresu te adresu e-pošte]:”.</p>	<p>popravaka za koje se plaća cijena, a ugovor, čije ispunjenje je započelo uz izričit prethodni pristanak potrošača, je ispunjen u potpunosti.</p> <p>(2) Odredbe stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 5. ovoga članka ne primjenjuju se na ugovore sklopljene tijekom nezatraženih posjeta trgovca potrošačevu domu ili tijekom izleta koje je trgovac organizirao radi promocije ili prodaje proizvoda potrošaču.</p> <p style="text-align: center;">Članak 149.</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac - pravna osoba ako:</p> <p>49. potrošaču nije na jasan i razumljiv način pružio informacije iz članka 46. stavka 1. ovoga Zakona</p> <p>53. nije ispunio ugovor sukladno članku 48. stavku 1. ovoga Zakona</p> <p>54. pisanim putem ne obavijesti potrošača da nije ispunio ugovor (članak 48. stavak 2.)</p>		
--	--	--	--

55. ne zatraži izričit pristanak potrošača za bilo koje dodatno plaćanje koje bi potrošač bio dužan izvršiti osim iznosa koji je ugovoren kao protučinidba za glavnu činidbu trgovca prije nego što potrošač sklopi ugovor ili bude obvezan odgovarajućom ponudom (članak 51. stavak 1.)

56. ako je uspostavio telefonsku liniju kako bi ga potrošači mogli telefonski kontaktirati u vezi sa sklopljenim ugovorom, a pozivi se naplaćuju po tarifi koja je viša od one za komunikaciju uobičajenom fiksnom geografskom linijom ili mobilnom linijom (članak 52.)

58. nije na jasan i razumljiv način obavijestio potrošača o podacima iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona prije nego što potrošač sklopi ugovor izvan poslovnih prostorija ili ugovor na daljinu ili bude obvezan odgovarajućom ponudom

59. ako nije na jasan i razumljiv način koji je primjeren sredstvima komunikacije na daljinu obavijestio potrošača o podacima iz članka 61. ovoga Zakona prije nego što potrošač sklopi ugovor na internetskom tržištu

ili bude obvezan odgovarajućom ponudom

60. ne preda potrošaču obavijest iz članka 60. ovoga Zakona na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju te ako obavijest nije čitljiva i napisana jednostavnim i razumljivim jezikom (članak 66.)

61. ne dostavi potrošaču primjerak ugovora ili pisanu potvrdu usmeno sklopljenog ugovora na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju (članak 67. stavak 1.)

62. nije dao potrošaču obavijesti sukladno članku 69. stavku 1. ovoga Zakona

65. u slučaju sklapanja ugovora na daljinu obavijest iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona nije prilagođena sredstvu daljinske komunikacije koje se koristi te nije priopćena jednostavnim i razumljivim jezikom i nije čitljiva ako se daje na trajnom mediju (članak 72. stavak 1.)

66. ne dostavi potrošaču ponudu na trajnom mediju na način kojim će nedvojbeno biti moguće utvrditi trenutak zaprimanja ponude (članak 73. stavak 1.)

67. nije jasno i vidljivo istaknuo podatke iz članka 60. stavka 1. točaka 1., 5., 17. i 18. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona prije nego što potrošač izvrši narudžbu elektroničkim putem (članak 74. stavak 1.)

68. nije omogućio potrošaču da u trenutku izvršenja narudžbe jasno izjavi da je upoznat s tim da narudžba uključuje obvezu plaćanja, odnosno nije omogućio potrošaču aktivno polje na ekranu ili sličnu funkciju koja ga upozorava da je to narudžba s obvezom plaćanja (članak 74. stavci 2. i 3.)

69. nije na mrežnim stranicama naznačio postoje li ograničenja u

dostavi te koja su sredstva plaćanja prihvaćena (članak 75.)

70. u razumnom roku nakon sklapanja ugovora na daljinu, a najkasnije u trenutku isporuke robe ili početka izvršavanja usluge nije dostavio potrošaču potvrdu o sklopljenom ugovoru na trajnom mediju (članak 76. stavak 1.)

71. nije, bez odgađanja, u slučaju iz članka 81. stavka 2. ovoga Zakona, dostavio potrošaču potvrdu o primitku izjave o raskidu na trajnom mediju (članak 81. stavak 3.)

72. nije izvršio potrošaču povrat plaćenog iznosa sukladno članku 83. stavku 1. ovoga Zakona

73. nije izvršio potrošaču povrat plaćenog iznosa sukladno članku 83. stavku 3. ovoga Zakona

74. ne raskine bilo koji povezani ugovor u slučaju raskida ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija ili ugovora sklopljenog na daljinu (članak 85.)

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se trgovac - fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna

Članak 150.

(1) Za prekršaj iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i **49., 53. do 62. i 64. do 74.** ovoga Zakona, a:

1. kojim je nanescena, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanescena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača koji borave u najmanje

dvjema državama članicama Unije koje nisu država članica u kojoj:

(a) je činjenje ili propuštanje nastalo ili se dogodilo

(b) trgovac odgovoran za činjenje ili propuštanje ima sjedište ili

(c) se nalaze dokazi ili imovina trgovca koji su povezani s činjenjem ili propuštanjem.

2. kojima je nanescena, kojima se nanosi ili će vjerojatno biti nanescena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača i koja imaju zajedničke značajke, uključujući istu nezakonitu praksu, povredu istog interesa i do kojih dolazi istodobno, a počinio ih je isti trgovac u najmanje trima državama članicama

kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 0,5 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja

ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 1.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

(2) Za prekršaj iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i **49., 53. do 62. i 64. do 74.** ovoga Zakona, a kojim je nanesena, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača u najmanje dvjema trećinama država članica koje zajedno čine najmanje dvije trećine stanovništva Unije kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2 do 5 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu

godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 5.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

(3) Odgovorna osoba u pravnoj osobi kaznit će se za prekršaje iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i **49., 53. do 62. i 64. do 74. ovoga Zakona:**

1. koji su počinjeni na način opisan u stavku 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna

2. koji su počinjeni na način opisan u stavku 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 150.000,00 kuna.

(4) Trgovac - fizička osoba kaznit će se za prekršaje iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i **49., 53. do 62. i 64. do 74.** ovoga Zakona:

1. koji su počinjeni na način opisan u stavku 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 0,1 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

2. koji su počinjeni na način opisan u stavku 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini

počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

Članak 153.

Određujući vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti, sud će uzeti u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža (olakotne i otegotne okolnosti) kao što su:

- narav
- težina
- opseg i trajanje povrede
- svaku radnju koju je trgovac poduzeo kako bi ublažio ili popravio štetu

	<p>koju su potrošači pretrpjeli</p> <ul style="list-style-type: none"> - ranije utvrđene povrede trgovca - financijsku dobit koju je ostvario ili gubici koje je izbjegao zbog povrede prava potrošača, ako su ti podaci dostupni i <p>sankcije izrečene za istu povredu u drugim državama članicama u prekograničnim slučajevima ako su informacije o takvim sankcijama dostupne putem mehanizma uzajamne pomoći uspostavljenog Uredbom (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisa o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst značajan za EGP) (SL L 345, 27.12.2017.).</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 5.</p> <p>Informacije o pravima potrošača</p> <p>Komisija osigurava da građani koji traže informacije o svojim pravima potrošača ili o izvansudskom rješavanju sporova na raspolaganju imaju internetsku ulaznu točku preko jedinstvenog digitalnog pristupnika uspostavljenog Uredbom (EU) 2018/1724 Europskog Parlamenta i Vijeća (18) kojom im se omogućuje:</p> <p>(a) pristup ažuriranim informacijama o njihovim pravima potrošača Unije na jasan, razumljiv i lako dostupan način; i</p> <p>(b) podnošenje pritužbe putem platforme za online rješavanje sporova uspostavljene Uredbom (EU) br. 524/2013 i nadležnom centru mreže europskih potrošačkih centara, ovisno o uključenim strankama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Člankom 5. Direktive (EU) 2019/2161 uređuje se obveza Europske komisije.</p>
<p>Članak 6.</p> <p>Izvješćivanje od strane Komisije i preispitivanje</p> <p>Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Direktive do 28. svibnja 2024. To izvješće uključuje posebice ocjenu odredaba ove Direktive u pogledu:</p> <p>(a) događanja organiziranih na mjestima koja nisu poslovne prostorije trgovca; i</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Člankom 6. Direktive (EU) 2019/2161 uređuje se obveza Europske komisije.</p>

<p>(b)slučajeva u kojima se roba na tržište stavlja uz tvrdnju da je identična iako se značajno razlikuje po sastavu ili obilježjima, kao i pitanja bi li ti slučajevi trebali podlijegati strožim zahtjevima, uključujući zabranu uvrštavanjem u Prilog I. Direktivi 2005/29/EZ, te pitanja jesu li potrebne detaljnije odredbe o informacijama o razlikama u robi.</p> <p>Tom se izvješću, prema potrebi, prilaže zakonodavni prijedlog.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 28. studenoga 2021. donose i objavljuju mjere koje su potrebne radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>One primjenjuju te mjere od 28. svibnja 2022.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje</p>	<p>Članak 160.</p> <p>Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 28. svibnja 2022. godine.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.			
<p>Članak 8.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Članak 8. uređuje stupanje na snagu Direktive (EU) 2019/2161.
<p>Članak 9.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Člankom 9. Direktive (EU) 2019/2161 navodi se da je ista upućena državama članicama.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti potrošača (II.čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>1. Svrha ove Direktive je uskladiti zakone i druge propise država članica koji se odnose na nepoštene odredbe u ugovorima koji se sklapaju između prodavatelja robe ili pružatelja usluga i potrošača.</p> <p>2. Ugovorne odredbe koje su odraz obaveznih zakonskih ili regulatornih odredaba i odredaba ili načela međunarodnih konvencija u kojima su države članice ili Zajednica stranke, posebno u području prijevoza, ne podliježu odredbama ove Direktive.</p>	<p>Članak 53.</p> <p>(5) Odredbe ove glave Zakona ne primjenjuju se na ugovorne odredbe kojima se u ugovor unose zakonske odredbe prisilne prirode, odnosno kojima se u ugovor unose odredbe i načela konvencija koje obvezuju Republiku Hrvatsku.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 2.</p> <p>Za potrebe ove Direktive izraz:</p> <p>(a) „nepoštene odredbe” znači ugovorne odredbe u smislu definicije u članku 3.;</p> <p>(b) „potrošač” znači svaka fizička osoba koja u ugovorima obuhvaćenima ovom Direktivom nastupa za potrebe izvan okvira svojeg obrta, poduzeća i profesije;</p> <p>(c) „prodavatelj (robe) ili pružatelj (usluge)” znači svaka fizička ili pravna osoba koja u ugovorima obuhvaćenima ovom Direktivom nastupa u okviru svojeg obrta, poduzeća i profesije, bez obzira na to je li u javnom ili privatnom vlasništvu.</p>	<p>Članak 4.</p> <p>Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:</p> <p>21. „<i>potrošač</i>“ je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti</p> <p>34. „<i>trgovac</i>“ je bilo koja osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje trgovačke,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, uključujući i osobu koja nastupa u ime ili za račun trgovca</p> <p style="text-align: center;">Članak 53.</p> <p>(1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>1. Ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, proizašlih iz ugovora.</p> <p>2. Uvijek se smatra da se o nekoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ona sastavljena unaprijed pa potrošač nije mogao utjecati na njezin sadržaj, posebno u</p>	<p style="text-align: center;">Članak 53.</p> <p>(1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>kontekstu unaprijed formuliranog standardnog ugovora.</p> <p>Činjenica da se o određenim aspektima neke odredbe ili o nekoj određenoj odredbi pregovaralo ne isključuje primjenu ovog članka na ostatak ugovora ako opća ocjena ugovora ukazuje na to da se ipak radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru.</p> <p>Kad god prodavatelj robe ili pružatelj usluga izjavi da se o nekoj standardnoj odredbi pojedinačno pregovaralo, teret dokaza je na njemu.</p> <p>3. Prilog sadrži indikativan i netaksativni popis odredaba koje se mogu smatrati nepoštenima.</p>	<p>(2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.</p> <p>(3) Ako se pojedinačno pregovaralo o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi, a cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da je riječ o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, to neće utjecati na mogućnost da se ostale odredbe toga ugovora ocijene nepoštenima.</p> <p>(4) Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje članak 7., nepoštenost ugovorne odredbe procjenjuje se tako da se u obzir uzimaju priroda robe ili usluga na koje se ugovor odnosi u vrijeme kada je ugovor sklopljen, sve popratne okolnosti sklapanja ugovora i sve ostale odredbe tog ugovora ili nekog drugog ugovora o kojem on ovisi.</p> <p>2. Procjena o tome jesu li neke odredbe nepoštene ne odnosi se na definiciju glavnog predmeta ugovora ni na primjerenost cijene i naknade na jednoj strani, i isporučene usluge i robu, na drugoj, sve dok su te odredbe jasno i razumljivo sastavljene.</p>	<p>Članak 55.</p> <p>(1) Nepoštenost ugovornih odredaba utvrđuje nadležni sud pravomoćnom sudskom presudom.</p> <p>(2) Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba nepoštena uzimat će se u obzir priroda proizvoda koji predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji, s obzirom na ugovor koji se ocjenjuje, predstavlja glavni ugovor.</p> <p>Članak 56.</p> <p>Nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i primjerenosti cijene nepoštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>Članak 5.</p> <p>U slučaju ugovora u kojima se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo. Ako postoji sumnja oko značenja neke odredbe, prednost ima tumačenje koje je najpovoljnije za potrošača. Ovo pravilo o tumačenju ne primjenjuje se u kontekstu postupka utvrđenog u članku 7. stavku 2.</p>	<p>Članak 57.</p> <p>Ako na temelju zakona ili sporazuma stranaka ugovor mora biti u pisanom obliku, njegove odredbe moraju biti napisane jasno i razumljivo te moraju biti lako uočljive.</p> <p>Članak 58.</p> <p>(1) Dvojbene ili nerazumljive ugovorne odredbe tumače se u smislu koji je povoljniji za potrošača.</p> <p>(2) Odredba iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u postupcima pokrenutim na temelju članka 114. ovoga Zakona.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 6.</p> <p>1. Države članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor u tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju</p>	<p>Članak 58.</p> <p>(1) Dvojbene ili nerazumljive ugovorne odredbe tumače se u smislu koji je povoljniji za potrošača.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi onemogućile da potrošač ne izgubi zaštitu koju mu se pruža ovom Direktivom, na temelju odabira prava države koja nije članica kao prava primjenjivog na taj ugovor ako je taj ugovor usko povezan s državnim područjem države članice.</p>	<p>(2) Odredba iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u postupcima pokrenutim na temelju članka 114. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 45.</p> <p>(3) Ako je za ugovore iz ovoga dijela Zakona mjerodavno strano pravo, potrošač koji ima boravište u Republici Hrvatskoj ne može biti lišen zaštite na koju ima pravo po ovom Zakonu i drugim zakonima kojima se štite potrošači.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>1. U interesu potrošača i tržišnih konkurenata države članice osiguravaju da postoje primjerena i djelotvorna sredstva za sprečavanje stalnog korištenja nepoštenih odredaba u ugovorima koji prodavatelji robe i pružatelji usluga sklapaju s potrošačima.</p> <p>2. Sredstva iz stavka 1. uključuju odredbe prema kojima osobe ili organizacije koje u skladu s nacionalnim pravom imaju legitiman interes zaštititi potrošače mogu u skladu s dotičnim nacionalnim pravom postupati pred sudovima ili pred nadležnim upravnim tijelima radi donošenja odluke o tome jesu li ugovorne odredbe sastavljene za opću upotrebu nepoštene, kako bi potom</p>	<p>Članak 114.</p> <p>(1) Svako ovlašteno tijelo ili osoba ima pravo pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača protiv osobe čije je postupanje u suprotnosti s odredbama:</p> <p>1. članka 3. stavka 1., članka 7., članka 34. do 44., članka 46. i članka 48. do 112. ovoga Zakona</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Odluka o određivanju tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača (31.03.2022)</p>

<p>mogle primijeniti odgovarajuća i djelotvorna sredstva radi sprečavanja daljnjeg korištenja takvih odredbi.</p> <p>3. Uz dužno poštovanje nacionalnih propisa, pravni lijekovi iz stavka 2. mogu odvojeno ili zajedno biti usmjereni protiv većeg broja prodavatelja robe ili pružatelja usluga iz istog gospodarskog područja, ili protiv njihovih udruga koje koriste te iste ili slične ugovorne odredbe ili koje preporučuju njihovo korištenje.</p>	<p>2. zakona kojim se uređuju obvezni odnosi u dijelu koji se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke i komercijalno jamstvo</p> <p>3. zakona kojim se uređuje pružanje usluga u turizmu u dijelu koji se odnosi na ugovor o putovanju u paket-aranžmanu i ugovor o povezanom putnom aranžmanu</p> <p>4. zakona kojim se uređuje elektronička trgovina</p> <p>5. zakona kojim se uređuju elektronički mediji u dijelu koji se odnosi na audiovizualnu medijsku uslugu</p> <p>6. zakona kojim se uređuje potrošačko kreditiranje</p> <p>7. zakona kojim se uređuju usluge</p>		
--	--	--	--

8. zakona kojim se uređuju lijekovi

9. pravilnika kojim se uređuje način oglašavanja o lijekovima

10. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) br. 181/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o pravima putnika u autobusnom prijevozu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst značajan za EGP) (SL L 55, 28.2.2011.)

11. zakona kojim se uređuje alternativno rješavanje potrošačkih sporova

12. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) 2018/302 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. veljače 2018. o rješavanju pitanja neopravdanoga geografskog blokiranja i drugih oblika diskriminacije na unutarnjem tržištu na temelju državljanstva, mjesta boravišta ili mjesta poslovnog

	<p>nastana kljenata te o izmjeni uredbi (EZ) br. 2006/2004 i EU 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 60I, 2.3.2018.).</p> <p style="text-align: center;">Članak 115.</p> <p>(6) Vlada Republike Hrvatske će odlukom iz stavka 5. ovoga članka odrediti tijela i osobe ovlaštene za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača pred nadležnim tijelom neke od država članica Europske unije.</p> <p>(7) Odluka iz stavka 5. ovoga članka bit će dostavljena Europskoj komisiji na zahtjev tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz stavka 6. ovoga članka.</p>		
<p>Članak 8.</p> <p>Kako bi osigurale najviši stupanj zaštite potrošača, države članice mogu u području na koje se odnosi ova Direktiva usvojiti ili zadržati najstrože odredbe spojive s Ugovorom.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja</p>

<p>Članak 9.</p> <p>Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o primjeni ove Direktive najkasnije pet godina od datuma iz članka 10. stavka 1.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja</p>
<p>Članak 10.</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 31. prosinca 1994. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Te su odredbe primjenjive na sve ugovore sklopljene nakon 31. prosinca 1994.</p> <p>2. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p> <p>3. Države članice Komisiji dostavljaju glavne odredbe nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>Članak 159.</p> <p>Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti potrošača („Narodne novine“, br. 41/14., 110/15. i 14/19.).</p> <p>Članak 160.</p> <p>Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 28. svibnja 2022. godine.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 11.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>PRILOG</p> <p>ODREDBE IZ ČLANKA 3. STAVKA 3.</p> <p>1. Odredbe čiji su predmet ili svrha:</p> <p>(a) isključenje ili ograničenje pravne odgovornosti prodavatelja robe ili pružatelja usluga u slučaju smrti ili povrede potrošača koji su posljedica nekog postupka prodavatelja robe ili pružatelja usluga, ili izostanka spomenutog postupka;</p> <p>(b) neprimjereno isključivanje ili ograničavanje zakonskih prava potrošača u odnosu na prodavatelja robe ili pružatelja usluga ili druge stranke, u slučaju potpunog ili djelomičnog neizvršenja ili neprimjerenog izvršenja od strane prodavatelja robe ili pružatelja usluga bilo koje ugovorne obveze, uključujući mogućnost prijetoja duga prema prodavatelju robe ili pružatelja usluga s bilo kojom tražbinom koju bi potrošač mogao imati prema njemu;</p>	<p>Članak 54.</p> <p>Ugovorne odredbe koje bi se, uz ispunjenje pretpostavki iz članka 53. ovoga Zakona, mogle smatrati nepoštenima, jesu:</p> <p>1. odredba o ograničenju ili isključenju odgovornosti trgovca za štetu uzrokovanu smrću ili tjelesnom ozljedom potrošača, ako je šteta posljedica štetne radnje trgovca</p> <p>2. odredba o ograničenju ili isključenju prava koja potrošač ima prema trgovcu ili nekoj trećoj osobi u slučaju potpunog ili djelomičnog neispunjenja ugovora, uključujući i odredbu o isključenju prijetoja potrošačeva duga s dugom koji trgovac ima prema potrošaču</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(c) sastavljanje sporazuma koji je obvezujući za potrošača, dok realizacija poslova od strane prodavatelja robe ili pružatelja usluga ovisi isključivo o njegovoj volji;</p> <p>(d) davanje dozvole prodavatelju robe ili pružatelju usluga da zadrži iznose koje je potrošač platio u slučaju kada potonji odluči da neće zaključiti ili izvršiti ugovor, a da se ne predvidi mogućnost da prodavatelj robe ili pružatelj usluga osigura potrošaču naknadu štete u jednakom iznosu, u slučaju kada je on stranka koja raskida ugovor;</p> <p>(e) zahtjev da svaki potrošač koji propusti ispuniti svoju obvezu plati nerazmjerno visok iznos naknade;</p> <p>(f) davanje ovlaštenja prodavatelju robe ili pružatelju usluga da na temelju svoje diskrecijske ocjene raskine ugovor, dok se ista mogućnost ne daje potrošaču, ili se prodavatelju robe ili pružatelju usluga dozvoljava mogućnost zadržavanja plaćenih iznosa za još neizvršene usluge u slučaju kada je prodavatelj robe ili pružatelj usluga taj koji raskida ugovor;</p> <p>(g) mogućnost da prodavatelj robe ili pružatelj usluga prekine ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme bez primjerenog otkaznog roka, osim u slučaju kada za to postoje ozbiljni razlozi;</p> <p>(h) automatsko produljenje ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme kada</p>	<p>3. odredba kojom se potrošač obvezuje na ispunjenje ugovorne činidbe, dok je ispunjenje obveze trgovca uvjetovano okolnošću čije ispunjenje ovisi isključivo o volji trgovca</p> <p>4. odredba kojom se predviđa da trgovac zadrži plaćeno od strane potrošača kada ovaj odluči da neće sklopiti, odnosno ne ispuni ugovor, dok se isto pravo ne predviđa za potrošača u slučaju da trgovac ne želi sklopiti, odnosno ne ispuni ugovor</p> <p>5. odredba kojom se potrošač obvezuje platiti naknadu štete zbog neispunjenja koja je znatno veća od stvarne štete</p> <p>6. odredba kojom se trgovca ovlašćuje na raskid ugovora na temelju njegove diskrecijske ocjene, dok isto pravo nije predviđeno i za potrošača</p>		
---	--	--	--

<p>potrošač ne naznači drukčije, ako je rok u kojem se potrošač treba očitovati da ne želi produljenje ugovora nerazumno kratak;</p> <p>(i) neopozivo obvezivanje potrošača na odredbe s kojima se nije imao stvarne mogućnosti upoznati prije sklapanja ugovora;</p> <p>(j) davanje mogućnosti prodavatelju robe ili pružatelju usluga da jednostrano izmijeni ugovor bez valjanog razloga predviđenog ugovorom;</p> <p>(k) davanje mogućnosti prodavatelju robe ili pružatelju usluga da jednostrano, bez valjanog razloga, izmijeni bilo koje svojstvo proizvoda ili usluge koje treba isporučiti;</p> <p>(l) mogućnost određivanja cijene robe u vrijeme isporuke ili omogućavanje prodavatelju robe ili pružatelju usluga da je poveća, bez odgovarajućeg prava za potrošača da u oba ta slučaja može raskinuti ugovor ako je konačna cijena previsoka u odnosu na cijenu dogovorenu u vrijeme sklapanja ugovora;</p> <p>(m) davanje prodavatelju robe i pružatelju usluga prava da sam utvrdi jesu li dostavljene robe i usluge u skladu s ugovorom, ili isključivog prava na tumačenje svih odredaba ugovora;</p> <p>(n) ograničavanje obveze prodavatelja robe i pružatelja usluga u pogledu poštovanja obveza koje su preuzeli njegovi zastupnici, ili uvjetovanje da njegovo</p>	<p>7. odredba kojom se trgovca ovlašćuje da, u slučaju kada raskine ugovor, zadrži plaćeno za usluge koje još nije obavio</p> <p>8. odredba kojom se trgovca ovlašćuje na otkaz ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme bez ostavljanja razumnog otkaznog roka, osim u slučajevima kada postoje opravdani razlozi za otkaz</p> <p>9. odredba kojom se određuje da će se ugovor na određeno vrijeme produljiti ukoliko potrošač ne izjavi prije prestanka ugovora, da ne želi produljenje ugovora, a rok u kojem potrošač to može izjaviti je nerazumno kratak</p> <p>10. odredba kojom se potrošaču nameću određene obveze, a da potrošač prije sklapanja ugovora nije bio u mogućnosti upoznati se s tom odredbom</p>		
--	--	--	--

<p>preuzimanje obaveza ovisi o ispunjavanju određene formalnosti;</p> <p>(o) obvezivanje potrošača na ispunjenje svih njegovih obveza u slučaju kada prodavatelj robe ili pružatelj usluga ne provodi svoje;</p> <p>(p) davanje prodavatelju robe ili pružatelju usluga mogućnosti prijenosa njegovih prava i obveza iz ugovora u slučaju kada ista mogu dovesti do smanjenih jamstava za potrošača, bez dogovora s potrošačem;</p> <p>(q) isključenje ili ometanje prava potrošača na poduzimanje sudske tužbe ili provođenja svakog drugog pravnog lijeka, posebno tako da se od potrošača zahtijeva da sporove rješava isključivo arbitražom koja nije obuhvaćena pravnim odredbama, nezakonitim ograničavanjem dokaza koji mu stoje na raspolaganju, ili nametanjem tereta dokazivanja koji bi prema primjenjivom pravu trebala snositi druga ugovorna stranka.</p> <p>2. Područje primjene točaka (g), (j) i (l)</p> <p>(a) Točka (g) nije prepreka za odredbe prema kojima pružatelj financijskih usluga pridržava pravo jednostranog raskida ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme bez obavijesti, u slučaju valjanog razloga, pod uvjetom da se od pružatelja usluga traži da o tome</p>	<p>11. odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja ugovorne odredbe bez valjanog, ugovorom predviđenog razloga</p> <p>12. odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja obilježja proizvoda koji su predmet ugovora, bez valjanog razloga</p> <p>13. odredba kojom se cijena proizvoda utvrđuje u vrijeme isporuke robe, odnosno pružanja usluge ili odredba kojom se trgovcu dopušta povećanje cijene, u oba slučaja ne priznajući pritom potrošaču pravo na raskid ugovora, ako je stvarna cijena znatno viša od cijene dogovorene u vrijeme sklapanja ugovora</p> <p>14. odredba kojom se trgovcu daje pravo ocijeniti je li prodana roba ili pružena usluga u skladu s ugovorom</p>		
--	---	--	--

<p>odmah obavijesti drugu ugovornu stranku ili stranke.</p> <p>(b) Točka (j) nije prepreka za odredbe prema kojima pružatelj financijskih usluga pridržava pravo izmjene kamatne stope koju plaća potrošač ili se ona plaća njemu, ili iznosa ostalih pristojbi za financijske usluge, bez obavijesti u slučaju valjanog razloga, pod uvjetom da se od pružatelja usluga traži da o tome obavijesti drugu ugovornu stranku ili stranke u najkraćem mogućem vremenu i da su one tada slobodne da odmah raskinu ugovor.</p> <p>Točka (j) nije prepreka za odredbe prema kojima prodavatelj robe ili pružatelj usluga pridržava pravo jednostrane izmjene odredaba iz ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme, pod uvjetom da se od njega traži da obavijesti potrošača opravdanom obavijesti, i da potrošač ima pravo raskinuti ugovor.</p> <p>(c) Točke (g), (j) i (l) ne primjenjuju se na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — transakcije prenosivih vrijednosnih papira, financijskih instrumenata i ostalih proizvoda ili usluga kod kojih je cijena povezana s fluktuacijom burzovnih kotacija ili indeksa ili stopama na financijskom tržištu na koje prodavatelj robe ili pružatelj usluga nema utjecaj, — ugovore o kupovini ili prodaji strane valute, putničke čekove ili 	<p>15. odredba kojom se trgovcu daje isključivo pravo tumačenja svih ili pojedinih odredaba ugovora</p> <p>16. odredba kojom se isključuje ili ograničava odgovornost trgovca za obveze koje je za njega preuzeo njegov zastupnik ili odredba kojom se dužnost poštovanja tih obveza uvjetuje ispunjenjem određenih formalnosti</p> <p>17. odredba kojom se obvezuje potrošača na ispunjenje njegovih ugovornih obveza čak i u slučajevima kada trgovac nije ispunio svoje ugovorne obveze</p> <p>18. odredba kojom se trgovcu dopušta da, bez prethodnog pristanka potrošača, prenese prava i obveze iz ugovora na treću osobu, ako se potrošač time dovodi u nepovoljniji položaj</p> <p>19. odredba kojom se isključuje, ograničava ili otežava pravo</p>		
--	--	--	--

<p>međunarodne novčane doznake izražene u stranoj valuti.</p> <p>(d)Točka (l) nije prepreka za klauzule o indeksaciji cijena, ako je to u skladu sa zakonom, pod uvjetom da je metoda prema kojoj cijene variraju jasno opisana.</p>	<p>potrošača da prava iz ugovora ostvari pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, a poglavito odredba kojom se obvezuje potrošača na rješavanje spora pred arbitražom koja nije predviđena mjerodavnim pravom, odredba koja onemogućava izvođenje dokaza koji idu u prilog potrošaču ili odredba kojom se teret dokaza prebacuje na potrošača kada bi, prema mjerodavnom pravu, teret dokaza bio na trgovcu.</p>		
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti potrošača (II.čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa

		<p>unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?</p>	<p>Europske unije preuzet ili je djelo mično preuzet u odredbu prijedloga propisa)</p>
<p>Članak 1.</p> <p>Svrha je ove Direktive odrediti oznake prodajne cijene i cijene po jedinici mjere proizvoda ponuđenih od strane trgovaca potrošačima s ciljem boljeg informiranja potrošača i lakše usporedbe cijena.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Određba nije predmet usklađivanja</p>

<p>Članak 2.</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>(a) prodajna cijena znači konačna cijena za jedinicu proizvoda, ili određenu količinu proizvoda, uključujući PDV i sve druge poreze;</p> <p>(b) jedinična cijena znači konačna cijena, uključujući PDV i sve druge poreze, za jedan kilogram, jednu litru, jedan metar, jedan kvadratni metar ili jedan kubični metar proizvoda ili drugu jedinstvenu količinsku jedinicu koja se široko i uobičajeno koristi u predmetnoj državi članici pri stavljanju pojedinih proizvoda na tržište;</p> <p>(c) proizvodi koji se prodaju u rasutom stanju znači proizvodi koji nisu unaprijed pakirani i mjere se u prisutnosti potrošača;</p> <p>(d) trgovac znači svaka fizička ili pravna osoba koja prodaje ili nudi na prodaju proizvode koji ulaze u okvir njegove komercijalne ili profesionalne aktivnosti;</p> <p>(e) potrošač je svaka fizička osoba koja kupuje proizvod u svrhe koje su izvan okvira njegove komercijalne ili profesionalne aktivnosti</p>	<p>Članak 4.</p> <p>P</p> <p>ojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:</p> <p>1. „cijena za jedinicu mjere“ je konačna cijena u službenoj valuti Republike Hrvatske, za jedan kilogra</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

	m, jednu litru, jedan metar, jedan čtvorn i metar ili jedan kubni metar proizvo da ili neka druga jedinica količine koja se općenit o ili uobičaj eno koristi kod prodaje proizvo da na područj u Republi ke Hrvatsk e, a koja		
--	---	--	--

	uključuju poreze i druga javna davanja		
	11. „maloprodajna cijena“ je konačna cijena u službenoj valuti Republike Hrvatske za pojedini i proizvod, odnosno određenu količinu proizvoda, uključuju		

	<p>jući poreze i druga javna davanja</p> <p>21. „<i>potrošač</i>“ je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti</p> <p>27. „<i>proizv</i>“</p>		
--	--	--	--

	<p><i>od u rasuto m stanju"</i> je proizvo d koji je ponuđe n na prodaju potroša čima, a koji nije prethod no zapakir an i koji je izmjere n u nazočn osti potroša ča</p> <p>34. „trgova c“ je bilo koja osoba koja</p>		
--	---	--	--

	sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje trgovač ke, poslovn e, obrtnič ke ili profesi onalne djelatno sti, uključu jući i osobu koja nastupa u ime ili za račun trgovca		
--	--	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>1. Prodajna cijena i jedinična cijena navode se za sve proizvode iz članka 1., pri čemu navođenje jedinične cijene podliježe odredbama članka 5. Jedinična cijena ne mora se navesti ako je jednaka prodajnoj cijeni.</p> <p>2. Države članice mogu odlučiti da neće primjenjivati stavak 1. na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — proizvode koji se nabavljaju u tijeku pružanja usluge, — prodaju dražbom i prodaju umjetničkih djela i antikviteta. <p>3. Za proizvode u rasutom stanju, mora se navesti samo jedinična cijena.</p> <p>4. U svakom oglasu u kojem se navodi prodajna cijena proizvoda iz članka 1. navodi se i jedinična cijena u skladu s člankom 5.</p>	<p>Članak 7.</p> <p>(</p> <p>1) Trgovac mora jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti iznos maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda koju pruža.</p> <p>(</p> <p>3) Cijenu za jedinicu mjere nije potrebno</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

	<p>istaknut i ako je istovjetna s maloprodajnom cijenom proizvoda.</p> <p>(4) Kod proizvoda u rasutom stanju ističe se samo cijena za jedinicu mjere na prodajnom mjestu proizvoda.</p> <p>(6) Odredb</p>		
--	---	--	--

	<p>e stavka 1. ovoga članka ne primjen juju se na javnu dražbu i prodaju umjetni čkih djela i antikvit eta te na cijene usluga uređene posebni m propisi ma.</p>		
	<p>(8) Pri oglašav anju u kojem se navodi malopr odajna</p>		

	cijena proizvođača mora biti navedena i cijena za jedinicu mjere, sukladno odredbama ovog članka.		
<p>Članak 4.</p> <p>1. Prodajna cijena i jedinična cijena moraju biti nedvosmislene, lako prepoznatljive i jasno čitljive. Države članice mogu odrediti da je najviši broj cijena koje se mogu navesti ograničen.</p> <p>2. Jedinična cijena odnosi se na deklariranu količinu u skladu s nacionalnim odredbama i odredbama Zajednice.</p> <p>Ako se nacionalnim odredbama ili odredbama Zajednice traži oznaka neto mase i neto mase suhe tvari za određene unaprijed pakirane proizvode, dovoljno je navesti jediničnu cijenu neto mase suhe tvari.</p>	<p>Članak 7.</p> <p>(</p> <p>1) Trgovac mora jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti iznos maloprodajne cijene i</p>	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o načinu isticanja malo prodajne cijene i cijene

	<p>cijene za jedinicu mjere proizvoda koju pruža.</p> <p>(9) Ministar nadležan za područje zaštite potrošača pravilnikom propisuje način isticanja maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere iz stavka 1. ovoga</p>		<p>e za jedinicu mjere proizvoda i usluga (31.03.2022)</p>
--	--	--	--

	<p>članka.</p> <p>Članak 155.</p> <p>M</p> <p>inistar nadleža n za područj e zaštite potroša ča donijet će pravilni ke iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka</p>		
--	---	--	--

	6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.		
<p>Članak 5.</p> <p>1. Države članice mogu odustati od obveze navođenja jedinične cijene proizvoda kod kojih ta oznaka nije korisna zbog prirode ili svrhe proizvoda ili bi dovela do zabune.</p> <p>2. S obzirom na provedbu stavka 1., države članice mogu, u slučaju neprehrambenih proizvoda, utvrditi popis proizvoda ili kategorija proizvoda za koje i dalje vrijedi obveza navođenja jedinične cijene.</p>	<p>Članak 7.</p> <p>(1) Trgovac mora jasno, vidljivo i čitljivo</p>	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o načinu isticanja malo

	<p>istaknut i iznos maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda koju pruža.</p> <p>(9)</p> <p>Ministar nadležan za područje zaštite potrošača pravilnikom propisuje način isticanja maloprodajne cijene i cijene za</p>		<p>prodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda i usluga (31.03.2022)</p>
--	--	--	---

	<p>jedinicu mjere iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>Članak 155.</p> <p>M</p> <p>inistar nadleža n za područj e zaštite potroša ča donijet će pravilni ke iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22.</p>		
--	--	--	--

	stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanj a na snagu ovoga Zakona .		
--	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Ako obveza navođenja jedinične cijene predstavlja pretjerano opterećenje za određena mala maloprodajna poduzeća zbog broja proizvoda u prodaji, prodajnog prostora, prirode prodajnog prostora, posebnih uvjeta prodaje kod kojih proizvod nije izravno dostupan potrošaču ili određenih oblika poslovanja, poput određenih vrsta putujuće prodaje, države članice mogu, tijekom prijelaznog razdoblja nakon roka iz članka 11. stavka 1. utvrditi da ne vrijedi obveza navođenja jedinične cijene proizvoda osim onih u rasutom stanju, koji se prodaju u navedenim trgovinama, sukladno članku 12.</p>	<p>Članak 7.</p> <p>(</p> <p>1) Trgovac mora jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti iznos maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda koju pruža.</p> <p>(</p> <p>9) Ministar nadležan za područje zaštite potroša</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravi način isticanja maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda i usluga (31.03.2022)</p>
--	--	----------------------------	--

	<p>ča pravi l n i k o m p r o p i s u j e n a č i n i s t i c a n j a m a l o p r o d a j n e c i j e n e i c i j e z a j e d i n i c u m j e r e i z s t a v k a 1. o v o g a č l a n k a.</p> <p>Članak 155.</p>		
--	--	--	--

M
inistar
nadleža
n za
područj
e zaštite
potroša
ča
donijet
će

	pravilni ke iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanj a na		
--	--	--	--

	snagu ovoga Zakona		
<p>Članak 7.</p> <p>Države članice provode odgovarajuće mjere radi obavješćivanja svih dotičnih osoba o nacionalnom pravu koje prenosi ova Direktiva.</p>		Nije potrebno preuzimati nje	Određba nije predmet usklađivanja
<p>Članak 8.</p> <p>Države članice utvrđuju sankcije za povredu nacionalnih odredaba donesenih radi primjene ove Direktive, te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se iste provode. Te su sankcije učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p>	<p>Prekršaji</p> <p>Članak 149.</p> <p>(</p> <p>1) Novčanom kaznom u iznosu</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>od 10.000, 00 do 500.00 0,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac - pravna osoba ako:</p> <p>2. jasno, vidljivo i čitljivo ne istakne iznos malopr odajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvo da koje pruža (članak</p>		
--	---	--	--

	<p>7. stavak 1.)</p> <p>4. kod proizvoda u rasutom stanju ne istakne cijenu za jedinicu mjere na prodajnom mjestu proizvoda (članak 7. stavak 4.)</p> <p>5. se ne pridržava istaknute</p>		
--	---	--	--

	<p>malopr odajne cijene (članak 7. stavak 7.)</p> <p>6. pri oglašav anju u kojem se navodi malopr odajna cijena proizvo da ne navede i cijenu za jedinicu mjere (članak 7. stavak 8.)</p> <p>(2) Za prekršaj e iz</p>		
--	--	--	--

	stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovo rna osoba u pravnoj osobi novčan om kaznom u iznosu od 10.000, 00 do 15.000, 00 kuna.		
	(
	3) Za prekršaj e iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se		

	trgovac - fizička osoba novčan om kaznom u iznosu od 5.000,0 0 do 15.000, 00 kuna.		
<p>Članak 9.</p> <p>1. Prijelazno razdoblje od devet godina iz članka 1. Direktive 95/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. studenoga 1995. o izmjeni Direktive 79/581/EEZ o zaštiti potrošača prilikom navođenja cijena prehrambenih proizvoda i Direktive 88/314/EEZ o zaštiti potrošača prilikom navođenja cijena neprehrambenih proizvoda (8) produžava se do datuma iz članka 11. stavka 1. ove Direktive.</p> <p>2. Direktive 79/581/EEZ i 88/314/EEZ ukidaju se, a ukidaju se od datuma iz članka 11. stavka 1. ove Direktive.</p>		Nije potr ebno preu zima nje	Odre dba nije pred met uskla đivan ja.
<p>Članak 10.</p> <p>Ova Direktiva ne sprečava države članice da donose ili provode povoljnije odredbe u vezi s informiranjem potrošača i usporedbom cijena, ne dovodeći u pitanje njihove obveze iz Ugovora.</p>		Nije potr ebno preu zima nje	Odre dba nije pred met uskla đivan ja.

<p>Članak 11.</p> <p>1. Države članice donose potrebne zakone i druge propise kako bi se uskladili s odredbama ove Direktive najkasnije do 18. ožujka 2000. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. One primjenjuju te odredbe od tog datuma.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, prilikom njihove službene objave te mjere sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice utvrđuju načine toga upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p> <p>3. Države članice obavješćuju Komisiju o odredbama o kaznama iz članka 8. i o svim kasnijim izmjenama.</p>		Nije potrebno preuzimati	Određba nije predmet usklađivanja.
<p>Članak 12.</p> <p>Komisija, u roku od tri godine od datuma iz članka 11. stavka 1. dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću opsežno izvješće o primjeni ove Direktive, a posebno o primjeni članka 6. zajedno s prijedlogom.</p> <p>Europski parlament i Vijeće, na temelju toga, ponovno razmatraju odredbe članka 6. i postupaju prema Ugovoru u roku od tri godine od kad Komisija dostavi prijedlog iz prvog stavka.</p>		Nije potrebno preuzimati	Određba nije predmet usklađivanja.
<p>Članak 13.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>		Nije potrebno preuzimati	Određba nije predmet usklađivanja.

<p>Članak 14.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimati	Određuje predmet usklađivanja.
---	--	--------------------------	--------------------------------

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti potrošača (II.čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Cilj i područje primjene</p> <p>1. Cilj je ove Direktive usklađivanje zakona i drugih propisa država članica u vezi s trgovanjem na daljinu financijskim uslugama za potrošače.</p> <p>2. U slučaju ugovorâ o financijskim uslugama koji sadrže početni sporazum o uslugama, za kojim slijede uzastopni poslovi odnosno niz odvojenih poslova iste prirode koji se obavljaju tijekom vremena, odredbe ove Direktive primjenjuju se samo na početni ugovor.</p> <p>U slučaju da ne postoji početni ugovor o uslugama, nego se uzastopni poslovi odnosno odvojeni poslovi iste prirode koji se izvode tijekom vremena provode između istih ugovornih stranaka, članci 3. i 4. primjenjuju se samo nakon što je obavljen prvi posao. Međutim, ako se posao iste prirode obavlja dulje od jedne godine, sljedeći se posao smatra prvim u novom nizu poslova te se, shodno tome, primjenjuju članci 3. i 4.</p>	<p>Članak 87.</p> <p>(3) U slučaju da se na temelju ugovora o financijskim uslugama potrošaču sukcesivno pruža određena usluga, odnosno da mu se pruža niz odvojenih usluga iste prirode, odredbe ovoga poglavlja Zakona odnose se samo na početni ugovor.</p> <p>Članak 94.</p> <p>(1) U slučaju da se potrošaču sukcesivno pružaju određene usluge, odnosno da mu se pruža niz odvojenih usluga iste prirode, a da između njega i trgovca nije sklopljen početni ugovor, odredbe članka 88. do 93. ovoga Zakona primjenjivat će se samo kad se ta usluga pruža prvi put.</p> <p>(2) Ako, u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, usluga određene vrste potrošaču nije pružena u razdoblju od godinu dana, sljedeća usluga iste vrste smatrat će se prvom uslugom te će se na tu uslugu primjenjivati odredbe članka 88. do 93. ovoga Zakona.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>(a),„ugovor na daljinu” znači svaki ugovor o financijskim uslugama sklopljen između dobavljača i potrošača u okviru organizirane prodaje na daljinu ili sustava pružanja usluga dobavljača koji, za potrebe tog ugovora, isključivo koristi jedno ili više sredstava daljinske komunikacije do trenutka i uključujući trenutak kada je ugovor sklopljen;</p> <p>(b),„financijska usluga” znači svaka usluga koja ima prirodu bankovne, kreditne ili osiguravajuće usluge, usluge osobne mirovine, ulaganja ili plaćanja;</p> <p>(c),„dobavljač” znači svaka fizička ili pravna osoba, javna ili privatna koja je djelujući u svojem komercijalnom odnosno stručnom svojstvu, ugovorni pružatelj usluga koje se ugovaraju ugovorima na daljinu;</p>	<p>Članak 87.</p> <p>(1) Ugovor o prodaji financijskih usluga sklopljen na daljinu je ugovor između trgovca i potrošača, čiji je predmet pružanje financijskih usluga, a sklopljen je u okviru organiziranog sustava prodaje na daljinu proizvoda trgovca koji prije i u vrijeme sklapanja ugovora, za potrebe sklapanja takvih ugovora, isključivo koristi jedno ili više sredstava daljinske komunikacije.</p> <p>(2) Financijske usluge na koje se odnosi ugovor iz stavka 1. ovoga članka jesu bankovne usluge, usluge kreditiranja, usluge osiguranja, uključujući usluge dobrovoljnoga mirovinskog osiguranja, investicijske usluge, usluge stambene štednje te platne usluge.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(d) „potrošač” znači svaka fizička osoba koja u ugovorima na daljinu obuhvaćenima ovom Direktivom djeluje s ciljevima koji su izvan njene trgovačke djelatnosti, poslovanja odnosno struke;</p> <p>(e) „sredstva daljinske komunikacije” odnose se na sva sredstva koja se, bez istovremene fizičke prisutnosti dobavljača i potrošača, mogu koristiti za trgovanje uslugama na daljinu između te dvije strane;</p> <p>(f) „trajni medij” znači svaki instrument koji omogućava potrošaču da pohrani informacije namijenjene njemu osobno, tako da tim informacijama može pristupiti kada se u budućnosti pojavi potreba, tijekom razdoblja primjerenog svrsi informacije, odnosno instrument koji omogućava neizmijenjenu reprodukciju pohranjenih informacija;</p> <p>(g) „operator ili dobavljač sredstva daljinske komunikacije” znači svaka javna ili privatna, fizička ili pravna osoba, čija trgovina, poslovanje odnosno djelatnost obuhvaća i stavljanje na raspolaganje dobavljačima jednog ili više sredstava daljinske komunikacije.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 4.</p> <p>Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:</p> <p>15. „operator sredstava daljinske komunikacije“ je bilo koja osoba čiji posao, zanimanje ili djelatnost uključuje i omogućavanje trgovcu uporabu jednog ili više sredstava daljinske komunikacije</p> <p>21. „potrošač“ je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti</p> <p>32. „sredstva daljinske komunikacije“ jesu sva sredstva koja se bez istodobne fizičke prisutnosti trgovca i potrošača mogu koristiti za sklapanje ugovora na daljinu, kao što su adresirani i neadresirani tiskani materijal, univerzalna pisma i dopisnice, tiskane promidžbene poruke s narudžbenicom, katalozi, telefoni s ljudskim posredovanjem i bez njega, radio, videofon, videotekst, telefaks, televizija, internet i elektronička pošta</p>		
---	---	--	--

	<p>33. „<i>trajni medij</i>“ je svako sredstvo koje omogućava potrošaču ili trgovcu da pohrani informacije koje su njemu namijenjene tako da budu dostupne za kasniju uporabu toliko dugo koliko je potrebno s obzirom na svrhu informacije i koje omogućava nepromijenjenu reprodukciju podataka, kao što je papir, elektronička pošta, CD, DVD, memorijska kartica, memorijski štapić i čvrsti disk računala</p> <p>34. „<i>trgovac</i>“ je bilo koja osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, uključujući i osobu koja nastupa u ime ili za račun trgovca</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Informiranje potrošača prije sklapanja ugovora na daljinu</p> <p>1. U primjerenom roku prije nego što se potrošač obveže ugovorom ili ponudom na daljinu, moraju mu se pružiti sljedeće informacije o:</p> <p>1.dobavljaču:</p>	<p>Članak 88.</p> <p>(1) U razumnom roku prije sklapanja ugovora potrošač mora biti obaviješten o trgovcu, financijskoj usluzi koja je predmet ugovora, pojedinostima ugovora te načinu rješavanja sporova.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(a) naziv i glavni predmet poslovanja dobavljača, zemljopisna adresa nastana dobavljača i svaka druga zemljopisna adresa od važnosti za odnose potrošača s dobavljačem;</p> <p>(b) naziv predstavnika dobavljača s nastanom u državi članici u kojoj potrošač ima boravište, kao i zemljopisna adresa od važnosti za odnos potrošača s predstavnikom, u slučaju da takav predstavnik postoji;</p> <p>(c) ako potrošač posluje s bilo kojom stručnom osobom koja nije dobavljač, ime te osobe, svojstvo u kojem djeluje prema potrošaču te zemljopisna adresa od važnosti za odnos potrošača s tom osobom;</p> <p>(d) ako je dobavljač registriran u trgovačkom ili sličnom javnom registru, naziv trgovačkog registra u kojemu je dobavljač registriran, kao i njegov registarski broj, odnosno odgovarajuće sredstvo identifikacije u tom registru;</p> <p>(e) ako je djelatnost dobavljača podložna sustavu izdavanja odobrenja, pojedinosti mjerodavnog nadzornog tijela;</p> <p>2. financijskoj usluzi:</p> <p>(a) opis glavnih obilježja financijske usluge;</p> <p>(b) ukupna cijena koju potrošač mora platiti dobavljaču za financijsku</p>	<p>(2) Prethodna obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati podatke koji su propisani člancima 89. do 92. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Prethodna obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati jasno istaknutu komercijalnu namjeru trgovca, mora biti jednoznačna, jasna, lako razumljiva i prilagođena sredstvu daljinske komunikacije koje se upotrebljava.</p> <p>(4) U slučaju uporabe telefona, identitet trgovca, kao i komercijalna svrha poziva moraju biti izričito navedeni prilikom početka razgovora.</p> <p>(5) Uz izričit pristanak potrošača, osoba koja u ime trgovca kontaktira s potrošačem dužna je obavijestiti ga o svom identitetu, kao i o prirodi odnosa između nje i trgovca te podacima predviđenim člankom 90. točkama 1., 2. i 5. i</p>		
--	---	--	--

<p>uslugu, uključujući sve povezane naknade, pristojbe i troškove, kao i poreze plaćene preko dobavljača odnosno, ako točnu cijenu nije moguće naznačiti, osnovu za izračun cijene koju potrošač može provjeriti;</p> <p>(c) ako je potrebno, odgovarajuća obavijest koja naznačuje da je financijska usluga vezana uz instrumente posebnih rizika zbog svojih specifičnih obilježja ili poslova koje treba provesti, odnosno instrumente čija cijena ovisi o kretanjima na financijskim tržištima izvan kontrole dobavljača, te da dosadašnje poslovanje nije pokazatelj budućeg;</p> <p>(d) obavijest da je moguće da postoje drugi porezi i/ili troškovi koji se ne plaćaju preko dobavljača odnosno koje ne nameće dobavljač;</p> <p>(e) svako ograničenje razdoblja u kojem je dana informacija valjana;</p> <p>(f) načini plaćanja i poslovanja;</p> <p>(g) svaki specifični dodatni trošak za potrošača za korištenje sredstva daljinske komunikacije, ako se takav dodatni trošak zaračunava;</p> <p>3. ugovoru na daljinu:</p> <p>(a) postojanje odnosno nepostojanje prava odustajanja u skladu s člankom 6. te, ako pravo odustajanja postoji, njegovo trajanje i uvjeti njegova ostvarivanja,</p>	<p>člankom 91. točkom 1. ovoga Zakona.</p> <p>(6) Osoba koja kontaktira s potrošačem obavijestit će ga o tome da mu na njegov zahtjev mogu biti dostavljene daljnje obavijesti te će ga obavijestiti o tome kakve su prirode te obavijesti.</p> <p>(7) U svakom slučaju, trgovac je dužan dostaviti potrošaču obavijest koja sadrži sve podatke iz članaka 89. do 92. ovoga Zakona prilikom ispunjenja svoje obveze iz članka 93. ovoga Zakona.</p> <p>(8) Obavijesti o ugovornim obvezama potrošača, koje su mu dostavljene prije sklapanja ugovora, moraju biti sukladne ugovornim obvezama koje bi za potrošača proizlazile iz primjene prava koje će biti mjerodavno za taj ugovor, ako on naknadno bude sklopljen.</p> <p style="text-align: center;">Članak 89.</p>		
---	--	--	--

<p>uključujući i podatke o iznosu čije se plaćanje može zahtijevati od potrošača na temelju članka 7. stavka 1., kao i o posljedicama neostvarivanja toga prava;</p> <p>(b) minimalno trajanje ugovora na daljinu u slučaju financijskih usluga koje se obavljaju trajno odnosno s ponavljanjima;</p> <p>(c) podaci o svim pravima koja strankama stoje na raspolaganju za prijevremeni odnosno jednostrani raskid ugovora na temelju uvjetâ ugovora na daljinu, uključujući i ugovorne kazne u takvim slučajevima;</p> <p>(d) praktične upute za ostvarivanje prava odustajanja, uključujući, između ostalog, adresu na koju treba poslati obavijest o odustajanju;</p> <p>(e) država članica odnosno države članice čije zakone dobavljač uzima kao temelj uspostave odnosa s potrošačem prije sklapanja ugovora na daljinu;</p> <p>(f) sve ugovorne odredbe o pravu primjenjivom na ugovore na daljinu i/ili o nadležnom sudu;</p> <p>(g) jezik, odnosno jezici, na kojima su sastavljeni ugovorni uvjeti i prethodne informacije iz ovog članka, kao i jezik, odnosno jezici, na kojima dobavljač uz pristanak potrošača komunicira tijekom trajanja ugovora na daljinu;</p> <p>4. izvanrednim pravnim lijekovima:</p>	<p>(1) Obavijest o trgovcu sadrži: njegovo ime, naziv ili tvrtku, njegovu djelatnost, punu adresu njegova prebivališta ili sjedište, bilo koju drugu adresu koja utječe na njegov odnos s potrošačem te njegov matični broj i registar u kojem je upisan.</p> <p>(2) Ako je djelatnost trgovca podložna izdavanju određene dozvole ili dopuštenja od strane javnogopravnog tijela, obavijest o trgovcu uključuje i navođenje pojedinosti te dozvole ili dopuštenja, poput navođenja tijela koje je izdalo dozvolu ili dopuštenje, na koji je rok i s kojim sadržajem izdana ta dozvola ili dopuštenje.</p> <p>(3) Ako trgovac u Republici Hrvatskoj ima svog predstavnika, obavijest o trgovcu uključuje i ime, naziv ili tvrtku tog predstavnika, kao i adresu koja utječe na odnos potrošača s tim predstavnikom.</p>		
--	---	--	--

<p>(a) naznaka postoji li mehanizam izvansudske žalbe i izvanrednih pravnih lijekova za potrošača koji je stranka u ugovoru na daljinu te, ako postoji, metode pristupa takvom mehanizmu;</p> <p>(b) postojanje jamstvenih sredstava odnosno drugih mehanizama kompenzacije, koji nisu obuhvaćeni Direktivom 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita (9) i Direktivom 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. sustavima naknada štete za investitore (10).</p> <p>2. Informacije iz stavka 1., čija komercijalna svrha mora biti jasno istaknuta, trebaju biti jasne i razumljive te prilagođene korištenom sredstvu daljinske komunikacije, uzimajući u obzir posebno načela dobre vjere u komercijalnim transakcijama i načela zaštite onih koji, prema zakonodavstvu država članica, nisu u mogućnosti dati svoj pristanak, primjerice maloljetne osobe.</p> <p>3. U slučaju komunikacije putem telefona:</p> <p>(a) naziv dobavljača i komercijalna svrha poziva koji je započeo dobavljač, mora biti izričito naveden prilikom započinjanja razgovora s potrošačem;</p>	<p>(4) Ako potrošač stupa u ugovorni odnos s trgovcem putem neke druge osobe, koja nije njegov predstavnik, obavijest o trgovcu uključuje i ime, naziv ili tvrtku te osobe, svojstvo u kojem ona djeluje te sjedište ili drugu adresu koja utječe na odnos potrošača s tom osobom.</p> <p style="text-align: center;">Članak 90.</p> <p>Obavijest o financijskoj usluzi koja je predmet ugovora sadrži:</p> <p>1. opis osnovnih obilježja financijske usluge</p> <p>2. ukupnu cijenu koju je potrošač dužan platiti za tu uslugu, uključujući sve poreze, pristojbe, naknade i ostale troškove, odnosno, kad točan iznos ukupne cijene nije moguće utvrditi, elemente za izračun ukupne cijene koji omogućavaju potrošaču da sam utvrdi cijenu</p>		
---	---	--	--

<p>(b)uz uvjet izričite suglasnosti potrošača potrebno je dati jedino sljedeće podatke:</p> <ul style="list-style-type: none"> —ime osobe koja održava kontakt s potrošačem i njegova veza s dobavljačem, —opis glavnih obilježja financijske usluge, —ukupna cijena koju potrošač mora platiti dobavljaču za financijsku uslugu uključujući sve poreze plaćene preko dobavljača odnosno, ako točnu cijenu nije moguće naznačiti, osnovu za izračun cijene koju potrošač može provjeriti, —obavijest da je moguće postojanje drugih poreza i/ili troškova koji se ne plaćaju preko dobavljača odnosno koje ne nameće dobavljač, —postojanje odnosno nepostojanje prava odustajanja u skladu s člankom 6. te, ako pravo odustajanja postoji, njegovo trajanje i uvjeti njegova ostvarivanja, uključujući i podatke o iznosu čije se plaćanje može zahtijevati od potrošača na temelju članka 7. stavka 1. <p>Dobavljač je dužan izvijestiti potrošača o tome da su ostale informacije raspoložive na zahtjev te o prirodi tih informacija. U svakom slučaju, kada ispunjava svoje obveze iz članka 5., dobavljač pruža potpunu informaciju.</p>	<p>3. naznaku da financijska usluga uključuje financijske instrumente povezane s posebnim rizikom koji proizlazi iz specifičnosti tog instrumenta, odnosno financijske usluge koja se nudi</p> <p>4. naznaku da cijena ili rezultati financijske usluge ovise o promjenama na financijskom tržištu na koje trgovac nema utjecaja te naznaku da dosadašnja cijena i rezultati financijske usluge nisu pokazatelj buduće cijene i budućih rezultata te financijske usluge</p> <p>5. naznaku o postojanju mogućnosti da potrošač bude obvezan na plaćanje nekih dodatnih poreza ili troškova, u skladu s poreznim propisima koje ne plaća trgovcu, odnosno koje ne plaća putem trgovca</p> <p>6. vremensko ograničenje valjanosti obavijesti</p>		
---	---	--	--

<p>4. Informacije o ugovornim obvezama, koje potrošaču treba dati prije sklapanja ugovora, trebaju biti u skladu s ugovornim obvezama koje bi proizašle iz zakona čija se primjenjivost pretpostavlja za ugovore na daljinu u slučaju da su ti ugovori sklopljeni.</p>	<p>7. pojedinosti u odnosu na plaćanje cijene i ispunjenje financijske usluge</p> <p>8. naznaku svakog dodatnog troška koji je potrošač dužan platiti za uporabu sredstava daljinske komunikacije.</p> <p style="text-align: center;">Članak 91.</p> <p style="text-align: center;">Obavijest o pojedinostima ugovora sadrži:</p> <p>1. naznaku postoji li ili ne postoji, pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora iz članka 95. ovoga Zakona te, kada to pravo postoji, naznaku roka u kojem se to pravo može ostvariti, pretpostavke pod kojima se ono može ostvariti, uključujući i naznaku iznosa na čije bi plaćanje potrošač mogao biti obvezan na temelju članka 98. stavka 3. ovoga Zakona, kao i naznaku posljedica neostvarivanja prava na jednostrani raskid ugovora</p>		
--	--	--	--

2. minimalno trajanje ugovora o financijskoj usluzi, ako je riječ o usluzi koja se pruža trajno ili ponavljano

3. naznaku o pravu na jednostrani raskid ili otkaz ugovora prije isteka vremena na koje je ugovor sklopljen, kao i naznaku ugovorne kazne ili bilo kojeg drugog oblika obeštećenja predviđenog ugovorom za te slučajeve

4. praktične upute za ostvarivanje prava na jednostrani raskid iz članka 95. ovoga Zakona, uključujući adresu na koju se obavijest o raskidu dostavlja

5. naznaku države čije je pravo mjerodavno za uređenje odnosa trgovca i potrošača prije sklapanja ugovora

6. naznaku ugovorne odredbe o određivanju prava mjerodavnog za ugovor o financijskoj usluzi, kao i

naznaku ugovorne odredbe o određivanju suda nadležnog za rješavanje sporova iz tog ugovora

7. naznaku jezika na kojem ili na kojima su sastavljeni ugovor i prethodna obavijest te naznaku jezika na kojem ili na kojima će, uz pristanak potrošača, trgovac za vrijeme trajanja ugovora komunicirati s potrošačem.

Članak 92.

Obavijest o načinu rješavanja sporova sadrži:

1. naznaku je li predviđen određeni mehanizam izvansudskog rješavanja sporova i naknade štete koji je predviđen ugovorom sklopljenim na daljinu te na koji se način i pod kojim pretpostavkama potrošač može koristiti tim mehanizmom

2. naznaku je li predviđen određeni jamstveni fond ili neki drugi oblik

	<p>obeštećenja potrošača koji nije određen propisima o kreditnim institucijama i propisima o tržištu kapitala.</p>		
<p>Članak 4.</p> <p>Zahtjevi za dodatno informiranje</p> <p>1. Ako u zakonodavstvu Zajednice postoje odredbe o financijskim uslugama, a one sadrže zahtjeve koji se odnose na prethodne informacije povrh onih iz članka 3. stavka 1., ti se zahtjevi nastavljaju primjenjivati.</p> <p>2. U očekivanju daljnjeg usklađivanja, države članice mogu zadržati odnosno uvesti strože odredbe o zahtjevima u pogledu prethodnih informacija, ako su odredbe u skladu s pravom Zajednice.</p> <p>3. Države članice priopćuju Komisiji nacionalne odredbe o uvjetima prethodnih informacija prema stavicima 1. i 2. ovog članka ako se radi o dodatnim zahtjevima u odnosu na one iz članka 3. stavka 1. Komisija uzima u obzir nacionalne odredbe prilikom sastavljanja izvješća iz članka 20. stavka 2.</p>	<p>Članak 88.</p> <p>(9) Uz podatke koji su navedeni odredbama ovoga članka te u člancima 89. do 92. ovoga Zakona, potrošač mora biti obaviješten i o svim ostalim podacima predviđenim propisima kojima se uređuju pojedine financijske usluge koje su predmet ugovora između potrošača i trgovca.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>4. Radi postizanja visokog stupnja transparentnosti Komisija svim raspoloživim sredstvima osigurava da informacije o nacionalnim odredbama koje su joj priopćile države članice budu raspoložive potrošačima i dobavljačima.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Obavješćivanje o ugovornim uvjetima i prethodnim informacijama</p> <p>1. Dobavljač obavješćuje potrošača o svim ugovornim uvjetima i informacijama iz članka 3. stavka 1. i članka 4., na papiru ili drugom trajnom mediju raspoloživom i dostupnom potrošaču u primjerenom roku prije nego što se potrošač obveže ugovorom ili ponudom na daljinu.</p> <p>2. Dobavljač ispunjava svoje obveze iz stavka 1. neposredno nakon sklapanja ugovora, ako je ugovor sklopljen na zahtjev potrošača i korištenjem sredstva daljinske komunikacije koje ne omogućava dostavu ugovornih uvjeta i informacija u skladu sa stavkom 1.</p> <p>3. U bilo kojem trenutku tijekom trajanja ugovornog odnosa potrošač ima pravo na svoj zahtjev primiti obavijest o ugovornim uvjetima na papiru. Osim toga, potrošač ima pravo promijeniti sredstvo daljinske</p>	<p>Članak 93.</p> <p>(1) U razumnom roku prije sklapanja ugovora ili predugovora trgovac će dostaviti potrošaču ugovorne odredbe i uvjete te prethodnu obavijest iz članka 88. ovoga Zakona koja sadrži sve podatke navedene u člancima 89. do 92. ovoga Zakona, u pisanom obliku ili na drugom, potrošaču dostupnom, trajnom mediju.</p> <p>(2) Ako je na izričit zahtjev potrošača ugovor sklopljen uporabom sredstva daljinske komunikacije koje ne omogućava da mu se ugovorne odredbe i uvjeti te prethodna obavijest iz članka 88. ovoga Zakona dostave u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, trgovac će ispuniti svoju obvezu iz stavka 1.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>komunikacije, osim kada je to nespojivo sa sklopljenim ugovorom odnosno prirodnom pružene financijske usluge.</p>	<p>ovoga članka odmah nakon sklapanja ugovora.</p> <p>(3) U svakom slučaju, potrošač je u bilo kojem trenutku tijekom trajanja ugovornog odnosa ovlašten zahtijevati da mu se dostavi primjerak ugovora koji je sklopio s trgovcem.</p> <p>(4) Potrošač je ovlašten promijeniti sredstvo daljinske komunikacije kojim se koristi, osim ako je to nespojivo sa sklopljenim ugovorom ili prirodnom financijske usluge koja mu se pruža.</p>		
<p>Članak 6.</p> <p>Pravo odustajanja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da potrošač ima na raspolaganju 14 kalendarskih dana za odustajanje od ugovora bez kazne i bez navođenja razloga. Međutim, to se razdoblje produljuje na 30 kalendarskih dana u slučaju ugovorâ na daljinu o životnom osiguranju obuhvaćenih</p>	<p>Članak 95.</p> <p>(1) Svaki ugovor o financijskim uslugama sklopljen sredstvom daljinske komunikacije potrošač može, ne navodeći za to razloge, raskinuti u roku od 14 dana, odnosno u roku od 30 dana ako je riječ o ugovoru o životnom</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Direktivom 90/619/EEZ kao i poslova vezanih uz osobnu mirovinu.</p> <p>Rok za odustajanje počinje teći:</p> <p>—od dana sklapanja ugovora na daljinu, osim u navedenom slučaju životnog osiguranja u kojem vrijeme počinje teći od trenutka kada je potrošač obaviješten o sklapanju ugovora na daljinu, ili</p> <p>—od dana na koji potrošač primi obavijest o ugovornim uvjetima i informacijama u skladu s člankom 5. stavkom 1. ili 2., ako je to kasnije od dana iz prve alineje.</p> <p>Države članice, osim prava odustajanja, mogu odrediti da se provedba ugovora o investicijskim uslugama odgodi na razdoblje jednako razdoblju iz ovog stavka.</p> <p>2. Pravo odustajanja ne primjenjuje se na:</p> <p>(a)financijske usluge čija cijena ovisi o kretanjima na financijskim tržištima izvan kontrole dobavljača, a koja se mogu dogoditi tijekom roka za odustajanje, primjerice usluge vezane za:</p> <ul style="list-style-type: none"> — devize, — instrumente novčanog tržišta, — prenosive vrijednosne papire, —jedinice trgovačkih društava, za zajedničko ulaganje, 	<p>osiguranju i dobrovoljnom mirovinskom osiguranju.</p> <p>(2) Rok za raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana sklapanja ugovora, odnosno u slučaju sklapanja ugovora o životnom osiguranju i dobrovoljnom mirovinskom osiguranju od dana kada je potrošač obaviješten da je ugovor sklopljen.</p> <p>(3) Ako je, sukladno odredbi članka 93. stavka 2. ovoga Zakona, ugovor sklopljen prije nego što su potrošaču dostavljene ugovorne odredbe i uvjeti te prethodna obavijest sa svim podacima iz članaka 89. do 92. ovoga Zakona, rok za raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana kad su mu ugovorne odredbe i uvjeti te prethodna obavijest dostavljeni sukladno članku 93. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona.</p> <p>(4) Potrošač nema pravo na jednostrani raskid ugovora predviđen stavkom 1. ovoga članka ako je:</p>		
--	--	--	--

<p>—financijske terminske ugovore, uključujući jednakovrijedne instrumente gotovinske namire,</p> <p>—sporazume o terminskim kamatnim stopama (FRA),</p> <p>—zamjene kamatnih stopa, deviza i vlasničkih instrumenata,</p> <p>—opcije stjecanja ili raspolaganja nekim od instrumenata iz ove točke, uključujući jednakovrijedne instrumente gotovinske namire. Ova kategorija obuhvaća posebno opcije na valute i kamatne stope;</p> <p>(b)police osiguranja putovanja i prtljage odnosno slične kratkoročne police osiguranja, trajanja kraćeg od jednog mjeseca;</p> <p>(c)ugovore koje su obje stranke u potpunosti ispunile na izričit zahtjev potrošača prije nego što je potrošač ostvario svoje pravo odustajanja.</p> <p>3. Države članice mogu urediti da se pravo odustajanja ne primjenjuje na:</p> <p>(a)svaki kredit namijenjen prvenstveno stjecanju ili zadržavanju stvarnih prava na zemljištu ili postojećoj ili planiranoj građevini, odnosno renoviranju ili poboljšanju građevine; ili</p> <p>(b)svaki kredit osiguran bilo hipotekom na nekretnini bilo pravom vezanim za nekretninu; ili</p> <p>(c)izjave potrošača koji koriste usluge službenika, uz uvjet da službenik potvrdi</p>	<p>1. sklopljen ugovor o financijskim uslugama čija cijena ovisi o promjenama na financijskom tržištu koje su izvan utjecaja trgovca do čega može doći tijekom trajanja roka za raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka, kao što su usluge koje se odnose na kupoprodaju strane valute, instrumente novčarskog tržišta, prenosive obveznice, udjele u investicijskim fondovima, ročnice uključujući usporedive instrumente s ugovorenom gotovinskom namirom; kamatni terminski ugovor; kamatne, valutne i dioničke zamjene te opcije stjecanja ili otuđenja nekog od prethodno navedenih instrumenata, uključujući ekvivalentne instrumente koji se namiruju gotovinskim sredstvima, a posebice opcije na valute i kamatne stope</p> <p>2. sklopljen ugovor o osiguranju putnika i prtljage ili neka druga kratkoročna polica osiguranja koja se sklapa na rok kraći od mjesec dana</p>		
--	--	--	--

<p>da su potrošaču zajamčena prava prema članku 5. stavku 1.</p> <p>Ovaj stavak ne dovodi u pitanje pravo na vrijeme za razmišljanje u korist potrošača koji imaju boravište u onim državama članicama u kojima takvo pravo postoji u trenutku donošenja ove Direktive.</p> <p>4. Države članice koje koriste mogućnost iz stavka 3. to priopćuju Komisiji.</p> <p>5. Informacije koje su joj priopćile države članice Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću i osigurava da su one dostupne i potrošačima i dobavljačima koji ih zatraže.</p> <p>6. Ako potrošač ostvari svoje pravo odustajanja, on to priopćuje prije isteka relevantnog roka, poštujući praktične upute koje je dobio u skladu sa člankom 3. stavkom 1. točkom 3. podtočkom (d), i to sredstvima koja je moguće dokazati u skladu s nacionalnim pravom. Smatra se da je rok poštovan ako je obavijest, na papiru ili drugom trajnom mediju raspoloživom i pristupačnom primatelju, poslana prije isteka roka.</p> <p>7. Ovaj se članak ne primjenjuje na kreditne ugovore od kojih se odustalo prema uvjetima iz članka 6. stavka 4. Direktive 97/7/EZ ili članka 7. Direktive 94/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od</p>	<p>3. ugovor kojeg su obje ugovorne strane u potpunosti ispunile na izričit zahtjev potrošača prije nego što je potrošač iskoristio svoje pravo na raskid ugovora iz ovoga članka.</p> <p style="text-align: center;">Članak 96.</p> <p>(1) Ugovor se raskida obaviješću u pisanom obliku ili na drugom, potrošaču dostupnom, trajnom mediju, poslanom prije isteka roka za raskid ugovora, predviđenog člankom 95. ovoga Zakona, s tim da je potrošač dužan slijediti upute za ostvarivanje prava na jednostrani raskid koje su mu dane u prethodnoj obavijesti iz članka 88. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme ako je obavijest o raskidu upućena unutar rokova iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Ugovor je raskinut u trenutku kad je trgovac ili od njega</p>		
--	---	--	--

<p>26. listopada 1994. o zaštiti kupaca u odnosu na određene aspekte ugovora koji se odnose na kupnju prava za korištenje nepokretne imovine po načelu time-share (11).</p> <p>Ako je ugovoru na daljinu za danu financijsku uslugu priložen dodatni ugovor na daljinu o uslugama koje pruža dobavljač ili treća osoba na temelju sporazuma između treće strane i dobavljača, taj se dodatni ugovor na daljinu otkazuje, bez kazne, ako potrošač ostvari svoje pravo odustajanja kako je predviđeno u članku 6. stavku 1.</p> <p>8. Odredbe ovog članka ne dovode u pitanje zakone i druge propise država članica koji uređuju otkaz ili prekid odnosno neprovedivost ugovora na daljinu, odnosno pravo potrošača da ispuni svoje ugovorne obveze prije vremena utvrđenog u ugovoru na daljinu. Ovo se primjenjuje bez obzira na uvjete i pravne posljedice likvidacije ugovora.</p>	<p>određena osoba primila obavijest o raskidu.</p> <p style="text-align: center;">Članak 112.</p> <p>(1) Jednostranim raskidom ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare) ili ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu raskida se i bilo koji, s njima povezani ugovor o zamjeni ili bilo koji drugi povezani ugovor, bez ikakvih troškova za potrošača.</p> <p>(2) Ako je radi potpune ili djelomične isplate cijene iz ugovora iz ove glave Zakona potrošaču odobren kredit od strane trgovca ili treće osobe, na temelju sporazuma te osobe i trgovca, raskidom nekog od tih ugovora raskida se i ugovor o kreditu.</p> <p style="text-align: center;">Članak 85.</p> <p>Ako potrošač jednostrano raskine ugovor sukladno odredbama</p>		
--	--	--	--

	<p>ovoga odjeljka, ujedno će se raskinuti bilo koji povezan ugovor i to bez ikakvih troškova za potrošača, osim onih koji su predviđeni odredbama ovoga odjeljka.</p> <p style="text-align: center;">Članak 99.</p> <p>Iskoristi li potrošač svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 95. ovoga Zakona, raskidom ugovora o financijskoj usluzi raskida se i svaki drugi ugovor koji je, na temelju ili u vezi s ugovorom o financijskoj usluzi, potrošač sklopio s trgovcem ili nekom drugom osobom koja je ugovor s potrošačem sklopila na temelju prethodnog sporazuma s trgovcem.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>Plaćanje usluge pružene prije odustajanja</p> <p>1. Kada potrošač ostvari svoje pravo odustajanja prema članku 6. stavku 1., od njega se može zahtijevati da bez neopravdanog odlaganja plati samo za uslugu koju mu je dobavljač zaista i pružio u skladu s ugovorom. Izvršenje ugovora</p>	<p style="text-align: center;">Članak 98.</p> <p>(3) Ako se priroda pružene usluge protivi vraćanju, potrošač je dužan platiti cijenu dijela usluge koja mu je pružena do trenutka raskida ugovora.</p> <p>(4) Iznos koji bi potrošač bio dužan platiti trgovcu na temelju stavka 3. ovoga članka mora biti proporcionalan pruženoj usluzi te ni u</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>može započeti tek nakon što je potrošač dao svoju suglasnost. Iznos obveze plaćanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> —ne prelazi iznos proporcionalan opsegu pružene usluge u odnosu na cjelokupnu vrijednost ugovora, —nikako nije takav da se može smatrati kaznom. <p>2. Države članice mogu urediti da se od potrošača ne može zahtijevati da plaća ikakav iznos prilikom odustajanja od ugovora o osiguranju.</p> <p>3. Dobavljač ne smije od potrošača zahtijevati da plaća ikakav iznos na temelju stavka 1., osim ako može dokazati da je potrošač uredno obaviješten o iznosu dugovanja u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom 3. podtočkom (a). Međutim, ni u kojem slučaju ne smije zahtijevati takvo plaćanje ako je započeo s izvršenjem ugovora prije isteka roka za odustajanje iz članka 6. stavka 1. bez prethodnog zahtjeva potrošača.</p> <p>4. Dobavljač, bez neopravdanog odlaganja, a najkasnije u roku od 30 kalendarskih dana, potrošaču vraća iznose koje je od njega primio u skladu s ugovorom na daljinu, osim iznosa iz stavka 1. Taj rok počinje teći od dana na koji dobavljač primi obavijest o odustajanju.</p>	<p>kojem slučaju ne smije biti takav da ga se može ocijeniti kao kaznu ili naknadu za raskid ugovora.</p> <p>(5) Trgovac nema pravo zahtijevati od potrošača plaćanje bilo kojeg iznosa na temelju stavka 3. ovoga članka ako nije u stanju dokazati da je o mogućnosti toga plaćanja potrošač bio obaviješten u prethodnoj obavijesti iz članka 88. ovoga Zakona, na način predviđen člankom 91. točkom 1. ovoga Zakona.</p> <p>(6) Trgovac nema pravo zahtijevati od potrošača plaćanje cijene dijela usluge koja je ispunjena prije jednostranog raskida ugovora iz članka 95. ovoga Zakona, ako je usluga pružena suprotno odredbi članka 97. stavka 1. ovoga Zakona.</p> <p>(7) Raskine li potrošač ugovor na temelju članka 95. ovoga Zakona, trgovac je dužan bez odgađanja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana kad je trgovac ili od njega određena osoba obaviještena o</p>		
---	--	--	--

<p>5. Potrošač mora dobavljaču vratiti iznose i/ili imovinu koju je od njega primio, bez neopravdanog odlaganja, a najkasnije u roku od 30 kalendarskih dana. Taj rok počinje teći od dana na koji potrošač pošalje obavijest o odustajanju.</p>	<p>raskidu ugovora, vratiti potrošaču sve što je na temelju tog ugovora od njega primio, umanjeno za iznos koji je trgovac ovlašten, na temelju stavka 3. ovoga članka, naplatiti od potrošača.</p> <p>(8) Raskine li potrošač ugovor na temelju članka 95. ovoga Zakona, dužan je bez odgađanja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana odašiljanja obavijesti o raskidu, vratiti trgovcu ono što je od njega primio na temelju tog ugovora.</p> <p>Članak 97.</p> <p>(1) Trgovac može započeti s ispunjenjem ugovora prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 95. ovoga Zakona jedino uz izričit pristanak potrošača.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 8.</p> <p>Plaćanje karticom</p> <p>Države članice osiguravaju primjerene mjere koje potrošaču omogućavaju:</p> <p>—da zahtijeva opoziv plaćanja ako je u vezi s ugovorom na daljinu došlo do zlouporabe njegove kartice,</p> <p>—da mu, u slučaju takve zlouporabe, plaćeni iznos bude priznat ili vraćen.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Brisano Direktivom 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ Tekst značajan za EGP (SL L 319, 5.12.2007) koja je izmijenjena Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (Tekst značajan za EGP)</p>
<p>Članak 9.</p> <p>Nenaručene usluge</p> <p>Ne dovodeći u pitanje propise država članica o prešutnom obnavljanju ugovora na daljinu, kada takva pravila dozvoljavaju prešutno obnavljanje, države članice poduzimaju potrebne mjere:</p> <p>—kako bi se zabranilo pružanje financijskih usluga potrošaču bez njegovog prethodnog zahtjeva, ako to pružanje usluge uključuje zahtjev za neposredno ili odgođeno plaćanje,</p> <p>—kako bi se potrošača izuzelo od obveza u slučaju nenaručenih usluga, pri čemu odsutnost odgovora ne znači pristanak.</p>	<p>Članak 50.</p> <p>(1) Isporuka robe ili pružanje usluge koje potrošač nije naručio, a za koje bi bio obvezan izvršiti bilo kakvo plaćanje, predstavlja nepoštenu poslovnu praksu u smislu odredbi dijela II. glave IV. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Ako trgovac suprotno stavku 1. ovoga članka pošalje potrošaču određenu robu ili izvrši određenu uslugu, ta roba ili usluga</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>smatraju se promidžbenim darom trgovca.</p> <p>(3) Ništetna je odredba u općim uvjetima trgovca, ponudi, narudžbenici ili bilo kojem drugom dokumentu koji je trgovac dostavio potrošaču uz nenaručenu robu ili uslugu kojom bi bilo predviđeno da šutnja potrošača znači prihvrat ponude.</p> <p>(4) Odredbama stavaka 1. do 3. ovoga članka ne dovode se u pitanje odredbe ovoga Zakona ili drugih zakona o prešutnom obnavljanju ugovora.</p>		
<p>Članak 10.</p> <p>Neželjena komunikacija</p> <p>1. Kako bi koristio sljedeće tehnike daljinske komunikacije, dobavljač je dužan imati prethodnu suglasnost potrošača:</p> <p>(a) automatizirani sustav pozivanja, bez ljudske intervencije (uređaji za automatsko biranje);</p> <p>(b) faks uređaji.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" br. 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17.) (NN 73/08 90/11 133/12 80/13 71/14 72/17) članak/članci Članak 107. stavak 1. i 2.</p>

<p>2. Države članice osiguravaju da sredstva daljinske komunikacije, osim onih iz stavka 1., a u slučaju kada omogućavaju komunikaciju s pojedincem:</p> <p>(a) ne budu odobrena osim ako je pribavljen pristanak potrošača; ili da se</p> <p>(b) mogu koristiti samo ako potrošač nije izrazio nedvojbeni prigovor.</p> <p>3. Mjere iz stavaka 1. i 2. ne stvaraju trošak za potrošače.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Sankcije</p> <p>Države članice predviđaju primjerene sankcije u slučaju da dobavljač ne postupi u skladu s nacionalnim propisima donesenima prema ovoj Direktivi.</p> <p>One u tu svrhu mogu posebno odrediti da potrošač može otkazati ugovor u svako doba, bez naknade i kazne.</p> <p>Te sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvratajuće.</p>	<p>Članak 100.</p> <p>(1) Ako trgovac ne ispuni bilo koju obvezu predviđenu ovim poglavljem, potrošač ima pravo raskinuti ugovor u bilo kojem trenutku.</p> <p>(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, potrošač neće biti dužan naknaditi trgovcu štetu koju je ovaj zbog raskida pretrpio, niti mu platiti bilo koju drugu naknadu za raskid ugovora.</p> <p>Članak 149.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac - pravna osoba ako:

75. potrošaču ne uputi prethodnu obavijest ili ako je prethodna obavijest upućena nepravodobno (članak 88. stavak 1.)

76. prethodna obavijest ne sadržava podatke propisane člancima 89. do 92. ovoga Zakona (članak 88. stavak 2.)

77. ne vrati potrošaču sve što je na temelju ugovora od njega primio, umanjeno za iznos koji je ovlašten naplatiti od potrošača, najkasnije u roku od 30 dana od dana zaprimanja obavijesti o raskidu ugovora (članak 98. stavak 7.)

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.

	<p>(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se trgovac - fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Kogentna priroda odredaba ove Direktive</p> <p>1. Potrošači se ne mogu odreći prava koja su im dana ovom Direktivom.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo da potrošač zbog odabira prava države nečlanice kao prava primjenjivog na ugovor, ako je taj ugovor usko povezan s područjem jedne ili više država članica, ne izgubi zaštitu koju mu pruža ova Direktiva.</p>	<p>Članak 45.</p> <p>(1) Potrošač se ne može odreći niti mu se mogu ograničiti prava koja ima na temelju ovoga Zakona ili drugih zakona kojima se štite prava potrošača.</p> <p>(2) Ugovorne odredbe koje su za potrošača nepovoljnije od onih propisanih ovim Zakonom ili drugim zakonima kojima se uređuje zaštita potrošača ništetne su.</p> <p>(3) Ako je za ugovore iz ovoga dijela Zakona mjerodavno strano pravo, potrošač koji ima boravište u Republici Hrvatskoj ne može biti lišen zaštite na koju ima</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	pravo po ovom Zakonu i drugim zakonima kojima se štite potrošači.		
<p>Članak 13.</p> <p>Sudski i upravni izvanredni pravni lijekovi</p> <p>1. Države članice osiguravaju primjerena i učinkovita sredstva u svrhu osiguravanja usklađenosti s ovom Direktivom u interesu potrošača.</p> <p>2. Sredstva iz stavka 1. uključuju propise, pri čemu jedno ili više sljedećih tijela, kako su određena nacionalnim pravom, mogu u skladu s nacionalnim pravom pokrenuti spor pred sudovima odnosno nadležnim upravnim tijelima kako bi za provedbu ove Direktive osigurala primjenu nacionalnih propisa:</p> <p>(a) javna tijela odnosno njihovi predstavnici;</p> <p>(b) organizacije potrošača s legitimnim interesom u zaštiti potrošača;</p> <p>(c) profesionalne organizacije s legitimnim interesom za donošenje odluka.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo da operatori i dobavljači sredstava daljinske komunikacije</p>	<p>Članak 114.</p> <p>(1) Svako ovlašteno tijelo ili osoba ima pravo pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača protiv osobe čije je postupanje u suprotnosti s odredbama:</p> <p>1. članka 3. stavka 1., članka 7., članka 34. do 44., članka 46. i članka 48. do 112. ovoga Zakona</p> <p>2. zakona kojim se uređuju obvezni odnosi u dijelu koji se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke i komercijalno jamstvo</p>	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Odluka o određivanju tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača (31.03.2022)

<p>prekinu, na temelju sudske odluke, upravne odluke ili odluke koju im je izdalo i uputilo nadzorno tijelo, s postupcima za koje je proglašeno da su u suprotnosti s ovom Direktivom, ako su operatori odnosno dobavljači u mogućnosti to izvršiti.</p>	<p>3. zakona kojim se uređuje pružanje usluga u turizmu u dijelu koji se odnosi na ugovor o putovanju u paket-aranžmanu i ugovor o povezanom putnom aranžmanu</p> <p>4. zakona kojim se uređuje elektronička trgovina</p> <p>5. zakona kojim se uređuju elektronički mediji u dijelu koji se odnosi na audiovizualnu medijsku uslugu</p> <p>6. zakona kojim se uređuje potrošačko kreditiranje</p> <p>7. zakona kojim se uređuju usluge</p> <p>8. zakona kojim se uređuju lijekovi</p> <p>9. pravilnika kojim se uređuje način oglašavanja o lijekovima</p>		
--	---	--	--

10. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) br. 181/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o pravima putnika u autobusnom prijevozu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst značajan za EGP) (SL L 55, 28.2.2011.)

11. zakona kojim se uređuje alternativno rješavanje potrošačkih sporova

12. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) 2018/302 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. veljače 2018. o rješavanju pitanja neopravdanoga geografskog blokiranja i drugih oblika diskriminacije na unutarnjem tržištu na temelju državljanstva, mjesta boravišta ili mjesta poslovnog nastana klijenata te o izmjeni uredbi (EZ) br. 2006/2004 i EU 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 60I, 2.3.2018.).

Članak 115.

(6) Vlada Republike Hrvatske će odlukom iz stavka 5. ovoga članka odrediti tijela i osobe ovlaštene za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača pred nadležnim tijelom neke od država članica Europske unije.

(7) Odluka iz stavka 5. ovoga članka bit će dostavljena Europskoj komisiji na zahtjev tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz stavka 6. ovoga članka.

Članak 141.

(1) Inspekcijski nadzor nad provođenjem ovoga Zakona, osim u slučajevima iz stavaka 2., 3., 4. i 5. ovoga članka, obavljaju tržišni inspektori Državnog inspektorata sukladno zakonu kojim se uređuju poslovi i ovlasti tržišnih inspektora.

(2) Nadzor nad provođenjem ovoga Zakona kod trgovaca - kreditnih institucija i kreditnih unija kojima je Hrvatska narodna banka izdala odobrenje za rad, kod institucija za platni promet i institucija za elektronički novac u dijelu odnosa s potrošačima koji proizlaze iz pružanja usluga temeljem odobrenja Hrvatske narodne banke za pružanje platnih usluga i izdavanje elektroničkog novca obavlja Hrvatska narodna banka na način propisan posebnim zakonima kojima se uređuje poslovanje tih trgovaca.

(3) Nadzor nad provođenjem ovoga Zakona koji se odnosi na postupanje trgovca kojima je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga izdala odobrenje za rad obavlja Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga na način propisan posebnim zakonima kojima se uređuje poslovanje tih trgovaca.

Članak 145.

(1) Kada se u inspekcijskom postupku utvrdi da pravna ili fizička osoba sklapa ugovore na daljinu te proizlazi da ista namjerno skriva identitet i čini povrede ovoga Zakona i/ili kada odbija suradnju s nadležnom inspekcijom, a postoji rizik od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača, nadležni inspektor može donijeti privremeno rješenje kojim će naložiti privremene mjere.

(2) Privremena mjera iz stavka 1. ovoga članka može biti:

1. naložiti operatorima javnih komunikacijskih usluga i/ili davateljima usluga pristupa internetu (ISP) i/ili pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone sadržaj ili ograniče pristup internetskom sučelju ili da se krajnjim korisnicima, odnosno potrošačima prilikom pristupa internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje razmjerno prirodi povrede i/ili

2. naložiti svim pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone, onemoguće ili ograniče pristup internetskom sučelju razmjerno prirodi povrede i/ili

3. naložiti svim registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omoguće nadležnom tijelu da je registrira i/ili

4. naložiti nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija da uklone sadržaj iz kojeg proizlazi povreda ovoga Zakona i/ili

5. svaka druga mjera kojom se postiže svrha otklanjanja rizika od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača.

(3) Privremene mjere traju do isteka roka na koji su određene, a najdulje do okončanja inspekcijskog postupka.

(4) Ako je nastala šteta operatorima javnih komunikacijskih usluga, davateljima usluga pristupa internetu (ISP), pružateljima usluga smještaja i registrima za domene, nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija temeljem privremenih mjera iz stavka 2. ovoga članka, isti imaju pravo tražiti od trgovca naknadu štete sukladno općim pravilima naknade štete.

(5) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu Državnog inspektorata.

Članak 146.

(1) Ako trgovac ni tijekom trajanja privremene mjere iz članka 145. ovoga Zakona ne ukloni nepravilnost, nadležni inspektor će

rješenjem zabraniti trgovcu postupanje protivno propisima iz ovoga Zakona razmjerno prirodi povrede.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka nadležni inspektor će ukinuti privremeno rješenje iz članka 145. stavka 1. ovoga Zakona i:

1. naložiti operatorima javnih komunikacijskih usluga i/ili davateljima usluga pristupa internetu (ISP), i/ili pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone sadržaj ili ograniče pristup internetskom sučelju ili da se krajnjim korisnicima, odnosno potrošačima prilikom pristupa internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje razmjerno prirodi povrede i/ili

2. naložiti svim pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone, onemoguće ili ograniče pristup internetskom sučelju razmjerno prirodi povrede i/ili

3. naložiti svim registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omogućće nadležnom tijelu da je registrira i/ili

4. naložiti nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija da uklone sadržaj iz kojeg proizlazi povreda ovoga Zakona i/ili

5. odrediti svaku mjeru kojom se postiže svrha otklanjanja rizika od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, u slučaju kada pravna ili fizička osoba nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, a u postupku inspekcijskog postupka se utvrdi da sklapa ugovore na daljinu te iz predmetnog proizlazi da ista namjerno skriva identitet te čini povrede ovoga Zakona i/ili kada odbija suradnju s nadležnog

inspekcijom, te postoji rizik od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača, inspektor može donijeti rješenje kojim će:

1. naložiti operatorima javnih komunikacijskih usluga i/ili davateljima usluga pristupa internetu (ISP) i/ili pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone sadržaj ili ograniče pristup internetskom sučelju ili da se krajnjim korisnicima, odnosno potrošačima prilikom pristupa internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje razmjerno prirodi povrede i/ili

2. naložiti svim pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone, onemoguće ili ograniče pristup internetskom sučelju razmjerno prirodi povrede i/ili

3. naložiti svim registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omoguće nadležnom tijelu da je registrira i/ili

4. naložiti nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija da uklone sadržaj iz kojeg proizlazi povreda ovoga Zakona.

(4) Ako je nastala šteta operatorima javnih komunikacijskih usluga, davateljima usluga pristupa internetu, pružateljima usluga smještaja i registrima za domene, nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija temeljem rješenja iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, isti imaju pravo tražiti od trgovca naknadu štete sukladno općim pravilima naknade štete.

(5) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu Državnog inspektorata.

Članak 147.

(3) Nadležni inspektor će rješenjem narediti trgovcu otklanjanje utvrđene nepravilnosti, određujući rok u kojem se ta nepravilnost mora ukloniti, ako tijekom inspekcijskog nadzora utvrdi da:

9. u razumnom roku prije sklapanja ugovora na daljinu o prodaji financijskih usluga nije dostavio potrošačima prethodnu obavijest, ugovorene odredbe i uvjete u pisanom obliku ili drugom, potrošaču dostupnom, trajnom mediju ili prethodna obavijest ne sadrži sve podatke koji su predviđeni člancima 88. do 92. ovoga Zakona

(6) Žalba izjavljena protiv rješenja iz ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu Državnog inspektorata.

(7) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka nadležni inspektor neće donositi ako su utvrđene nepravilnosti otklonjene tijekom inspekcijskog nadzora, odnosno do

	donošenja rješenja, što će nadležni inspektor utvrditi i navesti u zapisniku o obavljenom inspekcijskom nadzoru.		
<p>Članak 14.</p> <p>Izvansudski izvanredni pravni lijekovi</p> <p>1. Države članice promiču uspostavljanje odnosno razvoj odgovarajućih i učinkovitih postupaka izvansudske žalbe i izvanrednih pravnih lijekova radi rješavanja sporova potrošača u odnosu na financijske usluge pružene na daljinu.</p> <p>2. Države članice potiču posebno tijela odgovorna za izvansudsko rješavanje sporova na suradnju u rješavanju prekograničnih sporova u odnosu na usluge pružene na daljinu.</p>	<p>Članak 113.</p> <p>Potrošač može pokrenuti postupak za rješavanje sporova protiv trgovaca pred tijelom za alternativno rješavanje potrošačkih sporova u skladu s propisom kojim se uređuje alternativno rješavanje potrošačkih sporova.</p>	U potpunosti preuzeto	
<p>Članak 15.</p> <p>Teret dokaza</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 7. stavak 3., države članice mogu urediti da dobavljač snosi teret dokaza u vezi s obvezom dobavljača da obavijesti potrošača te u vezi s pristankom potrošača na sklapanje</p>	<p>Članak 101.</p> <p>(1) Trgovac je dužan dokazati da je ispunio svoju obvezu prethodnog obavještanja potrošača te da je potrošač pristao sklopiti ugovor, odnosno pristao na to da mu</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>ugovora te, ako je primjereno, njegovo ispunjenje.</p> <p>Svaki ugovorni uvjet koji propisuje da teret dokaza na strani dobavljača u vezi sa svim ili dijelom njegovih obveza snosi potrošač smatra se nepravednim uvjetom u smislu Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (12).</p>	<p>trgovac započne pružati ugovorenu uslugu prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 95. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Ugovorna odredba kojom je predviđeno da će teret dokaza u odnosu na činjenice navedene u stavku 1. ovoga članka biti na potrošaču, smatrat će se nepoštenom ugovornom odredbom, u smislu odredbi glave II. ovoga dijela Zakona.</p>		
<p>Članak 16.</p> <p>Prijelazne mjere</p> <p>Države članice mogu uvesti nacionalna pravila, u skladu s ovom Direktivom, za dobavljače s poslovnim nastanom u državi članici koja do sada nije prenijela ovu Direktivu te čije pravo ne sadrži obveze koje odgovaraju obvezama predviđenima u ovoj Direktivi.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>

<p>Članak 17.</p> <p>Direktiva 90/619/EZ</p> <p>U članku 15. stavku 1. Direktive 90/619/EEZ prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1.Svaka država članica propisuje da korisnik police koji sklopi pojedinačni ugovor o životnom osiguranju ima na raspolaganju rok za otkaz ugovora od 30 kalendarskih dana od trenutka kada je obaviješten da je ugovor sklopljen.”</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 18.</p> <p>Direktiva 97/7/EZ</p> <p>Direktiva 97/7/EZ ovime se mijenja kako slijedi:</p> <p>1.U članku 3. stavku 1. prva alineja mijenja se i glasi:</p> <p>„—u vezi sa svakom financijskom uslugom na koju se primjenjuje Direktiva 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama za potrošače i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (*),</p> <p>(*) SL L 271, 9.10.2002., str. 16.””</p> <p>2. Prilog II. briše se.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>

<p>Članak 19.</p> <p>Direktiva 98/27/EZ</p> <p>U Prilogu Direktivi 98/27/EZ dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„11. Direktiva 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama za potrošače i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (**).</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 20.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>1. Nakon provedbe ove Direktive Komisija preispituje funkcioniranje unutarnjeg tržišta financijskih usluga u području trgovanja tim uslugama. Treba nastojati analizirati pojedinosti i poteškoće s kojima se suočavaju, ili bi se mogli suočavati, kako potrošači tako i dobavljači, posebno kao rezultat razlika između nacionalnih propisa u vezi s informiranjem i pravom odustajanja.</p> <p>2. Najkasnije 9. travnja 2006. Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o problemima s kojima se susreću potrošači i dobavljači prilikom kupnje odnosno prodaje financijskih usluga i, ako je to primjereno, podnosi prijedloge za izmjenu i/ili daljnje usklađivanje odredaba o informiranju i</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>

<p>pravu odustajanja u zakonodavstvu Zajednice u području financijskih usluga i/ili odredaba iz članka 3.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije 9. listopada 2004. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva, zajedno s tablicom koja prikazuje podudaranje odredaba ove Direktive s donesenim nacionalnim odredbama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>

<p>Članak 22.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 23.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti potrošača (II.čitanje)

3. Uskladenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Svrha</p> <p>Svrha je ove Direktive da doprinese urednom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i postigne visok stupanj zaštite potrošača putem usklađivanja zakona i drugih propisa država članica o nepoštenoj poslovnoj praksi koja šteti gospodarskim interesima potrošača.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>(a) „potrošač” znači svaka fizička osoba koja, u poslovnoj praksi na koju se odnosi ova Direktiva, djeluje u svrhe koje sežu izvan njezine trgovačke odnosno poslovne djelatnosti, obrta ili slobodnog zanimanja;</p> <p>(b) „trgovac” znači svaka fizička ili pravna osoba koja, u poslovnoj praksi na koju se odnosi ova Direktiva, djeluje u svrhe vezane uz njezinu trgovačku odnosno poslovnu djelatnost, obrt ili slobodno zanimanje, kao i svaka osoba koja djeluje u ime ili za račun trgovca;</p> <p>(c) „proizvod” znači svu robu ili usluge uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze;</p>	<p>Članak 4.</p> <p>Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:</p> <p>12. „<i>nedopušteni utjecaj</i>“ je iskorištavanje premoći u odnosu prema potrošaču i to uporabom pritiska, bez obzira na to jesu li pritom uporabljene sila ili prijetnja, na način kojim se u znatnoj mjeri ograničava sposobnost potrošača da donese odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti (informiranu odluku)</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(d) „poslovna praksa poslovnog subjekta prema potrošaču” (dalje u tekstu: poslovna praksa) znači svaka radnja, izostavljanje, tijek postupanja ili zastupanja, tržišno komuniciranje uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište koje izvrši trgovac, a u izravnoj je vezi s promocijom, prodajom ili dobavljanjem proizvoda potrošačima;</p> <p>(e) „bitno narušavanje gospodarskog ponašanja potrošača” znači korištenje poslovne prakse s ciljem bitnog narušavanja potrošačeve sposobnosti da donese informiranu odluku, što potrošača navodi na donošenje odluke o transakciji koju inače ne bi donio;</p> <p>(f) „pravila postupanja” znači sporazum odnosno niz pravila koja ne nameće zakon ili drugi propis države članice, a koja definiraju ponašanje trgovaca koji pristaju obvezati se pravilima u vezi s jednom ili više poslovnih praksi odnosno poslovnih sektora;</p> <p>(g) „nositelj pravila postupanja” znači svaki subjekt, uključujući trgovca ili skupinu trgovaca, koji je odgovoran za sastavljanje i reviziju pravila postupanja i/ili praćenje kako ta pravila poštuju osobe koje su pristale njima se obvezati;</p> <p>(h) „profesionalna pažnja” znači standard posebne vještine i pažnje koja se u razumnoj mjeri očekuje u odnosu trgovca prema potrošačima, i to</p>	<p>13. „<i>nositelj pravila postupanja trgovaca</i>“ je svaki subjekt, uključujući pojedinog trgovca ili skupinu trgovaca, koji je odgovoran za sastavljanje i izmjenu pravila postupanja i/ili nadzor nad provođenjem tih pravila od strane onih koji su se obvezali provoditi ga</p> <p>14. „<i>odluka o kupnji</i>“ je svaka odluka koju donosi potrošač, a koja se odnosi na to hoće li, kako i pod kojim uvjetima kupovati, hoće li cijenu platiti u cijelosti ili u obrocima, hoće li proizvod zadržati ili njime dalje raspolagati, hoće li se koristiti pravima koja ima na temelju ugovora, bez obzira na to je li potrošač odlučio djelovati ili suzdržati se od djelovanja</p> <p>19. „<i>poslovna praksa trgovca prema potrošaču</i>“ (u daljnjem tekstu: poslovna praksa) je svaka radnja, propuštanje, način ponašanja ili predstavljanja, poslovna komunikacija, uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište, koju je poduzeo trgovac, a izravno je povezana s promidžbom, prodajom ili isporukom proizvoda potrošaču</p>		
---	--	--	--

<p>razmjerno s poštenom tržišnom praksom i/ili općem načelu dobre vjere u području aktivnosti trgovca;</p> <p>(i) „poziv na kupnju” znači trgovačko komuniciranje koje navodi obilježja proizvoda i njegovu cijenu na način koji je primjeren korištenim sredstvima trgovačkog komuniciranja i na taj način omogućuje potrošaču da obavi kupnju;</p> <p>(j) „nedopušteni utjecaj” znači iskorištavanje položaja moći u odnosu na potrošača, i to korištenjem pritiska, čak i bez uporabe prijetnji o fizičkoj sili, na način koji osjetno ograničava potrošačevu sposobnost donošenja informirane odluke;</p> <p>(k) „odlučka o poslu” znači svaka odluka koju donosi potrošač, bilo da se ona tiče načina i uvjeta kupnje, plaćanja u cijelosti ili djelomično, zadržavanja proizvoda ili raspolaganja proizvodom, odnosno izvršenja prava iz ugovora vezano uz proizvod, kao i odluči li djelovati ili suzdržati se od djelovanja;</p> <p>(l) „regulirana profesija” znači profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti čiji je pristup, obavljanje ili jedan od načina obavljanja na temelju zakonskih ili drugih propisa, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija.</p>	<p>21. „<i>potrošač</i>” je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti</p> <p>23. „<i>poziv na kupnju</i>” je svaki oblik poslovne komunikacije kojim se navode osnovna obilježja proizvoda i njegova cijena, i to na način koji je prikladan sredstvu poslovne komunikacije koje se koristi, a čime se potrošaču daje mogućnost kupnje proizvoda</p> <p>24. „<i>pravila postupanja trgovaca</i>” jesu sporazum ili skup pravila koji nije donesen u obliku zakona ili nekog drugog propisa, a kojim je uređen način postupanja trgovaca koji su se obvezali poštovati ta pravila postupanja u odnosu na jednu ili više poslovnih praksi ili gospodarskih sektora</p> <p>25. „<i>profesionalna pažnja</i>” je standard strukovnih sposobnosti i stupanj pažnje za koje se razumno</p>		
--	---	--	--

očekuje da će ih trgovac primjenjivati u odnosu s potrošačem, a koje su u skladu s poštenom poslovnom praksom i načelom savjesnosti i poštenja na području djelovanja trgovca

26. „*proizvod*“ je svaka roba ili usluga, uključujući nekretnine, digitalne usluge i digitalni sadržaj, prava i obveze

34. „*trgovac*“ je bilo koja osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, uključujući i osobu koja nastupa u ime ili za račun trgovca

43. „*uređena profesija*“ je profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti za čije pokretanje, obavljanje ili određeni način obavljanja zakon ili drugi propis izravno ili neizravno zahtijeva određenu profesionalnu kvalifikaciju

44. „*važan utjecaj na ekonomsko ponašanje potrošača*“ je korištenje poslovne prakse radi znatnog umanjivanja sposobnosti potrošača da donese odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti, što dovodi do

	toga da potrošač donosi odluku o kupnji koju inače ne bi donio.		
<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na nepoštenu poslovnu praksu prema potrošaču, kako je utvrđena u članku 5., prije, tijekom i nakon posla u vezi s proizvodom.</p> <p>2. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje ugovorno pravo, a posebno pravila o valjanosti, sastavljanju i učinku ugovora.</p> <p>3. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje pravila Zajednice ni nacionalna pravila u vezi sa zdravstvenim i sigurnosnim aspektima proizvoda.</p> <p>4. U slučaju proturječja između odredaba ove Direktive i drugih pravila Zajednice o specifičnim aspektima nepoštene poslovne prakse, pravila Zajednice imaju prednost i primjenjuju se na te specifičnosti.</p> <p>5. U razdoblju od šest godina od 12. lipnja 2007. države članice mogu u okviru</p>	<p>Članak 32.</p> <p>(1) Odredbe ove glave Zakona primjenjuju se na nepoštenu poslovnu praksu trgovca u odnosu prema potrošaču, a koju trgovac koristi prije, u vrijeme i nakon sklapanja pravnog posla u vezi s određenim proizvodom.</p> <p>(2) Odredbe ove glave Zakona ne utječu na:</p> <p>1. primjenu pravila ugovornog prava, kao što su pravila o sklapanju, valjanosti i pravnim učincima ugovora</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>područja koje ova Direktiva usklađuje nastaviti primjenjivati nacionalne odredbe koje su strože ili detaljnije od odredaba ove Direktive i kojima se provode direktive koje sadrže odredbe o minimalnom usklađivanju. Te mjere moraju zadirati u samu bit kako bi osigurale primjerenu zaštitu potrošača od nepoštenih poslovnih prakse, te moraju biti razmjerne postizanju toga cilja. Preispitivanjem iz članka 18. može se, ako se to smatra primjerenim, obuhvatiti prijedlog produljenja tog odstupanja za daljnje ograničeno razdoblje.</p> <p>6. Države članice bez odgode obavješćuju Komisiju o svim nacionalnim odredbama koje se primjenjuju na temelju stavka 5.</p> <p>7. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje pravila o određivanju nadležnosti sudova.</p> <p>8. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje ni jedan uvjet poslovnog nastana ni režima izdavanja odobrenja, kao ni deontološka pravila postupanja ili druga specifična pravila koja uređuju regulirane profesije s ciljem održavanja visokih standarda poštenja pripadnika tog zanimanja, koje im države članice mogu uvesti u skladu s pravom Zajednice.</p> <p>9. U vezi s „financijskim uslugama”, kako su definirane u Direktivi 2002/65/EZ, kao i u vezi s nepokretnom imovinom, države članice mogu uvesti zahtjeve koji su u</p>	<p>2. primjenu propisa kojima se uređuje zdravstvena ispravnost i sigurnost proizvoda</p> <p>3. primjenu propisa kojima se određuje nadležnost sudova</p> <p>4. primjenu propisa kojima se određuju uvjeti zasnivanja ili sustavi odobravanja uređenih profesija, kao ni na primjenu propisom predviđenih deontoloških pravila određenih profesija ili nekih drugih pravila kojima se uređuju uređene profesije, a kojima je svrha održati visok stupanj profesionalnog integriteta tih profesija.</p> <p>(3) Odredbe ove glave Zakona ne odnose se na primjenu zakona i drugih propisa kojima se uređuje izdavanje potvrda i označavanje čistoće predmeta izrađenih od plemenitih kovina.</p> <p style="text-align: center;">Članak 3.</p>		
--	--	--	--

<p>području koje ona usklađuje stroži ili detaljniji od ove Direktive.</p> <p>10. Ova se Direktiva ne primjenjuje na primjenu zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na izdavanje potvrda i označivanje čistoće predmeta izrađenih od plemenitih kovina.</p>	<p>(1) Ako su odredbe ovoga Zakona u suprotnosti s odredbama zakona kojima se uređuju pojedina upravna područja, na odnose između potrošača i trgovaca primarno se primjenjuju odredbe tih posebnih zakona.</p>		
<p>Članak 4.</p> <p>Unutarnje tržište</p> <p>Države članice ne ograničavaju slobodu pružanja usluga ni slobodno kretanje robe zbog razloga u okviru područja koje se usklađuje ovom Direktivom.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>POGLAVLJE 2.</p> <p>NEPOŠTENA POSLOVNA PRAKSA</p> <p>Članak 5.</p> <p>Zabrana nepoštene poslovne prakse</p> <p>1. Nepoštena poslovna praksa se zabranjuje.</p> <p>2. Poslovna praksa je nepoštena:</p> <p>(a) ako je u suprotnosti sa zahtjevima u pogledu profesionalne pažnje;</p>	<p>Članak 33.</p> <p>Nepoštena poslovna praksa je zabranjena.</p> <p>Članak 34.</p> <p>(1) Poslovna praksa je nepoštena:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>i</p> <p>(b)ako bitno narušava ili je vjerojatno da će narušiti gospodarsko ponašanje prosječnog potrošača do kojeg dopire odnosno kojem je namijenjena, u odnosu na proizvod, odnosno gospodarsko ponašanje prosječnog člana skupine ako je poslovna praksa usmjerena određenoj skupini potrošača.</p> <p>3. Poslovna praksa, za koju je vjerojatno da će bitno narušiti gospodarsko ponašanje samo jasno prepoznatljive skupine potrošača koji su u odnosu na praksu odnosno predmetni proizvod posebno ranjivi zbog duševne ili tjelesne nemoći, dobi ili lakovjernosti, na način koji bi trgovac u razumnoj mjeri mogao predvidjeti, ocjenjuju se sa stajališta prosječnog člana te skupine. To ne dovodi u pitanje uobičajen i zakonit način oglašavanja uz pomoć preuveličanih izjava koje ne treba shvaćati doslovno.</p> <p>4. Nepoštenom poslovnom praksom smatra se posebno:</p> <p>(a)zavaravajuća poslovna praksa kako je određena u člancima 6. i 7.;</p> <p>ili</p> <p>(b)agresivna poslovna praksa kako je određena u člancima 8. i 9.</p>	<p>- ako je suprotna zahtjevima profesionalne pažnje i</p> <p>- ako, u smislu određenog proizvoda, bitno utječe ili je vjerojatno da će bitno utjecati na ekonomsko ponašanje prosječnog potrošača kojemu je takva praksa namijenjena ili do kojega ona dopire, odnosno prosječnog člana određene skupine potrošača na koju je ta praksa usmjerena.</p> <p>(2) Poslovna praksa koja će vjerojatno bitno utjecati na ekonomsko ponašanje samo jasno određive skupine potrošača koji su zbog tjelesnih ili duševnih mana, dobi ili lakomislenosti posebno osjetljivi na određenu poslovnu praksu ili određeni proizvod, i to na način koji je trgovac mogao razumno predvidjeti, procjenjivat će se iz perspektive prosječnog člana te skupine potrošača.</p> <p>(4) Nepoštenom poslovnom praksom posebno se smatra:</p>		
--	--	--	--

<p>5. Prilog I. sadrži popis postupaka koji predstavljaju takvu praksu, a koji se u svim okolnostima smatraju nepoštenima. Isti jedinstven popis primjenjuje se u svim državama članicama i može se izmijeniti jedino revizijom ove Direktive.</p>	<p>- zavaravajuća poslovna praksa, kako je uređena u člancima 35. do 37. ovoga Zakona i</p> <p>- agresivna poslovna praksa, kako je uređena u člancima 38. do 40. ovoga Zakona.</p>		
<p>Odjeljak 1.</p> <p>Zavaravajuća poslovna praksa</p> <p>Članak 6.</p> <p>Zavaravajuće radnje</p> <p>1. Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako sadrži lažne informacije te je stoga neistinita ili ako na bilo koji način, uključujući sveukupno predstavljanje, zavarava ili je vjerojatno da će zavarati prosječnog potrošača, čak i ako je informacija činjenično točna, i to u odnosu na jedan ili više sljedećih čimbenika, te ako u bilo kojem od spomenutih slučajeva potrošača navodi ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio:</p> <p>(a) postojanje ili priroda proizvoda;</p>	<p style="text-align: center;">Članak 35.</p> <p>(1) Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako sadrži netočne informacije, zbog čega je neistinita ili ako na neki drugi način, uključujući njezino cjelokupno predstavljanje, pa čak ako je informacija činjenično točna, zavarava ili je vjerojatno da će zavarati prosječnog potrošača u vezi s nekom od okolnosti navedenih u stavku 2. ovoga članka, čime ga navodi ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(b) glavna obilježja proizvoda kao što su njegova raspoloživost, pogodnosti, rizici, izvedba, sastav, pripadajući pribor, poslijeprodajne usluge za korisnike, metoda i datum proizvodnje odnosno nabave, isporuka, spremnost za uporabu, korištenje, količina, specifikacija, zemljopisno odnosno trgovačko podrijetlo, rezultati koji se očekuju od njegove uporabe odnosno rezultati i materijalna obilježja testova ili kontrola provedenih na proizvodu;</p> <p>(c) mjera u kojoj je trgovac preuzeo obveze, motivi poslovne prakse i priroda prodajnog procesa, svaka izjava ili obilježje u vezi s izravnim ili neizravnim sponzorstvom odnosno odobrenjem trgovca ili proizvoda;</p> <p>(d) cijena ili način na koji je cijena izračunana, odnosno postojanje posebne cjenovne prednosti;</p> <p>(e) potreba za servisiranjem, dijelom, zamjenom ili popravkom;</p> <p>(f) priroda, obilježja i prava trgovca odnosno njegovog zastupnika, npr. njegov identitet i imovina, kvalifikacije, status, odobrenje, odnos ili povezanost ili posjedovanje prava industrijskog, trgovačkog ili intelektualnog vlasništva, odnosno nagrade i priznanja po kojima se ističe;</p> <p>(g) prava potrošača, uključujući pravo zamjene odnosno novčane naknade prema Direktivi 1999/44/EZ Europskog</p>	<p>(2) Okolnosti iz stavka 1. ovoga članka na koje se zavaravajuća poslovna praksa odnosi jesu:</p> <p>1. postojanje ili priroda proizvoda</p> <p>2. osnovna obilježja proizvoda, kao što su njegova dostupnost, koristi, rizici, izvedba, sastav, pripadci, postojanje postprodajne pomoći potrošaču i sustava rješavanja pritužbi, metode i datum izrade ili nabave, dostava, podobnost za ostvarivanje svrhe, način korištenja, količina, specifikacija, zemljopisno ili tržišno podrijetlo, rezultati koji se očekuju od njegove uporabe ili rezultati i bitni pokazatelji testova ili provjera provedenih na proizvodu</p> <p>3. opseg obveza trgovca, motivi poslovne prakse te priroda postupka prodaje, bilo koja izjava ili simbol koji se odnosi na izravno ili neizravno sponzorstvo ili odobrenje trgovca ili proizvoda</p>		
---	---	--	--

<p>parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (8), odnosno rizici s kojima može biti suočen.</p> <p>2. Poslovna praksa također se smatra zavaravajućom ako u danom činjeničnom okviru, uzimajući u obzir sva njezina obilježja i okolnosti, navodi ili je vjerojatno da će prosječnog potrošača navesti na donošenje odluke o transakciji koju inače ne bi donio, a uključuje:</p> <p>(a)svako stavljanje proizvoda na tržište, uključujući komparativno oglašavanje, koje dovodi do zabune s proizvodima, zaštitnim znakovima, zaštićenim imenima ili drugim razlikovnim znakovima konkurenta na tržištu;</p> <p>(b)slučaj da se trgovac ne pridržava obveza sadržanih u pravilima postupanja kojima se pristao obvezati, pri čemu:</p> <p>i.obveza nije tek nakana već je čvrsta i dokaziva;</p> <p>i</p> <p>ii.trgovac u svojoj poslovnoj praksi naznačuje da je vezan pravilima postupanja.</p>	<p>4. cijena proizvoda ili način na koji je ona izračunata ili postojanje određene pogodnosti u odnosu na cijenu</p> <p>5. potreba servisiranja, rezervnih dijelova, zamjene ili popravka</p> <p>6. priroda, obilježja i prava trgovca ili njegova zastupnika, kao što su njegov identitet, imovina, kvalifikacije, status, odobrenja, članstvo u određenim udruženjima ili povezanost s nekim drugim subjektima, njegovo industrijsko, komercijalno ili drugo intelektualno vlasništvo, nagrade i priznanja</p> <p>7. prava potrošača, uključujući prava koja potrošač ima na temelju pravila o odgovornosti za materijalne nedostatke</p> <p>8. rizici kojima potrošač može biti izložen.</p>		
--	---	--	--

(3) Poslovna praksa se smatra zavaravajućom ako, u konkretnom slučaju uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, prosječnog potrošača navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio, a uključuje:

1. bilo koji oblik stavljanja proizvoda na tržište, uključujući i usporedno oglašavanje koje dovodi do poistovjećivanja tog proizvoda s nekim drugim proizvodom, žigom, zaštićenim imenom ili drugim znakom raspoznavanja konkurenta na tržištu

2. nepoštivanje obveza, od strane trgovca, koje proizlazi iz pravila postupanja trgovaca koja ga obvezuju, uz pretpostavku da ta obveza ne predstavlja tek namjeru već je riječ o čvrstoj obvezi koju je moguće provjeriti te uz pretpostavku da je trgovac u okviru poslovne prakse naznačio da je vezan tim pravilima postupanja

<p>Članak 7.</p> <p>Zavaravajuća izostavljanja</p> <p>1. Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako u danom činjeničnom okviru, uzimajući u obzir sva njegova obilježja i okolnosti i ograničenja sredstava priopćavanja, izostave bitne informacije potrebne prosječnom potrošaču da bi u danim okolnostima donio informiranu odluku o transakciji te na taj način prosječnog potrošača navodi ili je vjerojatno da će ga navesti na donošenje odluke o poslu koju inače ne bi donio.</p> <p>2. Također se smatra zavaravajućim izostavljanjem slučaj u kojem, uzimajući u obzir pitanja raspravljena u stavku 1., trgovac skriva ili na nejasan, nerazumljiv, varljiv ili nepravodoban način pruža bitne informacije navedene u tom stavku, odnosno ne upućuje na poslovnu namjeru poslovne prakse ako ona već nije očita iz konteksta, te ako u bilo kojem od tih slučajeva to prosječnog potrošača navodi ili je vjerojatno da će ga navesti na donošenje odluke o transakciji koju inače ne bi donio.</p> <p>3. Ako sredstvo koje se koristi za priopćavanje poslovne prakse uvodi ograničenja prostora ili vremena, ta se ograničenja, kao i sve mjere koje je trgovac poduzeo kako bi na druge načine informacije učinio raspoloživima za</p>	<p>Članak 36.</p> <p>(1) Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, kao i ograničenja konkretnog sredstva komunikacije, ne sadrži važne obavijesti koje su, ovisno o kontekstu, potrebne prosječnom potrošaču kako bi mogao donijeti odluku o kupnji utemeljenu na potpunoj obavijesti i time ga navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio.</p> <p>(2) Uzimajući u obzir okolnosti iz stavka 1. ovoga članka, zavaravajućim se propuštanjem smatra:</p> <p>1. ako trgovac skriva obavijesti iz stavka 1. ovoga članka ili ako su pružene obavijesti nejasne, nerazumljive, dvosmislene ili nepravodobne te</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>potrošače, uzimaju u obzir pri odlučivanju je li informacija izostavljena.</p> <p>4. U slučaju pozivanja na kupnju sljedeće se informacije smatraju bitnima, ako već nisu očite iz konteksta:</p> <p>(a) glavna obilježja proizvoda, u mjeri u kojoj je to primjereno za sredstvo priopćavanja i proizvod;</p> <p>(b) geografska adresa i identitet trgovca, npr. njegovo zaštićeno ime i, ako je primjereno, geografska adresa i identitet trgovca u čije ime djeluje;</p> <p>(c) cijena koja uključuje poreze ili način na koji se cijena izračunava ako se zbog prirode proizvoda ona ne može na razuman način unaprijed izračunati, kao i, ako je primjereno, svi dodatni troškovi otpreme, dostave ili poštanski troškovi odnosno ako ih nije moguće na razuman način izračunati unaprijed, činjenica da ti troškovi mogu biti plativi;</p> <p>(d) način plaćanja, dostave i rada proizvoda, kao i politika rješavanja pritužbi, ako odstupaju od zahtjeva u pogledu profesionalne pažnje;</p> <p>(e) za proizvode i poslove koje uključuju pravo povlačenja ili otkazivanja, postojanje takvog prava.</p> <p>5. Zahtjevi u pogledu informiranja utvrđeni pravom Zajednice u području tržišnog komuniciranja, uključujući oglašavanje ili stavljanje proizvoda na</p>	<p>2. ako trgovac ne navede poslovnu svrhu poslovne prakse, a ona nije razvidna iz konteksta, a u oba slučaja, takva praksa, prosječnog potrošača navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio.</p> <p>(3) Kada trgovac pri prenošenju poslovne prakse koristi konkretno sredstvo komunikacije koje je ograničeno vremenom ili prostorom, prilikom ocjene je li određena važna obavijest izostavljena vodit će se računa o tim ograničenjima, kao i o ostalim mjerama koje je trgovac poduzeo kako bi se te obavijesti dostavile potrošaču na neki drugi način.</p> <p>(4) U slučaju poziva na kupnju, ako to već nije razvidno iz konteksta, bitnima će se smatrati informacije o:</p> <p>1. osnovnim obilježjima proizvoda u mjeri koja je prikladna proizvodu i</p>		
---	--	--	--

<p>tržište, čiji je netaksativni popis sadržan u Prilogu II., smatraju se bitnima.</p>	<p>komunikacijskom sredstvu koje se koristi</p> <p>2. sjedištu i identitetu trgovca, kao što su njegova tvrtka, naziv ili ime te, ako je to potrebno, adresa i identitet osobe u čije ime nastupa</p> <p>3. maloprodajnoj cijeni proizvoda, ili kad proizvod ne omogućava da cijena bude izračunata unaprijed, o načinu na koji će cijena biti izračunata, kao i, gdje je potrebno, o dodatnim poštanskim troškovima te troškovima prijevoza i dostave, a kada ti troškovi ne mogu biti izračunati unaprijed, naznaku da se plaćaju i ti dodatni troškovi</p> <p>4. uvjetima plaćanja, dostave, ostalim elementima ispunjenja ugovora, ako ti elementi odstupaju od zahtjeva profesionalne pažnje</p> <p>5. postojanju prava na raskid ili otkaz ugovora, ako je riječ o proizvodima ili pravnim poslovima u vezi s kojima</p>		
--	--	--	--

	<p>su predviđena i ta prava</p> <p>(5) Bitnima se smatraju i:</p> <p>1. one informacije koje je, na temelju ovoga Zakona i drugih propisa usklađenih s pravilima Europske unije, trgovac dužan pružiti potrošaču prilikom bilo koje vrste poslovne komunikacije, uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište</p>		
<p>Odjeljak 2.</p> <p>Agresivna poslovna praksa</p> <p>Članak 8.</p> <p>Agresivna poslovna praksa</p> <p>Poslovna praksa smatra se agresivnom ako u danom činjeničnom okviru, uzimajući u obzir sva njegova obilježja i okolnosti, uznemiravanjem, prisilom, uključujući uporabu fizičke sile te nedopuštenim utjecajem osjetno narušava ili je vjerojatno da će narušiti slobodu izbora prosječnog potrošača odnosno njegovo postupanje u vezi s proizvodom, te ga na taj način navodi ili je vjerojatno da će ga navesti na</p>	<p>Članak 38.</p> <p>Poslovna praksa smatra se agresivnom ako u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja korištenjem uznemiravanja, prisile, uključujući fizičku silu ili prijetnju te nedopušten utjecaj, u bitnoj mjeri umanjuje ili je vjerojatno da će umanjiti slobodu izbora ili postupanja prosječnog potrošača u vezi s proizvodom te ga time navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>donošenje odluke o transakciji koju inače ne bi donio.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Primjena uznemiravanja, prisile i nedopuštenog utjecaja</p> <p>Pri utvrđivanju koristi li se u poslovnoj praksi uznemiravanje, prisila, uključujući uporabu fizičke sile, ili nedopuštenim utjecajem, u obzir se uzima:</p> <p>(a)njezina vremenska dimenzija, smještaj, priroda odnosno trajanje;</p> <p>(b)uporaba prijetećeg ili pogrdnog jezika ili ponašanja;</p> <p>(c)slučaj kada trgovac iskorištava specifičnu nesreću ili okolnosti takve težine koja narušava potrošačevo prosuđivanje, čega je trgovac svjestan, kako bi utjecao na potrošačevu odluku vezanu uz proizvod;</p> <p>(d)sve teške ili nerazmjerne neugovorne prepreke koje trgovac uvodi u slučaju kada potrošač želi iskoristiti prava prema ugovoru, uključujući prava na raskid ugovora ili prelazak na drugi proizvod odnosno drugog trgovca;</p>	<p>Članak 39.</p> <p>Prilikom odlučivanja o tome je li u poslovnoj praksi korišteno uznemiravanje, prisila, uključujući silu ili prijetnju, ili nedopušten utjecaj, vodit će se računa o:</p> <p>1. vremenu, mjestu ili prirodi poslovne prakse, kao i ustrajnosti koju je trgovac pritom iskazao</p> <p>2. tome je li se trgovac koristio prijetećim ili uvredljivim rječnikom ili ponašanjem</p> <p>3. tome je li trgovac iskorištavao nesretne ili druge okolnosti u kojima se potrošač nalazio, a koje su bile</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(e)svaka prijetnja poduzimanjem radnje koja se ne može zakonski poduzeti.</p>	<p>tolikog značenja da su umanjile sposobnost potrošača da razumno rasuđuje, a trgovac je bio svjestan da će te okolnosti utjecati na odluku potrošača u odnosu na proizvod</p> <p>4. postojanju bilo kojeg otežavajućeg ili nerazmjernog ograničenja izvanugovorne prirode koje je trgovac nametnuo potrošaču za slučaj da potrošač želi ostvariti neko svoje pravo iz ugovora, uključujući pravo na raskid ili pravo na otkaz ugovora ili pravo da izabere drugi proizvod ili drugog trgovca</p> <p>5. korištenju bilo kakve prijetnje o poduzimanju radnji koje se po zakonu ne mogu poduzeti.</p>		
<p>POGLAVLJE 3.</p> <p>PRAVILA POSTUPANJA</p> <p>Članak 10.</p> <p>Pravila postupanja</p>	<p>Članak 129.</p> <p>(2) Ako se postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona pokreće zbog povrede odredbi članka 32. do 40. ovoga Zakona, pokretanje tog postupka ne isključuje mogućnost kontrole nepoštene poslovne prakse od strane nositelja pravila postupanja</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Ova Direktiva ne isključuje kontrolu od strane nositelja pravila postupanja, koju države članice mogu podupirati, nad nepoštenom poslovnom praksom i obraćanjem osoba odnosno organizacija iz članka 11. takvim tijelima ako su postupci pred takvim tijelima dodatni, uz sudske ili upravne postupke iz tog članka.</p> <p>Obraćanje takvim kontrolnim tijelima nikad se ne smatra ekvivalentnim odricanjem od sredstava sudskog odnosno upravnog rješavanja kako je predviđeno u članku 11.</p>	<p>trgovaca niti isključuje mogućnost da ovlašteno tijelo ili osobe navedene u članku 115. ovoga Zakona pokrenu pred nositeljem pravila postupanja trgovaca ili nekim njegovim tijelom odgovarajući postupak protiv onih trgovaca koji postupaju suprotno pravilima postupanja trgovaca.</p> <p>(3) Pokretanje postupaka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ni u kojem slučaju ne predstavlja odricanje od prava da se protiv određenog trgovca, skupine trgovaca ili interesnih udruga trgovaca pokrene postupak predviđen člankom 114. ovoga Zakona.</p>		
<p>POGLAVLJE 4.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 11.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice osiguravaju postojanje prikladnih i učinkovitih sredstava za borbu protiv nepoštene poslovne prakse, s ciljem provedbe usklađenosti s odredbama ove Direktive u interesu potrošača.</p>	<p>Članak 141.</p> <p>(1) Inspekcijski nadzor nad provođenjem ovoga Zakona, osim u slučajevima iz stavaka 2., 3., 4. i 5. ovoga članka, obavljaju tržišni inspektori Državnog inspektorata sukladno zakonu kojim se uređuju poslovi i ovlasti tržišnih inspektora.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Takva sredstva uključuju pravne odredbe prema kojima osobe odnosno organizacije za koje se prema nacionalnom pravu smatra da imaju zakoniti interes u borbi protiv nepoštenih poslovnih prakse, uključujući i konkurente na tržištu, mogu:</p> <p>(a)iskoristiti pravno sredstvo protiv takve nepoštenih poslovnih prakse;</p> <p>i/ili</p> <p>(b)iznijeti takvu nepoštenu poslovnu praksu pred upravno tijelo nadležno bilo za odlučivanje o pritužbama ili za pokretanje primjerenog pravnog postupka.</p> <p>Na svakoj je državi članici da odluči koji će od tih instrumenata biti raspoloživ te hoće li sudovima odnosno upravnim tijelima omogućiti da zahtijevaju prethodnu uporabu drugih priznatih sredstava rješavanja žalbi, uključujući ona iz članka 10. Ti su instrumenti raspoloživi bez obzira na to nalaze li se pogođeni potrošači na državnom području države članice u kojoj je smješten trgovac ili u drugoj državi članici.</p> <p>Na svakoj je državi članici da odluči:</p> <p>(a)mogu li se ti pravni instrumenti zasebno ili zajedno usmjeriti protiv više trgovaca iz istoga gospodarskog sektora;</p>	<p>(2) Nadzor nad provođenjem ovoga Zakona kod trgovaca - kreditnih institucija i kreditnih unija kojima je Hrvatska narodna banka izdala odobrenje za rad, kod institucija za platni promet i institucija za elektronički novac u dijelu odnosa s potrošačima koji proizlaze iz pružanja usluga temeljem odobrenja Hrvatske narodne banke za pružanje platnih usluga i izdavanje elektroničkog novca obavlja Hrvatska narodna banka na način propisan posebnim zakonima kojima se uređuje poslovanje tih trgovaca.</p> <p>(3) Nadzor nad provođenjem ovoga Zakona koji se odnosi na postupanje trgovca kojima je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga izdala odobrenje za rad obavlja Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga na način propisan posebnim zakonima kojima se uređuje poslovanje tih trgovaca.</p> <p style="text-align: center;">Članak 114.</p>		
--	--	--	--

<p>i</p> <p>(b)mogu li se ti pravni instrumenti usmjeriti protiv nositelja pravila postupanja kada relevantna pravila promiču nepridržavanje pravnih zahtjeva.</p> <p>2. Prema pravnim odredbama iz stavka 1. države članice sudovima odnosno upravnim tijelima dodjeljuju ovlasti koje im, u slučajevima kada takve mjere smatraju nužnima uzimajući u obzir sve uključene interese, a posebno javni interes, omogućuju sljedeće:</p> <p>(a)da daju nalog za prestanak nepoštene poslovne prakse, odnosno pokrenu primjeren pravni postupak za nalog za njezin prestanak;</p> <p>ili</p> <p>(b)ako nepoštena poslovna praksa još nije provedena, ali je njezina provedba neminovna, da daju nalog za zabranu te prakse odnosno pokrenu primjeren pravni postupak za njezinu zabranu, čak i bez dokaza stvarnog gubitka ili štete odnosno namjere ili nepažnje na strani trgovca.</p> <p>Države članice isto tako predviđaju da se mjere iz prvog podstavka poduzimaju po ubrzanom postupku:</p> <p>— bilo s privremenim učinkom,</p>	<p>(1) Svako ovlašteno tijelo ili osoba ima pravo pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača protiv osobe čije je postupanje u suprotnosti s odredbama:</p> <p>1. članka 3. stavka 1., članka 7., članka 34. do 44., članka 46. i članka 48. do 112. ovoga Zakona</p> <p>2. zakona kojim se uređuju obvezni odnosi u dijelu koji se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke i komercijalno jamstvo</p> <p>3. zakona kojim se uređuje pružanje usluga u turizmu u dijelu koji se odnosi na ugovor o putovanju u paket-aranžmanu i ugovor o povezanom putnom aranžmanu</p> <p>4. zakona kojim se uređuje elektronička trgovina</p>		
---	--	--	--

<p>ili — s konačnim učinkom,</p> <p>podrazumijevajući pri tome da svaka država članica odlučuje koju od dviju opcija izabrati.</p> <p>Nadalje, s ciljem uklanjanja kontinuiranih učinaka nepoštene poslovne prakse čiji je prestanak određen konačnom odlukom, države članice mogu sudovima odnosno upravnim tijelima dodijeliti ovlasti koje im omogućuju:</p> <p>(a) da zahtijevaju objavu te odluke u cijelosti ili djelomično i u obliku koji smatraju primjerenim;</p> <p>(b) da, osim toga, zahtijevaju objavu izjave o ispravku.</p> <p>3. Upravna tijela iz stavka 1. moraju:</p> <p>(a) imati sastav koji neće izazivati sumnju u njihovu nepristranost;</p> <p>(b) ako odlučuju o pritužbama, imati primjerene ovlasti za praćenje i provedbu učinkovitog pridržavanja odluka koje donesu;</p> <p>(c) obično obrazložiti odluke koje donesu.</p> <p>Ako ovlasti iz stavka 2. izvršava isključivo upravno tijelo, ono uvijek mora obrazložiti odluke koje donese. Nadalje, u tom je slučaju potrebno predvidjeti postupke, pri čemu nepravilno ili nerazumno izvršavanje</p>	<p>5. zakona kojim se uređuju elektronički mediji u dijelu koji se odnosi na audiovizualnu medijsku uslugu</p> <p>6. zakona kojim se uređuje potrošačko kreditiranje</p> <p>7. zakona kojim se uređuju usluge</p> <p>8. zakona kojim se uređuju lijekovi</p> <p>9. pravilnika kojim se uređuje način oglašavanja o lijekovima</p> <p>10. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) br. 181/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o pravima putnika u autobusnom prijevozu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst značajan za EGP) (SL L 55, 28.2.2011.)</p>		
---	--	--	--

<p>ovlasti upravnog tijela odnosno nepravilno ili nerazumno neizvršavanje tih ovlasti može biti predmet sudskog preispitivanja.</p>	<p>11. zakona kojim se uređuje alternativno rješavanje potrošačkih sporova</p> <p>12. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) 2018/302 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. veljače 2018. o rješavanju pitanja neopravdanoga geografskog blokiranja i drugih oblika diskriminacije na unutarnjem tržištu na temelju državljanstva, mjesta boravišta ili mjesta poslovnog nastana klijenata te o izmjeni uredbi (EZ) br. 2006/2004 i EU 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 60I, 2.3.2018.).</p> <p>(2) Postupak iz stavka 1. ovoga članka može se pokrenuti protiv pojedinog trgovca ili skupine trgovaca iz istoga gospodarskog sektora čije je postupanje u suprotnosti s propisima iz stavka 1. ovoga članka, komorskih i interesnih udruga trgovaca koje promiču protupravno postupanje ili protiv nositelja pravila postupanja trgovaca kojima se promiče korištenje</p>		
---	---	--	--

nepoštene poslovne prakse, kako je ona definirana odredbama dijela drugog glave IV. ovoga Zakona.

Članak 118.

(1) Za suđenje u postupcima iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona stvarno je nadležan trgovački sud.

Članak 122.

Ako utvrdi da je tužbeni zahtjev osnovan, sud će odlukom:

1. utvrditi čin povrede propisa o zaštiti potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona i precizno ga definirati

2. narediti tuženiku da prekine postupanjem koje je protivno propisima o zaštiti potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona, te mu narediti da, ako je to moguće, usvoji mjere koje su potrebne za

	<p>uklanjanje štetnih posljedica koje su nastale zbog njegova protupravnog ponašanja i</p> <p>3. zabraniti mu takvo ili slično ponašanje ubuduće.</p> <p style="text-align: center;">Članak 123.</p> <p>Sud će naložiti tuženiku da o svom trošku objavi cijelu ili dio odluke ako njezino objavljivanje može pridonijeti da se ublaže ili u potpunosti isključe štetne posljedice povrede propisa o zaštiti potrošača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona.</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Sudovi i upravna tijela: dokazivanje tvrdnji</p> <p>Države članice sudovima odnosno upravnim tijelima dodjeljuju ovlasti koje im omogućuju da u građanskim ili upravnim postupcima predviđenima u članku 11.:</p> <p>(a) zahtijevaju od trgovca da dostavi dokaz o točnosti činjeničnih tvrdnji u vezi s poslovnom praksom ako se, uzimajući u obzir legitimni interes trgovca i svake</p>	<p style="text-align: center;">Članak 42.</p> <p>Teret dokaza o točnosti činjeničnih tvrdnji u vezi s poslovnom praksom je na trgovcu.</p> <p style="text-align: center;">Članak 121.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>druge stranke u postupku, takav zahtjev čini primjerenim na temelju okolnosti predmetnog slučaja;</p> <p>i</p> <p>(b)činjenične tvrdnje smatraju netočnima ako dokaz tražen u skladu s točkom (a) nije dostavljen ili ga sud odnosno upravno tijelo smatra nedostatnim.</p>	<p>(1) Ako je postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredbi članaka 32. do 40. ovoga Zakona, nadležni sud iz članka 118. ovoga Zakona, ako je to primjereno s obzirom na okolnosti slučaja te uzimajući u obzir opravdane interese trgovca, će zahtijevati od trgovca protiv kojeg se postupak vodi da u roku od sedam dana dostavi dokaze koji potvrđuju istinitost činjeničnih navoda iznesenih u okviru poslovne prakse.</p> <p>(2) Ako dokazi iz stavka 1. ovoga članka ne budu dostavljeni u roku predviđenom stavkom 1. ovoga članka ili ako nadležni sud iz članka 118. ovoga Zakona smatra da su dostavljeni dokazi nepotpuni ili nedovoljni, smatra se da su činjenični navodi izneseni u okviru poslovne prakse neistiniti.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 13.</p> <p>Sankcije</p> <p>Države članice utvrđuju sankcije za povredu nacionalnih odredaba usvojenih u primjeni ove Direktive i poduzimaju sve mjere nužne za njihovu provedbu. Te su sankcije učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p>	<p>Članak 149.</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac - pravna osoba ako:</p> <p>48. se koristi praksom koja je nepoštena u smislu članka 34. do 40. ovoga Zakona</p> <p>(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.</p> <p>(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se trgovac - fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.</p> <p>Članak 150.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

(1) Za prekršaj iz članka 149. stavka 1. točaka **48.** i 49., 53. do 62. i **64.** do 74. ovoga Zakona, a:

1. kojim je nanesena, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača koji borave u najmanje dvjema državama članicama Unije koje nisu država članica u kojoj:

(a) je činjenje ili propuštanje nastalo ili se dogodilo

(b) trgovac odgovoran za činjenje ili propuštanje ima sjedište ili

(c) se nalaze dokazi ili imovina trgovca koji su povezani s činjenjem ili propuštanjem.

2. kojima je nanesena, kojima se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača i koja imaju

zajedničke značajke, uključujući istu nezakonitu praksu, povredu istog interesa i do kojih dolazi istodobno, a počinio ih je isti trgovac u najmanje trima državama članicama

kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 0,5 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 1.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

(2) Za prekršaj iz članka 149. stavka 1. točaka **48.** i 49., 53. do 62. i **64.** do 74. ovoga Zakona, a kojim je nanesena, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača u najmanje dvjema

trećinama država članica koje zajedno čine najmanje dvije trećine stanovništva Unije kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2 do 5 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 5.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna.

(3) Odgovorna osoba u pravnoj osobi kaznit će se za prekršaje iz članka 149. stavka 1. točaka **48.** i 49., 53. do 62. i **64.** do 74. ovoga Zakona:

1. koji su počinjeni na način opisan u stavku 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna

2. koji su počinjeni na način opisan u stavku 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 150.000,00 kuna.

(4) Trgovac - fizička osoba kaznit će se za prekršaje iz članka 149. stavka 1. točaka **48.** i 49., 53. do 62. i **64.** do 74. ovoga Zakona:

1. koji su počinjeni na način opisan u stavku 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 0,1 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen

	<p>novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 15.000.000,00 kuna.</p> <p>2. koji su počinjeni na način opisan u stavku 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 15.000.000,00 kuna.</p>		
<p>Članak 14.</p> <p>Izmjene Direktive 84/450/EEZ</p> <p>Direktiva 84/450/EEZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>odredba nije predmet usklađivanja.</p>

<p>„Članak 1.</p> <p>Svrha je ove Direktive zaštititi trgovce od zavaravajućeg oglašavanja i njegovih nepoštenih posljedica i utvrditi uvjete pod kojima je komparativno oglašavanje dopušteno.”</p> <p>2.U članku 2.</p> <p>—točka 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3. ‚trgovac’ znači svaka fizička ili pravna osoba koja djeluje u svrhe vezane uz njezinu trgovačku odnosno poslovnu djelatnost, obrt ili slobodno zanimanje, kao i svaka osoba koja djeluje u ime ili za račun trgovca.”,</p> <p>—dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„4. ‚nositelj pravila postupanja’ znači svaki subjekt, uključujući trgovca ili skupinu trgovaca, koji je odgovoran za sastavljanje i reviziju pravila postupanja i/ili praćenje kako ta pravila poštuju osobe koje su pristale njima se obvezati.”</p> <p>3.Članak 3.a zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 3.a</p> <p>1.Komparativno oglašavanje, ako se radi o usporedbi, dopušteno je ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p>			
--	--	--	--

<p>(a)nije zavaravajuće u smislu članka 2. stavka 2., članka 3. i članka 7. stavka 1. ove Direktive odnosno članaka 6. i 7. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi trgovca u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu (9);</p> <p>(b)uspoređuje robu ili usluge koje zadovoljavaju jednake potrebe odnosno imaju istu namjenu;</p> <p>(c)objektivno uspoređuje jedno ili više bitnih, provjerljivih i tipičnih obilježja te robe i usluga, koji mogu uključivati cijenu;</p> <p>(d)ne obezvrjeđuje niti ocrnjuje zaštitne znakove, zaštićena imena, druge razlikovne oznake, robu, usluge, djelatnosti ili okolnosti svojeg konkurenta na tržištu;</p> <p>(e)za proizvode s oznakom podrijetla, odnosi se u svakom slučaju na proizvode s istom oznakom;</p> <p>(f)ne iskorištava na nepošten način ugled zaštitnog znaka, zaštićenog imena ili druge razlikovne oznake konkurenta na tržištu odnosno oznake podrijetla konkurentskog proizvoda;</p> <p>(g)dobra ili usluge ne predstavlja kao imitacije odnosno replike roba ili usluga koje nose zaštićeni zaštitni znak ili zaštićeno ime;</p> <p>(h)ne stvara zabunu među trgovcima, između oglašivača i njegovog</p>			
--	--	--	--

<p>konkurenta na tržištu odnosno između njihovih zaštitnih znakova, zaštićenih imena, drugih razlikovnih oznaka, roba ili usluga.</p> <p>4.Članak 4. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1.Države članice osiguravaju postojanje prikladnih i učinkovitih sredstava za borbu protiv nepoštene poslovne prakse, s ciljem provedbe usklađenosti s odredbama o komparativnom oglašavanju u interesu trgovaca i njegovog konkurenta na tržištu. Takva sredstva uključuju pravne odredbe prema kojima osobe odnosno organizacije za koje se prema nacionalnom pravu smatra da imaju legitimni interes u borbi protiv zavaravajućeg oglašavanja odnosno koje uređuju komparativno oglašavanje, mogu:</p> <p>(a)iskoristiti pravno sredstvo protiv takvog oglašavanja;</p> <p>ili</p> <p>(b)iznijeti takvo oglašavanje pred upravno tijelo nadležno bilo za odlučivanje o pritužbama ili za pokretanje primjerenog pravnog postupka.</p> <p>Na svakoj je državi članici da odluči koji će od tih instrumenata biti</p>			
--	--	--	--

<p>raspoloživ te hoće li sudovima odnosno upravnim tijelima omogućiti da zahtijevaju prethodnu uporabu drugih priznatih instrumenata rješavanja pritužbi, uključujući one iz članka 5.</p> <p>Na svakoj je državi članici da odluči:</p> <p>(a) mogu li se ti pravni instrumenti zasebno ili zajedno usmjeriti protiv više trgovaca iz istoga gospodarskog sektora;</p> <p>i</p> <p>(b) mogu li se ti pravni načini usmjeriti protiv nositelja pravila postupanja kada predmetna pravila postupanja promiču nepridržavanje pravnih zahtjeva.”</p> <p>5.Članak 7. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim tekstom:</p> <p>„1.Ova Direktiva ne sprečava države članice da zadrže ili usvoje odredbe koje bi trgovcima i njihovim konkurentima na tržištu osigurale širu zaštitu s obzirom na zavaravajuće oglašavanje.”</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 15.</p> <p>Izmjene direktiva 97/7/EZ i 2002/65/EZ</p> <p>1.Članak 9. Direktive 97/7/EZ zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 9.</p> <p>Prodaja po inerciji</p> <p>S obzirom na zabranu prodaje po inerciji, utvrđenu u Direktivi 2005/29/EZ od 11. svibnja 2005. Europskog parlamenta i Vijeća o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu (10), države članice poduzimaju mjere neophodne za izuzimanje potrošača od davanja naknade u slučajevima slanja proizvoda bez narudžbe potrošača, pri čemu izostanak odgovora ne znači pristanak.</p> <p>2.Članak 9. Direktive 2002/65/EZ zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 9.</p> <p>S obzirom na zabranu pasivne prodaje, utvrđenu u Direktivi 2005/29/EZ od 11. svibnja 2005. Europskog parlamenta i Vijeća o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu (11), i ne dovodeći u pitanje odredbe</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
---	--	----------------------------------	---

<p>zakonodavstava država članica o prešutnom obnavljanju ugovora na daljinu, ako takva pravila dopuštaju prešutno obnavljanje, države članice poduzimaju mjere za izuzimanje potrošača od svake obveze u slučaju slanja proizvoda bez narudžbe potrošača, gdje izostanak odgovora ne znači pristanak.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Izmjene Direktive 98/27/EZ i Uredbe (EZ) br. 2006/2004</p> <p>1.U Prilogu Direktivi 98/27/EZ točka 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1.Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.)”</p> <p>2.U Prilogu Uredbi (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (Uredba o suradnji u zaštiti potrošača) (12) dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„16.Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>

<p>potrošaču na unutarnjem tržištu (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.).”</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Informiranje</p> <p>Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za informiranje potrošača o nacionalnom pravu kojim se prenosi ova Direktiva i, ako je primjereno, potiču trgovce i nositelje pravila postupanja da potrošače informiraju o svojim pravilima postupanja.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 18.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>1. Do 12. lipnja 2011. Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću sveobuhvatno izvješće o primjeni ove Direktive, posebno članka 3. stavka 9. i članka 4. te Priloga I., zatim o opsegu daljnjeg usklađivanja i pojednostavljenja prava Zajednice u području zaštite potrošača i, uzimajući u obzir članak 3. stavak 5., o svim mjerama koje treba poduzeti na razini Zajednice kako bi se</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>

<p>osiguralo održavanje odgovarajućih razina zaštite potrošača. Izvješće će, ako je to potrebno, biti popraćeno prijedlogom za reviziju ove Direktive ili drugih relevantnih dijelova prava Zajednice.</p> <p>2. U skladu s Ugovorom, nakon što Komisija predstavi eventualni prijedlog podnesen prema stavku 1., Europski parlament i Vijeće nastoje donijeti odluku u roku od dvije godine</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Prenošenje</p> <p>Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 12. lipnja 2007. One o tome odmah obavješćuju Komisiju, a o eventualnim naknadnim izmjenama obavješćuju je bez odgode.</p> <p>One te mjere primjenjuju do 12. prosinca 2007. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>

<p>Članak 20.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 21.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>PRILOG I.</p> <p>POSLOVNA PRAKSA KOJA SE U SVIM OKOLNOSTIMA SMATRA NEPOŠTENOM</p> <p>Zavaravajuća poslovna praksa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Tvrđnja da je trgovac potpisnik pravila postupanja iako to nije slučaj. 2. Isticanje zaštitnog znaka, znaka kvalitete ili istovjetnog znaka bez potrebnog odobrenja. 3. Tvrđnja da je pravila postupanja usvojilo javno ili drugo tijelo iako to nije slučaj. 4. Tvrđnja da je trgovca (uključujući njegovu poslovnu praksu) ili proizvod odobrilo ili preporučilo ili potvrdilo neko 	<p>Članak 37.</p> <p>Zavaravajućom poslovnom praksom smatraju se sljedeći postupci:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tvrdnja trgovca da je potpisnik određenog pravila postupanja trgovaca, iako to nije slučaj 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>javno ili drugo tijelo, iako to nije slučaj, odnosno takva tvrdnja u slučaju kada on ne udovoljava zahtjevima za izdavanje tog odobrenja, preporuke ili dopuštenja.</p> <p>5. Pozivanje na kupnju proizvoda po naznačenoj cijeni, bez isticanja činjenice da trgovac ima opravdane razloge vjerovati da neće moći ponuditi isporuku tih ili ekvivalentnih proizvoda po navedenoj cijeni, u vrijeme i u količini koji su razumni s obzirom na proizvod, opseg oglašavanja proizvoda i ponuđenu cijenu, odnosno da neće moći osigurati da ih isporuči drugi trgovac (oglašavanje radi namamljivanja).</p> <p>6. Pozivanje na kupnju proizvoda po naznačenoj cijeni, a zatim:</p> <p>(a) odbijanje pokazivanja oglašenog predmeta potrošačima;</p> <p>ili</p> <p>(b) odbijanje prihvaćanja narudžbe ili isporuke unutar razumnog vremena;</p> <p>ili</p> <p>(c) pokazivanje manjkavog primjerka;</p> <p>s namjerom promoviranja različitog proizvoda (namamljivanje i zamjena).</p> <p>7. Lažno izjavljivanje da će proizvod biti raspoloživ samo na vrlo ograničeno vrijeme, odnosno da će biti raspoloživ po posebnim uvjetima i na vrlo ograničeno vrijeme, s ciljem iznuđivanja neposredne</p>	<p>2. isticanje žigova, znakova kvalitete ili sličnih znakova bez potrebnog odobrenja</p> <p>3. tvrdnja da je pravila postupanja trgovaca koja taj trgovac primjenjuje odobrilo ovlašteno tijelo, iako to nije slučaj</p> <p>4. tvrdnja trgovca da je njegovu djelatnost, njegovu poslovnu praksu ili njegov proizvod odobrilo, preporučilo ili dopustilo ovlašteno tijelo ili privatno tijelo, iako to nije slučaj ili ista takva tvrdnja u slučaju kada njegova poslovna praksa ili proizvod ne udovoljava zahtjevima za izdavanje tog odobrenja, preporuke ili dopuštenja</p> <p>5. pozivanje na kupnju proizvoda po određenoj cijeni, bez isticanja činjenice da trgovac ima opravdane razloge vjerovati da neće biti u mogućnosti ponuditi isporuku tog ili sličnog proizvoda po navedenoj cijeni, u vrijeme i u količini koji su razumni s obzirom na proizvod,</p>		
--	---	--	--

<p>odluke i oduzimanja potrošaču dostatne prilike ili vremena da izvrši informirani izbor.</p> <p>8. Preuzimanje obveze pružanja poslijeprodajnih usluga potrošaču s kojim je trgovac komunicirao prije posla na jeziku koji nije službeni jezik države članice u kojoj se trgovac nalazi, a zatim davanje na raspolaganje takve usluge, ali na drugom jeziku, a da se to jasno ne objavi potrošaču prije nego što je sklopio posao.</p> <p>9. Izjavljivanje odnosno na drugi način stvaranje dojma da se proizvod može zakonito prodati iako to nije slučaj.</p> <p>10. Predstavljanje prava koja potrošaču pripadaju prema zakonu kao posebnost ponude trgovca.</p> <p>11. Korištenje uredničkog sadržaja u sredstvima priopćavanja radi promidžbe proizvoda koju je trgovac platio, a da to nije jasno naznačeno u sadržaju, odnosno slika ili zvukova za koje potrošač može jasno prepoznati da je riječ o promidžbi. To ne dovodi u pitanje Direktivu Vijeća 89/552/EEZ (1).</p> <p>12. Bitno netočna tvrdnja u vezi s prirodom i opsegom rizika za osobnu sigurnost potrošača ili njegove obitelji ako potrošač ne kupi proizvod.</p> <p>13. Promidžba proizvoda sličnog proizvodu određenog proizvođača na takav način da se potrošača svjesno zavara kako bi</p>	<p>opseg oglašavanja proizvoda i ponuđenu cijenu, odnosno da neće biti u mogućnosti osigurati da drugi trgovac isporuči taj ili sličan proizvod po navedenoj cijeni, u vremenu i u količini koji su razumni s obzirom na navedene okolnosti</p> <p>6. pozivanje na kupnju proizvoda po određenoj cijeni, a zatim odbijanje da se potrošaču pokaže oglašavani proizvod ili odbijanje prihvatanja narudžbe potrošača, odnosno dostave proizvoda u razumnom roku ili pokazivanje neispravnog primjerka proizvoda, a sve s namjerom promidžbe nekog drugog proizvoda</p> <p>7. lažno tvrditi da će proizvod biti dostupan samo u vrlo ograničenom razdoblju ili da će biti dostupan jedino pod posebnim uvjetima u vrlo ograničenom razdoblju, a radi navođenja potrošača da odmah donese odluku o kupnji, čime mu se uskraćuje mogućnost ili vrijeme potrebno da donese odluku utemeljenu na saznanju o svim relevantnim okolnostima</p>		
--	---	--	--

<p>vjerovao da je proizvod proizveo isti proizvođač, iako to nije slučaj.</p> <p>14. Uspostavljanje, vođenje ili promidžba piramidalnog sustava promidžbe, pri čemu potrošač daje ulog kako bi mogao dobiti određenu naknadu, i to prije svega zbog toga jer je uveo u sustav nove potrošače, a ne zbog toga jer je kupio ili konzumirao proizvod.</p> <p>15. Tvrdnja da će trgovac prestati s prodajom ili preseliti u drugi prostor iako to nije slučaj.</p> <p>16. Tvrdnja da proizvodi omogućuju dobivanje nagrada u igrama na sreću.</p> <p>17. Lažna tvrdnja da proizvod omogućuje izlječenje bolesti, disfunkcionalnosti ili malformacija.</p> <p>18. Pružanje bitno netočnih informacija o tržišnim uvjetima odnosno o dostupnosti proizvoda, s namjerom poticanja potrošača da kupi proizvod po uvjetima koji su nepovoljniji od uobičajenih tržišnih uvjeta.</p> <p>19. Tvrdnja u okviru poslovne prakse da se raspisuje nagradna igra ili promocija, a da se ne dodijeli opisana nagrada ili njezin razumni ekvivalent.</p> <p>20. Opisivanje proizvoda oznakama „gratis”, „besplatno”, „bez naknade” i slično ako potrošač mora za taj proizvod platiti bilo koji iznos različit od neizbježivih troškova odgovaranja na poslovnu praksu, troškova preuzimanja ili dostave proizvoda.</p>	<p>8. obvezati se potrošaču na pružanje nekih postprodajnih usluga, komunicirajući prije odluke o kupnji s potrošačem na jeziku koji nije službeni jezik države članice Europske unije u kojoj se trgovac nalazi, a zatim omogućiti pružanje tih usluga samo na nekom drugom jeziku, a da potrošač na to nije bio jasno upozoren prije sklapanja ugovora</p> <p>9. tvrditi ili na drugi način stvarati dojam da se proizvod može zakonito prodati, kada to nije slučaj</p> <p>10. predstavljati potrošaču prava koja mu po zakonu i inače pripadaju kao posebnost ponude trgovca</p> <p>11. koristiti uredničke sadržaje u medijima radi plaćene promidžbe proizvoda, a da u tim sadržajima nije jasno izraženo riječima, znakovima ili zvukovima koje potrošač može jasno prepoznati, da je riječ o promidžbi</p>		
---	--	--	--

<p>21. Uvrštavanje u promidžbene materijale računa ili nekog drugog zahtjeva za plaćanje kojim se kod potrošača stvara dojam da je već naručio oglašavani proizvod koji se nudi iako to nije slučaj.</p> <p>22. Lažna tvrdnja odnosno stvaranje dojma da trgovac ne djeluje u okviru svoje poslovne djelatnosti, odnosno djelatnosti slobodnog zanimanja ili lažno predstavljanje trgovca kao potrošača.</p> <p>23. Stvaranje lažnog dojma da su poslijeprodajne usluge vezane uz proizvod raspoložive i u državi članici koja nije ona država članica u kojoj se proizvod prodaje.</p> <p>Agresivna poslovna praksa</p> <p>24. Stvaranje dojma da potrošač ne smije napustiti poslovni prostor dok ne sklopi ugovor.</p> <p>25. Osobno posjećivanje potrošača u njegovu domu, ne uzimajući u obzir zamolbu potrošača da se napusti njegov dom ili da se više ne posjećuje, osim u slučaju i u mjeri u kojoj je to opravdano radi nacionalnim propisima predviđenog ispunjenja ugovorne obveze.</p> <p>26. Ustrajno, a neželjeno nuđenje telefonom, faksom, e-poštom ili drugim sredstvom daljinske komunikacije, osim u slučaju i u mjeri u kojoj je to opravdano radi nacionalnim propisima predviđenog ispunjenja ugovorne obveze. To ne dovodi u pitanje članak 10. Direktive</p>	<p>13. iznositi netočne tvrdnje u vezi s prirodom i obujmom rizika kojem bi mogla biti izložena osobna sigurnost potrošača ili članova njegove obitelji u slučaju da potrošač ne kupi proizvod</p> <p>14. oglašavati proizvod koji je sličan proizvodu koji je proizveo neki drugi proizvođač i to na način da se namjerno navodi potrošača na pogrešan zaključak da je oglašavani proizvod proizveo taj drugi proizvođač</p> <p>15. uspostavljanje, vođenje ili promidžba piramidalnog sustava promidžbe, pri čemu potrošač mora dati određenu činidbu kako bi mogao dobiti određenu naknadu, i to prije svega zbog toga jer je uveo u sustav nove potrošače, a ne zbog toga jer je kupio ili konzumirao proizvod</p> <p>16. tvrditi da će trgovac uskoro prestati sa svojom djelatnošću ili da će se preseliti u druge poslovne prostorije, iako to nije slučaj</p>		
---	---	--	--

<p>97/7/EZ ni direktiva 95/46/EZ (2) i 2002/58/EZ.</p> <p>27. Traženje od potrošača koji postavlja odštetni zahtjev na temelju police osiguranja da dostavi određene dokumente koji, po razumnoj ocjeni, nisu relevantni za ocjenu opravdanosti tog zahtjeva ili sustavno izbjegavanje davanja odgovora na ustrajno dopisivanje potrošača s namjerom da se odvrati od ostvarivanja njegovih ugovornih prava.</p> <p>28. Uključivanje u oglas izravnog navođenja djece na to da kupe oglašavane proizvode ili da nagovore svoje roditelje ili ostale punoljetne osobe da im kupe oglašavane proizvode. Ta odredba ne dovodi u pitanje članak 16. Direktive 89/552/EEZ o televizijskom emitiranju.</p> <p>29. Zahtijevanje plaćanja proizvoda odmah ili s odgodom ili vraćanja ili čuvanja proizvoda koje je trgovac nabavio, a potrošač ih nije naručio, osim ako je proizvod zamjena nabavljena u skladu s člankom 7. stavkom 3. Direktive 97/7/EZ (prodaja po inerciji).</p> <p>30. Izričito informiranje potrošača da će, ako ne kupi proizvod ili usluge, ugroziti posao ili život trgovca.</p> <p>31. Stvaranje lažnog dojma da je potrošač već osvojio, da će osvojiti ili da će poduzimajući posebnu radnju osvojiti</p>	<p>17. tvrditi da proizvod može olakšati dobitak u igrama na sreću</p> <p>18. lažno tvrditi da proizvod može izliječiti bolest, disfunkcionalnost ili malformaciju</p> <p>19. prenošenje netočnih obavijesti u vezi sa stanjem na tržištu ili dostupnosti proizvoda, s namjerom da se navede potrošača da kupi proizvod pod uvjetima koji su nepovoljniji od uobičajenih tržišnih uvjeta</p> <p>20. tvrditi u okviru poslovne prakse da se raspisuje nagradna igra ili promocija, a da se ne dodijeli opisana nagrada ili njezin razuman ekvivalent</p> <p>21. označavanje proizvoda oznakama „gratis“, „besplatno“, „bez naknade“ ili sličnim oznakama ako potrošač mora za taj proizvod platiti bilo koji iznos različit od nužnih troškova odgoaranja na poslovnu praksu,</p>		
--	--	--	--

<p>nagradu ili drugu odgovarajuću pogodnost, iako zapravo:</p> <p>—nikakva nagrada ni druga odgovarajuća korist nije predviđena,</p> <p>ili</p> <p>—je poduzimanje bilo kakve radnje u vezi s dobivanjem nagrade ili drugom odgovarajućom koristi uvjetovano određenim plaćanjem od strane potrošača ili kod potrošača uzrokuje troškove.</p> <hr/> <p>(1) Direktiva Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o koordinaciji određenih odredaba predviđenih zakonom ili drugim propisima država članica u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja (SL L 298, 17.10.1989., str. 23.). Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 97/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 202, 30.7.1997., str. 60.).</p> <p>(2) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.). Direktiva kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).</p>	<p>troškova dostave ili primitka proizvoda</p> <p>22. uvrštavanje u promidžbene materijale računa ili nekog drugog zahtjeva za plaćanje kojim se kod potrošača stvara dojam da je već naručio oglašavani proizvod koji se nudi, iako to nije slučaj</p> <p>23. lažno tvrditi ili stvarati dojam da trgovac ne djeluje u okviru svoje poslovne djelatnosti, odnosno djelatnosti slobodnog zanimanja ili lažno predstavljanje trgovca kao potrošača</p> <p>24. stvaranje lažnog dojma da su postprodajne usluge u vezi s proizvodom dostupne i u državi članici Europske unije koja je različita od one u kojoj je proizvod prodan</p> <p style="text-align: center;">Članak 40.</p>		
--	---	--	--

(1) Agresivnom poslovnom praksom smatraju se sljedeći postupci:

1. stvaranje dojma da potrošač ne može napustiti poslovne prostorije sve dok ne sklopi ugovor

2. posjećivanje potrošača u njegovu domu, ignorirajući pritom zahtjev potrošača da se napusti njegov dom ili da ga se više ne posjećuje, osim u slučaju i u mjeri u kojoj je to opravdano radi propisima predviđenog prisilnog ispunjenja ugovorne obveze

3. ustrajno i neželjeno komuniciranje s potrošačem putem telefona, telefaksa, elektroničke pošte ili drugog sredstva daljinske komunikacije, osim u slučajevima i u mjeri u kojoj je to opravdano zbog propisima predviđenog prisilnog ispunjenja ugovorne obveze

4. traženje od potrošača koji postavlja odštetni zahtjev na temelju police osiguranja da dostavi određene dokumente koji, po razumnoj ocjeni, nisu relevantni za ocjenu opravdanosti tog zahtjeva ili sustavno izbjegavanje davanja odgovora na ustrajno dopisivanje potrošača, s namjerom da ga se odvрати od ostvarivanja prava koja mu pripadaju na temelju ugovora

5. oglašavanje kojim se djecu izravno navodi na to da kupe oglašavani proizvod ili da nagovore svoje roditelje ili druge punoljetne osobe da im kupe oglašavani proizvod

6. zahtijevanje plaćanja proizvoda odmah ili s odgodom ili vraćanja ili čuvanja proizvoda koji je trgovac isporučio, a potrošač ga uopće nije naručio

7. izravno obavješćavanje potrošača da će posao ili opstanak trgovca biti ugrožen ako potrošač ne kupi proizvod

8. stvaranje lažne predodžbe da je potrošač osvojio, ili da će osvojiti, bezuvjetno ili uz ispunjenje određene činidbe, određenu nagradu ili neku drugu odgovarajuću korist, kada u stvarnosti nikakva nagrada ili druga odgovarajuća korist nije predviđena ili kada je u stvarnosti poduzimanje bilo kakve radnje usmjerene na ostvarivanje te nagrade ili druge koristi uvjetovano određenim plaćanjem od strane potrošača ili potrošaču uzrokuje troškove.

(2) Odredba stavka 1. točke 3. ovoga članka ne utječe na primjenu pravila ovoga Zakona ili drugih propisa o ograničenju ili zabrani korištenja određenih sredstava daljinske komunikacije u određenim okolnostima, koji su usklađeni s pravilima Europske unije.

<p>PRILOG II.</p> <p>ODREDBE PRAVA ZAJEDNICE KOJIMA SE ODREĐUJU PRAVILA OGLAŠAVANJA I TRŽIŠNOG KOMUNICIRANJA</p> <p>Članci 4. i 5. Direktive 97/7/EZ</p> <p>Članak 3. Direktive Vijeća 90/314/EEZ od 13. lipnja 1990. o putovanjima, odmorima i kružnim putovanjima u paket-aranžmanima (1)</p> <p>Članak 3. stavak 3. Direktive 94/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 1994. o zaštiti kupaca u odnosu na određene aspekte ugovora koji se odnose na kupnju prava korištenja nepokretne imovine po načelu time-share (2)</p> <p>Članak 3. stavak 4. Direktive 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (3)</p> <p>Članci 86. do 100. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za ljudsku uporabu (4)</p> <p>Članci 5. i 6. Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba nije predmet usklađivanja.
--	--	---------------------------	------------------------------------

<p>usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (5)</p> <p>Članak 1. točka (d) Direktive 98/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o izmjeni Direktive Vijeća 87/102/EEZ za usklađivanje zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na kreditiranje potrošača (6)</p> <p>Članci 3. i 4. Direktive 2002/65/EZ</p> <p>Članak 1. stavak 9. Direktive 2001/107/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. siječnja 2002. o izmjeni Direktive Vijeća 85/611/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) s ciljem uređivanja društava za upravljanje i pojednostavljenih prospekata (7)</p> <p>Članci 12. i 13. Direktive 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju u osiguranju (8)</p> <p>Članak 36. Direktive 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (9)</p> <p>Članak 19. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21.</p>			
--	--	--	--

<p>travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata (10)</p> <p>Članci 31. i 43. Direktive Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o izravnom neživotnom osiguranju (11) (treća Direktiva o neživotnom osiguranju)</p> <p>Članci 5., 7. i 8. Direktive 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje (12)</p>			
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2008/122/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. siječnja 2009. o zaštiti potrošača u odnosu na određene aspekte ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, o dugoročnim proizvodima za odmor, preprodaji i razmjeni Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti potrošača (II.čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		prijedloga propisa?	
<p>Članak 1.</p> <p>Svrha i područje primjene</p> <p>1. Svrha je ove Direktive doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i postići visoku razinu zaštite potrošača usklađivanjem zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na određene aspekte marketinga, prodaje i preprodaje vremenski ograničene uporabe nekretnine i dugoročnih proizvoda za odmor te ugovora o razmjeni.</p> <p>2. Ova se Direktiva primjenjuje na transakcije između trgovaca i potrošača.</p> <p>Ova Direktiva ne dovodi u pitanje nacionalno zakonodavstvo:</p> <p>(a) kojime se uređuju opća pravna sredstva u ugovornom pravu;</p> <p>(b)koje se odnosi na registraciju nepokretne ili pokretne imovine i prijenos nepokretne imovine;</p> <p>(c)koje se odnosi na uvjete za osnivanje ili režime davanja ovlaštenja ili zahtjeve za izdavanje licencija; i</p> <p>(d)koje se odnosi na utvrđivanje pravne prirode prava koja su predmet ugovora obuhvaćenih ovom Direktivom.</p>	<p>Članak 103.</p> <p>(1)</p> <p>Odredbama ove glave Zakona uređuje se ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni, sklopljen između potrošača i trgovca.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine” znači ugovor koji traje duže od jedne godine i kojim potrošač, uz plaćenu naknadu, stječe pravo na korištenje jednog ili više prenoćišta duže od jednog razdoblja boravka;</p> <p>(b) „ugovor o dugoročnom proizvodu za odmor” znači ugovor koji traje duže od jedne godine i kojim potrošač, uz plaćenu naknadu, prvenstveno stječe pravo na popuste ili druge pogodnosti vezane za smještaj, odvojeno ili zajedno s putovanjem ili drugim uslugama;</p> <p>(c) „ugovor o preprodaji” znači ugovor kojim trgovac, za naknadu, pomaže potrošaču da proda ili kupi vremenski ograničenu uporabu nekretnine ili dugoročni proizvod za odmor;</p> <p>(d) „ugovor o razmjeni” znači ugovor kojim se potrošač, uz plaćenu naknadu, uključuje u sustav razmjene koji mu omogućava pristup smještaju za noćenje ili drugim uslugama, u zamjenu za ustupanje privremenog uživanja u pravima koja proizlaze iz potrošačevog ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine drugim osobama;</p> <p>(e) „trgovac” znači fizička ili pravna osoba koja djeluje u okviru svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti te svakoga tko djeluje u ime trgovca ili po njegovome nalogu;</p> <p>(f) „potrošač” znači fizička osoba koja djeluje izvan okvira svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;</p> <p>(g) „popratni ugovor” znači ugovor kojim potrošač dobiva usluge povezane s ugovorom o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine ili ugovorom o dugoročnom proizvodu za odmor, a koje trgovac ili treća strana pruža na temelju dogovora između te treće strane i trgovca;</p> <p>(h) „trajni medij” znači svaki instrument koji omogućava potrošaču ili trgovcu spremanje informacije koje su mu osobno namijenjene tako da budu dostupne za kasniju uporabu toliko dugo koliko je potrebno za svrhe tih informacija i koji omogućava nepromijenjeno prikazivanje pohranjenih informacija;</p>	<p>Članak 4.</p> <p>Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:</p> <p>13. „<i>nositelj pravila postupanja trgovaca</i>“ je svaki subjekt, uključujući pojedinog trgovca, koji je odgovoran za sastavljanje i izmjenu pravila postupanja i/ili nadzor nad provođenjem tih pravila od strane onih koji su se obvezali provoditi ga</p> <p>21. „<i>potrošač</i>“ je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>(i) „kodeks ponašanja” znači sporazum ili skup pravila koji nisu nametnuti zakonom, propisom ili upravnim aktom države članice i kojim se definira ponašanje trgovaca koji se obvežu na pridržavanje kodeksa u odnosu na jednu ili više poslovnih praksi ili poslovnih sektora;</p> <p>(j) „autor kodeksa” znači svaki subjekt, uključujući trgovca ili skupinu trgovaca, koji je odgovoran za formuliranje i provjeru kodeksa ponašanja i/ili za praćenje kako se kodeksa ponašanja pridržavaju oni koji su se obvezali da će ga poštovati.</p> <p>2. Pri izračunavanju trajanja ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine ili ugovora o dugoročnom proizvodu za odmor, koji je definiran u točkama (a) i (b) stavka 1., uzima se u obzir svaka odredba iz ugovora koja dozvoljava prešutno obnavljanje ili produženje ugovora.</p>	<p>22. „povezani ugovor“ je ugovor kojim se potrošaču pružaju usluge povezane s ugovorom:</p> <ul style="list-style-type: none"> - o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) ili - o dugotrajnom turističkom proizvodu ili - sklopljenim na daljinu ili - sklopljenim izvan poslovnih prostorija, <p>a koje pruža trgovac ili treća osoba, na temelju dogovora</p>		
--	--	--	--

	<p>između treće osobe i trgovca</p> <p>24. „pravila postupanja trgovaca“ jesu sporazum ili skup pravila koji nije donesen u obliku zakona ili nekog drugog propisa, a kojim je uređen način postupanja trgovaca koji su se obvezali poštovati ta pravila postupanja u odnosu na jednu ili više poslovnih praksi ili gospodarskih sektora</p> <p>33. „trajni medij“ je svako sredstvo koje omogućava potrošaču ili trgovcu da pohrani informacije koje su njemu namijenjene tako da budu dostupne za kasniju uporabu toliko dugo koliko je potrebno s obzirom na svrhu informacije i koje omogućava nepromijenjenu reprodukciju podataka, kao što je papir, elektronička</p>		
--	---	--	--

	<p>pošta, CD, DVD, memorijska kartica, memorijski štapić i čvrsti disk računala</p> <p>34. „<i>trgovac</i>“ je bilo koja osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, uključujući i osobu koja nastupa u ime ili za račun trgovca</p> <p>39. „<i>ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare)</i>“ je ugovor sklopljen na razdoblje duže od godine dana kojim potrošač, uz naknadu, stječe pravo korištenja jednog ili više noćenja kroz više razdoblja korištenja</p>		
--	--	--	--

	<p>40. „ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu“ je ugovor sklopljen na razdoblje duže od godine dana kojim potrošač, uz naknadu, prvenstveno stječe pravo na popust ili druge pogodnosti vezane uz smještaj, odvojeno ili zajedno s putovanjem ili drugim uslugama</p> <p>41. „ugovor o ponovnoj prodaji“ je ugovor kojim trgovac, uz naknadu, pomaže potrošaču pri prodaji ili kupnji prava na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) ili drugog dugotrajnog turističkog proizvoda</p> <p>42. „ugovor o zamjeni“ je ugovor kojim se potrošač, uz naknadu, uključuje u sustav zamjene koji mu omogućuje</p>		
--	---	--	--

	<p>noćenje ili druge usluge, u zamjenu za omogućavanje drugim osobama privremenog korištenja pogodnosti koje potrošač ima na temelju svoga prava na vremenski ograničenu uporabu (timeshare)</p> <p>Članak 103.</p> <p>(2) Pri izračunavanju trajanja ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) ili ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu, uzima se u obzir svaka ugovorna odredba koja dopušta prešutno obnavljanje ili produženje ugovora.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>Oglašavanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da svako oglašavanje sadrži mogućnost dobivanja informacija iz članka 4. stavka 1. i navesti gdje se te informacije mogu dobiti.</p> <p>2. Ako se neki ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, dugoročnom proizvodu za odmor, preprodaji ili razmjenu namjerava ponuditi potrošaču osobno na promotivnom ili prodajnom događanju, trgovac mora u pozivnici jasno navesti komercijalnu svrhu i prirodu događanja.</p> <p>3. Informacija iz članka 4. stavka 1. dostupna je potrošaču u svakome trenutku za vrijeme trajanja događanja.</p> <p>4. Vremenski ograničena uporaba nekretnine ili dugoročni proizvod za odmor ne smije se reklamirati ili prodavati kao investicija.</p>	<p>Članak 105.</p> <p>(1) U svakom oglasu koji se odnosi na ugovore iz ove glave Zakona mora biti jasno naznačeno pravo dobivanja prethodne obavijesti iz članka 106. ovoga Zakona, kao i mjesto na kojem se ta obavijest može dobiti.</p> <p>(2) Ako se sklapanje ugovora iz ove glave Zakona potrošaču nudi osobno, na promotivnom ili prodajnom događanju, trgovac mora u pozivu jasno navesti komercijalnu svrhu i prirodu događanja.</p> <p>(3) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka potrošaču mora</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

	<p>biti dostupna tijekom čitavog trajanja događanja iz stavka 2. ovoga članka.</p> <p>(4) Zabranjeno je vremenski ograničenu uporabu (timeshare) i dugotrajni turistički proizvod oglašavati i/ili nuditi na tržištu kao ulaganje.</p>		
<p>Članak 4.</p> <p>Predugovorne informacije</p> <p>1. Dovoljno prije negoli potrošač postane vezan ugovorom ili ponudom, trgovac daje potrošaču točne i dostatne informacije na jasan i razumljiv način, kako slijedi:</p> <p>(a) kod ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine: putem standardnog obrasca s informacijama koji se nalazi u Prilogu I. i informacije navedene u dijelu 3. tog obrasca;</p> <p>(b) kod ugovora o dugoročnom proizvodu za odmor: u obliku standardnog obrasca s informacijama iz Priloga II. i informacije navedene u dijelu 3. tog obrasca;</p> <p>(c) kod ugovora o preprodaji: u obliku standardnog obrasca s informacijama iz Priloga III. i informacije navedene u dijelu 3. tog obrasca;</p> <p>(d) kod ugovora o razmjeni: u obliku standardnog obrasca s informacijama iz Priloga IV. i informacije navedene u dijelu 3. tog obrasca.</p>	<p>Članak 106.</p> <p>(1) U razumnom roku prije prihvaćanja ponude ili sklapanja bilo kojeg ugovora iz ove glave Zakona trgovac je dužan, u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju, potrošaču na jasan i razumljiv način pružiti točnu i potpunu obavijest o ugovoru iz</p>	Djelomično preuzeto	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o ugovoru o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare), dugotrajnom turističkom proizvodu, ponovnoj prodaji i zamjeni (31.03.2022)</p>

<p>2. Informacije iz stavka 1. besplatno daje trgovac na papiru ili drugom trajnom mediju koji je lako dostupan potrošaču.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da informacije iz stavka 1. budu sastavljene na jeziku ili jednom od jezika države članice u kojoj potrošač ima boravište ili čiji je državljanin, prema potrošačevom izboru, ako je to jedan od službenih jezika Zajednice.</p>	<p>ove glave Zakona, i to putem standardnog informacijskog obrasca.</p> <p>(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka potrošaču mora biti besplatno stavljena na raspolaganje.</p> <p>(3) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora biti sastavljena na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države u kojoj potrošač ima boravište ili čiji je državljanin, prema njegovu izboru, a ako potrošač ima boravište ili je državljanin neke države članice Europske unije, može izabrati službeni jezik te države jedino ako je to ujedno službeni jezik Europske unije.</p>		
--	--	--	--

	<p>(4) Sadržaj i oblik obavijesti iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za područje zaštite potrošača.</p> <p>Članak 155.</p> <p>Ministar nadležan za područje zaštite potrošača donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 5.</p> <p>Ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, dugoročnom proizvodu za odmor, preprodaji ili razmjeni</p> <p>1. Države članice osiguravaju da ugovor bude u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju i da bude sastavljen na jeziku ili jednom od jezika države članice u kojoj potrošač ima boravište ili čiji je državljanin, prema potrošačevom izboru, ako je to jedan od službenih jezika Zajednice.</p> <p>Međutim, država članica u kojoj potrošač ima boravište može dodatno zahtijevati da:</p> <p>(a) se u svakom slučaju ugovor da potrošaču na jeziku ili jednom od jezika te države članice, ako je to jedan od službenih jezika Zajednice;</p> <p>(b) u slučaju ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine koji se odnosi na određenu nekretninu, trgovac da potrošaču ovjereni prijevod ugovora na jezik ili jedan od jezika države članice u kojoj se nalazi imovina, ako je to jedan od službenih jezika Zajednice.</p> <p>Država članica na čijem državnom području trgovac obavlja svoje prodajne djelatnosti može zahtijevati da se, u svakom slučaju, ugovor ponudi potrošaču na jeziku ili jednom od jezika te države članice, ako je to jedan od službenih jezika Zajednice.</p> <p>2. Informacije iz članka 4. stavka 1. čine sastavni dio ugovora i ne mijenjaju se, osim ako se ugovorne stranke izričito ne dogovore drukčije ili ako promjene proizađu iz neuobičajenih i nepredvidivih okolnosti koje su izvan trgovčeve kontrole, čije se posljedice ne bi mogle izbjeći čak ni da je poduzeta sva odgovarajuća pažnja.</p> <p>Potrošača se obavješćuje o tim promjenama na papiru ili drugom njemu lako dostupnom trajnom mediju, prije sklapanja ugovora.</p> <p>U ugovoru se izričito navode takve promjene.</p> <p>3. Osim informacija iz članka 4. stavka 1. ugovor također sadrži:</p> <p>(a) identitet, boravište i potpis svake strane; i</p>	<p>Članak 104.</p> <p>(1) Ugovori iz ove glave Zakona moraju biti sklopljeni u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju.</p> <p>(2) Ugovori iz ove glave Zakona moraju biti sastavljeni na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države u kojoj potrošač boravi ili čiji je državljanin, po njegovu izboru, s tim da ako potrošač boravi u, ili je državljanin neke države članice Europske unije, može izabrati službeni jezik te države jedino ako je to ujedno službeni jezik Europske unije.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o pravu potrošača na jednostrani raskid ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare), dugotrajnom turističkom proizvodu, ponovnoj prodaji i zamjeni (31.03.2022)</p>
--	--	----------------------------	--

<p>(b) datum i mjesto zaključenja ugovora.</p> <p>4. Prije zaključenja ugovora trgovac izričito upozorava potrošača na pravo da odustane od ugovora, dužinu roka za odustajanje iz članka 6. i zabranu avansnih uplata tijekom roka za odustajanje iz članka 9.</p> <p>Potrošač potpisuje pojedinačno odgovarajuće ugovorne klauzule.</p> <p>Ugovor sadrži zasebni standardni obrazac za odustajanje, koji je naveden u Prilogu V., namijenjen da olakša korištenje prava na odustajanje u skladu s člankom 6.</p> <p>5. Potrošač dobiva primjerak ili više primjeraka ugovora prilikom njegovoga zaključenja.</p>	<p>(3) Ako potrošač boravi u Republici Hrvatskoj ili ako trgovac obavlja svoju prodajnu djelatnost na području Republike Hrvatske, ugovori iz ove glave Zakona moraju u svakom slučaju biti sastavljeni na hrvatskom jeziku.</p> <p>(4) Ako se ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) odnosi na određenu nekretninu, trgovac je dužan dostaviti potrošaču ovjereni prijevod ugovora na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države u kojoj se nekretnina nalazi, s time da, ako se nekretnina nalazi u nekoj državi članici Europske unije, ugovor mora biti preveden na službeni</p>		
--	---	--	--

	<p>jezik ili jedan od službenih jezika te države koji je ujedno i službeni jezik Europske unije.</p> <p>(5) Ako bi ugovori iz ove glave Zakona bili sastavljeni u više jezičnih inačica, svaka se jezična inačica smatra izvornikom.</p> <p>(6) Potrošač mora primiti najmanje dva primjerka ugovora iz ove glave Zakona.</p> <p>Članak 107.</p> <p>(1) Podaci navedeni u prethodnoj obavijesti iz članka 106. ovoga Zakona čine sastavni dio ugovora iz ove glave Zakona i ne mogu se</p>		
--	---	--	--

	<p>izmijeniti, osim ako se ugovorne strane izričito ne sporazume drukčije ili ako izmjene proizađu iz neuobičajenih i nepredvidljivih okolnosti koje su izvan kontrole trgovca, a čije se posljedice nisu mogle spriječiti niti uz uporabu dužne pažnje.</p> <p>(2) Trgovac je dužan prije sklapanja ugovora obavijestiti potrošača pisanim putem, na papiru ili drugom trajnom mediju, o izmjenama svakog podatka navedenog u prethodnoj obavijesti, a u ugovoru te izmjene moraju biti izričito navedene.</p> <p>(3) Osim podataka navedenih u prethodnoj obavijesti</p>		
--	--	--	--

	<p>iz članka 106. ovoga Zakona, ugovori iz ove glave Zakona također moraju sadržavati:</p> <ul style="list-style-type: none">- podatke o identitetu, prebivalištu ili sjedištu ugovornih strana, kao i njihove potpise i- datum i mjesto sklapanja ugovora. <p>(4) Prije sklapanja ugovora iz ove glave Zakona trgovac je dužan potrošača izričito upozoriti na postojanje prava na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona, dužinu roka za taj raskid, kao i na zabranu plaćanja unaprijed za vrijeme</p>		
--	--	--	--

	<p>trajanja tog roka za raskid.</p> <p>(5) Svaki ugovor iz ove glave Zakona mora sadržavati zaseban standardni obrazac za jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona.</p> <p>(6) Ugovorne odredbe o postojanju prava na jednostrani raskid ugovora, dužini tog roka te zabrani plaćanja unaprijed za vrijeme trajanja roka za jednostrani raskid, potrošač mora zasebno potpisati.</p> <p>(7) Sadržaj i oblik standardnog obrasca iz stavka 5. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za</p>		
--	--	--	--

	<p>područje zaštite potrošača.</p> <p>Članak 155.</p> <p>Ministar nadležan za područje zaštite potrošača donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>		
<p>Članak 6.</p> <p>Pravo na odustajanje</p> <p>1. Osim pravnih sredstava koji stoje potrošaču na raspolaganju prema nacionalnome zakonodavstvu u slučaju kršenja odredaba ove Direktive, države članice osiguravaju da potrošač dobije rok od 14 kalendarskih dana da bez obrazloženja odustane od ugovora o</p>	<p>Članak 108.</p> <p>(1) Potrošač može, ne navodeći razlog, pisanim putem, na papiru ili drugom trajnom</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, dugoročnom proizvodu za odmor, preprodaji ili razmjeni.</p> <p>2. Rok odustajanja računa se:</p> <p>(a) od dana zaključenja ugovora ili nekog obvezujućeg predugovora; ili (b) od dana kad potrošač dobije ugovor ili obvezujući predugovor, ako je to nakon datuma iz točke (a).</p> <p>3. Rok odustajanja ističe:</p> <p>(a) nakon jedne godine i 14 kalendarskih dana od datuma iz stavka 2. ovog članka, ako trgovac nije popunio zasebni standardni obrazac za odustajanje, kao što se to zahtjeva u članku 5. stavku 4., te ga dao potrošaču u pisanom obliku na papiru ili nekom drugom trajnome mediju;</p> <p>(b) nakon tri mjeseca i 14 kalendarskih dana od dana iz stavka 2. ovog članka, ako informacije iz članka 4. stavka 1., uključujući prikladni standardni obrazac s informacijama naveden u prilogima I. do IV., nisu dane potrošaču u pisanom obliku, na papiru ili nekom drugom trajnome mediju.</p> <p>Osim toga, države članice moraju predvidjeti odgovarajuće kazne u skladu s člankom 15. u slučaju da trgovac, po isteku roka za odustajanje, nije ispunio zahtjeve u vezi s informacija iz ove Direktive.</p> <p>4. Ako je trgovac ispunio standardni obrazac za odustajanje predviđen u članku 5. stavku 4. u pisanom obliku na papiru ili drugom trajnom mediju, te ga predao potrošaču u roku od jedne godine od datuma iz stavka 2. ovog članka, rok odustajanja počinje teći od datuma kada potrošač primi ovaj obrazac. Slično vrijedi u slučaju ako su informacije iz članka 4. stavka 1., uključujući odgovarajući standardni obrazac s informacijama iz priloga I. do IV., dane potrošaču u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnome mediju u tri mjeseca od datuma iz stavka 2. ovog članka, rok odustajanja počinje teći od dana kada potrošač primi ove informacije.</p> <p>5. Ako se potrošaču ponudi ugovor o zamjeni zajedno i istodobno kad i ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, samo će se jedan rok odustajanja u skladu</p>	<p>mediju, raskinuti ugovore iz ove glave Zakona, u roku od 14 dana.</p> <p>(2) Rok za jednostrani raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od:</p> <p>- dana sklapanja ugovora ili predugovora</p> <p>- dana kad je potrošač primio primjerak ugovora ili predugovora, ako je primitak uslijedio nakon sklapanja ugovora ili predugovora.</p> <p>(3) Pravo potrošača na jednostrani raskid</p>		
--	--	--	--

<p>sa stavkom 1. primjenjivati na oba ugovora. Rok odustajanja za oba ugovora izračunava se u skladu s odredbama stavka 2., koje se primjenjuju na ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine.</p>	<p>ugovora ili predugovora iz ove glave Zakona prestaje:</p> <p>- istekom jedne godine i 14 dana računajući od dana iz stavka 2. ovoga članka, ako trgovac nije popunio standardni obrazac za jednostrani raskid ugovora iz članka 107. ovoga Zakona i dostavio ga potrošaču u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju</p> <p>- istekom tri mjeseca i 14 dana računajući od dana iz stavka 2. ovoga članka, ako prethodna obavijest iz članka 106. ovoga Zakona nije dostavljena potrošaču u pisanom obliku, na papiru ili nekom drugom trajnom mediju.</p>		
---	---	--	--

	<p>(4) Ako je trgovac ispunio i predao potrošaču u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju, standardni obrazac za jednostrani raskid ugovora u roku od godine dana od dana iz stavka 2. ovoga članka, rok za jednostrani raskid ugovora počinje teći od dana kada potrošač zaprimi taj obrazac.</p> <p>(5) Ako je prethodna obavijest iz članka 106. ovoga Zakona dostavljena potrošaču u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju, u roku od tri mjeseca od dana iz stavka 2. ovoga članka, rok za jednostrani raskid ugovora počinje teći</p>		
--	--	--	--

	<p>od dana kada potrošač zaprimi prethodnu obavijest.</p> <p>(6) Ako je potrošaču istodobno s ugovorom o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) ponuđen ugovor o zamjeni, na oba ugovora primjenjuje se samo jedan rok za jednostrani raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka, s tim da se rok za jednostrani raskid vezano za oba ugovora računa u skladu s odredbom stavka 2. ovoga članka.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>Načini korištenja prava na odustajanje</p> <p>Ako potrošač namjerava koristiti pravo na odustajanje mora prije isteka roka za odustajanje obavijestiti trgovca o svojoj odluci o odustajanju na papiru ili drugome trajnome mediju. Potrošač može koristiti standardni obrazac o odustajanju iz Priloga V. koji mu da trgovac u skladu s člankom 5. stavkom 4. Rok je ispunjen ako je obavijest bila poslana prije isteka roka za odustajanje.</p>	<p>Članak 108.</p> <p>(7) Potrošač jednostrano raskida ugovor iz ove glave Zakona obaviješću u pisanom obliku, na papiru ili na drugom trajnom mediju, pri čemu koristi</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>standardni obrazac za jednostrani raskid ugovora iz članka 107. stavka 5. ovoga Zakona.</p> <p>(8) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme ako je potrošač obavijest o raskidu iz stavka 7. ovoga članka poslao trgovcu prije isteka roka za jednostrani raskid.</p>		
<p>Članak 8.</p> <p>Posljedice korištenja prava na odustajanje</p> <p>1. Ako potrošač koristi pravo na odustajanje, prestaje obveza strana na izvršenje ugovora.</p> <p>2. Kad potrošač koristi pravo na odustajanje, ne snosi nikakve troškove niti je dužan platiti vrijednost koja odgovara usluzi koja je mogla biti izvršena prije odustajanja.</p>	<p>Članak 109.</p> <p>(1) U slučaju jednostranog raskida ugovora iz članka 108. ovoga Zakona potrošač nije dužan trgovcu naknaditi nikakve troškove niti je dužan platiti vrijednost usluge koja mu je na temelju ugovora bila ispunjena prije nego što je iskoristio svoje</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona.</p> <p>(2) U slučaju jednostranog raskida ugovora iz članka 108. ovoga Zakona potrošač ne odgovara za štetu koja nastane trgovcu zbog toga što je potrošač iskoristio svoje pravo na jednostrani raskid ugovora.</p>		
<p>Članak 9.</p> <p>Plaćanje unaprijed</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se u ugovorima o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, dugoročnim proizvodima za odmor i razmjenu zabranjuju sva plaćanja unaprijed, davanje jamstava, rezervacija novca na računima, izričito priznanje duga ili neka druga naknada potrošača trgovcu ili nekoj trećoj strani prije isteka roka za odustajanje u skladu s člankom 6.</p> <p>2. Države članice trebaju osigurati da se u ugovorima o preprodaji zabranjuju sva plaćanja unaprijed, davanje jamstava, rezervacija novca na računima, izričito priznanje duga ili neka druga naknada potrošača trgovcu ili nekoj trećoj strani prije stvarne prodaje ili drugačijeg raskida ugovora o preprodaji.</p>	<p>Članak 110.</p> <p>(1) Prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona zabranjeno je od potrošača zahtijevati bilo kakvo plaćanje unaprijed, davanje jamstava, rezervaciju novca na računu, izričito priznanje duga ili</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>izvršenje bilo koje druge financijske transakcije u vezi s ugovorom o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovorom o dugotrajnom turističkom proizvodu te ugovorom o zamjeni.</p> <p>(2) U vezi s ugovorom o ponovnoj prodaji, zabranjeno je zahtijevati od potrošača bilo kakvo plaćanje unaprijed, davanje jamstava, rezervaciju novca na računu, izričito priznanje duga ili izvršenje bilo koje druge financijske transakcije prije nego što ponovna prodaja prava bude izvršena, odnosno ugovor o ponovnoj prodaji prestane na neki drugi način.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 10.</p> <p>Posebne odredbe koje se odnose na ugovore o dugoročnim proizvodima za odmor</p> <p>1. Kod ugovora o dugoročnim proizvodima za odmor plaćanje se vrši u skladu s planom obročne otplate. Zabranjuje se svako plaćanje cijene navedene u ugovoru koja nije u skladu s planom obročne otplate. Plaćanja, uključujući članarine, dijele se na jednake godišnje obroke. Trgovac šalje pisani zahtjev za plaćanje na papiru ili drugom trajnom mediju najkasnije četrnaest kalendarskih dana prije svakoga datuma dospijeca rate.</p> <p>2. Od drugog obroka nadalje potrošač smije raskinuti ugovor bez plaćanja ugovorne kazne tako da pošalje obavijest trgovcu u roku od četrnaest kalendarskih dana od primitka zahtjeva za plaćanje svake rate. Ovo pravo ne utječe na pravo na raskid ugovora sukladno postojećem nacionalnom zakonodavstvu.</p>	<p>Članak 111.</p> <p>(1) Kod ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu plaćanje se obavlja isključivo na temelju plana obročne otplate.</p> <p>(2) Zabranjeno je bilo kakvo plaćanje na temelju ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu koje nije utemeljeno na planu obročne otplate.</p> <p>(3) Sva plaćanja na temelju</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu, uključujući plaćanje bilo koje članarine, moraju biti podijeljena na jednake godišnje obroke.</p> <p>(4) Za svako plaćanje na temelju ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu trgovac je dužan uputiti potrošaču pisani zahtjev za plaćanje, na papiru ili drugom trajnom mediju, najkasnije 14 dana prije datuma dospijeca pojedinog obroka.</p> <p>(5) Od drugog obroka nadalje potrošač može raskinuti ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu</p>		
--	--	--	--

	<p>bez plaćanja bilo kakve naknade ili kazne, i to upućivanjem obavijesti trgovcu u roku od 14 dana od dana primitka zahtjeva za plaćanje pojedinog obroka.</p> <p>(6) Pravo potrošača iz stavka 5. ovoga članka ne utječe na njegovo pravo da raskine ugovor ili na drugi način dovede do prestanka ugovora, koje ima na temelju ovoga ili drugih zakona.</p>		
<p>Članak 11.</p> <p>Raskid popratnih ugovora</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se, u slučaju kada potrošač koristi svoje pravo na odustajanje od ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine ili dugoročnom proizvodu za odmor, automatski raskinu svi popratni ugovori o razmjeni ili neki drugi popratni ugovor bez ikakvih troškova za potrošača.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje članak 15. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima (10), ako je cijena u potpunosti ili djelomično plaćena kreditom koji je trgovac ili treća strana odobrila</p>	<p>Članak 112.</p> <p>(1) Jednostranim raskidom ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare) ili ugovora o dugotrajnom</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>potrošaču na temelju sporazuma između treće strane i trgovca, kreditni se ugovor raskida bez ikakvih troškova za potrošača, ako potrošač koristi svoje pravo na odustajanje od ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, dugoročnim proizvodima za odmor, preprodaji ili razmjeni.</p> <p>3. Države članice utvrđuju detaljna pravila za raskid takvih ugovora.</p>	<p>turističkom proizvodu raskida se i bilo koji, s njima povezani ugovor o zamjeni ili bilo koji drugi povezani ugovor, bez ikakvih troškova za potrošača.</p> <p>(2) Ako je radi potpune ili djelomične isplate cijene iz ugovora iz ove glave Zakona potrošaču odobren kredit od strane trgovca ili treće osobe, na temelju sporazuma te osobe i trgovca, raskidom nekog od tih ugovora raskida se i ugovor o kreditu.</p> <p>(3) U slučaju raskida ugovora o kreditu iz stavka 2. ovoga članka potrošač nije dužan platiti davatelju kredita nikakvu naknadu, troškove, kamatu ili</p>		
--	---	--	--

	<p>kaznu niti mu je dužan popraviti štetu.</p> <p>(4) Povezani ugovor raskida se u trenutku kad trgovac primi obavijest iz članka 108. ovoga Zakona, bez obzira na to je li povezani ugovor sklopljen s trgovcem ili trećom osobom, na temelju njezina sporazuma s trgovcem.</p> <p>(5) Ako je povezani ugovor sklopljen s trećom osobom, na temelju njezina sporazuma s trgovcem, potrošač nije dužan obavijestiti tu osobu o raskidu ugovora, već je to dužan učiniti trgovac.</p> <p>(6) Trgovac ili treća osoba s kojom je</p>		
--	--	--	--

	<p>potrošač sklopio povežani ugovor dužna je potrošaču vratiti sve što je na temelju povezanog ugovora primila od njega, i to u roku od 30 dana od dana kada je trgovac primio obavijest iz članka 108. ovoga Zakona.</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Obvezujuća priroda ove Direktive i primjena u međunarodnim slučajevima</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se u slučaju kada se na ugovor primjenjuje pravo neke države članice potrošač ne može odreći prava koja su mu priznata ovom Direktivom.</p> <p>2. Ako je mjerodavno pravo treće zemlje, potrošačima ne smije biti uskraćena zaštita koju im osigurava ova Direktiva, u obliku u kojem se ona primjenjuje u državi članici suda, ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> — je neka predmetna nekretnina smještena na državnom području države članice, ili — u slučaju ugovora koji se ne odnosi izravno na nepokretnu imovinu, trgovac obavlja svoje gospodarske ili stručne djelatnosti u državi članici ili na neki način usmjerava takve aktivnosti prema državi članici, a ugovor spada u okvir takvih djelatnosti. 	<p>Članak 45.</p> <p>(4) Ako je za ugovore iz glave IV. ovoga dijela Zakona mjerodavno strano pravo, potrošač ne može biti lišen zaštite na koju ima pravo po ovome Zakonu, ako ima boravište u Republici Hrvatskoj, ako se nekretnina koja je predmet ugovora nalazi na području Republike Hrvatske ili ako trgovac obavlja svoju djelatnost na području Republike Hrvatske, odnosno ako na neki način usmjerava svoje</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	poslovanje na Republiku Hrvatsku, a ugovor ulazi u okvir tog poslovanja.		
<p>Članak 13.</p> <p>Sudska i upravna zaštita</p> <p>1. Države članice osiguravaju postojanje prikladnih i učinkovitih mjera, kojima se osigurava da se trgovci pridržavaju ove Direktive u interesu potrošača.</p> <p>2. Mjere iz stavka 1. uključuju propise na temelju kojih će jedno ili više od sljedećih tijela ovlaštenih prema nacionalnom zakonodavstvu imati pravo poduzimati mjere, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, pred sudovima ili pri nadležnim upravnim tijelima kako bi se osigurala primjena nacionalnih propisa za provedbu ove Direktive:</p> <p>(a) javna tijela i službe ili njihovi predstavnici;</p> <p>(b) organizacije potrošača koje imaju zakonski interes zaštititi potrošače;</p> <p>(c) strukovne organizacije koje imaju zakonski interes poduzimati takve mjere.</p>	<p>Članak 114.</p> <p>(1) Svako ovlašteno tijelo ili osoba ima pravo pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača protiv osobe čije je postupanje u suprotnosti s odredbama:</p> <p>1. članka 3. stavka 1., članka 7., članaka 34. do 44., članka 46. i članaka 48. do 112. ovoga Zakona</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>2. zakona kojim se uređuju obvezni odnosi u dijelu koji se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke i komercijalno jamstvo</p>		
	<p>3. zakona kojim se uređuje pružanje usluga u turizmu u dijelu koji se odnosi na ugovor o putovanju u paket-aranžmanu i ugovor o povezanom putnom aranžmanu</p>		
	<p>4. zakona kojim se uređuje elektronička trgovina</p>		
	<p>5. zakona kojim se uređuju elektronički mediji u dijelu koji se odnosi na audiovizualnu medijsku uslugu</p>		

	<p>6. zakona kojim se uređuje potrošačko kreditiranje</p> <p>7. zakona kojim se uređuju usluge</p> <p>8. zakona kojim se uređuju lijekovi</p> <p>9. pravilnika kojim se uređuje način oglašavanja o lijekovima</p> <p>10. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) br. 181/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o pravima putnika u autobusnom prijevozu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst</p>		
--	--	--	--

	<p>značajan za EGP) (SL L 55, 28.2.2011.)</p> <p>11. zakona kojim se uređuje alternativno rješavanje potrošačkih sporova</p> <p>12. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) 2018/302 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. veljače 2018. o rješavanju pitanja neopravdanoga geografskog blokiranja i drugih oblika diskriminacije na unutarnjem tržištu na temelju državljanstva, mjesta boravišta ili mjesta poslovnog nastana klijenata te o izmjeni uredbi (EZ) br. 2006/2004 i EU 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL</p>		
--	--	--	--

L 60I, 2.3.2018.).

Članak 115.

(6) Vlada Republike Hrvatske će odlukom iz stavka 5. ovoga članka odrediti tijela i osobe ovlaštene za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača pred nadležnim tijelom neke od država članica Europske unije.

(7) Odluka iz stavka 5. ovoga članka bit će dostavljena Europskoj komisiji na zahtjev tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz stavka 6. ovoga članka.

Članak 141.

	<p>(1) Inspekcijski nadzor nad provođenjem ovoga Zakona, osim u slučajevima iz stavaka 2., 3.,4. i 5. ovoga članka, obavljaju tržišni inspektori Državnog inspektorata sukladno zakonu kojim se uređuju poslovi i ovlasti tržišnih inspektora.</p> <p>Članak 145.</p> <p>(1) Kada se u inspekcijskom postupku utvrdi da pravna ili fizička osoba sklapa ugovore na daljinu te proizlazi da ista namjerno skriva identitet i čini povrede ovoga Zakona i/ili kada odbija suradnju s</p>		
--	---	--	--

	<p>nadležnom inspekcijom, a postoji rizik od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača, nadležni inspektor može donijeti privremeno rješenje kojim će naložiti privremene mjere.</p> <p>(2) Privremena mjera iz stavka 1. ovoga članka može biti:</p> <p>1. naložiti operatorima javnih komunikacijskih usluga i/ili davateljima usluga pristupa internetu (ISP) i/ili pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone sadržaj ili ograniče pristup internetskom sučelju ili da se krajnjim korisnicima, odnosno potrošačima</p>		
--	--	--	--

	<p>prilikom pristupa internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje razmjerno prirodi povrede i/ili</p> <p>2. naložiti svim pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone, onemoguće ili ograniče pristup internetskom sučelju razmjerno prirodi povrede i/ili</p> <p>3. naložiti svim registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omoguće nadležnom tijelu da je registrira i/ili</p> <p>4. naložiti nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija da</p>		
--	---	--	--

	<p>uklone sadržaj iz kojeg proizlazi povreda ovoga Zakona i/ili</p> <p>5. svaka druga mjera kojom se postiže svrha otklanjanja rizika od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača.</p> <p>(3) Privremene mjere traju do isteka roka na koji su određene, a najdulje do okončanja inspekcijskog postupka.</p> <p>(4) Ako je nastala šteta operatorima javnih komunikacijskih usluga, davateljima usluga pristupa internetu (ISP), pružateljima usluga</p>		
--	---	--	--

	<p>smještaja i registrima za domene, nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija temeljem privremenih mjera iz stavka 2. ovoga članka, isti imaju pravo tražiti od trgovca naknadu štete sukladno općim pravilima naknade štete.</p> <p>(5) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu Državnog inspektorata.</p> <p>Članak 146.</p>		
--	--	--	--

	<p>(1) Ako trgovac ni tijekom trajanja privremene mjere iz članka 145. ovoga Zakona ne ukloni nepravilnost, nadležni inspektor će rješenjem zabraniti trgovcu postupanje protivno propisima iz ovoga Zakona razmjerno prirodi povrede.</p> <p>(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka nadležni inspektor će ukinuti privremeno rješenje iz članka 145. stavka 1. ovoga Zakona i:</p> <p>1. naložiti operatorima javnih komunikacijskih usluga i/ili davateljima usluga pristupa internetu (ISP), i/ili pružateljima usluga</p>		
--	--	--	--

	<p>smještaja na poslužitelju da uklone sadržaj ili ograniče pristup internetskom sučelju ili da se krajnjim korisnicima, odnosno potrošačima prilikom pristupa internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje razmjerno prirodi povrede i/ili</p> <p>2. naložiti svim pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone, onemoguće ili ograniče pristup internetskom sučelju razmjerno prirodi povrede i/ili</p> <p>3. naložiti svim registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omoguće</p>		
--	--	--	--

	<p>nadležnom tijelu da je registrira i/ili</p> <p>4. naložiti nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija da uklone sadržaj iz kojeg proizlazi povreda ovoga Zakona i/ili</p> <p>5. odrediti svaku mjeru kojom se postiže svrha otklanjanja rizika od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača.</p> <p>(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, u slučaju kada pravna ili fizička osoba nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, a u postupku inspekcijskog</p>		
--	--	--	--

	<p>postupka se utvrdi da sklapa ugovore na daljinu te iz predmetnog proizlazi da ista namjerno skriva identitet te čini povrede ovoga Zakona i/ili kada odbija suradnju s nadležnog inspekcijom, te postoji rizik od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača, inspektor može donijeti rješenje kojim će:</p> <p>1. naložiti operatorima javnih komunikacijskih usluga i/ili davateljima usluga pristupa internetu (ISP) i/ili pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone sadržaj ili ograniče pristup internetskom sučelju ili da se krajnjim korisnicima, odnosno potrošačima prilikom pristupa</p>		
--	---	--	--

	<p>internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje razmjerno prirodi povrede i/ili</p> <p>2. naložiti svim pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone, onemoguće ili ograniče pristup internetskom sučelju razmjerno prirodi povrede i/ili</p> <p>3. naložiti svim registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omoguće nadležnom tijelu da je registrira i/ili</p> <p>4. naložiti nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija da uklone sadržaj iz</p>		
--	---	--	--

	<p>kojeg proizlazi povreda ovoga Zakona.</p> <p>(4) Ako je nastala šteta operatorima javnih komunikacijskih usluga, davateljima usluga pristupa internetu, pružateljima usluga smještaja i registrima za domene, nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija temeljem rješenja iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, isti imaju pravo tražiti od trgovca naknadu štete sukladno općim pravilima naknade štete.</p> <p>(5) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja, a o njoj</p>		
--	--	--	--

	<p>odlučuje unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu Državnog inspektorata.</p> <p>Članak 147.</p> <p>(3) Nadležni inspektor će rješenjem narediti trgovcu otklanjanje utvrđene nepravilnosti, određujući rok u kojem se ta nepravilnost mora ukloniti, ako tijekom inspekcijskog nadzora utvrdi da:</p> <p>10. pri oglašavanju postupa suprotno odredbama članka 105. ovoga Zakona</p> <p>11. potrošaču nije predao obavijest</p>		
--	---	--	--

	<p>sukladno članku 106. ovoga Zakona</p> <p>12. nije obavijestio potrošača sukladno odredbi članka 106. stavaka 1. i 3. te članka 107. stavaka 2. i 4. ovoga Zakona</p> <p>13. ugovor ne sadrži podatke sukladno članku 107. ovoga Zakona.</p> <p>(6) Žalba izjavljena protiv rješenja iz ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu Državnog inspektorata.</p>		
--	--	--	--

	<p>(7) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka nadležni inspektor neće donositi ako su utvrđene nepravilnosti otklonjene tijekom inspekcijskog nadzora, odnosno do donošenja rješenja, što će nadležni inspektor utvrditi i navesti u zapisniku o obavljenom inspekcijskom nadzoru.</p>		
<p>Članak 14.</p> <p>Informiranje potrošača i izvansudski pravni lijekovi</p> <p>1. Države članice donose odgovarajuće mjere za informiranje potrošača o nacionalnom pravu kojim se ova Direktiva prenosi u njega i prema potrebi potiče trgovce i autore kodeksa da informiraju potrošače o svojim kodeksima ponašanja.</p> <p>Komisija posebno potiče stručna tijela, organizacije i udruženja da na razini Zajednice sastave kodekse ponašanja čiji je cilj olakšati provedbu ove Direktive, u skladu s pravom Zajednice. Također potiče trgovce i njihove podružnice da informiraju potrošače o takvim kodeksima ponašanja, također i odgovarajućim označivanjem gdje to potrebno.</p> <p>2. Države članice potiču uspostavu ili razvoj odgovarajućih i učinkovitih izvansudskih pritužbi i postupaka pravne zaštite radi rješavanja sporova s potrošačima na temelju ove Direktive, te prema potrebi potiče trgovce i njihove podružnice da informiraju potrošače o postojanju takvih postupaka.</p>	<p>Informiranje potrošača o nacionalnom pravu kojim se ova Direktiva prenosi u njega provedeno je putem Jedinog digitalnog pristupnika, uspostavljenog Uredbom (EU) 2018/1724 Europskog parlamenta i Vijeća od 2. listopada 2018. o uspostavi jedinstvenog digitalnog pristupnika</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>za pristup informacijama, postupcima, uslugama podrške i rješavanja problema te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (Tekst značajan za EGP.)</p> <p>Članak 113.</p> <p>Potrošač može pokrenuti postupak za rješavanje sporova protiv trgovaca pred tijelom za alternativno rješavanje potrošačkih sporova u skladu s propisom kojim se uređuje alternativno rješavanje potrošačkih sporova.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 15.</p> <p>Kazne</p> <p>1. Države članice predviđaju odgovarajuće kazne za slučaj da se trgovac ne pridržava nacionalnih propisa donesenih na temelju ove Direktive.</p> <p>2. Te kazne moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p>	<p>Članak 149.</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac - pravna osoba ako:</p> <p>78. ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni nije sklopljen u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju (članak 104. stavak 1.)</p> <p>79. ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

	<p>proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni nije sastavljen na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države u kojoj potrošač boravi ili čiji je državljanin, po njegovu izboru, s tim da ako potrošač boravi u nekoj državi članici Europske unije ili je državljanin neke države članice Europske unije, može izabrati službeni jezik te države jedino ako je to ujedno službeni jezik Europske unije (članak 104. stavak 2.)</p> <p>80. potrošač boravi u Republici Hrvatskoj ili ako trgovac obavlja svoju prodajnu djelatnost na području Republike Hrvatske, a ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom</p>		
--	---	--	--

	<p>proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni nije sastavljen na hrvatskom jeziku (članak 104. stavak 3.)</p> <p>81. ako se ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) odnosi na određenu nekretninu, ne dostavi potrošaču ovjereni prijevod ugovora na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države u kojoj se nekretnina nalazi, s tim da, ako se nekretnina nalazi u nekoj državi članici Europske unije, ugovor mora biti preveden na službeni jezik ili jedan od službenih jezika te države koji je ujedno i službeni jezik Europske unije (članak 104. stavak 4.)</p>		
--	---	--	--

	<p>82. potrošaču ne uruči najmanje dva primjerka ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovora o ponovnoj prodaji i ugovora o zamjeni (članak 104. stavak 6.)</p> <p>83. u svakom oglasu koji se odnosi na ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni nije jasno naznačeno pravo dobivanja prethodne obavijesti iz članka 106. ovoga Zakona, kao i mjesto na kojem se ta obavijest može dobiti (članak 105. stavak 1.)</p>		
--	--	--	--

	<p>84. se sklapanje ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovora o ponovnoj prodaji i ugovora o zamjeni potrošaču nudi osobno, na promotivnom ili prodajnom događanju, a trgovac u pozivu jasno ne navede komercijalnu svrhu i prirodu događanja (članak 105. stavak 2.)</p> <p>85. obavijest iz članka 105. stavka 1. ovoga Zakona nije dostupna tijekom čitavog trajanja događanja iz članka 105. stavka 2. ovoga Zakona (članak 105. stavak 3.)</p>		
--	---	--	--

	<p>86. vremenski ograničenu uporabu (timeshare) i dugotrajni turistički proizvod oglašava i/ili nudi na tržištu kao ulaganje (članak 105. stavak 4.)</p> <p>87. potrošaču na jasan i razumljiv način ne pruži točnu i potpunu obavijest o ugovoru o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovoru o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovoru o ponovnoj prodaji i ugovoru o zamjeni, putem standardnog informacijskog obrasca u razumnom roku prije prihvaćanja ponude ili sklapanja ugovora (članak 106. stavak 1.)</p>		
--	---	--	--

	<p>88. obavijest iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona nije potrošaču besplatno stavljena na raspolaganje (članak 106. stavak 2.)</p> <p>89. obavijest iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona nije sastavljena sukladno članku 106. stavku 3. ovoga Zakona</p> <p>90. ne obavijesti potrošača pisanim putem, na papiru ili drugom trajnom mediju, prije sklapanja ugovora, o izmjenama svakog podatka navedenog u prethodnoj obavijesti ili u ugovoru te izmjene nije izričito naveo (članak 107. stavak 2.)</p>		
--	---	--	--

	<p>91. potrošač prije sklapanja ugovora nije izričito upozoren na postojanje prava na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona, dužinu roka za taj raskid, kao i na zabranu plaćanja unaprijed za vrijeme trajanja tog roka za raskid (članak 107. stavak 4.)</p> <p>92. potrošaču dostavi ugovor koji ne sadrži zaseban obrazac za jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona (članak 107. stavak 5.)</p> <p>93. zahtijeva od potrošača naknadu troškova i/ili plaćanje vrijednosti usluge koja mu je na temelju ugovora bila ispunjena prije nego što je iskoristio svoje</p>		
--	---	--	--

	<p>pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona (članak 109. stavak 1.)</p> <p>94. tereti potrošača za štetu koja nastane zbog toga što je potrošač iskoristio svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona (članak 109. stavak 2.)</p> <p>95. prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona od potrošača zahtijeva bilo kakvo plaćanje unaprijed, davanje jamstava, rezervaciju novca na računu, izričito priznanje duga ili izvršenje bilo koje druge financijske transakcije u vezi s ugovorom o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare),</p>		
--	--	--	--

	<p>ugovorom o dugotrajnom turističkom proizvodu te ugovorom o zamjeni (članak 110. stavak 1.)</p> <p>96. zahtijeva od potrošača bilo kakvo plaćanje unaprijed, davanje jamstava, rezervaciju novca na računu, izričito priznanje duga ili izvršenje bilo koje druge financijske transakcije prije nego što ponovna prodaja prava bude izvršena, odnosno ugovor o ponovnoj prodaji prestane na neki drugi način (članak 110. stavak 2.)</p> <p>97. zahtijeva bilo kakvo plaćanje na temelju ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu koje nije utemeljeno</p>		
--	---	--	--

	<p>na planu obročne otplate (članak 111. stavak 2.)</p> <p>98. ne uputi potrošaču pisani zahtjev za plaćanje, na papiru ili drugom trajnom mediju, najkasnije 14 dana prije datuma dospijeca pojedinog obroka za svako plaćanje na temelju ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu (članak 111. stavak 4.)</p> <p>99. zahtijeva od potrošača, od drugog obroka nadalje, plaćanje bilo kakve naknade ili kazne ako potrošač raskine ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu (članak 111. stavak 5.)</p>		
--	---	--	--

	<p>100. u slučaju jednostranog raskida ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare) i ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu zahtijeva od potrošača bilo kakvu naknadu kod raskida povezanog ugovora o zamjeni ili bilo kojeg drugog povezanog ugovora ili ugovora o kreditu (članak 112. stavci 1. i 3.)</p> <p>101. potrošaču ne vrati sve što je na temelju povezanog ugovora primio od njega, on ili treća osoba s kojom je potrošač sklopio povezani ugovor, i to u roku od 30 dana od dana kada je trgovac primio obavijest iz članka 108. ovoga Zakona (članak 112. stavak 6.)</p>		
--	---	--	--

	<p>(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.</p> <p>(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se trgovac - fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.</p>		
<p>Članak 16.</p> <p>Prijenos u nacionalno zakonodavstvo</p> <p>1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 23. veljače 2011. One o tekstu tih propisa odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>One te odredbe primjenjuju najkasnije od 23. veljače 2011.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p>	<p>Članak 159.</p> <p>Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti potrošača („Narodne novine“, br. 41/14., 110/15. i 14/19.).</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>Članak 160.</p> <p>Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 28. svibnja 2022. godine.</p>		
<p>Članak 17.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>Komisija preispituje ovu Direktivu i izvješćuju Europski parlament i Vijeće do 23. veljače 2014.</p> <p>Prema potrebi daju daljnje prijedloge za njezinu prilagodbu razvoju u tome području.</p> <p>Komisija može tražiti informacije od država članica i nacionalnih zakonodavnih tijela.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 18.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 94/47/EZ stavlja se izvan snage.</p> <p>Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu VI.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>

<p>Članak 19.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 20.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>
<p>PRILOG I.</p> <p>STANDARDNI OBRAZAC S INFORMACIJAMA ZA UGOVORE O PRAVU NA VREMENSKI OGRANIČENU UPORABU NEKRETNINE</p>	<p>Članak 106.</p> <p>(4) Sadržaj i oblik obavijesti iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za područje zaštite potrošača.</p> <p>Članak 155.</p> <p>Ministar nadležan za područje zaštite potrošača</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o ugovoru o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare), dugotrajnom turističkom proizvodu, ponovnoj prodaji i zamjeni (31.03.2022)</p>

<p>Dio 1.:</p> <p>Identitet, boravište i pravni status trgov(a)ca koji će biti ugovorna stranka:</p> <p>Kratak opis proizvoda (npr. opis nepokretne imovine):</p> <p>Točna priroda i sadržaj prava:</p> <p>Točno razdoblje u kojem se može koristiti pravo koje je predmet ugovora i, prema potrebi, njegovo trajanje:</p> <p>Datum od kojega potrošač može početi koristiti ugovorno pravo:</p> <p>Ako se ugovor odnosi na određeni objekt koji se gradi, datum kada će smještaj i usluge/objekti biti dovršeni/spremni za uporabu:</p> <p>Cijena koju potrošač plaća da bi stekao pravo/a:</p> <p>Pregled dodatnih obveznih troškova koji proizlaze iz ugovora; vrsta troškova i naznaka iznosa (npr. godišnje pristojbe, druge ciklične pristojbe, posebni nameti, lokalni porezi):</p> <p>Sažetak glavnih usluga dostupnih potrošaču (npr. struja, voda, održavanje, odvoz smeća) i naznačeni iznos koji mora platiti potrošač za takve usluge:</p> <p>Sažeti opis objekata koji potrošaču stoje na raspolaganju (npr. bazen ili sauna):</p> <p>Jesu li uključeni u gore navedene troškove?</p> <p>Ako nisu, navesti što je uključeno i što treba platiti:</p> <p>Je li se moguće uključiti u program razmjene?</p> <p>Ako jest, navedite naziv programa razmjene:</p> <p>Navedeni troškovi za članstvo/razmjenu:</p> <p>Je li trgovac potpisao kodeks(e) ponašanja i ako je, gdje ga/ih je moguće naći?</p>	<p>donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>		
---	---	--	--

Dio 2.:

Općenite informacije:

- Potrošač ima pravo raskinuti ugovor, ne navodeći razloge, u roku od 14 kalendarskih dana od dana sklapanja ugovora ili nekog obvezujućeg predugovora, ili po primitku tih ugovora ako se to dogodi kasnije.
- Tijekom roka za odustajanje od ugovora zabranjeno je bilo kakvo plaćanje unaprijed od strane potrošača. Zabrana se odnosi na sva plaćanja naknada, uključujući plaćanje, davanje jamstava, rezerviranje novca na računima, izričito priznanje duga itd. To se ne odnosi samo na plaćanje trgovcu nego i trećim stranama.
- Potrošač ne plaća nikakve troškove ili obveze osim onih navedenih u ugovoru.
- U skladu s međunarodnim privatnim pravom, ugovor može biti reguliran pravom neke druge države članice, a ne one u kojoj potrošač ima boravište ili uobičajeni domicil, a eventualni sporovi mogu biti u nadležnosti drugih sudova a ne sudova države članice u kojoj potrošač ima boravište ili uobičajeni domicil.

Potpis potrošača:

Dio 3.:

Dodatne informacije na koje potrošač ima pravo i gdje ih može naći (npr. u kojem poglavlju općenite brošure) ako nisu ovdje navedene:

1. INFORMACIJE O STEČENIM PRAVIMA

- uvjeti kojima se regulira korištenje prava koje je predmet ugovora na području države/a članice/a u kojoj/kojima se nalazi predmetna imovina i informacije o tome jesu li ti uvjeti ispunjeni ili, ako nisu, koje još uvjete treba ispuniti,
- ako se ugovorom stječu prava na smještaj u objektu koji se odabire između vrsta smještaja, informacije o ograničenjima potrošačeve mogućnosti korištenja smještaja od ponuđenih vrsta u nekome razdoblju.

2. INFORMACIJE O NEPOKRETNJOJ IMOVINI

- kada se ugovor odnosi na određenu nekretninu, točan i detaljan opis te nekretnine i njene lokacije; ako se ugovor odnosi na više nekretnina („mnoštvo odmarališta“), odgovarajući opis nekretnina i njihovih lokacija; ako se ugovor odnosi na smještaj koji nije nepokretna imovina, odgovarajući opis smještaja i objekata,
- komunalne usluge (npr. električna energija, voda, održavanje, odvoz smeća) koje stoje ili će stajati potrošaču na raspolaganju, kao i uvjeti pod kojima mu stoje na raspolaganju,
- ako postoje, zajedničke prostorije, poput bazena, saune itd., kojima se potrošač ima ili će imati pravo koristiti i pod kojim uvjetima.

3. DODATNI ZAHTJEVI U VEZI SA SMJEŠTAJEM U IZGRADNJI (prema potrebi)

4. INFORMACIJE O TROŠKOVIMA

— točan i odgovarajući opis svih troškova povezanih s ugovorom o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine; kako će se ti troškovi raspodijeliti na potrošača, kako i kada se takvi troškovi mogu povećati; metoda izračunavanja iznosa naknada vezanih za korištenje imovine, obvezna zakonska davanja (na primjer, porezi, takse i pristojbe) i režijski troškovi (na primjer, upravljanje, održavanje i popravci),

— eventualne informacije o tome postoje li ikakve naknade, hipoteke, tereti ili druga založna prava nad vlasništvom smještaja.

5. INFORMACIJE O RASKIDU UGOVORA

— prema potrebi, informacije o postupcima za raskid pomoćnih ugovora i posljedicama takvog raskida,

— uvjeti za raskid ugovora, posljedice raskida i informacije o odgovornosti potrošača za troškove koji mogu nastati zbog raskida.

6. DODATNE INFORMACIJE

— informacije o načinu održavanja i popravaka imovine te njezinog upravljanja i vođenja, uključujući i to mogu li potrošači i kako mogu sudjelovati u odlučivanju o tim pitanjima,

— informacije o postojanju mogućnosti uključivanja u sustav za preprodaju ugovornih prava, informacije o tome sustavu i naznaka troškova vezanih za preprodaju u okviru toga sustava,

— naznaka jednoga ili više jezika na kojima se može komunicirati s trgovcem u vezi s ugovorom, na primjer s obzirom na odluke o upravljanju, povećanje troškova te rješavanje upita ili pritužbi,

— ako postoji, mogućnost izvansudskog rješavanja sporova.

Potvrda primitka informacija:

Potpis potrošača:

<p>PRILOG II.</p> <p>STANDARDNI OBRAZAC S INFORMACIJAMA ZA UGOVORE O DUGOROČNIM PROIZVODIMA ZA ODMOR</p>	<p>Članak 106.</p> <p>(4) Sadržaj i oblik obavijesti iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za područje zaštite potrošača.</p> <p>Članak 155.</p> <p>Ministar nadležan za područje zaštite potrošača donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o ugovoru o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare), dugotrajnom turističkom proizvodu, ponovnoj prodaji i zamjeni (31.03.2022)</p>
--	--	----------------------------	--

Dio 1.:

Identitet, boravište i pravni status trgov(a)ca koji će biti ugovorna stranka:

Kratak opis proizvoda:

Točna priroda i sadržaj prava:

Točno razdoblje u kojem se može koristiti pravo koje je predmet ugovora i, prema potrebi, njegovo trajanje:

Datum od kojega potrošač može početi koristiti ugovorno pravo:

Cijena koju potrošač plaća da bi stekao pravo/a, uključujući povremene troškove koje potrošač može očekivati da proizađu iz prava korištenja smještaja, putovanja i drugih povezanih proizvoda ili usluga koje su navedene:

Plan obročne otplate kojim su utvrđeni jednaki iznosi rata u sklopu cijene za svaku godinu tijekom trajanja ugovora i datumi njihovoga dospjeća:

Nakon prve godine daljnji se iznosi mogu prilagoditi tako da se osigura očuvanje stvarne vrijednosti rata, na primjer, uzimajući u obzir inflaciju.

Pregled dodatnih obaveznih troškova koji proizlaze iz ugovora; vrsta troškova i naznaka iznosa (npr. godišnje članarine):

Sažetak glavnih usluga dostupnih potrošaču (npr. popusti na boravke u hotelu i letove):

Jesu li one uključene u gore navedene troškove?

Ako nisu, navesti što je uključeno i što treba platiti (npr. 3 noćenja su uključena u godišnju članarinu, a svi ostali boravci moraju se posebno platiti):

Je li trgovac potpisao kodeks(e) ponašanja i ako je, gdje ga/ih je moguće naći?

Dio 2.:

Općenite informacije:

- Potrošač ima pravo odustati od ovog ugovora, ne navodeći razloge, u roku od 14 kalendarskih dana od dana sklapanja ugovora ili nekog obvezujućeg predugovora, ili primitka tih ugovora ako se to dogodi naknadno.
- Tijekom razdoblja za odustajanje od ugovora potrošaču je zabranjeno izvršiti bilo kakvo plaćanje unaprijed. Zabrana se odnosi na sve naknade, uključujući isplatu, davanje jamstava, rezerviranje novca na računima, izričito priznanje duga itd. To se ne odnosi samo na plaćanje trgovcu nego i trećim stranama.
- Potrošač ima pravo raskinuti ugovor bez plaćanja ugovorne kazne ako pošalje trgovcu obavijest o raskidu u roku od 14 kalendarskih dana od primitka zahtjeva za plaćanje svake godišnje rate.
- Potrošač ne plaća nikakve troškove ili obveze osim onih navedenih u ugovoru.
- U skladu s međunarodnim privatnim pravom, ugovor može biti reguliran pravom neke druge države članice, a ne one u kojoj potrošač ima boravište ili uobičajeni domicil, a eventualni sporovi mogu biti u nadležnosti drugih sudova, a ne sudova države članice u kojoj potrošač ima boravište ili uobičajeni domicil.

Potpis potrošača:

Dio 3.:

Dodatne informacije na koje potrošač ima pravo i gdje ih se može naći (npr. u kojem poglavlju općenite brošure) ako nisu ovdje navedene:

1. INFORMACIJE O STEČENIM PRAVIMA

- odgovarajući i točan opis raspoloživih popusta za buduće rezervacije, ilustriran nizom primjera nedavnih ponuda,
- informacije o ograničenjima potrošačevih mogućnosti da koristi prava, kao što je ograničena raspoloživost ili ponude po načelu prvi dođe – prvi poslužen, vremenska ograničenja za određene promotivne i posebne popuste.

2. INFORMACIJE O RASKIDU UGOVORA

- prema potrebi, informacije o postupcima za raskid pomoćnih ugovora i posljedicama takvoga raskida,
- uvjeti za raskid ugovora, posljedice raskida i informacije o odgovornosti potrošača za troškove koji mogu nastati zbog raskida.

3. DODATNE INFORMACIJE

- navođenje jednog ili više jezika na kojima se može komunicirati s trgovcem u vezi s ugovorom, na primjer vezano za rješavanje upita i pritužbi,
- ako postoji, mogućnost izvansudskog rješavanja sporova.

<p>PRILOG III.</p> <p>STANDARDNI OBRAZAC S INFORMACIJAMA ZA UGOVORE O PREPRODAJI</p>	<p>Članak 106.</p> <p>(4) Sadržaj i oblik obavijesti iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za područje zaštite potrošača.</p> <p>Članak 155.</p> <p>Ministar nadležan za područje zaštite potrošača donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o ugovoru o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare), dugotrajnom turističkom proizvodu, ponovnoj prodaji i zamjeni (31.03.2022)</p>

<p>Dio 1.:</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> <p>Identitet, boravište i pravni status trgov(a)ca koji će biti ugovorna stranka:</p> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> <p>Kratak opis usluga (npr. marketing):</p> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> <p>Trajanje ugovora:</p> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> <p>Cijena koju potrošač plaća za dobivanje usluga:</p> <p>Pregled dodatnih obveznih troškova koji proizlaze iz ugovora; vrsta troškova i naznaka iznosa (npr. lokalni porezi, bilježničke pristojbe, trošak oglašavanja):</p> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Je li trgovac potpisao kodeks(e) ponašanja i ako je, gdje ga/ih je moguće naći?</p> </div>	<p>od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>		
<p>Dio 2.:</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Općenite informacije:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Potrošač ima pravo odustati od ugovora, ne navodeći razloge, u roku od 14 kalendarskih dana od dana sklapanja ugovora ili nekog obvezujućeg predugovora, ili primitka tih ugovora, ako se to dogodi naknadno. — Potrošaču je zabranjena svaka avansna uplata dok ne dođe do stvarne prodaje ili ugovor o preprodaji bude raskinut na drugi način. Zabrana se odnosi na sve naknade, uključujući isplatu, davanje jamstava, rezerviranje novca na računima, izričito priznanje duga itd. To se ne odnosi samo na plaćanje trgovcu nego i trećim stranama. — Potrošač ne snosi nikakve troškove ili obveze osim onih navedenih u ugovoru. — U skladu s međunarodnim privatnim pravom, ugovor može biti reguliran pravom neke druge države, a ne države članice u kojoj potrošač ima boravište ili uobičajeni domicil, a eventualni sporovi mogu biti u nadležnosti drugih sudova, a ne sudova države članice u kojoj potrošač ima boravište ili uobičajeni domicil. <p>Potpis potrošača:</p> </div>			

<p>Dio 3.:</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px 0;"> <p>Dodatne informacije na koje potrošač ima pravo i gdje ih se može naći (npr. u kojem poglavlju općenite brošure), ako nisu ovdje navedene:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uvjeti raskida ugovora, posljedice raskida i informacije o odgovornosti potrošača za troškove koji mogu nastati zbog raskida, — navođenje jednog ili više jezika na kojima se može komunicirati s trgovcem u vezi s ugovorom, na primjer obzirom na rješavanje upita i pritužbi, — ako postoji, mogućnost izvansudskog rješavanja sporova. </div> <p>Potvrda primitka informacija:</p> <p>Potpis potrošača:</p>			
<p>PRILOG IV.</p> <p>STANDARDNI OBRAZAC S INFORMACIJAMA ZA UGOVORE O ZAMJENI</p>	<p>Članak 106.</p> <p>(4) Sadržaj i oblik obavijesti iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za područje zaštite potrošača.</p> <p>Članak 155.</p> <p>Ministar nadležan za područje zaštite potrošača</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o ugovoru o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare), dugotrajnom turističkom proizvodu, ponovnoj prodaji i zamjeni (31.03.2022)</p>

Dio 1.:

Identitet, boravište i pravni status trgov(a)ca koji će biti ugovorna stranka:
Kratak opis proizvoda: Točna priroda i sadržaj prava:
Točno razdoblje u kojem se može koristiti pravo koje je predmet ugovora i, prema potrebi, njegovo trajanje: Datum od kojega potrošač može početi koristiti ugovorno pravo:
Cijena koju potrošač plaća za članarinu za sustav razmjene: Pregled dodatnih obveznih troškova koji proizlaze iz ugovora; vrsta troškova i naznaka iznosa (npr. naknade za produženje, druge periodične naknade, posebni nameti, lokalni porezi):
Sažetak glavnih usluga dostupnih potrošaču: Jesu li one uključene u gore navedene troškove? Ako nisu, navesti što je uključeno, a što treba platiti (vrsta troškova i naznaka iznosa; npr. procijenjena cijena koju treba platiti za pojedinačne transakcije razmjene, uključujući sve dodatne pristojbe):
Je li trgovac potpisao kodeks(e) ponašanja i ako je, gdje ga/ih je moguće naći?

Dio 2.:

Općenite informacije: — Potrošač ima pravo odustati od ugovora, ne navodeći razlog, u roku od 14 kalendarskih dana od dana sklapanja ugovora ili nekog obvezujućeg predugovora, ili primitka tih ugovora, ako se to dogodi naknadno. U slučaju kada se potrošaču nudi ugovor o razmjeni zajedno i istodobno s ugovorom o vremenski ograničenoj uporabi nekretnine, samo se jedan rok za odustajanje primjenjuje na oba ugovora. — Tijekom razdoblja za odustajanje od ugovora potrošaču je zabranjeno izvršiti bilo kakvo avansno plaćanje. Zabrana se odnosi na sve naknade, uključujući isplatu, davanje jamstava, rezerviranje novca na računima, izričito priznanje duga itd. To se ne odnosi samo na plaćanje trgovcu nego i trećim stranama. — Potrošač ne plaća nikakve troškove ili obveze osim onih navedenih u ugovoru.
--

donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Dio 3.:

Dodatne informacije na koje potrošač ima pravo i gdje ih konkretno može naći (npr. u kojem poglavlju općenite brošure), ako nisu ovdje navedene:

1. INFORMACIJE O STEČENIM PRAVIMA

- objašnjenje kako funkcionira sustav razmjene; mogućnosti i modaliteti razmjene; naznaka vrijednosti koja je dodijeljena potrošačevoj vremenski ograničenoj uporabi nekretnine u sustavu razmjene i skup primjera konkretnih mogućnosti razmjene,
- naznaka broja dostupnih turističkih destinacija i broj članova u sustavu razmjene, uključujući ograničenja raspoloživosti određenog smještajnog objekta koji potrošač odabere, na primjer, zbog razdoblja najveće potražnje, potencijalne potrebe da se rezervira puno unaprijed i naznake ograničenja izbora koja proizlaze iz prava na vremenski ograničenu uporabu nekretnine koja je u sustav razmjene deponirao potrošač.

2. INFORMACIJE O NEPOKRETNJOJ IMOVINI

- kratki i odgovarajući opis nekretnina i njihovih lokacija; ako se ugovor odnosi na smještaj drugdje a ne u nekretnini, odgovarajući opis smještaja i objekata; opis gdje potrošač može dobiti daljnje informacije.

3. INFORMACIJE O TROŠKOVIMA

- informacija o obavezi trgovca da dostavi pojedinosti prije nego se dogovori razmjena, u pogledu svake predložene razmjene, o dodatnim naknadama za koje je odgovoran potrošač vezano za razmjenu.

4. INFORMACIJE O RASKIDU UGOVORA

- prema potrebi, informacije o postupcima za raskid pomoćnih ugovora i posljedicama takvog raskida,
- uvjeti za raskid ugovora, posljedice raskida i informacije o odgovornosti potrošača za troškove koji mogu nastati zbog raskida.

5. DODATNE INFORMACIJE

- navođenje jednoga ili više jezika na kojima se može komunicirati s trgovcem u vezi s ugovorom, na primjer obzirom na postupanje s upitima ili pritužbama,
- ako postoji, mogućnost izvansudskog rješavanja sporova.

Potvrda primitka informacija:

Potpis potrošača:

<p>PRILOG V.</p> <p>STANDARDNI OBRAZAC ZA ODUSTAJANJE KOJI OLAKŠAVA KORIŠTENJE PRAVA NA ODUSTAJANJE</p>	<p>Članak 107.</p> <p>(7) Sadržaj i oblik standardnog obrasca iz stavka 5. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za područje zaštite potrošača.</p> <p>Članak 155.</p> <p>Ministar nadležan za područje zaštite potrošača donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o pravu potrošača na jednostrani raskid ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare), dugotrajnom turističkom proizvodu, ponovnoj prodaji i zamjeni (31.03.2022)</p>

Pravo na odustajanje

Potrošač ima pravo odustati od ovog ugovora u roku od 14 kalendarskih dana ne navodeći razlog.

Pravo na odustajanje počinje teći od (popunjava trgovac prije nego što pruži obrazac potrošaču).

Ako potrošač nije dobio ovaj obrazac, rok za odustajanje počinje od trenutka kada potrošač dobije ovaj obrazac, ali ističe u svakom slučaju nakon jedne godine i 14 kalendarskih dana.

Ako potrošač nije dobio sve tražene informacije, rok za odustajanje počinje od trenutka kada potrošač dobije te informacije, ali ističe u svakom slučaju nakon tri mjeseca i 14 kalendarskih dana.

Da bi iskoristio pravo na odustajanje, potrošač treba trgovcu dostaviti odgovarajuću obavijest na trajnom mediju, koristeći naziv i adresu koji su niže naznačeni (npr. pismo poslano poštom, elektronička pošta).

Potrošač može koristiti ovaj obrazac, ali nema takvu obvezu.

Ako potrošač koristi svoje pravo na odustajanje, neće biti odgovoran ni za kakve troškove.

Osim prava na odustajanje, pravilima nacionalnog ugovornog prava mogu se predvidjeti potrošačka prava, npr. na raskid ugovora u slučaju propusta davanja informacija.

Zabrana avansnoga plaćanja

Tijekom razdoblja za odustajanje potrošaču je zabranjeno vršiti ikakve avansne uplate. Zabrana se odnosi na bilo koju naknadu, uključujući plaćanje, davanje jamstava, rezervaciju novca na računima, izričito priznanje duga itd.

Ne uključuje samo plaćanja trgovcu nego i trećim stranama.

Obavijest o odustajanju

- Za (naziv i adresa trgovca)(*):
- Ovime Vas obavješćujem(o) da sam/smo(**) odustao/li od ugovora,
- Datum zaključenja ugovora (*):
- Ime(na) potrošača (***):
- Adresa/e potrošača (***):
- Potpis(i) potrošača (samo ako je ovaj obrazac predan na papiru) (***):
- Datum (***):

(*) Popunjava trgovac prije predaje obrasca potrošaču.

(**) Izbrisati prema potrebi.

(***) Popunjava(ju) potrošač(i) kada koristi/e ovaj obrazac za odustajanje od ugovora.

članka 107. stavka 7.
ovoga Zakona u roku
od 90 dana od dana
stupanja na snagu
ovoga Zakona.

Potvrda primitka informacija:

Potpis potrošača:

<p>PRILOG VI.</p> <p>KORELACIJSKA TABLICA IZMEĐU ODREDABA OVE DIREKTIVE I DIREKTIVE 94/47/EZ</p> <p>Direktiva 94/47/EZ Ova Direktiva</p> <p>Članak 1., prvi stavak Članak 1. stavak 1. i članak 1. stavak 2., prvi podstavak</p> <p>Članak 1., drugi stavak —</p> <p>Članak 1., treći stavak Članak 1. stavak 2., drugi podstavak</p> <p>Članak 2., prva alineja Članak 2. stavak 1. točka (a)</p> <p>— Članak 2. stavak 1. točka (b) (novo)</p> <p>— Članak 2. stavak 1. točka (c) (novo)</p> <p>— Članak 2. stavak 1. točka (d) (novo)</p> <p>Članak 2., druga alineja —</p> <p>Članak 2., treća alineja Članak 2. stavak 1. točka (e)</p> <p>Članak 2., četvrta alineja Članak 2. stavak 1. točka (f)</p> <p>— Članak 2. stavak 1. točka (g) (novo)</p> <p>— Članak 2. stavak 1. točka (h) (novo)</p> <p>— Članak 2. stavak 1. točka (i) (novo)</p> <p>— Članak 2. stavak 1. točka (j) (novo)</p> <p>— Članak 2. stavak 2. (novo)</p> <p>Članak 3. stavak 1. Članak 4. stavak 1.</p> <p>Članak 3. stavak 2. Članak 5. stavak 2.</p> <p>Članak 3. stavak 3. Članak 3. stavak 1.</p> <p>— Članak 3. stavak 2. (novo)</p> <p>— Članak 3. stavak 3. (novo)</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet usklađivanja.</p>

—	Članak 3. stavak 4. (novo)			
Članak 4., prva alineja	Članak 5. stavak 1., prvi podstavak i članak 5. stavak 2., prvi podstavak			
Članak 4., druga alineja	Članak 4. stavak 3. i članak 5. stavak 1.			
—	Članak 4. stavak 2. (novo)			
—	Članak 5. stavak 4. (novo)			
—	Članak 5. stavak 5. (novo)			
Članak 5. stavak 1., uvodna rečenica	Članak 6. stavak 1.			
Članak 5. stavak 1., prva alineja	Članak 6. stavak 1. i članak 6. stavak 2.			
Članak 5. stavak 1., druga alineja	Članak 6. stavak 3. i članak 6. stavak 4.			
Članak 5. stavak 1., treća alineja	Članak 6. stavak 3.			
—	Članak 6. stavak 5. (novo)			
Članak 5. stavak 2.	Članak 7.			
—	Članak 8. stavak 1. (novo)			
Članak 5. stavak 3.	Članak 8. stavak 2.			
Članak 5. stavak 4.	Članak 8. stavak 2.			
Članak 6.	Članak 9. stavak 1.			
—	Članak 9. stavak 2. (novo)			
—	Članak 10. stavak 1. (novo)			
—	Članak 10. stavak 2. (novo)			
—	Članak 11. stavak 1. (novo)			
Članak 7., prvi stavak	Članak 11. stavak 2.			
Članak 7., drugi stavak	Članak 11. stavak 3.			
Članak 8.	Članak 12. stavak 1.			
Članak 9.	Članak 12. stavak 2.			
Članak 10.	Članci 13. i 15.			
Članak 11.	—			
—	Članak 14. stavak 1. (novo)			
—	Članak 14. stavak 2. (novo)			
Članak 12.	Članak 16.			

—	Članak 17. (novo)			
—	Članak 18. (novo)			
—	Članak 19. (novo)			
Članak 13.	Članak 20.			
Prilog	Prilog I.			
Prilog, točka (a)	Članak 5. stavak 3. točka (a) i Prilog I. dio 1., prvo polje			
Prilog, točka (b)	Prilog I. dio 1., treće polje i Prilog I. dio 3. točka 1., prva alineja			
Prilog, točka (c)	Prilog I. dio 1., drugo polje i Prilog I. dio 3. točka 2., prva alineja			
Prilog, točka (d) podtočka 1.	Prilog I. dio 3. točka 3., prva alineja			
Prilog, točka (d) podtočka 2.	Prilog I. dio 1., četvrto polje i Prilog I. dio 3. točka 3., druga alineja			
Prilog, točka (d) podtočka 3.	Prilog I. dio 3. točka 3., treća alineja			
Prilog, točka (d) podtočka 4.	Prilog I. dio 3. točka 3., prva alineja			
Prilog, točka (d) podtočka 5.	Prilog I. dio 3. točka 3., četvrta alineja			
Prilog, točka (e)	Prilog I. dio 1., šesto polje i Prilog I. dio 3. točka 2., druga alineja			
Prilog, točka (f)	Prilog I. dio 1., šesto polje i Prilog I. dio 3. točka 2., treća alineja			
Prilog, točka (g)	Prilog I. dio 3. točka 6., prva alineja			
Prilog, točka (h)	Prilog I. dio 1., četvrto polje			
Prilog, točka (i)	Prilog I. dio 1., peto i šesto polje i Prilog I. dio 3. točka 4., prva alineja			
Prilog, točka (j)	Prilog I. dio 2., treća alineja			
Prilog, točka (k)	Prilog I. dio 2., sedmo polje i Prilog I. dio 3. točka 6., druga alineja			
Prilog, točka (l)	Prilog I. dio 2., prva i treća alineja, Prilog I. dio 3. točka 5., prva alineja i Prilog V. (novo)			
Prilog, točka (m)	Članak 5. stavak 3. točka (b)			

—	Prilog I. dio 1., osmo polje (novo)			
—	Prilog I. dio 2., druga alineja (novo)			
—	Prilog I. dio 2., četvrta alineja (novo)			
—	Prilog I. dio 3. točka 1., druga alineja (novo)			
—	Prilog I. dio 3. točka 4., druga alineja (novo)			
—	Prilog I. dio 3. točka 5., druga alineja (novo)			
—	Prilog I. dio 3. točka 6., treća alineja (novo)			
—	Prilog I. dio 3. točka 6., četvrta alineja (novo)			
—	Prilozi II. do V. (novo)			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2009/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača (kodificirana verzija) Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti potrošača (II.čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa

		unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Europske unije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Cilj je ove Direktive uskladiti zakone i druge propise država članica koji se odnose na postupke za dobivanje sudskog naloga iz članka 2. s ciljem zaštite kolektivnih interesa potrošača obuhvaćenih direktivama iz Priloga I., radi osiguravanja neometanog funkcioniranja unutarnjeg tržišta.</p> <p>2. Za potrebe ove Direktive, povreda je svaka radnja koja je u suprotnosti s direktivama iz Priloga I., kako su prenesene u unutarnji pravni sustav država članica, i koja nanosi štetu kolektivnim interesima iz stavka 1.</p>	<p>Članak 114.</p> <p>1) Svako ovlašteno tijelo ili osoba ima pravo pokren</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	uti postup ak za zaštitu kolekti vni interes a i prava potroš ača protiv osobe čije je postup anje u suprot nosti s odredb ama:		
	1. članka 3. stavka 1., članka 7., članak a 34. do 44., članka 46. i		

	članak a 48. do 112. ovoga Zakon a		
	2. zakona kojim se uređuj u obvez ni odnosi u dijelu koji se odnosi na odgov ornost za materij alne nedost atke i komer cijalno jamstv o		

	3. zakona kojim se uređuj e pružan je usluga u turizm u u dijelu koji se odnosi na ugovor o putova nju u paket- aranž manu i ugovor o poveza nom putno m aranž manu		
--	---	--	--

	4. zakona kojim se uređuj e elektro nička trgovi na		
	5. zakona kojim se uređuj u elektro nički mediji u dijelu koji se odnosi na audiov izualn u medijs		

	ku uslugu		
	6. zakona kojim se uređuj e potroš ačko krediti ranje		
	7. zakona kojim se uređuj u usluge		
	8. zakona kojim se uređuj u		

	lijekovi		
	9. pravilnika kojim se uređuje način oglašavanja o lijekovima		
	10. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) br. 181/2011 Europskog parlam		

	enta i Vijeća od 16. veljače 2011. o pravim a putnik a u autobu snom prijevo zu i izmjen i Uredb e (EZ) br. 2006/2 004 (Tekst značaj an za EGP) (SL L 55, 28.2.2 011.)		
	11. zakona kojim		

	<p>se uređuje alternativno rješavanje potrošačkih sporova</p>		
	<p>12. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) 2018/302 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. veljače 2018. o</p>		

	rješava nju pitanja neopra vdano ga geogra fskog blokira nja i drugih oblika diskri minaci je na unutar njem tržištu na temelj u državlj anstva, mjesta boravi šta ili mjesta poslov nog nastan a klijena ta te o izmjen		
--	---	--	--

	<p>i uredbi (EZ) br. 2006/2 004 i EU 2017/2 394 i Direkti ve 2009/2 2/EZ (Tekst značaj an za EGP) (SL L 60I, 2.3.20 18.).</p>		
--	---	--	--

(
2)
Postup
ak iz
stavka
1.
ovoga
članka
može
se
pokren

	uti protiv pojedi nog trgovc a ili skupin e trgo ca iz istoga gospo darsko g sektor a čije je postup anje u suprot nosti s propisi ma iz stavka 1. ovoga članka, komor skih i interes nih udruga trgo ca koje		
--	--	--	--

	promič u protup ravno postup anje ili protiv nositel ja pravila postup anja trgova ca kojima se promič e korište nje nepošt ene poslov ne prakse, kako je ona definir ana odredb ama dijela drugog glave		
--	---	--	--

	IV. ovoga Zakon a.		
<p>Članak 2.</p> <p>Postupci za dobivanje sudskog naloga</p> <p>1. Države članice određuju sudove ili upravna tijela nadležna za odlučivanje u postupcima koje pokreću kvalificirani subjekti u smislu članka 3. tražeći:</p> <p>(a) izdavanje naloga, s primjerenom ekspeditivnošću, prema potrebi i u skraćenom postupku, za prestanak ili zabranu svih povreda;</p> <p>(b) tamo gdje je to primjereno, donošenje mjera kao što su objava odluke u prikladnom obliku, djelomično ili u cijelosti, i/ili objava ispravka s ciljem otklanjanja daljnjih posljedica povrede;</p> <p>(c) u mjeri u kojoj pravni sustav dotične države članice to dopušta, izdavanje naloga koji tuženika koji izgubi spor obvezuje da u slučaju nepostupanja u skladu s odlukom u roku koji su odredili sudovi odnosno upravna tijela uplati u državnu blagajnu ili da plati korisniku određenom u nacionalnom zakonodavstvu ili na temelju toga zakonodavstva određeni fiksni iznos za svaki dan zakašnjenja, odnosno bilo kakav drugi iznos predviđen u nacionalnom zakonodavstvu s ciljem osiguravanja postupanja u skladu s odlukama.</p> <p>2. Ovom Direktivom ne dovode se u pitanje propisi međunarodnog privatnog prava u vezi s primjenjivim pravom, a to je u pravilu pravo države članice iz koje je povreda potekla ili države članice u kojoj povreda proizvodi učinke.</p>	<p>Člana k 122.</p> <p>ko utvrdi da je tužbeni i zahtjev osnova n, sud će odluke m:</p> <p>1. utvrditi čin povrede</p>	<p>U potp unos ti preu zeto</p>	

	<p>propis a o zaštiti potroš ača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakon a i preciz no ga definir ati</p>		
	<p>2. naredit i tuženi ku da prekin e s postup anjem koje je protiv no propisi ma o zaštiti potroš</p>		

	ača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona, te mu narediti da, ako je to moguće, usvoji mjere koje su potrebne za uklanjanje štetnih posljedica koje su nastale zbog njegov a protupravnog ponašanja i		
--	---	--	--

	<p>3. zabraniti mu takvo ili slično ponašanje ubuduće.</p> <p>Člana k 123.</p>		
--	---	--	--

ud će
naložit
i
tuženi
ku da o
svom
trošku
objavi
cijelu
ili dio
odluke
ako
njezin
o
objavlj
ivanje

	<p>može pridon ijeti da se ublaže ili u potpun osti isključ e štetne poslje dice povred e propis a o zaštiti potroš ača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakon a.</p> <p>Člana k 124.</p>		
--	--	--	--

	<p>(1) Odluk om iz članka 122. ovoga Zakon a kojom se usvaja tužben i zahtje v, sud određu je rok za ispunj enje odluke .</p>		
	<p>2) Sud će na zahtje v tijela ili osobe ovlašte ne za pokret</p>		

	anje postup ka iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakon a odredit i u svojoj odluci novča nu kaznu za slučaj da tuženi k dobrov oljno ne ispuni obvez u iz sudske odluke , odnos no ako je		
--	---	--	--

	<p>obvez u ispuni o sa zakašn jenjem , za svaki dan zakašn jenja, i to ovisno o ozbiljn osti povred e prava zaštite potroš ača.</p> <p>3) Na određi vanje novča ne kazne iz stavka 2. ovoga članka</p>		
--	--	--	--

	na odgov arajući će se način primij eniti odredb e propis a kojim se uređuj e ovršni postup ak kojima se uređuj u odmjer avanje i odluči vanje o novča noj kazni kao osnov nom sredstv		
--	---	--	--

	<p>u ovrhe.</p> <p>4) Ako sud odluke m obveže tuženi ka na isplatu određe nog novča nog iznosa iz stavka 2. ovog članka, taj će iznos biti uplaće n u korist državn og prorač una Repub like</p>		
--	--	--	--

	<p>Hrvatske.</p> <p>Člana k 128.</p>	<p>F</p>	
--	---	----------	--

okreta
nje ili
vođenj
e
postup
ka
pokren
utog
na
temelj
u
članka
114.
stavka
1.
ovoga
Zakon
a ne
sprječa
va
osobu
kojoj
je,
postup
anjem

	trgovca koje je suprotno odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji su navedeni u članku 114. stavku 1. ovoga Zakona, prouzročena šteta da pokrenete pred nadležnim sudom postupak za		
--	---	--	--

	nakna du štete protiv trgovc a koji joj je nedop ušteni m postup anjem prouzr očio štetu, da pred sudom pokren e postup ak za poništ enje ili utvrđi vanje ništetn osti ugovor a koji je skloplj en pod utjecaj		
--	--	--	--

	em nedop ušteno g postup anja, odnos no da pred sudom pokren e bilo koji drugi postup ak kojim će zahtije vati ostvar enje prava koja joj pripad aju na temelj u pravila sadrž nih u ovom ili		
--	--	--	--

	drugi m zakoni ma.		
<p>Članak 3.</p> <p>Subjekti koji su ovlaštteni pokrenuti postupak</p> <p>Za potrebe ove Direktive, „kvalificirani subjekt” je svako tijelo ili organizacija koja je zakonito osnovana u skladu s pravom države članice i koja ima legitimni interes u osiguravanju poštovanja odredaba članka 1., posebno:</p> <p>(a) jedno ili više neovisnih javnih tijela koja su izričito zadužena za zaštitu interesa iz članka 1., u državama članicama gdje takva tijela postoje; i/ili</p> <p>(b) organizacije čija je svrha zaštititi interese iz članka 1., u skladu s kriterijima utvrđenim u nacionalnom pravu.</p>	<p>Člana k 115.</p> <p>1) Postup ak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakon a mogu tužbo m za zaštitu kolekti vnih interes a i prava potroš</p>	Djel omi čno preu zeto	Bit će preuz eto u: Odlu ka o odre đivan ju tijela i osob a ovlaš tenih za pokr etanj e postu pka za zaštit u kolek tivni

	<p>ača pokren uti ovlašte na tijela ili osobe koje imaju opravd ani interes za zaštitu kolekti vnih interes a i prava potroš ača, kao što su udruge za zaštitu potroš ača te nadlež na javnop ravna tijela.</p>		<p>h inter esa potro šača (31.0 3.202 2)</p>
--	---	--	--

	<p>5) Vlada Repub like Hrvats ke će odluke m odredit i tijela ili osobe ovlašte ne za pokret anje postup ka za zaštitu kolekti vnih interes a i prava potroš ača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakon</p>		
--	--	--	--

	<p>a pred nadlež nim sudom iz članka 118. ovoga Zakon a.</p>		
	<p>6) Vlada Repub like Hrvats ke će odluko m iz stavka 5. ovoga članka odredit i tijela i osobe ovlašte ne za pokret anje postup ka za</p>		

	zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača pred nadležnim tijelom neke od država članica Europske unije.		
<p>Članak 4.</p> <p>Povrede unutar Zajednice</p> <p>1. Svaka država članica će poduzeti potrebne mjere kako bi osigurala da u slučaju povrede koja je iz nje potekla i kojom su povrijeđeni interesi u drugoj državi članici, svaki kvalificirani subjekt iz te druge države članice koji štiti povrijeđene interese može pokrenuti postupak pred sudom ili upravnim tijelom iz članka 2. nakon predočenja popisa iz stavka 3. ovog članka. Sudovi odnosno upravna tijela prihvaćaju taj popis kao dokaz pravne sposobnosti kvalificiranog subjekta, ne dovodeći u pitanje njihovo pravo da ispituju opravdava li svrha kvalificiranog subjekta pokretanje postupka u konkretnom slučaju.</p> <p>2. Države članice za potrebe povreda unutar Zajednice na zahtjev svojih kvalificiranih subjekata Komisiji priopćuju da su ti subjekti ovlašteni pokrenuti postupak na temelju članka 2., ne dovodeći u pitanje prava dodijeljena drugim subjektima na temelju nacionalnog zakonodavstva. Države članice Komisiji priopćuju naziv i svrhu tih kvalificiranih tijela.</p>	<p>Članak 115.</p> <p>2) Ako je postupanje određenog trgovca ili skupine</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>3. Komisija sastavlja popis kvalificiranih subjekata iz stavka 2. i navodi njihovu svrhu. Taj se popis objavljuje u Službenom listu Europske unije; izmjene toga popisa objavljuju se bez odlaganja, a ažurirani popis objavljuje se svakih šest mjeseci.</p>	<p>trgovalna sjedišta u Republici Hrvatskoj u suprotnosti s odredbama ovog Zakona i drugih propisa koji su navedeni u članku 114. stavku 1. ovog Zakona i utječu ili može utjecati na položaj</p>		
--	---	--	--

	<p>j potroš ača u nekoj državi članici Europs ke unije, postup ak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakon a može pokren uti udruga za zaštitu potroš ača iz te države ili neovis no javnop ravno tijelo koje je</p>		
--	--	--	--

	<p>po propisi ma te države ovlašte no pokren uti postup ak za zaštitu kolekti vnih interes a i prava potroš ača.</p>		
	<p>3) Postup ak iz stavka 2. ovoga članka može se pokren uti i protiv trgova</p>		

	<p>ca sa sjedišt em izvan Repub like Hrvats ke, a čije ponaša nje dovodi do povred e propis a iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakon a.</p>		
	<p>4) Strane osobe iz stavka 2. ovoga</p>		

	članka ovlašte ne su pokren uti postup ak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakon a, ako su uvršte ne na popis tijela i osoba ovlašte nih za pokret anje postup ka za zaštitu kolekti vnih interes a i prava potroš ača		
--	---	--	--

	<p>koji je objavljen u Službenom listu Europske unije.</p> <p>7) Odlukom iz stavka 5. ovog članka bit će dostavljena Europskoj komisiji na zahtjev tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za</p>		
--	--	--	--

	zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz stavka 6. ovog članka.		
<p>Članak 5.</p> <p>Prethodno savjetovanje</p> <p>1. Države članice mogu uvesti ili ostaviti na snazi odredbe prema kojima stranka koja namjerava zatražiti izdavanje sudskog naloga taj postupak može započeti tek nakon što je pokušala postići prestanak povrede u savjetovanju s tuženikom ili s tuženikom i kvalificiranim subjektom u smislu članka 3. točke (a) države članice u kojoj se traži izdavanje sudskog naloga. Država članica sama odlučuje mora li se stranka koja zahtijeva izdavanje sudskog naloga savjetovati s kvalificiranim subjektom. Ako se prestanak povrede ne postigne u roku od dva tjedna od primitka zahtjeva za savjetovanje, predmetna stranka može bez daljnjeg odlaganja pokrenuti postupak za dobivanje sudskog naloga.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju donesene propise o prethodnom savjetovanju i oni se objavljuju u Službenom listu Europske unije.</p>	<p>Članak 116.</p> <p>1) Prije pokretanja postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz članka 114.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	stavka 1. ovoga Zakon a ovlašte no tijelo ili osoba iz članka 115. ovoga Zakon a dužna je trgovc a ili drugu osobu iz članka 114. stavka 2. ovoga Zakon a u pisano m obliku pretho		
--	---	--	--

	<p>dno upozoriti da će u slučaju da ne prekinete s nedopuštenim ponašanjem protiv njega pokrenuti postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona.</p> <p>2) Ovlašteno tijelo ili</p>		
--	--	--	--

	osoba ne može pokren uti postup ak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakon a prije isteka roka od 14 dana od dana dostav e pretho dnog upozor enja iz stavka 1. ovoga članka.		
	Člana k 117.		

	1) Prije pokret anja postup ka iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakon a, strank e mogu pokren uti postup ak mirenj a pred centro m za mirenj e radi postiza nja nagod be.		
--	--	--	--

	2) Mirenje iz stavka 1. ovog članka provodi se sukladno odredbama propisa kojim se uređuje mirenje.		
<p>Članak 6.</p> <p>Izvješća</p> <p>1. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Direktive svake tri godine, a prvi put najkasnije 2. srpnja 2003.</p> <p>2. Komisija u prvom izvješću posebno ispituje:</p>		Nije potrebno preuzimati	Određba nije predmet usklađivanja.

<p>(a) područje primjene ove Direktive u odnosu na zaštitu kolektivnih interesa osoba koje obavljaju poslovnu, industrijsku, obrtničku ili profesionalnu aktivnost;</p> <p>(b) područje primjene ove Direktive, kako je utvrđeno direktivama iz Priloga I.;</p> <p>(c) je li prethodno savjetovanje predviđeno u članku 5. doprinijelo efektivnoj zaštiti potrošača.</p> <p>Ovom se izvješću prema potrebi prilažu prijedlozi izmjena ove Direktive.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Odredbe za proširenje djelovanja</p> <p>Ova Direktiva ne sprečava države članice da donesu ili ostave na snazi odredbe na temelju kojih se kvalificiranim subjektima i drugim predmetnim osobama dodjeljuju veća prava za pokretanje postupka na nacionalnoj razini.</p>	<p>Članak 119.</p> <p>1) Ako je postupak iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona pokrenut povodom povred e odredbi članka</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	3. stavka 1., članak a 43. i 44., članka 46., članak a 48. do 52. i članak a 60. do 86. ovoga Zakon a, trgovalac je dužan dokazati da je potrošač dostavio prethodnu obavijest, odnosno da se		
--	---	--	--

	<p>pridrža vao rokova za ispunj enje ugovor a.</p>		
	<p>2) Ako je postup ak iz članka 114. ovoga Zakon a pokren ut povod om povred e odredb i članak a 87. do 102. ovoga Zakon</p>		

	a, trgova c je dužan dokaza ti da je ispuni o svoju obvez u pretho dnog obavje štavanj a potroš ača te da je potroš ač pristao sklopit i ugovor , odnos no pristao na to da mu trgova c počne pružati		
--	--	--	--

	ugovor enu uslugu prije isteka roka za jednos trani raskid ugovor a iz članka 95. ovoga Zakon a.		
	3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, ugovor na odredb a kojom je predvi đeno		

	da će teret dokaza u odnosu na činjenice navedene u stavku 2. ovoga članka biti na potrošaču smatra se nepoštenom ugovornom odredbom, u smislu odredbi dijela trećeg glave II. ovoga Zakon		
--	--	--	--

	a. Člana k 125. 1) Odluk a kojom sud usvaja tužben i zajtje v obvez uje tuženi ka da se u buduć nosti suzdrž i od istog ili slično g protup ravnog ponaša		
--	---	--	--

	<p>nja u odnosu na sve potrošače.</p> <p>2) Ovrhu na temelju odluke iz stavka 1. ovoga članka može, osim tužitelj a i ovlaštenog tijela ili osobe iz članka 115. stavka 5.</p>		
--	--	--	--

	<p>ovoga Zakon a, tražiti i svaki potroš ač.</p> <p>Člana k 126.</p> <p>dluka suda donese na u postup ku za zaštitu kolekti vnih interes a i prava potroš ača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakon</p>		
--	---	--	--

	<p>a u smislu postoj anja povred e propis a zaštite potroš ača iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakon a obvez uje ostale sudove u postup ku koji potroš ač ili osoba koja ima pravni interes pokren e radi</p>		
--	--	--	--

	<p>nakna de štete koja mu je uzroko vana postup anjem tuženi ka ili radi isplate.</p> <p>Člana k 127.</p> <p>1) Sud može, do donoše nja konač ne odluke , odredit i privre menu mjeru</p>		
--	--	--	--

	<p>kojom će naredit i prekid određe nog postup anja koje je suprot no odredb ama članka 114. stavka 1. ovoga Zakon a.</p>		
	<p>2) Privre mena mjera iz stavka 1. ovoga članka može</p>		

	se odredit i bez dokazi vanja pretpo stavki za odredi vanje privre mene mjere radi osigur anja nenov čane tražbin e suklad no propis u kojim se uređuj e ovršni postup ak.		
--	--	--	--

<p>Članak 8.</p> <p>Provedba</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju odredbe nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potrebno preuzimati	Određba nije predmet usklađivanja.
<p>Članak 9.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 98/27/EZ, kako je izmijenjena direktivama u Prilogu II. dijelu A, stavlja se izvan snage, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno pravo i primjenu direktiva iz Priloga II. dijela B.</p> <p>Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage tumače kao upućivanje na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III.</p>		Nije potrebno preuzimati	Određba nije predmet usklađivanja.
<p>Članak 10.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu 29. prosinca 2009.</p>		Nije potrebno preuzimati	Određba nije predmet usklađivanja.

<p>Članak 11.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimati	Određba nije predmet usklađivanja.
<p>PRILOG I.</p> <p>POPIS DIREKTIVA NA KOJE SE ODNOSI ČLANAK 1. (1)</p> <p>1. Direktiva Vijeća 85/577/EEZ od 20. prosinca 1985. za zaštitu potrošača u pogledu ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostorija (SL L 372, 31.12.1985., str. 31.).</p> <p>2. Direktiva Vijeća 87/102/EEZ od 22. prosinca 1986. za usklađivanje zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na potrošačke kredite (SL L 42, 12.2.1987., str. 48.) (2).</p> <p>3. Direktiva Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o koordinaciji određenih odredaba predviđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja aktivnosti televizijskog emitiranja: članak 10. do 21. (SL L 298, 17.10.1989., str. 23.).</p> <p>4. Direktiva Vijeća 90/314/EEZ od 13. lipnja 1990. o paket putovanjima, paket odmorima i paket turama (SL L 158, 23.6.1990., str. 59.).</p> <p>5. Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim ugovornim odredbama u potrošačkim ugovorima (SL L 95, 21.4.1993., str. 29.).</p> <p>6. Direktiva 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 1997. o zaštiti potrošača vezano na ugovore na daljinu (SL L 144, 4.6.1997., str. 19.).</p> <p>7. Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i povezanim jamstvima (SL L 171, 7.7.1999., str. 12.).</p> <p>8. Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga u informacijskom društvu, posebno elektroničkom poslovanju na unutarnjem tržištu (Direktiva o elektroničkom poslovanju) (SL L 178, 17.7.2000., str. 1.).</p> <p>9. Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice koji se odnosi na lijekove za ljudsku uporabu: članak 86. do 100. (SL L 311, 28.11.2001., str. 67.).</p> <p>10. Direktiva 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o prodaji na daljinu financijskih usluga za potrošače (SL L 271, 9.10.2002., str. 16.).</p>	<p>Članak 114.</p> <p>U potpuno preuzeto</p> <p>1) Svako ovlašteno tijelo ili osoba ima pravo pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača</p>		

<p>11. Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. u vezi s nepoštenim poslovnim djelovanjima poduzetnika prema potrošaču na unutarnjem tržištu (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.).</p> <p>12. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.).</p> <p>13. Direktiva 2008/122/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. siječnja 2009. o zaštiti potrošača u odnosu na određene aspekte ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, ugovora o dugoročnim proizvodima za odmor, ugovora o preprodaji i ugovora o razmjeni (SL L 33, 3.2.2009., str. 10.).</p>	<p>ača protiv osobe čije je postupanje u suprotnosti s odredbama:</p>		
<p>(1) Direktive iz točaka 5., 6. 9. i 11. sadrže posebne odredbe o sudskim nalogima.</p> <p>(2) Navedena Direktiva je stavljena izvan snage i zamijenjena, s učinkom od 12. svibnja 2010., Direktivom 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.).</p>	<p>1. članka 3. stavka 1., članka 7., članak a 34. do 44., članka 46. i članak a 48. do 112. ovoga Zakona</p>		

	2. zakona kojim se uređuj u obvez ni odnosi u dijelu koji se odnosi na odgov ornost za materij alne nedost atke i komer cijalno jamstv o		
	3. zakona kojim se uređuj e		

	<p>pružan je usluga u turizmu u dijelu koji se odnosi na ugovor o putovanju u paket-aranžmanu i ugovor o povezanom putnom aranžmanu</p> <p>4. zakona kojim se uređuje elektro</p>		
--	---	--	--

	nička trgovi na		
	5. zakona kojim se uređuj u elektro nički mediji u dijelu koji se odnosi na audiov izualn u medijs ku uslugu		
	6. zakona kojim se uređuj e		

	<p>potroš ačko krediti ranje</p>		
	<p>7. zakona kojim se uređuj u usluge</p>		
	<p>8. zakona kojim se uređuj u lijekov i</p>		
	<p>9. praviln ika kojim se uređuj e način</p>		

	oglašavanje o lijekovima		
	10. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) br. 181/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o pravima putnika u autobusnom		

	<p>prijevo zu i izmjen i Uredb e (EZ) br. 2006/2 004 (Tekst značaj an za EGP) (SL L 55, 28.2.2 011.)</p> <p>11. zakona kojim se uređuj e alterna tivno rješava nje potroš ačkih sporov a</p>		
--	--	--	--

	12. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) 2018/302 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. veljače 2018. o rješavanju pitanja neopravdana geografskog blokiranja i drugih		
--	---	--	--

	oblika diskri minaci je na unutar njem tržištu na temelj u državlj anstva, mjesta boravi šta ili mjesta poslov nog nastan a klijena ta te o izmjen i uredbi (EZ) br. 2006/2 004 i EU 2017/2 394 i Direkti ve		
--	---	--	--

		2009/22/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 60I, 2.3.2018.).		
<p>PRILOG II.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva stavljena izvan snage i njezine izmjene (na koje upućuje članak 9.)</p> <p>Direktiva 98/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 166, 11.6.1998., str. 51.)</p> <p>Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 171, 7.7.1999., str. 12.)</p> <p>Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 178, 17.7.2000., str. 1.)</p> <p>Direktiva 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 271, 9.10.2002., str. 16.)</p> <p>Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.)</p> <p>Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća</p>	<p>samo članak 10.</p> <p>samo članak 18. stavak 2.</p> <p>samo članak 19.</p> <p>samo članak 16. stavak 1.</p> <p>samo članak 42.</p>		Nije potrebno preuzimanje	određuje predmet preuzimanja.

(SL L 376, 27.12.2006., str. 36.)				
DIO B				
Rokovi za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i primjenu				
(na koje upućuje članak 9.)				
Direktiva	Rok za prijenos	Datum primjene		
98/27/EZ	1. siječnja 2001.	—		
1999/44/EZ	1. siječnja 2002.	—		
2000/31/EZ	16. siječnja 2002.	—		
2002/65/EZ	9. listopada 2004.	—		
2005/29/EZ	12. lipnja 2007.	12. prosinca 2007.		
2006/123/EZ	28. prosinca 2009.	—		
PRILOG III.				
KORELACIJSKA TABLICA				
Direktiva 98/27/EZ		Ova Direktiva	Nije potrebno preuzimati	Određba nije predmet usklađivanja.
Članak 1. do 5.		Članak 1. do 5.		
Članak 6. stavak 1.		Članak 6. stavak 1.		
Članak 6. stavak 2. podstavak 1. prva alineja		Članak 6. stavak 2. podstavak 1. točka (a)		
Članak 6. stavak 2. podstavak 1. druga alineja		Članak 6. stavak 2. podstavak 1. točka (b)		
Članak 6. stavak 2. podstavak 1. treća alineja		Članak 6. stavak 2. podstavak 1. točka (c)		
Članak 6. stavak 2. podstavak 2.		Članak 6. stavak 2. podstavak 2.		
Članak 7.		Članak 7.		
Članak 8. stavak 1.		—		
Članak 8. stavak 2.		Članak 8.		
—		Članak 9.		
Članak 9.		Članak 10.		
Članak 10.		Članak 11.		
Prilog		Prilog I.		
—		Prilog II.		
—		Prilog III.		

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti potrošača (II.čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)

b)

c)

d)

Odredbe propisa Europske unije

Odredbe prijedloga propisa

Je li sadržaj odredbe propisa
Obrazložene (ako sadržaj odredbe

		<p>Eur ops ke unij e u pot pun osti pre uze t u odr edb u prij edl oga pro pisa ?</p>	<p>pro pisa Eur opsk e unij e nije preu zet ili je djel omi čno preu zet u odre dbu prij edlo ga pro pisa)</p>
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Svrha ove Direktive je doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta usklađivanjem određenih aspekata zakona i drugih propisa u državama članicama o ugovorima koji se sklapaju između potrošača i trgovaca, postižući visoku razinu zaštite potrošača.</p>		<p>Nije potr ebn o pre uzi man je</p>	<p>Odre dba nije pred met uskl ađiv anja.</p>

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(1) „potrošač” znači svaka fizička osoba koja u ugovorima obuhvaćenim ovom Direktivom djeluje u svrhe koje ne ulaze u okvir njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;</p> <p>(2) „trgovac” znači svaka fizička ili pravna osoba, neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu, koja u vezi s ugovorima obuhvaćenim ovom Direktivom djeluje, uključujući i preko drugih osoba koje djeluju u njezino ime ili za njezin račun, u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću;</p> <p>(3) „roba” znači sve opipljive pokretnine, s izuzetkom pokretnina koje se prodaju putem izvršenja ili drukčije na temelju zakonske ovlasti; voda, plin i električna energija smatraju se robom u smislu ove Direktive kad se nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj kvaliteti;</p> <p>(4) „roba izrađena prema specifikacijama potrošača” znači roba koja nije gotova roba nego je izrađena na temelju pojedinačnog izbora ili odluke potrošača;</p> <p>(5) „kupoprodajni ugovor” znači svaki ugovor prema kojem vlasništvo nad robom trgovac prenosi ili se obvezuje prenijeti na potrošača, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti njezinu cijenu, uključujući i svaki ugovor čiji su predmet i roba i usluge;</p> <p>(6) „ugovor o usluzi” znači svaki ugovor osim kupoprodajnog ugovora, prema kojem trgovac isporučuje ili se obvezuje isporučiti uslugu potrošaču, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti njezinu cijenu;</p> <p>(7) „ugovor na daljinu” znači ugovor sklopljen između trgovca i potrošača na temelju organiziranog sustava prodaje ili pružanja usluga na daljinu bez istovremene fizičke prisutnosti trgovca i potrošača, isključivo uz korištenje jednog ili više sredstava daljinske komunikacije do, uključno, trenutka u kojem se sklapa ugovor;</p> <p>(8) „ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija” znači ugovor između trgovca i potrošača:</p> <p>(a) sklopljen u istovremenoj fizičkoj prisutnosti trgovca i potrošača, na mjestu koje nije poslovna prostorija trgovca;</p> <p>(b) za koji je potrošač dao ponudu u istim okolnostima kao što su okolnosti iz točke (a);</p> <p>(c) sklopljen u poslovnim prostorijama trgovca ili sredstvom daljinske komunikacije odmah nakon što je s potrošačem osobno i pojedinačno stupljeno u vezu na mjestu koje nije poslovna prostorija trgovca u istovremenoj fizičkoj prisutnosti trgovca i potrošača; ili</p> <p>(d) sklopljen tijekom izleta koji organizira trgovac s ciljem ili učinkom promicanja i prodaje roba ili usluga potrošaču;</p>	<p>Članak 4.</p> <p>Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:</p> <p>1. „<i>cijena za jedinicu mjere</i>“ je konačna cijena u službenoj valuti Republike Hrvatske, za jedan kilogram, jednu litru, jedan metar, jedan četvorni metar ili jedan kubni metar proizvoda ili neka druga jedinica količine koja se općenito ili uobičajeno koristi kod prodaje proizvoda na području Republike Hrvatske, a koja uključuje poreze i druga javna davanja</p> <p>2. „<i>digitalna usluga</i>“ je usluga kojom se</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>
---	---	------------------------------

<p>(„poslovna prostorija” znači: 9 (a) svaka nekretnina za poslove maloprodaje u kojoj trgovac obavlja svoju aktivnost na trajnoj osnovi; ili (b) svaka pokretnina za poslove maloprodaje u kojoj trgovac obavlja svoju aktivnost na uobičajenoj osnovi; (10) „trajni nosač podataka” znači svako sredstvo koje potrošaču ili trgovcu omogućava pohranu informacija koje su mu osobno upućene i kojima može naknadno pristupiti tijekom odgovarajućeg vremena u svrhe za koje su te informacije namijenjene i koje omogućuje nepromijenjenu reprodukciju pohranjenih informacija; (11) „digitalni sadržaj” znači podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku; (12) „financijska usluga” znači svaka usluga bankovne, kreditne, osiguravajuće, osobno mirovinske, investicijske ili platežne naravi; (13) „javna dražba” znači metoda prodaje kod koje trgovac nudi robu ili usluge potrošačima koji sudjeluju ili imaju mogućnost osobno sudjelovati na dražbi, u transparentnom postupku nadmetanja na tržišnoj osnovi koji vodi dražbovatelj i u kojem je uspješni ponuđač obvezan kupiti robu ili usluge; (14) „komercijalno jamstvo” znači svaka obveza kojom se trgovac ili proizvođač (jamac), povrh njegove pravne obveze koja se odnosi na jamstvo sukladnosti, obvezuje potrošaču nadoknaditi plaćenu cijenu ili zamijeniti, popraviti ili servisirati robu na bilo koji način ako ona ne zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve koji nisu u vezi sa sukladnošću određenom u izjavi o jamstvu ili u relevantnom reklamnom materijalu koji je dostupan u trenutku ili prije sklapanja ugovora; (15) „popratni ugovor” znači ugovor kojim potrošač stječe robu ili usluge koje se odnose na ugovor na daljinu ili ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija i u kojem tu robu isporučuje ili te usluge pruža trgovac ili treća strana na temelju dogovora između te treće strane i trgovca.</p>	<p>potrošaču omogućuje stvaranje, obrada i pohrana podataka u digitalnom obliku ili pristup njima; ili usluga kojom se omogućuje dijeljenje ili bilo koja druga interakcija s podacima u digitalnom obliku koje učitava ili stvara potrošač ili drugi korisnici te usluge, kao što su usluge za dijeljenje videozapisa i audiozapisa te druge usluge pohranjivanja datoteka na poslužitelje (file hosting), pohrana podataka u oblaku, elektronička pošta, društveni mediji i aplikacije u oblaku</p> <p>3. „digitalni sadržaj” jesu podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku</p>		
--	--	--	--

	<p>4. „<i>financijska usluga</i>“ je bankovna usluga, usluga kreditiranja, usluga osiguranja, usluga dobrovoljnog mirovinskog osiguranja, investicijska usluga ili platna usluga</p> <p>5. „<i>funkcionalnost</i>“ je mogućnost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge izvršavati funkcije s obzirom na svoju svrhu</p> <p>6. „<i>internetsko tržište</i>“ je usluga kojom se upotrebom softvera, uključujući mrežne stranice, dio mrežnih stranica ili aplikacija kojima upravlja trgovac ili kojima se upravlja u njegovo ime, potrošačima omogućuje sklapanje ugovora na daljinu s</p>		
--	---	--	--

	<p>drugim trgovcima ili potrošačima</p> <p>7. „<i>interoperabilnost</i>“ je sposobnost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge funkcionirati s hardverom ili softverom različitim od onih pomoću kojih se obično koriste digitalni sadržaj ili digitalne usluge iste vrste</p> <p>8. „<i>javna dražba</i>“ je prodaja kod koje trgovac nudi proizvode potrošačima u okviru koje potrošači osobno sudjeluju ili imaju mogućnost osobno sudjelovati, a koja se provodi kroz transparentan postupak nadmetanja koji provodi voditelj dražbe, a u kojem je najuspješniji sudionik</p>		
--	--	--	--

	<p>dražbe obvezan kupiti proizvod</p> <p>9. „komercijalno jamstvo“ je svaka obveza trgovca ili proizvođača koju, osim odgovornosti za materijalne nedostatke stvari, oni preuzimaju, a temeljem koje su dužni izvršiti povrat plaćenog ili zamijeniti, popraviti odnosno servisirati robu ako roba ne odgovara specifikacijama ili zahtjevima postavljenima u ispravi o jamstvu, odnosno u oglašavanju dostupnom prije ili u vrijeme sklapanja ugovora</p> <p>10. „kompatibilnost“ je sposobnost digitalnog sadržaja ili</p>		
--	--	--	--

	<p>digitalne usluge djelovati s hardverom ili softverom pomoću kojih se obično koriste digitalni sadržaj ili digitalne usluge iste vrste, a da taj digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu pritom nije potrebno konvertirati</p> <p>11. „maloprodajna cijena“ je konačna cijena u službenoj valuti Republike Hrvatske za pojedini proizvod, odnosno određenu količinu proizvoda, uključujući poreze i druga javna davanja</p> <p>12. „nedopušteni utjecaj“ je iskorištavanje premoći u odnosu prema potrošaču i to uporabom pritiska, bez obzira na to jesu li pritom uporabljene sila ili prijetnja, na</p>		
--	---	--	--

	<p>način kojim se u znatnoj mjeri ograničava sposobnost potrošača da donese odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti (informiranu odluku)</p> <p>13. „<i>nositelj pravila postupanja trgovaca</i>“ je svaki subjekt, uključujući pojedinog trgovca ili skupinu trgovaca, koji je odgovoran za sastavljanje i izmjenu pravila postupanja i/ili nadzor nad provođenjem tih pravila od strane onih koji su se obvezali provoditi ga</p> <p>14. „<i>odluka o kupnji</i>“ je svaka odluka koju donosi potrošač, a koja se odnosi na to hoće li, kako i pod kojim uvjetima kupovati, hoće li</p>		
--	--	--	--

	<p>cijenu platiti u cijelosti ili u obrocima, hoće li proizvod zadržati ili njime dalje raspolagati, hoće li se koristiti pravima koja ima na temelju ugovora, bez obzira na to je li potrošač odlučio djelovati ili suzdržati se od djelovanja</p> <p>15. „operator sredstava daljinske komunikacije“ je bilo koja osoba čiji posao, zanimanje ili djelatnost uključuje i omogućavanje trgovcu uporabu jednog ili više sredstava daljinske komunikacije</p> <p>16. „osobni podaci“ jesu svi podaci kako su uređeni člankom 4. točkom 1. Uredbe (EU) 2016/679</p>		
--	---	--	--

	<p>Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (Tekst značajan za EGP) (SL L 119, 4.5.2016.)</p> <p>17. „označavanje“ je navođenje bilo koje riječi, podataka, trgovačkih naziva, žiga, slikovnog prikaza ili simbola koji se odnose na proizvod, a nalazi se na proizvodu, ambalaži, obavijesti, etiketi ili privjesnici koji prate ili se odnose na taj proizvod</p> <p>18. „pisani prigovor potrošača“ je</p>		
--	---	--	--

	<p>prigovor kojim potrošač iznosi svoje nezadovoljstvo u odnosu na kupljenu robu, pruženu uslugu ili poslovanje trgovca s potrošačem, koji potrošač upućuje trgovcu na trajnom mediju ili sredstvom mrežne komunikacije koje omogućuje pohranu vremena i sadržaja komunikacije, na trajnom mediju, ako je trgovac omogućio takav oblik komunikacije</p> <p>19. „poslovna praksa trgovca prema potrošaču“ (u daljnjem tekstu: poslovna praksa) je svaka radnja, propuštanje, način ponašanja ili predstavljanja, poslovna komunikacija, uključujući oglašavanje i</p>		
--	--	--	--

	<p>stavljanje proizvoda na tržište, koju je poduzeo trgovac, a izravno je povezana s promidžbom, prodajom ili isporukom proizvoda potrošaču</p> <p>20. „poslovne prostorije“ jesu prodajni prostor u nekretnini u kojem trgovac trajno obavlja svoju djelatnost, odnosno prodajni prostor u pokretnini u kojem trgovac uobičajeno obavlja svoju djelatnost</p> <p>21. „potrošač“ je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti</p>		
--	--	--	--

	<p>22. „povezani ugovor“ je ugovor kojim se potrošaču pružaju usluge povezane s ugovorom:</p> <ul style="list-style-type: none"> - o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) ili - o dugotrajnom turističkom proizvodu ili - sklopljenim na daljinu ili - sklopljenim izvan poslovnih prostorija, <p>a koje pruža trgovac ili treća osoba, na</p>		
--	---	--	--

	<p>temelju dogovora između treće osobe i trgovca</p> <p>23. „<i>poziv na kupnju</i>“ je svaki oblik poslovne komunikacije kojim se navode osnovna obilježja proizvoda i njegova cijena, i to na način koji je prikladan sredstvu poslovne komunikacije koje se koristi, a čime se potrošaču daje mogućnost kupnje proizvoda</p> <p>24. „<i>pravila postupanja trgovaca</i>“ jesu sporazum ili skup pravila koji nije donesen u obliku zakona ili nekog drugog propisa, a kojim je uređen način postupanja trgovaca koji su se obvezali poštovati ta pravila postupanja u odnosu</p>		
--	---	--	--

	<p>na jednu ili više poslovnih praksi ili gospodarskih sektora</p> <p>25. „<i>profesionalna pažnja</i>“ je standard strukovnih sposobnosti i stupanj pažnje za koje se razumno očekuje da će ih trgovac primjenjivati u odnosu s potrošačem, a koje su u skladu s poštenom poslovnom praksom i načelom savjesnosti i poštenja na području djelovanja trgovca</p> <p>26. „<i>proizvod</i>“ je svaka roba ili usluga, uključujući nekretnine, digitalne usluge i digitalni sadržaj, prava i obveze</p>		
--	--	--	--

	<p>27. „<i>proizvod u rasutom stanju</i>“ je proizvod koji je ponuđen na prodaju potrošačima, a koji nije prethodno zapakiran i koji je izmjeren u nazočnosti potrošača</p> <p>28. „<i>pružatelj internetskog tržišta</i>“ je trgovac koji pruža uslugu internetskog tržišta</p> <p>29. „<i>rangiranje</i>“ je relativna vidljivost proizvoda koji se nude potrošačima s obzirom na način na koji ih trgovac predstavlja, organizira ili obavještava, neovisno o tehnološkim sredstvima upotrijebljenima za takvo predstavljanje,</p>		
--	---	--	--

	<p>organiziranje ili obavješćivanje</p> <p>30. „roba“ je tjelesna pokretna stvar, osim onih koje su prodane u ovršnom ili drugom prisilnom postupku, uključujući vodu, plin i električnu energiju ako se prodaju u ograničenom obujmu ili utvrđenoj količini te stvar s ugrađenim digitalnim sadržajem ili digitalnom uslugom ili je povezana s istima na način da bez digitalnog sadržaja ili digitalne usluge roba ne bi bila funkcionalna („roba s digitalnim elementima”)</p> <p>31. „roba izrađena po specifikaciji potrošača“ je roba koja nije unaprijed proizvedena, već je</p>		
--	---	--	--

	<p>izrađena na temelju individualnog izbora ili odluke potrošača</p> <p>32. „<i>sredstva daljinske komunikacije</i>“ jesu sva sredstva koja se bez istodobne fizičke prisutnosti trgovca i potrošača mogu koristiti za sklapanje ugovora na daljinu, kao što su adresirani i neadresirani tiskani materijal, univerzalna pisma i dopisnice, tiskane promidžbene poruke s narudžbenicom, katalozi, telefoni s ljudskim posredovanjem i bez njega, radio, videofon, videotekst, telefaks, televizija, internet i elektronička pošta</p> <p>33. „<i>trajni medij</i>“ je svako sredstvo koje omogućava potrošaču</p>		
--	---	--	--

	<p>ili trgovcu da pohrani informacije koje su njemu namijenjene tako da budu dostupne za kasniju uporabu toliko dugo koliko je potrebno s obzirom na svrhu informacije i koje omogućava nepromijenjenu reprodukciju podataka, kao što je papir, elektronička pošta, CD, DVD, memorijska kartica, memorijski štapić i čvrsti disk računala</p> <p>34. „trgovac“ je bilo koja osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, uključujući i osobu koja nastupa u ime ili za račun trgovca</p>		
--	--	--	--

	<p>35. „ugovor na daljinu“ je ugovor sklopljen između trgovca i potrošača u okviru organiziranog sustava prodaje ili pružanja usluge bez istodobne fizičke prisutnosti trgovca i potrošača na jednome mjestu pri čemu se do trenutka sklapanja ugovora te za sklapanje ugovora isključivo koristi jedno ili više sredstava daljinske komunikacije</p> <p>36. „ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija“ je ugovor između trgovca i potrošača:</p> <p>- koji je sklopljen uz istodobnu fizičku prisutnost trgovca i potrošača na jednome mjestu koje ne</p>		
--	---	--	--

	<p>predstavlja poslovne prostorije trgovca, čak i kad je potrošač dao ponudu</p> <p>- koji je sklopljen u poslovnim prostorijama trgovca ili putem sredstava daljinske komunikacije neposredno nakon što je trgovac pristupio potrošaču osobno i individualno na mjestu koje nisu njegove poslovne prostorije, a u kojem su trgovac i potrošač bili istodobno fizički prisutni ili</p> <p>- koji je sklopljen za vrijeme izleta koji je organizirao trgovac s namjerom ili ciljem promocije ili prodaje robe ili usluga potrošaču</p>		
--	---	--	--

	<p>37. „ugovor o kupoprodaji“ je ugovor kojim trgovac prenosi ili se obvezuje prenijeti potrošaču robu u vlasništvo, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti mu cijenu, uključujući bilo koji ugovor koji za predmet istodobno ima robu i uslugu</p>		
	<p>38. „ugovor o usluzi“ je ugovor kojim trgovac pruža ili se obvezuje pružiti uslugu potrošaču, uključujući digitalnu uslugu, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti mu cijenu</p>		
	<p>39. „ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare)“ je ugovor sklopljen na razdoblje duže od godine dana kojim</p>		

	<p>potrošač, uz naknadu, stječe pravo korištenja jednog ili više noćenja kroz više razdoblja korištenja</p> <p>40. „ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu“ je ugovor sklopljen na razdoblje duže od godine dana kojim potrošač, uz naknadu, prvenstveno stječe pravo na popust ili druge pogodnosti vezane uz smještaj, odvojeno ili zajedno s putovanjem ili drugim uslugama</p> <p>41. „ugovor o ponovnoj prodaji“ je ugovor kojim trgovac, uz naknadu, pomaže potrošaču pri prodaji ili kupnji prava na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) ili drugog dugotrajnog turističkog proizvoda</p>		
--	---	--	--

	<p>42. „ugovor o zamjeni“ je ugovor kojim se potrošač, uz naknadu, uključuje u sustav zamjene koji mu omogućuje noćenje ili druge usluge, u zamjenu za omogućavanje drugim osobama privremenog korištenja pogodnosti koje potrošač ima na temelju svoga prava na vremenski ograničenu uporabu (timeshare)</p>		
	<p>43. „uređena profesija“ je profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti za čije pokretanje, obavljanje ili određeni način obavljanja zakon ili drugi propis izravno ili neizravno zahtijeva određenu profesionalnu kvalifikaciju</p>		

	<p>44. „važan utjecaj na ekonomsko ponašanje potrošača“ je korištenje poslovne prakse radi znatnog umanjivanja sposobnosti potrošača da donese odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti, što dovodi do toga da potrošač donosi odluku o kupnji koju inače ne bi donio.</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje, pod uvjetima i u mjeri određenoj u njezinim odredbama, na svaki ugovor sklopljen između trgovca i potrošača. Ona se primjenjuje i na ugovore za isporuku vode, plina, električne energije ili područnoga grijanja, uključujući i kad ih isporučuju javni davatelji usluga, u mjeri u kojoj se ta dobra isporučuju na ugovornoj osnovi.</p> <p>2. Ako je bilo koja od odredaba ove Direktive proturječna odredbi nekog drugog akta Unije koji uređuje posebne sektore, odredba toga drugog akta Unije ima prednost i primjenjuje se na te posebne sektore.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na ugovore:</p> <p>(a) za socijalne usluge, uključujući socijalno stanovanje, skrb o djeci i potporu obiteljima i osobama koje imaju trajne ili privremene potrebe, uključujući dugoročnu skrb;</p>	<p>Članak 43.</p> <p>Ako drukčije nije određeno, odredbe glave I. i glave III. poglavlje I. ovoga dijela Zakona primjenjuju se na svaki ugovor sklopljen između trgovca i potrošača, uključujući:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(b) za zdravstvenu skrb kako je definirana u točki (a) članka 3. Direktive 2011/24/EU, neovisno o tome pružaju li se te usluge u okviru zdravstvenih ustanova ili ne;</p> <p>(c) za kockanje, koje obuhvaća klađenje na uloge s novčanom vrijednosti u igrama na sreću, uključujući loto, igre u kockarnicama i poslove klađenja;</p> <p>(d) za financijske usluge;</p> <p>(e) za stvaranje, stjecanje ili prijenos nepokretne imovine ili prava na nepokretnu imovinu;</p> <p>(f) za izgradnju novih građevina, bitnu prenamjenu postojećih građevina i za iznajmljivanje stambenih prostora u boravišne svrhe;</p> <p>(g) koji su obuhvaćeni područjem primjene Direktive Vijeća 90/314/EEZ od 13. lipnja 1990. o paket putovanjima, paket odmorima i paket turama (18);</p> <p>(h) koji su obuhvaćeni područjem primjene Direktive 2008/122/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. siječnja 2009. o zaštiti potrošača u vezi s određenim aspektima ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, dugoročnih ugovora o proizvodima za odmor, ugovora o preprodaji i ugovora o razmjeni (19);</p> <p>(i) koje, u skladu sa zakonima države članice, sastavlja nositelj javne vlasti koji ima statutarnu obvezu biti neovisan i nepristran i koji mora osigurati, pružajući cjelovite pravne informacije, da potrošač sklapa ugovor tek kad je pažljivo razmotrio njegove pravne aspekte i poznaje njegovo pravno područje primjene;</p> <p>(j) za isporuku hrane, pića i druge robe namijenjene tekućoj potrošnji u domaćinstvima, a koju trgovac često i redovito fizički isporučuje u dom, stan ili na radno mjesto potrošača;</p> <p>(k) za usluge prijevoza putnika, s izuzetkom članka 8. stavka 2. i članka 19. i 22.;</p> <p>(l) sklopljene putem prodajnih automata ili automatiziranih trgovačkih objekata;</p> <p>(m) sklopljene s telekomunikacijskim operatorima putem javnih govornica za njihovo korištenje ili sklopljene za korištenje samo jednog priključka koji potrošač uspostavlja putem telefona, Interneta ili telefaksa.</p> <p>4. Države članice mogu odlučiti da neće primjenjivati ovu Direktivu ili da neće održavati niti uvoditi odgovarajuće nacionalne odredbe na ugovore sklopljene izvan poslovnih prostorija za koje plaćanje koje treba izvršiti kupac ne prelazi 50 EUR. Države članice u svojem nacionalnom zakonodavstvu mogu odrediti neku nižu vrijednost.</p> <p>5. Ova Direktiva nema učinka na opće odredbe nacionalnog ugovornog prava, primjerice pravila o valjanosti, sastavljanju ili učinku ugovora u mjeri u kojoj opći aspekti ugovornog prava nisu uređeni ovom Direktivom.</p> <p>6. Ova Direktiva ne sprečava trgovce da potrošačima ponude ugovorna rješenja koja nadilaze okvir zaštite predviđen u ovoj Direktivi.</p>	<p>1. ugovore o isporuci toplinske energije, ugovore o isporuci vode, plina i električne energije bez obzira na to prodaju li se u ograničenom obujmu ili utvrđenoj količini ili ne</p> <p>2. ugovore temeljem kojih trgovac potrošaču isporučuje ili se obvezuje isporučiti digitalni sadržaj koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ili digitalnu uslugu, a potrošač ne plaća cijenu niti se obvezuje platiti cijenu, već dostavlja ili se obvezuje dostaviti osobne podatke trgovcu, osim ako trgovac osobne podatke koje je dostavio potrošač obrađuje isključivo u svrhu isporuke digitalnog sadržaja</p>	
---	---	--

	<p>koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ili digitalne usluge ili kako bi se trgovcu omogućilo usklađivanje s obvezama kojima podliježe trgovac, a trgovac te podatke ne obrađuje ni u koje druge svrhe.</p> <p style="text-align: center;">Članak 3.</p> <p>(1) Ako su odredbe ovoga Zakona u suprotnosti s odredbama zakona kojima se uređuju pojedina upravna područja, na odnose između potrošača i trgovaca primarno se primjenjuju odredbe tih posebnih zakona.</p> <p style="text-align: center;">Članak 44.</p>		
--	---	--	--

	<p>(1) Odredbe glave I. i glave III. poglavlje I. ovoga dijela Zakona ne primjenjuju se na ugovore:</p> <p>1. o pružanju socijalnih usluga, uključujući usluge socijalnog stanovanja, skrbi o djeci, skrbi o osobama ili obiteljima kojima je potrebna stalna ili privremena pomoć, uključujući i dugoročnu skrb</p> <p>2. o korištenju zdravstvene zaštite sukladno propisima kojima se uređuje zdravstvena zaštita</p> <p>3. o igrama na sreću koje uključuju novčani ulog, uključujući lutriju,</p>		
--	--	--	--

	<p>igre u casinima i kladjenje</p> <p>4. o financijskim uslugama</p> <p>5. o stjecanju ili prijenosu nekretnina ili prava na nekretninama</p> <p>6. za izgradnju novih građevina ili značajnu rekonstrukciju postojećih građevina, te najam stambenih prostorija</p> <p>7. putovanju u paket-aranžmanu i povezanom putnom aranžmanu sukladno odredbama propisa kojim se uređuje pružanje usluga u turizmu</p>		
--	---	--	--

	<p>8. iz odredaba glave IV. ovoga dijela Zakona</p> <p>9. sklopljene pred javnopravnim tijelom koje je zakonom obvezno biti neovisno i nepristrano te koje je, pružanjem potrošaču sveobuhvatne obavijesti, dužno osigurati da potrošači prije sklapanja ugovora pažljivo pravno razmotre taj ugovor te da budu upoznati s njegovim pravnim posljedicama</p> <p>10. o periodičnoj dostavi hrane, pića ili drugih proizvoda namijenjenih dnevnoj uporabi u kućanstvu koji se putem pokretne prodaje na malo isporučuju u pravilnim</p>		
--	---	--	--

	<p>vremenskim razmacima</p> <p>11. o pružanju usluga putničkoga prijevoza, s time da se i na ove ugovore primjenjuje odredba članka 51., članka 52. i članka 74. ovoga Zakona i odredba propisa koji uređuje platni promet a koja se odnosi na naplatu naknada u vezi s pružanjem i korištenjem platnih usluga</p> <p>12. sklopljene putem automata za prodaju ili automatiziranih prodajnih prostora</p> <p>13. sklopljene s operatorom elektroničkih komunikacija putem javne govornice radi njezine uporabe ili</p>		
--	--	--	--

	<p>radi uspostavljanja jedne pojedinačne veze putem telefona, interneta ili telefaksa od strane potrošača</p> <p>(2) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na prodaju robe u ovršnom postupku ili u drugom postupku prema zakonskom ovlaštenju.</p> <p>Članak 3.</p> <p>(2) Ako posebnim zakonima iz stavka 1. ovoga članka ili ovim Zakonom nije drukčije određeno, na obveznopravne odnose između potrošača i trgovca primjenjuju se odredbe propisa kojim se uređuju</p>		
--	---	--	--

	obveznopravni odnosi.		
<p>Članak 4.</p> <p>Razina usklađenosti</p> <p>Države članice ne smiju u svojem nacionalnom pravu održavati niti u njega uvesti odredbe koje odstupaju od odredaba utvrđenih u ovoj Direktivi, uključujući i strože ili manje stroge odredbe za osiguranje različite razine zaštite potrošača, osim ako u ovoj Direktivi nije predviđeno drukčije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Određba nije predmet usklađivanja.
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>INFORMIRANJE POTROŠAČA KOD UGOVORA KOJI NISU NI UGOVORI NA DALJINU NI UGOVORI SKLOPLJENI IZVAN POSLOVNIH PROSTORIJA</p> <p>Članak 5.</p> <p>Obveze informiranja kod ugovora koji nisu ni ugovori na daljinu ni ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostorija</p> <p>1. Prije nego što ugovor koji nije ugovor na daljinu ili ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija ili bilo koja odgovarajuća ponuda postanu obvezujući za potrošača, ako te informacije već nisu očite iz konteksta, trgovac na jasan i razumljiv način pruža kupcu sljedeće informacije:</p> <p>(a) glavne karakteristike robe ili usluga u mjeri u kojoj je to primjereno u odnosu na nosač podataka i na robu ili usluge;</p>	<p>Članak 46.</p> <p>(1) Prije nego što potrošač sklopi ugovor ili bude obvezan odgovarajućom ponudom, trgovac ga mora na jasan i razumljiv način obavijestiti o:</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>(b) identitet trgovca, kao na primjer njegov trgovački naziv, geografsku adresu na kojoj ima poslovni nastan i njegov broj telefona;</p> <p>(c) ukupnu cijenu roba ili usluga uključujući poreze ili, kad su roba ili usluge takve naravi da cijenu opravdano nije moguće izračunati unaprijed, način izračunavanja cijene, kao i, kad je to primjenjivo, sve dodatne troškove prijevoza, isporuke ili poštanske troškove ili, kad te troškove opravdano nije moguće izračunati unaprijed, činjenicu da bi se ti dodatni troškovi mogli naplaćivati;</p> <p>(d) kad je to primjenjivo, načine plaćanja, isporuke i izvršenja, rok do kojeg se trgovac obvezuje isporučiti robu ili izvršiti uslugu i postupak koji trgovac primjenjuje za rješavanje reklamacija;</p> <p>(e) povrh podsjećanja na postojanje zakonskog jamstva o sukladnosti robe, postojanje i uvjeti postprodajnih usluga i komercijalnih jamstava, kad je to primjenjivo;</p> <p>(f) kada je to primjenjivo, trajanje ugovora ili, ako je ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme ili se automatski produžuje, uvjete raskida ugovora;</p> <p>(g) kada je to primjenjivo, funkcionalnost digitalnog sadržaja, uključujući i primjenjive mjere tehničke zaštite;</p> <p>(h) kada je to primjenjivo, relevantnu interoperabilnost digitalnog sadržaja s računalnom opremom i programskom podrškom, s kojom je trgovac upoznat ili se opravdano može očekivati da je trebao biti upoznat.</p> <p>2. Stavak 1. primjenjuje se i na ugovore za isporuku vode, plina ili električne energije koji se ne nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj kvaliteti, područnoga grijanja ili digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka.</p> <p>3. Države članice nisu obvezne primjenjivati stavak 1. na ugovore koji obuhvaćaju svakodnevne transakcije i koji se izvršavaju odmah čim su sklopljeni.</p> <p>4. Države članice mogu prilagoditi ili zadržati dodatne zahtjeve u pogledu predugovornih informacija za ugovore na koje se primjenjuje ovaj članak.</p>	<p>1. glavnim obilježjima proizvoda, u mjeri u kojoj je to prikladno s obzirom na proizvod te medij koji se koristi za prijenos obavijesti</p> <p>2. nazivu i sjedištu trgovca, telefonskom broju te, ako postoji, adresi elektroničke pošte</p> <p>3. maloprodajnoj cijeni proizvoda, a ako priroda proizvoda ne omogućava da cijena bude razumno izračunata unaprijed, o načinu izračuna cijene te, ostalim troškovima prijevoza, dostave ili poštanskih usluga, odnosno o tome da ti troškovi mogu biti naplaćeni, ako ih nije moguće razumno izračunati unaprijed</p>		
---	---	--	--

	<p>4. uvjetima plaćanja, uvjetima isporuke robe ili pružanja usluge, roku isporuke robe ili pružanja usluge te načinu rješavanja potrošačkih pritužbi od strane trgovca</p> <p>5. tome da je, uz odgovornost za materijalne nedostatke za određenu robu ili odgovornost za usklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge s ugovorom, izdano komercijalno jamstvo te uvjetima njegova korištenja, ako je komercijalno jamstvo izdano</p> <p>6. ispravama koje je proizvođač priredio</p>		
--	--	--	--

	<p>radi lakše i sigurnije uporabe proizvoda kao što su komercijalno jamstvo, tehničke upute, upute za sklapanje, upute za uporabu, popis ovlaštenih servisa, upozorenje o mogućoj opasnosti pri uporabi, a koje moraju biti istovjetne s izvornikom i napisane jasno, vidljivo i čitljivo na hrvatskom jeziku i latiničnim pismom</p> <p>7. postojanju usluga koje se nude nakon prodaje te uvjetima korištenja tih usluga, ako trgovac pruža takve usluge</p> <p>8. trajanju ugovora te, ako je ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme ili ako je predviđeno da bude automatski</p>		
--	--	--	--

	<p>produžen, o uvjetima otkaza ili raskida ugovora</p> <p>9. funkcionalnosti robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga, uključujući primjenjive mjere tehničke zaštite</p> <p>10. kompatibilnost i interoperabilnosti robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga za koju trgovac zna ili bi morao znati</p> <p>11. mehanizmima izvansudskog rješavanja sporova, odnosno o sustavima za obeštećenje, te načinu kako ih</p>		
--	--	--	--

	<p>potrošač može koristiti.</p> <p>(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne odnose se na svakodnevne poslove između trgovaca i potrošača koji se ispunjavaju u trenutku njihova sklapanja.</p>		
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>INFORMIRANJE POTROŠAČA I PRAVO ODUSTAJANJA KOD UGOVORA NA DALJINU I UGOVORA SKLOPLJENIH IZVAN POSLOVNIH PROSTORIJA</p> <p>Članak 6.</p> <p>Obveze informiranja kod ugovora na daljinu i ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostorija</p> <p>1. Prije nego što ugovor na daljinu ili ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija ili bilo koja odgovarajuća ponuda postanu obvezujući za potrošača, trgovac na jasan i razumljiv način pruža kupcu sljedeće informacije:</p> <p>(a) glavne karakteristike robe ili usluga u mjeri u kojoj je to primjereno u odnosu na nosač podataka i na robu ili usluge;</p> <p>(b) identitet trgovca, kao na primjer njegov trgovački naziv;</p> <p>(c) geografsku adresu na kojoj trgovac ima poslovni nastan te, kad su dostupni, broj telefona, broj telefaksa i adresu e-pošte trgovca kako bi omogućio potrošaču da brzo stupi u vezu s trgovcem i da s njim učinkovito komunicira te, kad je to primjenjivo, geografsku adresu i identitet trgovca u čije ime on djeluje;</p> <p>(d) ako je različita od adrese navedene u skladu s točkom (c), geografsku adresu mjesta u kojem trgovac posluje i, kad je primjenjivo, geografsku adresu trgovca u čije ime on djeluje, na koju potrošač može uputiti eventualne reklamacije;</p>	<p>Članak 60.</p> <p>(1) Prije nego što potrošač sklopi ugovor izvan poslovnih prostorija, odnosno ugovor na daljinu ili bude obvezan odgovarajućom ponudom, trgovac ga mora na jasan i razumljiv način obavijestiti o:</p> <p>1. glavnim obilježjima proizvoda, u mjeri u kojoj je to prikladno s obzirom na proizvod</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(e) ukupnu cijenu roba ili usluga uključujući poreze ili, kad su roba ili usluge takve naravi da cijenu opravdano nije moguće izračunati unaprijed, način izračunavanja cijene, kao i, kad je to primjenjivo, sve dodatne troškove vozarine, troškove isporuke ili poštanske troškove ili, kad te troškove opravdano nije moguće izračunati unaprijed, činjenicu da se ti dodatni troškovi naplaćuju. U slučaju ugovora koji se sklapa na neodređeno vrijeme ili ugovora o pretplati, ukupna cijena uključuje ukupne troškove po obračunskom razdoblju. Kad se takvi ugovori naplaćuju po fiksnoj stopi, ukupna cijena znači i ukupne mjesečne troškove. Kad se ukupni troškovi opravdano ne mogu izračunati unaprijed, predviđa se način izračunavanja cijene;</p> <p>(f) trošak uporabe sredstva daljinske komunikacije za sklapanje ugovora kad se taj trošak izračunava na neki drugi način, a ne po osnovnoj stopi;</p> <p>(g) načine plaćanja, isporuke i izvršenja, rok do kojeg se trgovac obvezuje isporučiti robu ili izvršiti usluge i, kad je to primjenjivo, postupak koji trgovac primjenjuje za rješavanje reklamacija;</p> <p>(h) kada postoji pravo odustajanja, uvjete, istek roka i postupke za ostvarivanje toga prava u skladu s člankom 11. stavkom 1. kao i uzorak obrasca za odustajanje određen u Prilogu I.(B);</p> <p>(i) kada je to primjenjivo, da će potrošač morati snositi troškove povrata robe u slučaju odustajanja i, za ugovore na daljinu, ako se roba po svojoj naravi ne može normalno vraćati poštom, troškove povrata robe;</p> <p>(j) da je, ako potrošač ostvaruje pravo odustajanja nakon što je dao zahtjev u skladu s člankom 7. stavkom 3 ili člankom 8. stavkom 8., potrošač obavezan platiti trgovcu opravdane troškove u skladu s člankom 14. stavkom 3.;</p> <p>(k) kada pravo odustajanja nije predviđeno u skladu s člankom 16., informaciju da potrošač neće moći iskoristiti pravo odustajanja ili, kada je to primjenjivo, okolnosti pod kojima potrošač gubi pravo odustajanja;</p> <p>(l) podsjećanje da postoji zakonito jamstvo o sukladnosti robe;</p> <p>(m) kada je to primjenjivo, postojanje i uvjete pružanja pomoći potrošaču nakon prodaje, postprodajnih servisa i komercijalnih jamstava;</p> <p>(n) postojanje relevantnih kodeksa ponašanja, kako su definirani u točki (f) članka 2. Direktive 2005/29/EZ i kad je to primjenjivo, kako se primjerci tih kodeksa mogu dobiti;</p> <p>(o) kada je to primjenjivo, trajanje ugovora ili, ako je ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme ili se automatski produžuje, uvjete raskida ugovora;</p> <p>(p) kada je to primjenjivo, minimalno trajanje obveze potrošača na temelju ugovora;</p> <p>(q) kada je to primjenjivo, postojanje i uvjete davanja pologa ili drugih financijskih jamstava koje plaća ili osigurava potrošač na zahtjev trgovca;</p> <p>(r) kada je to primjenjivo, funkcionalnost digitalnog sadržaja, uključujući i primjenjive mjere tehničke zaštite;</p> <p>(s) kada je to primjenjivo, relevantnu interoperabilnost digitalnog sadržaja s računalnom opremom i programskom podrškom, s kojom je trgovac upoznat ili se opravdano može očekivati da je trebao biti upoznat;</p> <p>(t) kada je to primjenjivo, mogućnost korištenja mehanizma izvansudskog rješavanja reklamacija i obeštećenja, kojemu je trgovac podložan i načine pristupa tom mehanizmu.</p>	<p>te medij koji se koristi za prijenos obavijesti</p> <p>2. svojem nazivu i sjedištu, telefonskom broju, adresi elektroničke pošte te o drugim sredstvima mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i komunikacije na trajnom mediju</p> <p>3. nazivu i sjedištu trgovca u čije ime i/ili za čiji račun nastupa</p> <p>4. adresi mjesta svojeg poslovanja, odnosno adresi mjesta poslovanja trgovca u čije ime i/ili za čiji račun on nastupa, a na koju potrošač može nasloviti svoje pritužbe, ako je to mjesto različito od</p>	
---	--	--

<p>2. Stavak 1. primjenjuje se i na ugovore za isporuku vode, plina ili električne energije koji se ne nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj kvaliteti, područnoga grijanja ili digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka.</p> <p>3. U slučaju javne dražbe, informacije iz točaka (b), (c) i (d) stavka 1. mogu se zamijeniti ekvivalentnim detaljima o dražbovatelju.</p> <p>4. Informacije iz točaka (h), (i) i (j) stavka 1. mogu se pružiti tako da se ispuni uzorak obrasca o odustajanju prema uputama iz Priloga I.(A). Smatra se da je trgovac ispunio obveze informiranja utvrđene u točkama (h), (i) i (j) stavka 1. ako je obrazac točno popunio i dostavio potrošaču.</p> <p>5. Informacije iz stavka 1. čine sastavni dio ugovora na daljinu ili ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija i ne smiju se mijenjati osim ako ugovorne stranke izričito ne usuglase drukčije.</p> <p>6. Ako trgovac nije ispunio obveze pružanja informacija o dodatnim troškovima ili drugim troškovima iz točke (e) stavka 1. ili troškovima povrata robe iz točke (i) stavka 1., potrošač ne snosi te troškove.</p> <p>7. Države članice mogu zadržati ili uvesti u svoje nacionalno pravo zahtjeve u pogledu jezika ugovornih informacija kako bi osigurale da potrošač te informacije dobro razumije.</p> <p>8. Obveze informiranja utvrđene u ovoj Direktivi dopunjuju obveze informiranja sadržane u Direktivi 2006/123/EZ i Direktivi 2000/31/EZ i ne sprečavaju države članice da u skladu s tim direktivama propišu dodatne zahtjeve u pogledu informiranja.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, ako je odredba Direktive 2006/123/EZ ili Direktive 2003/31/EZ o sadržaju i načinu pružanja informacija proturječna odredbi ove Direktive, primjenjuje se odredba ove Direktive.</p> <p>9. Teret dokaza o ispunjavanju obveza informiranja utvrđenih u ovom poglavlju je na trgovcu.</p>	<p>sjedišta iz točke 2. ovoga članka</p> <p>5. maloprodajnoj cijeni proizvoda, a ako priroda proizvoda ne omogućava da cijena bude izračunata unaprijed, o načinu izračuna cijene te ostalim troškovima prijevoza, dostave ili poštanskih usluga, odnosno o tome da ti troškovi mogu biti naplaćeni, ako ne mogu biti razumno izračunati unaprijed</p> <p>6. informaciji da je maloprodajna cijena personalizirana na osnovi sustava automatiziranog donošenja odluka</p> <p>7. troškovima uporabe sredstava daljinske komunikacije u svrhu</p>		
---	---	--	--

	<p>sklapanja ugovora, ako se ti troškovi ne zaračunavaju po osnovnoj tarifi</p> <p>8. uvjetima plaćanja, uvjetima isporuke robe ili pružanja usluge, vremenu isporuke robe ili pružanja usluge te, ako postoji, načinu rješavanja potrošačkih pritužbi od strane trgovca</p> <p>9. uvjetima, rokovima i postupku izvršavanja prava na jednostrani raskid ugovora u slučajevima u kojima to pravo postoji</p> <p>10. o obrascu za jednostrani raskid ugovora sukladno članku 81. stavku 1. ovoga Zakona, u slučajevima u kojima</p>		
--	--	--	--

	<p>postoji pravo na jednostrani raskid</p> <p>11. tome da je potrošač dužan snositi troškove povrata robe u slučaju da iskoristi svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona, odnosno, o troškovima povrata robe, u slučaju da kod ugovora sklopljenih na daljinu povrat robe zbog svoje prirode ne može biti izvršen poštom na uobičajen način</p> <p>12. tome da će, u slučaju da iskoristi svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona nakon što je postavio zahtjev u skladu s člankom 68. ili člankom 77. ovoga Zakona, potrošač biti</p>		
--	--	--	--

	<p>dužan platiti trgovcu razumni dio cijene sukladno članku 84. stavku 8. ovoga Zakona</p> <p>13. tome da se potrošač ne može koristiti pravom na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona, u slučajevima u kojima je temeljem članka 86. ovoga Zakona, to pravo isključeno, odnosno o pretpostavkama pod kojima potrošač gubi pravo na jednostrani raskid ugovora</p> <p>14. postojanju odgovornosti za materijalne nedostatke robe, odnosno odgovornosti za usklađenost digitalnog sadržaja i digitalnih usluga s ugovorom</p>		
--	---	--	--

	<p>15. uslugama ili pomoći koji se potrošaču nude nakon prodaje te uvjetima korištenja tih usluga ili pomoći, ako ih trgovac pruža, kao i o eventualnim komercijalnim jamstvima koja su izdana uz robu</p> <p>16. postojanju odgovarajućih pravila postupanja trgovca</p> <p>17. trajanju ugovora, ako je ugovor sklopljen na određeno vrijeme, odnosno uvjetima otkaza ili raskida ugovora koji je sklopljen na neodređeno vrijeme, odnosno koji se automatski produžuje</p>		
--	---	--	--

	<p>18. minimalnom roku u kojem je potrošač vezan ugovorom, ako postoji</p> <p>19. pologu ili drugom financijskom osiguranju koje je potrošač na zahtjev trgovca dužan platiti ili pribaviti, kao i o uvjetima plaćanja toga pologa, odnosno uvjetima pribavljanja drugog financijskog osiguranja</p> <p>20. funkcionalnosti robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga, uključujući potrebnim mjerama tehničke zaštite tih sadržaja</p> <p>21. kompatibilnost i interoperabilnosti</p>		
--	---	--	--

	<p>robe s digitalnim elementima, digitalnog sadržaja i digitalnih usluga, za koju trgovac zna ili bi morao znati</p> <p>22. mehanizmima izvansudskog rješavanja sporova, odnosno o sustavima za obeštećenje, te načinu kako ih potrošač može koristiti.</p> <p>Članak 43.</p> <p>Ako drukčije nije određeno, odredbe glave I. i glave III. poglavlje I. ovoga dijela Zakona primjenjuju se na svaki ugovor sklopljen između trgovca i potrošača, uključujući:</p> <p>1. ugovore o isporuci toplinske energije, ugovore o isporuci</p>		
--	--	--	--

	<p>vode, plina i električne energije bez obzira na to prodaju li se u ograničenom obujmu ili utvrđenoj količini ili ne,</p> <p>2. ugovore temeljem kojih trgovac potrošaču isporučuje ili se obvezuje isporučiti digitalni sadržaj koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ili digitalnu uslugu, a potrošač ne plaća cijenu niti se obvezuje platiti cijenu, već dostavlja ili se obvezuje dostaviti osobne podatke trgovcu, osim ako trgovac osobne podatke koje je dostavio potrošač obrađuje isključivo u svrhu isporuke digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ili digitalne usluge ili kako bi se trgovcu</p>		
--	---	--	--

	<p>omogućilo usklađivanje s obvezama kojima podliježe trgovac, a trgovac te podatke ne obrađuje ni u koje druge svrhe.</p> <p style="text-align: center;">Članak 63.</p> <p>U slučaju sklapanja ugovora izvan poslovnih prostorija ili ugovora na daljinu putem javne dražbe, obavijesti iz članka 60. stavka 1. točaka 2. do 4. ovoga Zakona mogu biti zamijenjene odgovarajućim pojedinostima o voditelju dražbe.</p> <p style="text-align: center;">Članak 64.</p> <p>U vezi s obvezom</p>		
--	---	--	--

	<p>obavještanja iz ovoga poglavlja, teret dokaza je na trgovcu.</p> <p style="text-align: center;">Članak 65.</p> <p>(1) Obavijesti iz članka 60. stavka 1. točaka 9. do 12. ovoga Zakona mogu biti pružene u obliku informativnog obrasca o pravu na jednostrani raskid ugovora iz članka 81. stavka 1. ovoga Zakona.</p> <p style="text-align: center;">Članak 60.</p> <p>(2) Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka čine sastavni dio ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija ili ugovora sklopljenog na daljinu i ne mogu se mijenjati osim ako su se strane</p>		
--	---	--	--

	<p>izrijekom drukčije sporazumjele.</p> <p>(6) Ako trgovac ne obavijesti potrošača o dodatnim troškovima predviđenima u stavku 1. točkama 5. i 11. ovoga članka, te stavicima 3. do 5. ovoga članka, potrošač nije dužan snositi te troškove.</p> <p>(7) Obavijest iz ovoga članka mora biti napisana na hrvatskom jeziku i latiničnim pismom, što ne isključuje mogućnost istodobne uporabe drugih jezika.</p> <p>Članak 62.</p> <p>(1) Obveza obavještavanja iz ovoga poglavlja dopunjuje obvezu obavještavanja sukladno propisima kojima se uređuju</p>		
--	---	--	--

	<p>usluge i propisima kojima se uređuje elektronička trgovina.</p> <p>(2) Ako su odredbe propisa kojima se uređuju sve usluge i kojima se uređuje elektronička trgovina u vezi sa sadržajem i načinom pružanja obavijesti u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, primarno se primjenjuju odredbe ovoga Zakona.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>Formalni zahtjevi za ugovore sklopljene izvan poslovnih prostorija</p> <p>1. Kod ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostorija, informacije predviđene u članku 6. stavku 1. trgovac dostavlja potrošaču na papiru ili, ako je potrošač suglasan, na drugom trajnom nosaču podataka. Te su informacije čitljive i sastavljene jednostavnim i razumljivim riječima.</p> <p>2. Trgovac potrošaču dostavlja primjerak potpisanog ugovora ili potvrde ugovora na papiru ili, ako je potrošač suglasan, na drugom trajnom nosaču podataka, uključujući, ako je to primjenjivo, potvrdu prethodnog izričitog pristanka potrošača i potvrdu u skladu s točkom (m) članka 16.</p>	<p>Članak 66.</p> <p>U slučaju sklapanja ugovora izvan poslovnih prostorija, obavijest iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona potrošaču mora biti dana na papiru ili, uz suglasnost potrošača,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>3. Kada potrošač želi da izvršenje usluga ili isporuka vode, plina ili električne energije koji se ne nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj kvaliteti, ili područnoga grijanja započne prije isteka roka za odustajanje predviđenog u članku 9. stavku 2., trgovac od proizvođača zahtijeva da takav izričit zahtjev podnese na trajnom nosaču podataka.</p> <p>4. Kod ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostorija kod kojih je potrošač usluge trgovca zatražio izričito u svrhu izvršavanja radova popravka ili održavanja kojima trgovac i potrošač svoje ugovorne obveze izvršavaju odmah, a plaćanje koje treba izvršiti potrošač ne prelazi 200 EUR:</p> <p>(a) trgovac dostavlja potrošaču informacije iz točaka (b) i (c) članka 6. stavka 1. i informacije o cijeni ili načinu izračunavanja cijene zajedno s predračunom ukupne cijene na papiru ili, ako je potrošač suglasan, na drugom trajnom nosaču podataka. Trgovac dostavlja informacije iz točaka (a), (h) i (k) članka 6. stavka 1., ali može odabrati da ih ne dostavi na papiru ili drugom trajnom nosaču podataka ako je potrošač izričito suglasan s tim;</p> <p>(b) potvrda ugovora dostavljena u skladu sa stavkom 2. ovog članka sadrži informacije predviđene u članku 6. stavku 1.</p> <p>Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju ovaj stavak.</p> <p>5. Za ispunjavanje obveza informiranja utvrđenih u ovoj Direktivi države članice ne propisuju nikakve druge formalne zahtjeve u pogledu predugovornog informiranja.</p>	<p>na drugom trajnom mediju te mora biti čitljiva i napisana jednostavno i razumljivo</p> <p>Članak 67.</p> <p>(1) U slučaju sklapanja ugovora izvan poslovnih prostorija, trgovac mora dostaviti potrošaču primjerak ugovora ili pisanu potvrdu usmeno sklopljenog ugovora na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju.</p> <p>(2) Ako je potrebno, ugovor ili pisana potvrda sklopljenog ugovora iz stavka 1. ovoga članka moraju sadržavati i potvrdu prethodne suglasnosti potrošača iz članka</p>	
--	--	--

86. stavka 1. točke 13.
ovoga Zakona.

Članak 68.

(1) Zahtjev potrošača da izvršenje ugovorene usluge ili isporuke vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini, odnosno isporuke toplinske energije za koje potrošač ugovorom preuzima obvezu plaćanja, započne prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona mora biti dan na trajnom mediju.

Članak 69.

(1) Ako se ugovor sklopljen

	<p>izvan poslovnih prostorija odnosi na usluge popravka ili održavanja, a sklopljen je na izričit zahtjev potrošača, a iznos koji je potrošač dužan platiti ne prelazi 1.500,00 kuna te je predviđeno da strane svoje ugovorne obveze ispune odmah, trgovac mora potrošaču dati na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju obavijesti iz članka 60. stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga Zakona, kao i obavijest o cijeni ili načinu izračuna cijene s procjenom ukupne cijene, dok obavijesti iz članka 60. stavka 1. točaka 1., 9., 10. i 12. ovoga Zakona trgovac može dati u usmenom obliku samo uz izričitu suglasnost potrošača.</p>		
--	--	--	--

	<p>(2) U slučaju sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka, pisana potvrda usmeno sklopljenog ugovora mora sadržavati sve obavijesti iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona.</p>		
<p>Članak 8.</p> <p>Formalni zahtjevi za ugovore na daljinu</p> <p>1. Kod ugovora na daljinu, informacije predviđene u članku 6. stavku 1. trgovac jednostavnim i razumljivim riječima dostavlja ili stavlja na raspolaganje potrošaču na način koji je primjeren sredstvu daljinske komunikacije koje koristi. Ako se te informacije dostavljaju na drugom trajnom nosaču podataka, moraju biti čitljive.</p> <p>2. Ako ugovorom na daljinu koji treba biti sklopljen elektroničkim sredstvom potrošač preuzima obvezu plaćanja, trgovac potrošaču jasno i očito daje na znanje i to neposredno prije nego što potrošač pošalje svoju narudžbu, informacije predviđene u točkama (a), (e), (o) i (p) članka 6. stavka 1.</p> <p>Trgovac osigurava da potrošač, kad šalje svoju narudžbu, izričito potvrđuje da narudžba podrazumijeva obvezu plaćanja. Ako slanje narudžbe podrazumijeva aktivaciju tipke ili neke slične funkcije, tipka ili slična funkcija mora biti lako čitljivo označena riječima „narudžba s obvezom plaćanja” ili odgovarajućim nedvosmislenim izričajem</p>	<p>Članak 72.</p> <p>(1) U slučaju sklapanja ugovora na daljinu, obavijest iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona mora biti prilagođena sredstvu daljinske komunikacije koje se koristi te mora biti priopćena jednostavnim i razumljivim jezikom, a ako se daje na</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>kojim se izražava da slanje narudžbe podrazumijeva obvezu plaćanja trgovcu. Ako trgovac ne poštuje ovaj podstavak, ugovor ili narudžba nisu obvezujući za potrošača.</p> <p>3. Na trgovačkim internetskim stranicama, najkasnije na početku postupka naručivanja jasno je i čitljivo navedeno primjenjuju li se u pogledu isporuke ikakva ograničenja i koja se sredstva plaćanja prihvaćaju.</p> <p>4. Ako se ugovor sklapa putem sredstva daljinske komunikacije koje za prikazivanje informacija omogućava ograničeni prostor ili vrijeme, na tom sredstvu prije sklapanja takvog ugovora trgovac osigurava minimalno predugovorne informacije o glavnim karakteristikama robe ili usluga, identitetu trgovca, ukupnoj cijeni, pravu odustajanja, trajanju ugovora i, ako se ugovor sklapa na neodređeno vrijeme, uvjete raskida ugovora iz točaka (a), (b), (e), (h) i (o) članka 6. stavka 1. Ostale informacije iz članka 6. stavka 1. trgovac pruža potrošaču na primjeren način u skladu sa stavkom 1. ovog članka.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje stavak 4., ako trgovac potrošača zove telefonom s ciljem sklapanja ugovora na daljinu, na početku razgovora s potrošačem trgovac otkriva svoj identitet i, kada je to primjenjivo, identitet osobe u čije ime zove te komercijalnu svrhu toga poziva.</p> <p>6. Kada se ugovor na daljinu sklapa telefonom, države članice mogu predvidjeti da trgovac mora potvrditi ponudu koju daje potrošaču, za kojeg ponuda postaje obvezujuća kad potpiše tu ponudu ili pošalje svoj pisani pristanak. Države članice mogu predvidjeti i da takve potvrde moraju biti na trajnom nosaču podataka.</p> <p>7. Trgovac dostavlja potrošaču potvrdu sklopljenog ugovora na trajnom nosaču podataka u razumnom roku nakon sklapanja ugovora na daljinu, a najkasnije u trenutku isporuke robe ili prije nego što započne izvršavanje usluge. Ta potvrda uključuje:</p> <p>(a) sve informacije iz članka 6. stavka 1. osim ako je te informacije trgovac potrošaču već dostavio na trajnom nosaču podataka prije sklapanja ugovora na daljinu; i</p> <p>(b) kad je to primjenjivo, potvrdu prethodnog izričitog pristanka ili potvrde potrošača u skladu s točkom (m) članka 16.</p> <p>8. Kad potrošač želi da izvršenje usluga ili isporuka vode, plina ili električne energije koji se ne nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj kvaliteti, ili područnog grijanja započne prije isteka roka za odustajanje predviđenog u članku 9. stavku 2., trgovac zahtijeva da proizvođač podnese izričit zahtjev.</p>	<p>trajnom mediju, mora biti i čitljiva.</p> <p>Članak 74.</p> <p>(1) Ako bi temeljem ugovora sklopljenog elektroničkim putem potrošač bio u obvezi izvršiti određeno plaćanje, trgovac mora, prije nego što potrošač izvrši narudžbu, na jasan i lako uočljiv način obavijestiti potrošača o podacima iz članka 60. stavka 1. točaka 1., 5., 17. i 18. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona.</p> <p>(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, trgovac je dužan omogućiti potrošaču da u trenutku izvršenja narudžbe jasno izjavi da je upoznat s tim da</p>		
--	---	--	--

<p>9. Ovim se člankom ne dovode u pitanje odredbe o sklapanju e-ugovora i slanju e-narudžbi određene u člancima 9. i 11. Direktive 2000/31/EZ.</p> <p>10. Za ispunjavanje obveza informiranja utvrđenih u ovoj Direktivi države članice ne propisuju nikakve druge formalne zahtjeve u pogledu predugovornog informiranja.</p>	<p>narudžba uključuje obvezu plaćanja.</p> <p>(3) Ako je za narudžbu potrebno aktivirati polje na ekranu ili sličnu funkciju, to polje na ekranu ili slična funkcija moraju biti obilježeni na lako uočljiv način riječima „narudžba s obvezom plaćanja“ ili sličnim nedvojbenim izrazom kojim se objašnjava da narudžba uključuje obvezu plaćanja.</p> <p>(4) Ako trgovac ne ispuni svoje obveze predviđene ovim člankom ugovor je ništetan, odnosno narudžba potrošača je neobvezujuća.</p> <p>Članak 75.</p>		
--	--	--	--

Na mrežnim stranicama trgovca mora se, najkasnije na početku postupka naručivanja, jasno i čitljivo naznačiti postoje li određena ograničenja u dostavi te koja su sredstva plaćanja prihvaćena.

Članak 72.

(2) Ako se ugovor sklapa putem sredstva daljinske komunikacije koje omogućava ograničen prostor ili ograničeno vrijeme za prikaz obavijesti, trgovac je dužan na tom sredstvu ili putem toga sredstva daljinske komunikacije obavijestiti potrošača barem o podacima iz članka 60. stavka 1. točaka 1., 2., 5., 11. i 19. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona.

(3) Ako u svrhu sklapanja ugovora trgovac kontaktira potrošača putem telefona dužan je na početku komunikacije navesti svoj identitet, odnosno identitet osobe u čije ime i/ili za čiji račun nastupa te komercijalnu svrhu poziva, što ne isključuje obvezu trgovca iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 73.

(1) U slučaju sklapanja ugovora o uslugama na daljinu putem telefona trgovac je dužan potrošaču dostaviti ponudu na trajnom mediju na način kojim će nedvojbeno biti moguće utvrditi trenutak zaprimanja ponude.

(2) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka smatra se sklopljenim kad potrošač, nakon primitka ponude, dostavi trgovcu potvrdu svoje suglasnosti o sklapanju ugovora.

Članak 76.

(1) U razumnom roku nakon sklapanja ugovora na daljinu, a najkasnije u trenutku isporuke robe ili početka izvršavanja usluge trgovac je dužan dostaviti potrošaču potvrdu o sklopljenom ugovoru na trajnom mediju.

(2) Potvrda iz stavka 1. ovoga članka mora uključivati

obavijest o svim podacima iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako su ti podaci potrošaču već dostavljeni na trajnom mediju prije sklapanja ugovora, kao i potvrdu prethodne suglasnosti potrošača iz članka 86. stavka 1. točke 13. ovoga Zakona.

Članak 77.

(1) Zahtjev potrošača da izvršenje ugovorene usluge ili isporuke vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini, odnosno isporuka toplinske energije za koje potrošač ugovorom preuzima obvezu plaćanja, započne prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga

	<p>Zakona mora biti izričito izjavljen.</p> <p>Članak 78.</p> <p>Odredbe ovoga odjeljka ne utječu na primjenu propisa kojima se uređuje elektronička trgovina u vezi sa sklapanjem ugovora i isporukom narudžbi elektroničkim putem.</p>		
<p>Članak 9.</p> <p>Pravo odustajanja</p> <p>1. Osim kad se primjenjuju izuzeci predviđeni u članku 16., potrošač ima rok od 14 dana da odustane od ugovora na daljinu ili ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija, a da za to ne navede nikakav razlog i da ne snosi troškove osim troškova predviđenih u članku 13. stavku 2. i članku 14.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje članak 10., rok za odustajanje iz stavka 1. ovog članka istječe 14 dana od:</p> <p>(a) u slučaju ugovora za usluge, dana sklapanja ugovora; (u slučaju kupoprodajnih ugovora, dana na koji potrošač ili treća strana koja nije prijevoznik, a koju je naveo bpotrošač, stekne robu u fizički posjed ili:) i. u slučaju kad potrošač u jednoj narudžbi naruči višestruku robu koja mu se isporučuje odvojeno, dana na koji potrošač ili treća strana koja nije prijevoznik, a koju je naveo potrošač, u fizički posjed stekne posljednje dobro;</p>	<p>Članak 79.</p> <p>(1) Potrošač ima pravo, ne navodeći razloge za to, jednostrano raskinuti ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija ili sklopljen na daljinu od dana sklapanja istog, a najkasnije u roku od 14 dana, odnosno u roku od 30 dana ako je riječ o</p>	<p>U potpunosti preuzet o</p>	

<p>ii. u slučaju isporuke robe koja se sastoji od višestrukih pošiljki ili komada, dana na koji potrošač ili treća strana koja nije prijevoznik, a koju je naveo potrošač, u fizički posjed stekne posljednju pošiljku ili komad;</p> <p>iii. u slučaju ugovora za redovitu isporuku robe tijekom definiranog razdoblja, dana na koji potrošač ili treća strana koja nije prijevoznik, a koju je naveo potrošač, u fizički posjed stekne prvo dobro;</p> <p>(c) u slučaju ugovora za isporuku vode, plina ili električne energije koji se ne nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj kvaliteti, ili područnog grijanja ili digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka, dan sklapanja ugovora.</p> <p>3. Države članice ne zabranjuju ugovornim strankama izvršavanje svojih ugovornih obveza tijekom roka za odustajanje. Neovisno o tome, u slučaju ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostorija države članice mogu održavati postojeće nacionalno zakonodavstvo prema kojem se trgovcu zabranjuje naplata plaćanja od potrošača u danom roku nakon sklapanja ugovora.</p>	<p>ugovoru sklopljenom tijekom nezatraženih posjeta trgovca potrošačevu domu ili tijekom izleta koje je trgovac organizirao radi promocije ili prodaje proizvoda potrošaču.</p> <p>(2) U slučaju sklapanja ugovora o kupoprodaji, rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana kada je potrošaču ili trećoj osobi određenoj od strane potrošača, a koja nije prijevoznik, roba koja čini predmet ugovora predana u posjed.</p> <p>(3) Ako je jednom narudžbom naručio više komada robe koji trebaju biti isporučeni odvojeno, odnosno ako je riječ o robi koja se dostavlja u više komada ili više</p>	
--	--	--

	<p>pošiljki, rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana kada je potrošaču ili trećoj osobi određenoj od strane potrošača, a koja nije prijevoznik, predan u posjed zadnji komad ili zadnja pošiljka robe.</p> <p>(4) Ako je ugovorena redovita isporuka robe kroz određeni period, rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana kada je potrošaču ili trećoj osobi određenoj od strane potrošača, a koja nije prijevoznik, predan u posjed prvi komad ili prva pošiljka robe.</p> <p>(5) U slučaju sklapanja ugovora o uslugama, ugovora o isporuci vode, plina ili električne energije koji se prodaju u</p>		
--	---	--	--

	<p>neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini te isporuci toplinske energije, kao i u slučaju sklapanja ugovora kojemu je predmet digitalni sadržaj nije isporučen na materijalnom nosaču podataka, rok iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana sklapanja ugovora.</p>		
<p>Članak 10.</p> <p>Izostavljanje informacija o pravu odustajanja</p> <p>1. Ako trgovac potrošaču nije pružio informaciju o pravu odustajanja kako se propisuje točkom (h) članka 6. stavka 1., rok za odustajanje istječe 12 mjeseci od kraja prvobitnog roka za odustajanje, kako je određen u skladu s člankom 9. stavkom 2.</p> <p>2. Ako je trgovac potrošaču pružio informaciju predviđenu u stavku 1. ovog članka u roku od 12 mjeseci od dana iz članka 9. stavka 2., rok za odustajanje istječe 14 dana nakon dana na koji potrošač primi tu informaciju.</p>	<p>Članak 80.</p> <p>(1) Ako trgovac nije obavijestio potrošača o njegovu pravu na jednostrani raskid ugovora sukladno članku 60. stavku 1. točkama 9. i 10. ovoga Zakona, pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona prestaje po isteku godine dana od isteka roka za</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>raskid iz članka 79. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Ako je trgovac dostavio potrošaču obavijest iz stavka 1. ovoga članka u roku od godine dana, računajući od rokova određenih u članku 79. ovoga Zakona, pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona prestaje po isteku 14 dana, odnosno po isteku 30 dana ako je riječ o ugovoru sklopljenom tijekom nezatraženih posjeta trgovca potrošačevu domu ili tijekom izleta koje je trgovac organizirao radi promocije ili prodaje proizvoda potrošaču od dana kada je potrošač primio tu obavijest.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Ostvarenje prava na odustajanje</p> <p>1. Prije isteka roka za odustajanje potrošač obavješćuje trgovca o svojoj odluci da odustane od ugovora. U tu svrhu, potrošač može:</p> <p>(a) upotrijebiti uzorak obrasca za odustajanje kako je određen u Prilogu I.(B); ili</p> <p>(b) svoju odluku da odustane od ugovora navesti bilo kojom drugom nedvosmislenom izjavom.</p> <p>Države članice ne predviđaju nikakve formalne zahtjeve primjenjive na uzorak obrasca za odustajanje osim zahtjeva određenih u Prilogu I.(B).</p> <p>2. Smatra se da je potrošač svoje pravo odustajanja ostvario u roku za odustajanje iz članka 9. stavka 2. i članka 10. ako svoje priopćenje o ostvarivanju prava odustajanja pošalje prije isteka toga roka.</p> <p>3. Osim mogućnosti iz stavka 1. trgovac potrošaču može dati opciju da na internetskoj stranici trgovca elektronički ispuni i dostavi uzorak obrasca za odustajanje određen u Prilogu I.(B) ili neku drugu nedvosmisleni izjavu. U tim slučajevima trgovac potrošaču bez odlaganja dostavlja potvrdu primitka takvog odustajanja na trajnom nosaču podataka.</p> <p>4. Teret dokaza o ostvarenju prava odustajanja u skladu s ovim člankom je na potrošaču.</p>	<p>Članak 81.</p> <p>(1) Potrošač je dužan prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona obavijestiti trgovca o svojoj odluci da raskine ugovor i to putem obrasca za jednostrani raskid ugovora ili putem bilo koje druge nedvosmislene izjave kojom izražava svoju volju da raskine ugovor.</p> <p>(2) Ako trgovac na svojoj mrežnoj stranici omogući potrošaču jednostrani raskid ugovora, potrošač može jednostrano raskinuti ugovor tako da obrazac za jednostrani raskid ili drugu nedvosmisleni izjavu o raskidu ispuni i pošalje trgovcu elektroničkim putem.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o pravu potrošača na jednostrani raskid ugovora sklopljenih na daljnju i ugovor</p>
---	---	----------------------------	--

	<p>(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka trgovac je dužan, bez odgađanja, dostaviti potrošaču potvrdu o primitku izjave o raskidu na trajnom mediju.</p> <p>(4) Izjavu o raskidu ugovora potrošač je dužan poslati prije isteka roka za raskid ugovora predviđenog u člancima 79. i 80. ovoga Zakona.</p> <p>(5) Potrošač je dužan dokazati da je svoje pravo na jednostrani raskid ugovora ostvario u skladu s odredbama ovoga članka.</p> <p>(6) Sadržaj i oblik obrasca iz stavka 1. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za područje zaštite potrošača.</p>	<p>ora sklo pljen ih izva n posl ovni h prost orija (31. 03.2 022)</p>
--	---	--

	<p align="center">Članak 155.</p> <p>Ministar nadležan za područje zaštite potrošača donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Učinci odustajanja</p> <p>Ostvarenjem prava odustajanja prestaju obveze stranaka da:</p> <p>(a) izvrše ugovor na daljinu ili ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija; ili</p> <p>(b) u slučajevima kad je potrošač dao ponudu, da sklope ugovor na daljinu ili izvan poslovnih prostorija.</p>	<p align="center">Članak 82.</p> <p>(1) Iskoristi li potrošač svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona, strane nisu dužne ispuniti svoje obveze iz ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija i ugovora sklopljenog na daljinu, odnosno u slučaju da je ponudu</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	za sklapanje ugovora dao potrošač, strane nisu dužne sklopiti ugovor.		
<p>Članak 13.</p> <p>Obveze trgovca u slučaju odustajanja</p> <p>1. Sva plaćanja koja primi od potrošača, ako je primjenjivo uključujući i troškove isporuke, trgovac vraća bez nepotrebnog odlaganja, a u svakom slučaju najkasnije 14 dana od dana na koji je obaviješten o odluci potrošača da odustane od ugovora u skladu s člankom 11.</p> <p>Povrat novca iz prvog podstavka trgovac izvršava istim sredstvom plaćanja koje je potrošač koristio za prvobitnu transakciju, osim ako se potrošač izričito suglasio drukčije i pod uvjetom da potrošač ne snosi nikakve naknade kao posljedicu tog povrata.</p> <p>2. Bez obzira na stavak 1., trgovac nije dužan nadoknaditi dodatne troškove ako je potrošač izričito prihvatio mogućnost neke druge vrste isporuke osim najjeftinije standardne isporuke koju je ponudio trgovac.</p> <p>3. Ako trgovac nije ponudio da sam preuzme robu, s obzirom na kupoprodajni ugovor trgovac se može suzdržati od povrata novca dok ne primi vraćenu robu ili dok potrošač ne dostavi dokaz da je robu vratio, ovisno o tomu što se dogodi prvo.</p>	<p>Članak 83.</p> <p>(1) Iskoristi li potrošač svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona, trgovac mora bez odgađanja, a najkasnije u roku od 14 dana od dana kad je zaprimio obavijest o odluci potrošača da raskida ugovor sukladno članku 81. ovoga Zakona, vratiti potrošaču sve što je ovaj platio na temelju ugovora.</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. ovoga</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>članka, trgovac nije u obvezi izvršiti povrat dodatnih troškova koji su rezultat potrošačeva izričitog izbora vrste prijevoza koji je različit od najjeftinije vrste standardnog prijevoza koji je ponudio trgovac.</p> <p>(3) Kod ugovora o kupoprodaji, osim ako nije ponudio da robu koju potrošač vraća sam preuzme, trgovac mora izvršiti povrat plaćenog tek nakon što mu roba bude vraćena, odnosno, nakon što mu potrošač dostavi dokaz da je robu poslao natrag trgovcu, ako bi o tome trgovac bio obaviješten prije primitka robe.</p>		
--	---	--	--

	<p>(4) Trgovac mora izvršiti povrat plaćenoga iz stavka 1. ovoga članka služeći se istim sredstvima plaćanja kojim se koristio potrošač prilikom plaćanja osim ako potrošač izričito ne pristane na neko drugo sredstvo plaćanja, te uz pretpostavku da potrošač ne bude obvezan platiti nikakve dodatne troškove za takav povrat.</p>		
<p>Članak 14.</p> <p>Obveze potrošača u slučaju odustajanja</p> <p>1. Ako trgovac nije ponudio da sam preuzme robu, potrošač bez nepotrebnog odlaganja, a u svakom slučaju najkasnije 14 dana od dana na koji je obaviješten o odluci potrošača da odustane od ugovora u skladu s člankom 11., robu vraća ili je predaje trgovcu ili osobi koju trgovac ovlasti za primanje robe. Krajnji rok se smatra održanim ako potrošač vrati robu prije isteka roka od 14 dana.</p> <p>Potrošač snosi samo izravne troškove povrata robe, osim ako je trgovac suglasan da ih sam snosi ili trgovac nije obavijestio potrošača da ih mora snositi potrošač.</p>	<p>Članak 84.</p> <p>(1) Osim ako je trgovac ponudio da robu koju potrošač vraća sam preuzme, potrošač mora izvršiti povrat robe bez odgađanja, a najkasnije u roku od 14 dana od kada je, sukladno članku 81. ovoga Zakona,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>U slučaju ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostorija, kada je u trenutku sklapanja ugovora roba isporučena u potrošačev dom, trgovac na vlastiti trošak preuzima robu ako robu, zbog njezine naravi, nije moguće normalno vratiti poštom.</p> <p>2. Potrošač je odgovoran za eventualnu umanjenu vrijednost robe samo kada je ona posljedica rukovanja robom koje prelazi okvir potreban da bi se utvrdila narav, karakteristike i funkcioniranje robe. Potrošač ni u kojem slučaju nije odgovoran za umanjenu vrijednost robe kad trgovac nije dostavio obavijest o pravu odustajanja u skladu s točkom (h) članka 6. stavka 1.</p> <p>3. Kad potrošač ostvari svoje pravo odustajanja nakon što je dostavio zahtjev u skladu s člankom 7. stavkom 3. ili člankom 8. stavkom 8., potrošač plaća trgovcu iznos koji je razmjernan onom što je isporučeno do trenutka kad je potrošač obavijestio trgovca o ostvarenju prava odustajanja, u odnosu na puno pokriće ugovora. Razmjerni iznos koji potrošač treba platiti trgovcu izračunava se na temelju ukupne cijene usuglašene u ugovoru. Ako je ukupna cijena prevelika, razmjerni iznos izračunava se na temelju tržišne cijene onog što je isporučeno.</p> <p>4. Potrošač ne snosi troškove za:</p> <p>(izvršavanje usluga ili isporuku vode, plina ili električne energije koji se ne nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj kvaliteti, ili područnog grijanja, u potpunosti ili djelomično tijekom roka za odustajanje,)kad:</p> <p>i. trgovac nije pružio informacije u skladu s točkama (h) ili (j) članka 6. stavka 1.; ili</p> <p>ii. potrošač nije izričito zatražio da izvršavanje započne tijekom roka za odustajanje u skladu s člankom 7. stavkom 3. i člankom 8. stavkom 8.; ili</p> <p>(cjelovitu ili djelomičnu isporuku digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka, kad:</p> <p>b</p> <p>i) potrošač nije dao svoj prethodni izričiti pristanak na početak izvršavanja prije isteka kraja 14-dnevnog roka iz članka 9.;</p> <p>ii. potrošač nije potvrdio da dajući svoj pristanak gubi pravo odustajanja; ili</p> <p>iii. trgovac nije dostavio potvrdu u skladu s člankom 7. stavkom 2. ili člankom 8. stavkom 7.</p> <p>5. Osim kako je predviđeno u članku 13. stavku 2. i ovom članku, potrošač ne snosi nikakvu odgovornost zbog ostvarenja prava odustajanja.</p>	<p>obavijestio trgovca o svojoj odluci da raskine ugovor.</p> <p>(2) Smatra se da je potrošač izvršio svoju obvezu iz stavka 1. ovoga članka na vrijeme ako prije isteka roka iz stavka 1. ovoga članka pošalje robu ili je preda trgovcu, odnosno osobi koju je trgovac ovlastio da primi robu.</p> <p>(4) Potrošač mora snositi samo izravne troškove povrata robe, osim ako je trgovac pristao snositi te troškove ili ako je trgovac propustio obavijestiti potrošača o tome da je dužan snositi te troškove.</p> <p>(5) Ako je, kod ugovora sklopljenog izvan poslovnih</p>	
---	--	--

	<p>prostorija, roba u trenutku sklapanja ugovora bila dostavljena potrošaču u njegov dom, trgovac mora preuzeti robu na svoj trošak ako robu, zbog njezine prirode, nije moguće vratiti na uobičajeni način poštom.</p> <p>(6) Potrošač je odgovoran za svako umanjenje vrijednosti robe koje je rezultat rukovanja robom, osim onog koje je bilo potrebno za utvrđivanje prirode, obilježja i funkcionalnosti robe.</p> <p>(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, ako trgovac nije obavijestio potrošača o njegovu pravu na jednostrani raskid ugovora u skladu s člankom 60.</p>		
--	--	--	--

	<p>stavkom 1. točkama 9. i 10. ovoga Zakona, potrošač ne odgovara za umanjenje vrijednosti robe, bez obzira na uzrok umanjenja.</p> <p>(8) Ako jednostrano raskine ugovor nakon što je sukladno člancima 68. i 77. ovoga Zakona izričito zahtijevao da pružanje usluge ili ispunjenje ugovora o isporuci vode, plina, električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini te isporuci toplinske energije započne prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora, potrošač je dužan platiti trgovcu dio ugovorene cijene koji je razmjeran onome što je trgovac ispunio potrošaču do trenutka kada ga je</p>		
--	--	--	--

	<p>potrošač obavijestio o tome da koristi svoje pravo na jednostrani raskid ugovora, s tim da se proporcionalni iznos cijene koji je potrošač dužan platiti izračunava na temelju ukupne ugovorene cijene, a ako je ta cijena neumjerena, na temelju tržišne vrijednosti onoga što je trgovac ispunio potrošaču.</p> <p>(9) Ako jednostrano raskine ugovor o uslugama ili ugovor o isporuci vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini te isporuci toplinske energije, potrošač neće biti obvezan platiti dio cijene razmjeran onom što je trgovac ispunio potrošaču za vrijeme</p>		
--	--	--	--

	<p>trajanja roka za jednostrani raskid ugovora, ako trgovac potrošaču nije dostavio obavijesti predviđene odredbama članka 60. stavka 1. točaka 9., 10. i 12. ovoga Zakona, odnosno ako potrošač nije sukladno člancima 68. ili 77. ovoga Zakona izričito zahtijevao da pružanje usluge započne prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora.</p> <p>(10) Ako jednostrano raskine ugovor koji za predmet ima digitalni sadržaj koji nije isporučen na materijalnom nosaču podataka, potrošač neće biti u obvezi platiti dio cijene ili troškova razmjernih onome što je trgovac ispunio potrošaču za vrijeme trajanja roka</p>		
--	---	--	--

	<p>za jednostrani raskid ugovora, ako nije dao svoj izričit pristanak na to da ispunjenje ugovora započne prije isteka roka iz članka 79. ovoga Zakona, ako nije potvrdio da je upoznat s činjenicom da davanjem takvog pristanka gubi pravo na jednostrani raskid ugovora ili ako je trgovac propustio obavijestiti ga sukladno člancima 67. ili 76. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 82.</p> <p>(3) Potrošač nije dužan naknaditi nikakve troškove koji bi bili posljedica korištenja njegova prava na jednostrani raskid ugovora iz članka 79. ovoga Zakona, osim onih predviđenih člankom 83. stavkom 2. i</p>		
--	--	--	--

	člankom 84. ovoga Zakona.		
<p>Članak 15.</p> <p>Učinci ostvarenja prava odustajanja na popratne ugovore</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje članak 15. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o kreditnim sporazumima s potrošačima (20), ako potrošač ostvari svoje pravo odustajanja od ugovora na daljinu i ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija u skladu s člancima 9. do 14. ove Direktive, svi popratni ugovori automatski se raskidaju, a da za to potrošač ne snosi nikakve troškove, osim kako je predviđeno u članku 13. stavku 2. i članku 14. ove Direktive.</p> <p>2. Države članice utvrđuju detaljne propise o raskidu takvih ugovora.</p>	<p>Članak 85.</p> <p>Ako potrošač jednostrano raskine ugovor sukladno odredbama ovoga odjeljka, ujedno će se raskinuti bilo koji povezan ugovor i to bez ikakvih troškova za potrošača, osim onih koji su predviđeni odredbama ovoga odjeljka.</p>	U potpunosti preuzeto	
<p>Članak 16.</p> <p>Izuzeca od prava odustajanja</p> <p>Države članice ne predviđaju pravo odustajanja određeno u člancima 9. do 15. u odnosu na ugovore na daljinu i ugovore sklopljene izvan poslovnih prostorija u pogledu sljedećeg:</p> <p>(a)ugovora za usluge nakon što je usluga u potpunosti izvršena ako je izvršavanje počelo uz izričiti prethodni pristanak potrošača i uz potvrdu da će svoje pravo na odustajanje izgubiti čim je trgovac ugovor u potpunosti izvršio;</p>	<p>Članak 86.</p> <p>(1) Potrošač nema pravo na jednostrani raskid ugovora iz ovoga odjeljka ako je:</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>(b) isporuke robe ili usluga za koje cijena zavisi o fluktuacijama na financijskom tržištu na koje trgovac ne može utjecati, a do kojih može doći unutar roka za odustajanje;</p> <p>(c) isporuke robe koja je izrađena prema specifikacijama potrošača ili očitno prilagođena potrošaču;</p> <p>(d) isporuke lako pokvarljive robe ili robe s kratkim rokom trajanja;</p> <p>(e) isporuke originalno zatvorene robe koja nije pogodna za povrat zbog zaštite zdravlja ili higijene, a koja je nakon isporuke otvorena;</p> <p>(f) isporuke robe koja se zbog svoje naravi nakon isporuke miješa s drugim elementima od kojih se ne može odvojiti;</p> <p>(g) isporuke alkoholnih pića čija cijena je dogovorena u trenutku sklapanja kupoprodajnog ugovora, a čija isporuka je moguća tek nakon 30 dana i čija stvarna vrijednost zavisi o fluktuacijama na tržištu na koje trgovac ne može utjecati;</p> <p>(h) ugovore u kojima je potrošač izričito zatražio dolazak trgovca u svrhu izvršavanja hitnih popravaka ili održavanja. Ako prilikom takvog dolaska trgovac pruži dodatne usluge povrh onih koje je potrošač posebno zatražio ili isporuči robu osim zamjenskih dijelova potrebnih za uslugu održavanja ili popravka, pravo odustajanja primjenjuje se na te dodatne usluge ili robu;</p> <p>(i) isporuke originalno zatvorenih audio ili video snimki ili računalnih programa koji su otvoreni nakon isporuke;</p> <p>(j) isporuke novina, periodičnih izdanja ili magazina s izuzetkom ugovora o pretplati za isporuku takvih publikacija;</p> <p>(k) ugovora sklopljenih na javnoj dražbi;</p> <p>(l) pružanja usluga smještaja osim u boravišne svrhe, prijevoza robe, usluga iznajmljivanja automobila, ugostiteljskih usluga ili usluga koje se odnose na aktivnosti u slobodnom vremenu ako ugovor predviđa konkretan datum ili rok izvršenja;</p> <p>(m) isporuke digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ako je izvršavanje započelo uz prethodni izričiti pristanak potrošača i njegovu potvrdu da time gubi pravo odustajanja.</p>	<p>1. u potpunosti ispunjen ugovor o uslugama za koji potrošač preuzima obvezu platiti cijenu, a ispunjenje je započelo uz izričit prethodni pristanak potrošača te uz njegovu potvrdu da je upoznat s činjenicom da će izgubiti pravo na jednostrani raskid ugovora iz ovoga odjeljak ako usluga bude u potpunosti ispunjena</p> <p>2. predmet ugovora proizvod čija je cijena ovisna o promjenama na financijskom tržištu koje su izvan utjecaja trgovca, a koje se mogu pojaviti za vrijeme trajanja prava potrošača na jednostrani raskid ugovora</p>		
--	---	--	--

	<p>3. predmet ugovora roba koja je izrađena po specifikaciji potrošača ili koja je jasno prilagođena potrošaču</p> <p>4. predmet ugovora lako pokvarljiva roba ili roba kojoj brzo istječe rok uporabe</p> <p>5. predmet ugovora zapečaćena roba koja zbog zdravstvenih ili higijenskih razloga nije pogodna za vraćanje, ako je bila otpečaćena nakon dostave</p> <p>6. predmet ugovora roba koja je zbog svoje prirode nakon dostave nerazdvojivo</p>		
--	---	--	--

	<p>pomiješana s drugim stvarima</p> <p>7. predmet ugovora isporuka alkoholnih pića čija je cijena ugovorena u trenutku sklapanja ugovora, a dostava može uslijediti tek nakon 30 dana, ako je cijena ovisna o promjenama na tržištu koje su izvan utjecaja trgovca</p> <p>8. potrošač posebno zahtijevao posjet trgovca radi obavljanja hitnih popravaka ili poslova održavanja, s time da ako prilikom takvog posjeta, uz one usluge koje je potrošač izrijekom zahtijevao, trgovac pruži i neke druge usluge, odnosno isporuči i neku drugu robu osim one koja je nužna za obavljanje hitnih popravaka ili</p>		
--	--	--	--

	<p>poslova održavanja, potrošač ima pravo na jednostrani raskid ugovora u vezi s tim dodatnim uslugama ili robom</p> <p>9. predmet ugovora isporuka zapečaćenih audiosnimaka ili videosnimaka, odnosno računalnih programa, koji su otpečaćeni nakon isporuke</p> <p>10. predmet ugovora isporuka novina, periodičnog tiska ili magazina, s iznimkom pretplatničkih ugovora za takve publikacije</p> <p>11. ugovor sklopljen na javnoj dražbi</p>		
--	---	--	--

	<p>12. predmet ugovora pružanje usluge smještaja koji nije namijenjen stanovanju, pružanje usluge prijevoza robe, usluge najma vozila, usluge pripremnice obroka (<i>catering</i>) ili usluga vezanih uz slobodno vrijeme, ako je ugovoreno da usluga bude pružena određenog datuma ili u određenom razdoblju</p> <p>13. predmet ugovora isporuka digitalnog sadržaja za koji potrošač preuzima obvezu platiti cijenu, koji nije isporučen na materijalnom nosaču podataka, ako je ispunjenje ugovora započelo uz izričit prethodni pristanak potrošača te uz njegovu potvrdu da je upoznat s činjenicom da će time izgubiti</p>		
--	--	--	--

	pravo na jednostrani raskid ugovora, a trgovac mu je dostavio potvrdu sklopljenog ugovora sukladno članku 67. ili članku 76. ovoga Zakona		
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>DRUGA PRAVA POTROŠAČA</p> <p>Članak 17.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Članici 18. i 20. primjenjuju se na kupoprodajne ugovore. Ti se članci ne primjenjuju na ugovore za isporuku vode, plina ili električne energije koji se ne nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj kvaliteti, ili područnoga grijanja ni za isporuku digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka.</p> <p>2. Članici 19., 21. i 22. primjenjuju se na kupoprodajne ugovore i ugovore za usluge te na ugovore za isporuku vode, plina, električne energije, područnoga grijanja ili digitalnog sadržaja.</p>	<p>Članak 48.</p> <p>(4) Odredbe ovoga članka ne odnose se na ugovore o isporuci vode, plina ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini, ugovore o isporuci toplinske energije, niti na ugovore koji imaju za predmet digitalni sadržaj se ne isporučuje na -materijalnom nosaču podataka.</p> <p>Članak 49.</p> <p>(3) Odredbe ovoga članka ne odnose se na ugovore o isporuci vode, plina</p>	U potpunosti preuzet o	

	<p>ili električne energije koji se prodaju u neograničenom obujmu ili neutvrđenoj količini, ugovore o isporuci toplinske energije, niti na ugovore koji imaju za predmet digitalni sadržaj koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka.</p>		
<p>Članak 18.</p> <p>Isporuka</p> <p>1. Ako se stranke po pitanju trenutka isporuke nisu usuglasile drukčije, trgovac isporučuje robu prijenosom fizičkog posjeda ili nadzora nad robom na potrošača bez nepotrebnog odlaganja, ali najkasnije 30 dana od sklapanja ugovora.</p> <p>2. Kad trgovac nije ispunio svoju obvezu isporuke robe u trenutku usuglašenom s potrošačem ili u roku određenom u stavku 1., potrošač ga poziva da isporuku izvrši u dodatnom roku koji je primjeren okolnostima. Ako trgovac robu ne isporuči u tom dodatnom roku, potrošač ima pravo raskinuti ugovor.</p> <p>Prvi se podstavak ne primjenjuje na kupoprodajne ugovore u kojima je trgovac odbio isporučiti robu ili kad je isporuka unutar dogovorenog roka isporuke od bitne važnosti s obzirom na sve okolnosti oko sklapanja ugovora ili kada, prije sklapanja ugovora, potrošač obavijesti trgovca da je isporuka do određenog datuma ili na određeni datum od bitne važnosti. U tim slučajevima, ako trgovac ne isporuči robu u trenutku usuglašenom s potrošačem ili u roku određenom u stavku 1., potrošač ima pravo odmah raskinuti ugovor.</p> <p>3. Po raskidu ugovora trgovac bez nepotrebnog odlaganja nadoknađuje sve iznose plaćane na temelju ugovora.</p>	<p>Članak 48.</p> <p>(1) Osim ako je drukčije ugovoreno, trgovac je dužan ispuniti ugovor o kupoprodaji bez odgađanja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana sklapanja ugovora.</p> <p>(2) Ako trgovac ne ispuni ugovor u roku iz stavka 1. ovoga članka, dužan je o tome, bez odgađanja, pisanim putem obavijestiti potrošača.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18)</p>

<p>4. Povrh raskida ugovora u skladu sa stavkom 2., potrošač može iskoristiti i druge pravne lijekove predviđene nacionalnim zakonodavstvom.</p>	<p>(3) Potrošač ima pravo na raskid ugovora samo ako je dao trgovcu naknadni razumni rok za ispunjenje ugovora, osim ako iz okolnosti slučaja proizlazi da trgovac neće moći ugovor ispuniti niti u naknadnom roku.</p>		<p>članak/članci Članci 183. do 185.</p>
<p>Članak 19.</p> <p>Naknade za korištenje sredstava plaćanja</p> <p>Države članice zabranjuju trgovcima da za korištenje određenog sredstva plaćanja naplaćuju potrošačima naknade koje prelaze trošak koji za korištenje toga sredstva plaćanja snosi trgovac.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o platnom prometu (NN 66/18) članak/članci članak 32.</p>

<p>Članak 20.</p> <p>Prijelaz rizika</p> <p>U ugovorima po kojima potrošaču robu otprema trgovac, rizik gubitka ili oštećenja robe prelazi na potrošača kad on ili treća strana koju je naveo potrošač, a koja nije prijevoznik, stekne robu u fizički posjed. Međutim, ako je potrošač otpremu robe povjerio prijevozniku, a taj izbor trgovac nije ponudio, rizik na potrošača prelazi po isporuci prijevozniku, čime se ne dovode u pitanje prava potrošača u odnosu na prijevoznika.</p>	<p>Članak 49.</p> <p>(1) Kod ugovora o kupoprodaji slučajne propasti ili oštećenja robe prelazi na potrošača u trenutku kada je njemu ili osobi koju je on naveo, a koja nije prijevoznik, roba predana u posjed.</p> <p>(2) Ako je prijevoznik bio izabran na prijedlog potrošača, rizik slučajne propasti ili oštećenja robe prelazi na potrošača u trenutku kada roba bude predana u posjed prijevozniku.</p>	<p>U potpunosti preuzet o</p>	

<p>Članak 21.</p> <p>Komunikacija telefonom</p> <p>Države članice osiguravaju da kad trgovac raspolaže telefonskom linijom kako bi ga se u vezi sa sklopljenim ugovorom moglo zvati telefonom, potrošač koji zove trgovca nije obvezan platiti više od osnovne tarife poziva.</p> <p>Prvim se podstavkom ne dovodi u pitanje pravo pružatelja telekomunikacijskih usluga da zaračunavaju takve pozive.</p>	<p>Članak 52.</p> <p>Ako je trgovac uspostavio telefonsku liniju kako bi ga potrošači mogli telefonski kontaktirati u vezi sa sklopljenim ugovorom, potrošač koji kontaktira trgovca na taj način plaća poziv po tarifi koja ne smije biti viša od one za komunikaciju uobičajenom fiksnom geografskom linijom ili mobilnom linijom.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 22.</p> <p>Dodatna plaćanja</p> <p>Prije nego što ugovor ili ponuda postanu obvezujući za potrošača, trgovac traži izričiti pristanak potrošača na svako dodatno plaćanje povrh naknade koja je usuglašena za glavnu ugovornu obvezu trgovca. Ako trgovac nije dobio izričiti pristanak potrošača nego je zaključak o njemu izveo na temelju standardnih opcija koje je potrošač dužan odbiti kako bi izbjegao dodatno plaćanje, kupac ima pravo na povrat toga plaćanja.</p>	<p>Članak 51.</p> <p>(1) Prije nego što potrošač sklopi ugovor ili bude obvezan odgovarajućom ponudom, trgovac mora zatražiti njegov izričit pristanak za bilo koje dodatno plaćanje koje bi potrošač bio dužan izvršiti osim plaćanja</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>koje je ugovoreno kao protučinidba za glavnu činidbu trgovca.</p> <p>(2) U slučaju da potrošač nije dao izričit pristanak, već se trgovac poslužio opcijom prešutnog prihvata od strane potrošača, potrošač ima pravo zatražiti povrat bilo kojeg dodatnog iznosa koji je platio temeljem takve opcije.</p>		
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>OPĆE ODREDBE</p> <p>Članak 23.</p> <p>Izvršenje</p> <p>1. Države članice osiguravaju postojanje odgovarajućih i učinkovitih načina za osiguravanje poštovanja ove Direktive.</p> <p>2. Načini iz stavka 1. uključuju odredbe prema kojima jedno ili više dolje navedenih tijela, kako su određena nacionalnim pravom, mogu na temelju nacionalnog prava pokrenuti postupak na sudu ili kod nadležnog administrativnog tijela kako bi osigurala primjenu nacionalnih odredaba kojom se ova Direktiva prenosi:</p> <p>(a) javna tijela ili njihovi predstavnici;</p>	<p>Članak 141.</p> <p>(1) Inspekcijski nadzor nad provođenjem ovoga Zakona, osim u slučajevima iz stavaka 2., 3., 4. i 5. ovoga članka, obavljaju tržišni inspektori Državnog inspektorata sukladno zakonu kojim se uređuju poslovi i</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Bit će preuzetu: Odluka o određivanju tijela i osoba ovlašteni</p>

<p>(b) organizacije potrošača koje imaju legitimni interes štiti prava potrošača;</p> <p>(c) profesionalne organizacije koje imaju legitimni interes djelovati.</p>	<p>ovlasti tržišnih inspektora.</p> <p>(2) Nadzor nad provođenjem ovoga Zakona kod trgovaca - kreditnih institucija i kreditnih unija kojima je Hrvatska narodna banka izdala odobrenje za rad, kod institucija za platni promet i institucija za elektronički novac u dijelu odnosa s potrošačima koji proizlaze iz pružanja usluga temeljem odobrenja Hrvatske narodne banke za pružanje platnih usluga i izdavanje elektroničkog novca obavlja Hrvatska narodna banka na način propisan posebnim zakonima kojima se uređuje poslovanje tih trgovaca.</p> <p>(3) Nadzor nad provođenjem</p>		<p>h za pokr etanj e post upka za zašti tu kolektivnih interesa potrošača (31. 03.2 022)</p>
---	---	--	--

	<p>ovoga Zakona koji se odnosi na postupanje trgovca kojima je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga izdala odobrenje za rad obavlja Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga na način propisan posebnim zakonima kojima se uređuje poslovanje tih trgovaca.</p> <p style="text-align: center;">Članak 145.</p> <p>(1) Kada se u inspekcijskom postupku utvrdi da pravna ili fizička osoba sklapa ugovore na daljinu te proizlazi da ista namjerno skriva identitet i čini povrede ovoga Zakona i/ili kada odbija suradnju s nadležnom inspekcijom, a postoji</p>		
--	---	--	--

	<p>rizik od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača, nadležni inspektor može donijeti privremeno rješenje kojim će naložiti privremene mjere.</p> <p>(2) Privremena mjera iz stavka 1. ovoga članka može biti:</p> <p>1. naložiti operatorima javnih komunikacijskih usluga i/ili davateljima usluga pristupa internetu (ISP) i/ili pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone sadržaj ili ograniče pristup internetskom sučelju ili da se krajnjim korisnicima, odnosno potrošačima prilikom pristupa internetskom sučelju</p>		
--	--	--	--

	<p>jasno prikaže upozorenje razmjerno prirodi povrede i/ili</p> <p>2. naložiti svim pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone, onemoguće ili ograniče pristup internetskom sučelju razmjerno prirodi povrede i/ili</p> <p>3. naložiti svim registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omoguće nadležnom tijelu da je registrira i/ili</p> <p>4. naložiti nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija da uklone sadržaj iz kojeg proizlazi</p>		
--	--	--	--

	<p>povreda ovoga Zakona i/ili</p> <p>5. svaka druga mjera kojom se postiže svrha otklanjanja rizika od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača.</p> <p>(3) Privremene mjere traju do isteka roka na koji su određene, a najdulje do okončanja inspekcijskog postupka.</p> <p>(4) Ako je nastala šteta operatorima javnih komunikacijskih usluga, davateljima usluga pristupa internetu (ISP), pružateljima usluga smještaja i registrima za domene,</p>		
--	---	--	--

	<p>nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija temeljem privremenih mjera iz stavka 2. ovoga članka, isti imaju pravo tražiti od trgovca naknadu štete sukladno općim pravilima naknade štete.</p> <p>(5) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu Državnog inspektorata.</p> <p>Članak 146.</p> <p>(1) Ako trgovac ni tijekom trajanja privremene mjere iz članka 145.</p>		
--	---	--	--

	<p>ovoga Zakona ne ukloni nepravilnost, nadležni inspektor će rješenjem zabraniti trgovcu postupanje protivno propisima iz ovoga Zakona razmjerno prirodi povrede.</p> <p>(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka nadležni inspektor će ukinuti privremeno rješenje iz članka 145. stavka 1. ovoga Zakona i:</p> <p>1. naložiti operatorima javnih komunikacijskih usluga i/ili davateljima usluga pristupa internetu (ISP), i/ili pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone sadržaj ili ograniče pristup internetskom sučelju ili da se</p>		
--	--	--	--

	<p>krajnjim korisnicima, odnosno potrošačima prilikom pristupa internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje razmjerno prirodi povrede i/ili</p> <p>2. naložiti svim pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone, onemoguće ili ograniče pristup internetskom sučelju razmjerno prirodi povrede i/ili</p> <p>3. naložiti svim registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omoguće nadležnom tijelu da je registrira i/ili</p>		
--	--	--	--

	<p>4. naložiti nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija da uklone sadržaj iz kojeg proizlazi povreda ovoga Zakona i/ili</p> <p>5. odrediti svaku mjeru kojom se postiže svrha otklanjanja rizika od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača.</p> <p>(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, u slučaju kada pravna ili fizička osoba nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, a u postupku inspekcijskog postupka se utvrdi da sklapa ugovore na daljinu te iz predmetnog proizlazi</p>		
--	--	--	--

	<p>da ista namjerno skriva identitet te čini povrede ovoga Zakona i/ili kada odbija suradnju s nadležnog inspekcijom, te postoji rizik od ozbiljne štete kolektivnim interesima i pravima potrošača, inspektor može donijeti rješenje kojim će:</p> <p>1. naložiti operatorima javnih komunikacijskih usluga i/ili davateljima usluga pristupa internetu (ISP) i/ili pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone sadržaj ili ograniče pristup internetskom sučelju ili da se krajnjim korisnicima, odnosno potrošačima prilikom pristupa internetskom sučelju jasno prikaže</p>		
--	---	--	--

	<p>upozorenje razmjerno prirodi povrede i/ili</p> <p>2. naložiti svim pružateljima usluga smještaja na poslužitelju da uklone, onemoguće ili ograniče pristup internetskom sučelju razmjerno prirodi povrede i/ili</p> <p>3. naložiti svim registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omoguće nadležnom tijelu da je registrira i/ili</p> <p>4. naložiti nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija da uklone sadržaj iz kojeg proizlazi</p>		
--	--	--	--

	<p>povreda ovoga Zakona.</p> <p>(4) Ako je nastala šteta operatorima javnih komunikacijskih usluga, davateljima usluga pristupa internetu, pružateljima usluga smještaja i registrima za domene, nakladniku elektroničkog ili tiskanog medija temeljem rješenja iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, isti imaju pravo tražiti od trgovca naknadu štete sukladno općim pravilima naknade štete.</p> <p>(5) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje unutarnja</p>		
--	---	--	--

ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu Državnog inspektorata.

Članak 147.

(3) Nadležni inspektor će rješenjem narediti trgovcu otklanjanje utvrđene nepravilnosti, određujući rok u kojem se ta nepravilnost mora ukloniti, ako tijekom inspekcijskog nadzora utvrdi da:

4. nije potrošača na jasan i razumljiv način obavijestio o ispravama iz članka 46. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona

8. nije na jasan i razumljiv način obavijestio potrošača o podacima iz članka

	<p>60. stavka 1. ovoga Zakona prije nego što potrošač sklopi ugovor izvan poslovnih prostorija ili ugovor na daljinu ili bude obvezan odgovarajućom ponudom</p> <p>(5) Nadležni inspektor će rješenjem narediti trgovcu:</p> <p>6. vraćanje dodatno naplaćenog novčanog iznosa oštećenom potrošaču bez njegova izričitog pristanka vezano uz dodatna plaćanja (članak 51. ovoga Zakona)</p> <p>7. vraćanje potrošaču uplaćenog iznosa na temelju ugovora, a ako je potrebno i plaćene troškove dostave, ako utvrdi da je potrošač jednostrano raskinuo ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija ili na</p>		
--	---	--	--

	<p>daljinu, a trgovac mu nije vratio plaćeni iznos (članak 83. stavci 1. i 3. ovoga Zakona).</p> <p>(6) Žalba izjavljena protiv rješenja iz ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu Državnog inspektorata.</p> <p>(7) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka nadležni inspektor neće donositi ako su utvrđene nepravilnosti otklonjene tijekom inspekcijskog nadzora, odnosno do donošenja rješenja, što će nadležni inspektor utvrditi i navesti u zapisniku o obavljenom</p>		
--	--	--	--

	<p>inspekcijskom nadzoru.</p> <p style="text-align: center;">Članak 114.</p> <p>(1) Svako ovlašteno tijelo ili osoba ima pravo pokrenuti postupak za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača protiv osobe čije je postupanje u suprotnosti s odredbama:</p> <p>1. članka 3. stavka 1., članka 7., članaka 34. do 44., članka 46. i članaka 48. do 112. ovoga Zakona</p> <p>2. zakona kojim se uređuju obvezni odnosi u dijelu koji se odnosi na odgovornost za materijalne</p>		
--	--	--	--

	<p>nedostatke i komercijalno jamstvo</p> <p>3. zakona kojim se uređuje pružanje usluga u turizmu u dijelu koji se odnosi na ugovor o putovanju u paket-aranžmanu i ugovor o povezanom putnom aranžmanu</p> <p>4. zakona kojim se uređuje elektronička trgovina</p> <p>5. zakona kojim se uređuju elektronički mediji u dijelu koji se odnosi na audiovizualnu medijsku uslugu</p> <p>6. zakona kojim se uređuje potrošačko kreditiranje</p>		
--	---	--	--

	<p>7. zakona kojim se uređuju usluge</p> <p>8. zakona kojim se uređuju lijekovi</p> <p>9. pravilnika kojim se uređuje način oglašavanja o lijekovima</p> <p>10. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) br. 181/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o pravima putnika u autobusnom prijevozu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (Tekst značajan za EGP) (SL L 55, 28.2.2011.)</p> <p>11. zakona kojim se uređuje alternativno</p>		
--	---	--	--

	<p>rješavanje potrošačkih sporova</p> <p>12. zakona kojim se uređuje provedba Uredbe (EU) 2018/302 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. veljače 2018. o rješavanju pitanja neopravdanoga geografskog blokiranja i drugih oblika diskriminacije na unutarnjem tržištu na temelju državljanstva, mjesta boravišta ili mjesta poslovnog nastana klijenata te o izmjeni uredbi (EZ) br. 2006/2004 i EU 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 60I, 2.3.2018.).</p> <p>Članak 115.</p> <p>(6) Vlada Republike Hrvatske će odlukom iz stavka 5. ovoga članka</p>		
--	---	--	--

	<p>odrediti tijela i osobe ovlaštene za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača pred nadležnim tijelom neke od država članica Europske unije.</p> <p>(7) Odluka iz stavka 5. ovoga članka bit će dostavljena Europskoj komisiji na zahtjev tijela i osoba ovlaštenih za pokretanje postupka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača iz stavka 6. ovoga članka.</p>		
<p>Članak 24.</p> <p>Sankcije</p> <p>1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama primjenjivim na povrede nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se one primjenjuju. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p> <p>2. Države članice obavješćuju Komisiju o tim odredbama do 13. prosinca 2013., a o svakoj naknadnoj izmjeni koja ima učinka na te odredbe obavješćuju je bez odlaganja.</p>	<p>Članak 149.</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj trgovac - pravna osoba ako:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>1. ne označi proizvode sukladno članku 6. stavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona</p> <p>2. jasno, vidljivo i čitljivo ne istakne iznos maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda koje pruža (članak 7. stavak 1.)</p> <p>3. na proizvodu ili prodajnom mjestu, osim cijena iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona, istakne druge cijene, osim u slučajevima iz članka 8. stavka 4. i glave II. dijela drugog ovoga Zakona (članak 7. stavak 2.)</p>		
--	---	--	--

	<p>4. kod proizvoda u rasutom stanju ne istakne cijenu za jedinicu mjere na prodajnom mjestu proizvoda (članak 7. stavak 4.)</p> <p>5. se ne pridržava istaknute maloprodajne cijene (članak 7. stavak 7.)</p> <p>6. pri oglašavanju u kojem se navodi maloprodajna cijena proizvoda ne navede i cijenu za jedinicu mjere (članak 7. stavak 8.)</p> <p>7. uvjete prodaje ne istakne jasno, vidljivo i čitljivo (članak 8. stavak 1.)</p>		
--	--	--	--

	<p>8. se ne pridržava uvjeta prodaje (članak 8. stavak 2.)</p> <p>9. prilikom odobravanja popusta za pojedine proizvode ili skupine proizvoda nije istaknuo cijenu sukladno članku 19. ovoga Zakona (članak 8. stavak 4.)</p> <p>10. ne omogući provjeru ispravnosti zaračunatog iznosa u odnosu na kupljene proizvode (članak 9. stavak 1.)</p> <p>11. naplati ispostavljanje računa (članak 9. stavak 2.)</p> <p>12. ne omogući podnošenje pisanog prigovora sukladno</p>		
--	---	--	--

	<p>članku 10. stavku 1. ovoga Zakona</p> <p>13. vidljivo i čitljivo ne istakne obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora iz članka 10. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona u poslovnim prostorijama i na mrežnoj stranici ako je uspostavljena (članak 10. stavak 4.)</p> <p>14. na računu ispostavljenom za javnu uslugu vidljivo ne istakne obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora (članak 10. stavak 5.)</p> <p>15. u pisanom obliku ne odgovori na zaprimljeni pisani prigovor potrošača iz članka 10. ovoga Zakona najkasnije u</p>		
--	--	--	--

	<p>roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora jasno se izjašnjavajući prihvaća li osnovanost prigovora potrošača (članak 10. stavak 6.)</p> <p>16. ne vodi i ne čuva evidenciju pisanih prigovora potrošača iz članka 10. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona na trajnom mediju godinu dana od dana primitka pisanog prigovora potrošača (članak 10. stavak 7.)</p> <p>17. upućuje pozive i/ili poruke putem telefona u okviru promidžbe i/ili prodaje potrošačima koji su se upisali u registar iz članka 12. ovoga Zakona</p>		
--	--	--	--

	<p>18. ne ispostavi ponudu na papiru ili drugom trajnom mediju s opisom radova te potrebnog materijala i dijelova za popravak za usluge popravaka i održavanja proizvoda ako je vrijednost usluge veća od 500,00 kuna (članak 13. stavak 1.)</p> <p>19. ne postupi sukladno članku 51. ovoga Zakona ako se tijekom popravka pojavi potreba za dodatnim radovima i ugradnjom dodatnih dijelova (članak 13. stavak 2.)</p> <p>20. nije potrošaču obračunao ni isplatio kamate sukladno članku 14. stavku 1. ovoga Zakona</p>		
--	--	--	--

	<p>21. nije potrošaču vratio iznos uplaćenog predujma uvećanog za zakonske zatezne kamate, računajući od dana primitka predujma do dana isplate, što je moguće prije, a najkasnije u roku od sedam dana od dana raskida ugovora (članak 14. stavak 2.)</p> <p>22. potrošaču ne prizna da je račun plaćen sukladno odredbama članka 15. ovoga Zakona</p> <p>23. potrošaču naplati izdavanje opomene radi naplate neplaćenih dospjelih novčanih potraživanja (članak 16. stavak 1.)</p>		
--	---	--	--

	<p>24. na računu za javnu uslugu ne istakne iznos neplaćenih dospjelih novčanih potraživanja za prethodna razdoblja (članak 16. stavak 2.)</p> <p>25. pokrene postupak prisilne naplate prije okončanja sudskog ili izvansudskog postupka glede osporenih neplaćenih dospjelih novčanih potraživanja (članak 16. stavak 3.)</p> <p>26. ambalaža dovodi potrošača u zabludu glede mase i veličine proizvoda te ako nije sukladna posebnim zahtjevima za ambalažu (članak 17. stavak 1.)</p>		
--	--	--	--

	<p>27. ne istakne jasno, vidljivo i čitljivo cijenu robe i usluge zamatanja (članak 17. stavak 2.)</p> <p>28. na zahtjev potrošača ne zadrži ambalažu prodanog proizvoda (članak 17. stavak 3.)</p> <p>29. ostavlja oglasne poruke i materijale u ili na poštanskim sandučićima te na ili ispred kućnih vrata potrošača ako je takva zabrana na njima jasno napisana (članak 18. stavak 1.)</p> <p>30. tijekom trajanja posebnog oblika prodaje proizvode prodaje po cijeni koja nije niža od cijene tih proizvoda u redovnoj</p>		
--	---	--	--

	<p>prodaji (članak 19. stavak 1.)</p> <p>31. tijekom trajanja posebnog oblika prodaje nije istaknuo cijenu sukladno članku 19. stavcima 4. i 5. ovoga Zakona tijekom trajanja posebnog oblika prodaje i najnižu cijenu koju je primjenjivao za isti proizvod u razdoblju od 30 dana prije provođenja posebnog oblika prodaje</p> <p>32. u slučaju prodaje proizvoda po nižoj cijeni oglašavajući rasprodaju postupi suprotno odredbama članka 21. ovoga Zakona</p> <p>33. postupa suprotno odredbama pravilnika</p>		
--	---	--	--

	<p>iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona</p> <p>34. nije jasno, vidljivo i čitljivo označio na proizvodu ili na prodajnom mjestu da je riječ o prodaji proizvoda s greškom niti je upoznao potrošača u čemu se sastoji greška na proizvodu (članak 23.)</p> <p>35. za proizvode kojima istječe rok uporabe nije dodatno jasno, vidljivo i čitljivo istaknuo krajnji rok uporabe (članak 24.)</p> <p>36. ne primjenjuje obračun i cijene uređene posebnim propisima (članak 25. stavak 2.)</p>		
--	--	--	--

	<p>37. naplati uslugu očitavanja mjernih uređaja, osim u slučajevima koji su određeni posebnim propisom (članak 25. stavak 3.)</p> <p>38. ne omogući potrošaču upoznavanje unaprijed sa svojim općim uvjetima poslovanja te uvjetima korištenja javnih usluga i javno ih ne objavi na svojim mrežnim stanicama (članak 25. stavak 4.)</p> <p>39. pisanim putem ne obavijesti potrošača o svakoj promjeni svojih općih uvjeta poslovanja i uvjeta korištenja javnih usluga (članak 25. stavak 5.)</p>		
--	--	--	--

	<p>40. ne osnuje povjerenstvo za reklamacije potrošača ili u sastavu povjerenstva nema predstavnika udruga za zaštitu potrošača (članak 26. stavak 5.)</p> <p>41. ne omogući podnošenje reklamacije iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona na način uređen u članku 27. stavku 2. ovoga Zakona</p> <p>42. jasno, vidljivo i čitljivo ne istakne obavijest o načinu podnošenja reklamacije iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona u svojim poslovnim prostorijama i na mrežnoj stranici ako je</p>		
--	---	--	--

	<p>uspostavljena (članak 27. stavak 4.)</p> <p>43. povjerenstvo za reklamacije potrošača ne odgovori pisanim putem na zaprimljenu reklamaciju u roku od 30 dana od dana zaprimanja reklamacije (članak 27. stavak 5.)</p> <p>44. ne omogući priključak na distribucijsku mrežu i uporabu priključka i mreže te pružanje usluga pod nediskriminirajućim, unaprijed poznatim i ugovorenim uvjetima (članak 28.)</p> <p>45. obustavi pružanje javne usluge prije okončanja navedenoga sudskog ili izvansudskog</p>		
--	---	--	--

	<p>postupka, ako se račun trgovca osporava u sudskom ili izvansudskom postupku, a potrošač uredno podmiruje sve sljedeće nesporne račune (članak 29. stavak 1.)</p> <p>46. ponovno, bez naknade, ne započne i ne nastavi pružati uslugu potrošaču do okončanja sudskog ili izvansudskog postupka u slučaju da je obustavio pružanje usluge prije nego što je od nadležnog tijela ili osobe obaviješten o pokrenutom sudskom ili izvansudskom postupku, osim ako je potrošač raskinuo ugovor s trgovcem koji pruža javnu uslugu (članak 29. stavak 2.)</p>		
--	---	--	--

	<p>47. obustavi pružanje javne usluge radi pokretanja postupka prisilne naplate (članak 29. stavak 3.)</p> <p>48. se koristi praksom koja je nepoštena u smislu članka 34. do 40. ovoga Zakona</p> <p>49. potrošaču nije na jasan i razumljiv način pružio informacije iz članka 46. stavka 1. ovoga Zakona</p> <p>50. potrošaču nije ispunio ugovor u skladu s odredbama ugovora, ovoga Zakona i propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi (članak 47. stavak 1.)</p>		
--	---	--	--

	<p>51. u slučaju robe s materijalnim nedostatkom, nije ispunio obvezu sukladno odredbama propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari (članak 47. stavak 2.)</p> <p>52. u slučaju robe za koju je dano jamstvo, nije ispunio obvezu sukladno odredbama propisa kojim se uređuju obveznopravni odnosi o komercijalnom jamstvu (članak 47. stavak 3.)</p> <p>53. nije ispunio ugovor sukladno članku 48. stavku 1. ovoga Zakona</p>		
--	---	--	--

	<p>54. pisanim putem ne obavijesti potrošača da nije ispunio ugovor (članak 48. stavak 2.)</p>		
	<p>55. ne zatraži izričit pristanak potrošača za bilo koje dodatno plaćanje koje bi potrošač bio dužan izvršiti osim iznosa koji je ugovoren kao protučinidba za glavnu činidbu trgovca prije nego što potrošač sklopi ugovor ili bude obvezan odgovarajućom ponudom (članak 51. stavak 1.)</p>		
	<p>56. ako je uspostavio telefonsku liniju kako bi ga potrošači mogli telefonski kontaktirati u vezi sa sklopljenim ugovorom, a pozivi</p>		

	<p>se naplaćuju po tarifi koja je viša od one za komunikaciju uobičajenom fiksnom geografskom linijom ili mobilnom linijom (članak 52.)</p> <p>57. je s potrošačem sklopio ugovor čije odredbe sadrže nepoštenu ugovornu odredbu ili više njih iz članka 53. stavka 1. ovoga Zakona, što je utvrđeno pravomoćnom sudskom presudom (članak 55. stavak 1.)</p> <p>58. nije na jasan i razumljiv način obavijestio potrošača o podacima iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona prije nego što potrošač sklopi ugovor izvan poslovnih prostorija</p>		
--	--	--	--

	<p>ili ugovor na daljinu ili bude obvezan odgovarajućom ponudom</p> <p>59. ako nije na jasan i razumljiv način koji je primjeren sredstvima komunikacije na daljinu obavijestio potrošača o podacima iz članka 61. ovoga Zakona prije nego što potrošač sklopi ugovor na internetskom tržištu ili bude obvezan odgovarajućom ponudom</p> <p>60. ne preda potrošaču obavijest iz članka 60. ovoga Zakona na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju te ako obavijest nije čitljiva i napisana jednostavnim i</p>		
--	---	--	--

	<p>razumljivim jezikom (članak 66.)</p> <p>61. ne dostavi potrošaču primjerak ugovora ili pisanu potvrdu usmeno sklopljenog ugovora na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom mediju (članak 67. stavak 1.)</p> <p>62. nije dao potrošaču obavijesti sukladno članku 69. stavku 1. ovoga Zakona</p> <p>63. nije potrošaču dostavio poziv iz članka 70. stavka 1. ovoga Zakona na papiru ili, uz suglasnost potrošača, na drugom trajnom</p>		
--	--	--	--

	<p>mediju (članak 70. stavak 2.)</p> <p>64. provodi nezatražene posjete potrošačevu domu suprotno članku 71. stavcima 1. do 5. ovoga Zakona</p> <p>65. u slučaju sklapanja ugovora na daljinu obavijest iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona nije prilagođena sredstvu daljinske komunikacije koje se koristi te nije priopćena jednostavnim i razumljivim jezikom i nije čitljiva ako se daje na trajnom mediju (članak 72. stavak 1.)</p> <p>66. ne dostavi potrošaču ponudu na</p>		
--	--	--	--

	<p>trajnom mediju na način kojim će nedvojbeno biti moguće utvrditi trenutak zaprimanja ponude (članak 73. stavak 1.)</p> <p>67. nije jasno i vidljivo istaknuo podatke iz članka 60. stavka 1. točaka 1., 5., 17. i 18. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona prije nego što potrošač izvrši narudžbu elektroničkim putem (članak 74. stavak 1.)</p> <p>68. nije omogućio potrošaču da u trenutku izvršenja narudžbe jasno izjavi da je upoznat s tim da narudžba uključuje obvezu plaćanja, odnosno nije omogućio potrošaču aktivno polje na ekranu ili</p>		
--	---	--	--

	<p>sličnu funkciju koja ga upozorava da je to narudžba s obvezom plaćanja (članak 74. stavci 2. i 3.)</p> <p>69. nije na mrežnim stranicama naznačio postoje li ograničenja u dostavi te koja su sredstva plaćanja prihvaćena (članak 75.)</p> <p>70. u razumnom roku nakon sklapanja ugovora na daljinu, a najkasnije u trenutku isporuke robe ili početka izvršavanja usluge nije dostavio potrošaču potvrdu o sklopljenom ugovoru na trajnom mediju (članak 76. stavak 1.)</p>		
--	---	--	--

	<p>71. nije, bez odgađanja, u slučaju iz članka 81. stavka 2. ovoga Zakona, dostavio potrošaču potvrdu o primitku izjave o raskidu na trajnom mediju (članak 81. stavak 3.)</p> <p>72. nije izvršio potrošaču povrat plaćenog iznosa sukladno članku 83. stavku 1. ovoga Zakona</p> <p>73. nije izvršio potrošaču povrat plaćenog iznosa sukladno članku 83. stavku 3. ovoga Zakona</p> <p>74. ne raskine bilo koji povezani ugovor u slučaju raskida ugovora sklopljenog</p>		
--	---	--	--

	<p>izvan poslovnih prostorija ili ugovora sklopljenog na daljinu (članak 85.)</p> <p>75. potrošaču ne uputi prethodnu obavijest ili ako je prethodna obavijest upućena nepravodobno (članak 88. stavak 1.)</p> <p>76. prethodna obavijest ne sadržava podatke propisane člancima 89. do 92. ovoga Zakona (članak 88. stavak 2.)</p> <p>77. ne vrati potrošaču sve što je na temelju ugovora od njega primio, umanjeno za iznos koji je ovlašten naplatiti od potrošača, najkasnije u roku od 30 dana od dana zaprimanja obavijesti</p>		
--	---	--	--

	<p>o raskidu ugovora (članak 98. stavak 7.)</p> <p>78. ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni nije sklopljen u pisanom obliku, na papiru ili drugom trajnom mediju (članak 104. stavak 1.)</p> <p>79. ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni nije sastavljen na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države u kojoj potrošač boravi ili čiji je državljanin, po</p>		
--	--	--	--

	<p>njegovu izboru, s tim da ako potrošač boravi u nekoj državi članici Europske unije ili je državljanin neke države članice Europske unije, može izabrati službeni jezik te države jedino ako je to ujedno službeni jezik Europske unije (članak 104. stavak 2.)</p> <p>80. potrošač boravi u Republici Hrvatskoj ili ako trgovac obavlja svoju prodajnu djelatnost na području Republike Hrvatske, a ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni nije sastavljen na hrvatskom jeziku (članak 104. stavak 3.)</p>		
--	---	--	--

	<p>81. ako se ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare) odnosi na određenu nekretninu, ne dostavi potrošaču ovjereni prijevod ugovora na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države u kojoj se nekretnina nalazi, s tim da, ako se nekretnina nalazi u nekoj državi članici Europske unije, ugovor mora biti preveden na službeni jezik ili jedan od službenih jezika te države koji je ujedno i službeni jezik Europske unije (članak 104. stavak 4.)</p> <p>82. potrošaču ne uruči najmanje dva primjerka ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovora o dugotrajnom</p>		
--	--	--	--

	<p>turističkom proizvodu, ugovora o ponovnoj prodaji i ugovora o zamjeni (članak 104. stavak 6.)</p> <p>83. u svakom oglasu koji se odnosi na ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovor o ponovnoj prodaji i ugovor o zamjeni nije jasno naznačeno pravo dobivanja prethodne obavijesti iz članka 106. ovoga Zakona, kao i mjesto na kojem se ta obavijest može dobiti (članak 105. stavak 1.)</p> <p>84. se sklapanje ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovora o dugotrajnom</p>		
--	--	--	--

	<p>turističkom proizvodu, ugovora o ponovnoj prodaji i ugovora o zamjeni potrošaču nudi osobno, na promotivnom ili prodajnom događanju, a trgovac u pozivu jasno ne navede komercijalnu svrhu i prirodu događanja (članak 105. stavak 2.)</p> <p>85. obavijest iz članka 105. stavka 1. ovoga Zakona nije dostupna tijekom čitavog trajanja događanja iz članka 105. stavka 2. ovoga Zakona (članak 105. stavak 3.)</p> <p>86. vremenski ograničenu uporabu (timeshare) i dugotrajni turistički proizvod oglašava i/ili nudi na tržištu kao ulaganje (članak 105. stavak 4.)</p>		
--	--	--	--

	<p>87. potrošaču na jasan i razumljiv način ne pruži točnu i potpunu obavijest o ugovoru o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovoru o dugotrajnom turističkom proizvodu, ugovoru o ponovnoj prodaji i ugovoru o zamjeni, putem standardnog informacijskog obrasca u razumnom roku prije prihvaćanja ponude ili sklapanja ugovora (članak 106. stavak 1.)</p> <p>88. obavijest iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona nije potrošaču besplatno stavljena na raspolaganje (članak 106. stavak 2.)</p>		
--	--	--	--

	<p>89. obavijest iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona nije sastavljena sukladno članku 106. stavku 3. ovoga Zakona</p> <p>90. ne obavijesti potrošača pisanim putem, na papiru ili drugom trajnom mediju, prije sklapanja ugovora, o izmjenama svakog podatka navedenog u prethodnoj obavijesti ili u ugovoru te izmjene nije izričito naveo (članak 107. stavak 2.)</p> <p>91. potrošač prije sklapanja ugovora nije izričito upozoren na postojanje prava na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona, dužinu roka za taj raskid, kao i na zabranu plaćanja</p>		
--	--	--	--

	<p>unaprijed za vrijeme trajanja tog roka za raskid (članak 107. stavak 4.)</p> <p>92. potrošaču dostavi ugovor koji ne sadrži zaseban obrazac za jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona (članak 107. stavak 5.)</p> <p>93. zahtijeva od potrošača naknadu troškova i/ili plaćanje vrijednosti usluge koja mu je na temelju ugovora bila ispunjena prije nego što je iskoristio svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona (članak 109. stavak 1.)</p> <p>94. tereti potrošača za štetu koja nastane</p>		
--	---	--	--

	<p>zbog toga što je potrošač iskoristio svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona (članak 109. stavak 2.)</p> <p>95. prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 108. ovoga Zakona od potrošača zahtijeva bilo kakvo plaćanje unaprijed, davanje jamstava, rezervaciju novca na računu, izričito priznanje duga ili izvršenje bilo koje druge financijske transakcije u vezi s ugovorom o pravu na vremenski ograničenu uporabu (timeshare), ugovorom o dugotrajnom turističkom proizvodu te ugovorom o zamjeni (članak 110. stavak 1.)</p>		
--	---	--	--

	<p>96. zahtijeva od potrošača bilo kakvo plaćanje unaprijed, davanje jamstava, rezervaciju novca na računu, izričito priznanje duga ili izvršenje bilo koje druge financijske transakcije prije nego što ponovna prodaja prava bude izvršena, odnosno ugovor o ponovnoj prodaji prestane na neki drugi način (članak 110. stavak 2.)</p> <p>97. zahtijeva bilo kakvo plaćanje na temelju ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu koje nije utemeljeno na planu obročne otplate (članak 111. stavak 2.)</p> <p>98. ne uputi potrošaču pisani zahtjev za</p>		
--	--	--	--

	<p>plaćanje, na papiru ili drugom trajnom mediju, najkasnije 14 dana prije datuma dospijeca pojedinog obroka za svako plaćanje na temelju ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu (članak 111. stavak 4.)</p> <p>99. zahtijeva od potrošača, od drugog obroka nadalje, plaćanje bilo kakve naknade ili kazne ako potrošač raskine ugovor o dugotrajnom turističkom proizvodu (članak 111. stavak 5.)</p> <p>100. u slučaju jednostranog raskida ugovora o vremenski ograničenoj uporabi (timeshare) i ugovora o dugotrajnom turističkom proizvodu zahtijeva od potrošača bilo kakvu naknadu</p>		
--	---	--	--

	<p>kod raskida povezanog ugovora o zamjeni ili bilo kojeg drugog povezanog ugovora ili ugovora o kreditu (članak 112. stavci 1. i 3.)</p> <p>101. potrošaču ne vrati sve što je na temelju povezanog ugovora primio od njega, on ili treća osoba s kojom je potrošač sklopio povezani ugovor, i to u roku od 30 dana od dana kada je trgovac primio obavijest iz članka 108. ovoga Zakona (članak 112. stavak 6.)</p> <p>102. nije postupio sukladno obvezi iz članka 143. stavka 2. ovoga Zakona.</p>		
--	--	--	--

	<p>(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.</p> <p>(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se trgovac - fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.</p> <p>Članak 150.</p> <p>(1) Za prekršaj iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i 49., 53. do 62. i 64. do 74. ovoga Zakona, a:</p> <p>1. kojim je nanesena, kojim se nanosi ili će</p>		
--	---	--	--

	<p>vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača koji borave u najmanje dvjema državama članicama Unije koje nisu država članica u kojoj:</p> <p>(a) je činjenje ili propuštanje nastalo ili se dogodilo</p> <p>(b) trgovac odgovoran za činjenje ili propuštanje ima sjedište ili</p> <p>(c) se nalaze dokazi ili imovina trgovca koji su povezani s činjenjem ili propuštanjem.</p> <p>2. kojima je nanesena, kojima se nanosi ili će</p>		
--	---	--	--

	<p>vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača i koja imaju zajedničke značajke, uključujući istu nezakonitu praksu, povredu istog interesa i do kojih dolazi istodobno, a počinio ih je isti trgovac u najmanje trima državama članicama</p> <p>kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 0,5 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje</p>		
--	--	--	--

	<p>financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 1.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna.</p> <p>(2) Za prekršaj iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i 49., 53. do 62. i 64. do 74. ovoga Zakona, a kojim je nanesena, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima i pravima potrošača u najmanje dvjema trećinama država članica koje zajedno čine najmanje dvije trećine stanovništva Unije kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2</p>		
--	---	--	--

	<p>do 5 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 5.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna.</p> <p>(3) Odgovorna osoba u pravnoj osobi kaznit će se za</p>		
--	---	--	--

	<p>prekršaje iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i 49., 53. do 62. i 64. do 74. ovoga Zakona:</p> <p>1. koji su počinjeni na način opisan u stavku 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna</p> <p>2. koji su počinjeni na način opisan u stavku 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 150.000,00 kuna.</p> <p>(4) Trgovac - fizička osoba kaznit će se za prekršaje iz članka 149. stavka 1. točaka 48. i 49., 53. do 62. i 64. do 74. ovoga Zakona:</p>		
--	---	--	--

	<p>1. koji su počinjeni na način opisan u stavku 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 0,1 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00</p>		
--	--	--	--

	<p>do 15.000.000,00 kuna.</p> <p>2. koji su počinjeni na način opisan u stavku 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1 do 4 % ukupnog prometa počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu izrađenim sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće izrađeno sukladno propisima kojima se uređuje računovodstvo. Ako podaci o financijskim izvješćima nisu dostupni, počinitelj može biti kažnjen</p>		
--	--	--	--

	<p>novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 15.000.000,00 kuna.</p>		
<p>Članak 25.</p> <p>Obvezujuća narav Direktive</p> <p>Ako je pravo primjenjivo na ugovor pravo države članice, potrošači se ne mogu odreći prava koje im je dodijeljeno nacionalnim mjerama kojima se prenosi ova Direktiva.</p> <p>Ugovorni uvjeti kojima se izravno ili neizravno odriče od prava ili se ona ograničavaju nisu obvezujući za potrošača.</p>	<p>Pravna priroda zakonskih odredbi kojima se uređuju potrošački ugovori</p> <p>Članak 45.</p> <p>(1) Potrošač se ne može odreći niti mu se mogu ograničiti prava koja ima na temelju ovoga Zakona ili drugih zakona kojima se štite prava potrošača.</p> <p>(2) Ugovorne odredbe koje su za potrošača nepovoljnije od onih propisanih ovim Zakonom ili drugim zakonima kojima se uređuje zaštita potrošača ništete su.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 26.</p> <p>Obavješćivanje</p> <p>Države članice poduzimaju primjerene mjere kako bi potrošače i trgovce obavijestile o nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva i, kad je to primjereno, potiču trgovce i nositelje kodeksa, kako su definirani u točki (g) članka 2. Direktive 2005/29/EZ, da obavješćuju potrošače o svojim kodeksima ponašanja.</p>		Nije potrebna preuzimanje	Određuje predmet preuzimanja.
<p>Članak 27.</p> <p>Prodaja po inerciji</p> <p>Potrošač je oslobođen obveze osiguravanja bilo kakve naknade u slučajevima isporuke nenaručene robe, vode, plina, električne energije, područnoga grijanja ili digitalnog sadržaja ili pružanja nenaručenih usluga koji se zabranjuju člankom 5. stavkom 5. i točkom 29. Priloga I. Direktivi 2005/29/EZ. U takvim slučajevima izostanak reakcije kupca nakon takve isporuke nenaručene robe ili pružanja nenaručene usluge ne smatra se pristankom.</p>	<p>Članak 50.</p> <p>(1) Isporuka robe ili pružanje usluge koje potrošač nije naručio, a za koje bi bio obavezan izvršiti bilo kakvo plaćanje, predstavlja nepoštenu poslovnu praksu u smislu odredbi dijela II. glave IV. ovoga Zakona.</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>(2) Ako trgovac suprotno stavku 1. ovoga članka pošalje potrošaču određenu robu ili izvrši određenu uslugu, ta roba ili usluga smatraju se promidžbenim darom trgovca.</p> <p>(3) Ništetna je odredba u općim uvjetima trgovca, ponudi, narudžbenici ili bilo kojem drugom dokumentu koji je trgovac dostavio potrošaču uz nenaručenu robu ili uslugu kojom bi bilo predviđeno da šutnja potrošača znači prihvrat ponude.</p> <p>(4) Odredbama stavaka 1. do 3. ovoga članka ne dovode se u pitanje</p>		
--	--	--	--

	odredbe ovoga Zakona ili drugih zakona o prešutnom obnavljanju ugovora.		
<p>Članak 28.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice će najkasnije do 13. prosinca 2013. donijeti i objaviti zakone i ostale propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. One će Komisiji odmah dostaviti tekst tih odredaba u obliku dokumenata. Komisija te dokumente koristi u svrhe izvješća iz članka 30.</p> <p>One te odredbe primjenjuju od 13. lipnja 2014.</p> <p>Kad države članice donesu ove odredbe, one će prilikom njihove službene objave sadržavati uputu na ovu Direktivu ili će se uz njih navesti takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p> <p>2. Odredbe ove Direktive primjenjuju se na ugovore sklopljene nakon 13. lipnja 2014.</p>	<p>Članak 159.</p> <p>Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti potrošača („Narodne novine“, br. 41/14., 110/15. i 14/19.).</p> <p>Članak 160.</p> <p>Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 28. svibnja 2022. godine.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>Članak 29.</p> <p>Obveze izvješćivanja</p> <p>1. Kad država članica koristi neku od regulatornih mogućnosti izbora iz članka 3. stavka 4., članka 6. stavka 7., članka 6. stavka 8., članka 7. stavka 4., članka 8. stavka 6. i članka 9. stavka 3., ona o tome obavješćuje Komisiju do 13. prosinca 2013., a obavješćuje i o svim naknadnim promjenama.</p> <p>2. Komisija osigurava da su informacije iz stavka 1. potrošačima i trgovcima lako dostupne, između ostalog, i na odgovarajućoj internetskoj stranici.</p> <p>3. Komisija dostavlja informacije iz stavka 1. ostalim državama članicama i Europskom parlamentu. Komisija se o tim informacijama savjetuje sa zainteresiranim stranama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Određba nije predmet usklađivanja.
<p>Članak 30.</p> <p>Izvješćivanje od strane Komisije i preispitivanje</p> <p>Izvješće o primjeni ove Direktive Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću najkasnije do 13. prosinca 2016. To izvješće uključuje posebno razvoj odredaba ove Direktive u pogledu digitalnog sadržaja uključujući i pravo odustajanja. Izvješće prema potrebi prate zakonodavni prijedlozi za prilagođavanje ove Direktive razvoju događaja u području prava potrošača.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Određba nije predmet usklađivanja.
<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 31.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p>		Nije potrebno preuzimanje	Određba nije predmet usklađivanja.

<p>Direktiva 85/577/EEZ i Direktiva 97/7/EZ, kako su izmijenjene Direktivom 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o prodaji financijskih usluga potrošačima na daljinu (21) te Direktivama 2005/29/EZ i 2007/64/EZ, stavljaju se izvan snage od 13. lipnja 2014.</p> <p>Upute na Direktive koje su stavljene izvan snage smatraju se uputama na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.</p>			
<p>Članak 32.</p> <p>Izmjene Direktive 93/13/EEZ</p> <p>U Direktivi 93/13/EEZ umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 8.a</p> <p>1. Kad država članica donosi odredbe u skladu s člankom 8. ona o tome kao i o naknadnim promjenama obavješćuje Komisiju, a posebno kad se tim odredbama:</p> <p>—procjena nepoštenosti proširuje na pojedinačno dogovorene ugovorne uvjete ili na prikladnost cijene ili naknade; ili kad</p> <p>— one sadrže popise ugovornih uvjeta koje se smatra nepoštenim.</p> <p>2. Komisija osigurava da su informacije iz stavka 1. potrošačima i trgovcima lako dostupne, između ostalog, i na odgovarajućoj internetskoj stranici.</p> <p>3. Komisija dostavlja informacije iz stavka 1. ostalim državama članicama i Europskom parlamentu. Komisija se o tim informacijama savjetuje sa zainteresiranim stranama.”</p>		<p>Nije potrebna preuzimanje</p>	<p>Određba nije predmet usklađivanja.</p>

<p>Članak 33.</p> <p>Izmjene Direktive 1999/44/EZ</p> <p>U Direktivi 1999/44/EZ umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 8.a</p> <p>Obveze izvješćivanja</p> <p>1. Kad u skladu s člankom 8. stavkom 2. država članica o zaštiti potrošača donese odredbe koje su strože od odredaba predviđenih u članku 5. stavcima 1. do 3. i članku 7. stavku 1., ona o tome kao i o naknadnim promjenama obavješćuje Komisiju.</p> <p>2. Komisija osigurava da su informacije iz stavka 1. potrošačima i trgovcima lako dostupne, između ostalog, i na odgovarajućoj internetskoj stranici.</p> <p>3. Komisija dostavlja informacije iz stavka 1. ostalim državama članicama i Europskom parlamentu. Komisija se o tim informacijama savjetuje sa zainteresiranim stranama.”</p>		Nije potr ebn o pre uzi man je	Odre dba nije pred met uskl ađiv anja.
<p>Članak 34.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potr ebn o pre uzi man je	Odre dba nije pred met uskl ađiv anja.

<p>Članak 35.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Određuje predmet usklađivanja.
<p>PRILOG I.</p> <p>Informacije o ostvarenju prava odustajanja</p> <p>A. Uzorak uputa o odustajanju</p> <p>Pravo odustajanja</p> <p>Od ovog ugovora imate pravo odustati u roku od 14 dana bez navođenja razloga.</p> <p>Rok za odustajanje isteći će 14 dana od datuma 1.</p> <p>Da biste mogli ostvariti pravo odustajanja, o svojoj odluci da odustanete od ugovora morate nas obavijestiti 2 nedvosmislenom izjavom (npr. pismom poslanim poštom, telefaksom ili e-poštom). Možete koristiti priloženi uzorak obrasca za odustajanje, ali to nije obvezno 3.</p> <p>Da bi krajnji rok za odustajanje bio održan, dovoljno je da nam svoje priopćenje o ostvarenju prava odustajanja dostavite prije isteka roka za odustajanje.</p> <p>Učinci odustajanja</p> <p>Ako odustanete od ovog ugovora, vraćamo vam sva plaćanja koja smo od vas primili, uključujući i troškove isporuke (s izuzetkom dodatnih troškova koji su rezultat toga što ste odabrali drugu vrstu isporuke osim najjeftinije standardne isporuke koju smo mi ponudili), bez nepotrebnog odlaganja i u svakom slučaju najkasnije 14 dana od dana na koji smo obaviješteni o vašoj odluci da odustajete od ovog ugovora. Taj ćemo povrat novca izvršiti istim</p>	<p>Članak 81.</p> <p>(6) Sadržaj i oblik obrasca iz stavka 1. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za područje zaštite potrošača.</p> <p>Članak 155.</p> <p>Ministar nadležan za područje zaštite potrošača donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9., članka 12. stavka 4., članka 22. stavka 2., članka 81. stavka 6., članka 106. stavka 4. i članka 107. stavka 7. ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana</p>	Djelomično preuzet o	Bit će preuzetu: Pravilnik o sadržaju i obliku obavijesti o pravu potrošača na jednostrani raski

<p>sredstvom plaćanja koje ste vi koristili za prvobitnu transakciju, osim ako ste se izričito suglasili drukčije; u svakom slučaju vi nećete snositi nikakve naknade kao posljedicu tog povrata. 4</p> <p>5</p> <p>6</p> <p>Upute za popunjavanje:</p> <p>Umetnite jedan od sljedećih tekstova u navodnicima:</p> <p>.</p> <p>(a)u slučaju ugovora o usluzi ili ugovora za isporuku vode, plina ili električne energije koji se ne nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj kvaliteti, ili područnoga grijanja ili digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka: „sklapanja ugovora.”;</p> <p>(b)u slučaju kupoprodajnog ugovora: „na koji vi ili treća strana koja nije prijevoznik, a koju ste vi naveli, stekne robu u fizički posjed.”;</p> <p>(c)u slučaju ugovora koji se odnosi na višestruku robu koju potrošač naruči u jednoj narudžbi, a koja se isporučuje odvojeno: „na koji ste vi ili treća strana koja nije prijevoznik, a koju ste vi naveli, u fizički posjed stekne posljednje dobro.”;</p> <p>(d)u slučaju ugovora koji se odnosi na isporuku robe koja se sastoji od višestrukih pošiljki ili komada: „na koji potrošač ili treća strana koja nije prijevoznik, a koju ste vi naveli, u fizički posjed stekne posljednju pošiljku ili komad.”;</p> <p>(e)u slučaju ugovora za redovitu isporuku robe tijekom definiranog razdoblja: „na koji vi ili treća strana koja nije prijevoznik, a koju ste vi naveli, u fizički posjed stekne prvo dobro.”.</p> <p>2.Umetnite svoje ime naziv, geografsku adresu i, kad su dostupni, svoj broj telefona, telefaksa i adresu e-pošte.</p> <p>3.Ako potrošaču dajete opciju da informacije o svojem odustajanju od ugovora elektronički ispuni i dostavi na vašim internetskim stranicama, umetnite sljedeće: „Uzorak obrasca za odustajanje možete elektronički ispuniti i dostaviti i na našim internetskim stranicama [umetnuti internetsku adresu]. Ako koristite tu opciju, mi ćemo vam dostaviti potvrdu primitka odustajanja na trajnom nosaču podataka (npr. e-poštom bez odlaganja).”.</p> <p>4.U slučaju kupoprodajnih ugovora u kojima niste ponudili da u slučaju odustajanja od ugovora preuzmete robu, umetnite sljedeće: „Povrat novca možemo obustaviti dok ne primimo vraćenu robu ili dok nam ne dostavite dokaz da ste robu vratili, ovisno o tomu što se od toga dogodi prvo.”.</p> <p>5Ako je potrošač primio robu u vezi s ugovorom:</p> <p>.</p>	<p>stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>	<p>d ugovora sklopljenih na daljnju i ugovora sklopljenih izvan poslovnih prostora (31.03.2022)</p>
--	--	---

(umetnite:

a

)— „Robu ćemo preuzeti sami.”; ili

— „Robu vratite ili je predajte nama ili ... [umetnuti, kada je to primjenjivo, ime i geografsku adresu osobe koju ste ovlastili za preuzimanje robe] bez nepotrebnog odlaganja, a u svakom slučaju najkasnije 14 dana od dana na koji nas obavješćujete da odustajete od ugovora. Krajnji rok za odustajanje smatra se održanim ako robu pošaljete natrag prije isteka roka od 14 dana.”

(umetnite:

b

)— „Troškove povrata robe snosimo sami.”,

— „Izravne troškove povrata robe morate snositi sami.”,

— Ako u ugovoru na daljinu vi ne nudite da snosite trošak povrata robe, a robu zbog njezine naravi nije moguće normalno vratiti poštom: „Izravne troškove povrata robe, ... EUR [umetnuti iznos] morate snositi sami.”; ili, ako trošak povrata robe opravdano nije moguće izračunati unaprijed: „Izravne troškove povrata robe snosite sami. Trošak se procjenjuje na najviše oko ... EUR [umetnuti iznos].”, ili

— Ako u ugovoru sklopljenom izvan poslovnih prostorija robu zbog njezine naravi nije moguće normalno vratiti poštom i ako je u trenutku sklapanja ugovora roba isporučena u potrošačev dom: „Robu ćemo preuzeti na vlastiti trošak.”; i

(c) umetnite „Vi odgovarate za eventualnu umanjenu vrijednost robe samo kad je ona posljedica rukovanja robom koje prelazi okvir potreban da bi se utvrdila narav, karakteristike i funkcioniranje robe.”

6. U slučaju ugovora za pružanje usluga ili isporuku vode, plina ili električne energije koji se ne nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj kvaliteti, ili centralnoga grijanja, umetnite sljedeće: „Ako ste zatražili da izvršavanje usluge ili isporuka vode/plina/električne energije/centralnoga grijanja [nepotrebno izbrisati] započne tijekom roka za odustajanje, dužni ste nam platiti iznos koji je razmjernan onom što je isporučeno do trenutka kada ste nas obavijestili o svojem odustajanju od ovog ugovora, u odnosu na puno pokriće ugovora.”

B. Uzorak obrasca o odustajanju

(ovaj obrazac trebate ispuniti i vratiti nam ga samo ako želite odustati od ugovora)

—Prima [ovdje trgovac umeće naziv i geografsku adresu trgovca i, kad su dostupni, svoj broj telefona, telefaksa i adresu e-pošte]:

—ja/mi (1) ovim izjavljujem/izjavljujemo (1) da odustajem/odustajemo (1) od svojeg ugovora za prodaju sljedeće robe (1) /za pružanje sljedeće usluge (1),

— naručene dana (1) /primljene dana (1),

<p>— naziv potrošača, — adresa potrošača, — potpis potrošača (samo ako se ovaj obrazac ispunjava na papiru), — datum.</p> <hr/> <p><u>(1)</u> Prekrižiti nepotrebno.</p>																														
<p>PRILOG II.</p> <p>Korelacijska tablica</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th>Direktiva 85/577/EEZ</th> <th>Direktiva 97/7/EZ</th> <th>Ova Direktiva</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Članak 1.</td> <td>Članak 1.</td> <td>Članak 3. u vezi s člankom 2. točkama 8. i 9., i članak 16. točka (h) Članak 1. u vezi s 2. točkom 7.</td> </tr> <tr> <td>Članak 2.</td> <td>Članak 2. točka 1.</td> <td>Članak 2. točke 1. i 2. Članak 2. točka 7.</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Članak 2. točka 2.</td> <td>Članak 2. točka 1.</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Članak 2. točka 3.</td> <td>Članak 2. točka 2.</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Članak 2. točka 4. prva rečenica</td> <td>Članak 2. točka 7.</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Članak 2. točka 4. druga rečenica</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Članak 2. točka 5.</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>Članak 3. stavak 1.</td> <td></td> <td>Članak 3. stavak 4.</td> </tr> </tbody> </table>	Direktiva 85/577/EEZ	Direktiva 97/7/EZ	Ova Direktiva	Članak 1.	Članak 1.	Članak 3. u vezi s člankom 2. točkama 8. i 9., i članak 16. točka (h) Članak 1. u vezi s 2. točkom 7.	Članak 2.	Članak 2. točka 1.	Članak 2. točke 1. i 2. Članak 2. točka 7.		Članak 2. točka 2.	Članak 2. točka 1.		Članak 2. točka 3.	Članak 2. točka 2.		Članak 2. točka 4. prva rečenica	Članak 2. točka 7.		Članak 2. točka 4. druga rečenica	—		Članak 2. točka 5.	—	Članak 3. stavak 1.		Članak 3. stavak 4.		Nije potrebno preuzimanje	Određba nije predmet preuzimanja.
Direktiva 85/577/EEZ	Direktiva 97/7/EZ	Ova Direktiva																												
Članak 1.	Članak 1.	Članak 3. u vezi s člankom 2. točkama 8. i 9., i članak 16. točka (h) Članak 1. u vezi s 2. točkom 7.																												
Članak 2.	Članak 2. točka 1.	Članak 2. točke 1. i 2. Članak 2. točka 7.																												
	Članak 2. točka 2.	Članak 2. točka 1.																												
	Članak 2. točka 3.	Članak 2. točka 2.																												
	Članak 2. točka 4. prva rečenica	Članak 2. točka 7.																												
	Članak 2. točka 4. druga rečenica	—																												
	Članak 2. točka 5.	—																												
Članak 3. stavak 1.		Članak 3. stavak 4.																												

Članak 3. stavak 2. točka (a)	Članak 3. stavak 3. točke (e) i (f)			
Članak 3. stavak 2. točka (b)	Članak 3. stavak 3. točka (j)			
Članak 3. stavak 2. točka (c)	—			
Članak 3. stavak 2. točka (d)	Članak 3. stavak 3. točka (d)			
Članak 3. stavak 2. točka (e)	Članak 3. stavak 3. točka (d)			
Članak 3. stavak 3.	—			
Članak 3. stavak 1. prva alineja	Članak 3. stavak 3. točka (d)			
Članak 3. stavak 1. druga alineja	Članak 3. stavak 3. točka (l)			
Članak 3. stavak 1. treća alineja	Članak 3. stavak 3. točka (m)			
Članak 3. stavak 1. četvrta alineja	Članak 3. stavak 3. točke (e) i (f)			
Članak 3. stavak 1. peta alineja	Članak 6. stavak 3. i članak 16. točka (k) u vezi s člankom 2. točkom 13.			

<p>Članak 3. stavak 2. prva alineja</p> <p>Članak 3. stavak 2. drugastanovanje), točka (g) (za putne paket aranžmane), točka (h) (za sustave korištenja alineja</p> <p>Članak 4. prva rečenica</p> <p>Članak 4. druga rečenica</p> <p>Članak 4. treća rečenica</p> <p>Članak 4. četvrta rečenica</p> <p>Članak 4. stavak 1. točka (a)</p> <p>Članak 4. stavak 1. točka (b)</p> <p>Članak 4. stavak 1. točka (c)</p> <p>Članak 4. stavak 1. točka (d)</p> <p>Članak 4. stavak 1. točka (e)</p> <p>Članak 4. stavak 1. točka (f)</p>	<p>Članak 3. stavak 3. točka (j)</p> <p>Članak 3. stavak 3. točka (f) (za iznajmljivanje stambenih prostora za trajno), točka (g) (za putne paket aranžmane), točka (h) (za sustave korištenja na temelju vremenskog zakupa), točka (k) (za prijevoz putnika s određenim izuzecima i članak 16. točka (l) (izuzeće od prava odustajanja)</p> <p>Članak 6. stavak 1., točke (b), (c) i (h), i članak 7. stavci 1. i 2.</p> <p>Članak 6. stavak 1. točka (a) i članak 7. stavak 1.</p> <p>Članak 6. stavak 1.</p> <p>Članak 10.</p> <p>Članak 6. stavak 1. točke (b) i (c)</p> <p>Članak 6. stavak 1. točka (a)</p> <p>Članak 6. stavak 1. točka (e)</p> <p>Članak 6. stavak 1. točka (e)</p> <p>Članak 6. stavak 1. točka (g)</p> <p>Članak 6. stavak 1. točka (h)</p>			
--	---	--	--	--

<p>Članak 4. Članak 6. stavak 1. točka (f) stavak 1. točka (g) Članak 4. — stavak 1. točka (h) Članak 4. Članak 6. stavak 1. točke (o) i (p) stavak 1. točka (i) Članak 4. Članak 6. stavak 1. u vezi s člankom 8. stavicima 1., 2. i 4. stavak 2. Članak 4. Članak 8. stavak 5. stavak 3. Članak 5. Članak 8. stavak 7. stavak 1. Članak 5. Članak 3. stavak 3. točka (m) stavak 2. Članak 6. Članak 9. stavci 1. i 2., članak 10., članak 13. stavak 2., članak 14. stavak 1. Članak 6. Članak 13. i članak 14. stavak 1. drugi i treći podstavak stavak 2. Članak 6. Članak 16. točka (a) stavak 3. prva alineja Članak 6. Članak 16. točka (b) stavak 3. druga alineja Članak 6. Članak 16. točke (c) i (d) stavak 3. treća alineja Članak 6. Članak 16. točka (i) stavak 3. četvrta alineja</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 6. stavak 3. peta alineja</p> <p>Članak 6. stavak 3. šesta alineja</p> <p>Članak 6. stavak 4.</p> <p>Članak 7. stavak 1.</p> <p>Članak 7. stavak 2.</p> <p>Članak 7. stavak 3.</p> <p>Članak 8.</p> <p>Članak 9.</p> <p>Članak 10.</p> <p>Članak 11. stavak 1.</p> <p>Članak 11. stavak 2.</p> <p>Članak 11. stavak 3. točka (a)</p> <p>Članak 11. stavak 3. točka (b)</p> <p>Članak 11. stavak 4.</p> <p>Članak 12. stavak 1.</p>	<p>Članak 16. točka (j)</p> <p>Članak 3. stavak 3. točka (c)</p> <p>Članak 15.</p> <p>Članak 18. stavak 1. (za kupoprodajne ugovore)</p> <p>Članak 18. stavci 2., 3. i 4.</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>Članak 27.</p> <p>—</p> <p>(ali vidjeti članak 13. Direktive 2002/58/EZ)</p> <p>Članak 23. stavak 1.</p> <p>Članak 23. stavak 2.</p> <p>Članak 6. stavak 9. za teret dokaza o predugovornim informacijama; za ostalo: —</p> <p>Članak 24. stavak 1.</p> <p>—</p> <p>Članak 25.</p>			
--	---	--	--	--

<p>Članak 12. — stavak 2.</p> <p>Članak 13. Članak 3. stavak 2.</p> <p>Članak 14. Članak 4.</p> <p>Članak 15. Članak 28. stavak 1. stavak 1.</p> <p>Članak 15. Članak 28. stavak 1. stavak 2.</p> <p>Članak 15. Članak 28. stavak 1. stavak 3.</p> <p>Članak 15. Članak 30. stavak 4.</p> <p>Članak 16. Članak 26.</p> <p>Članak 17. —</p> <p>Članak 18. Članak 34.</p> <p>Članak 19. Članak 35. Članci 9. i 11.</p> <p>Članak 5. stavak 1.</p> <p>Članak 5. stavak 2.</p> <p>Članak 6. Članak 25.</p> <p>Članak 7. Članci 13., 14. i 15.</p> <p>Članak 8. Članak 4.</p> <p>Prilog Uredbi (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (Uredba o suradnji u zaštiti potrošača) (1)</p> <p>Stavci 2. i 11.</p>	<p>Tumači se kao uputa na ovu Direktivu</p>		
---	---	--	--